

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TARİH BOYUNCA YAHUDİLER VE TÜRKLER

HİKMET TANYU

Elips Kitap / 107

Kitabın Adı / Tarih Boyunca Yahudiler ve Türkler II
Yazar / Prof. Dr. Hikmet Tanyu

Elips Kitap'ta 1. Baskı Mayıs 2005

ISBN: 975-8971-95-6 (Takım)
975-8971-97-2 (II.Cilt)

Editör / M. Fatih Topaloğlu
Yayın Yönetmeni / Cengizhan Orakçı
Redaksiyon / Fatma Ullugay Durmaz
Tasarım / Turan Kızıldağ
Kapak / Mehmet Fidancı
Baskı / Sena Ofset
Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi D Blok
No:4/NB7-9-11 Topkapı-İstanbul
Tel.: (0.212) 613 38 46

ELİPS KİTAP

Uğur Mumcu Cad. No: 99/3 GOP / ANKARA
Tel: (312) 447 04 57 Faks: 447 66 35
GSM Santral: (533) 478 31 00
Yazışma: P.K. 836 Yenışehir/ANKARA
e-posta: kesittanitim@kesittanitim.com
www.kesittanitim.com

© Bu kitabın yayın hakları Kesit Tanıtım Ltd.Şti.ne aittir.

Tarih Boyunca
Yahudiler ve
Türkler
II

Prof. Dr. Hikmet Tanyu

Mayıs 2005

İçindekiler

II. CİLT

LXIX.	Particilik ve Balkan Savaşı Faciasının Perde Arkasında Oynanan Oyunlar	3
LXX.	Siyonistler Çalışmalarını Artırıyor.....	6
LXXI.	Ermeniler İlk Hücumla Başlıyor, Türkler Kendilerini Savunuyor	7
LXXII.	İngilizler Bazı Arap Liderlerle Anlaşıyor	8
LXXIII.	Siyonistler, Masonlar ve İngilizler İttifak Hâline Diler	9
LXXIV.	Rus İhtilali ve Yahudiler	10
LXXV.	Balfour Beyannamesi	16
LXXVI.	İngilizler, Bazı Arapların İhaneti ve Yahudilerin Desteğiyle Kudüs'ü Zapt Ediyor	17
LXXVII.	Yahudi Devleti Yolunda Yeni Adımlar	20
LXXVIII.	Türk Ordusunun Irak, Filistin, Suriye vb. Cephelerinde Son Savaşları	21
LXXIX.	İstanbul'u Düşmanlar İşgal Ediyor.....	27
LXXX.	İsrail Devletini Kurma Yolunda İlk Adımlar	28
LXXXI.	Siyonist Önderlerin Çok Kurnaz Taktikleri.....	29
LXXXII.	Başta İngilizlerin ve Fransızların Desteğiyle Yunanlılar İzmir'i İşgal Ediyor	30
LXXXIII.	Filistin Yönetiminin Başına Siyonist Yahudiler Geçiyor	31
LXXXIV.	Türk Orduları Düşman Ordularına Karşı Taarruza Geçiyor	33
LXXXV.	Siyonist Weizmann'ın İtirafı ve Mason Teşkilatları	34
LXXXVI.	Filistin, İsrail Olma Yolunda	35
LXXXVII.	Türkiye Komünistleri, Yahudi Şefik Hüsnü ve Bazı Türk Soyundan, İslâm Dininden Olmayanların Yönetiminde Yeni Atılımlara Girişiyorlar	36

LXXXVIII.	Yahudi Düşmanı Adolf Hitler'in <i>Mein Kampf</i> Kitabı.....	45
LXXXIX.	Hristiyanlar ve Yahudilerle İlgili Bir Mektup	46
XC.	Abdi İpekçi ve İsmail Cem İpekçi'nin Düşünceleri, Yazıları.....	48
XCI.	Filistin'e Göçler ve Kurulan Teşkilatlar	50
XCII.	Yahudi Dönmesi Meryem Cemile ve Fikirleri	52
XCIII.	Birinci Dünya Siyonist Düşmanları Kongresi	54
XCIV.	Siyonizme Etkisi Olan Olaylar, Şahıslar ve Filistin'deki Teşkilatlar	56
XCV	Atatürk Masonluğa Karşı! Bu Teşkilatı Kapattırıyor	58
XCVI.	Sosyalist Yahudi Leon Blum, Fransa Başbakanı Oluyor	58
XCVII.	Filistin'de Grevler, Gösteriler, Baltalamalar.....	60
XCVIII.	Siyonistler ve Türk Milliyetçileri	61
XCIX.	Hagana Teşkilatı Kendi Yahudi Göçmen Gemisini Batırıyor	62
C.	Nihal Atsız Faşistlere, Nazilere Karşı Mücadele Ediyor	63
CI.	Türkiye'de İnönü Zamanında İslâm Dinine Karşı Hareketler	67
CII.	Yahudileri İmha Kampanyası ve Yahudilerin Mücadeleleri	68
CIII.	Türk Milliyetçileri Eziliyor	69
CIV.	Yahudilerin Askerî Hazırlıkları	70
CV.	Avrupa'da Yahudi Düşmanlığı ve Kayıplar.....	71
CVI.	Yahudi Liderleri Silah Temin Ediyor.....	73
CVII.	Amerika Birleşik Devletleri'nde Yahudi Teşkilatları	73
CVIII.	İkinci Dünya Savaşı Suçluları Kimlerdir?	73
CIX.	Önce Filistin'in Bağımsızlığı Meselesi	74
CX.	Filistin'in Araplarla Yahudiler Arasında Bölünmesi Meselesi (Yahudi Devleti ve İç Savaş)	75
CXI.	Türk Mason Derneği Tekrar Kuruluyor	77

CXII.	Yahudilerin Deir Yasin Katliamı.....	78
CXIII.	Yahudilerin Kataman Katliamı	79
CXIV.	İsrail'in Bağımsızlığının İlanı	79
CXV.	İsrail'in İstiklal Beyannamesi	80
CXVI.	Araplarla Yahudiler Arasında Savaş ve Mütareke.....	82
CXVII.	Katolikler (Papalık) Masonluğa Karşı	84
CXVIII.	Türkiye'de İsrail Lehinde Yazılar.....	85
CXIX.	Türk Mason Dergisi Yayımlanıyor	88
CXX.	Türkiye'de Masonluğa Karşı Mecliste Önerge ve Tartışmalar	88
CXXI.	Yunanlı Masonlar Türkiyeli Mason Kardeşlerini Ziyarete Geliyor	101
CXXII.	Yahudi Casusları Atomun Parçalanma Formüllerini Komünist Rusya'ya Veriyor	102
CXXIII.	İbrani Dil Akademisi İlmî Yolla Dili Millîleştiriyor	103
CXXIV.	Türk Milliyetçiler Derneği, Masonlar, İktidar ve Bazı Dostları Tarafından Kapatılıyor	104
CXXV.	O Zamanki Cumhurbaşkanı Celal Bayar'a ABD Yahudi Cemaati Madalya Sunuyor	104
CXXVI.	Yunan Masonları Türkiyeli Masonlarla Kardeşlik Kaynaşması İçinde	105
CXXVII.	Yunan Masonlarının Kıbrıs'ın Yunanistan'a Katılmasını İstemeleri Üzerine Türk Mason Derneği Başkanlığından Yunan Masonlarına Verilen Cevap.....	110
CXXVIII.	İsrail'de Kültürel ve İlmî Araştırma Girişimleri	113
CXXIX.	Türkiye'de Masonluk Gelişiyor.....	114
CXXX.	El Fetih ve Yaser Arafat	116
CXXXI.	El Fetih'in Gayesi	117
CXXXII.	İsrail Gelişiyor	118
CXXXIII.	Amerika Birleşik Devletleri'nde Yahudilerin Dinî Teşkilat ve Gayeleri	119
CXXXIV.	Türk Mason Derneği Düzenli Oluyor	122

CXXXV.	Yahudi Dinî Üniversitesi	123
CXXXVI.	27 Mayıs ve Masonluk	123
CXXXVII.	<i>Dr. Jivago</i> 'nun Yazarı, Hürriyetçi Yazar Boris Pasternak.....	124
CXXXVIII.	Eichmann'ın Muhakemesi ve İdamı.....	124
CXXXIX.	Rusya'da Yeni Bir Pasternak Olayı.....	125
CXL.	İsrail'de Siyasi ve İlmî Gelişmeler	127
CXLI.	İsrail'de Hristiyanlık Aleyhinde Gösteriler	128
CXLII.	Türkiye'de Masonluk Aleyhtarı Kitaplar Yasaklanıyor.....	129
CXLIII.	New York'ta Dünya Masonluk Sergisi ve Türkiyeli Masonlar	130
CXLIV.	İsrail'de Kültürel ve Siyasi Gelişme Hızlandırılıyor	131
CXLV.	Türkiyeli Masonlar Arasında Mücadele	133
CXLVI.	Nobel Ödülü Kazanan Yahudi Samuel Joseph Agnon	133
CXLVII.	Mısır ve İsrail Savaş Yolunda.....	135
CXLVIII.	İsrail Halkı Salamon Mabedi Duvarı Önünde Duada.....	136
CXLIX.	Türkiye'de Yahudilikle İlgili Olaylar	137
CL.	Moşe Dayan İsrail'in Emperyalist İhtirasını Ortaya Koyuyor.....	138
CLI.	Siyonizm ve Masonluk Düşmanı Cevat Rifat Atilhan'ın Ölümü.....	139
CLII.	Mescid'ül Aksa'da Yangın.....	141
CLIII.	Masonlar İçyüzlerini Anlatıyorlar	143
CLIV.	İslâm Milletleri Birliğine İlk Adımlar	143
CLV.	İsrail'de İlerleme ve Araplarla İsrail'in Yeni Savaşı	143
CLVI.	Mısır İsrail'le Çarpışıyor.....	144
CLVII.	Amerika Birleşik Devletleri İsrail'i Maddeten Destekliyor	145
CLVIII.	Mısır ile İsrail'in Anlaşması	146

CLIX.	Türkiyeli Masonlar Arasında Kaynaşmalar	146
CLX.	Filistin Kurtuluş Örgütü Önderlerinden Faruk Kaddumi Türkiye'de	147
CLXI.	Uganda Devlet Başkanı İdi Amin'in Siyonistler Hakkındaki Görüşü	148
CLXII.	Filistin Kurtuluş Teşkilatı Mümessilinin Türkiye Hakkındaki Demeci	149
CLXIII.	İsrail Suriye'yi Tehdit Ediyor	150
CLXIV.	Siyonizmin Irkçılık Olduğu Artık Anlaşıldı	150
CLXV.	Orta Doğu'da Silâhlanma Yarışı	170
CLXVI.	İsmail Cem (İpekçi) ve İsrail	171
CLXVII.	İsmail Cem'in Yönettiği Gazetenin Tutumu ve Oradaki Fikirler, Çelişmeler, Hayal Kırıklığı	172
CLXVIII.	Siyonizm ve Nazizmin Benzerliği	177
CLXIX.	Yeni Bir Savaşın Galibi Araplar Olacak Taktiği	180
CLXX.	İsmail Cem ve Lübnan İç Savaşı	181
CLXXI.	İsrail Silahlanmaya Devam Ediyor	183
CLXXII.	Portekiz'de Komünistlere Karşı Hareket Başarıya Ulaşıyor	183
CLXXIII.	Almanya Tekrar Özür Diliyor	184
CLXXIV.	Filistin Kurtuluş Teşkilatı ve Lübnan'ın İsrail Uçakları Tarafından Bombardımanı	184
CLXXV.	UNESCO ve Siyonizm.....	188
CLXXVI.	İsrail'i İsrail Yapan Amerikalı Yahudilerin Desteği	188
CLXXVII.	Lübnan'da Hristiyanlar Devlet Kurma Peşinde	189
CLXXVIII.	Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'ün Yeni Yıl Demeci ve Abdi İpekçi ile İsmail Cem'in Tutumları.....	190
CLXXXIX.	İsmail Cem'in Zihniyeti ve Yönettiği Gazetenin Mahiyeti; Yazılar ve Cevaplar	192
CLXXX.	Güvenlik Konseyi İsrail'e Karşı.....	200
CLXXXI.	Lübnan Olayları Daha Kanlı Bir Şekle Dönüşüyor.....	201
CLXXXII.	Lübnan'da Hristiyanlar Suriye'nin Barış Planını Dün Kabul Ettiler	212

CLXXXIII.	Masonluk Hakkında Senato Araştırması.....	216
CLXXXIV.	Komünist Rusya'daki Yahudilerin Göçü.....	217
CLXXXV.	Amerika Birleşik Devletleri Daima İsrail'in Yanında	218
CLXXXVI.	İslâm Birliği Teşkilatı İsrail'i Protesto Ediyor.....	219
CLXXXVII.	Mescid'ül Aksa'da Olaylar	219
CLXXXVIII.	Dünya Yahudi Kongresi'nin Kararları	220
CLXXXIX.	Yahudiler Asıl Dinî Hedeflerini Gerçekleştirmek İstiyor.....	221
CXC.	İsrail'in Atom Bombaları	225
CXCI.	ABD, Türkiye'ye Silâh Ambargosu Koyuyor	226
CXCII.	Lübnan Olaylarının İçyüzünün Tahlili.....	226
CXCIII.	İsrail Atom Bombasına Nasıl Sahip Oldu?	230
CXCIV.	İsrail'le İş Birliği Yapan Şirketlere Uygulanan Arap Boykotu Gevşetiliyor.....	233
CXCV.	Yahudiler Yeni Arazi Peşinde	233
CXCVI.	ABD'nin İsrail'e Verdiği Nükleer Silahlar	235
CXCVII.	1976 1 Mayıs'ının Getirdikleri.....	235
CXCVIII.	7. İslâm Konferansı İstanbul'da Başlıyor.....	259
CXCIX.	İsrail'de Şiddet Olayları	268
CC.	Amerika'da Büyük Şirket Yöneticilerinin Yüzde Otuzu Yahudi	269
CCI.	TÜRK-İŞ, 1 Mayıs'ın Türk Halkı İçin Millî Bir Hatırası Bulunmadığını Belirtiyor.....	271
CCII.	Bazılarına Göre Sovyet Yahudileri İçin İnsani Haklar İstemek "İnsancılık"; Fakat Dış Türkler İçin İstemek İrkçılık, Faşizm, Turancılık!	272
CCIII.	Hristiyanların Daveti ve ABD'nin İzniyle Suriye Tankları Lübnan'a Giriyor	273
CCIV.	İsrail, Arapları Birbirine Düşürme Taktikleriyle İşgal Ettiği Yerleri Koruyor	275
CCV.	Türkiye'de Yahudi ve Rum Tüccarlar Ham Madde Darlığı Çıkarıyorlar	277

CCVI. ABD Başkanlık Seçimi İçin Demokrat Aday Carter Yahudilere Taviz Veriyor	279
CCVII. İsrail Aleyhine Yeni Bir Karar	280
CCVIII. Hz. İsa'yı "Sol Eylemci" Olarak Gösteren Yahudi Yapımı Film Katolikleri Kızdırıyor	283
CCIX. Lübnan'da Filistin Kurtuluş Teşkilatı ve Lübnan Müslümanları Eziliyor. Kârlı Çıkan Yine İsrail. Yahudiler Yeni Teknik Projeler Peşinde	283

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SONUÇ

I. Yahudiler	291
II. Siyonizm Örgütü ve Hedefleri	332
III. İsrail Devleti, İsrail'de Eğitim ve Öğretimin Kökleri, Yahudiliğin Temelleri; Türkiye Yahudileri ve Yahudi Dönmeleri	355
IV. Masonluk; Tahlil ve Tenkidi; Türkiye'nin Durumu; Türkiye'de Zararlı veya Yıkıcı Akımlar, Örgütler; Türkiye'nin Gelişme ve İlerleme Yolunun Esasları	381

II. CİLT

LXIX. PARTİCİLİK VE BALKAN SAVAŞI FACİASININ PERDE ARKASINDA OYNANAN OYUNLAR

1912-1911 yıllarında Albay Sadık Beyin önyak oluşuyla “Hürriyet ve İtilaf Fırkası” kuruldu.

1912 yılındaki parti çatışmaları, siyasi ihtiraslar orduya geçti. Çıkarlar, rütbelere partiye göre düzenlendi. İttihat ve Terakkicilere karşı olan askerî grup belirdi. “Halâskâr Zabitan Grubu” da siyasi bir cunta hâlindeydi. Orduda subaylar, kumandanlar arasında disiplinsizlik, birbirini çekmemek, birbirini engellemek çoğalmaktaydı. Meselenin içyüzünü bilmeden alet olunuyordu.

Avrupa’nın muhtelif düşman devletleri, saldırmak için fırsat kolluyordu. Bir yandan maddecilik, din düşmanlığı; bir yandan da masonluk ve mason zihniyeti yayılmaktaydı. Ahmaklık, gaflet ve ihanet iç içe geçmişti.

8 Ekim 1912 Başta İngiliz, Rus ve Fransızlar olmak üzere, bütün Avrupa devletlerinin destek ve kışkırtmasıyla Hristiyan Balkan devletleri, topluca harekete geçtiler. Önce ilerleyen Türk kuvvetlerini gaflet ve ihanet içinde kullananlar, geri çekilme emriyle ve tedbirsizlikle bozguna sürüklediler. Yabancı düşman devletlerinin, başta İngiltere’nin savaş olmayacağına dair verdikleri teminata inanarak veya Türk devletine ihanet ederek yetişmiş, tecrübeli 120 Türk taburunu harpten önce terhis ettiler. Düşman karşısında her türlü ikilik, partililik ve bölünmeler içerisine sürüklenen yüksek rütbeli yönetici kadro, bir kısmı büyük bir gaflet, beceriksizlik, bir kısmı tam bir ihanetle koca Rumeli’yi, Balkanlar’ı kaybettirdiler. Milyonlarca kadın, çoluk çocuk perişan oldu. Milyonlarca Türk evlâdı şehit edildi.419 Can, mal, ırz felakete uğradı.

Zulüm ve işkence, gaddar saldırılar, Avrupa’yı fetih yıllarında şefkat ve merhamet, hak ve adalet dolu Türk evlâtlarının acı kaderi oldu.

1912 1905 Rus Devrimi dolayısıyla Sibiry’a sürülen sosyalist Alexandre Israel Helphand, sürgünden kaçıp Osmanlı İmparatorluğu’na sığınmak üzere, 1912 yılında İstanbul’a geldi. Parvüs takma adıyla *Tanin* gazetesinde, *Türk Yurdu* dergisinde ve *Jeune Turc* gazetesinde iktisadi yazılar yazdı. İttihat ve Terakkide mevki sahibi bazı şahıslarla ilişki kurmaya çalıştı. Parvüs, Osmanlı borçları ve ödenilen yüksek faizler hakkında makaleler kaleme aldı. Bu tahliller, daha önce siyonist lider Theodor Herzl tarafından Padişah II. Abdülhamit’e yapılmış ve Filistin’e Yahudilerin yerleşmesine izin verilirse devletin bütün borçlarının ve faizlerinin ödeneceği vadedilmişti.⁴²⁰

3 Mart 1912 Amerika'da Siyonist Kadınlar Teşkilatı kuruluyor: "Ha-dassah".

11 Nisan 1912 Filistin'de Hayfa'da İsrail Teknoloji Enstitüsü (Teknik Eğitim Enstitüsü "Technikum") kuruldu. (Burada 1968 yılına kadar 7388 kişi lisans, 987 kişi master ve 199 kişi doktora yapmıştır.)

28 Kasım 1912 Arnavutluk, Osmanlı İmparatorluğu'ndan ayrılıp istiklalini ilan etti.

1912 Cheskel Klatzel adlı bir Yahudi, *Das Grosse Hassen* adlı derginin ikinci sayısında şunları yazmaktadır:

"Yahudi düşmanlığı dolayısıyla, Yahudiler tarafından, bütün insanlara yöneltilmiş büyük bir nefret ve istikrah mevcuttur. Biz Yahudiler, bizden olmayan her insanın kalbinin bir köşesinde Yahudi düşmanlığı mevcut olduğunu bildiğimiz için, her Yahudi, en derin haklarla Yahudi olmayanların düşmanıdır.⁴²¹

Hakikatte içimde hiçbir şey bu kin kadar canlı değildir. Dünyanın bütün Yahudilerini birleştiren bir şey varsa, o da büyük ve kutsi kindir."⁴²²

12 Mart 1912 *La verite Israelite* adını taşıyan Fransızca bir Yahudi gazetesinin 12 Mart 1912 tarihli sayısında şu yazı vardır:

Farmasonluğun ruhu; Yahudiliğin iman esaslarındaki başlıca temeller, Yahudiliğin fikirleri, Yahudi dili ve hemen hemen Yahudilik teşkilatıdır. Farmasonluğa mesnet olan, onu besleyen ümit ve emel, İsrail'in dikenli yollarını aydınlatan, ona o yolda yürümek için daima taze kuvvet vererek istikbalin emin zaferini gösteren aynı ümit ve emeldir. Mesih devrinin başlangıcı, esasen ezelden beri süregelen kardeşlik ve sevgi esaslarının nihai bir tebarüzü, yüreklerin ve gayretlerin fert ve camia için birleşmesi, merkezi ve sembolü Kudüs olacak olan mabedin, bütün milletin mabedinin taç giymesi değil midir?⁴²³

1912 İtalyanlar, Osmanlı Devleti'ne harp ilan ettikleri zaman Roma Sefiri, Mason Hakkı Paşa idi. Selanik Mebusu Karasso'nun da aykırı telkinleri olmuş ve Trablusgarp'tan askerler çekilmiş, silahlar da tamir bahanesiyle İstanbul'a getirilmiştir. Böylece İtalyanların Trablusgarp ve On iki Ada'yı işgallerinin zemini hazırlanmıştı. Ayrıca muhtelif masonlar tarafından, kendilerine ve emellerine karşı olanlar cezalandırılmışlardı.

1913 Filistin'de "Agudat İsrail Partisi" kuruldu. Hedefleri: Hahamlığın kararları dairesinde devlet idaresinde Tevrat'ın vazettiği esaslara behe-mehal riayet, geleneksel Yahudi eğitimini bir bağımsız okullar sistemi

ve Yeshivot kanalıyla geliştirmek ve hastalar için ayrılmış paraların devlet tarafından kontrolü.⁴²⁴

1913 Mason ve siyonist Theodor Herzl'le iş birliği yapan ve onun hatıratında adı geçen Abdullah Cevdet, *İctihat* dergisiyle ve "riyasız ve çıplak hakikat" düsturuyla, ilim ve hakikat namına (!) İslâm dini ve milliyet düşmanlığına girişiyor. Baha Tevfik ve arkadaşlarının; maddeciliği, Allahsızlığı, İslâm düşmanlığını, ahlaksızlığı ve milliyet düşmanlığını yaymak üzere "felsefe" adının arkasına sığınarak yayına başladığını görmüştük. *Felsefe* dergisi; aynı zamanda aile, mazi, tarih, millî ve manevî değerlerin düşmanı olarak yayınına devam ediyor. Tamamen sapık ve muhtemelen yabancı ajanlığı içinde faaliyetlerini sürdürüyorlar. Sözde "Avrupalılaşmayı" hedef aldıklarını ileri sürüyorlar ve sanki Avrupa'da din, milliyet, tarih, millî değerler ve ahlak mevcut değilmiş gibi sakat ve sapık tutumlarıyla, Türk toplumunu yıkmaya çalışıyorlar.

Baha Tevfik, Memduh Süleyman, Ahmet Nebil; maddeci, din, ahlak, Allah, aile, evlenme, çocuk yapma, milliyet, Türkçülük düşmanlığı içinde, baştan başa hezeyan dolu makaleler yayımlıyorlar. Her şeyi menfaat ve boş mide meselesi sayanlar, kozmopolitler, inkarcılar, bu sözde felsefe dergisinin "Muarızlara hürmet, lakaytlara merhamet" başlığı altında, bu sözlerin tam tersiyle, etrafa küfürler yağıyorlar. Türk'ü ve Türkçeyi kötülüyorlar. Milli tarihi ve milli kültürü inkâr ediyorlar. İlim, felsefe, akıl, hakikat maskesi altında, Darwinizm, Lui Buchner (Onun *Madde ve Kuvvet* kitabını çeviriyorlar.) ve Ernst Hackel'i kalkan yaparak maddeciliği (materyalizmi) propaganda ve telkine çalışıyorlar. Hatta Türk milletini bir an önce parçalamak ve yıkmak için çırpınmalar yanında, komünizme zemin ve fırsat hazırlamayı da birlikte yürütüyorlar.

11 Haziran 1913 Sadrazam Mahmut Paşanın öldürülmesi. Hariciye Nazırı Mısırlı Said Paşaya Sadaret makamının verilmesi, İttihat ve Terakki komitesinin çok şiddetli baskı ve terör döneminin başlamasıyla birlikte, Yahudi ve bilhassa mason olanların devlet kadrolarında ön safa geçmeleri.

11 Kasım 1914 Almanya ve Avusturya-Macaristan imparatorluklarıyla anlaşma yapan Osmanlı Devleti'nin büyük bir hata ile Birinci Cihan Savaşı'na katılması ve sonunda harap olan, perişan olan Türk yurdu, şehit olan milyonlarca insan... Almanya, tam bir ikiyüzlülük, Hristiyanlık ruh ve şuuru içinde Osmanlı Devleti'ni yanında sürüklemeye muvafak oluyor. Esasen Fransızlar, İngilizler gibi Yahudi etkisindeki hükûmetler ve öteden beri Türkiye üzerinde ihtirası ve planları bulunan Ruslar, karşılına Türkiye'yi almış oldular.

17 Kasım 1914 Rus donanması Trabzon'u bombardıman etti.

21 Aralık 1914 Türk ordusu, vakitsiz ve hazırlanmaksızın verilen emirle Sarıkamış hareketına girdi.

Çanakkale Cephesi, Irak Cephesi, Sina-Filistin-Suriye Cephesi, Kafkas Cephesi gibi birçok cephelere Türk evlâtları sevk edildi. Gaflet, ihmalkârlık ve alet olarak kullanılmak, alabildiğine yayıldı.

LXX. SİYONİSTLER ÇALIŞMALARINI ARTIRIYOR

1914 Merkezî Siyonist Teşkilatı, şayet Yahudi devleti kurulursa bunun faydalarını telkine çalışıyor. Emperyalist batı devletleriyle ilişkilerini sürdürüyor. Haim Weizmann, muhtelif yetkili şahıslarla, yazışmayla muhabere ediyor. Filistin'e yerleşen Yahudilerin İngilizleri destekleyeceğini, orada bir milyon nüfusa ulaştıkları zaman Süveyş'i savunacaklarını Lloyd George'la görüşerek onunla anlaşmaya çalışıyor. Weizmann, İngiliz Dışişleri Bakanlığının ileri gelenleriyle görüşerek, eğer kendilerine bu imkân sağlanmazsa, siyonistlerin Almanları destekleyeceğini belirtiyor. Amerika Birleşik Devletleri'nde Brandeis çalışıyor.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Wilson'un çok yakını olan ve ona hukuki bakımdan büyük yardımı dokunan Brandeis, şayet müttefikler, İsrail devletinin kurulmasını benimserlerse, Amerika Birleşik Devletleri'nin, İngiltere ve Fransa yanında harbe katılacağını vadediyor.⁴²⁵

1914-1917 Filistin'de Yahudi casusları İngilizlerle tam bir iş birliği hâlinde çalışmışlar, Türk ordularının arkadan vurulmasında geniş hizmet ve faaliyette bulunmuşlardır. Bu Filistin Cephesi'nin Yahudi casusları ve onların devlete ihanetleri hakkında eserler mevcuttur.⁴²⁶

Bilhassa çok güzel Yahudi kadınları geniş bir casusluk ağı kurmuşlar ve önemli sırları ele geçirmişlerdi. Bunların bir kısmı yakalanıp cezalandırıldı. Fakat o zamanlar belgelere, tanıklara rağmen suçlarını inkâr etmişlerdi. 1962 yılında Kudüs İbrani Üniversitesinde İbranice dersi sırasında casus kelimesini açıklarken, artık Suzi Liberman'ın adını övünçle örnek veriyorlar ve onu bir millî kahraman olarak tanıtıyorlardı.

Siyonist faaliyeti Filistin'de bir yandan sürdürülmek istendi. Suriye Valisi Cemal Paşa, buna karşı çıktı ve Kudüs'te Zeytindağı üzerindeki Türk ordusu karargâhına sızmaya çalışan casus şebekesi ortaya çıkarıldı. Cemal Paşanın verdiği emirle, Yitshak Ben Sivi (İsrail devleti kurulduk-

tan sonraki ikinci cumhurbaşkanı) (İsrail devleti kurulduktan sonraki başbakanlardan) ve bunların yandaşları siyonist şebeke tutuklanarak İstanbul'a sevk edildiler. Bir kısmı da sınır dışına çıkarıldı. El altından, İstanbul'daki Yahudi teşkilatları ve bazı masonlar, imkân nispetinde bunları korumaya muvaffak oldular. Birinci Cihan Harbi'nde, Suriye Cephesi'ndeki bazı Yahudilerin düşmanlar hesabına casusluk ettikleri "divan-ı harp kayıtlarıyla" sabittir.

1915 Filistin'de gazete yayınına çok önem verilmiştir. İbranice sabah gazetesi olarak *Ha-Aretz* yayımlanmaya başlandı. Bunu 1925'te *Davar*, 1938'de *Hatsofe*, 1943'te *Al Hamişmar*, 1947'de *Kol-Ha-Am*, 1950'de *Ha-Modia*, Ömer, 1951'de *Shearim*, 1954'te *Lamerhav*, 1960'ta *Hadasdot-Sport*, 1966'da *Hayom* (Bugün), 1964'te ekonomi ve maliye ile ilgili *Sha'ar* ve *Yomyom* (Güngün) yayımlandı. Yahudi denetiminde 1932'de İngilizce olarak *Jerusalem Post*, 1936'da Almanca olarak *Yediot Hadaşot*, 1948'de Arapça olarak *El Yevm*, 1948'de Fransızca olarak *L'information* yayımlandı. İsrail'deki ünlü akşam gazeteleri *Yediyot Ahoronot* (Son Haberler) 1939'da, *Maariv* (Akşam - İbadet zamanı) 1947'de yayınlandı.

25 Nisan 1915 Düşman devletler, Çanakkale Boğazı'nda karaya asker çıkardılar. Birinci Cihan Savaşı'nın kanlı Çanakkale Savaşları başladı. Kanal, Sarıkamış felaketleri, Kût-ül Amâre'nin düşmesi ve Barbaros zırhlısının batması birbirini takip ediyordu.

LXXI. ERMENİLER İLK HÜCUMA BAŞLIYOR, TÜRKLER KENDİLERİNİ SAVUNUYOR

24 Nisan 1915 Ermeniler, Türkiye'nin her tarafında birden kanlı isyan hareketlerine giriştiler. Kiliseler silah, cephane deposu hâline getirilmişti. Kendilerini güçlü gördükleri her yerde Türklere karşı baskın şeklinde harekete geçtiler. En vahşi ve gaddar bir şekilde Türk kadın ve çocuklarını öldürmeye koyuldular. Camilere Müslümanları doldurup yaktılar. Nihayet bunlara karşı Türklerin harekete geçmesi gecikmedi. Yurt içinde iç savaşlar oldu. Ermeniler yenilgiye uğradı. Bir milyon kadar Ermeni Türkiye'den dışarı göç etti (O tarihten sonra Fransa, Amerika Birleşik Devletleri, Belçika, Lübnan vb. başta olmak üzere Türkiye aleyhine bir düşmanlık kampanyasına giriştiler.). Bu günlere ait Türk düşmanlığı ile dolu ayınlar tertip ettiler. Türkiye aleyhine anıtlar dikmekte birbirleriyle yarıştılar. Türkiye aleyhine Yunanlılar, Yahudiler ve komünist Ruslar dahil bütün yabancı emperyalist örgütlerle iş birliği hâlinde çalıştılar (Fransa ve Belçika bakanları da bu toplantılara

katıldı.). Türkiye dışında, bunların sorumlusu saydıklarına karşı, suikastlar düzenlediler.⁴²⁷

1915 Filistin Yahudileri birkaç bin kişilik bir Yahudi lejyonu “Sion-Zion-Mule Corps” teşkil ederek Gelibolu savaşlarında Türklere karşı, itilaf kuvvetlerine katılıyorlar.⁴²⁸

19/20 Aralık 1915 gecesi düşman, Çanakkale’yi vücutlarıyla geçilmez hâle getiren Türk cephesinden çekilmeye başlıyor.

LXXII. İNGİLİZLER, BAZI ARAP LİDERLERLE ANLAŞIYOR

Temmuz 1915-Mart 1916 İngilizler, bir kısım Araplara istiklal vadederrek, Türklere karşı iş birliği hâlinde isyana teşvik ediyor ve bir gizli anlaşma yapıyorlar. Mekke Şerifi Hüseyin ile İngiltere’nin Mısır’daki Yüksek Komiseri Sir Henry Mac Machon arasında yazışmalar oluyor.⁴²⁹ İngiltere, Filistin de dahil Araplara verecekmiş ve bağımsızlığını benimseyecekmiş gibi anlaşmalarla Arapları kandırmaya çalışıyor. İngiliz hükümeti, bir taraftan Araplara istiklal vadederken, öte yandan Arap topraklarını paylaşmak üzere İngiltere ile Fransa arasında “Sykes-Picot” anlaşması yapılıyor. 1917 yılında da “Balfour Bildirisi”yle Yahudilere yer ve bağımsızlık için toprak tanıma, hatta verme kararı alınıyor. Bunu yapanlar İngiliz Başbakanı ve azgın Türk düşmanı Lloyd George ve İngiliz Dışişleri Bakanlığından Sir Mark Sykes idi. İkiyüzlülüğün, hile ve yalancılığın tarihteki bu türlü belgeleri İngiltere ve Fransa için tek kalmamıştır. Bunlar aynı zamanda Yahudi çıkarlarını da gözetmişlerdir. Fakat Birinci Cihan Savaşı’nı müttefikler kazanınca İngiliz ve Fransızlar, Arapları feci bir boyunduruk altına aldılar. Petrol sahalarını paylaştılar. Beynelmilel, emperyalist sermaye örgütleri, Orta Doğu’yu denetimleri altına aldılar. Aynı zamanda Arapları dejenere etmeye, üstelik Türk düşmanlığını Araplara telkin etmeye koyuldular.

27 Haziran 1916 İngilizlerin para ve vaatlerle satın aldığı Mekke Şerifi Hüseyin; Osmanlı Devleti’ne, dolayısıyla Batı Hristiyan emperyalizminin haçlı ordularına karşı savaşan Türk milletine, ayrıca İslâmiyetin bayrağını taşıyan hilafet makamına karşı isyan etti. Birtakım ihanet hareketleri şöyle sonuçlandı: Hüseyin, krallığını ilan ederek İngiliz kuvvetlerinin yanında yerini aldı. Ayrıca “Hüseyin’in İngiliz-Fransız topçusuyla takviye edilen derbeder ordusu, oğullarından Faysal, Ali ve Abdullah’ın kumandalarında hem Medine’ye saldırmış hem de Türk ordusunu arkadan vurmak üzere harbin sonuna kadar düşmanla el

birliği etmiştir. Bu kanlı ve kirli saltanat oyunu çok sürmemiş; 8 sene sonra, 1924 (1343) ekiminde Vahhabîler adeta ilahi bir ceza olarak Mekke'yi zapt edince Hüseyin kaçmış ve yerine geçen oğlu Ali de tutunamamış olduğu için, o ihanet binası temelinden yıkılıp gitmiştir. İngilizlere iltica eden Hüseyin'in ihtiras ve macera hayatı bir süre sonra Kıbrıs'ta nihayet bulmuştur."⁴³⁰

1916 yılında Faysal ile birlikte Siyonist Örgüt Başkanı Weizmann'ın yan yana fotoğrafları bu ihanetin bir belgesi olmuştur.

1916 İngiltere ile Fransa, Türk topraklarını, Osmanlı Devleti'ni paylaşmak üzere gizli bir anlaşma yapıyorlar. Tarih boyunca sinsî veya açık şekilde süren Türkiye'yi parçalama ve sömürme, hatta ellerine fırsat geçerse yok etme politikası bu anlaşma ile yenileniyor.

23 Nisan 1916 Sorbonne Üniversitesi profesörlerinden Yahudi Bash, Gustav Herve'nin gazetesinde Yahudilere şöyle hitap ediyor:

"Arkadaşlar, gün yakındır, her şey bunu haber veriyor. Devasa toplumların gürültüsünden ve mitralyözlerin şimşeklerinden sonra Mesih, sizin Mesih'iniz zuhur edecektir."⁴³¹

1916 Yahudi yazarlarından Jakop Klatzkin, *der Jude* (Yahudi) adlı gazetesinin 9. sayısında şöyle demektedir:

Yahudiler, sadece dinî bir camia, kendi başına bir millet veya ırk değildir. Onlar daha ziyade bugüne kadar bütün dünyaya dağılmış ve bütün medeni ülkelerde vatandaşlık hakkını bin türlü iğfal ile elde etmiş olmalarına rağmen, kendi şartlarına uygun nizam ve haklarıyla, gizli de olsa, başlı başına hâkim bir topluluktur..."⁴³²

LXXIII. SİYONİSTLER, MASONLAR VE İNGİLİZLER İTTİFAK HÂLİNDELER

1916 Haim Weizmann, İngiliz Dışışleri Bakanı Lord A. James Balfour ve Başbakan Lloyd George'la siyonizmin gerçekleşmesi için anlaşma yapıyor.

Yahudiler, bir taraftan İngiltere'yi tam anlamıyla yanlarına katma ve davaları için iş birliği yapma yanında, bilhassa Amerika Birleşik Devletleri'nde geniş ve etkili çalışmalar yapmaktaydı. Burada onu birlikte belirtmemizde yarar vardır. Amerika başkan seçiminde aday olan Woodrow Wilson'un en yakın çalışma arkadaşlarını Yahudiler teşkil ediyordu. Propaganda ile ilgili masraflar, Yahudi Henry Morgenthau tarafından

yönetiliyordu. Wilson, “cumhurbaşkanlığını kazanınca Millî Savunma Konseyi Başkanlığı, Harp Endüstrisi Dairesi Reisliği ve Harbiye Nazırlığı gibi makamlara hep Yahudiler” getirildiler. “H. Morgentau, Savaş sonu barış müzakerelerinde Amerikan Heyeti Başkanlığını yaptı. Türkiye’ye sefir olarak gelip Ermeni meselesinde önemli faaliyetlerde bulundu ve Paris Sulh Konferansı’na Siyonist Teşkilatın iştirak etmesini temin etti.”⁴³³

1917 Paris’te mason kongresi yapıldı.

15 Şubat 1917 Birinci Dünya Savaşı’nda Londra’da Yahudi Lejyonu kuruluyor.⁴³⁴

12.9.1917 Yahudi M. Kohen *Der Kommonist* gazetesinde, Rusya’da çarlığın yıkılışını ve komünist ihtilalini yapanların Yahudiler olduğunu övünçle 12.9.1917 tarihinde belirtiyor: “Hiç mübalağa etmeden diyebiliriz ki: Büyük Rus İhtilali Yahudilerin eseridir. Bu büyük ve korkunç ihtilalde Yahudiler sadece işleri idare etmekle yetinmemiş, Sovyet davasını da ele almışlardır.”⁴³⁵

Rus İhtilali ve Yahudiler meselesi açık ve kesin belgelerle birçok kitapta ortaya konmuştur. Buna dair çok önemli belgelerden yalnız birisini aşağıdaki bölüme alacağız.⁴³⁶

LXXIV. RUS İHTİLALİ VE YAHUDİLER

1917 Komünist hareketin lideri olan Lenin de, Karl Marx gibi yüksek dereceli bir masondur. Etrafındaki Yahudiler de aynı zamanda masondur. 61 üyesi olan Bolşevik Partisi Umumi İdare Heyetinde 55 kişi Yahudi idi. Yahudi lider kadro; hem çarlıktan hem Rus halkından Yahudilere yapılan zulmün intikamını alma, hem de bir ihtilalle dünya memleketlerinin çarpışması ve zaafa uğraması, Osmanlı Devleti’ni aşarak İsrail Yahudi devletini ve Yahudi dünya iktisadi, siyasi ve kültürel hakiyetini kurma yolundaydılar.⁴³⁷

Şimdi General Natcheolodon’un *Rus İhtilali ve Yahudiler* adlı kitabından konumuzla ilgili bölümü buraya alalım:

RUS İHTİLALİNİ YAHUDİ PARASI BESLEMİŞTİR

Yahudilerin ve siyonizmin Bolşevik Rus ihtilali ile münasebetlerinde, Amerikan - Erkan-ı Harbiye-i Umumiye İkinci Bürosunun 1919 başında hazırladığı ve Amerika’daki Fransız Yüksek Komiserine verdiği muhtıra dikkate değer gerçekleri ortaya koymaktadır. Muhtıranın ilk kısmında,

Yahudi Siyonist Teşkilatının maruf gizli protokolünün onuncu maddesinin aynen iktibas edilmiş olduğu görülmektedir. Bu gizli protokol maddesi aynen şöyledir:

Tanrı size, siz seçkin kullarına dünyaya yayılma kudreti bahşetti. Bu kudret başkalarına zaaf gibi görüldüğü hâlde, aslında bizim kuvvetimiz olmuştur. Ve bizi, şimdi dünya hâkimiyetinin eşiğine getirmiştir. Bu esaslar üzerine dünya hâkimiyetinin kurulmasına az kalmıştır.

Muhtıra 1897 tarihli gizli Yahudi protokolünün onuncu maddesinden sonra şöyle devam etmektedir:

I. 1916 şubatında, Rusya'da bir ihtilalin hazırlanmakta olduğu ilk defa öğrenildi. Aşağıda isimleri yazılı şahıs ve müesseselerin bu ihtilal hareketinin içinde oldukları anlaşıldı:

1. Jacob Schiff Yahudi
2. Kuhn, Loeb ve Şirketi Yahudi Şirketi
- Müdüriyet: Jacob Schiff Yahudi
- Felix Warburg Yahudi
- Otto Kahn Yahudi
- Mortimer Schif Yahudi
- Serome H. Hanauer Yahudi
3. Guggenheim Yahudi
4. Max Breitung Yahudi

Böylece, yukarıdaki malumattan bir yıl sonra patlak veren Rus İhtilali'nin Yahudiler tarafından hazırlanıp tatbiki konulduğundan şüphe etmemek gerekir. Bu ihtilal tamamıyla onların eseri ve onların işidir.

Gerçekten de, 1917 nisanında aleni bir açıklama yapan Jacob Schiff, Rus İhtilali'nin ancak kendi mali desteği sayesinde başarıya ulaştığını söylemiştir.

II. 1917 ilkbaharında, Jacob Schiff, Troçki'ye (Yahudi'dir) Rusya'da bir ihtilal yapması için para vermeye başladı. New York'ta yayımlanan *Forvard* adlı Yahudi Bolşevik gazetesi de aynı gaye ile yardım paraları verdi.

Stokholm'den Yahudi bankacı Max Warburg ve kumpanyası da para yardımı hususunda Troçki ile temasa geçti. Warburg ve başında bulunduğu ticari müessese Almanya'daki "Vest falya" ve "Rönan" sendika-

sından para yardımı alıyordu. Zaten bu sendika teşebbüsü de Yahudilerin elinde bulunuyordu. Troçki'nin bunlarla yakın münasebeti vardı. Stokholm'deki bankanın sahiplerinden olan, Yahudi Olef Aschberg'in kızı ile evlenmişti. Mülti-milyoner Yahudilerle proleter Yahudiler arasındaki münasebetler böylece kuruldu.

III. 1917 yılı ekiminde Rusya'da ihtilal patlak verdi. Bu sayede, bazı Sovyet teşekkülleri Rus halkının idaresine el koydular. Bu Sovyet teşekküllerinde aşağıda adları görülen şahıslar dikkati çekiyorlardı:

Mücadele Adları	Gerçek Adları	Milliyetleri
Lénine	Qulianow	Rus
Trotsky	Bonstein	Yahudi
Steckloff	Nachamkes	Yahudi
Martoff	Zederbaum	Yahudi
Zinovieff	Apfelbaum	Yahudi
Kameneff	Rosenfeld	Yahudi
Souchanoff	Gimel	Yahudi
Sagerski	Krochmal	Yahudi
Bogdanoff	Silberstein	Yahudi
Uritzky	Radomislsky	Yahudi
Larin	Lurié	Yahudi
Kamkovv	Katz	Yahudi
Ganetzky	Furstenberg	Yahudi
Dan	Gourevitch	Yahudi
Meschkowsky	Goldberg	Yahudi
Parvus	Helpfand	Yahudi
Riasanowv	Goldenbach	Yahudi
Martinowv	Zibar	Yahudi
Chernomorsky	Chernomordik	Yahudi
Solnzewv	Bleichlann	Yahudi
Piatnisky	Zivin	Yahudi
Abramovich	Rein	Yahudi
Zvesdin	Voinstein	Yahudi

Maklakovsky	Resenblum	Yahudi
Lapinsky	Lovenschein	Yahudi
Babrow	Natansohn	Yahudi
Axelord	Orthodox	Yahudi
Garin	Garfeld	Yahudi
Glasounow	Schultze	Yahudi
İoffé	İoffé	Yahudi"

IV. Aynı zamanda Bolşevik şahsiyetlerle yakından münasebetleri görülen Paul Warburg adlı Yahudi, Birleşik Amerika'da bir nevi yüksek maliye konseyi olan "Federal Reserve Board"da tekrar seçilmedi.

V. Jacob Schiff'in yakın ahabları arasında Judas Magnes adlı bir haham vardır ki, bu adam Jacob Schiff'e çok bağlıdır ve onun yolunda canını esirgemeyecek bir ajandır.

Haham Magnes, beynelmilel Yahudilik teşkilatının en mühim simalarından biridir. Jacob Millikow adında bir Yahudi, günün birinde bu Magnes'in bir "peygamber" olduğunu ileri sürmüştür. Kendisine Peygamber denilen bu adam, 1917 yılı başında, Amerika'da adı "Halk Konseyi" olan ilk Bolşevik teşekkülün başında idi. Bu teşekkülün tehlikesi bir hayli geç fark edildi. 24 Ekim 1918'de Judas Magnes kendisinin "Bolşevik" olduğunu, onların doktrin ve ideallerine inandığını açıkça söylemekten geri kalmadı.

Judas Magnes, bu sözleri, New York'ta, "Amerika Yahudi Komitesi"nin bir toplantısında söylemişti. Bunun üzerine Jacob Schiff, Magnes'in bu sözlerini ele alarak onu sureta itham etti, aldatmak için Amerika Yahudi Komitesinden ayrıldı. Bununla beraber, Schiff ve Magnes, Yahudi (Kahal) Kehillah Teşkilatının İdare Meclisinde birbiri ile çok iyi anlaşılan iki ideal arkadaş olmaya devam ettiler.

VI. Jacob Schiff tarafından para yardımı gören Judas Magnes'in, ayrıca, dünya siyonist teşkilatı Paole ile de yakın münasebetleri vardı. Gerçekten bu teşkilatın başkanlığına getirilmişti. Bunun gayesi, Yahudi İşçi Partisinin milletlerarası hâkimiyetini kurmaktır. Bu teşkilatta da, Yahudi milyonerleri ile proleterler arasındaki yakın münasebet göze çarpmaktadır.

VII. Birkaç hafta önce, Almanya'da sosyal ihtilal patlak verdi ve Rosa Luxembourg adında bir Yahudi kadın, siyasi idareyi kendiliğinden ele aldı. Beynelmilel Bolşevik hareketinin belli başlı şeflerinden biri de

Yahudi'dir ve adı Hasse'dir. Şu anda, Almanya'daki sosyal ihtilal, tıpkı Rusya'daki gibi, Yahudi emirlerine uygun bir gelişme kaydetmektedir.

VIII. Bu münasebetle, şu noktayı da belirtelim ki; Amerika'daki büyük Yahudi Bankası ve ticaret firmalarının Almanya'daki firmalar ve bankalarla yakın münasebetleri vardır. Bu münasebetler İskandinavya'ya kadar da uzanmakta ve yayılmaktadır. Böylece, Bolşevik hareketi, bir bakıma tam bir Yahudi hareketidir. Bu bakımdan birçok ticarethane ve banka da bu hareketin içindedir.

Müttefikler, militarist Almanya üzerinde büyük bir zafer kazanmışlardır. Alman hâkimiyetinin külleri içinden yeni bir hâkimiyet fişkırmaktadır... "Bu, yeni bir dünya hâkimiyetidir: Bu, gayesi dünya üzerinde Yahudi hâkimiyetini kurmak olan Yahudi emperyalizmidir."

Harp boyunca Yahudiler birçok memlekette sadece isyanlar, ayaklanmalar körüklemiş oldukları hâlde, şimdiden Filistin'de bir Yahudi devleti kurma minnettarlığını ele geçirmiş görünüyorlar. Yahudiler bu kadarla da kalmamışlar, Almanya ve Macaristan'da da adeta birer Yahudi Cumhuriyeti kurma işini başarmışlardır. Bunlar, dünya hâkimiyetine doğru atılmış ilk adımlardır. Fakat, sonuncu adım olmayacağı da muhakkaktır. Onlar, bu gayeye doğru durmadan gayret sarf etmekten geri kalmayacaklardır.

Beynelmilel Yahudi zehirli nazariye ve doktrinlerini, dünyanın dört tarafına yayarak hararetle teşkilatlanmaktadırlar. Daha son haftalar içinde, Filistin'de okullar açmak ve korolar kurmak için, göz açıp kapayıncaya kadar kısa bir zamanda milyonlar toplamaya muvaffak oldular. Ayrıca, propagandalarını yapmak için, aklın alamayacağı kadar büyük meblağlar harcıyorlar.

Bu hareketler karşısında Hristiyan ve İslam âlemleri hiçbir harekete geçmeden, tamamıyla pasif kalıyorlar. Hristiyan devlet adamları beynelmilel Yahudiliğin telkinlerine açıkça karşı koymalı ve onlara karşı tedbir almalıdır.

Devlet adamları, acaba Yahudilerin şu sözleri üzerinde tam manalarını kavrayarak durmuşlar mıdır:

"Kabul etmiş ve tatbikata koymuş olduğumuz plandan yana olması için Goy'un başında bulunduğu hükûmet üzerinde baskı yapmak zorundayız. Şimdi biliyoruz ki, bu plan, zaferle bitecek olan sona doğru yaklaşmaktadır. Biz bunu, 'gizli hükümdarlık' denilen basın yardımı ile, evvela onu elde etmek suretiyle hazırladığımız efkâr-ı umumiyyeye de kabul ettirmiştik. Basın, ehemmiyet taşımayan, daha doğrusu

ihmal edilebilecek birkaç gazete bir yana, tamamıyla elimizde bulunmaktadır.

Kısacası, Avrupa'da Goy hükûmetini sarsmaktaki gücümüzü ortaya koymak için, bazı hükûmetlere tedhiş hareketleri ve siyasi cinayetlerle kudretimizi anlatacağız. Eğer bize karşı koymanın mümkün olduğuna inanıyorlarsa, onlara cevabı Amerikan, Çin ve Japon topları verecektir."

Gizli Yahudi Protokolü No: VIII

İşte, Fransızca resmi vesikanın *Moskova'da* adlı gazetenin 23 Eylül 1919 tarihli ilk nüshasında yayımlanan metnin kelimesi kelimesine tercümesi budur. Bu vesika Paris'te Saint Augustin rahibinin yayımladığı *Yahudi-Mason Tehlikesi* adlı eserin üçüncü bölümünde de yer almıştır.

Böylece burada yayımlanan vesikalardan ve diğer bilgilerden de öğreniyoruz ki, Jacob Schiff'in şahsiyeti, belli başlı Ruslar tarafından iyice bilinmektedir. Bununla beraber, Rus halkı çoğunluğunun onun hakkında hemen hemen hiçbir şey bilmediği de muhakkaktır. Buna karşılık, Jacob Schiff'in faaliyetinin manası, Rus Yahudileri ve kendilerini Yahudilik hizmetine vermiş münevver sınıfın Hristiyan Ruslar tarafından da fazlasıyla değerlendirilmiştir. Bunların Troçki ve Lenin gibi Bolşevik; Krensky ve Sakinkov gibi ihtilalci sosyalist; Sliosberg ve Miliokuv gibi Halk Hürriyeti Partisinden olmalarının ehemmiyeti yoktur. Jacob Schiff, Rus İhtilali'ne bu adamların kendisine karşı minnettarlık duymalarını gerektirecek kadar çok para harcamıştır.

Ayrıca aldıkları paralar da, Rusya'da iktidarı ele geçirmek hususunda birbirlerine karşı düşmanca hareket eden bu partileri, Jacob Schiff'in oynadığı meş'um rol hakkında derin bir sükûta zorladığı gibi, onun idare ettiği Yahudiliğin Rus halkına karşı giriştiği hareketler üzerinde sessiz kalmalarını sağlamıştır.

Jacob Schiff'in verdiği mühim meblağlar, bu liderlere birbirlerine karşı duydukları düşmanca hisleri bile unutturmuş, onlarda birleşebilecekleri ümidi uyandırmıştır. Ayrıca, para sayesinde, hepsi de kendilerini istedikleri şeyi yapabilecek kudrette farz etmişlerdir. Bu ayrı ayrı bir şeyler yapma kudretinin farz edilmesi, onlarda birleşme zarureti de doğurmuştur.

Görülüyor ki halk için yapıldığı ileri sürülen Rus İhtilali, halk menfaatleri bakımından tamamıyla zıt bir mahiyet taşımaktadır. Önün başında bulundurulananlar, samimiyezsizlikte misli görülmemiş derecede ileri gitmişlerdir.⁴³⁸

9 Ekim 1917 4 Şubat 1890'da Zihron Yakob'da, Sömürge çiftçisi (kolonist)nin kızı olarak doğan ve Birinci Dünya Savaşı'nda Türkler tarafından, İngilizler hesabına casusluk yaptığı iddia edilerek işkenceyle öldürülen Sarah Aaronsohn.⁴³⁹

LXXV. BALFOUR BEYANNAMESİ

2 Kasım 1917 İngiltere Dışişleri Bakanı Lord A. James Balfour'un (1848-1930) Dış İşleri Bakanı sıfatıyla İngiliz Lordu ve Teşkilat Başkanı Rothschild (Rotsçayld)'a gönderdiği resmî mektup; "Balfour Deklarasyonu" (The Balfour Declaration) veya "Balfour Beyannamesi" diye ünlüdür. Filistin'e Yahudilerin yerleşmesini, orada bir yurt edinmelerini sağlamaya matuf bu anlaşma, bu demeç şu muhtevadadır:

Majestelerinin hükûmeti, Filistin'de Yahudiler için bir vatan kurulmasını terviç etmektedir. Bu arada Filistin'de bulunan gayri Yahudi unsurların medeni ve dinî hakları baki kalacaktır..

Bu deklarasyonu Siyonist Federasyonun bilgisine sunarsanız müteşekkirim olurum.⁴⁴⁰

İngiliz Dışişleri Bakanı A. J. Balfour'un, İngiliz Yahudi'si Baron Lionel Rothschild'a gönderdiği bu mektup, çok kısa olmasına rağmen, çok önemlidir. Balfour Deklarasyonu, Churchill (Çörçil)'in muvafakatiyle hazırlanmıştır. Bu belge Araplardan gizlenmiştir. Yahudi-siyonizm tarihi için Balfour Bildirisi veya mektubu çok mühimdir. Bu bildiri veya mektup ile Filistin, Yahudilere peşkeş çekilmekteydi. Churchill de o zamanlar bu bildiriye uygun görmüş, benimsemiştir. Bir taraftan Arapları, Osmanlı Devleti'ne karşı kullanır, anlaşmalar imzalar, onlara altın yağdırırken, bir taraftan da Araplara karşı Yahudilerle ortak bir oyun hazırlıyorlardı.

Bu beyanname zamanında Filistin Yahudileri, dünya Yahudilerinin % 1'i ve Filistin topraklarının da % 2.5'una sahiptiler. Buna rağmen İngiltere ile siyonizm ittifak hâlinde idiler. Ünlü Yahudi yazar Arthur Koestler, bu beyanname hakkında şöyle söylüyor: "Bir devletin başka birine üçüncü bir milletin toprağını vermesi."⁴⁴¹

İngilizce yazılmış olan bildirinin tam metninin çevirisi şöyledir:

"Kabineye sunulmuş ve onaylanmış olan aşağıdaki sempati bildirisini Majestelerinin Hükûmeti adına size iletmekle bahtiyarım. Filistin'de bulunup da Yahudi olmayan toplulukların medeni ve dinî haklarına ya da Yahudilerin herhangi bir başka ülkedeki haklarına ya da statülerine

halel getirebilecek hiçbir şeye sebebiyet vermeyeceği açıkça anlaşıl-mak şartıyla, Majestelerinin Hükûmeti, Filistin'de Yahudi halkı için ulu-sal bir yurt kurulmasını sempatiyle karşılamakta ve bu amaca varıl-masını kolaylaştırmak için azami çaba göstereceğini belirtmektedir.

Bu bildiriye Siyonist Federasyonun bilgisine sunarsanız memnun olu-rum.”⁴⁴²

Bu bildiriye İngiliz hükûmetlerinin benimsemiş olması, siyonizm tarihi bakımından ibrete degecek bir önemdedir. Adı geçen bildiri, bir hafta sonra, 9 Kasım'da gazetelerde yayımlandı. İngilizler, Arapların Türklere karşı yardımını iyice sömürmüşlerdi. Onlara pek ihtiyaçları kalmamış-tı. Esasen Arabistan'a hâkim olmak üzere askerî hareketi her gün geliştirmiş, üstelik iktisadi ve mali bakımdan da petrollere ve diğer yer altı kaynaklarına el koyma planları tamamlanmıştı. Bu bildirinin 9 Ka-sım'da yayımlanmasıyla artık İngiltere siyonizm ile iş birliği yapmış ve üstelik bunu açığa vurmuş oluyordu. 670 bin nüfuslu Filistin'in yalnız 60 bini Yahudi idi. Bu büyük nüfus farkına aldırış edilmemişti. 1897'deki ilk siyonist kongresinin tespit ettiği, bağımsız millet olarak yaşa-mayı, 2 Kasım 1917 tarihli Balfour Bildirisi; ne nüfusa ne toprak sahi-bi oluşa ne de İngilizler çıkarına çalışmış olmaya aldırış etmeksizin kabul ve ilan etmiş oluyordu (Fazla bilgi için dipnot 441'de verilen kay-nağa bakınız.).

LXXVI. İNGİLİZLER, BAZI ARAPLARIN İHANETİ VE YAHUDİLERİN DESTEĞİYLE KUDÜS'Ü ZAPT EDİYOR

9 Aralık 1917 İngiliz askerî hareketi Filistin'de lehlerine gelişmekteydi. Bu bakımdan Balfour Bildirisi'nin duyulmasını tabii görmüşlerdi.

9 Aralık 1917'de Birinci Dünya Savaşı'nda İngilizler tarafından Kudüs (Yeruşalaym / Jerusalem) zapt edildi.⁴⁴³

İngiliz kumandanı Allenby'nin adı, bugünkü İsrail'de muhtelif büyük caddelere konulmuştur. Burasının İngilizler tarafından zaptı, siyonist yıllığında (618. sayı) siyonizmin önemli tarihleri arasında yer almaktadı. General Allenby, İngiliz ordusu kumandanı olarak burayı zapt ettiği zaman, eski tarihlere ve günlere uygun bir tavır içinde –bir söylentiye göre yalın ayak– Kudüs'e girmiş ve büyük bir azametle şunları söylemiştir: “Artık Haçlı Seferleri sona erdi.”

Bu, Avrupa Hristiyan devletlerinin hiçbir zaman vazgeçemedikleri Hristiyanlık taassubu ve salıp ehli oluşlarının bir ispatıydı. Osmanlı Devleti'nin müttefiki Almanya'da Hristiyanlık taassubuyla Almanlar, merasim

ve ayinlerle bugünü kutlamışlardır. Halbuki yenilen ve kaybeden onların müttefikleri Türk devleti idi. O sıralarda Berlin'de bulunan millî şair Mehmet Akif Ersoy, bulunduğu otelin penceresinden halkın Berlin sokaklarında gösteriler ve sevinç naraları ile dolaşmalarından meraka düşerek "Acaba yeni bir zafer mi kazanıldı?" diye sorduğumuş ve Kudüs'ün İngilizler tarafından zapt edildiğini duyunca hayretler içinde kalmış ve Hristiyan taassubunun bu derecesine bir anlam verememişti.

İsmail Hami Danişmend, *İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi*'nde bu acı felaket gününü şöyle anlatmaktadır:

9 Kanunuevvel = 24 Safer, 1917 = 1336: Kudüs'ün sukutu üzerine Filistin'in elden çıkması ve diğer cepheler vukuatı.

1. Irak Cephesi: Bağdat'ın sukutundan itibaren Irak hemen tamamıyla elden çıkmış, yalnız Musul bizde kalmış ve ondan sonra mühim bir vak'a olmamıştır.

2. Sina-Filistin-Suriye Cephesi: (İlk iki Gazze muharebesi için yukarıdaki senenin "11 Mart" fıkrasındaki ikinci paragrafa bakınız.) Üçüncü Gazze muharebesi 6 Teşrinisani = 21 Muharrem Salı günü olmuştur. Artık tamamıyla üstün vaziyette bulunan Yirminci İngiliz Kolordusu'nun Yedinci Türk Ordusu mevzilerine taarruzuyla başlayan bu şiddetli mücadelede, İngiliz süvari kolordusu da taarruz hareketini sağdan setir ve temdit etmiştir. Bizim orduda bir taraftan cephe eksikliği ve bir taraftan da (1916 = 1334 vukuatının "27 Haziran" fıkrasında gördüğümüz ihanetinden dolayı) Mekke Şerifi'nin oğullarından Faysal'ın emrinde bulunan Arap kuvvetlerinin düşmanla el birliği ederek Türk ordusunu arkadan vurmaya kalkışması, sıhhiye teşkilatımızın berbat vaziyeti ve nihayet İngilizler ilerledikçe Arapların dinlerine ve dindaşlarına ihanet ederek her tarafta düşmana yardım etmesi, askerimizin maneviyatını alt üst etmiştir. Üçüncü Gazze muharebesinin ertesi çarşamba günü Gazze'nin tahliyesi işte bundandır. Bi'r-üs-sebü' daha 31 Teşrinievvvel = 15 Muharrem Çarşamba günü sukut etmiş olduğu için, Gazze'nin 6/7 Teşrinisani = 21/22 Muharrem Salı / Çarşamba gecesi tahliyesi üzerine artık Gazze/TELL-üs-Şeria/Bi'r-üs-sebü' müdafaa hattı sukut etmiş demektir. Bundan sonraki müselsel felaketlerin sebebi, işte bu hattın sukutudur. Bu vaziyet üzerine İngiliz kumandanı general Allenby, Avustralya süvari fırkasını bizim 8. Ordu'nun takibine memur etmiş ve işte bu fırka 15 Teşrinisani = 30 Muharrem Perşembe günü Remle'yi zapt etmiştir. Bundan sonra Allenby, kışkacının sol kolunu sahil boyunca şimale doğru ihtiyatla sevk ederek 17 Teşrinisani = 2 Safer Cumartesi günü akşama doğru Yafa'yı işgal ettirmiştir; düşma-

nın Kudüs taarruzu, işte bu iki muvaffakiyet üzerinedir. 8 Kanunuevvel = 23 Safer Cumartesi günü güneş doğarken başlayan bu harekette Yirminci Türk Kolordusu'nun şiddetli mukavemetinden dolayı düşman ordusu taarruz planının ancak ilk safhasını tatbik edebilmişse de şehre girememiş; fakat daha fazla mukavemet etmelerine imkân olmayan Türk kuvvetlerinin Kudüs'ü tahliye mecburiyetinde kalmaları üzerine 9 Kanunuevvel = 24 Safer Pazar günü, Belediye Reisi şehir namına İngiliz karargâhına gidip vaziyeti bildirmiştir; bununla beraber, düşmanın şehri tamamıyla işgali, ancak 11 Kanunuevvel = 26 Safer Salı günü tamamlanmış olduğundan bahsedilir. Üç din nazarında mukaddes bir şehir olan Kudüs, Yavuz'un Suriye, Lübnan ve Filistin hâkimiyetini temin eden ve 1516 = 922 senesi 24 Ağustos = 25 Receb Pazar gününe müsadif olan "Merc-ı Dabık" zaferi üzerine Osmanlı İmparatorluğu'na iltihak etmiş olduğuna göre, işte o tarihten bu seferki İngiliz işgaline kadar takvim ıslahından mütevellit on günlük fark da hesap edilmek şartıyla tam 401 sene, 3 ay, 6 gün Türk hâkimiyetinde kalmış demektir.

Güya Bağdat'ı İngilizlerden istirdat etmek üzere biraz evvel 1917 = 1335 Eylül = Zülkade ayında "Yıldırım Ordular Grubu" ismiyle altıncı ve yedinci ordulardan ve birkaç Alman tabur ve bataryasından mürekkep bir kuvvet teşkil edilmiş ve kumandanlığına da müşir rütbesiyle Alman generallerinden Von Falkenhayn tayin olunmuştur. Bunu Almanların talebiyle Enver Paşa yapmıştır. İngilizlerin Filistin taarruzu üzerine Irak'a sevkinden vazgeçilen bu Yıldırım Grubu bir süre sonra Suriye ve Filistin'e tahsis edilmişse de, grup ve ordu kumandanları arasındaki şahsi ihtilaflardan dolayı bu kuvvetten mühim bir fayda görülmemiştir; en şiddetli itirazda bulunan Cemal Paşadır; çünkü bu suretle Suriye ve Filistin hâkimiyeti kendi elinden alınıp Alman generaline verilmiş ve kendisi de Dördüncü Ordu'nun başına sevahil muhafızlığıyla asayişin muhafazasına memur edilmiştir. Bu vaziyet, adeta jandarma kumandanlığı gibi bir şeydir. İşte bundan dolayı Cemal Paşanın, hatıratında, Filistin Cephesi'ne gelen Enver Paşaya "Ya ben, ya Falkenhayn!" dediğinden bile bahsetmektedir. İşte bundan dolayı nihayet istifa etmiş olan Cemal Paşa, 12 Kanunuevvel = 27 Safer Çarşamba günü bütün mesuliyeti Falkenhayn'a yükleyerek İstanbul'a hareket ederken "trende iki saatten fazla hüngür hüngür ağlayarak" gittiğini de anlatır. Hâlbuki her biri akla durgunluk verecek bir macera olan mahut kanal seferleriyle çanak tutarak İngiliz ordusunu Filistin ve Suriye'ye musallat eden bizzat kendisidir! Hatıratında birinci kanal bozgunundan bahsederken bu noktayı da işte şöyle itiraf etmektedir:

Ben bu hareketi, münhasıran bir fikr-i nümayişle icra ediyor ve Kanal' da kendilerini rahat bırakmayacağımızı İngilizlere anlatmak ve binae-naleyh Mısır'da büyük bir İngiliz kolunu tespit etmek emeliyle yapıyordum. Yoksa en büyük sefain-i harbiyeden tutunuz da zırhlı trenlere ve her nevi vesait-i müdafaaya malik olan İngiliz ordusu gibi faal ve cesur bir ordu tarafından müdafa edilene lâakal yüz metre arzındaki derin bir kanalın bizimki gibi vesait-i mevcudesi kanal önünde ancak dört gün kadar kalabilmesi müsait olan bu on bini tüfekli birkaç cebel bataryası ve yalnız bir tek obüs bataryasından mürekkep bulunan ve kanalı geçmek için de beş on köprücük pontonundan başka bir şeyi olmayan bir ordu tarafından cebren mürur ve zapt edileceğini ciddi bir mülahaza ile hiçbir vakit hatır ve hayalime getirmedi.

Bu sözlere karşı herhangi bir tenkit ve hatta bir mütalaa beyanı tamamiyle zaittir.

Kudüs'ün sukutu üzerine 10 Kanunuevvel = 25 Safer Pazartesi günü ordular grubu karargahı Nablus'tan geriye alınıp Nasıra'ya nakledilmiş ve 17 gün sonra 27 Kanunuevvel = 13 Rebi'ül-evvel Perşembe günü bir taarruz hareketi yapılmışsa da muvaffakiyetsizlikle neticelenmiştir. İşte bu suretle Filistin artık elden gitmiş ve müdafa cephesi de Suriye'ye intikal etmeye başlamış demektir.

3. Kafkas Cephesi: (Yukarıdaki sene vukuatının 11 Mart fıkrasındaki üçüncü paragrafta bahsi geçen) Rus İhtilali'nden dolayı artık muharip bir kuvvet vasfını tamamiyle kaybetmiş olan düşman ordusuyla 18 Kanunuevvel = 4 Rebi'ül-evvel Salı günü Erzincan'da bir mütareke akdedilmiştir.

4. Deniz ve Hava Harekatı: Mühim bir vaka olmamıştır.⁴⁴⁴

LXXVII. YAHUDİ DEVLETİ YOLUNDA YENİ ADIMLAR

24 Temmuz 1918 İbrani Üniversitesinin Kudüs'te kurulması kararlaştırılıyor. H. Weizmann, Filistin'e gelerek hazırlıkları tamamladı. Bir taraftan da İngiliz Başkumandanı General Edmond Allenby'nin işgal ve hâkimiyetini sağlamak için el altından çalıştı, Yahudi yardımlarını sağladı.

Henüz büyük bir Yahudi topluluğu Filistin'de olmadığı hâlde, İbrani Üniversitesinin kurulması, siyonizmin kültür ve idealist yetiştirme faaliyetlerine verdiği önemi gösteriyor. Skopus Dağı üzerinde kurulan Kudüs İbrani Üniversitesinin açılış merasiminde General Allenby de bulundu.

1925 yılında üniversitenin kendisine mahsus yeni binaları yapıldı. 1968-1969 yıllarında İbrani Üniversitesinin öğrenci sayısı on iki binin üzerine yükseldi.

1918 Amerika Birleşik Devletleri Cumhurbaşkanı W. Wilson, Siyonist İcra Komitesinin kararlarını içtenlikle destekliyor, Filistin'de bir Yahudi kolonisi kurulmasını ve Yahudilerin bu topraklara hâkim olmasını istiyordu. Toprağın, mülkiyetin çok azına, nüfusun onda birine bile sahip olamayan Filistin Yahudileri için Wilson daha sonraki prensiplerini hiç dikkate almıyor, Hristiyan ve Yahudi çıkarlarına göre bir politika güdüyordu. Çevresindeki danışmanların çoğu zaten Yahudi idiler.

30 Haziran 1918 Tanınmış Yahudi milyarderlerinden birisinin yardımı ile ilk Baron Rothschild (Rotsçayld) kolonisi, Eyalet-Haşahar'da kuruldu.

1918 Birleşik Amerika'da 246 silah fabrikasından 243'üne, silah kapitalizmine sahip dünya çapındaki 6 Yahudi'den birincisi olan Bernhard Baruh; Birinci Dünya Savaşı'nda, borsaları, bankaları, ithalat ve ihracat firmalarını, dünya basınını ve edebiyat, tiyatro, siyaset ve türlü yayınları etkisi altına almayı başarmıştı.

16 Ağustos 1918 "Hadassah"ın tıbbî malzemesini Filistin'e yollama faaliyeti başlıyor. Günümüzde İsrail'in en önemli tıp fakültesinin çekirdeğini teşkil eden ünlü Hadassah'ın gelişmesi sürdürülüyor.

1918 Amerika Birleşik Devletleri'nden gelen gönüllü Yahudi taburları, İngiltere'de talim ve terbiye gördükten sonra, sonbaharda Türk ordusunun son kalıntılarıyla şiddetli savaşlar yapıyor.⁴⁴⁵

LXXVIII. TÜRK ORDUSUNUN IRAK, FİLİSTİN, SURİYE VB. CEPHELERİNDE SON SAVAŞLARI

1 Ekim 1918 Türk ordusu, İngilizler, yardımcıları ve bazı Arapların kin ve düşmanlıklarıyla, arkadan ve yandan vurulmak isteniyor. Türk devleti için büyük felaket günleri arka arkaya başlamakta ve düşman adım adım ilerlemektedir.

İç ve dış ihanet, hainlerin çalışmaları, Türk ve İslâm düşmanlarının devletin yönetici kadroları içinde yer almış olmaları, bu felaketleri kolaylaştırmaktadır. Sözde dönmeler ve bazı masonlar felaketi hızlandırmaktadırlar.

Bu konuyu yine *İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi*'nden takip edelim. (Müellif aşağıdaki ifadelerinden de anlayabileceğiniz gibi, olayların içinde yaşadığı bir zattır):

I Teşrinievvel = 25 Zülhicce Salı: Şam'ın sukutu ve diğer cepheler vukuatı.

İstanbul'da saltanat tebeddülü olduğu sırada Kafkas Cephesi müstesna olmak üzere muhtelif cephelerde Osmanlı İmparatorluğu'nu inkırazla götüren Harb-i Umumi'nin felaketleri birbirini takip etmiştir:

1. Irak Cephesi: Bağdat'ı aldıktan sonra işgal sahasını şimale doğru genişletmeye başlayan İngiliz ordusu, 9 Mart = 26 Cumâda-l-ûlâ Cumartesi günü Bağdat şehrinin 100 kilometre şimaligarbisinde ve Fırat'ın sağ sahilinde bulunan Hit kasabasını zapt etmiştir: Bu kasaba Osmanlı devrinde Bağdat'ın nahiye merkezlerindendir. 7 Mayıs = 26 Receb Salı günü de Kerkük sukut etmiştir.

2. Filistin-Suriye Cephesi: 19 Şubat = 8 Cumâda-l-ûlâ Salı günü Şeria'nın şarkına doğru taarruza başlayan düşman ertesi gün Yirminci Türk Kolordusu'nu nehrin şarkına atmış, bunun üzerine 21 Şubat = 10 Cumâda-l-ûlâ Perşembe günü Kudüs'ün 20 kilometre şimalişarkisindeki Eriha erkenden tahliye edilince düşmanın Anzak süvarisi kasabayı mukavemetsiz işgal etmiş ve Osmanlı karargahı da Affûle'den Şam'a nakledilmiştir. O sırada Şam sokaklarında aklıktan ölmüş çocuk cesetleri görüldüğünden bahsedilir! İngiliz ordusunun Beyrut vilayeti sancak merkezlerinden olan Nablus'a karşı 9 Mart = 26 Cumâda-l-ûlâ Cumartesi günü başlayan taarruzu işte bu vaziyet üzerinedir. Kudüs-Nablus yolunun iki tarafından yapılan bu üç günlük taarruz neticesiz kalmış ve ondan sonra da Şeria muharebeleri başlamıştır. Birinci Şeria muharebesi 26-30 Mart = 13-17 Cumâda-l-âhire Salı-Cuma günlerine müsadiftir. Daha 21 Şubat = 10 Cumâda-l-ûlâ Perşembe günü Şeria'nın şarkına geçmeye başlayan düşman şiddetli yağmurlardan dolayı ancak 26 Mart = 13 Cumâda-l-âhire Salı günü Es-Salt kasabasını işgal edebilmiştir. Aşağı Şeria'dan şimalişarki istikametine doğru inkişaf eden bu ilk Şeria taarruzu beş gün sürdükten sonra durdurulmuştur. İkinci Şeria muharebesi de 30 Nisan-4 Mayıs = 19-23 Receb Salı-Cumartesi günlerine müsadiftir. Birincisi gibi bu da beş gün sürdükten sonra neticesiz kalmıştır. O sırada Osmanlı ordular grubu kumandanlığında Falkenhayn'ın yerine geçmiş olan Liman von Sanders bulunmaktadır ve karargah da Şam'dan Nasıra'ya nakledilmiştir. İngiliz Kumandanı General Allenby'nin bizim için felaketle neticelenen ve bütün Suriye'nin elden çıkmasına sebep olan meşhur Nablus Meydan Muharebesi işte bu vaziyettedir; Nablus şehri Beyrut vilayetine tâbi Belkaa sancağının merkezidir. Bu feci muharebe 19 Eylül = 13 Zülhicce Perşembe günü olmuştur. Cemal Paşa bir gün evvel gösterir. İngilizlerin maksadı Şam'ı zapt ederek harbi bitirmektir. O sırada

bütün Suriye isyan içindedir ve bir taraftan da düşmanla el birliği eden Mekke Emiri Hüseyin'in oğlu Faysal Hicaz kuvvetleriyle Amman'ı aldıktan sonra Türk ordusunu arkadan vurmaya çalışmaktadır! Nablus Meydan Muharebesi bir taraftan işte bu Arap ihanetleri yüzünden ve bir taraftan da yine Hint kıt'alarıyla takviye edilmiş olan İngiliz ordusuna Fransızların da yardım etmesinden dolayı kaybedilmiştir. Bu sırada vaziyeti müsait bulan Fransızlarla İtalyanlar Suriye'nin muhtelif noktalarına asker çıkarmaktadır. Beş İngiliz ve bir Fransız fırkasından mürekkep olan düşman ordusunun mevcudu elli bin gösterilir. Esasen yorgun ve manen bitkin olan Türk kuvvetleri işte bundan dolayı o gün saatten saate eriyerek harbi kaybettikten sonra akşamüstü Tül-Kerem/Kerim hattına çekilmek mecburiyetinde kalmıştır. Bu İngiliz muvaffakiyeti Nasıra karargahıyla cephenin ittisalini kesmekle neticelenmiş ve Osmanlı cephesinin ova kısmı yarılmıştır. Cemal Paşaya göre bu vaziyet bizim kuvvetlerin daha şimaldeki Akkâ-Der'â hattına çekilmesiyle neticelenmiştir. Nablus Muharebesi'nin ertesine tesadüf eden 20 Eylül = 14 Zülhicce Cuma günü Nasıra'daki gafil Osmanlı karargahı büyük bir tehlike geçirmiş, sabaha karşı yapılan ani bir İngiliz baskını üzerine meşhur Liman Paşa gecelik entarisile ve maiyetiyle beraber güçlükle kaçıp kurtularak Taberiyye'ye can atmış, Nablus sancağının Cenin kazasında mühim bir nahiye merkezi olan Bisan kasabası işte o gün sukut etmiş ve sahildeki Hayfa şehri de aynı gün tahliye edildikten sonra 23 Eylül = 17 Zülhicce Pazartesi günü Akkâ ile beraber düşman eline geçmiştir.

Suriye harbi işte bu Nablus bozgunuyla nihayet bulmuş sayılır. Artık, Osmanlı mukavemeti tamamıyla kırılmış olduğu için düşman ordusu bütün Suriye şehirlerini mukavemetsiz işgal edebilecek vaziyete gelmiştir. O sırada Osmanlı karargahı alelacele Şam'a nakledilirken 21 Eylül = 15 Zülhicce Cumartesi günü Nasıra sukut etmiş ve düşmanın eline 18 bin esirle 120 top geçmiştir. 22 Eylül = 16 Zülhicce Pazar günü Şam'a gelen karargah, şehri isyan hâlinde bulduğu için sokak muharebeleri yaparak şimale doğru çekilmiş ve işte bu fırsattan istifade eden Şamlılar ötede beride ellerine geçebilen Türk askerlerini vahşice şehit etmek suretiyle hem dinlerine, hem dindaşlarına, hem dört asırdan beri kendilerini her tehlikeden masun yaşatmış olan devletlerine ihanet etmişlerdir. O sırada üst üste sukut eden Suriye şehirleri içinde yalnız Taberiyye kahramanca bir müdafaadan sonra 24 Eylül = 18 Zülhicce Salı günü düşmüş, asi Araplar artık her taraftan Türk kuvvetlerine saldırmaya başlamış, İngiliz ordusu 27 Eylül = 21 Zülhicce Cuma günü Taberiyye-Der'a-Kuneytara üzerinden Şam'a doğru ilerlemeye başlamış ve nihayet I Teşrinievvel = 25 Zülhicce Salı günü Emevilerin eski payitahtı olan Şam (Dimeşk) şehri İngilizler tarafından işgal

edilmiştir. Faysal'ın derbeder süvarileri de o gün ve ertesi gün şehre girmişlerdir (Suriye'nin en mühim merkezi olan Şam şehri Yavuz'un Mısır seferi esnasında 1516 = 922 senesi 27 Eylül = 29 Şaban Cumartesi günü Kölemenlerden alınmış olduğuna göre, takvim ıslahından mütevellit on günlük fark da hisab edilmek şartıyla tam 402 sene, 4 gün Osmanlı hâkimiyetinde kalmış demektir.). Ertesi güne tesadüf eden 2 Teşrinievvel = 26 Zülhicce Çarşamba günü Rayak, 3 Teşrinievvel = 27 Zülhicce Perşembe günü Baalbek ve nihayet 6 Teşrinievvel = 30 Zülhicce Pazar günü de Humus tahliye edilmiş ve artık Türk kuvvetleri Halep'e doğru çekilmeye başlamıştır. Gene aynı gün bir Fransız filosu Beyrut Limanı'na girip asker çıkarmış ve iki gün sonra da yedinci İngiliz-Hint fırkası gelmiştir (Suriye'nin diğer mühim şehirlerinden Halep'in sukutu için aşağıdaki sene vukuatının "27 Teşrinievvel" fıkrasının ikinci paragrafına bakınız.).

3. Kafkas Cephesi: (Yukarıda 1917 = 1335 vukuatı içindeki "11 Mart" fıkrasının üçüncü paragrafında bahsi geçen) Rus İhtilali'nden dolayı bu cephede düşman ordusu artık inhilal vaziyetinde bulunduğu için, elden çıkan yerler kolayca istirdat edilmeye başlamış ve ilk önce 26 Şubat = 15 Cumâda-l-ülâ Salı günü Erzincan, 27 Şubat = 16 Cumâda-l-ülâ Çarşamba günü Trabzon, 12 Mart = 29 Cumâda-l-ülâ Salı günü Erzurum ve 2 Nisan = 20 Cumâda-l-âhire Salı günü de Van şehirleri istirdat edilmiştir. Bütün bu şehirler Rus işgalinden harap bir hâlde kurtarılmış ve bilhassa Erzurum'da meşhur Ermeni komitecisi Antranik, şehrin istirdadından biraz evvel Türklere karşı hiçbir zaman unutulmayacak vahşice bir katliam tertip etmiştir.

Rusya'da çarlığın sukutu üzerine kurulan Bolşevik idaresi, Almanya ve müttefikleriyle bir bir münferit sulh akdine karar vermiş ve işte bunun üzerine Lehistan'ın Brest-Litovsk şehrinde yapılan sulh müzakereleri 3 Mart = 20 Cumâda-l-ülâ Pazar günü imzalanan sulh muahedesiyle neticelenmiştir. Sadrazam Talat Paşanın Türkiye'yi bizzat temsil ettiği bu sulh konferansında Türk-Rus hududunu alakadar eden meselelerin halli halkın reyine bırakılmış ve işte bundan dolayı plebisit yapılmasına karar verilmiştir. Fakat o sırada Azeri-Türk, Ermeni ve Gürcü unsurlarından mürekkep bir Cenubi-Kafkasya (Mâverây-ı-Kafkas / Transcaucasie) devleti teşekkül etmiş olduğu için, Bâb-ı Âli plebisitten evvel bu yeni hükûmetle müzakereyi tercih ederek Trabzon'da bir konferans toplanmasına karar vermiştir. "Berk-ı-satvet" torpidosuyla giden Osmanlı heyetinin müzakereleri bir aydan fazla sürmüş, Türkiye ile harp veya sulh hâllerinden hangisinde bulunduğu sorulan Cenubi-Kafkas devletinin başmurahtası Çkhenkeli "Müzakere hâlinde" bulunduğu bahsederek işi savsaklamak istemiş ve nihayet bu eser müel-

lifinin (İsmail Hami Danişmend) kaleme aldığı ültimatom üzerine Türkiye'nin istediği "üç sancak" arazisinin, yani Batum, Kars ve Ardahan sancaklarının Türkiye'ye terkini kabule mecbur olmuştur. O sırada zaten ordu istirdat ve işgal hareketlerine hazırlanmaktadır. 25 Mart = 12 Cumâda-l-âhire Pazartesi günü Olti/Oltu işgal edilmiş, ertesi günden itibaren ordu 1914 hududunu aşmaya başlamış, 3 Nisan = 21 Cumâda-l-âhire Çarşamba günü Ardahan, 5 Nisan = 23 Cumâda-l-âhire Cuma günü Sarıkamış ve 14 Nisan = 3 Receb Pazar günü de Batum işgal olunmuştur. O sırada Kars müstahkem mevkiinde toplanan Rus-Ermenileri Mâverây-ı Kafkas/Cenubi-Kafkas hükûmetinin bizim ültimatomumuza verdiği kabul cevabını dinlemeyerek müdafaa hâline geçmişlerse de, Trabzon Konferansı'nın sonunda Mâverây-ı Kafkas murahhasları avdet ederlerken bizim heyet-i-murahhasa namına kendilerini hususi vapurlarına kadar teşyi ettiğim sırada içlerindeki Ermeni murahhaslarından Aharonyan'la Hatisof/Hatisyan'ı bir tarafa çekip Kars Ermenileri teslim olmadıkları takdirde Türk ordusu cebren içeri girince asi muamelesi göreceklerini hiç aslı olmadığı hâlde kendiliğimden icat edip söyledim ve işte bu suretle derhal teslim olmaları hakkında Kars Ermenilerine vapurdan bir telsiz telgraf çekmelerini temin ettim. Bu iki murahhasan o sırada İaşe Nazırlığında bulunan Hatisyan, kısa bir süre sonra Ermenistan hükûmeti kurulunca bir aralık cumhur reisi olmuş ve Bolşevik istilasında Paris'e kaçtıktan sonra da hatıratını neşretmiştir; Aharonyan da yeni Ermeni edebiyatının en mühim simasıdır. İşte bu vaziyet üzerine Kars'taki Ermeni kuvvetleri 23 Nisan = 12 Receb Salı günü mütareke talebinde bulunduktan iki gün sonra 25 Nisan = 14 Receb Perşembe günü teslim olmuşlardır. Bundan sonra 30 Nisan = 19 Receb Salı günü Arpaçay'a varan Türk ordusu, artık 93 hududunu tutmuş ve tabi o hattı da aşarak 15 Mayıs = 4 Şaban Pazartesi günü Gümrü'yü ve 20 Temmuz = 11 Şevval Cumartesi günü Ermeniler geri atılarak Nahcivan'ı işgal etmiş ve nihayet 15 Eylül = 9 Zülhicce Pazar günü de Azerbaycan'da Bakü'ye girmiştir.

4. Deniz ve Hava Harekâtı: Osmanlı donanmasının 20 Kânunusânî = 7 Rebi'ül-âhir Pazar günü yaptığı lüzumsuz huruç hareketinde Çanakkale Boğazı'nı abluka eden düşman gemileriyle üslerine taarruz edilmiş, İmroz Adası'na faydasız bir baskın yapılmış ve bu macerada Yavuz bir iki yara aldıktan başka Midilli kruvazörü de batmıştır. Bu hazin ve çığgınca macerada birçok efrat zayiatından da bahsedilir.

İstanbul üzerinde düşmanın ilk hava akını 23 Temmuz = 14 Şevval Salı gününe müsadiftir. Öğleden sonra zevali saat 03.15'te payitaht ufuklarında altı tayyare görülmüşse de kaçırılmıştır. İkinci hava taarruzu dört gün sonra 27/28 Temmuz = 18/19 Şevval Cumartesi/Pazar

gecesine müsadiftir. Gece yarısından sonra saat ikiyi çeyrek geçe düşman tayyareleri İstanbul'a bir iki bomba atmışsa da isabet ettiremeden defedilmiştir.

Üçüncü hava taarruzu 21/22 Ağustos = 14/15 Zülkade Çarşamba/Perşembe gecesine müsadiftir. Zevali saat 23.30'da iki hava filosu İstanbul'a birçok bomba atmış, halk arasında sekiz kişi yaralanmış ve birkaç dükkân da hasara uğramıştır. Bundan üç gün sonra 25/26 Ağustos = 18/19 Zülka'de Pazar/Pazartesi gecesine zevali saat yarımında düşman tayyareleri şehrin kenar mahallelerine birkaç bomba atmışlarsa da hiçbir zarar olmamıştır.

27/28 Ağustos = 20/21 Zülkade Salı/Çarşamba gecesine zevali saat 23.30'da ve yarımında yapılan hava taarruzları en şiddetlilerinden biridir. Düşman bu taarruzunda bombalarla beraber beyannameler de atmış; fakat zarar az olmuş, bir çocuk şehit düşüp on bir kişi de yaralanmıştır. O gece düşürülen İngiliz tayyaresinin pilotu olan yüzbaşı yaralı olarak esir edilmiştir.

Düşmanın bu mütemadi akınlarına mukabil 23/24 Eylül = 17/18 Zülhicce Pazartesi/Salı gecesine 24 ve 28 Eylül = 18 ve 22 Zülhicce Salı ve Cumartesi günleri yapılan mukabil hareketlerle Limni ve Taşoz adalarındaki İngiliz hava tesisatına taarruz edilmiş ve Limni'de üç tayyare hangarı yıkılmıştır.

O esnadaki deniz hareketinin en mühimlerinden biri de bir Fransız filosunun 6 Teşrinievvel = 30 Zülhicce Pazar günü Beyrut Limanı'na girmiş ve şehre asker çıkarmış olmasında gösterilir.⁴⁴⁶

8 Ekim 1918 Türk devletinin sadrazamı olan Maşruk-ı Azam (mason lider) Talat Paşa istifa etti. İttihat ve Terakki Komitesi, koskoca Osmanlı İmparatorluğu'nu, çok kısa zamanda hürriyet, hürriyet laflarıyla iş başına geçip parçaladıktan, büyük bir felakete sapladıktan sonra çekildi.

30 Ekim 1918 Birinci Cihan Savaşı sonunda Türklerle düşmanları arasında Mondros Mütarekesi yapıldı. Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, Yahudi ve Hristiyan emperyalist devletlerin yakını, ikiyüzlü bir politika uygulayan Woodrow Wilson, 8 Ocak 1918 tarihli konuşmasında on dört noktayı açıklarken Osmanlı İmparatorluğu'nun parçalanması gerektiğini belirtiyordu. Osmanlı İmparatorluğu'na tâbi olanlara istiklal (bağımsızlık) vadeliyordu. Bir taraftan Türk halkla dolu olan memleketler Türk devletinden koparılıp parçalandı; diğer taraftan bütün Arap memleketleri resmen, İngiltere ve Fransa'nın esareti, boyunduruğu ve sömürme alanına alındı. Manda adı altında esaret ve

sömürme rejimi uygulandı. Milletler Cemiyeti Misakı'na göre, oradaki halk, mandacı devleti seçecekken buna aldırış edilmedi. Tarih boyunca yalan, ikiyüzlülük ve gaddarca hareketten başka bir yönü bulunmayan Batı emperyalist devletlerince böyle hareket, en tabii hakları ve çıkarları sayılmaktaydı. Bir müddet sonra Osmanlı İmparatorluğu'nun bu felaket günlerinde, Türkiye'yi Amerikan mandası altına sokmayı çıkar yol sayan tahsil ve mevki sahibi insanlar türemekte gecikmedi.

2/3 Kasım 1918 Son Türk İmparatorluğu'nu felakete sürükleyenler, İttihat ve Terakki Komitecileri, yaptıklarının hesabını vermekten korkarak sınır dışına kaçtılar. Türk milliyetçiliğinin önderlerinden Ziya Gökalp'e de kaçma teklifleri yaptılarsa da, o bunu şiddetle reddetti ve olayların sorumlusu olmadığına inandığından ve veremeyeceği bir hesabı bulunmadığından İstanbul'da kaldı.

LXXIX. İSTANBUL'U DÜŞMANLAR İŞGAL EDİYOR

13 Kasım 1918 Elli beş gemiden kurulu düşman donanması, önce İstanbul'un işgali için geldi. 22 İngiliz, 12 Fransız, 17 İtalyan, 4 Yunan gemisi (birisı Averof zırhlısı) İstanbul'u işgale başladılar. İstanbul Rumları, ellerinde Yunan bayraklarıyla gösterilere giriştiler. Averof gemisini taşkınlık içinde ziyaret ettiler. Sokaklarda geçit törenleri düzenlediler. "Zito! Zito!" naralarıyla çılgınca gösteriler yaptılar. İngilizler, tarihî bir kin ve düşmanlık içinde, bir müddet sonra Haydarpasa'dan başlayarak Ankara'ya kadar bütün demir yolu boyunu işgalleri altına aldılar. Karadeniz kıyısındaki Samsun ve Batum şehirlerini de zapt ettiler. Hatta Merzifon'u bile işgal ettiler.

İtilaf Devletleri Türkiye'yi yağma planlarını geliştirme çalışmaları içindeydiler.

17 Kasımda Bakü'yü de İngilizler işgal etti. Artık Yahudi devletini kurma ümitleri tamamen belirmişti. Fakat Yahudi teşkilatlarınca nüfus yerleştirme iktisadi, mali ve askerî hakimiyet sağlama çalışmalarına ihtiyaçları vardı. Zira İsrail'deki Yahudi nüfusu 1918 yılında 50 bin civarında idi. 1901-1914 yılları arasında bütün dünyadaki Yahudi adı taşıyan kişilerin nüfusu 11 milyon kadardı.

1919 Yahudi asıllı ve Türkiye'yi iç savaşlarla zaafa uğratarak parçalama yoluyla Yahudi idealini destekleyen İsrail'in kurulmasına ilk zemini hazırlama çabasında olan Şefik Hüsnü (Değmer), "Türkiye Sosyalist İşçi Çiftçi Partisi"ni kurdu. Türkiye'nin en bunalımlı günlerinde bu hareket, yeni bir bölünüşü temin ediyordu.

1925 yılından sonra sosyalist hareket kanun dışına ve yer altına çekildi (illegalite dönemi).

1946'da Şefik Hüsnü, bu defa "Türkiye Emekçi Köylü Sosyalist Partisi"ni kurdu.

LXXX. İSRAİL DEVLETİNİ KURMA YOLUNDA İLK ADIM

1919 Şubat Paris'te toplanan Barış Konferansı'na Siyonist Teşkilat da delege gönderiyordu. Filistin'i tamamen ele geçirmek için çok dikkatli ve sinsi bir planın uygulanması gerekiyordu. Önce Filistin'deki Yahudi nüfusu güçlendirilmeliydi. İngilizlerle birlikte Türklere karşı çarpışan ve çalışan Arapları kandırıp kendi yanlarında çalıştırmak üzere Yahudiler, ustalıkla bir plan hazırladılar. H. Weizmann, Hicaz Kralı'nın oğlu Prens Faysal ile Alman şehrinde görüşmeler yaptı. Yahudi nüfusunun Filistin'e yerleşmesinin Araplara hiç zararı olmayacağını, hatta bunun faydası dokunacağını anlatıyordu. Bu konuşmalar yalnız sözle olmuyor, araya pek büyük rakamlara yükselen para ve rüşvet dağıtımı gibi işlerin karışması da gerekiyordu. Bu işlerde çok maharetli olan Weizmann, nihayet Arap liderleriyle anlaştı ve Londra'da bu anlaşma imza edildi. Maddeler şöyleydi:

1. Arap Devleti ve Filistin arasında iyi niyete dayanan samimi bir dostluk tesis edilecek, Araplarla Yahudilerin hakları aynı dürüstlük ve hassasiyetle korunacaktır.
2. Filistin'in idaresiyle ilgili teşkilat, İngiltere hükûmetinin 2 Kasım 1917 tarihli "Balfour Deklarasyonu"nun ışığında kurulacaktır.
3. Yahudilerin Filistin'e büyük mikyasta hicretlerinin temini için bütün tedbirler alınacak ve mümkün olan sür'atle memlekette yerleşmeleri temin edilecektir.
4. Taraflar, Sulh Konferansı'ndan önce bütün konularda tam anlaşmaya varmış bulunduklarını ilan edeceklerdir.⁴⁴⁷

1919 İsrail Komünist Partisi kuruldu. Şimdiki adını 1948'de aldı. Gayesi, Marksist-Leninist sosyalizmi İsrail'de uygulamaktır. Araplara eşit hak tanımak, Rusya ve diğer sosyalist ülkelerle iş birliği yapmak hedefidir. 1965 yılında bu parti ikiye bölündü: 1. Yeni Komünist Kolu, 2. İsrail Komünist Partisi.

İsrail'de Komünist Partisinin perde arkasındaki yöneticilerinin hedefi, görüp incelediğimize göre şöyle özetlenebilir:

1. Arapları, millî bir hareket ve milliyetçi bir feraset içinde bilinçlendirme yerine, bu parti içinde netice alınması muhal bir hedefle meşgul ederek eritmek. Nitekim Nasıra (Nazaret) şehrinde “İştirakiyün” (komünist) levhalarını asmış Arap caddelerini gördük (1962-63). Keza Akkâ'da da birçok Arap, bu yolla sanki hedeflerine ulaşacaklarını ve komünist Rusya'nın desteğini sağlayacaklarını sanıyorlardı. İslâmî esaslardan uzak kalmaktaydılar. Böylece hem millî hem de dinî temellerden kopmuş olarak ve farkında olmadan Yahudilerin arzuladıkları bir yolda kalmış oluyorlardı. Partinin hâkim noktaları kurnazca bir politika yöneten Yahudilerin elinde idi.

2. Diğer bir nokta ise, Yahudiler komünizm perdesi altında, komünist Rusya'dan sızmış bazı ajanları bu parti içinde toplamış ve denetimin altına almış oluyorlardı. Ayrıca Sovyet Rusya'da bulunan 3 milyonluk Yahudi kitlesinin himayesi için bu partiyi göstermelik bir alet olarak kullanılmaktaydılar.

30 Ocak 1919 Dünya Siyonist Teşkilatının dahil olduğu Paris Konferansı Yüksek Konseyi, Arap illerinin ve Filistin'in artık Türk yönetimine verilemeyeceğine dair bir karar ve kanaat içindeydi.

Ocak 1919 “Frankfurt Olayı” Yahudi taktik ve manevrası bakımından önemlidir. Amerikan siyonisti Prof. Felix Frankfurter ve Weizmann, gene Paris Konferansı'nda güya Faysal'ın, Frankfurter'e yazmış olduğu bir mektubu elden ele dolaştırmışlardır. Bu mektup, sözde, Arapların siyonist hedeflerini paylaştıklarını, onları haklı bulduklarını göstermektedir. Siyonizm! Arapların bile onaylaması, bu Yahudi akımını büsbütün temize çıkaracaktır.⁴⁴⁸

Aslında bu, Yahudiler tarafından düzenlenen sahte bir mektuptu.

26 Şubat 1919 Filistin İşçi Partisi (Ahadut-Ha-Avoda) kuruldu.

LXXXI. SİYONİST ÖNDERLERİN ÇOK KURNAZ TAKTİKLERİ

27 Şubat 1919 Siyonizmin ünlü liderleri Prof. Dr. Weizmann, Nahum Sokolof ve Ussişkin, Paris'teki Barış Konferansı'nın Yüksek Konseyi'nde çok kurnaz bir taktik tatbik ettiler. Millî Yahudi vatani sözüyle bağımsız bir devlet mi kurmak istedikleri sorusunu önce şu ifadeyle geçiştirdiler: “Siyonist Teşkilatı hiçbir zaman muhtar bir yönetim peşinde değildir. Filistin'de herhangi bir yönetim altında yerleşmek ve yılda 70-80 bin Yahudi göçmeni sokmak, Yahudi okulları açmak, buralarda İbrani dilini öğretmek ve sizler gibi bir millet olmak arzusundayız.” diyorlardı.

Fakat bu konferanstan faydalanarak Yahudilik dışında yabancı siyasî şahsiyetler, masonlara ve Yahudi siyasilere şu propagandayı uygun ölçüler içinde yapmakta, ileride ilk fırsatta gerçekleşecek zemin için sondaja girişmekteydiler: O zamanki Lübnan'ın bir kısmı ile (Sidon) Akabe Körfezi'ne kadar uzanan kısım, bütün Filistin, Ürdün'den –bütün Ürdün, Şeria Vadisi– Suriye'den bir parça, geleceğin Yahudi devletini teşkil edecekti. 1948'de İsrail devletinde ilk coğrafi alanı ele geçirmişlerdi. 1967'de bu Paris Barış Konferansı'nda el altından yaydıkları hedefin büyük kısmına ulaştılar (Tevrat'ta yazılı "Nil'den Fırat'a" kadar Yahudi'ye ait olacağı belirtilen topraklar, böylece büyük ölçüde gerçekleşti.). Tabi ikinci ve siyonizmin asıl büyük hedefi, Beyt-Ha-Mikdaş'ı yani Süleyman Mabedi'ni aynı eski ölçüler içinde yeniden kurmaktır.

27 Şubat 1919'daki Paris Barış Konferansı münasebetiyle arka planda muhtelif temaslar, görüşmeler yapıyorlardı. Bir kısım Yahudilerin, bu muhayyel devlet tasarısı içinde Arapların, yerli halkın kalabileceğini belirtirken, İngiliz siyonisti İsrail Zangwill, Arapların buradan sürülüp atılmasını ısrarla istiyordu. Hâlbuki o zamanki Milletler Cemiyeti ve Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Wilson'un ilkelerine göre, bir yerde hangi nüfus fazla ise geleceklerini kendileri tespit edeceklerdi. Amerika Birleşik Devletleri, İngiltere ve Fransa hükûmetleri, bu sahte görünüş içinde, Osmanlı İmparatorluğu'nu parçalamışlardı ve daha da parçalayacaklardı. O zamanlar iş Araplara gelince, İngiliz ve Fransızlar, onlara verdikleri bağımsızlık sözünden cayıvermişlerdi. Artık onlara fazla ihtiyaçları kalmamıştı. Arap topraklarını Yahudilere peşkeş çekiyorlar ve siyonizmi bütün güçleriyle içten destekliyorlardı.

LXXXII. BAŞTA İNGİLİZLERİN VE FRANSIZLARIN DESTEĞİYLE YUNANLILAR İZMİR'İ İŞGAL EDİYOR

15 Mayıs 1919 Perşembe Arkalarında İngiliz ve Fransız desteği olduğu hâlde Yunan askerleri; İzmir Türk Garnizonu Kumandanı, İstanbul Hükûmetine sorup hareketsiz kalması emrini alması üzerine, kendiliğinden bir mücadeleye girişecek zekâyı gösteremeyerek büyük bir gafletle Yunan ordusuna –Kumandan soyca Türk değildi– teslim olduklarını ve bir silahlı mücadeleye girmeyeceklerini bildirdiği hâlde, (istila ordusu) büyük bir kıyım, zulüm ve vahşete girişmişlerdi. Elinde Yunan bayrağı ile ilerleyen Yunan sancak neferini bir Türk gazetecisi olan Hasan Tahsin, ilk kurşunla yere sermiş; fakat o da şehit edilmişti. Bir kısım Türk subayları tabancalarına sarılmışlar, bir kısım mücahitler

İzmir'den çekilmiş ve düşmana karşı bir cephe kurma aşkı ve azmiyle kendilerini hazırlamaktaydılar. İzmir'de Yunan vahşeti ve zulmü, papazların bilfiil kıskırtmalarıyla alıp yürümüştü. İzmir faciası, Batı Anadolu'nun Yunan işgalinin başlangıcıydı. Sonunda, Anadolu, Yunan askerlerinin mezarı olacak ve kaçabilenler, Ege denizine kendilerini 9 Eylül 1922'de dar atacaklardı.

1 Mart 1920, Birinci Dünya Savaşı'ndaki Yahudi Lejyonu'nun Şefi Yasef Trumpeldor, yaralanıyor ve Tel-Hay'da ölüyor.

16 Mart 1920 Salı İstanbul, yeni bir işgal ve saldırıya uğradı. Geçici bir işgal şeklinde nota verilerek, Harbiye ve Bahriye nezaretleriyle Topthane'yi, kırsalları ve bir kısım karakolu işgal ettiler. Şehzadebaşı Karakolunda sabahın erken saatlerinde uyuyan habersiz ve sessiz Türk askerlerini İngilizler şehit ettiler. O zamanki aydınların birçoğunu tevkif ederek Malta'ya sürgüne gönderdiler. Ziya Gökalp de İngilizler tarafından tutuklandı ve Malta'ya sürüldü. Ayrıca, İstanbul'da düşmanlar sıkı yönetim ilan ettiler. Her türlü toplantı yasaklandı ve aksi hâlde iştirak edeceklerin idam edileceği ilan olundu. Batı'yı, Avrupa'yı temsil eden muhtelif milletlerin askerleri İstanbul sokaklarında gösterişli geçit törenleri düzenlediler. Düşman donanması, İstanbul'u topları altında tehdit etti.

18 Haziran 1920 Zonguldak Fransızlar tarafından işgal edildi. Artık Anadolu her taraftan işgale ve hücumu uğramıştı.

20 Nisan 1920 Sulh Konferansı'nda, Balfour Deklarasyonu (Beyanname) kabul edildi ve onaylandı. Filistin'in İngiliz mandasına gireceği açıkça bildirildi.

Nisan 1920 Filistin'de Araplar ilk olarak isyan ettiler. İsyan, uyutma, uyuşturma siyasetiyle oyalanıp bastırıldı. Ve aslı esası olmayan vaatler ve teminatlarla bu iş, bu mesele atlatıldı.

LXXXIII. FİLİSTİN YÖNETİMİNİN BAŞINA SİYONİST YAHUDİLER GEÇİYOR

1 Temmuz 1920 Filistin'de kurulan sivil yönetimin önemli mevkilerine siyonist Yahudiler getirildi. Bunlar İngiliz siyonistleri idiler. Balfour Bildirisi'nin icracılarından Herbert Samuel, Filistin mandası yüksek komiserliğine getirildi. Yahudi Norman Bentwinch, başsavcı oldu. Yahudi Albert Hyamson, göçmen dairesi başkanı yapıldı. Gene Yahudi Nax Nurock, hükûmet genel sekreter yardımcısı oldular. İlk yıl olarak 26

Ağustos 1920'de Filistin'e 16.500 Yahudi göçmeni yerleştirmeyi planladılar. Birinci Dünya Savaşı'nda Araplarla iş birliği yapan İngilizler, onları baskı altına aldıktan başka, bu yerleri Yahudiler hesabına düzenlemeye çalışıyorlardı.⁴⁴⁹ Bütün bu tayinleri protesto etmek isteyen Arapların gösterileri çok kanlı ve sert hareketlerle bastırıldı. Bu hareketlerin önderi Hacı Emin El-Hüseynî idi. Onu da yakalayıp iki yıl hapse mahkûm ettiler; fakat Hacı Emin el-Hüseynî, Filistin'den kaçmayı başardı.⁴⁵⁰

10 Ağustos 1920 Düşman baskısı altında Osmanlı Devleti namına, Hadi Paşa ile Rıza Tevfik (Türk soyundan değildirler) ve Reşat Hâlis adındaki delegeler, bu felaket anlaşmasını imzaladılar. Bunu reddedemediler. Fakat o zamanki Padişah, bu anlaşmayı onaylamadı. Bu muahedeyi onaylayan tek diğer devlet de Yunanistan olmuştur.⁴⁵¹

7 Ekim 1920 Filistin Yahudilerinin parlamentosu olan "Assefat Hanivharim"ın (seçilmişlerin, seçkinlerin toplantısı) birinci toplantısı açılıyor.⁴⁵²

8 Ekim 1920 Moskova'da "Habimah" İbrani tiyatrosu kuruldu.

5 Kasım 1920 "Filistin Genel Yahudi İşçi Teşkilatı" (Histeddruth) kuruldu.

16 Kasım 1921 "Emek Yisrael" (İsrael Vadisi) denilen, yarısı Ürdün'de olan yerde ikinci "Moşav-Ovdim" (Çalışanlar Köyü) kuruldu: Kfar-Yehezkel.

1921 İsviçre'de Cenevre'de Mason Kongresi yapıldı. Dünya Siyonist Teşkilatı, Filistin'de "Volkani Tarım Araştırmaları Enstitüsü"nü kurdu. İsrail'deki en eski ilmî kuruluş Volkani Enstitüsü sayılır. Bu enstitü ile İbrani Üniversitesinin Tarım Fakülteleri arasında sıkı bir iş birliği ve bağlantı vücuda getirildi (1959 yılında). Burada 1969 yılında, 1.000 kadar ilim adamı ve uzman çalışmaktaydı.

1921 "İbrani Yazarları Derneği" kuruldu. 1969 yılında üye sayısı 300 kadardı.

1921-1930 yılları arasında dünyada ismen Yahudi olanların sayısı 14 milyona çıkıyor.

Mayıs 1921 Araplar, Filistin'de İngiliz –dolayısıyla Yahudi– yönetimine karşı tekrar başkaldırdılar. İngilizler, Araplara gene tam bir riyakârlık içinde teminat veriyorlar, burasının Yahudi yurdu olmayacağını kesin ifadelerle belirtiyorlardı.

18 Kasım 1921 Yazar ve siyonizm siyasi ideolojisinin yaratıcılarından Miha Yasef Berdiczewski Berlin'de öldü.

1922 Yüksek Komiser Herbert Samuel, kurnaz bir politika uygulamak istedi. Emin El-Hüseynî'yi Kudüs Müftülüğüne tayin etti. Onun emrine arazi tahsis etti. Fakat bunları yaparken Yahudi göçüne hız verdi. Dört yıl içinde Yahudi nüfusunu bir misline yakın arttırdı. 1922 yılında Filistin'deki Yahudi nüfusu 83.800 oldu. Amerika Birleşik Devletleri'ne mensup Yahudiler arasında çok fazla göçmen getirilişi, bilhassa Romanya'dan 50 binden fazla göçmen gelişyle işsizlik ve bazı maddi sıkıntılar olduysa da, Amerikalı milyarder Yahudiler çok büyük yardımlar yaparak ziraatı geliştirdiler, narenciye bahçelerini çoğalttılar. Yahudilere iş ve geçim sahası açtılar. İktisadi durumun sıkışık zamanlarında Weizmann ve iş ortakları ağır eleştirilere uğradıysa da bunlar devamlı olmadı.

16 Nisan 1922 "Ha-Poel Hamizrahi" (Doğu İşçi Örgütü) kuruldu.

LXXXIV. TÜRK ORDULARI DÜŞMAN ORDULARINA KARŞI TAARRUZA GEÇİYOR

26 Ağustos 1922 Türk orduları Osmanlı'yı işgale giren düşman kuvvetlerine karşı Büyük Taarruz'a girişti. Meydan muharebeleri zaferle sonuçlandı. Türk ordusu 9 Eylülde İzmir'e girdi.

1923 Yahudilerin Araplara karşı ne derece ırkçı bir zihniyet içinde, düşmanca davrandıklarına dair bir Yahudi yazardan nakledilen şu anlatış, işlerin içyüzünü açıklamaya yeter. Takma adı Ahad Ha'am (Milletten biri) olan bir Yahudi, bu durumu şöyle açıklıyor:

"Ve kardeşlerimiz Filistin'de ne yapıyorlar?... Göçmeni oldukları ülkede hizmetkârdılar ve kendilerini birden sınırsız bir özgürlük içinde buldular, başıboş bir özgürlük içinde... Bu ani değişiklik, onlarda hizmetkâr efendi olduğunda her zaman görüldüğü gibi, bir despotizm eğilimi yarattı ve onlar Araplara düşmanca ve zalimane muamele ediyorlar, haklarını mantıksız bir biçimde sınırılıyorlar, yeteri kadar sebep olmadan hakaret ediyor ve bir de bu türlü davranışlarıyla övünüyorlar; kimse de böylesine adi ve tehlikeli bir eğilime ses çıkarmıyor. (L.M.C. van der Hoeve Leonhard, 'The Truth About the Palestine Problem', *Selected Essays on the Palestine Question*, op. cit. s. 13'ten Acham Haam, Am Scheidewege, Erster band, Berlin, 1923, s.107.)"⁴⁵³

LXXXV. SİYONİST WEIZMANN'IN İTİRAFI VE MASON TEŞKİLATLARI

Nisan 1923 New York'ta çıkan *The New Palestine* adlı Yahudilere ait bir gazete, Siyonist Teşkilatı Genel Başkanı Hayim Weizmann'ın bir konferansını yayımlıyor:

“Sanıyorum ki savaşın başlıca iki sonucundan birisi de millî Yahudi yurdunun kurulması olayı teşkil ettiğini, harbin tarafsızca yazılacak tarihi gösterecektir. Biz bunun için harp ettik ve Türklerin mağlubiyetine hizmet ettik.”⁴⁵⁴

26-30 Eylül 1923 Beynelmilel Mason örgütüne şu kuruluşlar katıldı:

Belçika, İtalya, Fransa Büyük Maşrıkı, Fransa Büyük Mahfili, Viyana Büyük Mahfili, Lüksemburg, Barselona, Bulgaristan Büyük Mahfilleri, Portekiz, Türkiye Büyük Maşrıkı, Şili, Kolombiya, Yugoslavya, Venezuela, New York, Felemenk (Hollanda), Filipin Büyük Mahfili veya Büyük Maşrıkları. Bütün masonluğu birleştirme girişimi oluyor ve beynelmilel mason teşkilatına Türkiye masonları da giriyor.

Türkiye'deki masonlarda tekrar canlanma, yeni Türkiye devletini denetimleri ve çıkarlarına göre kullanma girişimlerini görüyoruz. “Büyük Üstat Dr. Enver Necdet Egeran”, *Gerçek Yüzüyle Masonluk* adlı kitabının 31. sayfasında şöyle diyor: “...Yüksek Şûranın ‘Türkiye Yüksek Masonluk Cemiyeti’ ve Büyük Maşrık’ın da ‘Türk Yükseltme Cemiyeti’ adlarıyla örgütlendiğine ve Anglo-Sakson masonluğu ile tanışmaya tevessül ettiğine tanık oluyoruz.” Fakat bu tanışma tahakkuk edememiş ve Dünya Düzenli Masonluğuna geçilememiştir. Düzensiz iç kavga ve kargaşalıklarını yenemeyen bu masonluk teşkilatları Büyük Üstat’larının (Operatör Dr. Mim Kemâl) emriyle 1935 yılında kapatılmıştır. Aslında bunu Atatürk Dr. Mim Kemâl’e emir vererek kapattırmış olduğu hâlde, burada bu nokta itiraf edilmemektedir. Bu husus üzerinde “Sonuç” bölümündeki “Masonluğun Tahlil ve Eleştirilmesi” sırasında tekrar duracağız.

29 Eylül 1923 Suriye ve Lübnan, Fransız mandası, sömürgesi olmuştu. Filistin halkına sorulmadan, İngiliz boyunduruğunda Filistin’de resmen manda rejimi uygulanmasında Yahudiler lehine sonuçlar gelişmekteydi. Buradaki toprak 10.163 mil kare kadardı. 1918’de 700 bin nüfusun 574 bini Müslüman Arap, 70 bini Hristiyan Arap ve diğerleri, ancak 56 bin kadarı Yahudi, 9.474’ü Dürzi idi. 1922 sonuna doğru, 757 bin nüfusun 590 bini Müslüman, 94 bini Yahudi, 73 bini Hristiyan ve 10 bin kadarı Dürzi idi. İngilizler nüfus çoğunluğuna hiç bakmadan Yahudi planları doğrultusunda çalışmaktaydılar.

2 Ekim 1923 İstanbul'u işgal altında tutan düşman askerleri, başta İngiliz ve Fransızlar olmak üzere, İstanbul'u Türk ordusuna terk etmek zorunda kaldılar.

1924 "Poalei Agudat İsrail" kuruldu. Dinî mahiyette bir işçi hareketi olup, "Devleti Tevrat'ın ruhuna uygun bir hâlde tutmak, işçi haklarını korumak, ülkede yerleşmeyi sağlamak hedeflerini güder."⁴⁵⁵

3 Mart 1924 Osmanlı Devleti, 1517'den beri hilafeti elde etmiş ve kendisini Müslüman halkların önderi ve İslam dininin vekili sıfatıyla kabul ettirmişti. Türkiye Büyük Millet Meclisi, 341 sayılı kanunun birinci maddesiyle hilafeti, dolayısıyla Osmanlı hanedanını kaldırmış oluyor. Birinci madde şöyledir: "Halife, tahttan indirilmiştir, hükûmet ve cumhuriyet mana ve mefhumunda esasen mündemiçtir."

XXXVI. FİLİSTİN, İSRAİL OLMA YOLUNDA

1924 Filistin'de Çalışanların Kurumu (işçi, esnaf, köylü, memur birliği), İbranice "Histatrut" (İbranice, teşkilat ve kuruluşun karşılığı) kuruldu. Ev kadınları da, köyde yaşayanlar, dinî hizmetlerde çalışanlar da aidat vererek 1948'den itibaren bu teşkilata üye olmuşlardır. Bu teşkilata hâlen hemen bütün İsrail halkı dahildir. Histatrut'un, sosyal servislerine "Kupat Holim" (hastaneler); sağlık sigortası ve borçlanma, yaşlı ve çocuklara bakım kurumları dahildir. Yaşlı işçilere sosyal yardım vb. şubeleri vardır.

"Ma'otzet Hapoel" (Kadın İşçiler Konseyi) vardır. 1969 yılında 480 bin üyesi olup Histatrut'un bir bölümünü teşkil eder. Başka ülkelerde kolları vardır. Öncü Kadınlar Teşkilatı, milyonlarca lira bağış, aidat toplar, yüzlerce anaokulu, yaz kampları, bakım evleri işletir. On binlerce çocuğa bakar.

Histatrut'un sağlık sigortası bölümü "Kupat Holim", bütün İsrail'i baştan başa kaplamış ve üye yapmış bir tıbbi kuruluştur. Bu teşkilatın yönetiminde binden fazla klinik, elli kadar hastane, istirahatthane ve nekahathane vardır. Yüzlerce laboratuvarı, röntgen ve fizikoterapi merkezi, 300 kadar eczanesi, iki yüzün üstünde ana ve çocuk sağlığı merkezi ve ayrıca çok önemli bir tıbbi araştırma merkezi vardır. Her geçen gün bunların sayısı ve etkisi artmaktadır. Kupat Holimin mali temeli: 1. İşçilerin aylık ücretlerinden kesilen primlerden; 2. İşverenlerden ve devletten ayrılan paralardan, bağışlardan ibaret olup 1967-68'de bir milyara yakın bütçesinin günümüzde birkaç milyarın üzerine çıktığı aşikârdır. Yüz binlerce Yahudi'nin üye olup bağış verdiği sağlık kuruluşları buna dahil değildir.

1924 Filistin’de Millî Tiyatro kuruldu: (Ohel), Cameri 1944, Zavit 1958 ve Hayfa Belediye Tiyatrosu 1961’de kurulmuştur. Daha sonra yeni tiyatrolar kuruldu. Ayrıca gezici tiyatrolar vücuda getirdiler. Yalnız millî ve Yahudiliğe yararlı, millet bütünlüğünü güçlendiren eserler sahnelenmektedir. İsrail’de Türkiye’de olduğu gibi, yıkıcı, bölücü, parçalayıcı gayelerle tek bir tiyatro bulmak kolay değildir.

LXXXVII. TÜRKİYE KOMÜNİSTLERİ, YAHUDİ ŞEFİK HÜSNÜ VE BAZI TÜRK SOYUNDAN, İSLÂM DİNİNDEN OLMAYANLARIN YÖNETİMİNDE YENİ ATILIMLARA GİRİŞİYORLAR

Kurulan Türkiye Cumhuriyeti’ni yıkmak hem komünist Rusya uydusu yapmak hem de İsrail devletinin kuruluşunu kolaylaştırmak istiyorlar.

1924-7 Nisan 1959 Tamamen, muhakemelerinde komünistlerin açıkça ne olduklarını itiraf ettikleri ve ortaya koydukları –Kızıl yıldızlı– *Türkiye İhtilalci İşçi ve Köylü Partisi Locası-Savunmalar* kitabından, kendi ağızlarından aynen nakillerde bulunacağız. Kronolojik sırayı onların düzeni içinde belirteceğiz:

Türkiye Komünist Partisi, 1924 yaz aylarından itibaren, işçi sınıfıyla bağlarını güçlendirmek yolunda önemli adımlar attı. Gizli fabrika komitelerinin kurulmasına hız verildi. Eylül ayında kurulan Amele Teali Cemiyetine komünistler önderlik ediyordu. Amele Teali, birçok işçi mücadelesini teşkilatlandırdı ve bunlara önderlik etti. Bütün işçi sınıfının talebi olan İş Kanunu’nun çıkartılması için mücadeleye girişti. *Aydınlık*, yirmi günde bir özel işçi sayıları çıkarmaya başladı. Ayrıca, devrim ve teşkilat meseleleri üzerinde duran çeşitli gizli broşürler yayımlandı. *Aydınlık*’ın kasım sayısında, Troçki’yi eleştiren bir yazı yer aldı. 21 Ocak 1925’te, “haftalık siyasi işçi ve köylü gazetesi” *Orak Çekiç* yayımlandı. Şubat ayı içinde, Amele Teali Cemiyetinde “otuz amele grubuna mensup yüz elli kişilik bir kongre” toplandı. Bir heyet Ankara’ya giderek işçi taleplerini hükûmete bildirdi.

1925 şubat ayı ortalarında patlak veren Şeyh Sait isyanı bahane edilerek “Takrir-i Sükûn Kanunu” çıkartıldı. Kürt milliyetine uygulanan terörle birlikte, bütün işçi hareketine karşı ağır baskılara girişildi. *Aydınlık* ve *Orak Çekiç*, 12 Mart 1925’te kapatıldı. Türkiye Komünist Partisi, Bursa’da yayımlanmaya devam eden *Yoldaş* gazetesinde, baskıları protesto etti. Amele Teali Cemiyeti, 1 Mayıs’ta büyük bir protesto gösterisi yapmak için faaliyete giriştiği sırada, hükûmet, dağıtılan bir

bildiriye bahane ederek *Aydınlık* ve *Yoldaş* çevresi ile Amele Teali Cemiyetinin yöneticilerini tutukladı. Şefik Hüsnü, tutuklamalardan az önce yurt dışına çıktı. Mahkeme on iki kişiyi yedi ila on yıl, Şefik Hüsnü'yü giyaben on beş yıl hapse mahkûm etti.

Şefik Hüsnü'nün Leninist çizgisinin ifadesi olan Türkiye Komünist Partisi 1926 Programı günümüze de ışık tutuyor:

Türkiye Komünist Partisinin devrimci çizgisi, sağ ve sol oportünizmine karşı mücadele içinde gelişti. İkinci Enternasyonal oportünistlerine karşı başarılı bir mücadele veren Türkiye Komünist Partisi önderliği, 1920-1923 yıllarında Sadrettin Celâl'in Troçkist fikirleriyle mücadele etti. Sadrettin Celâl anti-emperyalist mücadeleyi küçümsedi. Kemalist burjuvaziyle her türlü ittifaka ve Millî Kurtuluş Savaşı'na karşı çıktı. Buna karşılık, Türkiye Komünist Partisi önderliği, 1919-1922 yıllarında millî mücadeleyi destekleyerek doğru bir siyaset izledi.

Millî mücadelenin zaferinden sonra Sadrettin Celâl, Vedat Nedim ve Şevket Süreyya ile birleşerek bu defa Kemalist burjuvazinin peşine takılmaya ve teslimiyetçiliği savunmaya başladı. Bunun üzerine, Şefik Hüsnü'nün temsil ettiği Marksist-Leninist önderlik ile bu sağcı kanat arasındaki mücadele şiddetlendi.

Şefik Hüsnü, millî mücadelenin zaferinden sonra Kemalist burjuvaziye karşı izlenen iyimser siyasetin eleştirisini yaparken, Sadrettin Celâl ve Şevket Süreyya, Türkiye'de işçi sınıfının zayıf olduğunu ve demokratik devrimi burjuvazinin yapacağı yolundaki Menşevik görüşleri ileri sürdüler. Büyük bir sahtekârlıkla "Lenin ve Leninizm" adını verdikleri broşürlerde, Türkiye Komünist Partisinin o günkü görevinin Türkiye'de kapitalizmin gelişmesine hizmet etmek ve Kemalist burjuvazinin bu yoldaki bütün faaliyetini kayıtsız şartsız desteklemek olduğunu savundular.

Türkiye Komünist Partisi, Üçüncü Enternasyonal'in tutumuna uygun olarak, emperyalistlerle iş birliği yapan gerici Kürt feodallerine karşı Kemalist iktidarı destekledi. Fakat Şeyh Sait isyanında, Kürt halkı üzerinde uygulanan terör ve katliama karşı çıktı. *Orak Çekiç* gazetesine hâkim olan Vedat Nedim-Şevket Süreyya kligi ise, millî zulme alkış tuttular.

Sadrettin Celâl, 1925 mahkemesinde dönecliğini ilan etti. Şefik Hüsnü'nün yurt dışına çıkmasından istifade eden Vedat Nedim ve Şevket Süreyya ise, Parti yönetimine kendi oportünist tutumlarını hâkim kıldılar. Teşkilatlanmayı tasfiye etmeye giriştiler. Partiyi, Cumhuriyet Halk Partisinin kuyruğuna takmaya çalıştılar. Şefik Hüsnü'nün yaptığı uyarı ve eleştirilere uymadılar ve bu eleştirileri teşkilattan gizlediler.

Şefik Hüsnü, 1926'da Viyana'da Türkiye Komünist Partisi Kongresi'ni topladı. Kongrede, Türkiye Komünist Partisinin altı yıllık mücadelesinin ürünü ve Şefik Hüsnü'nün Marksist-Leninist hattının ifadesi olan 1926 Programı kabul edildi. Programda, Türkiye Komünist Partisinin Kemalist diktatörlüğe karşı "barışmaz ve devamlı bir mücadele açtığı", bağımsızlığın tek teminatının teşkilatlı halk kitleleri olduğu belirtiliyor; ihtilal, işçi ve köylülerin demokratik diktatörlüğü, proletarya önderliğinin ve işçi-köylü ittifakının zorunluluğu, milletlerin kendi kaderlerini tayin hakkı, proleter enternasyonalizmi ve halkın acil talepleri savunuluyordu.

Kemalist Burjuvazinin Terörü Oportünizmin Tahribatıyla Birleşti

Vedat Nedim, Merkez Komitesinin kararlarını ve Parti Programı'nı uygulamayı sinsi bir tavır alarak görünüşte kabul etti. Fakat, Partiyi tasfiye çabalarını aynı şekilde sürdürdü. Bu durum karşısında, Şefik Hüsnü, 1927'nin ağustos ayında Türkiye'ye döndü. Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi toplandı. Kemalist iktidarın uşağı sağcı Vedat Nedim-Şevket Süreyya kılığı Partiden atıldı. Partiyi içinden yıkma imkânını kaybeden Vedat Nedim, Şefik Hüsnü'yü ve birçok komünisti hâkim sınıflara ihbar etti. Türkiye Komünist Partisinin önemli bir darbe yemesine sebep oldu. 89 kişi tutuklandı.

Şefik Hüsnü, 1927 mahkemesindeki sorgusunda, Marks ve Lenin gibi büyük önderlere ve komünizme sıkı bir şekilde bağlı olduğunu söyledi. Savcı esas hakkındaki mütalaasında "Doktor Şefik Hüsnü, Karl Marks'ın eserlerinden aldığı ilhamla komünist hareketinin, insanlığa.... kurtuluş ve mutluluk getireceğine inanmış ve taraftar olmuştur." diyerek, Şefik Hüsnü'nün siyasi inancını, bugünkü sıkıyönetim savcılarının yaptığı gibi, bir suç delili olarak göstermeye çalışıyordu.

Şefik Hüsnü, bir buçuk yıl hapse mahkûm oldu. Yirmi kadar devrimciye üç ila dört ay arasında hapis cezaları verildi.

Muhbir Vedat Nedim ve Şevket Süreyya, Kemalist iktidar tarafından devlet memuriyetleriyle mükafatlandırıldılar. Daha sonra, 1932'de, *Kadro* dergisinde bürokrat burjuvazinin ideologluğunu üstelenerek faşist tezler ileri sürdüler.

Şefik Hüsnü'nün hapse girmeden önce, 1927 sonbaharında başlattığı teşkilatlanma faaliyeti, Kemalist diktatörlüğün komünistler ve işçi sınıfı üzerindeki ağır baskılarına rağmen durmadı. Türkiye Komünist Partisi; Ankara, İstanbul, İzmir, Bursa, Gaziantep, Samsun, Eskişehir, Edirne ve Adana gibi şehirlerde teşkilatlandı. Sürekli bildiriler dağıtılıyor, gizli gazete ve broşürler yayımlanıyordu.

Türkiye Komünist Partisi bütün baskı ve teröre rağmen, işçi sınıfımızı teşkilatlandırmak için sebatla mücadele etti. Marksizm-Leninizmi işçi sınıfına mal ederek maddi bir güç hâline getirmeye çalıştı.

Şefik Hüsnü, 1929 nisanında tahliye olduktan sonra yurt dışına çıktı ve mücadelesine orada devam etti. 1931'de Berlin'de Türkiye Komünist Partisinin organı *İnkılap Yolu* dergisini yayımlamaya başladı. Komintern'in 1935 yılında yapılan Yedinci Kongre'sine Türkiye delegesi olarak katıldı. Büyük Marksist-Leninist Dimitrov'un başkanı olduğu Enternasyonal İcra Komitesi Sekreterliğinde görev aldı.

1930'dan sonraki yıllarda her sene irili ufaklı tutuklamalar oldu. Yüzlerce devrimci ağır cezalara çarptırıldı. Komünistler mahkemelerde, burjuvazinin baskı ve ceza tehditlerine boyun eğmediler. Ağır cezaları, Türkiye Komünist Partisi marşını ve Enternasyonal'i söyleyerek, "Yaşasın Türkiye Komünist Partisi, Kahrolsun Cumhuriyet Halk Fırkası Hükûmeti!" şiarlarını haykırarak karşıladılar.

Ancak, bütün dünyada olduğu gibi, Türkiye Komünist Partisi içinde de beliren Troçkist eğilimler, mevki düşkünü unsurlarla birleşti ve Marksist-Leninist önderliğin mücadelesine rağmen, Partinin güçlenmesini ve kitlelerle sağlam bağlar kurmasını baltaladı.

Kahrolsun Tek Parti ve Vurguncular Saltanatı!

1936'da faşist İtalyan Ceza Kanunu'ndan aktarılan 141. ve 142. maddeler, komünistler üzerindeki baskıyı arttırdı. Faşist baskılar, İkinci Dünya Savaşı'na doğru şiddetlenerek devam etti. Hükûmetin baskısına Troçkistlerin tahribatı eklendi. Türkiye Komünist Partisi, bu şartlar altında, Komintern'in Yedinci Kongre'sinde, faşizme karşı en geniş demokratik cephenin kurulması yolunda alınan kararı Türkiye'deki dar kadrolarıyla uygulamaya çalıştı.

Şefik Hüsnü, 1939 yılında Türkiye'ye döndüğünde durumu şöyle anlatıyordu:

"İşçi sınıfı tam bir teşkilatsızlık ve dağınıklık içinde bocalıyordu... Küçük burjuvazi ve gençlik de aynı durumdaydı. İnkılapçılar, harpten az evvel kabul etmiş oldukları yeni taktik gereğince, gizli teşkilatları yok denebilecek dereceye indirmişlerdi." (Şefik Hüsnü, Rapor)

Türkiye Komünist Partisi önderlerinden Reşat Fuat Baraner'in yönetiminde, 1940 yılında çıkmaya başlayan *Yeni Edebiyat* dergisi, gençlik ve aydın çevrelerinde etkili olmaya başlayınca, 1941'de Sıkıyönetim tarafından kapatıldı.

1941 yılında toplanan Türkiye Komünist Partisi Genişletilmiş Merkez Komitesi, “sol demokratik hareketin olgunlaşmaktan çok uzak bulunduğu” şartlarda, Türkiye’yi, faşizme karşı savaşıyan müttefiklerden tamamen kopararak Nazi Almanyası’nın yedeğine sokmak isteyen Alman taraftarı faşistlerin iktidara bütünüyle hâkim olmasına karşı mücadeleyi esas kabul etti. Bunun yanında, “kendi bağımsız inkılapçı siyasetini” devam ettirmeyi kararlaştırdı. (Şefik Hüsnü, Rapor)

1942 yılı içinde faaliyet daha çok legal yayınlar üzerinde toplanmıştı. Ankara’da çıkan iki devrimci dergiye rehberlik edildi. Günlük bir gazette, genel siyaset ve savaş hakkındaki Parti görüşünü günü gününe yansıtan yazıların yayımlanması sağlandı. (Şefik Hüsnü, Rapor)

Faşist Saraçoğlu Hükûmetinin iş başına gelmesi üzerine, yeni bir siyaset tespiti gerekti. Türkiye Komünist Partisi Genişletilmiş Merkez Komitesi, 1943’ün ağustos ayında yeniden toplandı. Faşizm ve Vurgunculuğa Karşı Demokrat Mücadele Cephesinin kurulması için bütün imkânları seferber etme ve faşist hükûmete karşı en şiddetli bir şekilde mücadele atılma kararı alındı.

“1943 baharından 1944 baharına kadar olan yıl, savaş devresinin en verimli ve Türkiye Komünist Partisinin kredisini azami derecede yükselten bir yıl oldu.” (Şefik Hüsnü, Rapor)

Bu sırada “gemi aزیaya almış olan” ırkçılıkla mücadele edildi ve anti-faşist safta savaşa girmemiz savunuldu. Üniversite gençliği içinde İleri Gençlik Birliği kuruldu.

1944 yılında, faşistler yıkılmanın telaşı içinde geniş çapta gerici saldırılara giriştiler. Bu sırada hızla gelişmekte olan devrimci hareket içinde gizlilik ilkelerinin göz ardı edilmesi, 1944 martında, aralarında Reşat Fuat Baraner’in de bulunduğu bir grup Türkiye Komünist Partisi üyesinin tutuklanmasına yol açtı. Ekim ayında da İleri Gençlik Birliği mensuplarından bazıları tutuklandı. Faşist hükûmet, tutuklanan komünistlere ve gençlere vahşi işkenceler uyguladı. Askerî Mahkeme, Reşat Fuat Baraner’e yedi yıl hapis cezası verdi. Birçok komünist ağır hapis cezalarına mahkûm edildi. Fakat devrimci faaliyet duraklamadan devam etti.

Faşizme karşı büyük bir nefret besleyen işçi-köylü kitleleri ve aydınlar, Nazi Almanyası’nın yenilgisini coşkun bir sevinçle karşıladılar.

Devrimci şair Enver Gökçe, bu sevinci, 1945 mayısında şu mısralarla dile getiriyordu:

Şimdi göz aydın etme zamanıdır

Yeni bir dünya doğuyor

Şorul şorul giden kan pahası

Müjdeler müjdeler olsun

Yeni bir dünya doğuyor

.....

Dumdum kurşunuyla vursalar da

Her zaman böyle dövüşeceğiz

Gırtlak gırtlığa, diş dişe, tank tanka

Demokrasi için

Eşitlik ve hürlik uğruna

Bir mermi de benden aslanım

Bir mermi de benden

Bir mermi de benden

Zafer toprakları, mübarek namurlar

(İlk Adım, Ant, 16 Mayıs 1945)

Faşist Saraçoğlu Hükûmetinin tamamen tecrit olduğu ve halkın demokrasi talebinin önü alınmaz bir şekilde geliştiği bu dönemde, Türkiye Komünist Partisi, başlıca görevini demokratik cephenin kurulması olarak tespit etti.

1945 temmuzunda İleri Demokratlar Cephesi Programı açıklandı. Bu programın temel maddeleri şunlardı:

Vurguncu tüccarların, büyük müteahhitlerin, büyük çiftlik sahiplerinin ve ırkçı Türkçülerin, Saraçoğlu başkanlığındaki, demokrasiye ve Sovyetler Birliği'ne düşman hükûmeti, hemen iktidardan uzaklaştırılmalıdır. (Madde 1)

Bütün hükûmet daireleri, ordu ve mektepler, tarihte misli görülmemiş kanlı işkenceler içinde medeni insanlığı mahva sürüklemesine ramak kalmış olan faşizm ve ırkçılık safsatalarına kapılmış ve bunları sözle veya yazıyla övmüş ve yaymış memur, öğretmen ve komutanlardan çabuklukla temizlenmeli ve bu cereyana rehber rolü oynamış olanlar, bundan sonra zarar veremeyecek bir hâle getirilmelidir. (Madde 4)

Köylülüğün topraksız veya toprağı yetmeyen ana kütlelerine.... yeter miktarda toprak bedava olarak dağıtılmalı ve alet ve kredi sağlanmalıdır. Bu maksatla, büyük çiftlik sahiplerinin ve zengin köy ağalarının ortakçı ve yarıcılara ve daimi köy işçilerine işlettikleri veya para ile kiraladıkları topraklara devlet tarafından el konulması gerekir. (Madde 11)

Yoksul ve orta hâlli köylülerin, büyük toprak sahiplerine, mahalli tefecilere ve Ziraat Bankasına olan eski borçları silinmelidir. (Madde 12)

Programın sonunda şu şiarlar yer alıyordu:

“Yalnız vurguncuları ve köy mütegalibesini temsil eden tek parti istibdadından kurtulmuş serbest ve bağımsız bir Türkiye!”

“Kahrolsun tek parti ve vurguncular saltanatı!”

“Halkı; demokrasi hürriyetlerinden sahidan faydalanan şen bir Türkiye!”

“Yaşasın serbest vatandaşların Türkiye’si!”

“Yaşasın sefalet korkusundan kurtuluş!”

“Hangi millet ve dinde olursa olsun bütün vatandaşlara eşit hak tanıyan, ırk ve milliyet menfaatlerinden sıyrılmış adil bir Türkiye!”

“Kahrolsun millî azınlıklara düşmanlık!”

“Yabancı topraklara göz dikmeksizin bütün komşularıyla kardeşçe geçinen, dış durumu sağlam bir Türkiye!”

“Yaşasın hür milletler arasında kardeşlik!

.....

“Yaşasın Sovyetler’le sıkı iş birliği!”

.....

“Kanaatleri ve görüşlerinden dolayı hiçbir-kimsenin takibe ve işkenceye maruz kalmadığı, tam bir vicdan serbestliği sağlayan inkılapçı bir Türkiye!”

“Köyleri ve çiftlikleri parazit soygunculardan temizlenmiş ve toprakları, onları işleyen ve eken köylülere mal edilmiş, mamur ve müreffeh bir Türkiye!”

“Kahrolsun toprak köleliği!”

“Yaşasın İleri Demokratlar Cephesi!”

Türkiye Sosyalist Emekçi Köylü Partisi, Emekçilerin Umudu Oldu

Halkın anti-faşist muhalefeti ve dünya çapında faşizmin uğradığı yenilginin doğurduğu uluslararası şartlar, Saraçoğlu Hükûmetinin çekilmesiyle sonuçlandı. Sınıf temeline dayanan siyasi partilerin kurulması serbest bırakıldı. Şefik Hüsnü, 1946 haziranında Türkiye Sosyalist Emekçi Köylü Partisini kurdu.

Türkiye Sosyalist Emekçi Köylü Partisi, programında, İleri Demokratlar Cephesi'nin anti-faşist, anti-feodal taleplerini temel aldı. Programın esasını şu şiarlar meydana getiriyordu:

- Ordu, devlet daireleri ve eğitim kurumları içinde yuvalanmış bulunan faşistler ve faşistleri destekleyen unsurlar temizlenmelidir.
- Büyük tekellere ve savaş yıllarında gayrimeşru yollarla elde edilen mal ve mülke el konmalıdır.
- Çiftçiyi Topraklandırma Kanunu, yoksul ve topraksız köylüleri toprağa kavuşturamaz. Büyük topraklar ve hazine toprakları, bedelsiz olarak köylüye dağıtılmalıdır.
- Büyük çiftlikler kurulmalı ve bu çiftliklerde makineli tarım ile üretim geliştirilmelidir.

Türkiye Sosyalist Emekçi Köylü Partisi, amaçlarını ana tüzüğün dördüncü maddesinde şöyle açıklıyordu:

a) Memleketin ekonomik, politik ve sosyal hayatının bütün gelişmelerinde, emekçi halkın demokrasi hak ve hürriyetlerinden gerçekten faydalanmasını, iç ve dış siyasetin tayininde doğrudan doğruya söz sahibi olmasını sağlamak.

b) Türkiye emekçi ve köylüsünü ve tabii müttefikleri olan sosyal zümreleri, ırk, mezhep farkına, deri rengine, yerli veya muhacir olmalarına bakmaksızın, yerli ve yabancı sermayedarların sömürülerine, siyasi tahakkümlerine karşı korumak ve gericiliğe, faşizme karşı sistemli bir mücadele yürütmek.

c) Milleti, teşkilatlı ve demokratik bir bünyeye kavuşturarak bu sarsılmaz temel üzerinde millî bağımsızlığımızı gereği gibi sağlamlaştırmak.

d) Emekçi ve köylü yığınlarının, gittikçe daha geniş ölçüde teşkilatlanmalarına ve iktisadi, siyasi hareketlere girişmelerine yardım suretiyle, memlekete sosyalist bir topluma geçiş şartlarını olgunlaştırmak.

Esat Adil gibi burjuva sosyalistlerinin ve Hüsamettin Özdoğu gibi Troçkistlerin el ele vererek Türkiye Sosyalist Partisini kurmaları ve Türkiye

Sosyalist Emekçi Köylü Partisini baltalama çabaları, aslında Türkiye Komünist Partisini parçalamaya ve tasfiye etmeye yöneliyordu. Bu tasfiyecî çabalar sonuçsuz kaldı. Türkiye Sosyalist Emekçi Köylü Partisi çok kısa zamanda İstanbul, Adana, Ankara, Gaziantep, İzmir, İzmit ve Samsun'da teşkilatlandı. Türkiye Sosyalist Emekçi Köylü Partisi, verdiği mücadele ile faşizmin karanlık yıllarını yaşamış olan emekçi yığınların kurtuluş umutlarını ve demokrasi özlemlerini üzerinde topladı. Partiye kısa zamanda on bin üye kaydoldu. Gaziantep şubesi kuruluş bildirisinde şöyle diyordu:

"Ateş karşısında demir dövenler, ekmek pişirenler, döküm dökenler, zemheri ayazında ilk horozda kalkıp çifte gidenler, kızgın ateş altında yolma yolarlar, buğday kazanıp gilgil yiyenler, alın terini ekmeğine katık yapanlar! Bilin ve bildirin, öğrenin ve öğretin, okuyun ve okutun, duyun ve duyurun ki, esas davamız, aş pişirenin, iş yapanın, toprak sürenin, ekin biçenindir. At binenin, kılıç kuşananın değil, atı besleyen binmeli, kılıcı yapan kuşanmalıdır."

Partiye bağlı olarak İşçi Sendikaları Birliği kuruldu. *Sendika* adlı bir yayın organı çıkarıldı. Ayrıca, gençlik içinde Ankara'da; "Türkiye Gençler Derneği", İstanbul'da; "Yüksek Tahsil Gençlik Derneği" teşkilatlandı.

Faşist Peker Hükûmeti, Türkiye Sosyalist Emekçi Köylü Partisinin, halkı hızla teşkilatlandırma yolunda ilerleyen kararlı mücadelesine altı ay tahammül edebildi. Şefik Hüsnü, *Emekçinin Sesi* adlı günlük bir gazetenin hazırlıkları içindeyken, 19 Aralık 1946'da daha birçok parti üyesiyle birlikte Sıkıyönetim tarafından tutuklandı.

Komünistleri ve yurtseverleri, elli yıldır, kendi kanunlarını dahi pervasızca çiğneyerek özel veya askerî mahkemelerde yargılayan burjuvazi, Türkiye Sosyalist Emekçi Köylü Partisi duruşmalarını da halktan gizli olarak yürüttü. Şefik Hüsnü beş yıl hapse mahkûm edildi. Ayrıca elli beş parti üyesi, bir ila beş yıl arasında hapis cezalarına çarptırıldı.

Biz, Şefik Hüsnü'nün Leninci ve Stalinci Yolundan Yürüyoruz

Şefik Hüsnü'nün bundan sonraki hayatı, kısa bir süre dışında hapiste ve sürgünde geçti. 1950 yılında hapisten çıkan Şefik Hüsnü, 1951-1952 tevkifatında yeniden tutuklandı ve tekrar beş yıl hapse mahkûm edildi. Daha sonra Manisa'ya sürgüne gönderildi.

Proletaryanın yorulmak bilmez savaşçısı ve önderi Şefik Hüsnü, 7 Nisan 1959 tarihinde yetmiş iki yaşındayken sürgünde hayata gözlerini kapadı.

Şefik Hüsnü, uzun yıllar boyunca Türkiye komünist hareketine önderlik etti. Komünist hareketin proleter bir karakter kazanması ve Bolşevik tipte bir parti yaratmak için mücadele etti. Parti ruhunu yaşatmayı ve güçlendirmeyi, Partinin Marksist-Leninist birliğini korumayı ve geliştirmeyi her şeyin üzerinde tuttu. İşçi sınıfının örgütlenmesi ve birliğinin sağlanması için, her türlü güçlüğü karşı sebatla mücadele etti.

Şefik Hüsnü, Lenin ve Stalin'in ihtilalci çizgisini bütün hayatı boyunca savundu. Oportünizme, Troçkizme ve her türlü bölücü akıma karşı kararlılıkla mücadele etti.

Türkiye proletaryası; büyük Marksist-Leninist Dimitrov'la beraber Enternasyonal'in İcra Komitesinde görev yapmış Şefik Hüsnü gibi büyük bir önder yetiştirmekle şeref duymaktadır.

Şefik Hüsnü, komünizm davasına bağlılığı ve yılmak bilmeyen savaşçı ruhuyla bugün de Türkiye komünistlerine önderlik etmektedir.

İşte dehşet ve ibretle okunacak yukarıdaki satırlar, 12 Mart 1972'den sonra tevkif edilen komünist sanıkların muhakemede yargıçlara karşı aleni savunmalarından alınmış, sonra bu korkunç itiraf hezeyanı bir kitap hâlinde yayımlanmıştır.⁴⁵⁶

“Savunmayı(!)” imzalayan başta Doğu Perinçek, 150 kadar kadın ve erkeğin adları arasında Türk soyundan olmayanlardan başka Ermeni ve Yahudi adları da dikkati çekmektedir. Millî kültür, millî ülkü, İslâmi eğitim ve öğretimden millî tarih bilincinden yoksun yetişmiş, maddeci bir anlayışa sürüklenmiş bu gençlerin asıl sorumlusu, Türkiye'nin maarifi, eğitim ve öğretim kurumlarıdır. 1957 yılında nedamet gösteremedikleri, yıkıcı inançlarını savundukları hâlde affedilmişlerdir!...

1 Eylül 1924 Danzig'de Yahudi “Haşomer Hatsair” (genç muhafızlar, bekçiler) dünya birliği kuruldu.

23 Kasım 1924 Şaron'da Hertslia (Herzlia) kolonisi vücuda getirildi.

10 Şubat 1925 Hayfa'da İbranice öğretim yapan “Teknikum” açıldı.

LXXXVIII. YAHUDİ DÜŞMANI ADOLF HİTLER'İN MEIN KAMPF KİTABI

1925 Yahudi düşmanı Adolf Hitler'in, *Mein Kampf* (Kavgam) adlı kitabı yayımlandı. Bu kitap ortaya, Yahudiler aleyhinde birçok belge koydu. Almanya'yı felakete sürükleyenlerin Yahudiler olduğu üzerinde bazı bilgiler ileri sürdü.⁴⁵⁷

1925 1 Mayıs "Bahar ve Çiçek Bayramı" olarak Türkiye'de bu anlamda tatil günü oluyor.

1 Nisan 1925 İbranicenin dil olarak kullanıldığı Yerusalaym (Kudüs) Üniversitesi, Skopus Dağı'nda faaliyetini geliştirdi. İki bin yıldır ölü dil, ölü alfabe hâline gelen İbrani dilini tekrar işleyen ve gündelik bir dil hâline getiren, onu ilmî ve edebî yönüyle geliştiren bu üniversite olmuştur. Böylece bu millî üniversite, İsrail devletinin kültür temeli olmuştur. Ölü dil, tamamen dil uzmanları tarafından ve ilmî yöntemlerle işlenmiş ve bir ilim dili hâline getirilmiştir. İsrail'in yüksek kademesinde yer alanlar, bilhassa İsrail Dışişleri Bakanlığının memurları, bu üniversiteden çıkmış, millî bir şövenlik ve Yahudi millî kültürüyle yoğrulmuş kimselerdir.

Padişah II. Abdülhamit'le yaptığı görüşmede Herzl, bu üniversitenin gerçekleşmesine izinlerini dilemesi, onun bu millî üniversiteye karşı duyduğu ilgiyi göstermektedir. O zamanlar Herzl, bu işi gerçekleştirmekte güçlüklerle karşılaşmıştı.

1926 Millî mahiyette Tel-Aviv Müzesi kuruldu. (Buna birçok pavyonlar bağlıdır. Helena Rubinstein Pavyonu gibi dünyaca ünlü bu kadın adına milyarlarla ifade edilen bir Güzellik Müstahzaratı vardır.)

1926 Mekke'yi Vahhabiler zaptediyor.

1926 Aslında Hristiyan Kitabı Mukaddes Şirketi denilmesi gerekirken kendisine Türkiye'deki Kitab-ı Mukaddes Şirketi adını veren Hristiyan misyoner teşkilatı, Hristiyan Kutsal Kitabı'nı yeniden Türkçeye çevirmek üzere faaliyete geçiyor. Kırk yıl Türkiye'de yaşamış olan Kanadalı Dr. F. W. Mekkalım'a (Mac Callum) bu iş veriliyor. O da yardımcı olarak dostu Cami'yi seçiyor. Aynı bir kitap olarak bastırılıyor. Yahudilerin Kutsal Kitabı olan Tanah veya "Eski Ahit" in çevrilmesi 1937'de sona eriyor. 1940 yılında basıma başlanıyor ve 1941 yılı haziranında, Hristiyan ve Yahudilere mahsus kutsal kitapların bugün elde bulunan nüshasının günümüz Türkçesine çevrilip bastırılışı sonuçlanıyor.

1927 Beynelmîl Mason Birliği nizamnamesi ilan ediliyor.

LXXXIX. HRİSTİYANLAR VE YAHUDİLERLE İLGİLİ BİR MEKTUP

1927 1927 senesi içinde Rektör A. Lawrence Lowel, Harvard'a Yahudi ailelerden gelen çocukların miktarını tahdit etmek için bir teklif aldı. Harvard Koleji ile Harvard Hukuk Fakültesinin nüfuzlu bir mezunu olan

Learned Hand, Profesörler Komitesi Başkanı Profesör Charles Hail Grandgent'a bu teklife itiraz eden bir mektup gönderdi (14 Kasım 1922):

"Muhterem Efendim;

Komitenizin, Yahudi talebelerin adedini tahdit etme teklifini memnuniyetle karşıladığını işittim. Sizi rahatsız edişimin sebebi budur. Bugün, 30 yıl önceki bir mezunun takdir edemeyeceği bazı güçlükler bulunduğunu kabul ederim. İşittiğime göre şimdi kolejin Hristiyanlar arasında düşmanlık hissi yaratan, fena yetişmiş, hissiz ve kavgacı Yahudi çocuğu pek çokmuş. Bunun doğru olduğunu ve bunların, mektebin alışmış olduğu talebe sınıfına mensup olan çocuklardan birçoğunun koleji terk etmesine sebep olduklarını da kabul ediyorum. Buna rağmen dine dayanan bir tahdit sisteminin iyi bir netice vereceği kanaatinde değilim.

Eğer Yahudiler Hristiyanlarla geçinemiyorlarsa onları birbirlerinden ayırmakla bu geçimsizliğin önüne geçilemez. Bilakis, Hristiyanları rahatsız eden bütün bu hâller, mazideki bu yanlış siyasetin bir neticesidir. Bu memlekette hem Hristiyan hem Yahudi var. Bunlar birbirleriyle geçinmenin yolunu öğrenmelidirler. Bu iki ırk arasındaki düşmanlık, onlar birbirleriyle iyice tanışıp kaynaştıktan sonra da devam ederse (ki bu henüz tecrübe edilmemiştir) o zaman fena bir duruma düşebiliriz. Fakat gene de bu iki ırkı birbirinden ayırmaktan daha kötü bir netice veremez. Çünkü bu hareket isyan ve kin yaratmaktan başka bir işe yaramaz.

Şimdi diyeceksiniz ki; mesele Yahudileri ayırmak değil, sayılarını tahdit etmektir. Evet ama dışarıda kalanlar ayrılmış sayılacaklar, içeride kalanlar da istenilmeyen bir ırka mensup olarak damgalanmış olacaklar ve bu da fena bir netice verecektir. Bu hâl, onlarla temas edenlerde bir üstünlük duygusu yaratacağından her iki taraf için de zararlı olacaktır.

Velhasıl bana kalırsa bir talebe imtihanla ve kabiliyet derecesine göre seçilmelidir. Kaba ve fena terbiye görmüş bir talebe mütecaviz olabilir. Fakat belki sonunda bunu kendisi de anlar ve düzelir, hiç olmazsa böyle bir ümit besleyebiliriz. Duygulu ve iyi terbiye görmüş bir talebe, böyle bir arkadaştan belki hoşlanmaz ve eğer insani hisleri kuvvetli değilse hoşlanmamakta devam eder. Fakat insanlık hisleri kuvvetliyse onda bir meziyet arar ve iyi taraflarını görmeye çalışır veya hiç olmazsa müsamaha etmesini öğrenmiş olur. Bence kolej muhtaç olduğu müsamahadan kaçınanlar için bir sığınak olmamalıdır.

Koleje girmeye muvaffak olan mahdud talebeler arasındaki Yahudiler imtihanda büyük bir muvaffakiyet kazandıklarını ispat etmektedirler. Eğer daha iyi bir imtihan usulü varsa onu tecrübe edelim. Fakat ne olurlarsa olsunlar onların muvaffakiyetleri öğrenmek kabiliyetine malik olduklarını gösterir ki bu da kolejin başlıca gayelerinden biridir, alt tarafı ikinci derecede kalır. Bir kolejin gayesi, ya müşterek bir geleneğe bağlı olan kimseleri bir araya toplamak, ya da ilimdir. Eğer ilimse, bütün ümidini ilme bağlamalı ve bir üniversite talebesi grubunun, herhangi bir grubun fevkinde olmayacağına inanmalıdır. İmtihanlarımız böyle bir grup meydana getirecek mahiyette olmamakla beraber şimdilik elimizde olan yegane vasıtaadır.

Saygılarımla.

Learned Hand"⁴⁵⁸

1927 Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Yahudiler, 445 sayfalık bir salname çıkarak, ABD'de ne kadar dernek ve teşkilat, ne kadar dergi ve gazete mevcutsa adlarını açıklıyorlar. Millî, dinî, sıhhi, içtimai, lisani, ilahiyat kolejleri, Yahudi dinî enstitüleri, Yeni Filistin teşkilatı vb. gibi birçok teşkilat bu salnamede yer alıyor. Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Yahudi teşkilatının, eğitim, öğretim, din kurumlarının bir balık ağı gibi ABD'yi sardığı açıkça görülüyor.⁴⁵⁹

1927 yılındaki Salname'de yalnız Yahudi konularıyla ilgili yayın yapan 102 gazete ve derginin adı yazılıdır.⁴⁶⁰

2 Ocak 1927 Ruhi, fikrî siyonizm ideolojisinin yaratıcısı "Ahad Ha'am" (Milletten Birisi, Biri) Tel-Aviv'de ölüyor.

10 Nisan 1928 Türkiye Teşkilatı Esasiye'den (Anayasa) İslâmiyetle ilgili husus çıkarılıyor.

1929 Filistin'de Yahudi nüfusu 158.000'e yükseliyor.

1929 Siyonist ve siyonist olmayan dünya Yahudilerinin Filistin Manda Hükûmetine karşı "Jewish Agency for Palestine" kuruluyor. Bu hareketi, David Ben Gurion yönetiyor (David Ben Gurion, İsrail devleti kurulduktan sonra Başbakan olan zattır.).

XC. ABDİ İPEKÇİ VE İSMAİL CEM İPEKÇİ'NİN DÜŞÜNCELERİ, YAZILARI

İstanbul 1929 Aslen Selanikli bir Yahudi ailesinden ve eskiden Sabbatay Zvi Cemaatinden ayrılıp dönmelerden olduğu söylenen Abdi İpekçi,

tanınmış bir gazeteci, bir yazardır. 1948 yılında Galatasaray Lisesini bitiren, Hukuk Fakültesinde tahsiline devam eden Abdi İpekçi, 1964 yılında Milliyet gazetesi Genel Yayın Müdürlüğüne geldi. 1961'de Gazeteciler Cemiyeti ve 1966'da Gazeteciler Sendikası başarı armağanını kazandı.

Gazeteciler Sendikası Başkanlığı, Basın-Ahlak Yasası Hazırlayıcı Komisyonu üyeliğine, Basın Şeref Divanı Genel Sekreterliğine getirildi. Merkezi Zürih'te olan Yahudi etkisini belirten "Milletlerarası Basın Enstitüsü"nün (International Press Institute-IPI) yönetim kuruluna (Ahmet Emin Yalman'dan sonra) seçilmesi, kimlere ve nerelere dayandığının bir örneğidir. Himaye edilerek İstanbul Üniversitesi Gazetecilik Enstitüsüne öğretim üyesi olarak tayini ayrıca dikkat çekicidir (1968).

Marksist-sosyalistleri savunup sınıf çatışmasını vakit vakit ilerici bir hareket gibi göstermekte, Sosyalist Enternasyonal'i reklam etmekte, bu gibileri desteklemeyi benimser görünmektedir. Türk milliyetçilerini, maneviyat ve mukaddesat, millî gelenek taraftarlarını tutucu ve gerici olarak belirtmesi de göze çarpmaktadır. Türkiye fikir hayatını etkileme çabasıdır. 1961'i müteakip radyo ve televizyonda açık oturum programları düzenlemiştir. Fazla açık vermemeye çalışıp tecrübeli, kurnaz bir yöntem kullanmaktadır.

Aynı aileye mensup İsmail Cem, İpekçi soyadını kullanmaz. Bütün çabasının, Ahmet Emin Yalman'ın oynadığı rolü çok daha ileriye ve Marksist-sosyalist bir doğrultuya götürmek olduğu ileri sürülmektedir.

Anlamı vazıh olmayan devrimci, enternasyonalist, sosyalist bir anlayış içinde saplanıp kalmakla yetinmeyip bu ideolojinin dışında kalanları faşistlikle, tutuculukla, gericilikle itham etme alışkanlığı göstermesi düşündürücüdür. *Politika* gazetesinin yayıncısı olmaktan başka başyazarı durumundadır. Bu gazetede görüldüğü üzere, sürekli olarak Yahudi-komünist bazı yazarlar övülmektedir. Mesela, Bertold Brecht hakkında *Politika* gazetesinde birçok yazı –sanat perdesi altında– yayımlanmaktadır. TRT Başkanlığı sırasında haberler, olaylar, açık oturumlar ve tayinler tamamen ters yönden ve sol, hatta aşırı sol tarafın çıkarlarına göre yapılmıştır. Kullandığı, sık sık belirttiği, gerçek hürriyet ve gerçek demokrasiyi kendi açısından yorumlayarak kullanmaya çalışmaktadır. Milliyetçi Anayasa yerine, apayrı bir yol tuttuğu hâlde, kendisini sanki tarafsızmış gibi belirtme yollarını da denemiştir. Hâlbu ki yazı ve kitaplarında ne olduğunu açık şekilde yazmış, bilhassa hatıratında Marksist-sosyalist olduğuna dair belgeler sunmuştur. TRT Başkanlığı sırasında Türk milliyetçilerini, manevi, millî ülküye sahip olanları bir kenara atmış, yalnız solcu ve aşırı solcuların, sanat, edebiyat ve

türlü vesilelerle ekranlara çıkartılıp propagandalarının yapılmasına engel olmamıştır. Bununla da yetinmemiş, İkinci Dünya Savaşı sırasında Yahudilerin çektiği mezalimi, kampları vb. sürekli olarak TRT ekranlarına getirme başarısını ve hizmetini de göstermiştir. Komünist Rusya aleyhine orada akıp giden olaylara yer vermemiş, Yahudilerin İkinci Dünya Savaşı sıralarında çektiklerini sık sık gösterirken, Türklük âleminin Türkiye dışında uğradığı felaketlere, zulümlere aldırış bile etmemiştir. Hakikat, gerçek demokrasi, Türk milletini bir bütün ve bölünmez bir vatan anlayışı içinde görmekten çok uzak kaldığını söyleyenler az değildir. Öğrenci olaylarını hep aşırı sol lehine olarak, ölü kaçırmalarına kadar televizyonda göstermekten perva etmemiştir. Kendi ideolojisinde olan, hatta aslen Yahudilikten dönme kişilerin de haber vb. içinde yer alırları ibretle incelenmeye değer bir konu olabilir.

Politika gazetesinde Marksist-sosyalist yöndeki yazarları ve haberleri toplamakta, olayları bu açıdan, tek yönlü değerlendirmekte, otoriter, totaliter bir zihniyeti ve onun diktatörlüğünü Türkiye’de demokrasi adı ve kalkanyla benimsetmeye çalışarak çelişkiye düşmektedir. Türkiye’nin bir iç savaşa sürüklenmesinde, bölücü, parçalayıcı yönde bir akımın gelişmesinde ne derece rolü olduğu ayrıca tartışmaya değer niteliktedir. Onun ve Abdi İpekçi’nin, milliyetçi, bölünmez bir bütün olan Türkiye’nin gerçek demokrasi içinde, maddi, manevi ve millî temellerinin güçlü bir yolda ilerlemesine hizmet etmelerini, millî kültüre saygılı kalmalarını, çağdaş medeniyetin ön safına çıkılmasına engel olmamalarını istemek fazla olmaz sanırız. Bu davranış herkes için aynı zamanda gerçek bir yurttaşlık borcudur. Ters yolun sonu hüsrandır.

XCI. FİLİSTİN’E GÖÇLER VE KURULAN TEŞKİLATLAR

Ağustos 1929 Araplar üçüncü defa İngilizlere karşı direndiler. Fakat bu da bir netice vermedi. İngilizler, birtakım araştırma komisyonlarıyla meseleyi geçiştiriyorlardı. Araplar, Yahudi göçlerini durdurmak istiyorlar ve Arapların yönetiminde yerli bir hükûmet kurdurma peşinde uğraşıyorlardı.

1929 Her beş yılda bir yapılan Mason Yüksek Şûrası, Paris’te toplanıyor.

23 Ekim 1929 Akdeniz kıyısında Natanya şehri kuruluyor.

6 Ocak 1930 Filistin’in ünlü “Mapai İşçi Partisi” kuruldu.

15 Nisan 1930 Kudüs’te (Yeruşalaym) “İbrani Üniversite Kütüphanesi” ve “Millî Kütüphane” açıldı.

1930 Avrupa'dan Filistin'e yetişmiş Yahudi mimarlar göçmen olarak geldi. Filistin'den de Yahudiler eğitim öğretim görmek üzere Avrupa'ya gittiler.

19 Mart 1930 İngiliz devlet adamı olan, Balfour Deklarasyonu'nu vücuda getiren ve Yahudiliğe çok hizmeti dokunan Lord Arthur Balfour, Wolling Scotland'da öldü.

1931 Filistin'in nüfusu 1.035.821 oldu. 759.712'si Müslüman, 174.610'u Yahudi, 91.398'i Hristiyan ve 10.101'i Dürziler ve diğerleri idi.

1931-1939 yılları içinde dünya Yahudi nüfusu (Yahudi adı taşıyanların) 15.600.000'e yükseldi.

5 Kasım 1931 Avusturya'nın ilk siyonistlerinden ve Viyana'daki Yahudi Millî Üniversitesi Öğrencileri Birliğinin (**Kadimah**: İleriye doğru, ilerleyen, ileri) kurucularından Dr. Ruben Bierter'in Galiçya'da Lwow'da ölümü.

28 Mart 1932 Tel-Aviv'de ilk Makkabi (Tarihi Savaşçılar) Olimpiyatı açıldı. Dünya Yahudilerini temsil eden ekipler bu olimpiyata katıldılar (Makkabiade).

1933 Filistin'de iki yıl içinde Yahudi sayısı 40.000 kişi arttı. Bu tarihte nüfusları 230.000 kişi oldu.

İstanbul Üniversitesi (Darülfünun Islahatı) İlahiyat Fakültesi yerine İslâm Tetkikleri bırakılıyor.

İsrail Gazeteciler Derneği Tel-Aviv'de "Beit Sokolow" ve ayrıca Kudüs'te özel lokaller açtılar.

Nihal Atsız, *Orhun* ve *Atsız* dergilerinde Yahudi tehlikesine önemle işaret etmektedir.

Almanya'da Yahudiler, üniversiteleri, gazeteleri, Alman sanayisini, Alman mali ve iktisadi hayatını, yayını her gün biraz daha denetimleri, hatta yönetimleri altına almaya çalışıyorlardı. Almanya'daki nüfuslarına nispetle bu işte hemen hemen başarı sağlamış gibiydiler. Ayrıca siyasi alanda da etkileri artmıştı. Almanya'da iktidar Nazilere (Nasyonal Sosyalistlere) gelince Yahudilerin ezilmesi ve sürülmesi olayları arttı. Totaliter ve emperyalist bir zihniyeti temsil eden ve Alman ırkını üstün tanıyan bu kadronun temsilcileri, Yahudileri ayrıca Birinci Dünya Savaşı yenilgisinden sorumlu tutuyorlar, onların İngiliz ve Amerika Birleşik Devletleri hesabına hizmet ettiklerini ve casusluk yaptıklarını ileri

sürüyorlardı. Bu baskı içinde bir kısım Yahudi Filistin'e göç etti. Bunlardan çoğu Hayfa'ya yerleşti.

16 Haziran 1933 Filistin Yahudi ve İşçi Şeflerinden, Siyonist İcra Komitesinin üyesi ve Filistin'de 1931-1933 yıllarında siyonist politika-nın yöneticisi Dr. Hayim Arlozorof (Dr. Chaim Arlosoroff), Tel-Aviv'de öldürüldü.⁴⁶¹

19 Kasım 1933 Almanya'dan gelen Yahudi göçmenleriyle Şaron'da, "Ramot-Haşavim" zirai kolonisi kuruluyor.

1934 Filistin'de "Daniel Sieff Araştırma Enstitüsü" kuruldu.

Haziran 1934 Kırklareli, Edirne ve Tekirdağ'da Yahudilerin Türkçe konuşmaları istendi. Ayrıca iktisadi sömürülerine karşı boykot yapan-lar görülüyor. Trakya'dan Yahudiler İstanbul'a veya başka yerlere istek-leriyle göçüyorlar.⁴⁶²

21 Mart 1934 Nihal Atsız (12 Ocak 1905-11 Aralık 1975), Türkiye'de komünist, Yahudi ve Dalkavuk (çıkarıcı, oportünist) tehlikesine işaret ediyor.⁴⁶³

XCII. YAHUDİ DÖNMESİ MERYEM CEMİLE VE FİKİRLERİ

1934 Almanya'dan Amerika Birleşik Devletleri'ne göç etmiş bir Yahu-di ailesinin dördüncü nesline mensup birisi olan Meryem Cemile, New York'ta doğmuş, hastalığı sebebiyle 1955 yılında üniversiteyi terk etmiş, 1957-1959 yıllarını hastanede ve tedavi altında geçirmiştir. 1959 yılından sonra Margaret Marcus adıyla İslâmiyet lehinde bazı ya-zılar yazmıştır. 1961 yılında Müslüman olduğunu bildirmiştir. 1962 yılında Pakistanlı bilginlerden Seyid Abul-Alâ Mevdudi'nin daveti ile Pakistan'a gitmiş ve 1963 yılında Mevdudi'nin yakın bir çalışma arka-daşı ile evlenmiştir. Muhtelif kitapları Türkçeye çevrilen ve bazı dindar-ları incelemeksizin etkileyen Meryem Cemile, kitaplarında Yahudiliği geniş şekilde tahlil ve tenkitten, ondaki çelişkileri, tutarsızlıkları göster-mekten kaçınmakta, siyonizm aleyhinde onun içyüzünü, teşkilatını tanıtabilcek bilgi vermekten çekinmektedir. Yahudiliğin yandaşı teşkilat-lar, masonluk vb. hakkında da düşüncesini açıklamamakta, eleştiriye girişmemektedir. Bu arada Arapları, Filistin topraklarını Yahudilere sat-mış ve onlarla daha önce anlaşmış olarak tasvire çalışmaktadır. Beri yandan Arap milliyetçiliği İslâm dinine karşı bir tavır takınmasa bile onu duygusal ifade ile yerin dibine geçirme çabasıdadır. Bununla da yetinmeyerek bütün İslâm ümmetine (topluluğuna) mensup olanları,

hepsi birer millî devlet hâlinde, millî tarih, millî eğitim ve öğretimi, millî kültürü de birlikte benimsedikleri hâlde, hepsi millî istiklal ve millî birer vatan, millî coğrafya içinde bulundukları hâlde, hep milliyetçiliğin (milleti sevme, geliştirme, ilerletme ülküsünün), millî istiklalin, millî vatanın aleyhinde bulunmakta, böylece bilerek veya bilmeyerek güya İslam ümmetçisi (bütün millî yönlerini atmış bir zihniyet içinde, enternasyonalist, kozmopolit bir hâlde) kalarak, milliyetçiliği sanki İslâmiyete karşı imiş gibi göstererek bir iç savaş, bir iç çatışmaya doğru sevk etme özentisi içindedir. Aslında İslâm âlemini güçlendirecek, bütün İslâm milletlerini bir dayanışma, kültür, iktisat vb. bir anlaşma içinde, millî mevcudiyetleri ve istiklalleri zarar görmeden, Birleşmiş Milletler Teşkilatı gibi bir İslâm teşkilatı öğütleyeceğine, bölücü ve parçalayıcı bir yolu seçmektedir. Vakıayı, millet olgusunun gerçekliğini ve Kur'an'a uygunluğunu görmezlikten gelmektedir. Köklü bir araştırma yapmadan, daha Türkçeyi ve eski okumayı bilmeden, ana kaynaktan eserleri inceleyip araştırma yapacak bir durum ve seviyede olmadığı hâlde Ziya Gökalp'e ve Türk milliyetçiliğine de kulaktan dolma çatismaktan geri kalmamaktadır. Bu kime ve neye hizmettir? Üzerinde dikkatle durmayı gerektirir.

İslâmın ve İslâm ülkelerinin düşmanı Dünya Yahudi Birliği, siyonizm veya onların yandaşı masonluk⁴⁶⁴ ve diğer teşkilatlar hakkında bilgi vermekten, onların iç yüzlerini tanıtmaktan kaçınmaktadır. Mevcut vakıa, İslâm dinî ve mahalli toplumların (millet ve milliyetler) bir terkinini gerektirirken, hukuki zaruretten bunların birlik ve bütünlüğü gözetilecekken, toplumların dostluk ve yakınlığını sağlamak İslâmiyetin faydasına iken bunları zıt kutuplar hâlinde, hem içten, hem dıştan bir çatışmaya sürüklemek, bugünkü şartlar, olgular ve hakikat, gerçeklik içinde İslâma hizmet sayılamaz. Hatta İslâmiyeti tahribe, bölme ve parçalamaya yol açar. Gerçekten faydalı yol, ahengi, bütünlüğü parçalamadan, çatıştırmadan birliği temin ve Müslüman milletler arasında, çağdaş ilmî zihniyet, metot, atom, füze, ağır sanayi tekniğine sahip olmak, sanayileşmek ve çağdaş savaş sanayiini, savunma sanayiini benimsetmek yollarında uğraşmak, iktisadi, mali, kültürel, siyasi ve hatta askeri iş birliğini, yakınlaşmayı, dayanışmayı sağlamaktır. Bunun aksi, yeni Yahudi oyunlarına alet olmaktır. Batılı ve kuzeyli emperyalistlere, kapitalist veya komünist sömürgeciliğe bilerek veya bilmeyerek zemin hazırlamaktır. Yahudi eğitim ve öğretimi, birçok Ester, Suzi Libermanlar vb. yetiştirmektedir. Meryem Cemile, Batı materyalizmi vb. noktalarda hatta sureti haktan görünerek yüzde doksanı doğru nazari sözleri yanında, yüzde on zararlı ve aktif, kışkırtıcı, zararlı ve yıkıcı davranışı ile, bir toplum için çatışma ve çarpışma tohumlarını, sanki İslâmiyeti savunuyormuş gibi, ortaya atmakla hedefine erişemeyecektir.

Ayrıca Yahudilik ve Yahudi dinî hakkında övücü sözler kullanmaktan bile sakınmadığına göre, onun düşünce ve yazılarını çok dikkat ve ihtiyatla karşılamak gerekir.⁴⁶⁵

Türkiye'de İslâmiyet ve ona dayalı ahlak ve maneviyat, Türk milliyetçilerinin baş tacıdır, kainat inanç ve görüşlerinin esasıdır. İslâmcılık, İslâmiyet; bir içtimai tıp, bir sosyoloji, bir savunma konusu, millî hürriyet ve insani hak konusu olan Türk milliyetçiliğine karşı değildir. Zira milliyetçilik, ne dindir ne de dine karşıdır. Zira maddeci değildir, inkârcı değildir. Onun İslâmiyetin bütün esas ve şartlarına uygun bir temeli ruhuna sindirmek, İslâmi terbiye hedefidir. İslâmlaşmak ve İslâmlaştırmak işte bu yolun ifadesidir.⁴⁶⁶ Kim olursa olsun, yeni bir Yahudi oyunu karşısında uyanık ve dikkatli olmak gerekir.

4 Mart 1934 Birinci Dünya Siyonist Düşmanları Kongresi toplanıyor. Bu Kongre hakkında C. R. Atilhan, şu bilgiyi veriyor:

XCIII. BİRİNCİ DÜNYA SİYONİST DÜŞMANLARI KONGRESİ

(Benî İsrail protokolleri, siyonist kongrelerini ve bunların müthiş kararlarını kısaca gözden geçirmiş bulunuyoruz.) Düne kadar başlı başına ve rakipsiz çalışmakta olan bu menfi teşkilata mukabil 4 Mart 1934 tarihinde Münih'te bir siyonist düşmanları kongresinin toplanmış olduğunu ilk defa açıklıyoruz. Bu kongrenin bütün kararları ve zabıtları hakkında malumat vermeye kitabımızın müsaadesi yoktur. Fakat Yahudilerle Yahudi olmayan insanlar arasındaki farkı ve ruh haletini tebellür ettirmek için, sadece siyonist düşmanlarının programlarını aşağıya yazıyorum. Okuyucularım bu programdan bazı manalar çıkarabilirler...

1. Hañgi ırk ve millete mensup olursa olsun bütün insanların din terbiyesiyle yetiştirilmesi noktasına ehemmiyet verilecektir.
2. Her dinî mukaddes tanırız. Her din, insanları kötülüklerden ve fenalıklardan meneder. Masonlarla komünistlerin dinin büyük düşmanı olduklarını ve Yahudilerin bütün fenalıkları (günahları) kendilerinden başkaları için mubah telakki ettiklerini bütün genç nesillere telkin etmelidir.
3. Ailenin kutsiyetini ve ahlakın lüzum ehemmiyetini her çareye başvurarak insanlara anlatmalıyız.
4. İnsanların kabahatlerini yüzlerine vurmamaya ve kazara işlenmiş günahları mümkün olduğu kadar affederek cemiyete namuslu insanlar kazandırmaya çalışmalıyız.

5. Matbuatı üç düşmanın tesirinden kurtarmak için şirketler, münferit yardımlar ve teşekküller meydana getirerek yeni bir neşriyat sistemi vücuda getirmelidir.

6. Üç düşmana aleyhtar kalem erbabını teşci ve takviye ederek icabında bunları bu düşmanların şerrine karşı müdafaa etmelidir.

7. Her fırsatta, her yerde, herkese dil ve kalemle gazete, kitap, risale ve hatta yarım yapraklı propaganda kâğıtlarıyla üç düşmanın cinayetlerini, kötülüklerinin tahribatını ve kötü emellerini yurttaşlarımıza bildirmeliyiz.

8. Komünist, mason ve siyonistlere düşman olan bütün insanların birbirini tanımaları, birbirine yardım etmeleri ve ellerindeki malumat ve hadiseleri yekdiğerine bildirmelerine ehemmiyet verilmelidir.

9. Tasarrufa riayeti, çılgın moda, lüks ve israf üç düşmanın telkini ile meydana geldiğinden bunun önüne geçmek için hüsnü misal olmalıyız.

10. Her memleketin temiz, çalışkan ve kabiliyetli evlâtlarını teşvik ve terkip için onların mesai ve muvaffakiyetlerini, her nevi propaganda ve himayelerle takviye etmeliyiz.

11. Üç düşmanın din, ahlak, anane ve cemiyet menfaatine uymayan teşebbüs ve faaliyetini mukabil çalışmalarla köreltmeliyiz.

12. Komünizmin nazariyeleriyle hadiseler arasındaki korkunç tezdâk halkın nazarı dikkatine koymalıyız.

13. Masonluğun ele geçen bütün menfi vesikalarını neşrederek milletleri uyanıklığa davet etmelidir. Onların korkunç telakki edilen teşkilkatlarının yüzde doksân beş blöf olduğuna halkı inandırmalıyız.

14. Siyonizm maskesi altında bir ekalliyetin bütün hak ve adalet kaide-lerini çiğneyerek dünyaya nasıl tahakküm etmek istediğini ve bunun için neler yaptığını anlatmalıyız.

15. İşçi ve patronlar arasındaki menfaat ihtilaflarından üç düşmanın daimi surette istifade etmesinin önüne geçmeli ve bunun için halk tabakalarına hadiseler, misaller ve vesikalar ibraz etmeli.

16. Bütün ihtilallerde bu üç düşmanın parmağı olduğunu halka anlatarak nazarı dikkatlerini çekmeli.

17. Mümkün olduğu takdirde her üç senede bir münasip mahallerde bir kongre toplamalıyız. (İkinci kongrenin İstanbul'da toplanması teklif

edilmiş; fakat İsveç Murahhası Elof Erikson "Orada Şükrü Kaya var, olamaz." demişti. Avrupalılar davalarında ne kadar fazla alaka ve malumat sahibidirler, hayret! C. R. A.)

18. Her kongrede programın eksik ve hatalı taraflarını münakaşa ederek daha ilmi ve daha mükemmel bir şekle sokmalıdır.

19. Komünist, siyonist ve mason düşmanları birbirlerini kardeş hissiyle selamlayarak, aralarında daimi rabitalar tesis ederek, birbirlerine yardım ederek ve tıpkı üç düşmanın yaptığı gibi birbirlerine kenetlenerek yekpare bir çalışma ve inançla insanlığın saadetine engel olan bütün gizli ve dinî çalışmaların zararlarını tahfif etmelidir.⁴⁶⁷

XCIV. SİYONİZME ETKİSİ OLAN OLAYLAR, ŞAHISLAR VE FİLİSTİN'DEKİ TEŞKİLATLAR

4 Temmuz 1934 Yeni Çağın en büyük İbranice yazar şairi olarak kabul edilen "Sion'u Özleyiş" şairi Haim Nahman Biyalik'in (Chaim Nachman Bialik) Viyana'da ölümü.⁴⁶⁸

23 Ağustos 1934 Siyonist teşkilatının İstanbul'da ve Cenevre'de (Genf) Milletler Cemiyetinde (Cemiyeti Akvam) müdafii ve vekili 1911-1920 ve 1933-1934 yıllarında Siyonist İcra Komitesinin (Yönetim Kurulu) üyesi olan Dr. Viktor Jacobson, Bern şehrinde öldü.⁴⁶⁹

1935 Türkiye'de hafta tatili cuma yerine pazar günü oldu. Yahudiler yine cumartesi tatil yapıyorlar.

2 Kasım 1934 "Filantrop" (insaniyetperver/insan sever) diye şöhret yapmış olan, aslında Yahudilik davasına bağlı, çok zengin olarak bilinen, Filistin'in Yahudilerle yeni iskanını maddi ve manevi olarak vücuda getiren Baron Edmond de Rothschild, Paris'te öldü.

1 Şubat 1935 Ayasofya Camii, bir kararname ile müze hâline getiriliyor.

1935 Filistin'de Yahudi nüfusu çok daha hızlı bir artış gösterdi. 1935 yılında 400.000'e, 1942 yılında 550.000 kişiye çıkmış olması dikkat çekicidir. Büyük Yahudi şehri Tel Aviv gelişme gösterdi. Ayrıca buralara bağış yapmış olan Yahudi zenginlerinin adları takılarak yeni şehirler kuruldu.

1935 Yahudiler cumartesi tatilini yaymaya çalışıyorlar.

Nüfusları arttıktan, iktisadi, maddi ve kültürel işlerinde bir hayli gelişme gösterdikten sonra Yahudiler, savaş zamanının yaklaştığını kestirdiler ve buna göre askerî yolda hazırlıklara, gayriresmî olarak ordu kurma hazırlığına giriştiler.

Filistin'de 1870'te kurulan Yahudi Tarım Kolonisi, bir taraftan da gizli ve sinsi bir savunma teşkilatı kurmuştu. Daha sonra bu kolonilerde "Bekçiler" adıyla "Haşomer" vücuda getirilmişti. Yahudiler; dinî, ırkî (Benî İsrail), millî ve siyasi hedeflerine adım adım, sabırla ilerliyorlardı.

Yahudiler, türlü tedhiş, baltalama olaylarını "Hagana" teşkilatına dönüştürdüler. Hagana'dan ayrı "Millî Askerî Teşkilat" yani aşırı sağ "Irgun Zvie Leumi" kuruldu. "Irgun" çok planlı, disiplinli çalışan askerî bir teşkilattı.

Filistin ve Ürdün haritasının üstüne çizilen ve elle kavranan bir tüfek, "Irgun" teşkilatının amblemi idi. Bu harita üzerine çizilen tüfeğin üstüne bir yazı yazılmış ve yalnız savaşla, silahla bu yolun açılacağı ifade edilmiştir. İbranice olarak "Rak Kah." (Rak; yalnız, sade demektir. "Yalnız böyle.") sözüyle silahlı ve savaşlı bir mücadele öngörülmüş oluyor.

Hagana'nın ilk komutanı Eliahu Columb'dur. Kadın, erkek farkı gözétmez. Silah kullanabilecek güçte olan her Yahudi bu askerî teşkilata alınır; askerî eğitim öğretim görürlerdi. 62.000 kişiye çıkan üyeler ilk fırsatta bir savaş için hazırlanıyorlardı.

1935 Atatürk, Türkiye'de masonluğu zararlı gördüğünden, mason localarını kapatıyor.

1935 Almanya'da Nasyonal Sosyalistler (Naziler) tarafından Yahudilere karşı girişilen hareketler gelişti. Bir milyon kadar Alman Yahudi'si bundan zarar görmeye başladı. Yahudiler aleyhine 1935'te "İrk Kanunları" hazırlandı. 1936'da bu tamamen uygulandı. Yahudiler Avrupa'da birkaç milyonluk bir kayba uğradılar. Toplama kamplarına, hapishanelere sevk edilme işi gelişti. Yahudilerin 1935 yılında dünyada 16 milyon nüfusa çıktıkları ileri sürülüyordu. Bu sayı 1945 yılında 12 milyona inmişti. Sürgün ve dağılmalar yanında kamplarda hastalıktan, yoksulluktan ölenlerle birlikte öldürülenlerin dört milyona çıktığı belirtilmektedir. Bu Yahudilere karşı topluca çoluk çocuk masum, suçlu ayırmadan yapılan zulüm, Avrupa-Batı medeniyetinin ne seviyede oluşunun da diğér bir örneğidir. Zira aynı hareket, işkence, zulüm ve öldürme, daha sonra Fransızlar tarafından Cezayir Müslüman halkına karşı da yapılmıştır.

Yahudiler, Nürnberg İrk Kanunları'nın öcünü İkinci Dünya Savaşı kazandıktan sonra Amerika Birleşik Devletleri, İngilizler, Fransızlar ve Rus-

ların (komünist) eliyle Almanlardan almışlar, Nürnberg mahkemesinde siyasi suçlu, harp suçlusu diye damgalayarak, Nazizmin nazariyatçı, bilginini de idama mahkûm ettirmişlerdi. Hangi hukuka dayandığı meçhul kalan bu mahkeme sonunda Yahudiler, kendilerine yapılanın öcünü almaya çalışmışlar ve Almanya'nın cezalanma ve parçalanmasında ayrıca önemli bir rol oynamışlardı. Yahudiler, öç alma işinde, Eichman'ı da başka bir ülkede çok sonraları yakalayıp başka devletin içinden uçakla İsrail'e kaçıracak göstermelik bir mahkeme sonunda idama mahkûm ettirip asmışlardı.

XCV. ATATÜRK MASONLUĞA KARŞI! BU TEŞKİLATI KAPATTIRIYOR

1935 Türkiye'de masonluğu Atatürk'ün yasak edip locaları kapattırışı, azınlık okullarında Türk kültürüne önem verilmesi ve "Yerli malı kullan!" ve "Vatandaş, Türkçe konuş!" şeklindeki emirleri ve uygulamalar, bazı Yahudileri tedirgin ediyor. Türklerin iktisadi bağımsızlıklarını da kazanma gayreti, bazı yabancı ruhlu sömürücüleri kuşkulandırıyor. 1934 yılından başlayarak Filistin'e; Edirne, Kırklareli, İstanbul ve hatta Ankara'dan bazı Yahudiler göçüyorlar. Bilhassa, yüksek tahsil görmüş (mimar vb.) Yahudiler, Tel Aviv'e yerleşiyorlar.

XCVI. SOSYALİST YAHUDİ LEON BLUM, FRANSA BAŞBAKANI OLUYOR

7 Haziran 1936 Fransız sosyalisti Leon Blum başbakan seçildi. Aslen Yahudi olan Leon Blum'un seçilmesi tüm memleketlerdeki Yahudileri sevindirmişti. İstanbul'daki iki Yahudi'nin karşılaşp sevinçlerini belirtmesini o zamanki *Cumhuriyet* gazetesi, nasıl milliyetçilerle faşist, Müslüman dindarlarla gerici, yobaz diye eğlenerek yazılar sıralıyorsa, bu tabii olayı "Mikrop" başlığı altında şöyle belirtmişti:

"Tramvayda idik.

Nasıl oldu bilmiyorum, biri arabanın bir ucunda, ötekisi diğer ucunda oldukları hâlde, o kalabalığın içinde birbirlerini fark ettiler ve kırk yıl gurbette kalmış iki dost hasretiyle, ayakta duranları iterek, dürtükleyerek birbirlerine yaklaştılar. Ve tam benim önümde sol ayağımın nasırı üzerinde birleştiler.

Sevinçlerinden, küçük gözleri pırlanta gibi parlıyordu.

Altın torbasına saldırır bir hırsla, karşılıklı şişman, güdük ellerini avuçladılar. Kulakları tırmalayan ve beyinden mideye tesir ederek insana bulantı hisleri veren, bozuk bir Fransızca ile konuşuyorlardı.

— Tebrik ederim!

— Mersi... Ben de!

— Nasıl, Leon Blum'un yakında başvekalete geçeceğini söylememiş miydiniz?

— Doğrusu hakkın varmış. Ben bu kadar çabuk olacağını düşünmüyordum.

Ne var?

Ne oluyoruz?

Leon Blum Fransa'da başvekil oldu ise İstanbul'da bulunan iki Yahudi ne diye seviniyor?

Bunların Fransız olmadıkları belli. Fransızca, ancak Türk tâbiyetinde bulunan Yahudilerin ağzında mide bulandıracak kadar çirkinleşebilir.

Peki, Fransız değiller de sosyalist midirler, enternasyonalist midirler?

Hayır, sevgili okuyucum, hayır, hiçbiri değillerdir.

Onların ne olduklarını siz benden iyi bilirsiniz:

Muzur mahlûklar!"⁴⁷⁰

10 Eylül 1935 İsviçre'nin Lüsern şehrinde toplanan siyonistler kongresinde Avissar isimdeki Filistinli delege, şark memleketlerine yayılmış olan Yahudilerin çekmekte olduğu ıstıraplardan bahsettikten sonra "Türkiye'deki Yahudilerin gaddarca zulüm gördükleri ve Türkiye'deki Yahudi mekteplerinin kapatıldığı" şeklinde bir ifadede bulunmuştur.

Haber gazetesi bu yazının altına şu notu koymuştur:

"Yukarıdaki iftiraya cevap vermek Türkiye Yahudilerine düşer. Bu münasebetle bir kere daha hatırlatmak istiyoruz ki, Yahudi yurttaşlarımızın (!) ecnebi diyarlarında bulunan dindaşları Türklük aleyhindeki bu iftira dolu propagandalarla yine kendi camiaları namına hiç de iyi adımlar atmıyorlar. *Musa Dağı* filminin Yahudiler tarafından çevrildiğini biliyoruz. O itiraflardan sonra bu resmî kongrede Türklüğe sürülmek istenen lekeler, Türkiye'de hiç kimseyi memnun etmemiştir! Gazetemiz

Yahudilerin en fena günlerinde, onları düşmanlıklardan büyük bir hakaniyetle vikaye ettiği için, şimdi pek haklı olarak bu devamlı tezir ve iftiralar karşısında teessür hisleri duyuyoruz.”

Haber gazetesinin bahsettiği “kötü günler” şudur: 1934 senesi temmuz ayı başlarında; *Millî İnkılap* gazetesiyle yapmış olduğum (C. R. Atilhan) samimi ve heyecanlı neşriyat, bir ekalliyet tarafından çeşitli hilelere maruz kalan Trakya ve Boğazlar halkını haklı olarak heyecanlandırmış ve 3 Temmuzda başlayan bir muhaceret hareketi ile Trakya ve Boğazlardaki Yahudiler bir anda ve her türlü vasıtaya müracaat ederek İstanbul’a üşüşmüşlerdir.

O tarihte Edirne Valisi olan Salim Özdemir Beye müracaat eden bazı Yahudiler “Halk bizi istemiyor.” demişler ve şu cevabı almışlardır: “Halk beni de istemezse hemen çekilir, makamımı terk ederim.”

O esnada Edirne’de bulunan Trakya Mülkiye Müfettişi İbrahim Tali Bey ve Halk Partisi Başkanı İbrahim Akıncı Bey, ahalinin bu harekette haklı olduklarını ifade etmişlerdi.⁴⁷¹

XC VII. FİLİSTİN’DE GREVLER, GÖSTERİLER, BALTALAMALAR

1936-1939 Filistin’de grevler, gösteri yürüyüşleri, baltalamalar birbirini takip ediyor. Araplar, Yahudi göçünü durdurmak ve yerli hükûmette söz sahibi olmak için çırpınıyorlar. Fakat önce sinsi bir şekilde İngilizler, bir yandan Amerika Birleşik Devletleri ve öte yandan, Fransa siyonist hareketin maddi, manevi, siyasi destekleyicisi idiler. İngiliz sömürgesini ifade eden manda yönetiminde Yahudiler yalnız önemli mevki-leri değil, iktisadi mevki-leri de ele geçirmişler, Arap işçilerine ve mahsulüne karşı boykota girişmişler ve Arapları iktisadi bakımdan bunaltmaya, yıkmaya özenmişlerdi.

Bu arada İngiltere, Araplara karşı bir yandan da fazla düşman görünmeme ve onları okşama ikiyüzlülüğü içindeydi. Zira 1939 yılında Mac Donald muhtırası, Yahudilere fazla tavizin İngiltere’nin zararına olacak dereceye geldiğini belirtiyordu. Böylece İngiltere, 1939 yılında *Beyaz Kitap* adıyla bir kitap yayımladı. Ve Filistin’e Yahudi göçünü durdurmak istedi. Yahudilerin Filistin’e girmesini önlemeye çalışıyormuş gibi tavır takındı.

Bir müddet Almanya’dan gelen Yahudi göçü akımı azaldı. Aslında İngiltere, İkinci Dünya Savaşı’nda Araplardan faydalanmak istediğin-

den, Yahudi siyonist planını destekleyici duruma ara vermek mecburiyetinde kalmış görünüyordu.

Siyonistler, 1939 *Beyaz Kitabı* diye adlandırılan Mac Donald'ın görüşüne karşı çıktılar. Siyonistler, İngiliz desteğini İkinci Dünya Savaşı başlangıcında bir müddet için kaybederken siyonizm, bu defa onun asıl hamisi Amerika Birleşik Devletleri nezdinde çalışmalarını arttırdı. Esasen Yahudiler, Amerika Birleşik Devletleri'nde o zamanlar dört milyon civarında (çoğu New York'ta) bir nüfusa sahip olmaktan başka, hem iktisaden hem de yönetim bakımından çok önemli mevkilerdeydiler. Amerika Birleşik Devletleri'nin siyasetinde çok etkili idiler.

10 Kasım 1936 Filistin'de Nir David tarafından 1936-1939 yıllarında Araplarla huzursuzluk zamanlarında, "Duvar ve Kule" metodu çalışma hareketiyle, Nir David'in başrolde görüldüğü "Zirai Çiftlikler" kuruldu. Bunlar aynı zamanda birer müstahkem mevki gibi hem zirai hem askerî çiftliklerdi.

XCVIII. SİYONİSTLER VE TÜRK MİLLİYETÇİLERİ

1936 Bronislav Huberman eliyle İsrail Filarmoni Orkestrası kuruldu.

2 Nisan 1937 Avusturya'nın ilk siyonist hareketinin üyesi ve siyonizm (zionismus) kavramını vücuda getiren ve Birinci Siyonist Kongresi'ne katılan, Viyana'da doğmuş olan (6 Mayıs 1864) Dr. Nathan Birnbaum, Amsterdam'da ölüyor.

6 Temmuz 1937 En Geb tarafından ilk çiftlik evleri Taberiye Gölü (Yam Kineret)'nün doğu kıyısında kuruldu. Yahudiler, Filistin'de Yahudi ileri karakolları mahiyetinde, çok planlı ve yaygın bir yerleşme yöntemi uyguluyorlar.

27 Ağustos 1937 Balfour Deklarasyonu'nun yazılmasında rol oynayan İngiltere Siyonist Teşkilatı Onursal Başkanı Lord Lionel Walter Rothschild, İngiltere'de Trink Park'ta öldü. İsrail devleti kurulduktan sonra, İsrail'e getirilerek namına yapılan bir parkta özel ve çok masrafla inşa edilen bir mezara konuldu. Halen Yahudilerin bir ziyaret yeri hâlinindedir.

Aralık-Ocak 1938 Türk milliyetçilerinin yayını olan aylık *Ergenekon* dergisinde Reha Oğuz Türkkan tarafından yazılan *Faşizm Tehlikedir* makalesiyle, hem Nasyonal Sosyalist Almanya hem de İtalya, bilhassa Nazi Almanya'sı şiddetle eleştiriliyor. Bunların Türkiye için tehlikeli

olduğu üzerinde duruluyor. *Faşizm ve Propaganda* başlıklı yazılarla, Alman Nasyonal Sosyalizmi (Nazizm ve yönetimi) şiddetle eleştirildiğinden, o zamanki İnönü Hükûmeti dergiyi Alman dostluğuna zararlı gördüğünden kapatıyor. Komünistlerin ve bazı ünlü gazete yazarlarının Almanya'yı övücü yazılarına karşı, Türk milliyetçileri, Türkiye'de ilk defa komünizmin olduğu gibi Nazizm ve faşizmin de büyük tehlikesini belirtiyor.⁴⁷²

1939-1945 Yahudiler kendilerine karşı beslenen güvensizlik ve nefretin çoğalmasına üzerine, topluca ağır baskılar altında Avrupa'nın muhtelif kamplarında toplatılıyor: Auschwitz, Maydenek, Bergen-Belsen gibi. Yahudiler Avrupa'dan atılmak isteniyor. Yaşlı, çocuk, suçsuz farkı gözetilmeden hapisane şeklinde muhafızlı kamplara yığılıyor.

1939 Hagana'dan başka yeni bir silahlı, savaşçı teşkilat daha Filistin'de kuruldu. Almanların (Hitler'in) SS kıt'aları gibi, çok önemli atılımlarda bulunuyorlardı.

1939 Dünyadaki Yahudilerin nüfusu, 16.728.000'e yükseldi. Bu sayıda İkinci Dünya Savaşı sırasında önemli bir azalma görülecektir.

1939 Filistin'de Yahudi sayısı tahminen 345 bine çıkıyor.

8 Ekim 1939 Lut Gölü (Ölü Deniz / Yam Hamelah) yakınında Beyt-Haravz Kibuts'u kuruldu (Kolektif zirai, askerî çiftlik).

XCIX. HAGANA TEŞKİLATI KENDİ YAHUDİ GÖÇMEN GEMİSİNİ BATIRIYOR

Avrupa'da Yahudilere karşı girişilen baskı ve şiddet hareketlerinden kaçan 250 kişilik bir Yahudi göçmen kafilesi birçok sıkıntı ve güçlükler sonunda iki gemiyle Filistin'e kadar gelebilmişlerdi. Artık kurtulacaklarını ümidindeydiler. Fakat İngilizler, manda yönetiminden istedikleri kararı çıkarttılar. Bunları Filistin topraklarına (şimdilik) sokmama kararı aldılar. İngiliz Patria gemisine nakledilen çoğu kadın ve çocuk olan 250 kişilik Yahudi kafilesi, Mauritius Adası'na götürüleceklerdi. Birden bu gemi, içindeki patlama ile Hayfa Limanı'na gömüldü.

Koestler'in bu olayı açıklayışı, gerçeğe uymamaktadır. Güya Filistin topraklarından uzaklaşıp savaş bitimine kadar Mauritius Adası'nda kalmaya katlanmayan göçmenler, bizzat gemiyi batırmışlar.

Daha sonra Yahudiler bu gemi kalıntılarını topladılar. Hayfa Körfezi'nde "Yahudi göçmenlerin İsrail topraklarına kavuşma sevgisinin bir işa-

reti olarak" saklanıyor, her yıl bu olayın yıl dönümü hüzünle yapılıyor ve olay bu şekliyle dünya kamuoyuna sunuluyordu. Dolayısıyla büyük bir etki de yapıyordu. 1958 yılında Siyonist Hareketi Komitesi Üyesi Rosenblum, olayın iç yüzünü açıkladı: "Bombayı gemiye Hagana'nın ajanları yerleştirdi. Göçmenlere fikirlerini soran olmadı. Çocukları, anaları, biz, kendi ellerimizle öldürdük."⁴⁷³

İşte Hollandalı yazar Leonhard, böylece olayın içyüzünü açıklamaktan çekinmedi. Aynı zat Yahudilerin hazırladığı kongrede dolaştırdıkları sahte mektubu da ortaya koymuştur.

9 Eylül 1940 İkinci Dünya Savaşı'nda Tel Aviv'i İtalyan uçakları bombardıman etti.

C. NİHAL ATSIZ FAŞİSTLERE, NAZİLERE KARŞI MÜCADELE EDİYOR

1940 Nihal Atsız (1905-1975), faşistlere ve onların başkanı Benito Mussolini'ye karşı mücadeleye girişiyor. Almanya'ya karşı ağır mısralarla dolu şiirini yayımlıyor.

"Benito Mussolini'ye Açık Mektup" mahiyetinde olan bu uzun şiirde Mussolini ve onun faşist ülkesini sert bir şekilde tahlil ve tenkit ediyor.

Burada Almanya'ya karşı Türk milletinin tarih boyunca zaferle sürdürdüğü mücadeleyi hatırlatıyor; hem İtalya hem Almanya karşısında gerektiğinde Türk ordusunun kahramanca duracağına dair mısralar yazıyor. Türk milletini savunan ve onun millî şuur ve duygu içinde mücadele gücünü şahlandıran mısraları, o zamanki Türk gençliği üzerinde büyük etki yapmıştır. Bu şiiri, faşistlere ve Nazilere, bütün Almanya'ya karşı kükreyişi İnönü Hükûmetinin ters yönden öfkesini celp etmiş ve Atsız, karakolda saatlerce alikonularak ifadesi alınmıştır. Şiir şöyledir:

DAVETİYE

*Ey Benito Mussolini! Ey gayet yüce,
İtalyanlar başvekili muhterem Duçe!
İşittim ki yelkenleri edip de fora
Gelecekmiş orduların yeşil Bosfor'a.
Buyursunlar.. Bizim için savaş düğündür;*

Açlar nasıl bir istekle koşarsa aş
 Türk eri de öyle gider kanlı savaşa.
 Hem karadan, hem denizden ordular indir!
 Çarpışalım, en doğru söz süngülerindir.
 Kalem, fırça, mermer nedir? Birer oyuncak!
 Şaheserler süngülerle yazılır ancak!
 Çağrı Beğ'le Tuğrul Beğ'in kurduğu devlet
 İtalyalı melezlerden üstündür elbet;
 Bizim eski uşakları al da yanına
 Balkanlar'dan doğru yürü er meydanına;
 Çelik zırhlı kartalları göklere saldır..
 Fakat zafer sizin için söz ve masaldır..
 Dirilerek başınıza geçse de Sezar
 Yine olur Anadolu size bir mezar.
 Belki fazla bel bağladın şimal komşuna,
 Biz güleriz Cermenliğin kuduruşuna.
 Tanıyoruz Atilla'dan beri Cermen'i.
 Farklı mıdır Prusyalı yahut Ermeni?
 Senin dostun Cermanya'ya biz Nemse deriz,
 Bir gün yine Beç* önünde düğün ederiz.

Söyle, Kara Gömlekliler etmesin keder;
 Ölüm-dirim savaşımız bir gün mukadder!
 Gerçi bugün eskisinden daha çok diksin;
 Fakat yine biz Osmanlı, sen Venediksin.
 Tarihteki eski Roma hoş bir hayaldir,
 Hayal bütün insanlarda olan bir hâldir.
 Bu hayaller zamanları hızla aşmalı.
 Göktürklerle Romalılar karşılaşmalı!

* Eski Osmanlılarca Viyana.

*Görmüyorsan gönlümüzün içini, körsün!
Kılıçlarımız kınlarından çıkmaya görsün!*

*Top sesleri, bomba sesi bize saz gelir;
17'ye karşı 44 milyon az gelir.
Kayalara çarpmalıdır korkunç türküler!
Dalmalıdır gövdelere çelik süngüler!
Sert dipçikler ezmelidir nice başları!
Ecel kuşu ayırmalı arkadaşları!
En yiğitler serilmeli en önce yere!
Kızıl kanlar yerde taşıp olmalı dere!
Ülkü denen nazlı gelin erde şan ister!
Büyük devlet kurmak için büyük kan ister.
Damarında var mı senin öyle bol kanın
Türk'ün kanı bir eşidir lavlı volkanın!
Tarihteki eski Roma hoş bir hayaldir,
Kurulacak yeni Roma boş bir hayaldir,
Karşısında olmasaydı şanlı "Türk Budun"
Belki gerçek olacaktı bir gün umudun.
İnsanoğlu ümitlerle dolup taşmalı,
Aryalarla Turanlılar karşılaşmalı.
Tabiatın yürüyüşü belki yavaştır;
Hız verecek biricik şey ona savaştır!
Keskin olur likörlerden ayranla kımız,
Kamera'yı yere serer Tekirdağlımız.
Yurdumuzun çok tarafı olsa da kuru
Makarnadan kuvvetlidir yine bulguru...
Biz güleriz Façyoların felsefesine,
Dayanır mı kırkı bir tek Türk efesine?
Bizim yanık Fuzulî'miz engin bir deniz!
Karşısında bir göl kalır sizin Dante'niz!
Bizler ulu bir çınarız, sizler sarmaşık!*

"General"ler "Paşa"larla atamaz aşık!...
 Ey İtalyan Başvekili! Ey Mussolini!
 İki ırkın kabarmalı asırlık kini...
 Hesabını göreceğiz elbette yarın
 Yedi yüzlü, yedi dilli İtalyanların!
 İrkinızı hiçe saydı Hazreti Fatih.
 Biraz daha yaşasaydı Hazreti Fatih
 Ne Venedik kalacaktı ne Floransa...
 Hoş geldiniz diyecekti bize Fransa!
 Haydi, hamle kafirindir... İlk önce sen gel
 Ecel ile zaman bize olmadan engel!
 Burada tanklar yürümezse etme çok tasa;
 Süngülerle çarpışmadır savaşta yasa.
 Olma öyle sinsi çakal, yahut engerek!
 Bozkurt gibi, kartal gibi dövüşmek gerek!
 Kılıç Arslan öldü sanma yaşıyor bizde!
 Atilla'nın ateşi var içlerimizde!

Kanije'nin gazileri daha dipdiri!
 Sınırdadır Pilevne'nin kırk bin askeri!
 Edime'de Şükrü Paşa bekliyor nöbet!
 Dumlupınar denen şeyi bilirsin elbet!
 Şehitlerden elli milyon bekçisi olan
 Aşılmaz bir kayadır bu ebedi Vatan! ⁴⁷⁴

İşte bu mısralarla faşist İtalya ve Almanya'ya karşı böylece Türk milliyetçiliği kükreymiş ve tam bağımsızlığın gerçek millî örneğini vermiştir.

1940-41 Türk milliyetçilerinin ünlü dergisi olan *Bozkurt*'ta Alman ve faşist emperyalizmine, onların Beşinci Kol Teşkilatına karşı çok sert ve cesur yazılar yayımlanıyor.

Bu tarihlerde *Cumhuriyet* gazetesi başyazarı Nadir Nadi ise faşistleri, Nazileri savunuyor ve Hitler'i övüyordu. (Nadir Nadi maddesinde bunları açıklamıştık.)

12 Aralık 1940 Göçmen Yahudilerin gemileri batıyor.

İstanbul'da yaşayan Yahudilerden, İkinci Dünya Savaşı sırasında Filistin topraklarına yerleşmek isteğiyle pasaport dairesine koşanlarının sayısı yüzleri geçiyordu. Bunlar Almanya'nın Türkiye'ye saldıracağından çekinen ve İsrail devletinin temellerini atmayı millî, dinî bir görev bilen Yahudilerdi. Fazla masrafa girmeden ucuza kiralanan bir motorla Filistin'e doğru yola çıkmışlardı. 200 kişilik Yahudi kafilesinin bindiği motor Silivri açıklarında sebebi kesinlikle anlaşılamadan battı. Tahminlere göre, bir Alman denizaltısı tarafından torpillenmiş veya motorun çok dolu oluşu ve o sırada patlayan bir fırtına ile batmışlardı. Bu kafileden kurtulan olmamıştı.

CI. TÜRKİYE'DE İNÖNÜ ZAMANINDA İSLÂM DİNİNE KARŞI HAREKETLER

24 Temmuz 1942 İsmet İnönü döneminde ve İkinci Dünya Savaşı'nın, milletleri bir ölüm kalım savaşına sürüklediği, insanların ölümle yüze geldikleri, onlardan hayati fedakârlık beklendiği bir zamanda, dinî ve manevi konularda gazetelere gönderilen şu talimat, tarih boyunca üzerinde dikkat ve ibretle durmayı ve düşünmeyi gerektirecek önemdedir.

T.C. Başvekalet Matbuat Umum Müdürlüğü İstanbul Bürosu, Sayı 651. Ortada çift aylı mahrem işaretten sonra şöyle deniliyordu:

"Gazetelerimizin son günlerdeki neşriyatı arasında dinden bahis bazı yazı, mütalaa, ima ve temennilere rastlanmaktadır. Bundan sonra din mevzuu üzerinde gerek tarihi, gerek temenni ve gerek mütalaa kabilinden olan her türlü makale, bent, fıkra ve tefrikaların neşrinden tevakkî edilmesi ve başlanmış bu kabil tefrikaların en çok on gün zarfında nihayetlendirilmesi rica olunur.

(İmza Matbuat U. Md. Vekili...)"⁴⁷⁵

İnsanlık hak ve hürriyetlerine, din hürriyetine, laikliğe, basın hürriyetine tamamen aykırı bu emirde imayı bile yasaklayacak bir keyfiyet ve zihniyet gösteriliyordu. Burada kastedilen, İslâm dinî idi.

Bu tarihlerde komünist Rusya, savaş dolayısıyla moral takviyesine lüzum hissetmiş olacak ki, gayrisamimi olsa da, Ortodoks kiliselerinden bazılarını açmış ve papazların ordu içinde tekrar faaliyetine izin vermişti.

Yahudiler ise tarih boyunca en ağır şartlar içinde bile dinî hürriyetlerini kaybetmemeye çalışmışlar ve dinî yayınları yabancı devletler baskısında kaldıkları zaman bile yasaklanmamıştı. Yukarıdaki talimat ise, yalnız Müslüman Türklere karşı idi, onlarla ilgiliydi. Yabancı azınlık okullarında dinî eğitim ve öğretim Türkiye’de her zaman devam etmişti. Yalnız Türk okullarında ‘İslâm dinî ve ahlakı’ dersleri kaldırılmıştı. Bu durum 1947 yılına kadar sürecek, göstermelik kabilinden, ihtiyari olarak önce ilkokullarda (4. ve 5. sınıflarda) yer alacaktı. Bunu da savunan rahmetli Maarif Vekili Şemseddin Sirer ve arkadaşları idi. Ayrıca çok partili demokrasi rejiminde halkın isteğine, hür seçime yönelmek mecburiyeti ortaya çıkmıştı.

1949 yılında yeniden bir ilahiyat fakültesi açılacaktı. 1950 yılından sonra İmam Hatip okulları ve İslâm enstitüleri bunları takip edecekti.

CII. YAHUDİLERİ İMHA KAMPANYASI VE YAHUDİLERİN MÜCADELELERİ

22 Temmuz 1942 Varşova Gettosu tarafından günde 450 Yahudi, imha kamplarına sevk ediliyor.⁴⁷⁶

Mayıs 1942 Dünya siyonistleri, New York’ta Biltmore Otel’inde bir toplantı yaparak “Biltmore Programı”nı kararlaştırdılar.

Dünya Siyonist Teşkilatı Genel Konseyi bunu benimsediğini ilan etti. Böylece artık Yahudilerin “devlet” adı altında bir kuruluş peşinde olduğu Biltmore Programı ile açıkça ortaya kondu.

29 Mayıs 1942 Prof. Z. Fahri Fındıkoğlu, Yahudilerin, Komünistleri desteklediği ve onlarla iş birliği yaptığı görüşünü bir makale ile belirtiyor. (*)

18/19 Nisan Gecesi 1943 Yahudilerin ‘Hamursuz Bayramı’ denilen aslında mayasız kete yenilen Mısır’dan çıkışı temsil eden bayram olan “Pessah”da Yahudiler, Alman SS kuvvetlerine karşı sert bir savaşa giriştiler. Varşova Getto’da kalan 40.000 Yahudi, Alman bombardıman uçaklarına karşı Getto’nun duvarları arkasında çarpışıyorlar. Yahudi çeteleri, ancak mayıs sonuna kadar ümitsiz müdafaa savaşı yaptılar. 20.000 kişinin kaldığı kampta sonuna kadar mücadele ettiler. Bu isyan, Varşova’da Getto adıyla tanınmıştır. Yahudiler bu savaşta yenildiler.

(*) Z. Fahri Fındıkoğlu, *Yahudilik ve Komünistlik Cumhuriyet*, 29.5. 1942. N. 1291.

Yahudiler, İkinci Dünya Savaşı'nda, Yahudi kumandanları, İbranice komuta zinciri içinde ve omuzlarında 6 köşeli yıldız (Magen David) işareti olduğu hâlde, İtalya ve Yunanistan vb. sınırlarında çarpışmışlardır.

Yahudilerin Varşova'daki, Yahudi mahallelerindeki Getto isyanı ün kazanmıştır.

Ekim 1943 İstanbul Galata rıhtımından kalabalık Yahudi toplulukları vapurla Filistin'e hareket ettiler. Kendilerini, yüzlerce İstanbullu Yahudi büyük yakınlık ve sevgi gösterileri içinde uğurladı. Yıllarca yaşadıkları ve yurttaşı oldukları yurttan kendilerine kimse "git" demediği, "baskı" yapmadığı, işleri yolunda gittiği hâlde çoluk çocuklarıyla, dinî, millî, siyasi ve askerî hedefleri için yola çıktılar. Dünya Siyonist Teşkilatı böyle emir vermişti. Filistin'e yerleşmek ve çarpışmak için gittiler.

25 Kasım 1943 Almanya'nın ilk siyonistlerinden olan Avukat Dr. Alfred Klee, Hollanda'da konsantrasyon kampında öldü.

1944 Filistin'in nüfusu 1.764.000 idi. Bunun 1.179.000'i Arap, 554 bini Yahudi ve 32 bini diğerleri idi. Yahudiler, görüldüğü üzere, 1918 yılındaki nüfusun on misli kadar büyümüştür.

CIII. TÜRK MİLLİYETÇİLERİ EZİLİYOR

3 Mayıs 1944 Komünist Rus' orduları Romanya üzerine yürüyor. Yerli komünistler şımarıp azıyorlardı. Süleymaniye Camii'ne kızıl bayrak çekme peşindeydiler.

Türk milliyetçileri, komünizmi ve resmi makamlarca himaye edilen komünistleri protesto ediyorlar. Yahudilikten dönme sanılanlar, masonlar, iktidar çıkarıcıları, azınlık ırkçıları bu masum demokratik gösteri hareketine karşı çıkıyorlar. Kendisini Türk hissetmeyen, azınlık ırkçıları kişilerle; mason olarak tanınan Falih Rıfkı Atay, mason bilinen Hasan Âli Yücel, mason olduğu söylenen Emniyet Genel Müdürü Osman Sabri Adal, komünist ve mason olarak tanınan Sertel ailesi, azınlık ırkçısı ve mason dostu Nevzat Tandoğan, mason olarak bilinen İstanbul Emniyet Müdürü Ahmet Demir ve gene mason olduğu söylenen Emniyet Genel Müdür Muavini Kamuran Çuhruk, mason ve Yahudi menşeinden gelme Ahmet Emin Yalman ve bir sıra diğer mason ve komünistlerle iş birliği yapılarak Türk milliyetçiliği, gerçek demokrasi ve millet hakimiyeti, içtimai adalet, manevi ve gerçek millî eğitimden yana olanlar tevkif ediliyorlar. İnsan hak ve hürriyetleri, kanunlar çiğnenerek yüzlerce genç tutuklanıyor. Sömürgecilik, kapitalizm, materyalizm,

diktatörlük ve despotizm; terör, şiddet ve baskı taraftarı olan çıkarıcı, ikiyüzlü dalkavuklar ve bunlara uyan birkaç anlayışsız, gaflet içinde bulunan ve korkaklıkla bocalayanlar millete düşman cephe olarak iş birliği yapıyorlar.

Mahkeme dosyasında hukuka karşı bir sıra düşmanlığı sabit olan savcı Kazım Alöç'ün, dosyasında unuttuğu bir belgeden anlaşıldığına göre, 1943 yılında İç İşleri Bakanlığında yapılan gizli bir toplantıda, o zaman ön safta görünen Türk milliyetçilerinin, insanlık hak ve hürriyeti davasının ülkücülerinin adlarını tespit etmişler; bunların ve diğerlerinin tevki için fırsat gözlemekte imişler. Resmî makamlarca devlet parasıyla yayımlanan *Irkçılık-Turancılık* adlı kitapta, Türk milliyetçilerine iftiralara hücum edenler incelenecek olursa, onlar aleyhinde hiçbir muhakeme başlamadan, hiçbir belge olmadan, hukuk ilkelerini çiğneyenlerin, sözde Yahudi dönmesi, Marksist-sosyalist veya komünist oldukları, Türk ırkına, Türk tarihine ve Türklük şuuruna, İslâm'ın manevi temeline, ahlaki nizamı, içtimai adalet, gerçek demokrasiye düşman kişiler oldukları açıklıkla ortaya çıkar.⁴⁷⁷ Bu Türkçülük muhakemesinde, "Yahudiler için ne düşünüyorsun?" diye sorulması ayrıca dikkate değer...

CIV. YAHUDİLERİN ASKERÎ HAZIRLIKLARI

19 Eylül 1944 Britanya hükûmeti, bir Yahudi tugayının kurulmasını kabul etti. Filistin'de Yahudiler "Yişuv"da asker topladılar. İngilizler İkinci Dünya Savaşı'nın başarı ile sonuçlanmak üzere olduğunu görmüşlerdi. Artık Araplara gene ihtiyaçları kalmayacaktı. Yahudiler, askeri hazırlıklara yöneldiler.

7 Kasım 1944 Sidot-Yam Kibutzu (Kolektif zirai ve askerî çiftlik)'nin üyesi ve paraşütçü gönüllü savaşçılardan Hanna Seneş (Hanna Senesch), Dachau konsantrasyon kampında öldürüldü.

1944 Filistin'de Weizmann adına (Weizmann Institute of Science) bir ilim enstitüsü kuruldu.

1963 yılında burada 18 araştırma gurubu ve bir "Graduate School" bulunuyordu. (300 kişilik bir ilim heyeti mevcut olan Weizmann İlim Enstitüsü; i) ilmî, ii) icrai, iii) idari konseylerle yönetiliyordu. İlmî ve tatbiki yeni araştırmalar burada yapılmaktadır.)

Yahudiler, İsrail devletini kurma mücadelelerinde ilk adım olarak dinî, millî, askerî, iktisadi, mali, siyasi çalışmalarının yanı sıra sanat ve ilim

çalışmalarını da birlikte yürütmüşlerdir. Bunların hepsini, birbirinin tamamlayıcısı olarak görmüşlerdir.

17 Kasım 1944 Birinci Dünya Savaşı'nın Türk düşmanı olan siyaset adamı ve Çanakkale'ye saldıran emperyalist savaş suçlularının başta gelenlerinden olan İngiliz Başbakanı Sir Winston Churchill (Sör Vins-tın Çörçil), 17 Kasım 1944'te Avam Kamarasında şunları söylemek zorunda kaldı:

Siyonizm için kurduğumuz rüyalar, katillerin silahlarının çıkardığı dumanlar içinde sona erip bitecek ve onun geleceği için çabalarımız Nazi Almanya'sını hatırlatan yeni gangsterler yaratacaksa, –benim ve benim gibi birçokları– devamlı olarak ve uzun bir süredir uyguladığımız siyaseti tekrar gözden geçirmek zorunda kalacağız.⁴⁷⁸

18 Kasım 1944 Filistin'in Yahudi işçileri şeflerinden paraşütçü Enzo Sereni, Dachau konsantrasyon kampında öldürüldü.

Yıllarca besleyip destekledikleri siyonizmin biraz İngiliz manda ve siyasetine zarar vermesi, biraz baltalamada bulunması üzerine Churchill, bu tehdidi sözde de kalsa, gösteriş için de olsa, ikiyüzlü bir siyaset manevrası olarak kabul de edilse, söylemek zorunda kalmıştı.

13 Şubat 1945 Siyonizmin ABD'deki kadın önderlerinden ve Hadasah'ın kurucusu, 1927-1931 Siyonist İcra Komitesinin üyesi ve "Jugend-Alijah" Teşkilatının kurucusu Henriette Szold, Kudüs (Yeruşalaym)'te öldü.

CV. AVRUPA'DA YAHUDİ DÜŞMANLIĞI VE KAYIPLAR

1945 1939 yılından 1945 yılına kadar Almanya'da Nasyonal Sosyalist rejim tarafından 5.700.000 Yahudi'nin yok edildiği ileri sürülmektedir. Bu Yahudilerin yarısı Avrupa'da yaşayan Yahudilerdi. Öldürüldüğü ileri sürülen bu miktar, dünya Yahudiliğinin üçte birinden daha çok sayılıyor.⁴⁷⁹

O zamanlar Almanya'da bir milyondan daha az Yahudi bulunduğuna göre Macaristan, Polonya vb. Yahudilerinin bu toplama katılsa bile komünist Rusya'da kalan Yahudiler hesaplanmazsa fazla büyütülmüş olduğu görülüyor.

Bütün harplerde ABD, İngiliz, Fransız ve komünist Rusya ordularında ölen Yahudiler ve kamplara, hapishanelere, sürgünlere sevk edilenler, muhtemelen bu sayıya ulaşabilir. İsrail'de bu kamplardan çıkıp yerleşmiş yüz binlerce Yahudi bulunduğuna göre, bu kamp ve hapishane-

dekilerin hepsinin öldürülmediği aşikârdır. Bunların kollarında kamp numaraları dövme ile yazılıdır. İkinci Dünya Savaşı'nda iki milyondan fazla insan acı ve ıstırap içinde, suçlu olmadıkları hâlde ölmüşlerse, elbette sayının çokluğu ve azlığından fazla yapılan haksızlık ve zulüm bahse konu alınabilir. Bütün Avrupa'da İspanya, Rusya başta olmak üzere Yahudiler büyük bir şiddet, baskı ve hakaret içinde bırakılmışlardır. Yahudilerin zulüm ve eziyet görmedikleri yer, İslâm memleketleridir. Bunların da başında onlara yardım eden ve yerleşmelerini, göç etmelerini sağlayan Türkiye, Osmanlı Devleti olmuştur. Hatta Yahudilerin tek kalmış Kutsal Batı Duvarı'nı (Süleyman Mabedi'nin Batı Duvarı / Ağlama Duvarı) bile onarmışlar ve ayakta kalmasını sağlamışlardır. Yahudilere tamamen insani bir işlemde bulunmuşlar, yakınlık göstermişlerdir. Fakat Siyonist Teşkilatı ve yandaş Yahudi denetimindeki bazı masonlar, Osmanlı Devleti'ni ve dolayısıyla Türkiye'yi yıkmayı, parçalamayı amaç edinmişler; 19. ve bilhassa 20. yüzyılda ülkemizin başına gelen bütün felaketlerde az veya çok bir rol sahibi olmuşlardır. Ülkenin iktisadi, mali sıkıntılar içinde kalması, Avrupa ve Amerika Birleşik Devletleri tarafından Türkiye'ye karşı yapılan türlü davranışlarda yüksek mevkideki Yahudilerin önemli katkıları olmuştur. 1975 yılında ambargo ve Kıbrıs işinde de rol oynayanlar ve Rumlarla iş birliğine girenler arasında Benyamin Rösenthal gibi ABD Yahudileri rol almışlardır.

Hâlbuki Türkiye, Arapları ve İslâm âlemini, hatta Üçüncü Dünya denilen milletleri gücendirerek İsrail'i tanımış, onunla yakın ilişkiler kurmuş, iktisadi, turistik anlaşmalar imzalamış, türlü resmî seyahatler için de Yahudi politikasına uygun hareket etmiştir. Buna rağmen İsrail, Türkiye'yi hiçbir zaman (mesela Kıbrıs meselesinde) kendisini ortaya koyarak oyu ile olsun desteklememiş, çoğu zaman çekimser bir poz takınmıştır. Bu politikadan Türkiye'nin kazancı veya kaybı ne olmuştu? Türkiye'nin dış işlerini yürütenler, bunun ancak son zamanlarda kısmen farkına varmışlardır. Aynı Dış İşleri Bakanlığı, Türkiye'ye tamamen cephe alan, Yunanistan'ı her türlü imkânları, silahları ve politikalarıyla destekleyen Fransa'nın yıllarca rotasında gitmiş, hiç utanmadan Türkiye aleyhine olarak, Cezayir İstiklâl Mücahitleri'ni değil, körü körüne, anlaşılmaz (Veya anlaşılır!) bir zihniyet içinde, Fransa'yı desteklemişler, onun dümen suyunda gitmişlerdir. Niçin, neden, kimler bunu yapmıştır, bir gün bunların incelenişinde kim bilir ortaya ne acı, ne çıplak hakikatler çıkacaktır!... Amerika Birleşik Devletleri'yle yapılan ve bağımsızlığa, millî irade ve hâkimiyete aykırı olan birçok ikili anlaşmalar ve üs meseleleri de içyüzleri açıklanması gereken olaylardandır. Bunlar, en hafifinden millî siyaset yokluğunun, gaflet ve bilgisizliğin örnekleridir.

CVI. YAHUDİ LİDERLERİ SİLAH TEMİN EDİYOR

Haziran 1945 İsrail'in 1948'den sonra başbakanı olan David Ben Gurion, Filistin'den New York'a gitti ve Yahudiler için fazlasıyla silah temin etti. Hagana için Amerika Birleşik Devletleri ordusundan Yahudi subayların yardımını sağladı. Emekli Yahudi subaylar, ABD, İngiliz vb.nin yardımını elde etti. Bu Yahudi subaylar, Hagana Yahudi ordusunda hazırlık içindeydiler.

Amerika Birleşik Devletleri'nden Yahudiler için gizli olarak bol miktarda silah, malzeme gönderildi. Filistin'de bir savaş hazırlığı 1945 yılından itibaren başlamış bulunuyordu. Üç yılda çalışan, askerî eğitim ve öğretim gören Yahudi gençleri, bir savaş hazırlığı içine girmişlerdi. İkinci Dünya Savaşı'nda yetişmiş tecrübeli Yahudiler, bu teşkilat içinde yerlerini aldılar.

1 Ağustos 1945 İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra ilk siyonist konferans Londra'da açıldı.

CVII. AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ'NDE YAHUDİ TEŞKİLATLARI

1945-1946 New York'ta *Amerikan Jewish Year Book*, 1946 Yahudi Salnamesi yayımlandı. 760 sayfa olan bu katalog, Yahudi derneklerini, türlü teşkilatları, dergi ve gazeteleri bildiriyor. 760 sayfalık katalogda binlerce Yahudi teşkilatı anlatılmaktadır. 1927'de 445 sayfa içinde adlar yazılı iken, 1946 yılında 760 sayfaya çıkması; böylece yüzlerce yeni sihi, içtimai, millî, dinî, lisani, iktisadi teşkilat, dergi ve gazete adları yayımlanması dikkat çekicidir. Yahudiler, yeni bir vatan elde etme ve devlet kurma hedefine ulaşmak için büyük bir enerjiyle çalışmakta, dünya çapında tam bir seferberlik içine girmiş bulunmaktadır.

1945-1946 Salnamesi, Birleşik Amerika Devletleri'nde yalnız Yahudilikle ilgili konulardan, millî davalardan bahseden 180 gazete ve dergi çıktığını yazmaktadır.⁴⁸⁰

CVIII. İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI SUÇLULARI KİMLERDİR?

20 Kasım 1945-31 Ağustos 1946 *Tarihte Bugün* köşesinde *Savaş Suçluları* başlığı altında vakit vakit masonluk, kozmopolitlik eğilimi gösteren bir gazetede olay şöyle anlatılıyordu:

Almanya'daki Nasyonal Sosyalist Partisinin ileri gelenlerinden yirmi bir savaş suçlusunun, İkinci Dünya Savaşı'na sebebiyet verdikleri iddiasıyla duruşmalarına 20 Kasım 1945 günü Nürnberg'de başlanıyordu. Başsavcı Robert H. Jackson, oturumu açtıktan sonra 21 savaş suçlusundan yalnız birinin (Martin Borman) bulunmadığını bildirmişti. Nürnberg Mahkemesi 20 Kasım 1945'ten 21 Ağustos 1946 gününe kadar 400 birleşim yaptı. 200 tanık dinlendi. 3000 belge incelendi. Tutanaklar 15 bin sayfa tuttu. Karar, 30 Eylül 1946 Pazartesi günü suçluların yüzlerine karşı bildirildi. 16 Ekim 1946 günü ise infazlar tamamlanarak on bir ceset tabutlara yerleştirildi. Savaş suçlularından Alman Hava Mareşali Göring, idamından önce zehirli bir hapla intihar etti.⁴⁸¹

Böylece bugüne kadar uluslararası geçerli bir savaş suçluları ceza kanunu bulunmamasına rağmen, mahkûmiyet kararı alınmış, fikir ve kitap suçlusu da birlikte asılarak Yahudilerin, Rusların, İngilizlerin, Amerikalıların ve Fransızların ortak intikamının bir bölümü şeklen alınmış olunuyordu. O zamandan beri (30 yıldır)* hapishanede bulunan Rudolf Hess, Komünist Rusya'nın baskısı ve tehdidiyle affedilmedi. Artık affedilmesini isteyen birkaç Alman genci de Alman resmî makamları tarafından tutuklandılar.

CIX. ÖNCE FİLİSTİN'İN BAĞIMSIZLIĞI MESELESİ

1946 İsrail Operası kuruldu (Millî Opera'nın repertuarında 53 opera, 35 bale bulunmaktadır). Eğitim ve Kültür (Hinuah ve Tarbut) Bakanlığı'na bağlı 29 konservatuar vardır.

27 Ocak 1946 Anglo-Amerikan Filistin Komisyonu Washington'da faaliyete başladı.

29 Haziran 1946 "Jewish Agency for Palestine" ve "Waad Leumi"nin yöneticileri, Filistin hükûmeti tarafından tevkif edildi.

Kudüs'teki millî kurumlar ve Filistin'deki birçok çiftlik evinde Filistin hükûmeti emriyle araştırmalar yaptırıldı.⁴⁸²

2 Nisan 1947 Mandacı İngiliz Diplomatı, Filistin sorununun, Birleşmiş Milletlerin Genel Kurulunun olağanüstü toplantısında gündeme alınmasını istedi.

21-22 Nisan 1947 Mısır, Suudi Arabistan, Irak, Suriye, Lübnan; Filistin'de manda yönetimine karşı çıkarak Filistin'in bağımsızlığının ilanı hakkında Birleşmiş Milletlere başvurdular. Genel Kurul ve kurulun

* Kitabın ilk baskısı 1977'de yapılmıştır. Verilen bilgiler ve tarihler güncellenmemiştir! (Yay. Haz.)

genel komitesi bu isteği kabul etmeyerek gündeme bile almadılar. Arap devletleri, meselenin Uluslararası Adalet Divanından sorulmasını istediler:

- a) Birleşmiş Milletlerin bir Arap toprağı üstündeki tasarrufunun hukuken mümkün olup olmadığı,
- b) Filistin halkının kendi geleceğini, Anayasasını ve yönetim biçimini seçme hakkı,
- c) Birinci Dünya Savaşı sırasında Araplara bağımsız bir Arap devleti kurulması yolunda yapılan vaatler,
- ç) Balfour Bildirisi'nin hukuki değeri,
- d) Manda rejimi kabul edilirken hiçbir Arap devletinin Milletler Cemiyeti üyesi olmaması gerçeğı karşısında Filistin'deki İngiliz varlığının hukuki niteliğı,
- e) Birleşmiş Milletlerin böyle bir rejim sonunda alacağı kararların da geçerliliğı, hukuki yorum için ileri sürülen konulardandır. Bunların her birinin tartışmaya ve karara değer konular olduğı kabul edilmelidir. Buna rağmen, Arap önerisi 21 aleyhte, 20 lehte ve 13 çekimser oyla reddedildi. O zaman devletler hukuku adına da hareket eden Batılı çoğunluk, bu konuları hukuki mütalaa için bile kabul etmedi ve Filistin halkının geleceğı tayin hakkı tek yanlı reddedildi.⁴⁸³

CX. FİLİSTİN'İN ARAPLARLA YAHUDİLER ARASINDA BÖLÜNMESİ MESELESİ (YAHUDİ DEVLETİ VE İÇ SAVAŞ)

31 Ağustos 1947 BM Genel Kurulunun görevlendirdiğı komitenin (UNSCOP) teklifiyle, Filistin'in bölünmesini hedef alan "çoğunluk tasarısı" ile federal bir devlet öneren "azınlık tasarısı"nı inceledi. Avrupa'da sürülen, hor görülen Yahudi topluluğunu emperyalist devletler kendi topraklarına kabul etmeyerek Filistin'e sevk etmek istiyorlardı. Aynı zamanda İslâm âlemine, Araplara karşı kendi nüfuzları altında bir Yahudi topluluğunun vücuda getirilmesi işlerine geliyordu. Böylece Orta Doğu'yu parçalayacaklar, bölecekler, birbirine karşı kullanacaklar ve neticede hâkimiyetlerini, sömürülerini sürdüreceklerdi. Filistin'i bölme tasarısıyla bu toprakları belli başlı altı parçaya ayırıyorlardı. Toprakların üç parçası, % 56'sı olan kısım Yahudi devletine, gerisi Araplara bırakılıyordu. Birleşmiş Milletler yönetimi altındaki "Kudüs ve etrafı", (beynelmîlel bölge) hâline getiriliyordu.

Yahudilere bırakılan topraklarda Araplar da yaşıyordu. Ne nüfusa ne toprak sahipliğine bakan, Birleşmiş Milletler, Yahudiler lehine işi halletmeyi, hak, adalet açısını bir tarafa bırakarak meseleyi bir oldubittiye getirmeyi istiyorlardı. Esasen o zamanlar Birleşmiş Milletler içinde Yahudi nüfuz ve hâkimiyeti fazlaydı. ABD ve Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (SSCB), Batılı devletler ve Güney Afrika, başta bu tasarımı destekliyorlardı.

Üçte iki çoğunluğu sağlamak üzere Haiti, Liberya ve Filipinler'e nüfuzlu Yahudi uzmanları etki yapmakta, hatta iktisadi baskılar söz konusu olmaktaydı.

ABD Başkanı mason, Yahudi yakını Truman, Dış İşleri Bakanlığı Genel Sekreteri Lovett'i Beyaz Saray'a çağırılmış ve daima Amerika Birleşik Devletleri'ni destekleyen milletlerin Filistin konusunda da Amerika Birleşik Devletleri'ni desteklemelerini, aksi hâlde hesap soracağını belirtmişti. Böylece Amerika Birleşik Devletleri ve diğer Batılı devletler "İsrail devleti"nin kurulması için gerekli adımları atmışlardı.

Oylamada Araplar dışında, Türkiye ve Pakistan bölünmeyi istememişti. Bu suretle "İsrail devleti" tasarısını desteklememiş oldular. Başta Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyet Rusya, Filistin'in bölünmesini böylece İsrail devletinin kurulmasını temine çalışıyorlar, ufak devletlere baskı yapıyorlardı. Bu durumda Birleşmiş Milletler Teşkilatı, hukuk ve adaleti, insan hak ve hürriyetini, insancılığı bir kenara bırakmıştı.

Yahudi Irgun'u* bu durum bile tatmin etmiyor, bölünmedeki yeri az bulup reddediyorlardı. Aslında siyonist merkezler, daha geniş arazi istiyorlardı. Fakat daha kurnaz Yahudi liderler, sınırların her zaman değişebileceğini, şimdilik ilk adım olarak buna razı olunmasını teklif ettiler. Yahudiler daha fazla silahlanmalı, savaşçı uzman kadro, Amerika Birleşik Devletleri'nden ve Avrupa'daki Yahudi dostu ülkelerden temin edilmeli (İngiltere ve Fransa), bir harbe hazırlanılmalıydı. Tedhişçi Irgun Teşkilatı, Filistin'in parçalanıp yarıdan biraz fazla yerin Yahudilere bırakılmasını yeterli bulmayarak, Birleşmiş Milletler teklifine karşı şu bildiriye yayımladı:

Ana yurdun bölünmesi hukuk dışıdır. Hiçbir zaman tanımayacağız. Kurum ve kişilerin bölünme anlaşmasındaki imzalarının bir değeri yoktur. Bu, Yahudi halkını bağlayıcı değildir. Kudüs başkentimizdi ve ileride de her zaman böyle olacak. İsrail, İsrail halkına verilecektir. Hepsisi. Ve ebediyen.⁴⁸⁴

Aslen çoğu Avrupalı, dilleri, örfleri bambaşka, sömürgeci bir zihniyet içinde geldikleri emperyalist Avrupalıdan farksız, kuvvet ellerine geçince

* Irgun: Yahudi terör örgütü. (Yay. Haz.)

onlardan başka türlü hareket edemeyen Yahudilerdi. Birleşmiş Milletler, Filistin'in ne olacağını belirtmiş fakat bunun nasıl olacağını, nasıl uygulanacağını zikretmemişti. Hemen kan gövdeyi götürmeye başladı. İnsaf ve merhamet diye bir ilke düşünülmeden kanlı bir iç savaş başladı. İki tarafın zayıtı 1.700 ölüydü.

1 Eylül 1947 Birleşmiş Milletler Teşkilatı, Filistin Özel Komisyonunun raporunu yayımladı. Filistin'in bölünmesi, bir Yahudi ve Arap devletinin Filistin toprakları üzerinde kurulması.⁴⁸⁵

1 Kasım 1947 Birleşmiş Milletler Teşkilatının, Filistin'in Yahudi ve Arap devleti olarak parçalanması kararından sonra Filistin'de Araplar protesto hareketlerine giriştiler.

29 Kasım 1947 Yahudiler, Filistin'e göç durdurulunca İngilizlere karşı mücadeleye giriştiler. İngilizler, bu işi Birleşmiş Milletlere sureti haktan görünerek aksettirmek istiyor. On bir devlet mümessilini kapsayan bir heyet Filistin'e geldi, Filistin'i Yahudi ve Arap olarak ikiye böldü. Birleşmiş Milletler de bu kararı 29 Kasım 1947'de benimsedi. İngilizler, Filistin manda yönetiminin 14 Mayıs 1948'de sona ereceğini bildirerek Yahudilere imkân hazırladı ve yeşil ışık yaktı.

1947-1948 Filistin'de Araplara ayrılan topraklara Yahudiler tarafından saldırılar oldu. Gaye, Arapları tedirgin edip bir göçe zorlamaktı.

10 Ocak 1948 Rusya'da ve Bulgaristan'da siyonizmin önderi, Birinci Siyonist Kongresi'nin üyesi olan Prof. Zvei Belkowski, Tel Aviv'de öldü.

CXI. TÜRK MASON DERNEĞİ TEKRAR KURULUYOR

1948 Masonluk, Türkiye'de yasaklandığı 1935 yılından sonra, onların deyimine 13 yıl "uyumuştı". İsmet İnönü cumhurbaşkanı olduğu zaman tekrar kurulmasına ve teşkilatlanmasına izin verilmiş, hatta eski malları tekrar iade edilmiştir. Hâlbuki aynı işlem Türk Ocağına hiçbir zaman yapılmamış, 1965 yılından sonra müsaadeyle oturlan Ankara Türk Ocağından da çıkarılmışlardır. Diğer yüze yakın Türk Ocağı binası zapt edilmiş, iade edilmemiştir.

Türk Mason Derneği, kurulur kurulmaz yeniden localarını açmıştır. "1948 yılında Türk Mason Derneğinin Başkanı olan Operatör Dr. Mim Kemal Birader'in büyük gayretleriyle Yüksek Şûranın Türk Mason Derneği adı altında faaliyetine hükûmetçe izin verilmiş ve Tepebaşı'ndaki binasına yeniden kavuşmuştur. Merhum Sayın Dr. Mim Kemal üstadı şükranla yad etmek mason borcudur."⁴⁸⁶

1948 Filistin’de Yahudi sayısı 650 bin kişiyi buldu. Artık Yahudiler her bakımdan bir savaşa hazırdılar.

CXII. YAHUDİLERİN DEİR YASİN KATLIAMI

9 Nisan 1948 Yahudiler, 400 kişilik ufak ve silahsız, askersiz bir köy olan “Deir Yasin”de Arapların öldürülmesine giriştiler. Muhtelif siyonist örgütleri aralarında anlaştılar. Birleşmiş Milletler tasarısında bu köy, Yahudilere ayrılan tarafta bulunmuyordu. Bilhassa “Irgun” teşkilatı bu saldırıları düzenliyordu. Yahudiler, ansızın bu köye saldırdılar. 250 kadar yaşlı, genç, kadın, çocuk Yahudiler tarafından öldürüldü. Sağ kalanları da toplayıp bir kamyonu doldurdular. Yahudilerin Yerusalaym dedikleri Kudüs’ün Yahudi mahallelerinde alay ve hakaret edilerek dolaştırıldılar. Onları, olayları anlatarak Araplar arasında bir korku ve panik havası yaratması için serbest bıraktılar. Bütün dava, Arapları Filistin topraklarından, yaşadıkları yerlerden bir göçe zorlamaktı. Bu olaydan sonra bir basın konferansı yapan Irgun’un ileri gelenleri şunu söylediler: “Savaşmak, zapt etmek ve zapt ettiğimizi elimizde tutmak zorundayız.”⁴⁸⁷

Menashem Begin, Deir Yasin’deki zafer olmadan İsrail devletinin kurulmuş olmayacağını yazmakta ve şunu eklemektedir:

“Kudüs’te de, her yerde olduğu gibi, savunmadan saldırıya geçen biz olduk... Araplar dehşet içinde kaçıştılar. Hagana da öteki çevrelerde başarılı saldırılara geçti... Araplar Deir Yasin diye bağırışıp panik hâlinde kaçmaya başladılar.”⁴⁸⁸

Gerçek şu ki, Deir Yasin katliamı Filistin Araplarını kendi topraklarından kaçırmak için tasarlanmıştır.⁴⁸⁹

Ünlü Tarih Profesörü Arnold Toynbee, bu olayı Nazilerin Yahudileri öldürüşüne benzetmektedir.⁴⁹⁰

Yahudi devleti kurulunca başbakan olan David Ben Gurion, zihniyet ve ruh hâletlerini şu cümlelerle açıklamaktan çekinmemişti: “Statükoya (halihazır meşru duruma) bağlı kalmak olmaz. Genişleme eğiliminde dinamik bir devlet kurduk.”⁴⁹¹

Başbakan David Ben Gurion, 1962 yılında İsrail’de bulunduğum zaman, bir Arap köyünün Yahudi köyleri arasında durduğunu görünce: “Bunlar hâlâ buradalar mı?” diye sormuş ve bu sözü, hiç aldırış edilmeden, Yahudiler tarafından yayımlanan İngilizce bir gazetede yer almıştı. Bunu okuyan burslu bir Norveçli, durumu İsrail’de tanıştığımız

(burslu) Kıbrıslı Ziver Kutraflı'ya hayretler içinde anlatmıştır. Ve "Şimdi durumu anlıyorum." demiştir.

CXIII. YAHUDİLERİN KATAMAN KATLIAMI

29 Nisan 1948 Kataman Katliamı Yahudiler tarafından yapılan ikinci katliam da Kataman'dakidir. Köydeki sivil Araplar öldürölüp kuyulara atıldı. Kadınların, kızların ırzlarına saldırıldı. Bu katliam, çok geniş bir panik havası vücud a getirdi. İsrail radyoları da göçü ve tedhişi hızlandırmak için yayınlar yaptı. Hatta komş u Arap devletlerinin isteğ i imiş gibi Arapları bir göç akınına zorladı. Bu saldırımlar ve yayınlar içinde yarım milyon kadar Arap yurtlarından, evlerinden, tarlalarından, bahçelerinden kovuldular. Onların soyları, yüzlerce yıldan beri buralarının mülkiyetine sahip olarak yaşamış lardı. Filistin mültecileri, iş te bu panik ve saldırıma karş ısında yurtlarından kovulanlardır.

CXIV. İSRAİLİN BAĞIMSIZLIĞ ININ İLANI

Mayıs 1948 Filistin'in (bilahare İsrail) nüfusu 2.065.000 idi. 1.415.000'i Arap ve 650 bini Yahudi idi. Yahudiler, Arapların büyük çoğunluğ unu birkaç köyde katliam yaparak, yakarak, ırza saldırarak, gözdağ ı vererek buraları terke ve kaçmaya zorladılar. Kaçamayan Arapların kesif olduğ u yerlerdekiiler kaldılar.

1918 yılında Yahudiler Filistin'de, 6.580.755 hektar toprağ ın 62.500 hektarına, yani arazinin % 2'sine sahipken Mayıs 1948'de kurulan İsrail devleti zamanında bile Yahudilerin elindeki toprak 372.925 hektar kadar, yani % 5.67 idi.

Görölüyor ki, Yahudiler Filistin'de Arap topraklarının çoğ unu para ile ellerine geçirmemişler, kuvvet ve savaş yolunu daha ucuz ve elverişli görmüşlerdir

14 Mayıs 1948 İsrail devleti resmen kuruluş unu ve bağımsızlığ ını ilan etti. David Ben Gurion geçici başbakan seçildi.⁴⁹²

Yahudilerin yerleştiğ i birçok yere Tevrat'taki eski adlar verildi. "Erets Yisrael" umumi ad oldu.

14 Mayıs 1948 tarihinde İngiliz mandası sona erdi. İsrail devletinin resmî bildirisi, Tel Aviv müzesinin salonunda hazırlandı.

CXV. İSRAIL'İN İSTİKLAL BEYANNAMESİ

14 Mayıs 1948 (5708, Iyar 5.) Yahudi halkı İsrail yurdunda vücut buldu. Onun manevi, dinî ve millî karakteri bu yurttaki teşekkül etti. O burada hükümler ve bağımsız yaşadığı ve dünyaya Kitapların Kitabı'nı, Kitab-ı-Mukaddes'i verdi.

Yerlerinden edilip yayıldıkları dünya memleketlerinde Yahudiler, bir gün Yurt'a avdet ve orada siyasi hürriyeti yeniden ihya ümit ve imanını daima kalplerinde yaşattılar.

Tarihe ve geleneğe bu ateşin bağı ile bağlı olan her kuşağın Yahudi'si kadim ana yurda dönmek ve orada kök salmak için didindi ve bugünün kuşakları küteller hâlinde vatana dönüp yerleşti.

Eski öncüler ve müdafiler ile yeni gelenler, her türlü maniaya göğüs gererek çöle hayatıyet verdiler, İbrani dilini dirilttiler, kasaba ve köyler inşa ettiler. Ekonomisine ve kültürüne bizzat hâkim, sulha âşık, fakat kendisini müdafaaya kadir, Yurt'ta yaşayanların cümlesi terakkinin nimetlerinden faydalandıran, egemenliğe ve bağımsızlığa kavuşmaya kendisini adanmış muvaffak ve sür'atle gelişen bir toplum kurdular.

Yahudi devletinin kurulacağını ulu habercisi Theodor Herzl'in çağrısı üzerine 1897'de İlk Siyonist Kongre toplandı. Kongre, Yahudi halkının kendi yurtlarında yeniden bir millet olarak yaşamaya hakları bulunduğunu bütün dünyaya ilan etti.

Bu hak 2 Kasım 1917'de Balfour Beyannamesi'nde teslim edildi, Cemiyeti Akvam Mandası'nca teyit olundu ve böylece Yahudi halkı ile İsrail Yurdu arasındaki tarihî bağa ve Yahudilerin millî vatanlarını yeniden kurma haklarına milletlerarası kabule ve itibara layık hakiki bir statü verilmiş oldu.

Ana vatanın kapılarını her Yahudi'ye ardına kadar açık tutacak ve Yahudi halkına milletler ailesi içinde eşit haklara sahip bir millet statüsü bahşedecek bir Yahudi devletinin İsrail Yurdu'nda yeniden kurulması suretiyle Yahudileri vatansızlıktan ve başkalarının ihtiras ve iradelerinin zebunu ve oyuncuğu olmaktan kurtarmanın ne derece acil bir zaruret olduğunu, bizim zamanımızda Avrupa'da milyonlarca Yahudi'yi yok eden o amansız yangın, her türlü şüphenin ötesinde, bir kere daha ispat etmiştir. İkinci Dünya Savaşı'nda İsrail yurdundaki Musevi cemaati, Nazi şer kuvvetlerine karşı hürriyeti ve barışı müdafaa eden milletlerin yanında kendi payına düşeni hakkıyla yerine getirdi. Harp şehitleri ve harpte verdiği kurbanlar, ona Birleşmiş Milletleri kuranlar meydanında sayılma hakkını kazandırdı. Her türlü zorluğa, engele ve muha-

taraya rağmen Avrupa'da hunhar Nazi katliamından canlarını kurtarabilen diğer memleketlerdeki bakiye Yahudilerle birlikte, İsrail yurduna ısrarla ve tehalükle koştu ve şerefli bir hayata ve kendi halkının ana vatanında hürriyete ve insan gibi çalışmaya hakları bulunduğunu ısrarla beyan ve talep etti.

29 Kasım 1947'de Birleşmiş Milletler Genel Asamblesi İsrail yurdunda bir Yahudi devletinin kurulması kararını aldı ve yurt sakinlerini bu kararın uygulanabilmesi için lüzumlu bütün tedbirleri yerine getirmekle mükellef tuttu. Yahudi halkının kendi devletini kurma hakkının Birleşmiş Milletlerce tanınması değişmez ve değiştirilemez. Kendi egemen devletlerinde kendi mukadderatlarını kendilerinin kontrol etmesi, tıpkı diğer zümreler gibi, Yahudilerin tabii hakkıdır.

Buna rağmen, Millî Konseyin üyeleri ve İsrail yurdundaki Yahudi halkın ve siyonist hareketin mümessilleri olan bizler, Filistin'de İngiliz Mandası'nın son gününde toplanmış bulunuyoruz. Tabii ve tarihî hakkımıza ve Birleşmiş Milletler Genel Asamblesi'nin kararına müsteniden İsrail yurdunda bir Yahudi devletinin, İsrail devletinin kurulduğunu beyan ve ilan ederiz.

15 Mayıs 1948 Cumartesi günü gece yarısından yani manda idaresinin sona ereceği andan, en geç 1 Ekim 1948 tarihine kadar seçimle kurulacak Kurucu Meclisçe kabul olunacak bir anayasaya göre Devletin bütün unsurlarıyla tesisi anına kadar Millî Konsey, Geçici Devlet Konseyi olarak çalışacak ve onun icra organı Millî İdare, Yahudi devletin Muvakkat Hükûmetini teşkil edecektir ve devletin adı İsrail olacaktır.

İsrail devleti, Yahudi hicretine ve sürgündekilerin avdetine açık buluncaktır. Devlet kendisini, sakinlerinin saadeti ve huzuru için ülkeyi geliştirmeye hasredecektir.

Devlet, İsrail peygamberlerince tasarlandığı veçhile hürriyet, adalet ve sulh temelleri üzerine kurulacaktır. Devlet; itikat, ırk ve cinsiyet ayrımı yapmaksızın bütün vatandaşların sosyal ve politik haklarda eşitliğini idame ettirecek, din ve vicdan hürriyeti ile dil, eğitim ve kültür hürriyetlerini teminat altında bulunduracak, bütün dinlerin mukaddes yerlerini koruyacak ve Birleşmiş Milletler Anayasası'na sadık kalacaktır.

İsrail devleti, Genel Asamble'nin 29 Kasım 1947 tarihli kararının uygulanmasında Birleşmiş Milletlerin her kademesi ile ve temsilcileriyle iş birliği yapacak ve İsrail Yurdu'nun ekonomik birliğini kurmak için çalışacaktır.

Birleşmiş Milletlerin kendi devletini kurmada Yahudi halkına yardımcı olmasını bekler ve İsrail devletinin milletler ailesine alınmasını talep ederiz.

Aylardır bize karşı şiddetli saldırılarda bulunmalarına rağmen, İsrail'de oturan Arap halkını, sulhu korumaya ve devleti, tam ve eşit vatandaşlık, muvakkat ve daimi her türlü devlet müessesesinde gereği gibi temsil esası üzerinde kurma işinde kendilerine düşeni yapmaya davet ederiz.

Etrafımızı çevreleyen bütün devletlere ve onların halkına sulh ve iyi komşuluk elimizi uzatıyoruz ve kendilerini kendi yurdunda bağımsız Yahudi milleti ile karşılıklı yardımlaşmada iş birliğine davet ediyoruz. İsrail devleti bütün Orta Doğu'nun ilerlemesi için el birliği ile yapılacak gayretlere kendi payına düşeni katmaya hazırdır.

Dış dünya Yahudilerini, göç etmeye ve yurdun inşasında bütün güçleriyle bize katılmaya, binlerce yıllık dileğimiz olan İsrail'i ihya gayretlerimizde sağ elimiz olmaya davet ediyoruz.

İsrail kudretine olan sarsılmaz imanımızla, bu beyanname muhtevasını, Muvakkat Devlet Konseyi'nin anavatan toprağında, Tel Aviv şehrinde; bu Cumartesi arifesinde 5708 yılı Iyar'ının beşinci, 1948 yılı Mayıs'ının on dördüncü gününde akdettiği bu oturumda kabul ettik.⁴⁹³

CXVI. ARAPLARLA YAHUDİLER ARASINDA SAVAŞ VE MÜTAREKE

15 Mayıs 1948 Ürdünlüler Kudüs'e karşı harekete geçtiler. Böylece Mısır, Suriye, Lübnan, Irak ve Suudi Arabistan'dan getirilen birliklerle Yahudiler arasında savaş başladı. İsrail'le savaşan Araplar millî, dinî, askerî eğitimleri yeterli olmadığı, malzeme kifayetsiz kaldığı, sevk ve idarelerinde bazı hatalar da olduğu hâlde, sayıca üstün Arap orduları ilerlediler. "Arap orduları Tel Aviv civarında birbirlerine kavuşup sonuca ulaşacakları sırada, kuvvetlerin hiç sebep yokken hep birden ricata başlamalarını bazı çevreler, o zamanki Mısır Kralı Faruk, Irak Kralı Naibi Abdülillah ve Ürdün Kralı Abdullah'ın Siyonist Teşkilat tarafından satın alınmış olmalarına" bağlamışlardır.

Karşılık miktarı yazılmadan imzalanarak gönderilen çekler üzerine, adı geçen hükümdarlar tarafından ricat emri verildiği söylenir.⁴⁹⁴

Yahudi subay ve askerleri içinde İkinci Dünya Savaşı'nda, Amerika Birleşik Devletleri, İngiltere ve Fransa ordularında görevli tecrübeli şahıslar vardı. Yahudiler; dinî, ırki ve millî ideallerini en üst seviyede

benimsemişler, her fedakârlığı göze almışlardı. Ayrıca arkalarında başta büyük koruyucuları, Yahudi siyasetine göre hareket eden, Amerika Birleşik Devletleri, İngilizler ve Fransızlar vardı. Onlar, bu ülkelere güvenerek morallerini takviye ediyorlardı. Yardımcıları arasında vakit vakit komünist Rusya da yer almıştı.

Hagana İsrail ordusu savaş sırasında buhranlı dakikalar yaşadı. Neticede İsrail orduları galip bir duruma geldiler.

30 Mayıs 1948 Ateşkes anlaşması, taraflar arasında Kudüs'te imzalandı. Mütareke ancak 28 gün sürdü. Araplar, bir türlü yenilginin sebebini anlayamamışlardı. Tekrar bir savaşa giriştiler. Bu çarpışmalar, 1949 yılına kadar sürdü. 24 Şubat 1949'da Mısır, 23 Martta Lübnan, Nisanda Ürdün ve 20 Temmuzda (1949) Suriye ile Rodos Adası'nda mütareke imzalandı.

1948 “Birleşik İşçiler Partisi” (Mapam) kurulup gelişti. Yahudi milliyetçisi, mukaddesatçısıdır. Sınıf çatışması gibi milleti parçalayıcı düşüncelere yer vermez, Siyonist Sosyalist Partisidir. “Yahudileri bir araya toplamak, millî eğitimden geçirmek” esas hedefidir.

Gene 1948'de “Bağımsız Liberal Yahudi Partisi” kuruldu.

16 Şubat 1949 İsrail'in ilk cumhurbaşkanlığına ünlü Siyonist Başkan Dr. Haim Weizmann seçildi. Gene Siyonist Teşkilatının liderlerinden David Ben Gurion başbakan oldu.

11 Mayıs 1949 İsrail, Birleşmiş Milletler üyesi oldu.

Siyasi Siyonist Teşkilatın ilk başkanı olan Theodor Herzl'in mezarı Kudüs'e getirildi. Orada ona bir anıt mezar yapıldı. Eşyaları bir müzede toplandı. O tepeye “Herzl” adı verildi.

Rehovot'taki Weizmann Enstitüsü tekrar açıldı.

20 Kasım 1949 İsrail'in Yahudi nüfusu birden, artan göçlerle bir milyona yükseldi. Araplar, Yahudi yönetiminden başka ülkelere kaçmaya devam ettiler.

14 Şubat 1949 İlk defa seçilmiş üyelerle İsrail Parlamentosu açıldı (Kneset Rişona / İlk Meclis).

1949 “Daniel Sieff Araştırma Enstitüsü” İsrail'in ilk cumhurbaşkanı olan Weizmann'ın adını aldı. Tamamen geliştirildi. İlmî araştırma merkezi oldu. Dış ülkelerden yüzlerce ilim adamı getirildi. Bu kurum büyük gelişme gösterdi, 1. Din, 2. Milliyet, 3. Irk, 4. İlim, 5. Teknik, 6. İktisat,

7. Mali ve siyasi hâkimiyet, 8. Yayın ve propaganda ilkelerini İsrail maharetle uygulamaya girişti.

1949 İsrail devleti Başbakanı'nın ilk emri bir "Savunma İlmî Araştırma Dairesi" kurulması oldu. Böylece İsrail, modern yeni silah ve savunma araçları tekniğini geliştirmeyi, İsrail Savunma Kuvvetleri'nin bir temeli saydı.

Ağustos 1949 Bu tarihte kabul edilen Savunma Hizmet Kanunu ile İsrail, erkeklere iki buçuk yıl, genç kızlara iki yıl askerlik hizmetini mecburi kılmıştır.

Ayrıca yedek ordu olarak (Hagana) bütün milleti asker sayıyor. Erkekler 49 yaşına kadar, kadınlar 34 yaşına kadar (her yıl bir ay) ve her ay bir gün askerlik hizmeti yapmaktadırlar.

Askerlikle çiftçilik, köylülük birleştirilmiş "Nahal" sınıfı kurulmuştur. Birkaç ay süren askerî talimden sonra Nahal birlikleri huduttaki köylere gönderilir. Her ne kadar İsrail'deki askerlik çağı 18 ise de bundan önce de tamamen gönüllü olmak üzere "Gadna" adlı teşkilat çevresinde askerî bir eğitim mevcuttur. Eğitim Bakanlığı da Gadna'ya katılan gençlerin yetişmesi için orduya yardım eder.⁴⁹⁵

Ayrıca kadın askerî birlikleri vardır. İsrail, baştan başa köyleriyle, kibutzlarıyla silahlandırılmıştır. Ve birkaç saat içinde seferi hâle gelebilmektedir.

CXVII. KATOLİKLER (PAPALIK) MASONLUĞA KARŞI

Mart 1950 Vatikan'ın yayın organı olan *Observator Romano* gazetesi, masonluğun din aleyhtarı olduğunu ve bu gizli derneğe kayıt olacak Katoliklerin aforoz edileceklerini belirtmiş ve bu yazı Assosiated Press'in bir telgrafıyla yayımlanmıştır.

Bu yazıya, Yahudi "Masaşaset Üstad-ı Azamı 33'lü Melvyn Conoson" cevap vermiş, bütün gazetelere ve Assosiated Press'e gönderilmiştir. Bu cevapta, Roma Katolik Kilisesine mensup birçok masonun, masonlukta yüksek rütbelere aldıklarını belirtmiş ve masonların dine karşı olmadıklarını iddia etmiştir.⁴⁹⁶

(Fakat hangi dine karşı olmadığı açıklanmamıştır. Mesela İslâm dini, Kur'an mason localarınca Allah'ın bildiği din ve kitabı olduğu benimsenmekte midir?!)

5 Haziran 1950 İsrail başkenti, Birleşmiş Milletler kararına aykırı olarak, Tel Aviv'den Kudüs'e taşındı. Yahudi hedefi gerçekleşti.

20 Eylül 1950 Yemen'de yaşayan 45 bin Yahudi, uçaklarla, hava köprüsü kurularak İsrail'e getirildi. Bu harekete "Sihirli Halı Hareketi" denilir.

CXVIII. TÜRKİYE'DE İSRAİL LEHİNDE YAZILAR

14 Ekim 1950 Bilhassa İsrail'in kuruluşundan sonra Türkiye'de Yahudiler lehinde yazılar, yayınlar arttı. İstanbul'da çıkan birçok gazete, yarış hâlinde İsrail'i öven ve Arapları küçümseyen yayınlara hız verdiler. Bu gazetelerin mason sahipleri olduğu gibi, Sabbatay Zvi cemaatinden olup "dönme" adıyla anılanlar da vardır. Bu tarihlerden sonra İsrail ile ilgili seyahat hatıraları tefrika hâlinde yayımlanmaktaydı. Umumiyetle on beş günlük seyahat yapanlar, sadece bir propaganda seyahati içinde, lüks bir gezinti yaptıkları hâlde sanki İsrail'i tanımışlar gibi, ellerine tutuşturulan belgelere uyarak hatıralarını yayımlıyorlardı. Bunların çoğu mason derneğine mensuplardı.

Türkiye'deki yazılara dair örnekler sunmak için çok sayfalara ihtiyaç vardır. Biz burada dikkate değer bir yazıya yer vermekle yetineceğiz:

"MAKABIATH OLİMPİYATLARI VE İSRAİL ORDUSUNUN GÖSTERİSİ"

"Üçüncü Makabiath Olimpiyatları'nın kapanış merasimi tıpkı açılışı gibi bütün İsrail'de büyük bir heyecan uyandırdı. Fakat, doğrusunu söylemek icap ederse bu bayram heyecanında biraz da teessür mevcuttu. Zira Tel Aviv, on günden beri Makabiath Oyunları için dünyanın dört bir tarafından gelen sporculara bir hayli alışmıştı. Caddeleri kaplayan rengarenk üniformalı yüzlerce din kardeşi sporcu, muhakkak ki Tel Avivlilere bir hayli yük olmuşlardı. Zira misafirperver halk, memleketlerini ziyarete gelen bu yabancı milletlere mensup din kardeşleri için birçok riskin altına girmiş bulunuyordu. Vesika ile aldığı gıda haklarından olduğu kadar, yüzlerce kişiden müteşekkil kuyruklarda bile Makabiath-çılar daima imtiyazlı bir sınıf hâlini arz etmekte idiler. Göğsünde Makabiath Oyunları'na katılmak üzere gelmiş herhangi bir milletin armasını taşıyan sporcu asla sıra beklemeden vesaite bindiği ve İsrail halkının ancak haftada bir gün bulabildiği et ve yumurtaları her gün yediği hâlde gene de bütün ahali kendilerine büyük bir sevgi ile bağlanmıştı... Yukarıda da dediğim gibi, Üçüncü Makabiath Oyunları'nın kapanış töreni bütün İsrail'de umumi bir heyecan olduğu kadar üzüntü de

uyandırmıştı. Zira artık bugünden itibaren rengarenk üniformalar yollardan birer ikişer çekilmeye başlayacak, yolları süsleyen Makabiath bayrakları ve afişleri kalkacak ve şehir yavaş yavaş tekrar kendi iç âlemine bürünecekti...

Üçüncü Makabiath Oyunları Ramat-Gan'da inşa edilmekte olan ve yarısı tamamlanmış bulunan 40.000 kişilik yeni ve modern şehir stadyumunda kapandı. Kapanış merasimi dolayısıyla İsrail ordusu da güzel bir gösteri yapmak vazifesini üzerine almıştı... Sabah sağanak hâlinde yağan şiddetli yağmur öğleye doğru dinmiş ve müsabaka saatine doğru da İsrail'in meşhur yakıcı güneşi tekrar semada belirmişti. Etrafı Makabiath Oyunları'na iştirak eden milletlerin bayrakları ile süslü bulunan şehir stadı, seremoniden saatlerce evvel hıncahınç dolmuş ve stada gelen bütün asfalt yollar kilometrelerce uzaktan polisler tarafından kesilmek zorunda kalmıştı.

Saat tam 14.53'te Başbakan Davit Ben Gourion, stadyuma gelerek şeref tribünündeki yerini aldı ve halk tarafından coşkun tezahüratla selamlandı.

Merasime saat 15.00'da bandonun çaldığı Atikva (Ümit) marşı ile başlanıldı. İsrail kara, hava ve deniz kuvvetlerine mensup birliklerin yaptıkları muntazam bir geçit resminden sonra ordunun gösterilerine geçildi. Kadın ve erkek ordu mensuplarının yaptıkları atış, ip ve sopa, mania jiu-jitsu hareketleri gayet muntazam ve o nispetle de güzeldi. Bilhassa havadan sahaya paraşütle asker indirme ve uçakların yaptıkları hava gösterileri büyük bir alaka ve takdir topladı. Ordunun bir hayli uzun süren bu muvaffakiyetli gösterileri sona erdikten sonra, merasim komutanlığındaki beş subaydan müteşekkil askerî bir heyet şeref tribününe gelerek Başbakan'a Millî Savunma Bakanı'nın bir mesajını verdiler. Bundan sonra ordu sahayı Makabilere terk etti.

Uzaktan renkli üniformaları ve bayrakları ile bir çiçek tarlası hissini veren Makabi sporcuları alfabe sırasıyla sahaya girdiler. Bu esnada askerî bando da yürüyüş marşı çalıyordu.

En başta Amerika geliyordu. Beyaz fötr şapka, siyah ceket ve gri pantolonları ile geçen ABD takımının en uzun boylu ferdi meşhur basketbolcu Eddy Roman, Amerika bayrağını taşımakta idi. Sonra sırasıyla müsabakalara 120 sporcu ile katılan İngiltere (mavi bere, mavi ceket, beyaz pantolon); koyu yeşil bere ve ceketleri, gri pantolonları ile cenubi Afrika; açık yeşil bere, ceket, beyaz pantolonları ile İrlanda; mavi kep, bej kayak ceketleri ve siyah pantolonları ile Arjantin; mavi gömlek, gri pantolonları ile Avusturya; beyaz kep, gömlek ve pantolonları

ile Belçika; beyaz kasket, gömlek ve kahverengi pantolonları ile Danimarka; gri sarık, lacivert ceket ve gri pantolonları ile Hindistan; beyaz bere ve gri kostümleri ile Hollanda; bej ceket ve lacivert pantolonları ile Türkiye; üzerinde beyaz bir altı köşeli yıldız bulunan mavi gömlek ve gri pantolonları ile Libya; beyaz bere ve haki renk kostümleri ile Finlandiya; gri fötr, lacivert ceket ve gri pantolonları ile Kanada; sarı kep, kazak ve lacivert pantolonları ile İsveç; lacivert kep, lacivert kadife ceket ve gri pantolonları ile İsviçre ve yüzlerce sporcudan müteşekkil büyük bir katile ile İsrail geçit alayını takip ettiler. Uçak vaziyetleri dolayısıyla Fransa, Almanya ve diğer birkaç millete mensup sporcular bugüne kadar kalamamışlardı; dolayısıyla seremoniye de iştirak edemediler.

Şûrasını peşinen tebarüz ettirmek isterim ki, geçit resminde en büyük alkışı Amerika ile bizim takım toplamıştır. Bu arada Avusturya'yı temsilen gelen koyu yeşil renk ceketli ve gri pantolonlu tek sporcu da umumi bir tezahürat uyandırdı.

Gayet muntazam bir şekilde geçen bizim çocukları kardeş İsrail'in Sayın Başbakanı David Ben Gourion da samimi bir tebessüm içinde alkışladı. Büyük Türk dostu olan (!) Ben Gourion, uzun seneler memleketimizde bulunmuş ve hatta tahsilini Galatasaray Lisesinde yapmıştır.

Geçit resmi bittikten sonra takımlar dizildiler ve mükafat tevziatına geçildi. Derece alan takımlara mükafatlarını bizzat Başbakan verdikten sonra Üçüncü Makabiath Oyunları'na katılan bütün milletlerin bayraklarına gene Ben Gourion tarafından merasimle birer nişan takıldı. Bunu müteakiben Başbakan, Üçüncü Makabiath Oyunları'nın kapandığını bildiren bir hitabede bulundu ve üç sene sonra tekrar buluşmak ümidi ile müsabakaları kapadı. Bando gene Atikva (Ümit) marşını çalarken 10 günden beri statta dalgalanmakta olan lacivert zemin üzerine sarı iki sulh dalının kuşattığı altı köşeli beyaz bir yıldızın bulunduğu Makabiath bayrağı ağır ağır aşağıya doğru iniyor ve on günden beri etrafa ışık saçan mukaddes alev de yavaş yavaş kararıyordu..."⁴⁹⁷

1950 Komünist, vatan haini Nazım Hikmet Verzanski'nin affı ve hapis-ten çıkarılması için, başta, sözde Yahudilikten dönme olan Sabiha Zekeriya Sertel, Zekeriya Sertel, Ahmet Emin Yalman, Kıyam Levi (Yahudi) ve bir sıra masonlar, kendisini Türk hissetmeyen azınlık ırkçıları ile komünistler ve nihayet bazı gafiller, işin aslından habersiz konuyu kavrayamamış, kandırılmış kişiler iş birliği yapmışlardı.

1950-54 Yahudiler Mısır'da takip ediliyor ve sınır dışına sürülüyorlar.

1 Eylül 1951 İsrail'e Süveyş Kanalı'ndan geçme iznini Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tanıdı.

1051 Türkiye'de Mason Büyük Locası (Gran Loj) tekrar kuruluyor, Türkiye Mason Büyük Maşrıkı, kadınların masonluğuna aleyhtardır.

31 Kasım 1951 Çölde ve sınır boylarında İsrail 67 yeni köy kurdu.

CXIX. TÜRK MASON DERGİSİ YAYIMLANIYOR

Ocak 1951 *Türk Mason Dergisi*'nin birinci sayısı yayımlandı. Dergi içinde "Türkiye Mason Derneği tarafından üç`ayda neşrolunur." denilmektedir. İmtiyaz sahibi Mim Kemal Öke, Neşriyat Müdürü Sinan Korle'dir. İdarehane Ayla Ap. 3. Kat. Sıraselviler-Taksim'dir.

1951 M.Ö. 2. yüzyıl M.S. 68 yıllarından kalma bazı eserler, "İsüm"ün (Essener) vaktiyle yaşadıkları "Kırvet Kumran harabeleri"nde mağara içinde önemli el yazması metinler bulunmaya başladı. Hristiyanlık ve Yahudilik kutsal kitaplarına ait yeni bir mezamir (psalm) daha bulundu. Yahudi ve Hristiyan kutsal kitapları ile bazı farklı noktalar ortaya çıktı. Yahudi teşkilatları bunların kendilerince önemli olanlarını satın aldı ve geri kalanlarının da kendilerini ilgilendirenlerini ele geçirmeye çalıştı.⁴⁹⁸

CXX. TÜRKİYE'DE MASONLUĞA KARŞI MECLİSTE ÖNERGE VE TARTIŞMALAR

Nisan 1951 Birinci Dünya Savaşı'ndan önce "Millet Meclisinde Farmasonlar aleyhine bir karar verilmiş ise de, o zamanlar Yahudi Salem'ler ve dönme Cavidler çok kuvvetli oldukları için teşebbüsler boşa gitmiş ve bir çılgılık feryat ve mukabil taarruz içinde bu teşebbüs"⁴⁹⁹ başarılı bir sonuç vermemiştir. Esasen İttihat ve Terakki ileri gelenlerinin büyük çoğunluğu farmason localarına mensuptu. 1945 yılını müteakip çok partili, demokratik bir düzene geçen Türkiye'de muhtelif parti ve derneklerin kurulması yanında, Atatürk zamanında kapatılmış olan mason locaları derhal büyük bir sür'atle kurulmaya, çoğalmaya ve yayılmaya başlamıştı. Demokrat Parti zamanında onların Genel İdare Kurulunun içinde birçok şahıs masondu. Türk Milliyetçiler Derneğinin 83 şubesi, 10 lira para cezası ile eşyaları alınarak ve tuhaf bir bahane ile kapatılma yoluna gidilirken, İslâm Demokrat Partisi kapatılmışken ve birkaç yıl sonra Millet Partisi gericilikle, yobazlıkla vb. itham edilerek parçalanmak ve dağıtılmak istenirken, Kırşehir ili kasaba hâline

indirilirken masonluk büyük bir yayılma ve gelişme göstermiş, her gün biraz daha desteklenmiştir. O zamanlarda Celal Bayar, masonları ve masonik zihniyeti tutar görünüyordu. 1951 yılının Nisanının 30'unda Büyük Millet Meclisi toplantısına Tokat Millet Vekili Ahmet Gürkan ve Afyon Milletvekili Gazi Yiğitbaşı'nın iş birliğiyle masonluk ve Yahudilikle ilgili bir konuda bir önerge (takrir) verilmiş ve mason localarının birçok sebeplerle, kanuna aykırı olduğu ileri sürülerek kapatılması istenmişti. Büyük Millet Meclisindeki bu görüşme ve tartışmalar konumuzu yakından ilgilendirmekte olduğundan buraya nakledeceğiz.

Büyük Millet Meclisindeki Görüşmeler, Tartışmalar

Yetmişinci içtima: 30/4/1951 Pazartesi. Birinci oturum. Açılma saati: 15.5, Başkan-Başkan Vekili Fikri Apaydın. Kâtipler: Sedat Baran (Çorum), Nazlı Tılabar (İstanbul) Başkan: Gazi Yiğitbaşı buradalar mı efendim? (Burada sesleri). Soruyu okutuyorum:

Büyük Millet Meclisi Başkanlığına:

Ulus gazetesinin 20/1/1951 tarihli nüshasının ikinci sahife üçüncü sütununda birçok milletvekilinin Mason Cemiyetine kaydolanmak için müracaat ettikleri hakkında bir haber neşredilmiştir.

Bu haberde; "Ticaret ve Ekonomi Bakanı Zühtü Velibeye tarafından bu cemiyete girmeleri için milletvekillerine tavsiyede bulunduğu, milletvekillerinden büyük bir kısmının cemiyete kabul edilmediği, mason olması arzu edilenlerin daha ziyade ileride bakan olması muhtemel bulunanlarla büyük servet sahibi olanlardır." denilmektedir. Malum olduğu üzere bu cemiyet; kökü dışarıda, gizli ve zararlı beynelmilel bir cemiyet olduğundan Atatürk tarafından kapatılmıştı. Bu cemiyetin ifşa edilen bazı esrarlarına göre Allah, din, mukaddesat tanımadığı gibi millet içerisinde de çeşitli sınıf imtiyazları yarattığı anlaşılmaktadır.

Gerçi her şahsın ferden vicdan hürriyetine, dilediği din ve mezhebi intihap arzusuna hiç kimsenin karışmaya hak ve salahiyeti yoksa da, Türk milletinin yüzde doksan beşi İslâm dinine mensup olmakla beraber, milletvekillerinden de aynı nispette kahir bir çoğunluk Müslüman tanındığı hâlde şimdi bu haberle aynı milletvekillerini dinle alakası olmayan gizli ve zararlı bir cemiyete girmiş veya girmek için teşebbüs etmiş olduklarını göstermek, tabiatıyla milletimizin gayrimemnunluk hislerini harekete getirmiştir. Bununla beraber uzun senelerdir laiklik kelimesinin hakiki manasının hilafına olarak memlekette İslâm dinini yıkmak, itikat ve vicdan hürriyetini ağır baskılar altında bulundurmak gibi yayılmış olan yanlış hareket ve tatbikatı tashih ederek din ve vicdan

hürriyetine müdahale edilmemesinin temini ve 14 Mayıs seçimlerinde dahi başka sebepler meyanında bu gaye dahi esas tutulduğu milleti-miz tarafından şiddetle arzu edilmiş bulunduğundan, bu defa mezkur gaye ve arzunun tam aksine olarak Allah, din vesair mukaddesat tanımayan gizli bir cemiyete milletvekillerinin kaydedilmiş oldukları hakkında yalan neşriyat yapmak, milletvekilleri ve dolayısıyla Demokrat Parti ve hükûmeti aleyhine tertip ve tasni edilmiş bir suikastın mahsulü olduğu tezahür etmekteydi. Çünkü temas ettiğim pek çok milletvekili arkadaş tarafından, mason olmadıkları ve Mason Cemiyetine dahil olmak için de müracaatta bulunmadıkları, beyan edilmiştir.

Bugüne kadar aradan on sekiz gün geçtiği hâlde gazetede adı geçen Ticaret ve Ekonomi Bakanı Sayın Zühtü Velibeye'nin ise, mezkur haberi tekzip etmemiş olması da milletvekili arkadaşları Türk milleti nazarında hâlen masonluk şaibesi altında bulundurmaktadır. Binaenaleyh mason olmayan ve Mason Cemiyetine müracaat etmemiş bulunan sayın milletvekili arkadaşları ve dolayısıyla partimizi suizan altında bırakmamak için aşağıdaki sorularımın Başbakan tarafından sözlü olarak cevaplandırılmasını saygı ile arz ve rica ederim.

1. Beynelmilelci, gizli, zararlı ve kökü taşrada olduğundan evvelce Atatürk tarafından kapatılmış olan Masonluk Cemiyetinin Halk Partisi hükûmetleri zamanında yeniden açılmasına müsaade edilmiş ise de, hükûmetimiz tarafından icrayı faaliyet etmesine müsaade edilecek midir?

2. Milletvekillerinin kahir çoğunluğu böyle bir müracaatta bulunmadıkları hâlde "Milletvekillerinden büyük bir kısmının kabul edilmediği" tarzında hilafı hakikat haber neşrinden.

3. İslâm dinine mensup olan Türk milleti nazarında milletvekillerine, dolayısıyla Demokrat Partiye ve hükûmetine karşı itimatsızlık, nefret ve fitne uyandırıcı ve bu anlayış neticesi olarak milleti tereddüde ve şüphelere sevk ve tahrik eden;

4. Halk Partisinin iktidardan tasfiye edilmesinde mevcut birçok sebepler meyanında "En fazla ve belki de birinci derecede müessir ve amil olan sebep; Halk Partisinin laiklik perdesi altında din yıkıcı, medeniyet ve garplılaşma perdesi altında ise millî ahlak ve ananemizi yok edici istikamet takip edilen iş olması bulunduğuna göre" gizli ve zararlı tarikat mahiyetini taşıyan Mason Cemiyetine, Partimiz mensubu milletvekillerinin dahil olmuş bulunduklarını göstermek, aynen Halk Partisinin olduğu gibi Partimizin ve hükûmetimizin de ileride Türk milleti tarafından tasfiyeye tâbi tutulması için kötü maksat takip etmiş bulunduğu

sarahatle anlaşılan neşriyat sahibi hakkında hükûmetimizce ne gibi muamele yapılmıştır?

5. Mezkur neşriyatla milletimizin müteessir ve mütereddit bir vaziyete düştüğü, mütemadi soruşturmalar karşısında kaldığımızdan anlaşıldığı cihetle hükûmetimiz tarafından milletimizi tatmin için tereddüdünü izale edici herhangi bir tedbir almak tasavvurunda mıdır?

Afyon Milletvekili
Gazi Yiğitbaşı

Başkan-İç İşleri Bakanı:

İç İşleri Bakanı Halil Özyürük, İzmir. Şimdi söyleyeceğim sözler, biraz evvel başkanlık makamından neticesi arz edilmiş olan Sayın Gürkan arkadaşımızın teklifi kanunisi hakkında geçen gün cereyan eden müzakerelerde söylenmiş olanların tekrarından ibaret bir mahiyet taşımaktadır. Bu teklifi kanununin müzakeresi sırasında hazır bulunmuş olan arkadaşımız bugün cevap almakta ısrar ettiği için bendeniz evvelce cereyan eden müzakere sırasında söylediğim sözleri tekrardan ibaret olarak bir vazife ifa etmekteyim. Binaenaleyh Başbakan adına arz-ı cevap ediyorum.

Masonluk, memleketimizde ilk defa 30 Haziran 1927 tarihinde “Tekâmül-ü Fikri Cemiyeti” unvanıyla İstanbul vilayetince tescili yapılmış ve bu tescil keyfiyeti 2000 numaralı ilmühaberle teyit edilmiştir.

16 Mayıs 1929 tarihinde bu unvan “Türk Yükseltme Cemiyeti” adıyla tekrar tescili yapılmış ve üçüncü defa 11 Ocak 1939 tarihinde nizamnamesinde bazı değişiklikler yapılmak suretiyle “Türk Yükseltme Cemiyeti” “Türk Büyük Maşrıkı” namıyla yeni bir tescil muamelesi ifa edilmiştir.

1935 senesine kadar faaliyetine devam eden 3 Kanunuevvel 1939 Muhiddin Osman imzasıyla İstanbul Valiliğine verilen bir beyanname ile faaliyetine son verildiği bildirilmiştir.

Emniyet-i Umumiyyede mevcut dosyasında bulunan malumata göre tatil-i faaliyet etmesini müteakip menkul ve gayrimenkul mallarını kendi rızasıyla Halk Partisine devir ve teslim ettiği görülüyor. (Bravo sesleri, gülüşmeler, sürekli alkışlar.)

Ancak bu devir işinin umumi heyet kararına iktiran edip etmediği hakkında bir bilgi yoktur. Bilahare 5 Şubat 1948 tarihli, pullu ve dernek mührünü taşıyan bir istidaname ile İstanbul Valiliğine müracaat oluna-

rak üyelerinin fikrî temayüllerine hürriyet, müsavat ve kardeşlik prensiplerinin Türkiye hudutları içinde gelişmesine çalışmak ve hayır işleriyle uğraşmak maksat ve gayesiyle “Türkiye Mason Derneği” adıyla bir dernek kurulduğu, dernek merkezinin İstanbul olduğu, lüzum görülen yerlerde şubeler açabileceği, Galata Assikürasyonu Generali Hanında 6 numaralı odada çalışacağı ve idare kurulunca seçilen azanın isimlerini ihtiva eden listenin de dernek tüzüğüünün ilk nüshasının birlikte tevdi edildiği beyan edilmiş ve bu istidaname altında Mecdi Ali Akasya, Cevdet Hamdi Balım, Cemil Hamdi Balım, Mühib Nihat Kuran, Hazım Atıf Kuyucak, Mustafa Hakkı Nalçacı ve Yahya Orhan Tahsin imzalarının konulmuş olduğu görülmüştür. İliştirilen listede; reis Mustafa Hakkı Nalçacı, reis vekili Yahya Orhan, umumi müfettiş Mecdi Ali Akasya, raportör Hazım Atıf Kuyucak, genel katip Mühib Nihat Uran, muhasebeci Cevdet Halim Balım, üye Cemil Hamdi Balım isimlerinin yazılı olduğu anlaşılmıştır.

Derneğin, İzmir’de bir şubesinin açıldığı, İzmir valiliğinin 1/1/1940 gün ve emniyet şubesinin 3/248 sayılı yazısında ve Ankara’da 10 Ocak 1949’da bir şubesinin açıldığı da dosyasında bulunan kayıta belirtilmiştir.

Bundan başka 21/2/1950 günü, eski idarecilerden avukat Ali Galip Taş ve doktor Hazım Tiner imzalarıyla İstanbul Valiliğine verilen bir beyanname de cemiyetin fevkalade içtimaa çağırılacağı bildirilmiş ve 11/3/1950 günü yapılan toplantıda cemiyetin yeni idare üyeleri seçilerek isim listesi vilayete verilmiş ve bu suretle cemiyetin faaliyete geçtiği tespit olunmuştur.

Dosyamızda mevcut kayıt ve malumat bundan ibarettir.

Biraz evvel dilekçe ile birlikte tevdi edilmiş olduğundan bahsettiğim “Türkiye Mason Derneği statüsü” ismini taşıyan tüzüğün ikinci maddesinde “Derneğin mevzu ve gayesi: Üyelerinin fikrî, felsefî, ilmî ve ahlakî tekamüllerine, hürriyet, müsavat ve kardeşlik prensiplerinin Türkiye hudutları içinde gelişmesine çalışmak ve hayır işleriyle meşgul olmak”tan ibaret olarak gösterilen faaliyet mevzularıyla birlikte bu gayelere varmak için derneğin mecmua, risale neşir ve üyeleri arasında konferanslar, müsabaka ve münakaşalar tertip ve tanzim edeceği de yazılıdır.

Tüzüğün üçüncü maddesi kurucu üyelerin isimlerini, dördüncü madde üye olabilmek için gereken şartları ihtiva etmekte, beşinci madde de her üyenin dilediği zaman dernekten istifa edebileceği ve her üyenin sebep gösterilmeden genel kurul kararıyla dernekten çık-

rılabileceği, altıncı maddesinde şubeler açılabilceği ve şubelerin ancak kendi çevreleri içinde derneğin, maksat ve gayelerinin husulüne çalışacağı ve bunu takip eden diğer maddelerde genel kurulun sureti teşekkülü, salahiyetleri, gelir kaynakları, cemiyetler kanunu hükümlerine göre defter tutulacağı ve feshih veya infisah hâlinde mallarının genel kurulca bir karar verilmemiş ise Çocuk Esirgeme Derneğine verileceği tespit edilmişti.

Görölüyor ki, Mason Cemiyeti, cemiyetler kanunu hükümlerine göre teşekkül etmiş bir dernektir.

Arz ettiğim bu bilgiler dışında kökünün dışarıda olduğunu, gizli ve esrarlı beynelmileci bir cemiyet bulunduğuna hakkında malumat mevcut olmadığı gibi Atatürk tarafından kapatıldığı hakkında bir kayıt yoktur. Yalnız evvelce arz ettiğim gibi üyelerinin birisi tarafından 1935 senesinde faaliyetinin tatil edildiğinden başka da bir bilgi bulunmamaktadır.

Bazı bakanların mason oldukları ve başkalarını mason olmaya tahrik ve teşvik ettikleri hakkında bir bilgimiz de yoktur. Nereden olursa olsun bir Mason Cemiyetinin mutlaka ve behemehal kökü hariçte olan bir merkeze bağlı olduğunu da bilmiyoruz. Memleketimizde bu cemiyetin durumunu arz ettim. Fazla bir bilgi, hakikaten kanuna ve adaba uymayan bir faaliyet varsa bunun açıkça ifade edilmesi icap eder. Biz bunu mücerret bir cemiyet olarak tanıyoruz. (Bravo sesleri, alkışlar.)

Muhterem soru sahibinin önergesinde mevzuu bahis eylediği diğer hususların kamu haklarıyla bir ilgisi olmayacağı için bunu koruma vazifesiyle mükellef olan teşekküller tarafından herhangi bir tetkik ve takip hareketine geçilmemiştir. Çünkü bugünkü duruma göre ortada cemiyetler kanunu hükümlerine uyan bir dernek vardır. Cemiyetler Kanunu hükümleri sarahatine nazaran ancak kanuna, ahlaka ve umumi adaba aykırı olan cemiyetlerin kurulması men edilmiştir. Medeni kanun hükümleri de tamamen bunun aynıdır. Biz vazifeli olarak bu cemiyetin rivayet olunan kötü faaliyetleri hakkında bir bilgiye sahip değiliz. Eğer soru sahibi arkadaşımız önergede ileri sürülen hususlar hakkında izahtan lütfederler ve bunları mücerredat olarak değil de mucibi takip ve cürmi mahiyeti haiz vak'alar hâlinde belirterek delillerini de gösterirlerse derhal gereken kanuni muamelenin ifa edileceği şüphesizdir. Şahsi ef'al ve harekate ve bunlara teferrü eden neşriyata gelince: Bunları tekzip veya tashih vazifesinin de hükûmete teveccüh etmeyeceği kanaatindeyiz.

Başkan Gazi Yiğitbaşı...

Zühtü Hilmi Velibeşe (İzmir): Bendeniz daha evvel söz istiyorum.

Başkan: Soru sahibinden sonra konuşursunuz.

Gazi Yiğitbaşı (Afyonkarahisar): Sayın arkadaşlar, Muhterem Bakan'ın verdiği izahata teşekkür etmekle beraber bendenizi tatmin etmediğini de arz ederim. Çünkü Mason Derneğinin, Cemiyetler Kanunu'na uygun olarak kurulmuş olduğunu, kapatılmayacağını; zararlı, gizli ve kökünün dışarıda olup olmadığını bilmediğini, dinsizliği hakkında malumatı bulunmadığını beyan buyurdular.

Bendeniz bu beyanlarının mümkün olduğu kadar aksini ispata çalışacağım. Şöyle ki:

1. Cemiyetler Kanunu'nun 9. Maddesinin A Fıkrası "Devletin siyasi ve millî birliğini bozma amacını güden derneklerin kurulması yasaktır." demektedir.

Bu derneğin nizamnamesinde lise tahsilinden aşağı olanların kabul edilmediğine, gazetede ilana göre de milletvekillerinden ileride bakan olması muhtemel olanlarla ehl-i servet bulunanların kabul edildiğine ve birçok milletvekilinin kabul edilmemiş olmalarının yazıldığına göre memlekette münevver, gayrimünevver, zengin, fakir diye vatandaşların sınıflara ayrılmasına meydan verildiği aşîkârdır. Bu suretle millî ve siyasi birliği bozmaktadır. Şu hâlde aşağı tahsilli olanlarla fakir olanlar, ileride bakan olmak istidadında olmayan milletvekili olan arkadaşlar bu dernek dışında bırakılıyor. Millet arasında sınıf imtiyazı yaratmakta olması bakımından Anayasa'nın 69. Maddesi'ne göre de aykırıdır. Aynı zamanda bu derneğin gayesinde, dünyada mason hâkimiyeti kurmak ve mason kardeşliği tesis etmek olduğuna göre milliyetçi ve halkçı olmadığından dolayı da mevcudiyeti kanunlarımıza aykırıdır. Paris'teki bir toplantıda Üstad-ı Azam Amiable (1889) şöyle demişti: "Masonluğun gayesi, demokrat bir dünya cumhuriyeti tesisidir. Buna göre mason ittihadında kozmopolitlik esastır."

Fransız muhteşem hatibi Franklin ise, "Gün gelir milletler din ve saltanat bağlarını koparacaklardır. Bugün uzak değildir. O gün milletlere ve ülkelere mason kardeşliğini bağışlar. Maksadımız, umum dünya mason kardeşliğidir." diyor.

Aynı kongrede, "Masonların hedefi, Allahsız ve dinsiz bir hükûmet vücuda getirmektir." deniliyor.

Yine Paris'te (1900) beynelmil masonların toplantısında "Allahsız ve dinsiz bir dünya cumhuriyeti kurmak" fikri kabul edilmiştir.

Farmasonların demokrasi rejiminden faydalanarak halk efkârına nasıl nüfuz ettiklerini ve devlet idaresini ele geçirmek için neler yaptıklarını Fransız Meşrik-i Azamı 1904 salnamesinin 432. sayfasında bakınız ne diyor: “Meşrik-i Azam’ın 104 locası Fransa’da yayılan nurun mabetleridir. Binlerce vatandaş localara gelip kendi hayati meselelerini müzakerederler ve orada hazırlanan fikirleri gazetelerde ve siyasi komitelerde müdafaa ederler. Böylece efkar-ı umumiye hazırlanır ve seçimlere tesir eder. Neticede Millet Meclisi bizim arzumuza tâbi kalır. Bu masonluğun tâbiyesidir. Ve demokratik rejimlerde daima böyle olmalıdır.” denilmektedir.

Diğer bir Fransız Mason Adolf İsak “Bizim yaratmak istediğimiz birlik, ne Fransa ne de İngiltere’dir; ancak İsrail ittihadıdır. Yahudi birliğidir, her fırsattan istifade edilmesi lazımdır.” diyor.

Masonluğun aşağıda ispat edeceğim gibi beynelmilelci olduğuna göre; bu bakımdan birliğimiz ve millî varlığımız için tehlikelidir. Derneğin kapanması lazımdır.

2. Cemiyetler Kanunu’nun 9. Maddesinin B Fıkrası şöyledir: “Din, mezhep ve tarikat esaslarına dayanan derneklerin kurulması yasaktır.”

Mason derneğinin kendi gizli kitaplarında ve toplantılarında aldıkları karar ve beyan ettikleri nutuklarına göre masonluk bir dindir ve bir tarikattır. Masonların mecmuası olan *Akasya*’nın 860. sayfasında “Mason müsellesi, dinin yerini; mason locaları ise mabetlerin yerini tutacaktır.” yazılıdır. 33 dereceli Musevi Sehami kardeşin kardeşlerine yayımladığı *Üstad* kitabının 15. sayfasında “Masonluk bir dindir, mahfellerinin adı mabettir, merasimlerinin adı ayindir.” diyor. Türkiye Meşrik-i Azamı *Kavanini Esasiye* kitabının birinci babında dördüncü sayfasında tarikatın teşekkülünden, yedinci sayfasında tarikatın cetvellerinden, onuncu maddesinde tarikatta vuku bulan taahhütlerin, 25. maddesinde tarikatın idaresinden, 34. maddesinde tarikatın masraflarından bahseder ki, bu kelimelerle bu derneğin tarikat mahiyetini taşıdığı kendi kitaplarıyla sabittir. Şüpheye mahal bırakmamaktadır.

3. Cemiyetler Kanunu’nun 9. Maddesinin D Fıkrası şöyle demektedir: “Gizli tutulan, gayesini saklayan dernekler kurulması yasaktır.” Bu dernek, hükûmete verdiği beyannamede esas gayesini saklamıştır.

Dünyada hür mason imparatorluğunu kurmak, milliyeti ne olursa olsun mason kardeşliğini kabul ve taahhüt etmek, mason olmayanlara “haricî” ismini vermek, onlara yardım etmemek, dinsiz bir dünya cumhuriyeti kurmak olduğuna göre, bu derneğin esas maksatları gizlenmiş sayılmaz mı?

Bu dernekte mürit, çırak, müptedi birader, üstad-ı muhterem, meşrik-i azam gibi çeşitli rütbeler, 1'den 33'e kadar dereceler, karanlıkta gizli yeminler, TESLİS'e işaret olan hurufat arasındaki üç noktalar, şifreye benzeyen harfler, anlaşmak ve tanışmak için musafaha sırasında baş-parmakla diğerinin şahadet parmağı üzerine üç darbe vurarak tanışmayı temin etmek, nüfuzlu vekil ve bakanlar, mütefekkirler ve ilim adamları vasıtasıyla devlet idaresini ele geçirip hâkimiyet-i masoniyeyi tesis etmek, gizli maksatlar taşımanın delilleri sayılmaz mı?

Türk'ün kanunlarında yeminleri tayin edilmiş olduğu hâlde Hazret-i Süleyman'ın mabedini yapan Hiram Ustanın duvarcı ustalığı alet ve edevatı olan gönye, cetvel, kürek, balta gibi aletler üzerine yemin etmek, gizlilik ve ayrılık manası taşımaz mı?

4. Cemiyetler Kanunu'nun 10. Maddesinde "Merkezi yurt dışında olan bir cemiyetin Türkiye'de şubesi açılmaz ve anti-ulusal maksatlarla cemiyet kurulamaz." diye yazılır. Bu mason derneğinin kökü taşrada ve İskoçya'dadır. Derneklerin kurulması, rütbe ve derecelerın tevcih ve tasdiki merkeze aittir. Oranın muvafakati olmadıkça dernek kurulamaz. Verilen rütbe ve dereceler muteber sayılmaz.

İşte delili olan şahadetnameyi okuyorum:

	Hürriyet	
Müsavat		Uhuvvet
Terakki	Kuvvet	İttihat

İskoçya tarikat-ı kadime ve makbulesinin hâkim mıntika-i bürucun kubbei kevkebedarı altında 41 derece bir dakika ve 15 saniye arz-ı şimalinde vaki İstanbul vadisinde İskoçya tarikat-ı kadime ve makbulesinin hâkim müfettiş-i azami umumiler Türkiye ve tevabii şüray-ı alisi Lakonkort, hâkim, şapitrine üstad-ı hafî derecesinde bulunan aziz biraderimiz Mustafa Saffet'in Lahonkort şapitrinde dokuzlar müntehibi dokuzuncu derecesine irtika ettiğini tasdik eder, yeryüzünde mevcut kadim ve cedit muhtelif derecelerdeki hücumla hür ve muntazam masonların kendisini ol veçhile tanımlarını ve muavenet ve teshilata mazhar kılmalarını tavsiye ve umumi masonluğa dahil ve mer'i ve muteber olan herhangi tarika mensup masonlara mukabeleten muavenet ve teshilat göstermeyi vadeyleyler.

Hat —.— EA

Y. O. R.

İmza

P. Mah. H. A. EA. ES. EA

T.P.S.G.C.G.M.

Mühür

Türkiye Cumhuriyeti

İstanbul Valisi

Şûray-âlisi hâkimi

Haz. EA

Mühür

Hazinedarı kebiri umumi

Görölmüş ve 385 numarasıyla kaydedilmiştir.

Mühür

O*** MH. İmza

Dersaadet vadisinde kain Lakonkort H. Şa. Y. Martikölünün 6 Haziran 1340/1942 tarih ve 195 numarasına kaydedilmiştir.

Mühür ve İmza

Bu kati vesikaya göre, Mason Derneği emir ve ilhamı, Türk milletinden değil, İskoçya'daki Mason meşrik-i azamından almaktadır. Bu derneğin vatan ve milletperverlikle alakasının derecesini yüksek Meclisimizin takdirine bırakıyorum.

Çok muhterem arkadaşlar, bunlardan başka bir de milletlerin dinleri ve akideleri üzerinde bu mason derneklerin aldıkları kararları, verdikleri hitabeleri tetkik edelim.

Bendeniz kanunlarımızın fertlere bahşettiği din ve vicdan hürriyetine karışacak değilim. Hükûmetimiz laikdir. Parti programlarımızda, din, siyasete alet edilemez. Kanunların tanziminde din rol oynamaz. Bura-sı cümlemizce malumdur. Fakat Türk milletinin, millet olarak yüzde doksan beşinin İslâm dinine mensup olması, milletvekillerimizin de aynı nispette İslâm dinini taşıdıklarından mason derneklerinin din ve mukaddesat aleyhtarlığı ve hatta imhası hususundaki gizli beyanlarından ve kararlarından bir parça arz edeceğim. Bu bakımdan bu derneğin memleketimize ne kadar zararlı olduğu kendiliğinden tezahür ve tahakkuk edecektir.

Fransız muhteşem hatibi Franklen bir içtimada hedeflerinin Allahsız ve dinsiz bir hükûmet kurmak olduğunu açıklayıp "Hakiki insanlığa giden tek yol dinsizlik ve imansızlıktır." diyor.

Başka bir farmason, "İnsanın Allah'a galebesi, Allah'a harp ve nefret, işte terakki bundadır." diyor.

Anni Pezartin isminde diğerk bir Fransız farmason keza bir toplantıda ve bir eserinde, “Allahsızlık dünya kahramanlarının ve beşeriyetin en şanlı unvanlarındandır. Dünyayı düzeltmek için gökleri unutanlarla insanı düşünerek Allah’ı unutanlar var olsunlar.” demektedir. Diğerk bir farmason, kitabında “Allah kelimesi hiçbir mana ifade etmez, dünyada birçok muammalar varken, bunlara, Allah namını taşıyan yeni bir muamma ilavesine ne lüzum var?” diyor. *Büyük Loca* isminde bir eserde diğerk bir farmason, 1922’de, “Her fertte vicdan hürriyetini enerjik bir tarzda takviye edeceğiz. Beşeriyetin hakiki düşmanı olan dinlerle tereddütsüz mücadele edeceğiz. Çevik ellerimizle ve parmaklarımızla günün birinde dinlerin kefenleri olacak kumaşı çabuk hazırlayalım. Böylece dinler sayesinde telkin edilen batıl itikatlarla din adamlarının topyekun imhasına muvaffak olacağız.” diye yazılmaktadır. 1911’de Belford Kongresi’nde “Biz din düşmanıyız. Bütün gayretlerimizi sarf ederek dinin bütün tezahüratını mahvedeceğiz.” deniliyor.

1913’te meşrik-i azam bülteninde “Biz Allah’ı artık hayat gayesi olarak tanımayacağız. Biz bir gaye yarattık, o gaye, Allah değil, beşeriyettir.” deniliyor.

1900’de Mason Kongresi’nde “Dindarlara ve mabetlere galebe çalmak kâfi değildir. Asıl maksadımız dinî kökünden yıkmaktır.” kararı alınmıştır.

Başka bir mason toplantısında, “İlk intibalar hiçbir zaman unutulmaz, bunun için sağlam ve ilmî fikirlerle beraber olmalıdır, çocukları dinden tamamıyla kurtararak ve uzaklaştırarak yetiştirmeli ve terbiye etmelidir.” kararı verilmiştir.

Keza *Ogamba* adındaki bir mason dergisinde “Masonluk, din ve anane aleyhinde bulunan yegane teşkilattır. Masonluğun siyasî rollerinden başlıcası dinle mücadeledir. Bu maksatla vicdan ve ahlak bir tarafa bırakılarak tedhiş kabul edilir. Vaziyete ve muhite uymak hususunda pratik olmalıdır.” denilmektedir.

Muhterem arkadaşlar, daha yeni olarak Cenubi Amerika’nın Şili devletinde Büyük Mason Locası Genel Sekreteri’nin bir tamiminden parçalar okumama müsaadenizi rica ederim. Tarihi 1950’dir.

1. Her mason kendisini laikliğin bir misyoneri addetmelidir. (Buradaki gerçek laiklik din düşmanlığıdır.)
2. Masonlar, kendi kadın ve çocuklarına masonluğun esas prensiplerini öğretmek mecburiyetindedir.

3. Farmasonlar, masonluk tarafından verilecek karar üzerine kendi kadın ve çocuklarını dinî inanışlardan ve ibadetlere iştirakten uzaklaştırmakla mükelleftir.

4. Masonlar, millî hareketleri laiklik istikametine doğru sevk etmekle mükelleftir. (Laikliği din düşmanlığına saptırmak istiyorlar. Aslında gerçek laik değildirler!)

5. Masonlar, halkta masonluk fikrine karşı sempatik bir muhit vücuda getirmek için basın, radyo ve mecmualardan istifade etmekle mükelleftir. Masonlar, bilhassa meşru ve gayrimeşru çocukların bir tutulması, ilk mekteplerde din derslerinin baskı altında tutulması hususunda tesirlerde bulunmakla da vazifelidirler.

Sayın arkadaşlar! Şimdi gelelim Cemiyetler Kanunu'nun 15. Maddesine, bu madde diyor ki: Siyasi partilerden başka cemiyetler, birden fazla mevzu ile uğraşamazlar.

Şu arz ettiğim kısa malumata göre mason dernekleri her memlekette bir mevzu ile mi meşguldür? Yoksa milletlerin dirliği, hâkimiyeti, maneviyatı, ahlakı, ananesi, nizam ve intizamı hülâsa her şeyi üzerinde mi müessir olmaktadır? Şu hâlde bu zararlı fikirlerle hareket eden bir cemiyetin açılmasına Atatürk tarafından müsaade edilmediği ve derhal kapatıldığı hâlde Halk Partisi nasıl müsaade ve müsamaha etmiştir? Ve bizim hükûmetimiz faaliyetlerine nasıl müsaade edecektir? Partimiz ve hükûmetinin, Halk Partisinin düştüğü hataya düşmemesini temenni ederim. Her yerde ve herkes tarafından bir kaide-i esasiye olarak "dinsiz bir millet yaşamaz, maneviyatı olmayan bir millette ahlaksızlık çoğalır" düsturu kabul edildiği hâlde, biz bu derneği nasıl başıboş bırakırız? Bunun yakın mazide acı tecrübelerini gördük ve görmekteyiz. Allah yoktur diye yetiştirilen bazı gençlerimizin hâli işte meydandadır. Bugün vatan ve millet istiklali aleyhine ve düşman lehine kötü cereyanlar varsa; hakikatle sabit olduğuna göre, maalesef Allahsızlardan ve maneviyatsızlardan zuhur etmektedir. Tevkif edilenler arasında Allah'ına inanmış ve maneviyatına bağlanmış kimselerden tek bir kişi yoktur. Bu hâl ve hareketler, komünistlik bu memlekete Hazreti Muhammed'in bayrağı altında girecektir, diyenleri tekzip etmektedir. Bilakis zararlı fikir cereyanları Allahsızlar ve dinsizlerin bayrağı altında memleketimize sokulmaktadır. Şimdi nasıl muzır fikirleri temizlemek ve takip etmek zorluğunu çekiyorsak, yarın da aynı zorluğu çekmemek için hükûmetimizin bu derneği şimdiden kapatması lazımdır.

Sayın arkadaşlar, bu derneğin ne kadar teşkilatlı ve sinsî çalıştığına bakınız ki, şu gösterdiğim şahadetnamede umde olarak kabul edilmiş

olan “Hürriyet, müsavat ve uhuvvet; kuvvet, ittihat ve terakki” kelimeleri ittihat ve terakki fırkasına da aynen sokulmuştu. Yahudi masonların da işin içerisine karışarak arz-ı mukaddes denilen Filistin’i ele geçirmek için Abdülhamit’in tahttan indirilmesinde, Trablusgarp’ın elden çıkmasında, Osmanlı İmparatorluğu’nun parçalanmasında büyük siyasi rol aldıkları anlaşılmaktadır.

Siyasetle iştigal etmedikleri hakkındaki beyanat asılsızdır. *Vatan* gazetesi başyazarının bir başmakalesinde masonların İttihat ve Terakki Fırkasında beraber çalıştıkları ve büyük yardımda bulundukları yazılmıştır.

Bu ve bunun gibi derneklerin, siyasi olmadıklarını söylerlerken gizli siyaset yapmaları, maksatlarını gizlediklerinin delilidir. Zahirinde fenalık aşıl原因an her teşekkül ve mensupları iftiharla kendilerini tanıtsınlar da millet ve bizler tanımış ve müşerref olalım.

Nice cazip isim, nam ve programlarla meydana çıkan cemiyetler gördük ve görmekteyiz ki inceledikçe ve zaman geçtikçe altlarından bir çapanoğlu çıkmıştır ve çıkmaktadır. “Sulhseverler Cemiyeti”, “İleri Gençlik Cemiyeti”, Zekeriya Serteller zamanında kurulmuş olan “İnsan Haklarını Koruma Cemiyeti” vesaire gibi...

Sayın arkadaşlar, İslâm diniyle ilgili olan tarikatlar zararlı görüldüğünden dolayı nasıl kapatılmış ise, iki bin senelik Tevrat dinine veya dinsizliğine yahut da yeni bir dine tapan, gizli bir tarikat mahiyeti taşıyan, dindar milletimizin zamanla maneviyatını mahvedecek olan, yukarıdan beri türlü zararları yüksek huzurunuzda arz edilen Mason Derneğinin şu saf ve temiz Türk yurdunda yaşaması çok tehlikelidir. 100, 150 ve daha evvelki senelerdeki dinî, ahlaki salabetimizle ve samimiyetimizle bugünkü durumumuzu ölçersek arada çok fark görürüz. Sebebi, sonradan aramıza sokulan bunun gibi dernek, kanaat ve fikirlerin yaptığı yıkıcı tesirlerdir. Gaye, memleket ve milletimize hüsnü hizmet ise fakir milletimizin kalkınması için yapılacak çok işler, tedavi edilecek sayısız dertleri vardır. Bu dertlerin devası, kökü dışarıda olan beynelmilel gizli derneklerin Atatürk’ün ölümünden sonra ihyasıyla değildir. Bilakis kökü içimizde olan Türk milleti ve Türk köylüsü efendimiz vardır. Onlarla kardeşlik tesis edelim. Dert ortaklığı yapalım.

Atatürk’ün emir ve irşadı hilafına Türk yurdunda Mason Derneği kuran sayın doktor ve arkadaşları beşeriyete hizmet için dünya çapında çalışma zahmetine katlanmasınlar, gelsinler de şu yakın Ankara’da Numune Hastanesi’nde bir yatakta çifte çifte yatan rahatsızlıktan usanıp kaçan, yer ve yatak bulamadığından açıkta bekleyen zavallı Türk has-

talesinin, veremlilerin dertlerine çare arayıp kardeşlik ve yardım elini uzatsın da biz de onları hürmetle karşılayalım.

Başkan: Efendim, konuşmaya devam etmesini yüksek oyunuza arz edeceğim. Müddet bitmiştir. Bir saniyede yüksek kararınıza sunmaya mecburum. Arkadaşlarımızın sözlerine devam etmesini kabul edenler... Etmeyenler... Devam buyurun efendim.

Gazi Yiğitbaşı (Devamla): Son söz olarak öteden beri millet nazarında zararlı ve densiz tanınmış olan bir cemiyetin kapatılmasını ve böyle bir cemiyete birçok demokrat milletvekilini girmiş veya girmek için müracaat etmiş olarak gösteren, asılsız haberler neşreden, Türk milleti nazarında partimizin ve hükûmetimizin kıymetini düşürme amacını güden muhabir hakkında takibat yapılmasını İç İşleri Bakanı'ndan rica ederim. Maruzatım bundan ibarettir.

Saygı ile selamlarım. (Sürekli alkışlar.) Neticede bu mesele kapatılarak geçirildi.

CXXI. YUNANLI MASONLAR TÜRKİYELİ MASON KARDEŞLERİNİ ZİYARETE GELİYORLAR

Mayıs 1951 İstanbul'a Yunan masonlarından 14 kişi, Türkiye Mason Derneğinin Sıraselviler'deki merkezini ziyaret ederek "Yunanlı masonların selam ve muhabbetlerini Türk masonlarına ıblağ etmişler" ve "Türk masonlarını Yunanistan'a davette bulunmuşlar" ve "Türkiye Mason Derneği tarafından Ünyon Fransez'de bir ziyafet vermişlerdir". Pek samimi bir hava içinde geçen bu ziyafet sırasında Yunan mason heyeti reisi ve Yunan büyük locasının umumi katibi Dr. Ramos ile Türkiye Mason Derneği Reisi Prof. Dr. Mim Kemal Öke tarafından nutuklar irad edilmiştir.⁵⁰⁰

Burada Dr. Ramos, komünist tehlikesinden bahsettiği hâlde, Dr. Mim Kemal Öke, bu hususta bir şey söylemekten kaçınmıştır. Bu uzun konuşmalardan yalnız birkaç cümle nakledeceğiz.

Yunan Mason Heyeti Reisi şunları da söylemiştir: "Sulh ve Terakki ve çalışma sembolü olan Türkler ve Yunanlılar kadar Anadolu'yu ve Orta Anadolu'yu ve belki Avrupa'yı da kızıl vahşetten muhafaza için çelikten bir kale gibi korumaya mecbur etmiştir.

Türkiye ve Yunanistan, Yunanistan ve Türkiye medeni insanlığı kızıl tehlikeden kurtarmak için aynı saflarda beraber olacaklardır."

“Türkler ve Yunanlılar, daha sıkı bir surette el ele vererek ilerleyelim. Ve nizamlı bir yürüyüşle bizi yeni ve cihanşümül sosyeteye götürecek büyük şahraba doğru gidelim.”

“Muhterem üstadım! Türk Yunan dostluğunu ve beşeriyetin saadetini alkışlamaya kardeşlerimizi davet etmenizi rica ederim.”⁵⁰¹

Türk Mason Derneği Reisi, Yunanlıları ve Yunan Medeniyet ve kültürünü çok mübalağalı sözlerle övmüş, sonra “Yunanlı mason kardeşlerimizi (bize şeref verdiğiniz bu sofraya başında) haiz olduğum sıfatla şahsen ve Suprem Konsey namına tekrar selamlarım.” demiş, tekrar “Yunan kardeşlerini” övmüştür. Masonluk dışında kalmış “materyalist, dejenere bir dünya medeniyeti”ni⁵⁰² kısaca eleştirmiş, bunu yapanların içinde birçok materyalist, ateist, dejenere mason bulunduğunu unutmuş görünmüştür. Bilhassa komünist vahşetine hiç temas etmemiştir. 33 dereceli Mason Yahudi Karl Marks ve bir sıra Marksist sosyalizme hizmet eden bazı masonlar mevcutken, bu hususta yerli komünistleri incitmekten çekinmiş olmalıdır.

Sözlerinde “Allah” kelimesini anarak bir niyazdan sakınan Dr. Mim Kemal, bazı masonların “Sani-i Azam-ı Kâinat” deyimleriyle konuyu sonuçlandırmıştır:

“Pek münevver ve muktedir üstatlar, aynı davada müşterek bir idealin gerçekleştirilmesinde, insanların refah ve saadetinde ve iki memleketin bu sahada yükselişinde birer kooperatör ve kollaboratör olarak çalışan mason kardeşlerimize muvaffakiyetler dilerken, iki memleketin prosperitesini Sani-i Azam-ı Kâinat’tan dilerim.”⁵⁰³

Masonların Yunanlı kardeşleri, “Kıbrıs davasında” ne derece koyu milliyetçi ve Türk düşmanı olduklarını göstermişlerdir. Bunu daha sonraki sayfalarda tarihi ve belgeleriyle göreceğiz.

CXXII. YAHUDİ CASUSLARI ATOMUN PARÇALANMA FORMÜLLERİNİ KOMÜNİST RUSYA’YA VERİYOR

9 Kasım 1952 İsrail Cumhurbaşkanı, ünlü Siyonist Başkan Haim Weizmann öldü.

8 Aralık 1952 Gene tanınmış siyonist liderlerden İshak Ben Tsvi (Yitzhak Ben Tsvi), İsrail’in ikinci Cumhurbaşkanı seçildi.

1952 “Teknik Araştırma ve Geliştirme Kurumu” vücuda getirildi. Bu kurum araştırmaları düzenledi. Yeni üniversiteler, yüksek okullar açıl-

ma hazırlığına başlandı. İhtiyaç ve istihdam meselesi düşünülerek planlar hazırlandı.

1953 Amerika Birleşik Devletleri'nde atom ve diğer gizli bilgiler ve sırları, içinde çalıştıkları kurumdan çalarak Komünist Rusya'ya bildiren ve Sovyet casusu oldukları saptanan Julius ve Ethel Rosenberg adlı karı koca, elektrikli sandalyede idam edildi. Bunlar tanınmış Yahudi bilginleriydi.

Daha sonra İngiltere dahil, bazı önemli sırlar, atom parçalanması ve bu gibi birçok gizli tutulan hususlarla ilgili Yahudi casusları ortaya çıktı. Bunların bir kısmı kaçtı.

19 Ağustos 1953 "Knesset" (İsrail Büyük Millet Meclisi), Naziler tarafından altı milyon Yahudi'nin öldürüldüğünü ileri sürerek, bu Yahudilerin hatıralarını sürdürmek, unutturmamak üzere "Yad Vashem Enstitüsü" kuruldu.

CXXIII. İBRANİ DİL AKADEMİSİ İLMÎ YOLLA DİLİ MİLLÎLEŞTİRİYOR

1953 Kanun himayesine alınan İbrani Akademisi, 29 ayrı ilmî komite ile çalışmaya başladı. Bu Akademi, İbrani Üniversitesi sitesinde on beş odalık modern bir binaya sahiptir. Akademinin gramer, imla, yeni terimler ve yabancı kelimelerin yazılışları hakkında aldığı kararlar resmî gazetede yayımlanarak bütün resmî müesseselerde ve okullarda tatbik edilmektedir.⁵⁰⁴ Yahudiler, kutsal din kitapları Tora veya Tanah'ı esas alarak yeni kelimeler türetiyorlar. Kök ve takısı İbrani türetme esaslarına uygun olarak yeni kelimeler yapılıyor. Yabancı kelimelerin büyük çoğunluğunu, (sinema, turizm vb.) beynelmilel diyerek benimsiyorlar. (Beynelmilel denilen kelimelerin birçoğunu Araplar ve Almanlar vb. kullanmayarak yeni kelimeler yapıyorlar. Almanların radyo ve televizyon kelimeleri yerine Almanca kelimeler düzenledikleri gibi buradaki beynelmilel sözü de belirsiz kalıyor.) Yahudiler imkân olan her kelimenin İbrani dilinden karşılığını ortaya çıkarmaya çalışıyorlar. Bugün (1976) artık İbranice, bir ilim dili hâline getirilmiştir. Bugün Türkçede olduğu gibi tıp, teknoloji, sporla ilgili kelimeler yabancı dillerde olduğu şekilde kullanılmamakta, bunlara daima karşılık bulmaya uğraşmaktadırlar. Yahudi göçmenlerine ve İbraniceyi öğrenmek isteyenlere mahsus "Ulpan" adı altında altı ay süren okullar açılmıştır. Buralarda yarım gün ders yapılarak başarılı sonuçlar alınmıştır.

1953 İsrail'de ancak 160 bin Müslüman bırakıldı. (1950 yılında İsrail bir milyon olmuştu) İsrail'deki en büyük camilerden birisi Akkâ'daki

Türk Cezzar Ahmet Paşa Camii'dir. 120 cami açık kaldı. Buralardaki imamların sayısı 190 kişiden ibarettir. 50 bin Hristiyan olup bunların çoğu da Nasıra'da (Nazaret) yaşayan Araplardır. 200 kadar kilise mevcuttur. Yahudiler kiliselere dokunmaktan çekinmektedirler.

CXXIV. TÜRK MİLLİYETÇİLER DERNEĞİ, MASONLAR, İKTİDAR VE BAZI DOSTLARI TARAFINDAN KAPATILIYOR

1953 Masonluğa ve sömürü düzenine, enternasyonalizme ve kozmopolitliğe karşı olan "Türk Milliyetçiler Derneğinin" merkez ve 83 şubesi bir gece içinde, o zamanki sorumluların emriyle basılıyor ve muhakeme sonunda bir bildiride "Milletlere istiklal, insanlara hürriyet" denildiği için, bunu siyasî sayarak 100 lira para cezasına mahkûm ediliyor ve bu cezanın temyizi kabil olmadığından, bu formülle kapatılıyor. Bu kapatılmada ve bu konudaki yayın saldırısında gene başrolde, sözde Yahudi dönmeleri ile Masonlar -Ahmet Emin Yalman ve benzerleri- vardır. Azınlık ırkçıları ve o zamanki muhalefet lideri İsmet İnönü ile Celal Bayar, hatta Menderes (Gaziantep Nutku vb.) iş birliği hâlinedirler. Ve bunu kutlamak için ayrıca Ankara Palas'ta bu kadro toplantı yapıyor. Meydan, masonlara ve Marksist materyalistlere kalıyor. Bir rakibi tasfiye etmeye çalışıyorlar.

26 Ocak 1954 7 Aralık 1953 tarihinde istifa ederek Negev bölgesindeki Sde Boker köyüne çekilen İsrail eski Başbakanı Ben Gurion yerine, Moşe Şaret başbakan tayin ediliyor.

CXXV. O ZAMANKİ CUMHURBAŞKANI CELAL BAYAR'A ABD YAHUDİ CEMAATİ MADALYA SUNUYOR

5 Şubat 1954 31 Ocak 1954 tarihinde New York'ta bulunan Türkiye Cumhuriyeti reisi Celal Bayar, Yakop Blaustern idaresindeki Yahudi cemaatinin şeref misafiri bulunuyordu. Kendisine İslâm Demokrat Partisini lağvetmesine hatıra olarak gümüş madalya verilmiştir.⁵⁰⁵ 1953 yılında Türk Milliyetçiler Derneğinin merkez ve 83 şubesi 100 lira para cezası ile kapatılmıştı. 1954 yılında Millet Partisi, partiye mensup, Hikmet Bayur ve bazı arkadaşlarınca gerici, Atatürk düşmanı, yobaz, inkılap düşmanı ilan edilerek parçalandı ve iş mahkemeye götürüldü. Daha önce masonluğa aleyhtar İslâm Demokrat Partisi, demokrasi denilen dönemde usulüne getirilerek kapatılmıştı. Lideri masonluk ve siyonizm düşmanı Cevat Rifat Atilhan'dı. Ahmet Emin Yalman'a bir gencin ateş

etmesi üzerine Türkiye'nin dört bir tarafından maneviyatçı, mukadde-satçı, dinci, masonluk ve siyonizm düşmanları, birer bahane ile topla-nıp tevkif edilmişti. Aylarca süren tutukluluk hayatı beraatle sonuçlan-mışsa da çok ıstırap çektirilmiş, hatta birçoğuna dayak atılmış, kalın zincirlerle birbirlerine bağlanmış (Osman Yüksel Serdengeçti, Necip Fazıl Kısakürek, Cevat Rifat Atilhan vb.) fırsattan faydalananlarca tutuklanmış, gazetelerde kelepçeli resimleri teşhir edilmişti. Bunlar hep siyonizmin, sömürücü Yahudi kapitalizminin, komünizmin ve bil-hassa masonluğun düşmanları idiler.

27 Mayıs 1960 yılına kadar yurt için başarılı kalkınma hamlesi yanın-da, masonlar da büyük bir gelişme göstermişler, Demokrat Parti Genel İdare Kuruluna kadar, masonlar sayılarını arttırmışlar; Zühtü Velibeşe, Büyük Millet Meclisinde muhtelif milletvekillerini masonluğa kaydetme çabasında oldukça başarı sağlamıştı. Demokrat Partinin iktidarı zama-nında muhtelif iyi işler Kıbrıs meselesi, sanayileşme, yol, baraj, liman başarısı yanında, hatalı işlerden birisi olarak İsrail'le sıkı, aşırı ilişkiler kurulmuş ve hatta Turizm Bakanı İsrail'e gönderilerek Türkiye'nin zara-rına, İslâm ve Arap memleketlerinde çok aleyhte propagandaya rağ-men İsrail-Türkiye turizm anlaşması imzalanmıştı. Bu anlaşma, Türki-ye'ye bir fayda sağlamak şöyle dursun, İslâm milletleri tarafından aleyhte karşılanmıştır. Bununla beraber hizmet aşkı içinde bulunan kimseler dahil, 27 Mayıs 1960 yılında bir hükûmet darbesiyle, 27 Mayıs devrimiyle hürriyet perdesi altında yine masonlar Marksist-sosyalistler, solcular, bazı muhalif partiler başta (CHP), durumdan faydalanmış, tek yönlü bir Kurucu Meclis vücuda getirilmiştir. Yassıada muhakemeleri ve idam cezaları adalet ve hukuku rencide etmiş sayılmaktadır.⁵⁰⁶

CXXVI. YUNAN MASONLARI TÜRKİYELİ MASONLARLA KARDEŞLİK KAYNAŞMASI İÇİNDE

23 Nisan 1054 Yunanistan'dan, 21 mason ailesiyle birlikte Türkiye'yi ziyarete geliyorlar. Mason dergisi olayı şöyle anlatıyor:

"Galata Rıhtımı'nda G. M. Dr. Fethi Erdem başkanlığında bir heyet tarafından karşılanan muhterem misafirlerimiz Derneğimizin Başkanı G. K. Mim Kemal Öke'yi evinde ziyaret ettikten sonra, o akşam trenle Ankara'ya gitmişler ve ertesi günü Atatürk'ün Anıtkabri'ne Yunan masonları adına bir çelenk koyarak saygı duruşunda bulunmuşlardır; kendileri hakkında Ankara'daki kardeşlerimiz tarafından lazım gelen mihmannüvazlık gösterilmiştir."

Helen Misafirlerimiz

Helen kardeşlerimiz İstanbul'a döndüklerinde 27 Nisanda, toplantı hâlinde bulunan kollarımızdan "Hürriyet" mahfilini topluca ziyaret ederek sevgilerini ve iyi dileklerini bildirmişler ve aynı suretle mukabele görmüşlerdir. İlk önce Mahfil Başkanı kendilerine "Hoş geldiniz" hitabesinde bulunmuş, ondan sonra sırasıyla Dernek Reisi G. K. Mim Kemal Öke, G. M. Dr. Fethi Erden taraflarından birer nutuk söylenmiş ve bunlar Rumcaya tercüme edilmiştir. Bu samimi hitabelere ziyaretçi kafilesi reisi Levidis Mihail, çok içten bir teşekkür beyanında bulunmuş ve bu nutuk da hemen Türkçeye çevrilmiştir. Mahfil çalışmaları çok nurlu ve feyizli bir şekilde sona ermiştir.

Aynı günün akşamı, Park Otel'de muhterem misafirlerimiz ve beraberlerindeki muhterem aileleri şerefine 140 kişilik bir ziyafet verilmiş ve çok samimî bir hava içerisinde geçen ziyafetten sonra da geç vakitlere kadar sohbet edilmiş ve ailece eğlenilmiştir. Ziyafet sırasında da G. K. Dr. Mim Kemal Öke, G. M. Dr. Fethi Erden, S. K. Mümessili Dış Tabibi Hüsameddin Fuad Sunol, muhadenet kefilisi Cevdet Caculi taraflarından Türkçe hitabeler irad olunmuş ve oracıkta Rumcaya çevrilen bu kardeşçe sözlere ziyaretçiler adına muhterem Galanos tarafından mukabele olunmuştur. Birbirinden güzel ve birbirinden faydalı bu değerli hitabelerden derneğimiz başkanı ile ziyaretçi reisinin ve sayın Galanos'un nutuklarını (münderecatımızın müsaadesizliği sebebiyle) kısmen vermekle iktifa mecburiyetinde kaldığımızdan dolayı üzül-mekteyiz.

İstanbul'un görülecek ve gezilecek yerlerini de gören ve gezen misafirlerimizden bir kısmı 30 Nisanda, İskenderun vapuruyla doğrudan Atina'ya, bir kısmı aynı vapurla İzmir'e hareket etmişler ve gelişlerinde olduğu gibi gidişlerinde de Türk masonları tarafından sevgi ve saygı ile uğurlanmışlardır.

İzmir'deki kardeşlerimizden aldığımız malumata göre oraya varan Yunan masonları 1 Mayıs 1954 Cumartesi günü "Nur" ve "Promethee" adlı mahfillerimizin çalışmalarına iştirak etmişler ve İstanbul'da olduğu gibi karşılıklı nutuklarla sevgi izharına vesile vermişlerdir. Toplantıyı müteakip Küçük-Kulüp'te bir "kokteyl partisi" tertip olunarak kendileri ağırlanmıştır.

S. G. K. Mim Kemal Öke'nin Nutku

"Hoş geldiniz" temennisinden ve iki komşu memleket masonlarının seyahatler vesilesiyle yaptıkları ziyaretleri dostluk ve kardeşlik münasebetlerini kuvvetlendirmekte ve bunun dünya mason birliğinin sağlanmasında mühim bir amil olduğunu belirttikten sonra, demiştir ki:

“Hiç şüphesiz, dostluk, insana hak ve adalet ihtiyacını bile duyurmaya-
cak en kuvvetli amillerden, masonluk faziletlerinden biridir. Hür
masonluk için dostluk, kardeşlik rıyasız, kutsi vasıtalarıdır. Epikür’ün
dediği gibi, en büyük içtimai zevk ve emniyet dostluktur.

Masonluğun davası şu olmalıdır: Düşünüşlerle hareketler arasında
mutabakat temini ve insanları asilleştirmek suretiyle Kutsileştirmek!

Biz Türk masonları böyle bir dostluk ve kardeşliği yaratan kudreti de
şu düşünüş ve duyuşta buluyoruz: Karşındakini bizzat kendin gibi
kabul et; onu sen, bizzat senmişsin gibi sev!

Helen kardeşlerim! Hiç şüphesiz, karşılıklı maddi ve manevi menfaat-
lerle birbirine bağlanması pek tabî olan iki memleketin müşterek refah
ve saadetini, biz Türk masonları, ancak, politika akışlarıyla sürüklen-
meyecek, hakiki bir dostluk ve kardeşliğin yaratabileceğine kani bulu-
nuyoruz. Bugün biz masonlara düşen ağır vazifeler vardır; bu vazife-
miz, evvela, yaşadığımız memlekette, yani millî bünyemizdeki kültür ve
medeniyet önderliği yapmak suretiyle bir insanlık iklimi yaratmaya
matuf olmalıdır. Sokratlar da, Aristolar da, Eflatunlar da... İbn-i Sinalar
ve Mevlanalar da... Namık Kemaller, Mithat Paşalar ve Ziya Paşalar da
böyle çalıştılar ve hürriyeti nesillere böyle aşıladılar. Bu inkılapçılar, hür-
riyet ve insanlık davalarının pervasız, rıyasız “pionier”leri olarak, zehir
içerek, boğularak, insan tahammülünü aşan ıstıraplar içinde kıvrana-
rak hayatlarını feda ettiler... Biz onların ahfadı olarak o örneklerden
ders ve feyz almaktayız. Onlar, yalnız Allah’ı takdis ve Allah fikrini izah
etmekle kalmadılar, fazilet ve hürriyeti himaye ve müdafaa ettiler, Hak
için mücadele ettiler.

Kardeşlerim! Biz Hür Masonlar insanların zaferini ne barbarlıkta, ne
hodbinlikte hatta ne de altruizm’de* buluyoruz; biz insan varlığını ve
kutsiyetini çiğneyen, başkalarının bedbahtlığını hazırlayan zalim faktör-
lerle mücadele eden bir idealin bütün mesuliyetini üzerine alan bir
müessesenin unsurlarıyız! Biz kin yerine kardeşlik aşkını, fenalık yerine
iyiliği, düşmanlık yerine dostluğu, intikam yerine de sevgiyi aşılama-
k vazifesini taşıyoruz. Biz, millî ideale insanlık idealini telif etmeye çalış-
an bir teşekkül içinde idealist bir ruhla uğraşıyoruz! İki komşu mille-
tin politika rüzgârlarıyla sarsılmayacağına emin olduğumuz sevgi ve
dostluklarına inanırken, biz masonlara düşen vazifelerden biri de ego-
ist sevkıtabîlerle, taşkın heyecan ve ataklıklarla, iddialı ve sabit fikirler-
le iki dost komşu milletin karşılıklı emniyet ve huzurunun bozulmasına

* Altruizm: Diğerkâmlık. Kişinin, diğer insanların çıkar ve iyiliğini kendisinininkilere tercih etmesidir. (Yay. Haz.)

çalışanlara meydan vermemektir; iyi düşünenlerin başta gelen vazifelerinden biri işte budur: Masonluğun şiarı tedbir ve basirettir.

Muhterem kardeşlerim! Birer mason olarak her biriniz, hiçbir suretle zincirlenemeyen riyasız çarpan kalplerimizin samimi duygularıyla bütün beşeriyetin elem ve ıstırapını duymakta ve memleketimizin politik icap ve zaruretleri dışında, insan ıstıraplarını, insanlık hemşehrisi (Citoyen de l'Humanité) sıfatıyla evvela vicdanımızda paylaşmaktayız. Bütün kalbimle inanarak ve duyarak beslediğim bu samimi kanaatimde bütün kardeşlerimin de bana iştirak ettiklerinden şüphe etmiyorum; bu itibarla bu kardeşlik toplantısında hepinize de tercüman oluyorum.

Akıl ve mantık, samimi düşünüş bize evrensel bir mason birliği lüzumunu telkin ve ihtar ediyor... Bunun sağlanmasına hep birlikte çalışalım! Biliyoruz ki, bu düşünüş ve böyle bir teşebbüse şimdiye kadar yanaşmayan bazı obediyanlar da vardır! Biz onların iddialı düşünce ve ısrarlarına değil, hür masonluk idealinin icap ve zaruretlerine inkiyad etmeliyiz; masonluk kuruluşundan beri hiçbir obediyanı patronaj vermemiştir; aldığımız miras, patronaj değil, idealdir.”

Pek muhterem Reis, sevgi ve anlaşmanın kıymeti üzerinde durduktan sonra misafirlerimize teşekkürler etmiş ve İstanbul'a gelmemiş olan kardeşlere selam ve muhabbetlerimizin ıblağ edilmesini rica ederek sözlerine son vermiştir.

Tenezzüh Reisi Levidis Mihail'in Nutku

(Hazır bulunan kardeşleri selamladıktan ve saygılarını sunduktan sonra)

“Filozof Eflatun der ki; sevgi insanlar arasında sulhu, denizlerde sükûneti, rüzgârlara sükûnu ve bedbahtlara huzuru getirir; samimi toplantıları, merasimleri, dansları, sakrifişleri o organize eder; topluluklarda iyi niyeti yaratıp düşmanlıkları ortadan kaldıran odur; o, saf insanların huzurla, âlimlerin hürmetle, hatta ilahların hayranlıkla kabul ettikleri bir kıymet ve bir fazilettir. İşte masonik sevgi böyle bir sevgidir, insanların takip etmeleri gereken en iyi ve en güzel lider de budur. Bizi bu seyahati yapmaya ve sizi ziyarete sevk eden sebep de bu sevgidir. Tatmin olunamayan candan arzularına rağmen bizimle birlikte gelemeyenlerin sizlere karşı sevgileri de bizimle birliktedir. Bütün Helen masonlarının başta S.G.K. Krimpas ve G. M. Perrakis kardeşlerimiz olduğu hâlde en son müptediye kadar bütün Helen masonların kardeşçe sevgi ve duygularını nakletmek ve onlara tercüman olmak talihi bana düştüğünden dolayı kendimi ayrıca bahtiyar saymaktayım.

Ben şahsen, ewelce bir kere daha tarafınızdan kabul edilmek şerefine nail olmuşum, iki sene ewelki bu ziyaretimdeki pek müstesna ve pek samimi kardeşçe hüsnükabulün intibai kalbimizin derinliklerinde hak-kedilmiş olarak kalmaktadır. İki milletimizi birleştiren kardeş bağlarının ehemmiyetini tebarüz ettirmek fuzuli zahmet olur. Arzın bu köşesinde, bu iki kardeş milletin ifa etmeye memur oldukları yüksek vazife bahsinde durmayı da lüzumsuz görürüm.

Hiç şüphesiz, anlayış farkları ve ehemmiyetsiz görüş farklarının tevlit edecekleri tali hadiseler olabilir; bunlar tamamıyla sevgi ve anlayışa bağlı olan küçük bir ailenin aile efradı arasında da olan şeylerdir, bu, pek tabii ve insani bir hâldir. Ancak en halledilmez ve dikenli mesele dahi karşılıklı anlayış, kardeşçe müsamaha ve sevginin hüküm sürdüğü bir yerde en doğru ve en tatminkâr hâl tarzını bulur. Kanaatimce, masonluğun en esaslı gayesi de budur. Mahfillerimizde tesis ettiğimiz kuvvetli ve bölünmez kardeşçe sevgi bağlarını mahfil haricine de gerek söz, gerek eserlerimizle yaymak ve bu suretle asil ve hilesiz iki milletin kardeşçe dostluğu önünde husulü mümkün olan her türlü yanlış anlayışları ve anlaşmazlıkları parçalanmaya ve yok olmaya mahkûm edelim.

Sani-i A'zam-ı Kâinat zihinlerimizi nurlandırсын, kalplerimizi ısıtsın, adımlarımızı hassaten iki milletin ve alelumum insanlığın iyiliği yoluna sevk etsin!

Bize tattırdığınız bu müteaddit mesut kardeşçe tezahürat için en samimi teşekkürlerimizi sunarım. Bütün kardeşleriniz yanınızda geçirmekte olduğumuz bu mesut gün ve saatleri tatlı bir hassasiyetle anacaklardır. Bütün Helen masonları namına kardeş buselerimi veririm.”

Bundan sonra, muhterem Levidis Mihail birader “Mozart”ın meşhur masonik neşidesini hatırlatmış ve tekrarlamış, sözlerine son vermiştir.

Sayın Galanos’un Nutku

(Muhterem hatip hazırunu selamladıktan ve Helen masonlarının sevgilerini takdim ettikten sonra)

“Şunu kaydétmek isterim ki; din, milliyet ve herhangi bir ideolojinin üstünde masonik kardeşliğin canlı hakikati vardır. Bu hakikat insan sevenleri birleştirir ve dünya yüzünde en güzel eser olan insanlar arasındaki samimi kardeşlik bağlarının kurulmasına yarar. Taassup, diğer dinlere nefret, şovenizm gibi telakkiler, ırk farkı, milliyet, içtimai sınıf, din ve ideoloji farkı gözetmeksizin insanları birleştiren masonik ideal önünde kâğıttan yapıma kaleler, çocuk oyuncakları gibi yıkılır.

Türkler ve Yunanlılar, Müslüman ve Hristiyanlar arasındaki geçmişteki ihtilaflar, pek çok kan dökülmesine sebep olmuştur. Buna rağmen, aslında her din birbirine yardımcı ve sevgiyi tebliğ ve takdis eder çünkü hepimiz insanız. El ele vererek, kalp kalbe bakarak hep beraber yürü-yelim ve yeryüzündeki gayemize erişelim; gayemiz şu: Hakikatin aran-ması, sevginin tekamülü ve sulhun selameti!

İnsanların yaralarına teselli nuru dökelim, ıstırap bulunan yere sevinç serpelim, kinleri sevgiye kalbedelim, kötülüğe iyilikle mukabelede bulunalım!"

Hatip sözlerini şu dilekle bitirmiştir:

"Hepimizin bu vazifelerimizde muvaffak olmamıza yardım etmesini ve yeryüzündeki gayelerimize bizleri ulaştırmasını Sani-i A'zam-ı Kâinattan dileyelim!"⁵⁰⁷

1954'ün ağustosunda, daha çok geçmeden bu "Helen mason bira-derler" maskelerini suratlarından atacak ve söylenilen yaldızlı, yalan ve riya dolu sözlerin asıl içyüzü ortaya çıkacaktır. Türkiyeli masonlar ile "Yunan mason kardeşleri" arasında sert bir tartışma çıkmış ve işlerin içyüzü aydınlığa kavuşmuştur. Türkiyeli masonların zihnîyeti de bu münasebetle ve kendi belgeleriyle ortaya çıkmış oluyor.⁵⁰⁸

Bu masonlar arası mücadelede Türkiyeli mason liderler, hâlâ "Helen kardeşler" demeye devam ediyor(!).

CXXVII. YUNAN MASONLARININ KIBRIS'IN YUNANİSTAN'A KATILMASINI İSTEMELERİ ÜZERİNE TÜRK MASON DERNEĞİ BAŞKANLIĞINDAN YUNAN MASONLARINA VERİLEN CEVAP

(Birer sureti bütün dünya mason derneklerine gönderilmiştir.)

Ağustos 1954 Kıbrıs Adası'nın Yunanistan'a ilhakı hakkında ada Rum masonlarının seslerinin vasıtanızla bütün cihana duyurulmasını ve bu arzunun haklı bir talep hâlinde yayılmasını temine çalışan sirkülerinizi Türkiye Mason Obediyansı da almış bulunuyor.

Elen Obediyansına biz de açıkça ve samimiyetle hatırlatmak isteriz ki, bu hususta gösterilen gayretin bir hakkı müdafaadan ziyade ölçsüz şahsi duyguların tesiri ve nereden geldiği meçhul olmayan tahrik ve teşvik altında mason mevzuatının ana düsturu "Masonluk siyasetle meşgul olmaz." prensibinin mana ve gayesini unuttuklarını görmekle derin bir hayret ve teessür duymaktayız.

Kıbrıs Adası, hiçbir zaman Yunan idaresine girmemiştir. Tarih ve ansiklopedi sayfalarında yer almış bulunan bu realitenin dışında bu gibi iddiaların ve insan haklarının müdafaası şeklinde gösterilerek yapılan ve yapılmakta olan fart-ı gayretlerin hakiki manasını pek iyi anlıyor, fakat yerine masruf ve matuf olmayan böyle bir gayreti mason gaye ve idealleriyle telif edemiyoruz. Hele hakikat araştırılması, insan haklarının müdafaası mevzuunda mücadelenin yalnız bir zümreye hasretilmiş olmasını ana prensibin kast ve istihdaf ettiği manada bir türlü bulamıyoruz.

Masonlar, bir milletin bünyesinde yer almış birer unsur sıfatıyla, hiç şüphesiz millî hislerinden tecerrüt edemezler. Fakat mason ideal ve gayesi karşısında faziletli ve Luvayyal olma vasfını bu hislerine feda etmemeli ve bilhassa "hür masonluk" idealini siyasi mevzularda istismara kalkışmamalıdır.

Unutulmamalıdır ki, Kıbrıs davası ancak ilgili devletler arasında neticelendirilebilecek diplomatik, politik nazik bir mevzudur.

Elen Obediyansının müsaadeleriyle ilave edelim ki, mason obediyanslarının doğru veya yanlış, haklı veya haksız siyasî emelleri müdafaaya iştirak ettirilmeleri gayretinin milletlerin duygularını tahrik ederek insanlığı rencide eden ve sadece his sahasında kalabilecek bir gayret kıymeti üstünde bir ehemmiyet kazanamayacağını tahmin ederiz.

Hatırlamalıdır ki, hiçbir zaman Yunan idaresine girmemiş olan Kıbrıs Adası'nda bugün Rumlarla beraber Türkler de yaşamaktadır. Fakat biz mason olarak bu siyasi mevzuu münakaşa etmek suretiyle salahiyetimiz hududunu aşmak istemiyoruz.

Adada yaşayan Türkler Rum hemşehrilerinin fena muamelelerine maruz kalmış olmalarına rağmen orada aynı siyasi haklarla yaşamakta ve saadetlerini böylece tahakkuk ettirmeye çalışmaktadırlar. Bunu biz Türklerden daha iyi bilen Elen masonlarının, realiteyi yakinen gören Yunan obediyansının bu teşebbüsünü hoş karşılamadık. Millileştirmek istedikleri şahsi duygularının tesiri altında teşebbüslerinin tahakkuk ettirilmesi yolunda mason prestijini istismar ettiklerine inanmaktayız.

Biz Türk masonları asil mason idealini istismar eden ve bunu şahsi düşüncelere ve emellere feda eden obediyansların telakki ve görüşlerine iştirak etmiyoruz ve iştirak etmeyeceğiz.

İki memleket arasında samimi münasebet tesisini ve unsurları arasında kardeşlik duygularının takviye ve inkişafını düşünürken hazin bir sürprizle karşılaşmanın azap ve ıstırabını duyduk.

Bilvesile.....

İstanbul. 24/8/1954

Aynı konuda Mason Mim Kemal Öke de şunları yazmıştı:

HELEN KARDEŞLERE BİR HİTAP

“Memleketimize yaptığınız birkaç ziyarette iki memleket arasındaki münasebetlerin samimiyetinden ve onun takviyesinde masonların rolünden, sevgi ve saygı gösterilmesi lüzumundan hararetle bahseden hitabeleri, biz de dikkat ve heyecanla, hatta inanarak takdirle dinlemiştik... Hatta bana gönderdiğiniz bir broşürde, ‘Promethee’ Müdürü, insaniyetin kardeşlik bağlarıyla bağlanması idealine tereddütsüz inandığını üniversite kürsüsünde resmen ilan ederken; kangâhlık, âdet ve ruhi vasıfları itibarıyla her iki milletin benzerliğine ve müşterek menfaatlerle birbirine bağlı, aynı tehlikelerle çevrilmiş olduklarına da işaret etmişti...

Ben ne yalan söyleyeyim, samimi ve ciddi telakki ettiğimiz ve biz de tereddütsüz inandığımız bu sevgi ve saygı göstermelerin, günün birinde ortaya çıkan bir ‘Kıbrıs’ davasının çıkmazında boğulacağını düşünememiştik! Meğer o dostluk, kardeşlik sözleri, tevarüs edilmiş emperyalist bir zihniyetle çabucak kıymetsizleşen nazari bir terimden ve iki milletin birbirine bağlılık iddiası da, herhangi bir vesile ile hemen silinebilecek bir hayalden başka bir şey değilmiş! Nutuklarda bağlılık, sevgi ve saygı gibi mason faziletleri, sözleri; söyleyenin birer nezaket yaldızı olarak ağzından dökülen, kalple alakası bulunmayan sihirli kelimelermiş!

Mason olanlar, realiteyi halkın şuursuz duygularında, yersiz isteklerinde ve onu yalnız menfaatte gören ‘utilitariste’ bir doktrinin telakkisinde değil, masonluğun kutsi mana ve ifadesinde aramalıdır; masonluğun ölmeyen şiarı budur. Propagandalarla şahsi düşünceleri millileştirerek ve ona haklı bir dava süsü vererek masum unsurları tahrik ve teşvik, heyecan ve galeyana sevk ve bu işe bütün dünya mason obediyanlarını iştirake davet etmek, masonluğun yüksek ideal ve gayeleriyle uzlaştıramayan bir harekettir. Ben ve sizler, birer mason olarak böyle düşünmek ihtiyacındayız.

Muhterem Helen Kardeşler,

(Kıbrıs)'ın mahdud birkaç Rum masonunun anlayışlarını, dileklerini haklı telakki ederek bütün dünya obeyanslarına bir sirküler dağıtmak gayretini ve bir tanesini de Türk Mason Obediyansına göndermek nezaketini ve saygısını ihmal etmeyen (!) siz dostlarıma nasıl hitap edeceğimi ve sizleri nasıl vasıflandıracağımı takdir edemiyorum. Hiçbir kimsenin hissiyatına tercüman olmaksızın, sırf şahsi duygumu açıkça izhar etmeme müsaade ederseniz sizlere 'muslin, kadirşinas, müdeb-bir, loyal kardeş' terimleriyle hitap edemeyeceğim! Siz de pek iyi takdir edersiniz ki, insanlık davasında masonluğun piyoniyeleri olan eski Yunan apotrililerinin ruhunu rencide eden böyle emperyalist bir zihniyet, kırıncı bir hareketten başka bir şey değildir...

Masonlar, fizik realiteler dünyasının üstünde fikrî ve ruhani cevherlere, yani fikir ve moraliteye kıymet veren rıyasız bir dünya adamı olduklarını unutmamalıdır. Ben bu vesile ile bir Türk olarak bir zamanlar Türk hâkimiyeti ve idaresi altında seneler ve senelerce yaşamış ve bugün Yunan idaresine girmiş bulunan adalardan, Türk Anadolu'sunu kuşatan adalardan ve Türklerden nasıl koparıldığını pekâlâ bildiğimiz Rumeli'den bahsetmek istemiyorum; bunlar siyasetin şu veya bu sebeple Türkiye'den ayırdığı Türk ülkeleri idi!... Bunlar tarihin kaydettiği ve daha da edeceği mevzulardır. Ben bunların akıl ve mantık haricinde kalan siyasi bir mevzu olarak münakaşasını saded ve salahiyet dışında görüyor ve bu problematik mevzuların maddi menfaatlerle, şahsi-siyasi emellerle gaye ve asaletini kaybeden bir dava hâline getirilmiş olmasını masonik bulmuyorum.

Haris politika düşünüş ve hareketlerine mason "sagesse" ve faziletlerini feda edebilirsiniz... mason ritüellerini yırtabiliyorsanız... yaptığınızı yeminleri unutarak verdiğiniz sözlerin heyecanını kalplerinizden silebiliyorsanız... o vakit şahsi-siyasi emellerinizin izahlarında hür olabilirsiniz ve ancak o vakit mücadeleye daha merdane ve bir hakla girebilirsiniz!

Masonlukta dostluk, kardeşlik fikri menfaat, saadet, tolerans ruhunu öldürmeyen masonluk faziletleridir. Masonların mücadele sahnesi kalp ve vicdandır."

CXXVIII. İSRAİL'DE KÜLTÜREL VE İLMÎ ARAŞTIRMA GİRİŞİMLERİ

1954 "Achdut Haavoda" (Çalışma, iş kardeşliği) - "Poalei Zion" (Siyon İşçisi) partisi vücuda geldi. Bu da milliyetçi mukaddesatçıdır. Sınıf çatışmalarıyla uğraşmaz.

1954 İsrail’de ilk pamuk ekildi. (1953’te yeni yollar açılıyor, su boruları döşeniyor ve 1954 yılında İsrail’in güneyinde Helets’te petrol çıkarılıyordu.)

Teknik ve uzmanlıkla birlikte yürütülen tarım faaliyeti, mahsulünü vermekte gecikmiyor. (Daha sonraki yıllarda dönüm başına elde edilen pamuk miktarıyla dünyada birinci sırayı aldı.)

2 Haziran 1954 Kudüs İbrani Üniversitesi, Kudüs’teki (Yaruşalaym) yeni yapılmış çağdaş binalarına taşındı.

1955 Tel Aviv yakınlarında “Bar-İlan Üniversitesi” dört fakülteden ibaret olarak kuruldu. 90 öğretim üyesi ve 423 öğrencisi ile genel olarak dinî konulara önem vererek⁵⁰⁹ çalışmaya başladı. Diğer üniversitelerde Tevrat (Tora) yardımcı, seçimli ders olarak bulunduktan başka, bu üniversitede Yahudi dinî (Yahudilik) temel olarak ele alınmaktadır.

13 Şubat 1955 İlk olarak 1947, sonra diğer yıllarda Kumran’da mağaralarda bulunan el yazmaları İsrail tarafından önemli sayılmaktaydı. 1947 yılında bulunan ve Amerika Birleşik Devletleri’ne götürülen en eski Tevrat el yazmaları Amerika’dan satın alındı. Muhtemelen Tevrat’tan farklı gelişmeli kısımlar ortadan kaybedildi. Geri kalan yazmalar, Kudüs İbrani Üniversitesine verildi. Orada camekânlar içinde gösterildi.

Mart 1955 İsrail halkı tarafından millî bir ziyaret yeri hâline getirilen Romalılara karşı savaşılan Massada’da yapılan kazılar sonunda başarılı şekilde kale, kalıntılar, harabeler ortaya çıkarıldı. Buralarda İsrailli savaşçılar Romalılara karşı direnmeye, tutunmaya çalışmışlardı.⁵¹⁰

Mısır, Çeklerle bir silah anlaşması yaptı. “Fedayi” adı verilen bir teşkilatla İsrail içine sızdılar. Baltalamalara giriştiler. Bu çarpışmalarda 1376 Yahudi’nin öldürüldüğü söylenmektedir. İsrail, bunu bahane ederek Mısır’a karşı bir savaş hazırlığına girişti.

2 Kasım 1955 Siyonist liderlerden David Ben Gurion, yeniden Başbakanlığa getirildi.

CXXIX. TÜRKİYE’DE MASONLUK GELİŞİYOR

1956 Mason Büyük Üstadı Necdet Egeran *Gerçek Yüzüyle Masonluk* kitabının 32. sayfasında şu açıklamayı yapıyor: “İskoç Riti Türkiye Yüksek Şûrası daha sonra İstanbul’da kendisine bağlı bir Büyük Ünite kurarak Türkiye’deki mason teşekkülünün yeniden organize edilmesi-

ne ve kuvvetlenmesine gayret sarf etmiştir. 1956'da bu Büyük Ünite' de 2.500 kadar üyesi bulunan ve beratları Yüksek Şûraca verilmiş olan 29 kırmızı loca mevcuttu.”⁵¹¹

1956'da “Bağımsız Büyük Loca” kurulması dileğiyle toplantı yapılıyor. Bu sözden bağımsız locanın önemli üyeleri yabancı memleketlerdeki localarda yetiştirilmek üzere gönderiliyor. Bu açık bir çelişki değil midir? Büyük Üstat Dr. Necdet Egeran'dan bu önemli itirafı nakledeceğiz:

Her locadan delegeler seçilerek 16 Aralık 1956'da İstanbul'da bir konvan (kongre) toplanmıştır. Bu konvanda 29 locayı temsil eden delegeler Yüksek Şûradan müstakil Türkiye Büyük Locasının Ankara'da kuruluşunu kabul ve ilan etmişlerdir. Yeni Büyük Loca ile Yüksek Şûra arasında bir konkordato imzalanarak Türkiye Büyük Locasının bağımsız bir teşekkül olarak memleketteki bütün masonlar üzerinde hâkim ve nazım bulunduğu deklare edilmiştir.⁵¹²

Otoriter ve nazım bir rolde sözde bağımsız gösterilen “Türkiye Büyük Locası”nın köklerinin nasıl yabancı localara uzandığını; tanınmak ve tasdik edilmek (onaylanmak) istendiğini ibret ve hayretle şu cümleler içinde görüyoruz (Türkiye'deki bütün mason localar zapturapta alındıktan sonra şimdi sıra asıl otoritelere yönelmiştir):

Türkiye Büyük Locası böylece istiklalini alınca bütün dünyadaki muntazam obediyanlara kitle hâlinde müracaatlarda bulunarak tanınmasını istemiştir. İlk Büyük Üstatlığa seçilmiş olan En Saygıdeğer Ahmet Salih Korur Birader (Adnan Menderes'in, yani Başbakanlığın müsteşarlığını yapmış olan bu zatın, demokratların bir hükûmet darbesi sonunda muhtelif etkilerle sevk edildikleri Yassıada Mahkemelerinde Menderes aleyhine notları ortaya çıkmıştı. H.T.) Türk masonluğunun Dünya Düzenli Masonluğu içinde mutena bir mevkîye sahip olması düşüncesinde kararlı bulunuyordu.

Müracaatlara ilk Hollanda Büyük Locası cevap vermiş ve Büyük Locamızı tanımıştır. Bunu Birleşik Amerika'daki Kansas Büyük Locası takip etmiştir. Her iki kardeşlik münasebeti 1958'de kurulmuştur. Fakat tanınmanın arkası kesilmiştir.⁵¹³

Yabancıların tanımakta ve iş birliğinde tereddüdünü gidermeye çalışıyorlar. Nasıl eskiden yabancı köke bağlı olduğu Masonlukça tekrar itiraf ediliyor:

Önümüzde takip edebileceğimiz üç yol göründü. Kolay olan birinci yol, Büyük Locamızı üç locanın kurduğuna ve bunları vaktiyle Osmanlı

ülkesi içinde 18. yüzyılda İngiltere'den berat almak suretiyle kurulmuş bulunan eski üç yabancı locanın devamı imiş gibi deklare ederek ve beratlarını yenileyerek düzenli hâle gelmek. İkinci yol, 21 üstadı yurt dışındaki düzenli bir locada yeniden inisiye ederek bunlara Üstat derecesini vermek ve bunların memleketimizde yedişer kişilik üç loca kurmalarını sağlamak. Bundan sonra bu üç locayı yeni üyelerle takviye ederek geliştirmek, yani bütün Türk masonlarını yeniden masonluğa inisiye etmek ve nihayet bu üç locadan yeni bir Büyük Loca meydana getirmek;⁵¹⁴

...ve üçüncü yol "masonik hiçbir kudrete bağlı olmadan ve berat almadan, düzenli tanıtmaya gayret etmek." (Sf. 34)

Sözde bu üçüncü yol tercih edilmiş. Hâlbuki 35. sayfada 1959 yılı haziran ayında New York'ta New York Büyük Locasını ziyaret ediyor ve Büyük Üstatları Hâkim-Froessel ve Eski Büyük Üstat Arbury Biraderlerle Türkiye Büyük Locasının tanınma sorununu etraflı ve aynı düzeyde olarak müzakere ettiğini Büyük Üstat Dr. Necdet Egeran, bir çelişmeyle itiraf ediyor. (Sf. 35)

Böylece yurt dışı mason localarının liderlerine başvuruluyor ve Türkiye masonlarını benimsemeleri dileniyor. Nasıl onların isteklerine uyulacağı, tüzük ve ritüellerde değişiklik yapılacağı belirtiliyor. (Sf. 35, 36 vb.)

Şu cümleler dikkati çekiyor:

İskoçya Büyük Locasının Ankara ziyareti ve benim (Büyük Üstat Necdet Egeran) New York Büyük Locasını ziyaretim meyvelerini vermeye başladı. Hollanda ve Kansas'a ilaveten İsviçre ve Almanya Büyük Locaları bizi tanıdılar.⁵¹⁵

1909'da kurulup 1935'te Atatürk'ün sert ve kesin emriyle kapatılan mason dernekleri Atatürk'ten sonra muhtelif aralarla ve çeşitli yerlerde kurulmak istendi. Mason kaynağında şöyle deniliyor:

Büyük Maşnık'ın kanuni hüviyeti olan Türk Yükseltme Cemiyetinin vârisi ve devamı bulunduğu hukuk yolu ile tespit edildi. Bu suretle Türk Yükseltme Cemiyetinin İstanbul, İzmir ve Ankara'daki binaları da (Maliye hazinesine 1935 yılında geçen) elde edilmiş oldu.

Bu binaların tekrar ele geçmesinde büyük çaba harcamış olan Ahmet Salih Korur Birader'e Türk masonluğu borçludur kanısındayız.⁵¹⁶

CXXX. EL FETİH VE YASER ARAFAT

1956 Filistin göçmenleri, tekrar Filistin topraklarına dönmek, çıkarıldıkları yurtlarını geri almak ve millî davalarını duyurmak üzere "El

Fetih" örgütünü kurdular. Yaser Arafat, El Fetih gerillalarının başkanı oldu. Yaser Arafat, 1930 yılında Kudüs'te doğmuştur. Kahire Üniversitesinde mühendislik tahsil etti. "Filistin Halk Kurtuluş Ordusu"nun başına geçti. Arafat, bir kumaş tüccarının oğlu olup 1947-48'de İsrail'le olan savaşa katıldı. Ailesinin Gazze'ye göç etmesi üzerine o da Kudüs'ü terk etmek zorunda kaldı. 1959 yılında Mısır ordusunda görev aldı. Sonra Kuveyt Çalışma Bakanlığında da çalışan Arafat, 1964 yılında oradan istifa ederek Filistin Halk Kurtuluş Ordusunun başında mücadelesine devam etti.

1956 Amerika Birleşik Devletleri, Eisenhower yönetimi sırasında Mısır'a Asvan baraj yapımı için verdiği sözden caydığını bildirdi. Yahudi etkisine boyun eğmişti.

29 Ekim 1956 İngilizler, Fransızlar, Yahudilerle birlikte Mısır'a saldırıyorlar. İngilizler ve Fransızlar Süveyş buhranında İsrail iş birliğinin sonucu, İsrail'le birlikte Mısır'a saldırdılar. İngilizler ve Fransızlar, büyük bir başarı sağlayamadılar. O zaman İngiliz Hükûmeti Başkanı olan Sir Anthony Eden, başarısızlığının sonucunda itibarını kaybetti. Nihayet hükûmetten çekildi.

Yahudiler, Sina hareketini başarıyla sürdürdüler. 29 Ekim 1956 tarihinde başlayan İngiliz, Fransız ve İsrail kara, deniz ve hava kuvvetleri Mısır'a taarruz ettikleri zaman, Suriye, Suudi Arabistan, Ürdün ve Mısır, aralarında dört devletin katıldığı bir pakt imzalamışlardı. İsrail'in ansızın Mısır'a karşı baskın şeklinde saldırması karşısında, Sina Yarımadası'na yerleşmiş olan Mısır askerleri ile aralarında çok şiddetli savaşlar oldu. Yüz saat süren bir savaş sonunda Mısır ordusu, İsrail'e yenildi.

Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyet Rusya, bu üç devletin saldırısını tasvip etmiyormuş gibi bir siyaseti benimsediklerinden, çekilme hususunda baskı yaptılar. Saldıranlar çekilmek zorunda kaldılar.

CXXXI. EL FETİH'İN GAYESİ

1956'da Araplar tarafından kurulan Filistin Kurtuluş Teşkilatı (El Fetih) 1965 yılına kadar fazla bir faaliyet göstermedi. Gayesi, Filistin'i tekrar "fethetmek"; Yahudiler tarafından Filistin'den sürülen, göçe zorlanan Arapları tekrar ana yurtlarına kavuşturmaktır. Komando askerî eğitimi görmekte, çete savaşları ve baltalama usullerini öğrenmektedirler. Filistin Kurtuluş Örgütü; Atina, Lefkoşe'nin Rum kesimi, Fransa, İngiltere, Libya, Mısır, Cezayir, Suudi Arabistan, Japonya, Yugoslavya ve

birçok komünist ülkede şubeler açmıştır. Filistin Kurtuluş Teşkilatının hâlen merkezi Beyrut'tur.

8 Mart 1957 İsrail Sina'dan (Sinay) çekildi. Bu yerler, BM denetiminde kaldı. İsrail'i 16 devlet destekleyerek Akabe Körfezi'nden geçiş hakkı olduğunu ilan ettiler.

CXXXII. İSRAIL GELİŞİYOR

1957 İsrail'in nüfusu iki milyonu geçti.

1958 İsrail; Afrika, Asya, Güney Amerika ve Akdeniz bölgesindeki 62 ülkeye bin kadar ziraat, sulama, bölge planlama, gençlik teşkilatı kurulması, tıp, mesleki eğitim, kooperatifçilik ve kalkınma uzmanı gönderilmesi gibi yardımlara girişti.

İsrail'de on bini aşkın yabancı öğrenciye burs sağlandı. İsrail'de propaganda ve yeni pazarlara geniş yer ve önem verildi.⁵¹⁷

1959 Tel Aviv'in 50. kuruluş yıldönümü kutlandı.

1959 İsrail Yahudi ticaret filosu, 273 bin tona çıktı.

6 Ekim 1959 Hayfa'da İsrail'de ilk metro yapıldı.

30 Kasım 1959 Fransa ile İsrail arasındaki dostluk ve gizli iş birliği, savaş ortaklığıyla açığa çıkmıştı. Bu defa Paris'te resmen Fransız-İsrail kültür anlaşması imzalandı.

1959 1948 yılından itibaren İsrail'e 900 bin göçmen getirilmiş ve yerleştirilmişti. Bu göçmenlerin çoğu Avrupalı ve Amerikalı Yahudiler olup bunları takiben Asyalı ve Afrikalı Yahudiler gelmektedir.

Mart 1959 İskoçya Mason Büyük Locası "Eski Büyük Üstadı" Lord Mac Donald ve Büyük Katibi Dr. Burhan, Orta Doğu incelemesini yapıyorlar ve Ankara'ya gelerek "Türkiye Büyük Locasının tüzük ve ritüelleriyle birlikte çalışmalarını üç gün yakından izliyorlar." (Necdet Egeran, *Gerçek Yüzüyle Masonluk*, Sf. 35).

1959 Amerika Birleşik Devletleri'nde 1946-1948 yılları arasında Yahudiler çok fazla teşkilatlanmayı başarmışlardır. 8 Temmuz 1959'da *Amerika Birleşik Devletleri'nde Yahudilerin Dinî Teşkilatı ve Gayeleri*⁵¹⁸ başlıklı şu makalemizde bunu belirtmeye çalışmıştık:

CXXXIII. AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ'NDE YAHUDİLERİN DİNÎ TEŞKİLAT VE GAYELERİ⁵¹⁹

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki mezheplerin, dinlerin sayısı birkaç yüzü geçer. 1950 yılında yalnız Hristiyanlığa ait 150 mezhep mevcuttu. Günümüzde muhtelif dinler, mezhepler ve tarikatlarla bu miktar çok fazla yükselmiştir. Biz bunlardan bir de Yahudi teşkilatını göreceğiz.

“Yahudiler indinde, mabet ile mektep birbirinden ayrılmaz.” (Sf. 164)

Birleşik Amerika'da 3 milyon kadar, yalnız Newyork'ta ise iki milyon kadar Yahudi bulunmaktadır. Bunların millî, siyasi, ilmî birçok teşkilatları, akademileri, gazeteleri, dergileri, radyoları, televizyonları vs. bulunduğu gibi bilhassa dinî mahiyette, milyarlarca liralık bütçeli dinî teşekkülleri, yardım teşkilatları vardır. Bunlardan ancak birkaçını zikredeceğiz:

8. “Yahudi Hahamlar Konferans Merkezi” (Central Conference of American Rabbis).

15. “Amerika Yahudi Cumartesi İttihadı” (Jewish Sabbath Alliance of America). Maksadı: Rahat günü olan yedinci cumartesi gününe riayet edilmesine çalışmak. (Avram Galanti, Yahudi işçisinin bu hakkı elde etmek üzere başarı sağladığını notta bildiriyor.)

21. “Yahudi Hayır Müesseseleri Dairesi” (Jewish Welfare Board). Maksadı: Teşkilatı teşvik, Yahudi Cemaat Teşkilatına yardım ve bunlarla beraber Yahudiliğin inkişafı, mesaisi hususlarında teşriki mesai etmek, Amerikan ordu ve donanmasında bulunan Yahudi askerlerinin dinî vazifelerini ifa etmelerine fırsat vermek, ilâh.

Bu dairenin faaliyetine, on altı millî teşekkül ile 307 cemiyet dahildir.

B. Yüksek İlmî, Dinî müesseseler:

1. “İbrani İlahiyat Koleji” (Hebrew Theological College). Maksadı: Amerika'da ananevi Yahudiliği idame ve takviye etmek, Amerika Yahudi cemaatleri için Haham, İbranice muallimler ve millî rehberler yetiştirmek.

2. “İbrani İttihat Koleji” (Hebrew Union College). Maksadı: İbranice muallimleri yetiştirmek.

3. “Yahudi Din Enstitüsü” (Jewish Institute of Religion). Maksadı: İbadet memurları ve dinî ilim tetkikat adamları yetiştirmek. Bu müessesenin *Jewish Institute Quarterly* namıyla üç ayda bir çıkan bir mecmuası vardır.

4. "Amerika Yahudi İlahiyat Semineri" (Jewish Theological Seminary of America). Bu seminerin 78.000 matbu ve 6.000 yazma eseri havi bir kütüphanesi vardır.

5. "Elhanan İlahiyat Semineri" (Elchanan Theological Seminary). Maksadı: Yahudiliğe taalluk eden malumatı temin etmek, haham ve İbrance muallimleri yetiştirmek. (Sf. 184, 185, 186)

C. Yahudi Matbuatı:

1927 yılında Amerika Birleşik Devletleri'nde intişar ve sırf Yahudi havadis ve meselelerinden bahseden 102 gazete ve mecmua vardı (1927 Amerikan Year Book salnamesine göre).

Amerikan Yahudi matbuatının çeşitlerini göstermek için, bazılarının isimlerini buraya kaydediyoruz:

1. Amerikalı İbrani (*The American Hebrew*)
2. Amerikalı İsrail (*The American Israelite*)
3. Amerikalı Yahudi Âlemi (*The American Jewish World*)
4. Yahudi Merkezi (*The Jewish Center*)

Bu adların Türkçelerini yazarak devam ediyoruz: Bunlarda millî ve dinî meseleler birlik arz ettiğinden her Yahudi gazete ve dergisi, vakit vakit dinî meseleleri, bir din dergisi gibi aksettirmektedir.

5. Yahudi Günlük Neşriyatı
6. Yahudi Çiftçisi
7. Yahudi Enstitüsü
8. Yahudi Musiki Âlemi ve Tiyatro Mecmuası
9. Yahudi Mecmuası (Tarih Cemiyeti Neşriyat Vasıtası)
10. Yahudi Mecmuası
11. Yahudi Mecmuası ve Râsıdı
12. Yahudi İctimai Hizmeti Mecmuası
13. Yahudi Mutasavvıfı (İbrani Tasavvuf Cemiyeti Neşriyatı)

14. *Yahudi İhtiyar Askeri* (Yahudi Askerleri Cemiyeti Neşriyatı)

15. *Yahudi Kadını* (Yahudi Millî Kadınlar Meclisi Neşriyatı)

16. *Yeni Filistin*

17. *Ehemmiyeti Haiz Yahudi Vekayii Telhisi* (Yahudi İctimai Tetkikat ve Taharriyat Dairesi tarafından yayımlanıyor.)

18. *Birleşik İbadethaneler* (Sf. 186, 187). Sinagogların, havraların müşterek dinî neşriyatının esasını teşkil eder.

1945-46 salnamesinde, Amerika Birleşik Devletleri'nde sırf Yahudi mevzularından bahseden 180 gazete ve mecmua çıktığı yazılıyor. 1927'de bu adet 102 idi. Bu son tarihte bütün Amerika'da bir tek İbraniçe gazete çıkarken 1946'da haftalık gazete, aylık ve üç aylık mecmuanın adedi 12'dir. Bugün New York şehrinde 88 gazete ve mecmua neşredilmektedir. Bu adede, Amerika Yahudileri tarafından gerek münferiden gerek müştereken günlük siyasi; haftalık, aylık ve üç aylık edebi, ictimai mecmua vesaire dahil değildir. (Sf. 187)

Yalnız Amerika Birleşik Devletleri'nde (Her memlekette nüfus nispetine göre aynı kuvvet ve tesirde Yahudi gazete ve dergileri yayımlanır), birkaç milyonluk Yahudi nüfusu için millî ve dinî cephesi olan, ölmüş İbrani dilini yeni baştan canlandıran, Museviliği Yahudi millî dini olarak koruyan bu sıra sıra gazete ve dergiler yanında 30 milyonluk Türkiye'de devamlı olarak çıkan tek bir İslâm gazetesi, İslâmî görüş ve düşünceleri aksettiren bir gazete, hatta açıkça itiraf etmek gerekir ki idealist, olayları tam ve şuurlu bir şekilde, milliyetçi bir görüşle ortaya koyan kelimenin asli anlamıyla birkaç millî gazete mevcut olup olmadığı (sene 1959) tartışma konusu hâlinedir. (Amerika'da sinemanın denetimi ve sermayesi Yahudi milyarderlerin elindedir.) Amerika'daki Yahudiler dünya iktisadiyatının, altın ve sair piyasasının ve siyasetin hemen hemen hâkimi durumunda görünüyorlar. Radyo, televizyon neşriyatı millî ve dinî bir atmosferle tanzim edilirken Yahudi mitolojisinden ve Musevi dininden alınmış muhtelif olaylarla ilgili renkli ve milyonların gözden çıkarıldığı filmler çevrilmekte, piyesler yazılmakta ve bunlar dünyayı dolaştığı gibi Türkiye'de de pek fazla ilgi çekmekte, tesir uyandırmaktadır. Türklük âleminin ıstırapları, İslâm milletlerinin istiklal mücadeleleri ve Fransız generallerinin ifadesiyle tanklar altında ezilen Müslüman mücahitlerle istihza makamında –marmalad– yapmaları ve keza, Avrupalı foto muhabirlerinin tespit ettikleri ve Avrupa'nın Fransa'ya, dolayısıyla muhalif bazı dergilerinde de gördüğümüz bir esiri, mahsus koyuverip arkasından nişancılık talimi ve alay etmek maksadıyla delik deşik edercesine vurup cadde üzerinde yerlere serme faciası

devam ederken, yüz binlerce Müslüman Türk Sovyet Rusya'da kitle hâlinde imha edilir veya hayat şartları en kötü, iklim şartları en feci yerlere sürülürken bir kısım matbuatın, bir kısım şahısların bunlara kayıtsızlığı, hatta bunlardan bahsetmeyi taşkınlık, sovenlik vs. damgalarla damgalaması yanında, bir Yahudi ailesinin başından geçen hazin, fakat mahdut bir vak'ayı bir yas, matem havasıyla Türk sahnelerinde tekrar tekrar vazetmek, onun gazetelerde günlerce süren tahlil ve takdiriyle meşgul olmak, acaba Türkiye'de, Türklüğe ne kazanılabilir? Kendi âleminin ıstırabından, hâinden haberli olmak onları tiyatro, sinema eserleri olarak meydana çıkarmak gerekmez mi? Türkiye'de Türklük âleminden hemen hiç bahsedilmezken, gazeteler, dergiler, İsrail hakkında birbiriyle yarışırasına methiyeler düzenler, Hristiyan misyoner teşkilatının İslâm'ın aleyhine propaganda olarak gösterdiği uydurma birtakım hareketleri, hayatları, İslâm âlemine mal eder ve hiçbir mahalli araştırmaya lüzum görmeden bazı sözde yerli gazeteler tarafından sistemli olarak yayımlanırken kendi durumumuz üzerinde ibretle düşünmeye mecburuz. Bundan başka burada şunu da arz etmek isteriz ki; Yahudi dinî taassubu içinde dikkate değer bir keyfiyettir. Yahudi dergi ve gazetelerinde, bir ticaret metası hâlinde çıplak kadın fotoğraflarına rastlamak mümkün değildir. Böyle bir harekete teşebbüs derhal dinî liderler tarafından takbihle durdurulur. Bundan başka Musevi cemaatleri kendi gazete ve dergilerinde cinsî soysuzlaşmayı önlemek için mümkün olan tedbiri almayı ihmal edemezler. Musevi cemaatleri; ırkları, milliyetleri ve dinleri hususunda çok mu taassıptırlar. Dünya milletlerini Musevi menfaati istikametine yöneltmek ve İsrail'i iktisat, kültür, milliyet bakımından kuvvetli bir hâle getirmek ve bu uğurda her türlü hareketi mubah görmek, başlıca vazifelerinin, davalarının temelini teşkil etmektedir.

Başta ABD ve Avrupa'nın emperyalistleri olan İngiltere, Fransa vb. Yahudiliğin siyasi, iktisadi bakımdan destekleyicisidir.

CXXXIV. TÜRK MASON DERNEĞİ DÜZENLİ OLUYOR

1960 Mason Büyük Üstadı, masonluğun kök, ilgi ve bağlantısını itiraf derecesinde açıklamaktan çekinmiyor:

Türkiye Büyük Locası düzenli hâle gelmeye gayret ederken, İskoç Riti Türkiye Yüksek Şûrası da (Türk Mason Derneği) düzenli duruma gelmek için büyük çaba harcamıştır. Zira Yüksek Şûra da 1909'da usulüne uygun kurulmamıştı. 1956 yılından itibaren Türk Mason Derneği Başkanı olan merhum Sayın Prof. Hazım Atıf Kuyucak Birader, bu

hususla kolay yolu tutmuş ve 1909 ve 1948 Türkiye Yüksek Şûrasının, 1861 Yüksek Şûrasının devamı olduğunu deklare etmek suretiyle Güney Jüridikasyonundan patentini almış ve 1960 yılında Kuzey Jüridikasyonu tarafından da düzenli kabul edilmiştir.⁵²⁰

CXXXV. YAHUDİ DİNİ ÜNİVERSİTESİ

1960 “Yahudi Dinî Üniversitesi” (Bar-İlân) ilk mezunlarını veriyor.

Prof. Zarhin, deniz suyunu içme suyu hâline getiriyor.

İsrail Başbakanı David Ben Gurion, Amerika Birleşik Devletleri’ni ziyaret ediyor. İsrail Dış İşleri Bakanı, Başbakan vb. sürekli olarak Amerika Birleşik Devletleri ile temas hâlinde.

Milletlerarası İlim Konferansı Rehovot’ta toplanıyor. İsrail bütün uluslararası teşekküllerle ilişkili veya bağlantılı hâle gelmeyi başarıyor.

Milletlerarası 15. Şehircilik Kongresi, İsrail’de yapılıyor, Türkiye de buna katılıyor. Kıbrıs’taki İsrail Büyük Elçisi itimatnamesini sunuyor. İsrail, Kıbrıs’la ayrı bir ilişki kurmak istiyor.

İsrail, ilk jet uçağını yapıyor ve Birinci Atom Reaktörünü de çalıştırıyor.

11 Mayıs 1960 Yehuda Çölü’ndeki mağarada, 2. yüzyılda Romalılara karşı isyanı yöneten Bar Kohba’nın yazdığı mektuplar bulunuyor.

CXXXVI. 27 MAYIS VE MASONLUK

27 Mayıs 1960 Demokrat Parti Hükûmetine bir darbe olan hareketi ilk günlerde, manevi hedefli sanan bazı genç subaylar, söylentilere göre; bazı mason localarını basmışlar, üye kayıt dosyası ve önemli evrakı almışlar; fakat “Millî Birlik” adı takılan komitede ve ona yakın çevrede masonlukla ilgili olduğu ileri sürülen bazı önemli kişiler bunu derhal önlüyor, dosya ve önemli evrakı geri aldıyorlar. Fakat bu birkaç genç subay, alelâcele dosyaların fotokopilerini çekmişler. Sonra adları muhtelif kitaplarda açıklananlar hep bu çabanın sonucu imiş deniliyor...

“Önceki Büyük Üstat” Dr. Necdet Egeran, “27 Mayıs 1960 Devrimi üzerine Büyük Locanın İstanbul’a nakli uygun görüldü. Büyük Locanın İstanbul’a nakli ve Büyük Üstatlığa Kemaleddin Apak ve Büyük Katipliğe Nazif Ekemen biraderlerin seçilmesini müteakip New York’ta ‘En

Saygıdeğer', (en büyük rütbe) Önceki Büyük Üstat Froessel birader de İstanbul'a geldi ve aynı güzel izlenimle avdet etti. Ben, o zaman Büyük Birinci Nazır olarak temaslara devam ediyordum."⁵²¹ diyor.

Dış mason teşkilatlarıyla sıkı temas kuruluyor.

CXXXVII. DR. JIVAGO'NUN YAZARI, HÜRRİYETÇİ YAZAR BORİS PASTERNAK

1960 (Ölümü) 1890'da Moskova'da doğan Boris Pasternak, ünlü bir Sovyet Yahudi yazardır. Hürriyet şiirleri ve *Dr. Jivago* romanı ile tanınmıştır. Nobel'i kazandı. Fakat baskı altında ödülü almaya gidemedi.

30 Aralık 1960 İsrail ile Türkiye arasında, Ankara'da bir "Ticaret ve Tediye" anlaşması imza ediliyor. Anlaşma 25 milyon dolarlıktır.

1960 "İPI" (Basın Enstitüsü) yıllık kongresi yapılıyor.

1960 "Kalkınan Devletler ve İlim" adı altında İsrail'de toplanan bilim konferansına Nobel armağanını kazanmış altı profesör ve birçok ünlü bilgin katılmışlardır.

21 Mart 1961 Tel Aviv'deki "Asya-Afrika Enstitüsü" ilk mezunlarını veriyor.

CXXXVIII. EICHMANN'IN MUHAKEMESİ VE İDAMI

11 Nisan 1961 Hitler'in yardımcısı diye belirtilen Alman Albayı Eichmann kaçırılarak Kudüs'e getirilip göstermelik ve idam etme gayesiyle yapılan muhakemesi başlıyor.

İsrail'in Başbakanı David Ben Gurion, 15 yıl dünyayı tarayarak Eichmann'ı yakaladıklarını sevinçle ilan etti. Eichmann, Arjantin'de yaşamaktaydı. Onu oradan yabancı bir devletin ajanları yakalamışlar ve İsrail'e kaçırmışlardı. Hitler'in yardımcılarının birisiydi. "Gestapo"nun (Gizli Polis Teşkilatı) Yahudi işlerine bakan bölümünde şefi. Almanya yenilince, o takma adla –Ricardo Klemen– Arjantin'e kaçıp yerleşmişti. Eichmann'ın toplama kamplarından kurtulan Yahudilerden Avusturyalı Yahudi Wiesenthal'in çalışmaları, yakalanmasında amil oldu. Eichmann'ın karısı Vera Lield, şüpheyi çekmemek için ayrı yerlerde yaşamış, sonra ikinci defa sanki yeni evlilik yapıyormuş gibi Eichmann'la evlenmişti.

Wiesenthal, onları Siyonist Teşkilatının elemanı olarak izlemekteydi. Eski Nazi şefinin çok değişmiş olması bakımından araştırmasını sürdürüyordu. 21 Mart 1960 yılında Eichmann'ın yıldönümü idi. O gün, Eichmann'ın, karısına aldığı bir çiçek demetiyle evlenme yıl dönümünü kutlamak istemesi üzerine onu kesinlikle teşhis etti. Bundan sonra iş kolaylaşmıştı. İsrail Gizli Teşkilatı, Eichmann'ın kahvesine uyuşturucu bir madde karıştırarak onu uyutmayı başardı. Yapılan bir iğne ile bu baygınlığı uzatıldı. İsrail'in diplomatik pasaportlarıyla onu uçağa bindirdiler. Sözde hasta, zengin bir Yahudi'yi yurduna ulaştıracaklardı.

Böylece İsrail'e kaçırılan Eichmann için geniş tedbirler alındı. Sık sık İsrail'de hapsedildiği yer değiştirildi. Ve muhakemesi çok sıkı incelemeler ile 11 Nisan 1961 tarihinde başladı. Yakından gördüğüm dava sırasında özel davetiyelerle, nüfus belgesinin imzalanması, sıkı üst araştırma yapıldıktan sonra ve çanta gibi şeylerin içeri alınmasına müsaade edilmeden dinleyici salonunda yer aldık. Eichmann, dört tarafı camlı bir oda içine konulmuştu. Kendisini oradan savunuyordu. Tanıklar birçok Yahudi idi. Ve kamplarda işkence gördüklerini söylüyorlardı. Muhakeme tamamen göstermelikti. İdam edileceği ve Yahudi intikamının alınacağı belliydi. Ona rağmen muhakeme uzadı. Asker (albay rütbesinde) olduğunu ve üstlerinden aldığı emirle, kampta Yahudilerin konulduğunu söylüyor, sorumlu olmadığını belirtiyor ve iddiaları reddediyordu. Netice beklendiği gibi oldu: İdama mahkûm edildi. 30 Mayıs 1962'de asılmak üzere sehpaye çıkarıldığında son sözlerini cesaretle haykırdı: "Yakında görüşeceğiz. Ben yalnız savaşın ve bayrağımın emirleri gereğince hareket ettim. Yaşasın Almanya!" demişti.

Eichmann'ın cesedi yakılıp külleri denize atılmışsa da bunun ileride Almanya ile Yahudiler arasında bir konu olacağı anlaşılmaktadır. Dava sırasında bazı Yahudilerin onun idam edilerek yeni bir kin ve intikam kapısı açılmamasını istemişlerine de orada tanık olduk.

CXXXIX. RUSYA'DA YENİ BİR PASTERNAK OLAYI

Ekim 1961 "Rusya'da yeni bir 'Pasternak' olayı oldu." başlıklı haber, komünist Rusya'da Yahudi düşmanlığı ile ilgi kurmaktadır:

Sovyet Rusya'da son haftalar içinde patlak veren yeni bir skandal, komünist cennetinin ne kadar "hür" olduğuna bir delil teşkil etmiştir. Bütün Batı âlemi şair Evgeni Evtuşenko'nun etrafında koparılan gürültüleri yeni bir "Pasternak" olayının habercisi olarak vasıflandırmakta ve

komünistlerin fikir hürriyetine ne kadar bağlı (!) olduklarını bu vesile ile hatırlatmaktadır. Bütün mesele, bahis konusu genç şair *Baby Yar* adlı bir şiirinin komünist partisinin resmî münekkitleri tarafından acı acı tenkit edilmesi ve yazarının malum şekilde, “burjuvalıkla”, “milliyetçilikle” itham edilmesidir. Oysa bu tenkitlerin altında yatan gizli bir diğer mesele vardır: Rusların Yahudi düşmanlığı! Şimdi bu ithamlar, tenkitler nasıl sonuçlanacak, bilhassa gençler arasında pek tutulan Evtuşenko’nun akıbeti ne olacaktır? Batı’nın aydın çevrelerinde günün başlıca konusu işte budur. Fakat genç şairin hislerinin komünistler tarafından “mahkûm” edilmesi herhâlde kimseyi şaşırtmayacaktır. İşte bu patırtılı edebi skandalın içyüzünü aşağıda okuyacaksınız:

Sovyet edebiyatının ‘öfkeli genç adamı’ olarak gösterilen ve Moskova’nın aydınlar çevresinde pek tutulan genç şair Evgeni Evtuşenko, Rusya’daki Yahudi düşmanlığına karşı kaleme alınmış *Baby Yar* adlı bir şiiri yüzünden komünistlerin resmî tenkitçilerinin acı sözlerine muhatap olmuş ve mesele kısa zamanda Rusya sınırları dışına çıkarak yeni bir “kültürel skandal” hüviyetine bürünüvermiştir.

Her şey 19 Eylül günü Evtuşenko’nun Küba dönüşü Sovyetler’de tabu olan konulardan biri, Yahudi aleyhtarlığına temas eden *Baby Yar* adlı şiirini *Edebiyat Gazetesi* adlı bir yayın organında yayımlaması ile başlamış! “Baby Yar” Kiev şehri yakınlarında, 1941-42 yıllarında Nazilerin on binlerce Yahudi’yi katlettikleri bir yerd. Her nedense Sovyet hükûmeti, harpte ölenlerin mezarlarına daima dikkat ettiği hâlde, buraya dokunmamıştı bile. Burada can veren 130.000 kişi için hatıralarını anacak bir taş bile dikilmek istenmemiştir.

İşte Evtuşenko şiirinde bu tehlikeli konuya temas ediyordu. Elbette Rusya’da resmen Yahudi aleyhtarlığı diye bir şey yoktu. Bu durum karşısında Evtuşenko ancak ve ancak Yahudi taraftarı olmakla suçlanabilirdi. İşte bu durum karşısında resmî tenkitçiler ideolojik birtakım yuvarlak sözlerle gerçek bir Rus olan Evtuşenko’yu, bir “Yahudi milliyetçisi” olmakla itham etmeye başladılar.

Oysa meselenin esası, “enternasyonalci” olduklarını iddia ettikleri hâlde, Stalin’in de, ondan sonra gelenlerin de, Sovyet Yahudilerine karşı her alanda kısıtlayıcı tedbirler almış olduklarıdır.

Şimdi tenkitçiler Evtuşenko’nun “Baby Yar” üzerine şiir yazacağına, feza pilotları, yeni elektrik şebekeleri, 22. Komünist Partisi Kongresi hakkında neden mısra düzmediğini âcî âcî sormaktadırlar.

Muhakkak olan Evtuşenko’nun asıl suçunun “Proleter Enternasyonalî” için hiç de şerefli sayfalar ihtiva etmeyen bir konuya temas etmiş olma-

sıdır. Mesela Sovyetler hiçbir zaman buradaki azınlığa Nazilerin iyi niyetlerinden(!) bahsetmemişlerdir. Ve Sovyetler'in Yahudilerden çekindikleri başlıca noktalardan birinin de Yahudilerin çoğunluğunun Sovyetler'in dışında bulunmasıdır.

19. ve 20. yüzyıllar Rusya'da daima Yahudi düşmanı gösterilere sahne olmuştur. Fakat Rus aydınlar sınıfının başlıca şahsiyetleri daima bu dehşetli gösterilerin karşısında olmuştur. Gorki bunun en iyi örneğidir. Lenin çağında da bir Yahudi düşmanlığı düşünmek abestir. Fakat o zamandan beri Volga ve Moskova'nın köprüleri altından çok sular geçmiştir. Evtuşenko ve belki diğer meslektaşları da Gorki'nin izindedirler ama, "resmi tenkitçileri"nin başka izde oldukları da muhakkak.

Bu derece ağır tenkitlere uğrayan ve suçlanan şiirin nelerden bahsettiğini herhâlde bilmek istersiniz. İşte *Baby Yar*'ın başlangıcından ve sonundan birkaç mısra:

Baby Yar'da bir anma taşı yok

Tek mezar taşı bir kırık basamak.

Korkuyorum.

Şimdi kendimi Yahudi hissediyorum.

.....

Kendimin Anna Frank olduğunu sanıyorum,

.....

Yeryüzündeki son Yahudi düşmanı gömülene kadar

Bırakın "Enternasyonal" çınlasın.

Kanımda Yahudi kanı yok benim.

Fakat her Yahudi düşmanı benden Yahudi diye nefret eder.⁵²²

CXL. İSRAİL'DE SİYASİ VE İLMÎ GELİŞMELER

1961 İsrail, 71 devletle diplomatik ilişkilere sahip oldu.

1961 İsrail'de Yahudi nüfusu iki milyona yaklaştı. 180 bin Müslüman Arap ve Hristiyan Arap ayrı bir durum gösteriyor. Fakat İsrail'deki 20 bin Dürzi, Yahudilerle tam bir iş birliğinden, müdafaa hizmetine bile istekleriyle alınmış durumdadır. Yahudiler, iktisadi bakımdan Dürzileri destekliyor.

1963 1959-1963 yılları arasında İsrail devleti 22 Afrika devletine tarım, tıp teknisyenleri, öğretmen ve subayların çoğunluğu teşkil ettiği 637 müşavir gönderdi;⁵²³ oralarda şirketler kurdurdu. İsrail'deki muhtelif fakülteler de yüzlerce Afrikalı öğrenciye burs verdi.

20 Ocak 1963 İsrail'de yeni bir üniversite kuruldu.

20 Ocak 1963 İsrail'in Dış İşleri Bakanı Golde Meir, Afrika gezisine çıkarak yeni temaslara girişiyor.

27 Ocak 1963 Rehaoat'ta kurulmuş olan Weizmann İlmî Araştırmalar Enstitüsünde demir gibi sert ve cam gibi saydam (şeffaf) olan bir madde bulunduğu belirtildi.

23 Nisan 1963 İsrail Cumhurbaşkanı Ben-Tsvi (Ben-zvi) Kudüs'te öldü.

21 Mayıs 1963 Weizmann İlmî Araştırmalar Enstitüsünde saniyede 100 bin işlem yapan yeni bir elektronik beyin makinesi yapıldı.

21 Mayıs 1963 İsrail'in Cumhurbaşkanlığına Zalman Şazar seçildi.

2 Haziran 1963 Narenciye ihracatı 72 milyon dolara çıktı.

5 Haziran 1963 İsrail'in Başbakanı Ben Gurion istifa etti.

26 Haziran 1963 Levi Eşkol Başbakan tayin edildi.

4 Ağustos 1963 İsrail'de dönüm başına 12 tonluk bir verimle şeker pancarı üretiminde dünya rekoru kırıldığı bildiriliyor.⁵²⁴

1 Eylül 1963 Kongo Devlet Başkanı İsrail'le ilişkilerini arttırıyor. Devlet Başkanı Mobuto, İsrail'deki bir paraşütçü kursuna katılacak kadar ilişki kuruyor.

15 Eylül 1963 Nepal Kralı İsrail'i ziyarete geliyor.

Aynı tarihte Amerika Birleşik Devletleri Ticaret Bakanı da İsrail'dedir.

CXLI. İSRAİL'DE HRİSTİYANLIK ALEYHİNDE GÖSTERİLER

17 Eylül 1963 İsrail'de Hristiyanlara dokunulmazken, gittikçe güçlenen ve dinî, millî eğitim öğretimle tam bir fanatik hâline gelenler, artık Hristiyanlık aleyhinde gösterilere, saldırılara girişmekten çekinmiyor:

İsrail'de Hristiyanlık Aleyhine Nümayişler

KUDÜS 17. (AA) Geçenlerde bazı aşırı unsurların Kudüs'te ve İsrail'in öteki kesimlerinde bulunan Hristiyan müesseselerine karşı giriştikleri düşmanca davranış, İngiltere'nin İsrail'e karşı sert davranmasına yol açmıştır. Nitekim dün İngiltere'nin Tel Aviv elçiliği Maslahatgüzarı Desmond Pakenham, İsrail Diyanet İşleri Bakanı ve İsrail Başhahamını ziyaret ederek hükûmetinin protestolarını bildirmiştir.

Bu arada İngiltere Maslahatgüzarının Yafa'da Anglikan rahipleri tarafından idare edilmekte olan İngiliz okuluna karşı girişilen yıkıcı davranıştan dolayı külliyetli miktarda tazminat istediği de anlaşılmaktadır.⁵²⁵

CXLII. TÜRKİYE'DE MASONLUK ALEYHTARI KİTAPLAR YASAKLANIYOR

1963 CHP'ye mensup Maarif Vekili Dr. İbrahim Öktem zamanında 150 kadar kitap, okullarda ve diğer kütüphanelerde yasaklanmıştı. Bunların listesi dikkat ve ibretle incelenmeye değer. İçlerinde masonluğa karşı olanlarla, Türk milliyetçiliğini tanıtan, Türk ülküsünü belirten kitaplar da yasaklanmaktaydı. Aralarında Marksizm, sosyalizmle ilgili olan birkaç kitap da vardı. Hatta komünizme karşı olan birkaç kitap da yasaklanmıştı. Dinî bazı kitaplar da yasaklanmıştı. Bunlardan birkaçının adını nakledeceğiz:

C. Rifat Atilhan, *Türk, İşte Düşmanın*; Yücel Hacaloğlu, *Neden Köy Enstitüleri Değil*; Dr. Fethi Tevetoğlu, *Faşist Yok, Komünist Var*; Derleyen İlhan Darendelioğlu, *Atatürk-Türk Milliyetçilerinin Kalemıyla*; Atsız - İsmet Tümtürk, *Türk Ülküsü*; Gökhan Evliyaoğlu, *Su Uyar, Komünizm Uyumaz*; İlhan Darendelioğlu, *Türkiye'de Komünizm Hareketleri*; Necdet Sançar, *Türklük Sevgisi*; Necip Fazıl Kısakürek, *Türkiye'de Komünizm ve Köy Enstitüleri*; İlhan Darendelioğlu, *Toprak* (dergi); Necdet Sançar, *Türk, Moskof ve Komünist*; Sadi Borak (çeviren), *Bozkurt Mustafa Kemal*; Cevat Rifat Atilhan, *Farmasonluk*; İhsanullah Han, *İslâmiyet ve Komünizm*; *İslâmiyet, Kur'an-ı Kerim, Dinî Tarih, İslâma Giriş* vb... bir sıra kitap.

Hatta fikir ve sanat eserlerinden yasaklananlar ve kitaplıklardan çıkarılanlar da vardı:

Prof. Dr. Ali Fuat Başgil, *Demokrasi Yolunda, Gençlerle İlmin Işığında, Günün Meseleleri, Din ve Laiklik*.

İstiklal Harbi'nin tarihine dair kitaplardan bazıları da yasaklanmıştı.⁵²⁶

Bunların hepsi mahkemenin yasaklama ve toplama kararı olmadan yapılmaktaydı. Üstelik demokrasi ve Anayasa, kanunlar yürürlükteydi. Tarih boyunca Yahudilerin kendi millî ve dinî kitaplarını yasakladıklarına dair bir belge tespit edemedik (!).

6 Ekim 1963 İsrail'e Dahomey Cumhurbaşkanı geliyor.

24 Kasım 1963 Kongo Cumhurbaşkanı İsrail'e gelerek ilişkileri geliştiriyor.

15 Aralık 1963 İsrail, süt istihsalinde dünyanın en yüksek ortalamasına çıkmaya çalışıyor.

5 Ocak 1964 Tarih boyunca görülmeyen çok önemli bir olay gerçekleşiyor. Katoliklerin dinî lideri Papa VI. Paul, İsrail'e geliyor. Katoliklik ve Yahudilik arasında kopuk olan siyasi, içtimai ilişkiler üzerinde anlaşıyorlar. Bu görüşmeler Müslüman âlemin aleyhinedir.

26 Ocak 1964 İsrail'de 405 kişiye bir doktor tahsis edildiğinden, bununla dünya rekorunu kırdıkları iddiasıyla övünüyorlar.

9 Mart 1964 Kudüs Üniversitesi Kimya Bölümü, "çok mühim vasıflara haiz bir füze yakıtının keşfedildiğini açıklıyor." (Bkz. *İsrail 20 Yaşında*, Ankara 1968, Sf. 7.)

CXLIII. NEW YORK'TA DÜNYA MASONLUK SERGİSİ VE TÜRKİYELİ MASONLAR

Mayıs 1964 New York Dünya Fuarı dolayısıyla dünyanın her yönünden delegeler davet ediliyor. Türkiye'den de birçok delege gidiyor. New York Büyük Locası, Masonluğu dünyaya tanıtmak üzere sergi düzenliyor. Dünyanın her yönünden delegeler davet ediliyor. Türkiye'den de birçok delege, bu davete ve mabet ayinine katılıyor. "Büyük Üstat Dr. Egeran", bunu övünçle şöyle anlatmaktadır:

6 Mayıs 1964. Sabah New York Büyük Locasındaki Mabet Salonunda celseye devam olundu. Komite başkanları tarafından faaliyet raporları okundu ve alkışlarla tasvip olundu. Org ve koro zaman zaman monotonluğunu kaldırdı. Öğle yemeğini hususi bir davetle New York Hilton'da Froessel, Arbury ve İsrail Büyük Üstadı ile beraber yedik. Ve İsrail'de bir tekemmül Mahfeli açılması için Türkiye Yüksek Şûrasından berat verilmesine ve bu açılışın merasimle yapılmasına tavassutum

rica olundu. Bu hususu Yüksek Şûraya ayrı bir raporla arz edeceğim.⁵²⁷

Büyük Mason Üstadı devam ediyor:

Sabah Celsesinde Büyük Üstat ve vazifelilerin seçimi yapıldı. Celse sonunda söz alan İsrail temsilcisi, vazifeden ayrılmakta olan Büyük Üstat Ostrov'a bir nişane-i minnet ve muhabbet olarak İsrail Büyük Locasının şeref madalyasını takdim etti ve tezahüratla karşılandı.⁵²⁸

New York Dünya Fuarı'nda sergi açan New York Büyük Locasının 183. Konferans'ına gelenlerin sayısı 100'ü aşkındır: "Avrupa'dan pek az temsilci vardı. İngiltere ve yakın çevreleri bu masonik gösteriye katılmamışlardır."⁵²⁹

Bu merasimler mason mabetlerinde org mason marşları çalarak oldu. "Celse açılışında bayrak merasimi yapılmış ve millî marş hep bir ağızdan söylenmiştir."⁵³⁰

Masonların ayrı millî saydıkları "Enternasyonal" benzeri marşları çalınmış, özel kıyafetleri giyilmiş, nişanları takılmıştır. Ayrıca açılış ve kapanışta mason duası vardır. "Kâinatın Yüce Mimarı'nın masonları koruması istenilir."⁵³¹

CXLIV. İSRAİL'DE KÜLTÜREL VE SİYASİ GELİŞME HIZLANDIRILIYOR

13 Mayıs 1964 İsrail'e gelen Togo Cumhurbaşkanı yeni ilişkiler kuruyor.

İsrail, mesken inşaatı ile yeni bir dünya rekorunu kırdığını ileri sürüyor.

2 Haziran 1964 Başbakan Levi Eşkol, Amerika Birleşik Devletleri'ne ziyarete gidiyor ve Johnson-Eşkol Ortak Bildirisi yayımlanıyor. Amerika Birleşik Devletleri, İsrail'de atom gücüyle deniz suyunu tatlılaştırma tesisleri için İsrail'e yardım ediyor.

3 Aralık 1964 Kudüs'te "Barış ve Kalkınmayı Teşvikte Kadının Rolü" adıyla 45 devletin kadın temsilcilerinin katıldığı bir kongre başlıyor.

1 Ocak 1965 İsrail'in, nüfusuna nispetle dünyada en çok ihracat yapan ülke olduğu belirtiliyor.

7 Ocak 1965 İsrail Başbakanı, İsrail'e göçün artmasını istiyor. "Kudüs, (A.A.) 31 ülkeden gelen temsilcilerin katıldığı Dünya Musevi Kongre-

si'nde bir konuşma yapan İsrail Başbakanı Levi Eşkol, İsrail'e göçün arttırılmasını istemişti.

Levi Eşkol, İsrail'in önümüzdeki 20 yıl içinde nüfusunu iki katına çıkarmak zorunda olduğunu söylemiştir."⁵³²

10 Ocak 1965 Danimarka Başbakanı Jens Otto Krag, İsrail'i ziyaret etti.

19 Mayıs 1965 "İsrail Birleşik İşçi Partisi" kuruldu. Milliyetçi ve dinî esaslara sadık olup sınıf çatışmasıyla millet olgusunu inkâr etmeyen parti.

17 Haziran 1965 İsrailli düşünür Yahudi filozofu Martin Bubel öldü.

Ağustos 1965 Deniz suyu, içme suyu hâline getirildi ve Eylat halkının içme suyu oldu.

1965 Yahudilerin Roma baskısı karşısında Kudüs'ü zapt eden ve Yahudilerin kutsal yerlerini ateşe veren Romalılardan kaçarak sığınıp M.S. 70 yılında bir savunma yeri hâline getirdikleri Massada'da, Romalılar tarafından kuşatıldıklarında bütün Yahudilerin birbirini öldürerek niha-yet intihar ettikleri bu yerde arkeolojik araştırmalar tamamlanıyor.

1965 Herut Liberal Bloku'nu şu partiler teşkil eder: 1948'de Irgun Tsvi Leumi tarafından kurulan Herut hareketi ve Liberal Parti.

1965 "Ha-Olam Hazeh" (Yeni Kudret), aynı addaki haftalık bir gazete-nin girişimiyle kurulan bir reform hareket partisidir. Demokrasi, yazılı bir anayasa ve dinle devletin ayrılması, tarafsızlık ve Araplarla iş birliği yapılması gibi esasları gaye edinmiş görünüyor.

19 Eylül 1965 Bu seçimlerde oy dağılımı şöyle olmuştur: İsrail Dinî Partisi % 50.88, Herut Liberal Blok % 4.43, İsrail Komünist Partisi % 1.58, Yeni Komünist Partisi % 1.29.

1965 Kudüs'te İsrail Müzesi kuruldu.

21 Mart 1966 İsrail Cumhurbaşkanı Zalman Şazar, Nepal'e gitti.

6 Haziran 1966 Yedi Afrika ülkesini ziyaret etmek üzere İsrail Başbakanı Levi Eşkol seyahate çıktı.

30 Haziran 1966 Bir buçuk ay müddetle İsrail Cumhurbaşkanı Latin Amerika memleketlerini ziyaret etmek üzere yola çıktı.

14 Temmuz 1966 Hektar başına 1088 kilo pamuk elde eden İsrail, dünyada en yüksek verim ortalamasına ulaştığını ilan etti.

CXLV. TÜRKİYELİ MASONLAR ARASINDA MÜCADELE

1966 Masonlar arasında (düzenli, düzensizlik, İskoç'a bağlılık) bir mücadele olur. 1966 yılında düzensiz hâle gelen İskoç Riti Şûrası yerini düzenli olarak tanınan "Türkiye Kültür ve Fikir Derneği" adıyla kurulan İskoç Riti Yüksek Şûrasına terk etmiştir.⁵³³

"Düzensiz İskoç Riti Yüksek Şûrası" olarak faaliyetine devam eden "Türk Mason Derneği"nin, gene 1956 yılından önceki gibi, kendisine bağlı kırmızı, kızıl localar bulunup, 1'den 33 dereceye kadar unvan vermektedir.

30 Ağustos 1966 İsrail'in yeni Knesset'i (Büyük Millet Meclisi) Kudüs şehrinde açıldı.

13 Ekim 1966 Afrika'nın Gambia Başbakanı İsrail'e geldi.

CXLVI. NOBEL ÖDÜLÜ KAZANAN YAHUDİ SAMUEL JOSEPH AGNON

10 Aralık 1966 Yahudi yazar Samuel Joseph Agnon'a (Şumuel Yosef Agnon) Nobel Edebiyat Armağanı verildi.

Samuel Joseph Agnon, 1888'de Polonya'da bulunan Galiçya'nın Buczacz şehrinde doğdu. 1908'de Filistin'e göç etti. 1912'de tekrar Avrupa'ya döndü. Almanya'ya yerleşti. 1924 yılında tekrar Filistin'e döndü. Birçok şiir ve hikâye yazan Agnon, sonra roman türünde yazdı. F. Kafka, Thomas Mann ve Alman yazarların etkisinde kalan Agnon'un *Gelin Tentesi*, *Bir Gecelik Misafir* ve *Geçmiş Günler* adlı romanları ün kazanmıştır.

1966 yılındaki Nobel Ödülü'nü, gene Yahudi olan İsveçli Nelly Sachs'la birlikte kazanmıştır. Daha önce Nobel'e iki defa aday gösterilmiştir. Kitapları tamamen ve en koyu şekliyle Yahudi dini, Yahudi ırkçılığı ve milliyetçiliği ile doludur.⁵³⁴ Bu romanda Yahudi dininden alınmış dualar, dinî terimler, koyu dindarane cümleler doludur. Yahudi dinî bayramları övülerek yer almıştır. Çok koyu, hatta Yahudi ırkçılığını açık şekilde belirten cümleler çoktur (Sf, 29, 53, 57, 60 vb.) Yahudi zihniyetini açık ve kesin şekilde anlatan bu romandan birkaç cümle nakledeceğiz:

"Kapıya çakılı, içinde Tevrat'tan belirli ayetler (cümleler) bulunan mahfaza. Mesuse öpülebilir." (Sf. 161.)

Yahudilerin cumartesi (kutsal bir bayram gibi kutladıkları gün) yani "Şabat" günü için şöyle söylüyor: "Çünkü bugün, ruhu besler." (Sf. 170, 173, 174-5.) "Dindar Yahudiler, ruhlar gününde onların adına sadaka verirlerse, günahkârlar cehennemden kurtulur." (Sf. 172.) "İki kişi, böylece önlerinde kitaplar, yan yana oturdular. Zevk aldıklarına bakılırsa Talmud (Yahudiliğin kutsal yorumları) okuyuculardı. Şanı yüce olsun, tapınağın yıkılışından beri, Tanrı'nın bu dünyada sadece dört arşın şeriat öğretimi kalmıştır. Ne mutlu size ki, şeriatı öğreniyorsunuz. Çünkü öğrenişinizle Tanrı'nın dünyasını genişletiyorsunuz." (Sf. 161.)

"... Şeriat öğrenen Yahudilere büyük mumlar lazımdır. Dünya yaratıldığı zaman orada olsaydım, şanı yüce olsun, Tanrı'dan (Yehova'dan), Güneş'i, Ay'ı ve yıldızları Sinagog'a (Havra'ya, İbranice Beyt Knesset'e) asmasını dilerdim." (Sf. 163.)

"İsrail'in dualarını övmeye devam edelim." (Sf. 163 vb.). "Ne mutlu ona, Kaddiş (Mukaddes) ve 18'lik dua (Yahudilerin 18'lik duası)..." (Sf. 163.)

Kudüs (Yeruşalaym) için, İsrail hakkında, Siyon'a övgüler ve Yahudi milliyetçiliğine dair birçok cümleler dikkati çekicidir (Sf. 123, 124, 125). "Siyonist Ülkü" (Sf. 143) ve "Her şeyin üstünde İsrail" (Sf. 145). Yazar, birçok benzetme yapıyor: "İnsanın 248 organı ve 365 damarı var." diyor ve hemen Yahudi şeriatına geçiyor, "Şeriatla 248 buyruk ve 365 yasak vardır." diyor! Kitapta 614 yerde Yeruşalaym'ın (Kudüs) adının geçtiğini zikrediyor. İbraniceye "kutsal, mukaddes dil" diyor. Yani bu dili Yehova konuşmuş! Yazar, Tanrı'yı insanlaştırdığının farkında değildir. Kutsal dili konuşuyorlarmış! (Bkz. Sf. 135.) "İlk Siyon Birliğini anlatayım. Siyonist ülküsü üstün, yüce idi ama harekete geçmek düşüncesinden çok uzaktı." (Sf. 143, 144.)

Bu kitaptan Yahudi zihniyet ve milliyetçiliğini ifade eden birkaç mısra nakledeceğiz:

Gökler şahit olsun sadakatime

Ben seninim Yeruşalaym (Kudüs) ölünceye dek,

Yabancı illerde ne kazanırsam

Yolunda fedadır, sen kabul et tek.

.....

Neme gerek benim kutsal bayramlar,

Hayatım, canım sevgilerim.

*Şabbatlar, şenlikler, mutlu günlerim,
Feda olsun sana, Yerusalaym'ım benim.*

.....

*Ey ulu, ebedi kutsal duvarlar,
İçinizde artık yok kralımız,
Ama bu dünyanın sonuna kadar,
Göçen saltanatı anar, ararız.*

.....

*Bir gün kara toprak örtse de beni,
Ölümler diyarı olsa bucağım,
Ümidim sendedir, seni her zaman
Şehirler güzeli hep anacağım. (Sf. 123, 124)*

Bu şiir 294. ve 295. sayfalarda tekrarlanmıştır.

Kitapta hep Yahudi mabedi, Yahudi din adamlarından bahisler ve bir nevi Yahudi dinini öğreten cümleler vardır.

7 Mart 1967 İsrail, artık deniz suyunu tatlı su hâline getirme tesislerini başka memleketlere satmaya başladı.

31 Mayıs 1967 İki bin yayınevinin katılmasıyla, Üçüncü Uluslararası Kitap Fuarı, İsrail'de açıldı.

1967 "Hür Merkez Hareketi", Herut'taki bölünmeden sonra kuruldu. Serbest girişim, sağlık ve toplumsal servislerin devletleştirilmesi, göçmenlere ev temini, Arap devletleriyle barış, bu partinin hedefidir.

CXLVII. MISIR VE İSRAİL SAVAŞ YOLUNDA

23 Mayıs 1967 Mısır, Tiran Boğazı'nı kapayarak İsrail gemilerine yol vermedi. Nasır, büyük hayaller içinde, İsrail devletinin savaş hazırlığını ve planlarını yapmış olmasının farkında değildir. Nasır, İsrail'in bir yığın yeni tip silaha sahip olduğunu tespit edemeden "...Hedefin ise, İsrail'in yok edilmesidir!" sözleriyle işçi sendikalarında heyecanlı, duygusal konuşmalar yapıyor.

30 Mayıs 1967 Kahire radyosu, İsrail'in kuşatma ve ateş içinde yok edileceğini söylüyor. Yahudiler, Mısır için baskın şeklinde saldırı ve savaş tuzağını tamamlamak üzeredirler.

5 Haziran 1967 Arap devletleriyle İsrail devleti (Medinet-Yisrael) arasında savaş başladı. Savaş, altı gün sürdü. İsrail, bütün cephelerde uçak ve tank hâkimiyetini kurdu.

İsrail; bu savaş sonunda Ürdün'ün Şeria nehrinin batı kısmını, Kudüs'ün tamamını, Yahudilerin asıl hedefleri olan "Ağlama Duvarı"nın (Batı Duvarı-Hakotel Hamavravi) bulunduğu, Süleyman Mabedi'nin (Beyt Ha-Mikdaş) bulunduğu eski sahayı zapt etti. Suriye'den askerî bakımdan çok önemli olan Golan tepelerini eline geçirdi. Mısır'a ait Sina Yarımadası'nı tamamen zapt ederek Süveyş Kanalı'na kadar ilerledi. Arap ülkelerinin çoğu Yahudileri malî, iktisadi, askerî ve siyasi yönden destekleyen Amerika Birleşik Devletleri ile diplomatik ilişkilerini kesiyorlar. İsrail askerleri Süleyman Mabedi'nin Batı Duvarı (Ağlama Duvarı) önüne gelip duvarı sevinçle öptüler, dua ettiler. Başbakan Golde Meir, kabine üyeleri ve kumandanlar da mabet duvarını öpüp dua ettiler.

CXLVIII. İSRAİL HALKI SALAMON MABEDİ DUVARI ÖNÜNDE DUADA

14 Haziran 1967 Türkiye gazetelerine İsrail'den (Kudüs'ten), Cenevre'den haberler akıyor ve Anadolu Ajansı bunları duyuruyordu:

"BİNLERCE İSRAİLLİ ESKİ KUDÜS'E GEÇEREK AĞLAMA DUVARI'NDA DUA ETTİ!"

KUDÜS, (AA) Kudüs'ün taksimine yol açan 1948 savaşından beri eski Kudüs'e geçemeyen İsraililer, son savaştaki zaferin Kudüs'ü kendi ifadelerine göre "İsrail toprağı" yapmasından sonra dün sabahdan itibaren akın akın eski Kudüs'e geçerek "Ağlama Duvarı" önünde dua etmeye başlamışlardır.

Eski Kudüs'e Musevi Yortusu münasebetiyle sabah erken saatlerden itibaren on binlerce İsraili dolmaya başlamıştır.

(Musevilere göre Hazreti Musa, bundan 3000 yıl önce İsrailileri Mısır boyunduruğundan kurtardıktan sonra Turi Sina'da, Tanrı'dan Tevrat'ı almıştı.)

İsrail'in dört köşesinden yaya, otobüs veya arabalarla yola çıkan İsraililer, iki Kudüs'ü ayıran duvarın yıkılmış olması sebebiyle Ağlama Duvarı veya Musevilerin deyişiyle "Batı Duvarı" önünde toplanmışlardır. Bu duvar, Solomon Mabedi'nin son kalıntısı olup Museviler için en kutsal yerdir.

Resmî çevrelere göre, Ağlama Duvarı önündeki meydana geç vakitlere doğru en az 200.000 kişinin toplanması beklenmektedir.

İsrail İşgal Komutanlığı, duvar çevresindeki bütün evleri buldozerlerle yıktırdıktan sonra Vatikan'daki Saint Pier (Sen Piyer) Alanı'ndan daha geniş bir meydan açmıştır.

“SİNA ÇÖLÜ'NDEKİ MISIR ASKERLERİ SUSUZLUKTAN ÖLÜYOR”

CENEVRE, (AA) Milletlerarası Kızılhaç Teşkilatı, Sina Çölü'nde mahsur kalan binlerce Mısır askerinin susuzluktan ölmesini önleyecek tedbirler alınmasını temine çalışmaktadır. Askerlerin kızgın çöl güneşi altında susuzluktan öldükleri bildirilmektedir. Birleşik Arap Cumhuriyeti, savaş sırasında İsrail birliklerinin Süveyş Kanalı'na doğru ilerlemesini önlemek amacıyla su borularını kesmişti.⁵³⁵

“MISIR İLE İSRAİL ESİRLERİ BUGÜN LEFKOŞE'DE MÜBADELE EDİLİYOR”

CENEVRE, (A.P.) Milletlerarası Kızılhaç Teşkilatı, İsrail ile Birleşik Arap Cumhuriyeti'nin, Orta Doğu harbinde ağır şekilde yaralanmış 50 esiri mübadele etmeye razı olduklarını bildirmiştir.

Bir Kızılhaç sözcüsü mübadelenin bugün Kıbrıs'ın Lefkoşe şehrinde yapılacağını söylemiştir. Bir DC-4 İsviçre yolcu uçağı, esirleri taşımak için Lefkoşe hava alanında hazır beklemektedir.

Kızılhaç, ayrıca her iki taraftan ilk resmî esir listelerini aldığını da bildirmiştir. İsrail, harpte esir ettiği 700 Mısır askerinin adını vermiştir. Mısır ise yalnız uçakları düşürülen 9 İsrail pilotun adlarını bildirmiştir.⁵³⁶

CXLIX. TÜRKİYE'DE YAHUDİLİKLE İLGİLİ OLAYLAR

14 Haziran 1967 İsrail'in zaferi, Türkiye'de bazı Yahudilerin gösteri ve kişkırtıcı sözlerine sahne oluyor.

“BİR MUSEVİ'NİN TUHAF SÖZLERİ OLAYLARA YOL AÇTI!”

ÇANAKKALE, (HA) İsrail'in zaferinden fazla 'gürurlanan Jojo Varol adındaki Musevi bir vatandaşın, “Bundan sonra Kâbe'ye giderken, eli-

mizi öpeceksiniz.” şeklinde bir söz sarf ettiği yolundaki iddia tepki yaratmış ve gece toplanan 250 kişilik bir grup nümayiş yapmıştır.

Ellerinde Türk bayrakları olduğu hâlde saat 23.00 sıralarında Musevi mahallesine giden nümayişçiler, burada polis ve jandarmalarla karşılaşmış, her iki taraf da birbirlerine girmiştir. Ellerindeki taş ve sopaları sağa sola savuran nümayişçiler, cam çerçeve kırmışlar, bu arada, iki polis ile beş nümayişçi yaralanmıştır.

Olaylardan sonra yakalanan 13 kişi tutuklanmış ve dün mahkemeye sevk edilmişlerdir.”⁵³⁷

14 Haziran 1967 Türkiye Kızılay aracılığıyla, Ürdün'e yardım ediyor.

“KIZILAY, ÜRDÜN'E UÇAKLA YARDIM MALZEMESİ YOLLADI!”

ANKARA, (HA) Ürdün'de son savaş sırasında zarar görenlere Kızılay tarafından gönderilen yardım malzemesi uçakla yola çıkarılmış, Arap ülkelerinden Türkiye'ye gelecek göçmenler için hudut kapılarına misafirhane, aş ocağı ve sağlık tesisi kurulmuştur.

Ürdün'e dün uçakla 100 çadır, 2 bin battaniye, 5 bin kilo şeker, 500 çift ayakkabı, 100 kilo sigara, yeteri kadar ilaç ve pansuman malzemesi gönderilmiştir. Ayrıca Suriye'ye kara yolundan, Mısır'a ise uçakla yeni yardım malzemeleri yollanacaktır. Kahire Hava Alanı henüz trafiğe açılmadığı için, Mısır'a bu malzemelerin yola çıkarılması bir süre gecikecektir.

Savaş bölgelerinden Türkiye'ye dönecek kordiplomatik mensupları ile Türk ve Arap göçmenler için Kızılay tarafından Cilvegözü ve Yayladağ hudut kapılarında altmışar yataklı birer misafirhane, aş ocağı, sıhhi araçların da bulunduğu sağlık tesisi kurulmuştur. Bu tesislerde birer doktor, ikişer hemşire ve diğer sağlık personeli devamlı vazife görmektedir.⁵³⁸

CL. MOŞE DAYAN İSRAİLİN EMPERYALİST İHTİRASINI ORTAYA KOY'YOR

11 Eylül 1967 Moşe Dayan, “İşgal edilen yerlere biz yerleştik.” dedi.

LONDRA– İsrail Savunma Bakanı Moşe Dayan, *Sunday Times*'a verdiği demeçte şunları söylemiştir:

“...Dolayısıyla Ürdün'ün bizimle sıkı iş birliğinde bulunması zorunlu. Elektrik ve su bakımından ciddi sorunlarla karşı karşıya ve biz bu sorunları çözme imkânına sahibiz.”

İsrail Savunma Bakanı, Arap mültecilerin işgal altındaki topraklara büyük küteler hâlinde dönmelerine imkân olmadığını ileri sürdükten sonra şunları eklemiştir:

“Onlara İsrail’de de yer bulmak mümkün değil, İsrail’de Arapların yerini bir milyon Musevi aldı ve –ahlaki veya değil– artık yer yok.”⁵³⁹

Böylece Moşe Dayan, artık ahlaki olmak, haklı olmak gibi konulara önem vermediklerini, zapt edenin ve kuvvetli olanın her şeyi yapmakta haklı olduğunu ifade etmiş oluyordu. İsrail’in eski Genel Kurmay Başkanı, sonraki yıllarda bakanlık eden zatın ahlak, hak ve hukuk, insanlık anlayışı böylece açık ve çıplak bir şekilde ortaya çıkmış oluyor.

1967 George Habbash (Jorj Habaş) Filistin Halk Kurtuluş Teşkilatının sol, aşırı sol cephesini kuruyor. Bu teşkilat, altı ayrı bölümden ibarettir.

CLİ. SİYONİZM VE MASONLUK DÜŞMANI CEVAT RIFAT ATILHAN’IN ÖLÜMÜ

4 Şubat 1967 Türkiye’de, hatta İslâm âleminde masonluk, Yahudilik ve siyonizmin tehlikesi üzerinde birçok eser yazmış olan Cevat Rifat Atilhan vefat etti. Fatih’te 1892’de doğan, 1912 yılında orduya teğmen olarak katılan Cevat Rifat Atilhan, Balkan Harbi, Arnavutluk harekati, Birinci Dünya Savaşı, Suriye, Filistin ve Sina cephelerinde çarpışmış, İngilizlerle Birinci ve İkinci Gazze meydan muharebelerine girmiş, ordunun istihbarat (haber alma) Subaylığını yapmış, Zat İşleri Müdürlüğünde çalışmıştır. Kurtuluş Savaşı’nda Zonguldak ve havalisi, cephe kumandanlığına getirilmiş, milis generalliğine yükselmiştir. Ahmet Emin Yalman olayı dolayısıyla, suçsuz yere tutuklanmış, zindana atılmıştır. Bu savaşlarla, masonluk, Yahudilik ve siyonizmle ilgili olarak 74 eser yayımlamıştır. 4 Şubat 1967 tarihinde hayata veda etmiştir. Onun, *Farmasonlar İslâmiyeti ve Türklüğü Yıkma İçin Nasıl Çalıştı, Siyonizm ve Protokoller, Dünya İhtilalcileri, Dünya İstilacıları, Menemen Hadisesinin İçyüzü, Türk Oğlu Düşmanını Tanı, Filistin Cephesinde Yahudi Casuslar, Gizli Devlet ve Fesat Programı, Türk! İşte Düşmanın, İslâm’ı Saran Tehlike ve Siyonizm, Meşhur Yahudi Casusu Suzi Liberman’ın Hatıra Defteri* ünlü eserleridir. Ziya Uygur da Yahudilik ve siyonizm, ihtilaller üzerinde muhtelif eserleri olan, hatta “Yahudi protokoller” hakkında da yayınları mevcut bir yazardır. Dünya ihtilallerinde Yahudi, siyonist parmağının oynadığı rol üzerinde bilhassa durmaktadır.

1968 Kudüs’te bulunan İbrani Üniversitesi dünyanın en büyük elektronik beyinlerinden birisini satın aldı.

1968-1970 İsrail'e 115 bin Yahudi göçmeni geldi.

21 Ocak 1968 Mapai, Ahdut Haavoda ve Rafi, İsrail İşçi Partisini yücu-
da getirmek üzere birleştiler.

1968 İsrail'e 400 binden fazla turist ziyarete geldi. 1967 yılındaki
turizm geliri 60 milyon dolar oldu.

CLII. MESCİD'ÜL AKSA'DA YANGIN

27 Ağustos 1969 Türkiye gazetelerinde Kudüs'te eski Süleyman
Mabedi'nin yerine, Hacer-i Muallak üstüne yapılan ve bu taş adına göre
Sahra veya Ömer Camii denilen yerde büyük bir yangın çıktığı haberi
yer alıyor. Buraya yakın olan Mescid'ül Aksa da yanma tehlikesi geçiri-
yor. *Guardian* adlı İngiliz gazetesinin yorumuyla haber *Cumhuriyet*
gazetesinde yer alıyor:

“Arapların Kuşkusu!”

Arapların El Aksa Camii yangınına karşı gösterdikleri tepkiyi normal
karşılama gerekir. Araplara göre, İsrail, Nil nehrinden Fırat ırmağına
kadar gelişme arzusu gösteren ve Kudüs'teki Müslümanlığın kutsal
ibadet yerlerini yıkarak İsrail kültürünün üstünlüğünü kurma amacı
güden bir devlettir.

Aslında, siyonizmin eski rüyaları şüphesiz ki bu amaçları gütmekte idi.
Fakat İsraillilerin işgal altında tuttıkları topraklardan çıkmaya pek
niyetli görünmemeleri Arapların bu konudaki kuşkularını arttırmış ve
eski siyonizmin ihtiraslarından hiçbir şey kaybetmediği inancını doğur-
muştur.

1967 savaşı toprak kazancı ile birlikte İsrail'e dinî ve kültürel alanlarda
da üstünlük sağlamıştır.

Ünlü 'Ağlama Duvarı' hakkında, Müslümanlarda Musevilerin hakları
konusunda hâlen elde bulunan en önemli ve tarafsız doküman, 1930
yılında Milletler Cemiyeti İnceleme Komisyonunun hazırlamış olduğu
rapordur.

1948'e kadar uluslararası hukukta, kanuni niteliği kabul edilen bu
raporu incelediğimizde, İsraillilerin haziran savaşından bu yana Ağla-
ma Duvarı'nı kendi kutsal yerleri hâline getirmek için harcamış olduk-
ları tüm çabaların, raporun kurmuş olduğu statükoyu çiğnediğini
görebiliriz.

İsrailliler birçok Arap evi ile iki cami yıkmış ve Ağlama Duvarı önünde yaptıkları dinî törenlerle Müslümanların hislerini rencide etmişlerdir.

Ayrıca, *Kudüs Post* gazetesinin bildirdiğine göre, İsrail paraşütçüleri bir ellerinde tüfek, diğer ellerinde de Tevrat olduğu hâlde Ağlama Duvarı önünde sadakat yemini etmişlerdir.

Gene aynı gazeteye göre, Ağlama Duvarı'nı ziyaret eden Ben Gurion, duvarın üstündeki "Al-Burak" (Arapların Kutsal Duvar'a verdikleri isim) yazısına hoşnutsuzlukla bakmış ve "Bu yazı bilinmelidir." demiştir. Ben Gurion'un bu davranışı, İsraillilerin tüm iddialarına rağmen başkalarının dinî inançlarına saygı göstermediklerinin çeşitli örneklerinden birisidir.⁵⁴⁰

CLIII. MASONLAR İÇYÜZLERİNİ ANLATIYORLAR

11 Eylül 1970-14 Kasım 1970 Mason dergisi olarak tanınan *Mimar Sinan* dergisi, "Büyük Üstat Hayrullah Örs"ün verdiği haberi mason teşkilatına bir genelge olarak bildiriyor:

BÜYÜK ÜSTAT'IN MESAJI!

"Kardeşlerim;

Bugün bütün dünyaca muntazam sayılmalarını isteyen büyük locaların aşmak için çok uğraştıkları en büyük merhaleyi iyi niyetimiz, sebatımız ve istisnasız bütün kardeşlerimizin yılmak bilmez tutumlarıyla aşmış bulunuyoruz.

İngiltere Büyük Locasının bir Büyük Locayı muntazam olarak tanımasının ne demek olduğunu size uzun boylu açıklamam gerekmez. Bu işin bundan 253 sene önce kurucusu olmak sıfatıyla İngiltere Büyük Locası, masonluk göğünde kutup yıldızı gibi şaşmaz bir yol gösterici gibidir. Büyük Loca olarak kurulan her müesseseyi kolay kolay tanımaz. Hele gayrimuntazam localarla ilişkisi olan veya kökenini bunlara bağlayan Büyük Locaları asla. Bizim iyi niyetimizin sonucu olarak bu iş de tamamlanmış oldu. Daha 1956 yılında, dünya intizamsız Büyük Locaları listesinde adının yanında "menşei belli olmayan ve egemenlik bulunmayan bir kurul" kaydını gördüğümüz Büyük Locamız için bu gerçekten sevinçli bir durumdur.

14 Kasım 1970 tarihinde toplanan Büyük Loca Umumi Heyeti yıllardan beri süregelen bir meseleyi de bir günde, büyük yorgunluk ve emekler pahasına sona erdirdi: Muntazam bir Büyük Locaya yaraşır bir

Anayasayı kabul etti. Artık kendimizi tamamiyla gerçek masonca faaliyetlere vermeliyiz.

Size localarda her sefer tekrarlanan bir sözü hatırlatarak bu mesajıma son vereceğim:

Kardeşlerim;

Uyanık ve dikkatli olunuz. Yüreklerinizi kardeşlik duygu ve güvenine açık bulundurunuz. Birlikte geçireceğimiz vakitler, bizler ve bütün insanlık için ancak böylelikle yararlı olacaktır.”

Bu mesajda bahsi geçen ve klişesi dercedilen vesikanın adı geçen mecmuanın 10. sayısında yer verilen tercümesi ise aynen şöyledir:

İngiltere Büyük Locası Büyük Kâtibinden Türkiye Büyük Locası

Büyük Kâtibine gelen levha (Tercüme)

11 Eylül 1970

Muhterem Büyük Kâtip Kardeşim,

Ekli belgeleriyle birlikte 9 Mart ve 2 Haziran 1970 tarihli mektuplarımıza atıf yaparak, Büyük Locamıza ve özellikle onun menşesine ilişkin tamamlayıcı bilgiler, Harici Münasebetler Komitemizin ve Genel İşlemler Kurulunun dikkatli incelemelerinden ve bunların sonuçlandırılmaları olumlu bulunduktan sonra, Büyük Locamıza arz edilmiş olup, şimdi İngiltere Birleşik Büyük Locasının 9 Eylül 1970 tarihli üç aylık toplantısında Türkiye Büyük Locasının tanınmasının oy birliği ile kabul edildiğini bildirmekle memnuniyetimi bildirir ve bu vesile ile iki jüridiksiyon arasında kurulan dostane münasebetlerin sürekli olmasını ümit ettiğimi beyan ederim.

Temsilciler teatisi üzerinde sizinle tekrar temasa geçeceğim.

Samimi ve kardeşçe selamlarımla Büyük Kâtip.”⁵⁴¹

Türkiye’de masonluğun nasıl dış köklere dayandığı, “İngiliz Kardeşlerinin” bu tescilinden nasıl önemle bahsettikleri görülmektedir.

“Önceki Büyük Üstat” Dr. Necdet Egeran’ın Mason kaynağında işin içyüzünü daha iyi görmek mümkün

“Bu arada özellikle kaydetmek lazımdır ki İngiltere Birleşik Büyük Locasının Büyük Locamızla tanışmasında, 1970 yılında Büyük Daimi Heyet Üyeleri Galip Kardom ve Alber Arditti Biraderlerin görevli olarak

katıldıkları Brüksel'deki masonik bir törende İngiltere Büyük Locası Büyük Katibi Stubbs Biraderlerin masonluğumuz hakkında yaptıkları inandırıcı konuşmalar da rol oynamıştır. Bu suretle, nihayet 1970 yılında da İngiltere Birleşik Locasıyla tanışmamız sonunda Bütün Dünya Düzenli Masonluklar arasında müstesna yerimizi almış olduk."⁵⁴²

1969 İsrail'de Millî Sigortaya kayıtlı üyeler bir milyona yaklaştı (İş kazası, analık, ihtiyarlık, ölüm sigortası vb.). İsrail'de ayrıca birçok yardım teşkilatı vardır. Birçok gönüllü yardım teşkilatı da faal hâldedir.

CLIV. İSLÂM MİLLETLERİ BİRLİĞİNE İLK ADIMLAR

22-25 Eylül 1989 Mescid'ül Aksa'nın İsrail'de yakılması üzerine İslâm Konferansları, –Zirve ve bakanları seviyesinde– Rabat'ta ilk olarak başlamıştır. Bu bir zirve toplantısı olmuştur.

25 Mart 1970 Cidde'de İslâm Konferansı Dış İşleri seviyesinde yapılmıştır. Bu toplantılar, bütün İslâm milletlerini yavaş yavaş bir araya getirmektedir. Önce siyasi protestodan başlayıp kültürel, mali ve iktisadi dayanışma, iş birliği imkân ve esasları üzerinde çalışmalar başlamıştır.

CLV. İSRAİL'DE İLERLEME VE ARAPLARLA İSRAİLİN YENİ SAVAŞI

1970 İsrail'in nüfusu 3 milyona çıktı. 326 bin Müslüman Arap'ın 25 bini Necef'teki, Negev –yoksul–göçebe–bedevî Araplar, 76 bini Hristiyan Arap'tır (51 bin Katolik-Maruni, 24 bin Ortodoks, 2 bin Protestan). Dürzi Araplar, 36 bine çıkmıştır. Taberiye Gölü yakınında yaşayan Müslüman bin kadar Çerkez ve bin kadar Ermeni vardır.

1970 İsrail'de 1.384.000 ton çimento elde edilmiş, otomobil yapımına girilmiştir.

Ticaret filosu, 713.867 tona çıkmıştır.

Savaş için deniz filosuna da önem verilmektedir. 5 muhrip, 2 denizaltı ve 26 savaş gemisi Akdeniz'de faal hâldedir.

1971 Karaçi'de 3. İslâm Konferansı, Dış İşleri seviyesinde toplanmıştır.

1971 Arap tedhiş örgütü Kara Eylül kuruldu. Yahudilere karşı harekete geçti.

4 Şubat-4 Mart 1972 Cidde'de 4. İslâm Konferansı Dış İşleri Bakanları seviyesinde toplanmıştır. Bu konferanslarda İsrail'in işgal ettiği Arap topraklarından çekilmesi ve Filistinli Arapların eski yurtlarına dönmesi demeci tekrarlanmıştır.

CLVI. MISIR İSRAİLLE ÇARPIŞIYOR

24-27 Mart 1973 Bingazi'de İslâm Konferansı oluyor. Dış İşleri Bakanları toplanıyor.

1971-1972 Araplarla İsrail arasında gerilla savaşları, baskınlar sürüp gitmektedir.

Ekim 1973 İsrail jetleri ve kara kuvvetlerinin saldırı ve bombardımanlarıyla, Suriye'nin kilit enerji tesisleri ve Lübnan yolu tahrip edildi.

1973 ABD'nin devamlı desteğiyle İsrail silahlandırılmıştı. İsrail'le Mısır ve Suriye arasında yeni bir savaş başladı. Bu savaşlarda Mısır ve Suriye başarılı, ciddi muharebelere girişmişlerdir. Bu savaş, bu defa kısa sürmemiş, 15 gün uzamıştır. Mısır orduları, Sina Yarımadası'nda İsrail'in müstahkem mevki olan Bar-lev hattını yarıp ele geçirdi. İsrail sıkışık bir durumda kaldı. Amerika Birleşik Devletleri, Mısır'ın başarısı üzerine işin tehlikesini anladı. Birleşmiş Milletlerin etkisiyle savaş durduruldu.

11 Kasım 1973 Mısır ve Suriye ile İsrail arasında ateşkes anlaşması imzalandı. Bu savaşta Mısır, kaybettiği toprakların bir kısmını ve itibarını kurtardı. Mısır, başarılı bir savaş yapmıştı. Keza Suriye de bu savaşta daha başarılı bir durumda idi. O da itibarını korudu.

22-24 Şubat 1974 Lahor'da İslâm Milletleri Zirve toplantısı yapılıyor. İslâm Milletleri lehine ve İsrail aleyhine kararlar alınıyor.

21-25 Haziran 1975 Kuala Lumpur'da Müslüman Dış İşleri Bakanları toplanıyor. Bu 7. toplantıdır.

9-15 Temmuz 1975 Cidde'de İslâm Milletleri Dış İşleri Bakanları toplanıyor.

2-4 Kasım 1975 Cidde'de İslâm Milletleri arasında olağanüstü toplantı oluyor. Türkiye de katılıyor. Bu 9. toplantıdır.

1975 Dünya Yahudi nüfusu 20 milyona çıktı. Amerika Birleşik Devletleri'nde 6 milyon, Sovyetler Birliği'nde 3 milyon Yahudi yaşamaktaydı. Fransa'da ve İngiltere'de Yahudi sayısı yarım milyonun üzerindeydi.

CLVII. AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ İSRAİLİ MADDETEN DESTEKLİYOR

1 Eylül 1975 ABD, çeşitli sebeplerle Orta Doğu'ya hâkim olmak ve (onun bir yavrusu sayılan) İsrail'in Filistin topraklarında varlığını tescil etmek üzere ilk olarak üç milyar dolar sarf etti.

İsrail ile Mısır arasındaki anlaşma hazırlanıp parafe edildi. Bu anlaşma-ya göre Birleşmiş Milletlerin Yahudileri işgal ettiği Arap topraklarından çıkarma kararına rağmen (1967), Amerika Birleşik Devletleri ve Yahudilere yakınlıkları bilinen devletler, bu kararın uygulanması ile ilgilenmediler.

Aslen Yahudi olan ABD Dış İşleri Bakanı Kissinger, İsrail'i barış içinde yaşatmaya çalıştı. 22 Mart 1975 tarihinde başlayan yeni faaliyeti geliştirdi. Mısır'a önemli siyasi tavizler vermek suretiyle anlaşma yapıldı. Mısır da İsrail'e önemli siyasi vb. tavizler vermekteydi. Ayrıca ABD, İsrail'e milyarlarca liralık yeni destek yardımları vadediyordu.

Anlaşmanın gizli olmayan ana hatları gazetelere şöyle yansdı: "Kissinger'in yeni adı, Orta Doğu Fatihi oldu."

Amerika'nın Orta Doğu'daki konumu, 1956'da Eisenhower yönetiminin Mısır'a Asvan Barajı'nın yapımında yardım etmekten vazgeçmesiyle iyice sarsılmış, 1967 Orta Doğu Savaşı'ndan sonra ise birçok Arap ülkesinin Washington'la diplomatik ilişkileri kesmesi üzerine Amerika Orta Doğu'dan çekilmek zorunda kalmıştır.

Amerika, 1973'teki Orta Doğu Savaşı'ndan sonra özellikle Kissinger'in girişimleriyle yavaş yavaş bölgedeki eski nüfuzunu kazanmaya başlamıştır.

WASHINGTON, ORTA DOĞU'DA BÜYÜK TAAHHÜTLERE GİRDİ

"Amerika'nın dünyanın çeşitli bölgelerinde ara buluculuk girişimleriyle sağladığı barış anlaşmalarının hiçbiri İsrail ile Mısır arasındaki anlaşma kadar pahalıya mal olmamıştır.

Ford Yönetimi, İsrail ve Mısır'a yaptığı vaatleri gerçekleştirebilmek için Kongreden sadece bu mali yıl için 3 milyar dolarlık bir ödenek isteyecektir. Bu 3 milyar dolardan Mısır ve İsrail dışında Ürdün, Suriye ve bazı Arap ülkeleri de yararlanacaktır. Yardımın aslan payını 2.4 milyar dolarla İsrail alacaktır. İsrail'e F-15, F-16 gibi son model uçaklar, füze-ler ve çeşitli askerî malzeme verilecek yeni savunma hattının kurulması için gerekli 150 milyon dolar da Amerika tarafından ödenecektir.

İsrail'in Ebu Rudeys petrollerini Mısır'a iade etmesine karşılık olarak da Washington, bu ülkeye yılda yaklaşık olarak 350 milyon dolarlık bir petrol yardımı yapacaktır.

Amerika'nın Orta Doğu için ayırdığı yardımdan Mısır'a 400 milyon dolar verilecek, Mısır ayrıca çok sayıda Amerikan silahı da alabilecektir. Bu arada Suriye'nin de radikal çizgisine rağmen özellikle teknoloji konusunda Amerika ile yakın bir iş birliğine hazır olduğu bilinmektedir."⁵⁴³

CLVIII. MISIR İLE İSRAİLİN ANLAŞMASI

Anlaşmanın Ana Hatları;

"Taraflar kuvvete başvurmamayı ya da kuvvet kullanma tehdidinde bulunmamayı taahhüt etmişlerdir.

İsrail 1967 savaşı sonunda kazandığı topraklardan, biraz daha geri çekilerek Mısır'a Sina'da 1.000 kilometre karelik bir yer ve Birleşmiş Milletler Barış Gücüne 4.000 kilometrelik bir tampon bölge bırakmıştır.

İsrail Sina'da erken ihbar sistemini korumuş, Başkan Ford, Mısır'a benzeri bir üs bırakmayı kabul etmiştir.

Amerika, Kongre'nin onayına bağlı kalmakla birlikte, Sina'da Mısır-İsrail arasındaki tampon bölgede elektronik aygıtları kullanacak 200 teknisyen görevlendirmeyi kabul etmiştir.

Mısır, İsrail'e mal getiren gemilerin Süveyş Kanalı ve Kızıl Deniz'den geçmelerini kabul etmiştir.

Mısır, Süveyş Kanalı'nın doğusunda Sina bölgesindeki birliklerinin sayısını 7 binden 8 bine, 30 tanktan 75 tanka çıkarma hakkını elde etmiştir.

Her iki tarafın keşif uçaklarının tampon bölge üzerinde orta hatta kadar uçabilmeleri kabul edilmiştir.

Mısır, İsrail'le ticaret yapan Amerikan firmalarına karşı boykotu kaldırmayı kabul etmiştir."⁵⁴⁴

CLIX. TÜRKİYELİ MASONLAR ARASINDA KAYNAŞMALAR

Mimar Sinan dergisinin 17. sayısında "Büyük Üstat Nafiz Ekemen'in demeci, Türkiyeli masonların arasında bir kaynaşma olduğunu göstermektedir.

Sevgili Kardeşlerim.

Localarımız, bir yaz tatilinden sonra, yeni bir hızla çalışmalarına başlamaktadır.

Şu sıralarda hakkımızda birtakım sözler söylendiğini duyuyoruz. Masonluk böyledir. Kurulduğundan bu yana bir tek gün geçmez ki, bin bir uydurma vesile ile, sağdan soldan taşlanmasın. Ve kurulduğundan bu yana, masonluğun bu hareketlere karşı bir tek tutumu vardır: Hiçbir münakaşaya girişmeden, kendi yolunda, sağlam adımlarla yürümek. Münakaşaya girişmez; çünkü masonluk, dinî veya politik bir mücadele yeri değildir; söylenen her söz, haklı veya haksız, bin bir tane yeni sözün ortaya çıkmasına sebebiyet verir ve lakırdı kargaşalığı içinde, gaye kaybolur.

Bakalım zaman ne gösterecektir:

Münafığın sonu gelmez, söner elbet ocağı,

Henüz tütüyor ise, demek gelememiş çağı... 545

CLX. FİLİSTİN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ ÖNDERLERİNDEN FARUK KADDUMİ TÜRKİYE'DE

5 Eylül 1975 Türkiye Dış İşleri Bakanlığı, İslâm milletlerinin tavsiyesiyle Türkiye'ye davet edilen Filistin Kurtuluş Teşkilatının Dış İşleri Bakanı Faruk Kaddumi'ye İstanbul ve Ankara'da Filistin Kurtuluş Teşkilatının şube açmasına dair verdiği sözden cayması üzerine, Arap ve İslâm ülkeleri bir gün önceye kadar Türkleri Kıbrıs davasında desteklerken, birden aleyhe döndüler.

Kaddumi, özel bir toplantı yaparak Türkiye'yi İslâm milletlerine şikâyet edip "Türkler oyunbozanlık ettiler. Bana verdikleri sözden caydılar."⁵⁴⁶ demiş, Bloksuzlar Konferansı'nda İslâm ve Arap milletleri Türkiye'nin destekleyicisi olacakken, Kaddumi'nin Lima'da konuşmasıyla, Kıbrıs Rum yönetiminin teklifleri kabul edilmiştir.

Türkiye'nin önce kabul, sonra reddedişinin altında yatan gizli sebepler ve gizli etkiler, dönen meseleler, Türk kamuoyundan saklanmıştır. Bu tutumdan sonra Kaddumi ve diğer temsilcileri, Atina'da bile Türkiye aleyhinde konuşmuşlar ve Türkiye'ye karşı Kıbrıs meselesinde Yunanlılarla her türlü iş birliğine gireceklerini söylemekten sakınmamışlardır.

Türkiye Dış İşleri Bakanlığı ve ilgililer neden bu duruma düşmüşlerdir? Konu aydınlanmamıştır.

CLXI. UGANDA DEVLET BAŞKANI İDİ AMİN'İN SİYONİSTLER HAKKINDAKİ GÖRÜŞÜ

3 Ekim 1975 *Hürriyet* gazetesinde İdi Amin'e dair haber, alaylı başlıklar içinde şu şekilde veriliyor: "Ne bulduysa takmış, takıştırmış" ve "İdi Amin, Birleşmiş Milletlerde Mareşal üniformasıyla konuştu":

"New York, Uganda Devlet Başkanı İdi Amin, BM Genel Kurulunda yaptığı konuşmada, İsrail'in örgütten çıkarılmasını ve artık bir devlet olarak kabul edilmemesini istemiştir. İngiltere'ye de ağır bir dille çatan İdi Amin'in konuşması sırasında İngiltere ve İsrail temsilcileri Genel Kurul salonunu terk etmişlerdir.

Genel Kurula Mareşal üniformasıyla gelen Uganda Lideri 'Afrikalı olduğum için size Afrikalıların diliyle hitap edeceğim.' demiş ve 1 saat 45 dakika süren konuşması daha sonra Uganda'nın BM'deki elçisi tarafından İngilizceye çevrilmiştir.

'Yahudileri severim; ama siyonistleri kabul etmiyorum.' diyen İdi Amin, 'Siyonistlerin CIA'ya sızarak CIA'yı bu dünya üzerindeki bütün direnme hareketlerini ezmeyi amaçlayan, bir cinayet sendikası hâline getirdiklerini' ileri sürmüştür. Uganda Lideri konuşmasının sonunda ise, 'Sömürgecilikten, emperyalizmden ve siyonizmden arınmış bir dünya istiyoruz.' demiştir."⁵⁴⁷

Ruslar, 1973 Savaşı'nda İsrail'e Yardım Etmiş

5 Ekim 1975 KAHİRE, (THA) Haftalık *El-Musavver* dergisinin ileri sürdüğüne göre, 1972 yılında Mısır'dan çıkarılan Sovyet uzmanları, 1973 Orta Doğu Savaşı'nda Mısır hakkında bildiklerini iletmek için İsrail'e gönderilmiştir. Yazar Mamduh Rada'nın Sovyetler Birliği Mısır'ın isteklerini engellemek, Arap birliğini zayıflatmak ve Başkan Enver Sedat'ı devirmeye çalışmakla suçlamıştır.

Sedat, geçen ay yaptığı konuşmaların bazılarında Sovyetler'in Mısır'a karşı izlediği siyaseti şiddetle eleştirmiştir. Sedat'ın bu eleştirilerinin sebebi, Sovyetler'in Mısır'a askerî malzeme vermeyi reddetmesi ve İsrail ile Mısır arasında imzalanan Sina Anlaşması'na muhalefet edişidir.

Rada, yazısına şöyle devam etmektedir: "Yıllarca Mısır'da hizmet ve Mısır'ın sırlarını öğrenmiş olan Sovyet uzmanlarından bazıları için çok şeyler söylenebilir. Bu uzmanlar, Ekim 1973 Savaşı sırasında Mısır'la ilgili bilgilerini İsrail ordusunun emrine sunmak için İsrail'e gönderilmiştir.

Sovyetler inat ve vahşet ile bize karşı düşmanca tavırlar takınmıştır. Bunların gerisindeki amaçlar Enver Sedat'ın liderliği konusunda kuş-kular yaratmak, ondan kurtulmaya çalışmak, Mısır halkı arasında küt-leler arası ve Araplar arası anlaşmazlıkları körüklemektir.”⁵⁴⁸

CLXII FİLİSTİN KURTULUŞ TEŞKİLATI MÜMESSİLİNİN TÜRKİYE HAKKINDAKİ DEMECİ

14 Ekim 1975 Kıbrıs Rum kesiminde bulunan Filistin Kurtuluş Teşki-latı Mümessili, Kıbrıs'tan Türklerin elini çekmesini, bunun sömürgeci-lilik olduğunu iddia etti. Kendilerinin sömürgeciliği iyi bildiklerini, Yahu-diler tarafından yurtlarından sürüldüğünü ileri sürdü ve Patrik Makari-os'u destekleyeceklerini söyledi.

Bir önceki ayda Filistin Kurtuluş Teşkilatının Ankara ve İstanbul'da birer şube açmak isteği müzakere edilip Dış İşlerince kabul edilir gibi bir durum takınılmasından sonra bundan vazgeçilince, Filistin Kurtu-luş Teşkilatı Türkiye'ye karşı cephe aldı. Rumların Kıbrıs'ın yerlisi olma-dıklarını, mutaassıp birer Ortodoks Hristiyan olduklarını, Türklerin dört yüz yıl kadar burasının da hâkimi ve yöneticileri bulunduklarını, bu tarih içinde büyük bir nüfusa sahip oldukları hâlde, İngiliz işgaliyle ve Yunanlıların iş birliğiyle Türkleri sürmek, iktisaden ve maddeten ezmek, imha etmek politikasını Makarios'un Türklere karşı sürdürdü-ğünü, Yunan işgalini ve onunla birleşme hırslarını, bunların aynı zamanda Türk ve İslâm düşmanlığını bilmez görünerek, yönetici Dış İşlerinin verdiği ümit ve vaatten caymış görünmesinden gücenik ola-cakken, Yunanlıların Türk milletinin varlığına kadar düşmanlıklarını, İslâm âleminin Türkiye ile tarihî ve İslâmî bağlarını hatırlamadan duy-gusal, aşırı ve haksız bir tutuma sürüklenmeleri kime, ne fayda sağla-yacaktır?

Türk Dış İşleri, bu konuda da bir hata, hatta bir suç işlemiştir. Zira Filis-tin Kurtuluş Teşkilatının hem Atina'da hem de Kıbrıs Rum yönetimin-de kalan mümessillikleri, büroları vardır.

17 Ekim'de Anadolu Ajansı şu haberi verdi:

FKT'NİN KIBRIS TEMSİLCİSİ, TÜRKLER ALEYHİNE DEMECİ VERDİ

LEFKOŞE, (AA) Filistin Kurtuluş Teşkilatının Kıbrıs Temsilcisi Zekeri-ya Abdurrahim de Kıbrıs Rum yönetimi gibi, Kıbrıs'ın Türkiye tarafın-dan kolonize edilmekte olduğunu öne sürmüştür. EOKA Tedhiş

Teşkilatının toplantılarına katılan Abdurrahim, son günlerde Türk düşmanı tutumu ile dikkati çekmeye başlamıştır.

CLXIII. İSRAİL SURİYE'Yİ TEHDİT EDİYOR

15 Ekim 1975 İsrail Dış İşleri Bakanı, Lübnan'daki karışıklıktan Suriye'nin faydalanmaya kalkması hâlinde seyirci kalmayacaklarını, müdahale edeceklerini söyleyerek Suriye'yi savaşla tehdit etti. İsrail askerleri, İsrail-Suriye sınırında iki Suriyeli çobanı öldürdü. Suriye, sınır köylerini boşaltıp asker yığmaya başladı.

İsrail de Suriye sınırına asker yığmaya devam etti. Taraflarca İsrail ve Suriye arasında bir savaş hazırlığı hüküm sürmektedir. Mısır'la yapılan anlaşma sonunda Suriye karşısında bir savaş hazırlığı sürdürülmektedir. Bu defa savaşın ileriki aylarda İsrail ve Suriye arasında başlaması muhtemel görüntüsü seziliyor.

Bu bir savaş ilanı şeklinden çok saldırılarla kendisini gösterecektir.

CLXIV. SİYONİZMİN İRKÇILIK OLDUĞU ARTIK ANLAŞILDI

17 Ekim 1975 Konumuzla ilgili haberler açıklıkla ortaya çıktı: "Siyonizmin ırkçılık olduğu görüşünü savunan tasarı bir BM Komisyonuna sunuldu."

New York, (AA) Siyonizmin bir çeşit ırkçılık ve ırk ayrımı olduğunu öne süren bir tasarı, ABD ve AET (Avrupa Ortak Pazarı) ülkelerinin çeşitli ihtarlarına rağmen, nihayet BM Sosyal İşleri Komisyonuna sunuldu.

Tasarıyı hazırlayanlar: Tasarı, Küba ile Arap ve Afrika ülkeleri tarafından hazırlanmıştı. Bunlar arasında Suriye, Libya, Mısır, Somali, Cezayir, Fas ve Gine bulunmakta.

Sunulan tasarı, aynı konu ile ilgili olan ve daha önce BM'ye sunulmuş bulunan 1963, 1973 ve 1975 (Temmuz) tarihli karar tasarılarına atıfta bulunmakta. Bu karar tasarıları da ırkçılık ve ırk ayrımını takbih etmek amacıyla hazırlanmış tasarılarıdır.

İsrail'in Tutumu: Bilindiği gibi İsrail, söz konusu tasarının Orta Doğu ülkelerinin İsrail'e karşı sürdürdükleri tarafı davranışların bir devamı

olarak nitelenmiştir. Ayrıca bu tasarımı İsrail, İslâm Ülkeleri Konferansı'nda alınan kararların bir uzantısı olarak gördüğünü açıkladı.⁵⁴⁹

17.10.1975 tarihinde BM, 29'a karşı 70 oyla siyonizmin ırkçılık olduğu kanaat ve kararındadır. Türkiye, tasarının lehinde oyunu kullanmıştır.

19 Ekim 1975

BM SİYONİZMİ IRKÇILIK OLARAK KABUL ETTİ!

ORTA DOĞU DIŞ HABERLER SERVİSİ

BM Birleşmiş Milletler Genel Sosyal Komisyonu, uzun ve çok tartışmalı üç oturumdan sonra siyonizmi ırkçılık ve ırk ayırımı sayan karar tasarısını 29'a karşı 70 oyla benimsemiştir, 28 üye çekimser kalmıştır.

Karar tasarısının şimdi BM Genel Kurulunun onayına sunulması gerekmektedir. İsrail, Birleşik Amerika, "AET"nin 9 üyesi, İskandinav ülkeleri, Latin Amerika ülkeleri, Fildişi Kıyısı ile Liberya tasarıya karşı oy kullananlar arasındadır. Romanya, Zaire, Zambiya, Sierra Leone çekimser oy kullananlar arasında yer almaktadır.

AMERİKA ŞİDDETLE KARŞI ÇIKTI!

Komisyonun üçte iki çoğunlukla kabul ettiği ve bazı Arap ülkeleri, Küba, Dahomey tarafından sunulan karar tasarısının Komisyonunda görüşülmesi, Birleşmiş Milletlerde uzun yıllardan beri rastlanmayan gergin bir hava içinde geçmiştir. Özellikle Birleşik Amerika'nın BM Daimi Temsilcisi karar tasarısına şiddetle karşı çıkmış ve "Bu davranışın iğrenç bir davranış olduğunu söylerken kelimelerimi iyice tartıyorum." demiştir.

Amerikan Temsilcisi'nin bu çeşit kelimeleri pek nadir kullandığına dikkati çeken gözlemciler, bunun Birleşmiş Milletler Teşkilatına karşı Birleşik Amerika'nın girişebileceğini ileri sürdüğü mali ve siyasal misillemelere bir başlangıç olabileceğini ileri sürmektedir. Bu karar tasarısının benimsenmesinin ayrıca Birleşmiş Milletlerin uygulayacağı "İrkçılıkla on yıllık mücadele programı"nı da sekteye uğratabileceği belirtilmektedir. Nitekim, Birleşik Amerika'nın Birleşmiş Milletlerdeki Baş Temsilcisi Daniel Moynihan, ırkçılık ile siyonizmi bir tutan bu karar tasarısının kabulünün yalnız Birleşik Amerika'nın bu programa katılmasını önlemekle kalmayıp daha vahim sonuçlar doğurabileceğini ileri sürmüş ve "Bu ancak bir başlangıç olacaktır." demiştir.⁵⁵⁰

21 Ekim 1975 Ergün Göze, BM'nin "mühim bir karar" verdiğini şöyle belirtiyor:

MÜHİM BİR KARAR

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu Sosyal Komisyonu, çok mühim bir karar verdi. Çok şiddetli münakaşalardan sonra verilen bu karara göre, siyonizm, ırkçılık ve ırk ayrımının bir çeşidi olarak kabul edilmiştir. İsrail'in ve ABD'nin şiddetli muhalefetine rağmen, kabul edilen bu kararı, Arap memleketleri teklif etmişlerdi. ABD, İsrail ve uydularının bu kararın hiç olmazsa Genel Kuruldan çıkmaması için ellerinden geleni yapacakları tabiidir. Bu karar birçok bakımdan incelenmelidir.

Yahudilik ve Musevilik

Kararın teklifçileri, bu kararın Yahudi ve Musevi aleyhtarlığı ile bir alakası bulunmadığını ve fakat bir İsrail ırkçılığını hedef kabul ettiğini belirtmişlerdir. Gerçekten tarih, İsrailoğullarının ikbal ve idbarı hikâyesiyle doludur. Musevilik, hak din olmak gerekirken bugünkü siyonist tatbikatına göre, bir ırkçılıktır. Çünkü hiçbir yeni müntesip kabul etmez. Her dinin misyoneri vardır, Museviliğin yoktur. Hiçbir din kan bağına kaale almaz. Ancak Musevilik bir ırk hâline geldiği için, yeni "mümin" aramaz.

Hak peygamberlere bile, aşırı ırkçılık ve madde düşkünlüğü yüzünden yeni siyonizm sebebiyle karşı geldiği tarihçe sabit olan İsrailoğulları, başka ırkçılıkları da tahrik etmişlerdir. Alman ırkçılığı bunun en kanlı ve bariz misalidir. Hitler, Musevi azınlığın, bütün Almanya'yı iktisadi hayatında ve basınında kontrol altında tuttuğunu ve bilhassa Viyana'daki fuhuşun Museviler tarafından organize edildiğini gördüğü için, korkunç bir karşı ırkçı olmuştur. Ve siyonizmin çok ince, rafine, aşırı bir propaganda ile örtülü ırkçılığı ile aynı metotları kullanarak başa çıkmadığı için, insanlık dışı tedbirlere başvurmuş, insanlığı utandırmıştır.

Ne var ki, siyonizm bugün dünyanın her yanında mevcuttur. Dünyanın her yanındaki Musevilerden siyonizm ağına düşenler faaliyettedir. Mesela bunlar ABD Kongresi'nde aza bile olsalar, ABD menfaatlerini değil; ancak İsrail menfaatlerini hesap ederler. Fransız televizyonundaki Museviler, son Arap-İsrail harbinde Fransız hükûmetinin "tarafsız olunuz" emrine rağmen İsrail'i tutan bir neşriyatla siyonizmi desteklemiş, Fransa hükûmetine metelik vermemişlerdir. Arap devletlerinin İsrail'in Filistin'deki insan haklarına aykırı tutumunu böylece, ahlaki planda dünya efkârına getirmeleri, insanlık için bir kazançtır.

Hatta Musevilik için bile öyle olacaktır. Üç büyük Yahudi âlimini düşünelim. Einstein, Freud ve Marks... İnsanlık bugün bu üçünün fikir ve eserlerinin mazlumu ve mahkûmudur. Ve bu eserlerin hiçbirisi orijinal değildir. Hepsisi istismara ve ifsada, imhaya müteveccihdir. Bunlar

insanlığın başına atomu, cinsî ahlaksızlığı ve sınıf çatışmasını patlatmışlardır. Museviliğin kendine has kültürü yoktur. Rahmaninof, besteler; Vagner, Mozart ibda eder; Yahudi Menuhin icra eder ve ünü onların hepsini geçer. Çünkü propaganda tekniği maksatlıdır. Her milletin tiyatrosu kendi kurbanlarından önce, onların kurbanlarına ağlamaya mecbur edilir. Hiçbir azınlık, hiçbir memlekette bu kadar sene sonra, bu kadar müessir kalamamıştır.

Türk Politikası Bakımından

Aslında siyonizmi dünyaya tanıtan bizim Dış İşleri teşkilatımız olmalıydı. Çünkü Osmanlı cihan devletimizi yıkan amiller arasında en büyük rolü siyonizm oynamıştır. İnanmayan, benim yazılarıma değil, İsrail'in kurucusu Theodor Herzl'in hatıralarına bakıp, Sultan Abdülhamit'in nasıl kahramanca direndiğini ve bu sebeple, tahttan Karasu Efendi vasıtası ile indirildiğini okuyabilirler. Türk basınında da, son senelere kadar ağır bir siyonizm baskısı mevcut idi; hâlâ da bazı noktalarda odaklaşmıştır. İsrail devletini kurmak için siyonizm, dünyanın en temiz ve haysiyetli medeniyeti olan İslâm medeniyetini, İslâm kardeşliğini kundaklamıştır. Bugün Birleşmiş Milletler kararlarına uymayan bir devlettir İsrail. Ve son Kıbrıs meselesinde Tel Aviv, Türkiye'ye karşı ikili oynamıştır. Bir yandan Türkiye Dış İşleri Bakanlığına bazı küçük meselelerde hizmet ederken, Mesela İngiltere, Fransa, ABD'deki bazı gazetelerde Musevi yazarlar vasıtasıyla birkaç lehte..."⁵⁵¹

5 Kasım 1975 SİYONİZM İRKÇILIK SAYILINCA, İSRAİL VE AMERİKAN DELEGELERİ SİNİRLENDİ

New York, (Hürriyet) Birleşmiş Milletler Genel Kurulu siyonizmi (Yahudi egemenliği inancı) ırkçılıkla bir tutan karar tasarısını 29'a karşı 72 oyla kabul etmiştir. Tasarının reddedilmesi için büyük çaba harcayan İsrail, Amerika ve Ortak Pazar üyesi ülkeler başarılı olamayınca lehte oy veren ülkeleri tehdit etmişlerdir.⁵⁵²

11 Kasım 1975 ABD ve İsrail, tasarıya şiddetle karşı çıktı.

TÜRKİYE, SİYONİZMİ İRKÇILIK SAYAN TASARIYA "EVET" DEDİ

New York, (THA) Birleşmiş Milletler Genel Kurulu Sosyal Komisyonu geçen ay kabul ettiği siyonizmi ırkçılıkla eşit tutan karar tasarısını onaylamıştır ve Türkiye tasarı lehinde oy kullanmıştır.

Kurul, ABD ve Avrupa Ortak Pazar Üyesi ülkelerin temsilcilerinin bütün çabalarına rağmen 32 çekimser ve 35'e karşı 72 oyla karar tasarısını onaylamış ve bunun ardından da müthiş bir tepki meydana gelmiştir.

Pazartesi gecesi onaylanan karar tasarısı, Arap ülkelerinin hazırladığı bir tekliftir. Tasarıda –Birleşmiş Milletler siyonizmin ırkçılık ve ırk ayrımının bir şekli olduğunu resmen kabul etmektedir– cümlesi yer almaktadır.

Kurulun 142 üyelik Sosyal Komisyonu, 17 Ekim günü, 27 çekimser, 29'a karşı 70 oyla karar tasarısını onaylamış ve kurula göndermiştir.

İSRAİL KINADI

İsrail temsilcisi Hayim Herzog, karar tasarısının onaylanmasını kınamış ve “Biz, Yahudiler, bunu unutmayacağız.” demiştir.

Öte yandan ABD temsilcisi Patrick Moynihan da karar aleyhinde çok sert konuşarak şunları söylemiştir: “Dünyanın üstüne çok büyük bir kötülük başıboş saliverilmiştir.”

ABD Heyetinin bir üyesi olan Amerikan Kongre Üyelerinden Donald Feraser ise ABD hükûmetinin karara göstereceği tepkiyi şimdiden tahmin edemeyeceğini ifade ederek en azından Amerika ile karar lehinde oy veren ülkeler arasındaki ikili ilişkilerin yeniden gözden geçirilebileceğini ifade etmiştir.⁵⁵³

19 Kasım 1975 “DÜNYA TURU”

Ssssssiyonizm...

İngiltere'ye yabancı biri olarak yaşamaya gidip de ev aramaya çıktığınızda bazı evlerin kapısında “Affedersiniz, zencilere ve siyah renkli insanlara ev kiralamıyoruz.” anlamındaki “Sorry, no coloured people.” sözlerini görürsünüz. Yasal olarak bunu yasaklamak üzere girilen çabaların etkisiyle bu sözleri yazılı olarak görmezseniz bile İngilizler arasında zencilere, Pakistanlılara, Hintlilere ev kiralamak istemeyenler bulunduğunu sohbetlerden, özel konuşmalardan anlarsınız.

İrk ayrımının asgari düzeyde olduğu söylenen İngiltere’de bile durum böyle ise Amerika’daki renk ayrımının ne raddeye vardığını siz düşünün.

İrkçılık gözetmek Birleşmiş Milletler yasalarına aykırıdır. Bugünlerde Birleşmiş Milletlerde siyonizmin ırkçılığın bir türü olarak suçlandığını görüyoruz. İsrailileri ve dünyadaki Yahudileri kızdıran Birleşmiş Milletlerin bu kararının aslı, esası acaba nedir?

Kendimizi bildik bileli İsraililer ve Yahudiler dünyanın birçok ülkelerinde kendilerine karşı ırk ayrımı yapıldığından yakınmışlar ve “semi-

tizm"e karşı uygulanan bu tutumdan dünyanın vazgeçmesini istemişlerdir. Şimdi ne görsek beğenirsiniz? İsrail'in diğer toplumları "ırk ayrımı" ile ezdiği anlamına gelen "siyonizm"ın Birleşmiş Milletlerde Arapların öncülük ettiği bir teşebbüsle suçlandığına tanık oluyoruz. Takvimin 1975'i gösterdiği yılda...

Siyonizmin ırkçılık olarak suçlanması iki hedefi var. Bu hedeflerden birine göre İsrail devleti Orta Doğu'da Araplar aleyhine devamlı yayılma ve eline geçirdiği topraklardaki Arapları Yahudileştirme siyaseti uygulamaktadır. Peki, İsrail, Arapların istediği gibi 1967 sınırlarına çekilirse "siyonizm"ın suçlanması kararı, fonksiyonu görmüş olacak mı? İş bununla bitecek mi? Hayır! Arapları kızdıran bir de Amerika, İngiltere gibi ülkelerde kılık değiştiren Yahudi sermayesinin dünyadaki en can alıcı müesseselerin başında bulunması, buralarda Amerikalı veya İngiliz olarak kazandıkları paraları İsrail'e aktarmaları ve böylece gizli gizli akan para nehirinden beslenen son derece güçlü, son derece kendinden emin ve biraz da kendini beğenmişlik kompleksine kapılan bir İsrail yaratılması. Çok hızlı ve sessiz akan bu nehir "Sssss" diye ilerleyerek çölde Arapların arasına girmiştir "siyonizm" olarak.

Biliyorsunuz Yahudiler binlerce yıl hor görülmüşler ve ömürlerini bu kompleks içinde geçirmişlerdir. İçi binlerce yıldır dolan kompleks kabındaki acı damlalar İsrail devleti kurulduktan sonra "şerefe" bir de içiliverince bu defa da "üstünlük kompleksi"ne kapılıp sarhoş oldular. Bu sarhoşluğun sonucu Orta Doğu'da yayılma siyaseti uyguladırlarsa da, şimdi, yavaş yavaş akılları başlarına geliyor, yayıldıkları yerlerden çekiliyor ve "Bakın bize yapılan antisemitizme!" diye ebedi haklı durumdan "siyonizm"le suçlanan duruma düşüyorlar.

Bu suçlamaya İsrail'in ne kadar kızdığı, Başbakan Rabin'in "İsrail bugünü unutmayacaktır." demesinden belli. 1973 Yom Kippur savaşında ani saldırıya uğrayıp yenilince bile bu kadar kızmamışlardı. Demek, Araplar, Birleşmiş Milletlerde "siyonizm"ın suçlanmasını sağlamakla 1975 kasımında ikinci bir Yom Kippur savaşı kazandılar.⁵⁵⁴

13 Kasım 1975 BM'DE YAHUDİLERE AĞIR BİR DERS VERİLDİ

RABİN; "İSRAİLİ YOK ETMEK İSTİYORLAR!"

Siyonizmi ırkçılıkla bir tutan karar tasarısının onaylanması, Yahudiler arasında hem şaşkınlık hem de endişeye yol açmıştır. Oylamadan hemen sonra konuşan İsrail Büyük elçisi Haim Herzog; "Bizler, Museviler bunu unutmayacağız!" sözleriyle başlayan konuşmasıyla oylamada İsrail'in aleyhine oy kullanan ülkeleri adeta tehdit etmiştir.

New York, (AA) Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, siyonizmi ırkçılık sayan, Filistinlilerin vazgeçilmez hakları konusunda araştırma yaparak bir komite kurulmasını öngören ve Filistin Kurtuluş Teşkilatının Orta Doğu konusundaki bütün görüşme ve konferanslarda temsil edilmesini öngören üç ayrı karar lisansını oy çokluğu ile kabul edilmesinde Türkiye, her üç oylamada da Arapların yanında ve İsrail'e karşı oy kullanmıştır.

AMERİKA CEZALANDIRACAKMIŞ!

Oylamanın yapıldığı dakikalarda Washington'da basına bir demeç veren Washington Senatörü Henry Jackson, siyonizmi ırkçılıkla bir tutan karar tasarısı lehine oy kullanan ülkelere Amerikan yardımının kesilmesi için Kongreye bir teklif sunacağını söylemiştir.

Amerika'nın Birleşmiş Milletli heyetinden bir delege de Kongrenin tasarısı lehinde oy kullanan ülkelere karşı "cezalandırıcı tedbirlere başvurusu" ihtimalinden söz etmiştir.

ORTALIĞI KARIŞTIRAN ÖNERGE

"Siyonizm eşittir ırkçılık" diye özetlenebilecek tasarının kabulünden sonra Genel Sekreter Kurt Waldheim Dünya Teşkilatının en kritik günlerinden birini yaşadığını söylemiştir.

Amerika Büyük elçisi Daniel Patrick Moynihan da, tasarının kabulünü hür dünya için utanç verici bir gelişme olarak nitelemiştir. İsrail Büyük elçisi Haim Herzog ise şöyle konuşmuştur:

"Bizler, Museviler, bunu unutmayacağız."

Amerikan Heyetinden Milletvekili Conald Fraser, Washington'un ne gibi bir tepki göstereceğini henüz bilmediğini; fakat hiç şüphesiz bazı tedbirlere başvurulacağını, ya Amerika'nın Birleşmiş Milletler ile olan ilişkilerini toptan gözden geçirileceğini ya da tasarısı lehinde oy kullanan ülkeler ile ikili ilişkilerin yeni baştan tanzim edileceğini söylemiştir.

Siyonizmi bir çeşit ırkçılık ve ırk ayırımı kabul eden tasarısı 32 çekimser, 35 aleyhte oya karşı 72 oyla kabul edilmiştir.

Türkiye, 71 ülke ile beraber tasarının lehinde oy kullanmıştır. Aleyhte oy veren ülkeler arasında Avusturya, Belçika, Kanada, Danimarka, Finlandiya, Fransa, Batı Almanya, İrlanda, İtalya, Lüksemburg, Hollanda, İsveç, Amerika ve İngiltere bulunmaktadır.

Çekimser kalan ülkelere bazıları da şunlardır: Etiyopya, Yunanistan, Japonya vs.

Romanya, Güney Afrika ve İspanya oylamaya katılmamıştır. Kıbrıs Rum yönetimi ise Türkiye ile beraber tasarıya oy veren ülkeler arasında yer almıştır.

Aynı tasarı daha önce Genel Kurulun 142 üyeli Sosyal Komisyonunda, 27 çekimser ve 29 aleyhte oya karşılık 70 oyla kabul edilmiştir.

İsrail Büyük elçisi Herzog, tasarının kabulünde 9 Arap ülkesi ile beraber Filistin Kurtuluş Teşkilatı ve Küba'nın büyük rol oynadığını söylemiştir.

DİĞER TASARILAR

Genel Kurul, pazartesi günü Filistin konusunda iki ayrı karar tasarısını daha kabul etmiştir. Bunlardan biri, Filistin Kurtuluş Teşkilatının bütün uluslararası barış görüşmelerinde temsil edilmesini öngörmektedir ve 27 çekimser ve 18 aleyhte oya karşılık 93 oyla kuruldan geçmiştir.

Aleyhte oy kullanan ülkeler arasında Belçika, Kanada, Batı Almanya, İsrail, Hollanda, İngiltere ve Amerika da bulunmaktadır. Çekimser kalan ülkelerden bazıları ise şunlardır: Avusturya, Japonya, İtalya.

Türkiye, Kıbrıs Rum yönetimi ve Yunanistan lehte oy vermişlerdir.

Filistinlilerin vazgeçilmez haklarını inceleyerek, Genel Kurula rapor edecek bir komite kurulmasına ilişkin bir tasarı da 19 çekimser ve 8 aleyhte oya karşılık 101 oyla kabul edilmiştir. Batı Almanya, İngiltere ve Amerika aleyhte oy vermiş, Fransa, İtalya, Belçika ve Japonya çekimser kalmışlardır. Türkiye ile beraber Kıbrıs Rumları ve Yunanistan lehte oy kullanmışlardır.

Genel Kuruldan geçen tasarlara göre, Genel Sekreter Kurt Waldheim, Filistin Kurtuluş Teşkilatının uluslararası barış konferanslarına katılma hakkından Cenevre Konferansı'nın iki ortak başkanı Amerika ile Rusya'yı derhal haberdar edecektir.

Kurulacak olan 20 kişilik özel bir komisyon ise, Filistinlilerin devlet olma hakkı konusunda hazırlayacağı raporu 1 Haziran tarihine kadar Güvenlik Konseyine sunacaktır.

İSRAİLİN TEHDİDİ

Tasarıların kabulü üzerine Kudüs'te basına bir demeç veren İsrail Başbakanı İshak Rabin şunları söylemiştir:

Önergeler lehinde oy kullanan ülkeler, tedhiş metotlarını benimsemiş ve Birleşmiş Milletlere üye bir devleti ortadan kaldırmaya ant içmiş kuruluşların yanında yer almakla ağır bir sorumluluk altına girmişlerdir.

Rabin, dünyada hiçbir ülkenin İsrail'i, tedhişçi bir kuruluş ile iş birliği yapmaya zorlayamayacağını kaydetmiştir.

WALDHEİM ENDİŞELİ

Siyonizmi ırkçılıkla bir tutan tasarının geç saatlerde kabulünden sonra bir demec vererek Genel Sekreter Kurt Waldheim Birleşmiş Milletlerin çok zor bir durumda kaldığını anlatmıştır.

Waldheim, Orta Doğu meselesine gerçekçi bir çözüm bulunamadığı takdirde derin yaranın kanamaya devam edeceğini ve belki de hiçbir vakit kapanmayacağını söylemiştir.

Waldheim, Birleşmiş Milletlere üye bütün ülkeleri birlikte çalışmaya ve Dünya Teşkilatını ayakta tutmak için gereken her türlü fedakârlığı yapmaya çağırıştır.

SEMBOLİK AF KARARI

Amerikan Delegesi Moynihan ise, Genel Kurulda kabul edilen tasarılarla ile, 6 milyon Musevi'nin katillerine sembolik bir af çıkarmış olduğunu iddia etmiştir.

Moynihan, Siyonizmi ırkçılıkla bir tutan önerinin kabulü üzerine verdiği demecde, çok sert bir ifade ile şunları söylemiştir:

"Siyonizmin ırkçılık olduğu iddiası bir yalıdır. Ancak Birleşmiş Milletler, böyle bir yalanı gerçek ilan etmiş bulunmaktadır. Gerçeğin ne olduğunun mutlaka ifadesi gerekir."⁵⁵⁵

Kasım 1975 Amerika, Birleşmiş Milletlerin Siyonizm için aldığı kararı protesto etti.

BM Siyasal Komisyonunda konuşan Kıbrıs Türk Federe Devleti Temsilcisi Çelik, Denktaş'a söz hakkı tanınmasını istedi...

Dış İşleri Bakanı Çağlayangil, "Kıbrıs Türklerinin gıyabında alınacak bir karar; ancak tek yönlü bir nitelik taşıyacaktır." dedi...

Dış Haberler Servisi

BM Genel Kurulunun "siyonizmi ırkçılık sayan" tasarısı çoğunlukla kabul etmesi, büyük tepkilere yol açmış, Amerika'nın teşkilattan çıkması, yaptığı mali yardımı kesmesi teklifleri hazırlanmaya başlanmıştır. Charlestone'da Cumhuriyetçi Partinin yemeğinde bir konuşma yapan Başkan Ford, "Çok acele tedbirler almamız lazımdır!" demiştir. ABD'nin BM'nin çeşitli kuruluşlara yılda yaklaşık olarak 2.5 milyar lira yar-

dımda bulunduğunu belirten yetkililer, bunun kesilmesi hâlinde, bu dünya kuruluşunun iflas edeceğini öne sürmüşlerdir. Amerika daha önce İsrail'in UNESCO'dan çıkarılmasını protesto için bu kuruluşa yardımını kesmişti.

Senatonun en nüfuzlu üyelerinden biri olan Hugh Scott, 30 arkadaşı ile Amerika'nın BM'ye yaptığı yardımı yeniden gözden geçirmesini öngören bir teklif hazırlamıştır. Amerikan Senatosu, siyonizm ile ilgili tasarımı protesto eden bir karar da almıştır. Senatonun toplantısında 9 İsrailli parlamenter de hazır bulunmuştur.

AMERİKA, BM'DEN ÇEKİLECEK Mİ?

Alabama Senatörü James Ailen, toplantı sırasında bir konuşma yaparak Amerika'nın BM'den çekilmesini istemiştir. Durumun kontrolden çıktığını gören Hugh Scott, hemen yatıştırıcı birkaç söz söylemiş ve "Acele karar almaktan sakınlım." demiştir.

Öte yandan Beyaz Saray'dan bir açıklama yapan sözcü William Greener, Başkan Ford'un Birleşmiş Milletlerden çekilmeyi düşünmediğini bildirmiştir. Greener, buna rağmen Başkan Ford'un Siyonizm ile ilgili kararı yasalarına aykırı bulduğunu da bildirmiştir.

Amerika, Filistinlilerin gözlemci olarak kabul edildikleri Çalışma Teşkilatından çıkmıştır.

GÖSTERİLER

Siyonizm ile ilgili BM kararını protesto etmek için binlerce Musevi, New York'ta bir gösteri yapmıştır. Gösteriyi 32 Musevi teşkilatı düzenlemiştir.

BM'nin, siyonizmi ırkçılık sayan kararı, 32 çekimser, 35 aleyhte oya karşılık 72 oy ile kabul edilmiştir. Türkiye, oylamada Arap ülkeleri ile beraber hareket etmiştir.

TEPKİLER

Siyonizmi ırkçılık ile bir tutan karar özellikle Batı dünyasında tepkiler yaratmıştır. BM Genel Kurulunun bu dönemdeki Başkanı Lüksemburg Başbakanı Gaston Thorn, kararın "tehlikeli sonuçlar doğuracağını" öne sürmüştür.

Danimarka Dış İşleri Bakanı teklife müspet oy verenleri "sorumsuzlukla" suçlamıştır.

İtalyan Komünist Partisi sözü edilen kararın Arap dünyasına zarar vereceğini açıklamıştır.

Şam Radyosu bir yorumunda "BM'nin şimdiye kadar aldığı en önemli karar" deyimini kullanmıştır. Radyo Amerika'yı siyonistlerin baskılarına boyun eğdiği için kınamıştır.⁵⁵⁶

13 Kasım 1975 "Müslümanlar Karşı Çıkarken Hristiyanlar Lübnan'ın Taksimini İstiyor:"

BEYRUT, (Günaydın Dünya Servisi) Birkaç ay öncesine kadar her türlü ihtimalin en uzağı olarak görünen "bölünme" fikri bugün Lübnan'ın içinde bulunduğu çıkmazdan kurtulması için en geçerli çare olarak ileri sürülmeye başlanmıştır.

Yedi aydan beri devam eden iç savaşa çözüm yolu arayan siyasi liderlerin bile kendi aralarında din kavgalarına başlamış bulunmaları, Orta Doğu'nun küçük Lübnan devletinin Müslüman ve Hristiyan bölgelere ayrılarak ikiye bölünmesi giderek en çıkar yol olarak görülmeye başlanmıştır.

Bölünme söylentileri giderek kuvvet kazanırken tam bir harabe hâline gelmiş bulunan Beyrut kenti ve dolayları ile Lübnan'ın diğer kesimlerinde Müslümanların çoğunlukta olduğu bölgelerden Hristiyan halkın hızla göç etmeye başladığı bildirilmektedir.⁵⁵⁷

14 Kasım 1975 Ahmet Güner, siyonizm ile ilgili haber üzerinde önemle duruyor: "BM'nin Kararı ve Siyonizm".

Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda, siyonizmi ırkçılıkla bir tutan ve dolaylı olarak takbihini hedef alan bir karar tasarısının kabul edilmesi beklenenin çok üstünde akisler uyandırdı. Beklenenin çok üstünde diyoruz çünkü BM kararlarının, hele İsrail taraf ise, ancak müspet olması hâlinde bir değeri olmakta, menfi ise tatbik kabiliyeti bulunmamakta idi. Yine, Birleşmiş Milletlerin ve hatta Güvenlik Konseyinin İsrail'in saldırganlığı ile ilgili kararlarının pratikte hiçbir fayda sağlamadığı biliniyordu.

Fakat bu defa böyle olmamış, başta Amerika, İngiltere, Hollanda ve Fransa olmak üzere peşlerinde 1945'ten bu yana, durmadan, kendini İsrail'e maddi manevi borç ödemekle yükümlü sayan Batı Almanya da dahil, adeta Birleşmiş Milletler müessesesini dağıtmakla tehdide kadar işi ileri götürmüşlerdir.

Bu niçin böyle olmuştur?

Sadece sembolik mahiyette kalacağı bilinen bir karar niçin, hemen bütün demokrasileri ve Batı dünyasını, ortalarına hidrojen bombası düşmüş kadar paniğe uğratmıştır?

Birkaç sebep sayabiliriz. Önce İsrail devleti ve Musevilik, Yahudilik gibi müessese, inanç ve kan olarak birtakım şeylerle siyonizmin eş anlama gelmediğini hatırlatmak zorundayız. Siyonizm, bünyesinde asırlardır bilinen Musevi hıncını, kendine has metotları olan Yahudi emperyalizmini taşıyan, İsrail devletinin askerî, siyasi, ekonomik ve kültürel gücünü giderek daha da artırmayı amaç edinen ve kan olarak Yahudi, inanç olarak Musevi olan birkaç milyonun “-izm”i değildir. Siyonizmin, bünyesinde ve hedeflerinde, Batı kapitalizminin, mazlum milletlere düşmanlığın, İslâma hıncın taraftarları da görev almışlardır. Siyonizm belki, sadece idarecileri Yahudiler olan, fakat vurucu gücü, sömürsünün ortakları daha çok zengin Batı ülkeleri, Batı’nın kapital çevreleri ve Amerika’nın siyaset kulisleri olan bir ideolojidir.

Siyonizmin takbihi ve ırkçılık sayılışı, dolayısıyla sadece İsrail’i ve Musevileri hedef almamakta, bütün Batı kapitalizminin, Doğu’ya ve İslâm’a yönelik emperyalizm ve sömürüyü teşhir etmekte, suçlamaktadır. Batı ülkeleri, bu kararın muhtevasında kendilerinin de takbih edildiğini gördükleri için sinirlenmektedir ve Birleşmiş Milletleri tehdide varan beyanlarda bulunmaktadırlar.

Her zaman yazmışsıdır. Bazen basınımızda, “Araplar, 2.5 milyonluk İsrail ile başa çıkamadı, yazıklar olsun” gibi saçma hükümler çıkar. Yanlıştır. İsrail 2.5 milyon değildir. 250 milyondur. Batı ülkeleri, Amerika’nın bütün altınları, makamları ve silahları bu 2.5 milyon denilen İsrail’in görünmeyen gücünü oluşturur. Bundan da anlaşılmaktadır ki, Araplar, “bütün dünya ile” dövüşmektedirler. İşte siyonizmin takbihi, bu dövüşte Arapların asıl hasımlarının yüzünü bütün genişliği ile ve çirkinliği ile ortaya çıkarmıştır.

Siyonizmin ne kadar tehlikeli ve pek çok harbin, Doğu ülkelerine, İslâm devletlerine ve halkına reva görülen soygunun ve eziyetin baş sebebi olduğunu bizzat bir kısım Musevi münevver de kabul ve itiraf etmişlerdir. Amerika’da siyonizm düşmanlıkları ile tanınan, hayatları siyonizmle mücadele hâlinde geçen ünlü Yahudiler vardır. Bunlar yazar, sanatçı, bazen devlet adamıdır. Başkan Ford’un hükûmeti içinde yaptığı ve Amerika’da bile şaşkınlık uyandıran son operasyonun temelinde de siyonistlerle siyonist olmayan Yahudilerin kudret mücadelesi yatmaktadır.

Görülüyor ki, BM’nin kararında hedef sadece İsrail devleti olsaydı bu kadar gürültü çıkmayacaktı. Çünkü Siyonizm İsrail devletinin hudutlarına ve idarecilerinin hesaplarına hapsedilecek kadar basit ve cüssesiz bir mesele değildir. Siyonizm belki de, şu anda dünya ekonomisinin yüzde 70’ini fiilen kontrol eden, silah sanaiini ellerinde tutan, başka

milletlerin idaresini yüklenen hükûmetler gibi çalışan tüccarların, devlet adamlarının, entelektüellerin “-izm”idir.

Musevi ile siyonist arasındaki nüansı iyi bilmek, siyonizmin bir dünya hâkimiyeti demek olduğunu, İsrail devletinin çok çok ötelerinde ve üstünde bir müessese bulunduğunu özellikle bilmek gerekir. Türk tarihinin en büyük simalarından Sultan II. Abdülhamit Han, siyonistle Yahudi’yi çok iyi ayıran ve siyonizmin tehlikesi ile geleceğini en iyi sezen, belki de çağının tek devlet adamıydı. Birleşmiş Milletler, onun Theodor Herzl’e 1895’te verdiği cevabı ancak 80 sene sonra akıl edebilmiştir.⁵⁵⁸

14 Kasım 1975 Ahmet Kabaklı, siyonizmi dikkatle açıklamaktadır:

“SİYONİZM = İRKÇILIK”

Arap ülkelerince hazırlanan “SİYONİZM eşittir İRKÇILIK.” karar tasarısı, Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda (Türkiye’nin de çok şükür dahil olduğu!) 72 ülke tarafından kabul olununca kıyamet koptu.

Amerika’nın ikinci adamı Kissinger, “bu kararı onaylayan ülkelere karşı misillemeye gidileceğini” (Hâlbuki, Amerika, böyle bir kararın muhatabı ve tarafı değildir.) açıklarken, Amerika’nın ünlü Senatosu da dokuz İsrailli mebusun katılmasıyla hayret verici sesler çıkardı.

Nüfuzlu üyelerden Hugh Scott: “Amerika’nın BM’ye yaptığı yardımı yeniden gözden geçirmesi lazımdır!” dedi. Çünkü Amerika, yıllık 2.5 milyar dolar yardımını kesecek olsa, Birleşmiş Milletler, derhal çökecektir.

Alabama Senatörü “Amerika’nın BM’den çekilmesini” istedi.

Ford bile, bütün temkini bırakarak “çok acele tedbirler alınacağını” ifade etti.

Öte yandan BM’de İsrail delegesi “Bunu unutmayacağız!” (Yani kimse-nin yanına bırakmayacağız!) diye 72 ülkeyi tehdit etti. Aynı anda, 32 Musevi teşkilatının sokağa döktüğü binlerce Yahudi, BM önünde taşkınlık yaptılar.

Aslında, “Siyonizm = İrkçılık” demek “Güneş parlaktır, yağmur ıslaktır.” gibi herkesçe bilinen bir hakikati tekrar etmektir. Siyonizmin, Yahudi ırkçılığı olduğunu, İsrail de, Kissinger de, bütün dünya da bilmektedir. O hâlde bunun BM’de görüşülüp tasdik olunması neden fırtınalar koparıyor?

Sebebi açık... Çünkü:

1. Araplar bu tasarıyı BM'ye politik maksatla getirmiş ve sürekli savaş hâlinde oldukları İsrail'i, Tel Aviv'den daha güçlü oldukları Amerika'nın merkezinde, politik hezimete uğratmışlardır. O kadar ki aslında "siyonizme" sahip çıkmaması gereken, çıkarsa, ırkçı-emperyalizm sevdalarını ikrar durumunda kalacak olan İsrail'i ve Amerikan Yahudilerini, çılgına döndürmüşlerdir.

2. "İrkçılık", kavram olarak Yahudilerin nefret eder gördükleri bir tutumdur. Çünkü onlar, II. Dünya Savaşı'ndan beri, hep kendi soylarını mazlum ve felakete uğramış göstererek, baş düşmanları Almanları ırkçılıkla suçlamışlardır. Hitler ve Mussolini'yi, dünya kamuoyu huzuruna "Alman-İtalyan ırkçıları" ve Yahudi cellatları olarak çıkartmış, bununla puan toplamışlardır. Kendilerine karşı çıkan herkesi ve her devleti "ırkçı" diye suçlamışlardır. Kendi ırkdaşları olan Marks'la ve onu "peygamber" sayan komünistlerle de bu konuda söz birliği etmişlerdir. Velhasıl, kendilerinin "ırkçı" olmadığına... Fakat emel, ihtiras, sömürü ve kazançlarına engel olmaya çalışanların ırkçılığına, kapitalist ve komünist dünyayı inandırmışlardır. Son yıllarda Sovyetler Birliği'ndeki ırktaşları ile iyi geçinmeyen Rus idarecilerini de "ırkçılık" yapmakla suçluyorlar.

Kısacası, herkese karşı kullandıkları "ırkçılık" silahı bu sefer ters dönerek kendi şövenlikleri olan "siyonizme" karşı kullanılmaya başlanınca, büyük dehşete düşerek ölçsüz tepkiler göstermişlerdir. Şimdi milletlerarası en büyük teşekkülde, Musevilerin çok koyu ve ezeli olan ırkçılıkları tasdik edilmiş bulunuyor. Yahudilerin, yıkmak istedikleri her ülkeye "ırkçı" damgası vurma taktikleri baltalanıyor. En ağır küfürleri kendilerine iade ediliyor.

Amerika ve Avrupa ülkelerinde bu karara karşı doğan tepkileri de anlamalıyız. Çünkü bu ülkelerde büyük sermayeye, dolayısıyla politika, basın, sanat hayatına hâkim olanlar Yahudilerdir.

Fordlar, Kissingerler ise onları tatmin için böyle deli dolu konuşmak zorunda kalıyorlar. Fakat siyonizm ve Musevi tutuculuğu bugüne kadar İsrail ve koruyucularına özel şeyler kazandırmış olsa bile, bundan böyle hiçbir şey kazandırmayacaktır.

Dünya hiçbir ırkın hâkimiyeti ve üstünlüğüne bırakılmayacaktır. Milletlerarası demokrasi başlamıştır. Onun parlamentosu şimdilik BM'dir. Bu demokrasi eski yalanları söküp atacaktır. Amerika'nın ve İsrail'in de çıkarları, dünya ile iyi geçinmekte, istismarcılık ve ırk üstünlüğü sevdasından vazgeçmekte aranmalıdır.⁵⁵⁹

14 Kasım 1975 Ergun Göze aynı haberi incelemektedir:

BM VE SİYONİZM

21 Ekim 1975 tarihinde, bu sütunlarda "Mühim bir karar"dan bahsetmiştim. Birleşmiş Milletlerin Sosyal Komisyonunun "siyonizmi ırkçılık sayan" kararı. İşbu kararı, nihayet evvelki gün BM Genel Kurulu da, 32 çekimser, 35 aleyhte reye karşı, 72 lehte reyle kabul etmiş bulunmaktadır. Genel Kurul "siyonizmi ırkçılık saydıktan" sonra, Filistinlilerin vazgeçilmez haklarını araştırarak bir komisyon kurulmasına ve Filistin Kurtuluş Teşkilatının (Yaser Arafat), Birleşmiş Milletlerde temsil edilmesini de iki ayrı kararla kabul etmiştir.

Böylece, mühim bir viraja girmiştir BM. O kadar ki bu kararın akabinde dünyada adeta fırtına kopmuştur. Gerek bazı ABD yetkilileri, gerekse İsrail ileri gelenleri bu karar karşısında köpürmekte yarışa girmektedirler. Esasa girmeden, Fransa, İtalya ve İngiltere'nin bu karara iştirak etmediğini ve her nasılsa aklı biraz başına gelen Türkiye Cumhuriyeti'nin de bu sefer üç karara da lehte rey verdiğini, Yunanistan'ın ise kendisi "çekimser" kalarak ve Makarios liderliğindeki Kıbrıs Rum Temsilciliğine karar lehinde oy verdirerek Kıbrıs davasında Arap âlemini elde etmeye çalıştığını belirttikten sonra tahliline geçelim.

ABD'de bazı İsrail asıllı politikacıların (Senatör Jackson gibi), bu karar lehinde rey veren memleketlere yapılan yardımın derhal kesilmesini istemeleri sadece bu kararın haklılığını, siyonizmin ırkçılığının bazı ABD senatorlerine, ABD menfaatlerini bile unutturacak, her şeyi İsrail'den yana kabul edecek, dünya bir yana, İsrail bir yana dedirtecek bir bağnazlığa ittiğini gösterir.

Ayrıca, siyonist ırkçılığının ve emperyalizminin ABD vasıtasıyla bütün dünyaya ne kadar küstah ve insafsız bir şekilde hâkim olmaya uğraştığını gösterir. Nereden baksanız, kararın hakkaniyeti ortaya çıkar.

Amma asıl üzerinde durulması gereken nokta bunu da aşarak bizzat kararı vermek zorunda kalan Birleşmiş Milletler Teşkilatının vaziyetidir. Zira, "siyonizm"e toz konmasına gönülleri razı olmayan ABD ileri gelenlerinden bazıları, Birleşmiş Milletlere nakdi yardım yapılmamasını da teklif etmişlerdir. Dikkat ediniz zihniyete, hep paraya dokunuyor! Kızdırma para vermem haaa!... Yardımı keserim haaa!... Kestiririm haaa!...

Nitekim BM Genel Sekreteri Waldheim "Teşkilat en kritik günlerini yaşıyor." demek zorunda kalmıştır. Böylece BM denen nesnenin de ne kadar entipüften bir varlık olduğu, hiçbir morale, temele dayanmadığı,

moral kıymeti en belirgin bir kararı verdiği anda kabak gibi ortaya çıkmıştır. Esasen, BM şu son senelerde tutulmayan ve kabul edilmeyen kararlar vermekle meşguldü. Onun kararlarını kabul etmeyenler başında ise İsrail ve ABD gelmektedir.

BM, gerçekten vahim bir noktadadır. İşte şimdi, bazı kaprisleri tatmin için mi, yoksa gerçekten her milletin üstünde olan bir ulvi hak mefhumu aşkına mı kurulduğu ortaya çıkmaktadır.

Ve yine Türkiye Cumhuriyeti dış politikası, dümen suyunda gitmenin cezası, yaya kalmıştır. Tatar ağası bile değildir. Düpedüz yaya kalmıştır. Zira, Yunanistan, kendisi çekimser kalarak ve çekimserliğini hem bir taviz gibi kabul ettirerek hem icabında tehdit unsuru olarak kullanıp hem de Kıbrıs'taki Rum idaresine lehte rey verdirerek, terazide Türkiye Cumhuriyeti'nden daha ağır basmasını bilmiştir. Türkiye Cumhuriyeti artık bu konuda da çantada keklik hâle gelmiştir. Amma hiç olmazsa, ben bu davanın sizden fazla sahibiyim diyerek ve moral puanı toplayarak değil. Sadece çaresizlikten...

Arap âlemi ise, üçüncü blok olarak ilk defa bu kadar ehemmiyetli bir politik zafer kazanmıştır. Bence bu son Ekim harbinden daha mühim bir netice idi. Eğer BM, itibarının son noktasına gelip dayanmamış olsa idi. Bundan sonra BM'yi galiba bir iğneli fıçı beklemekte. Göreceğiz...⁵⁶⁰

14 Kasım 1975 Kudüs'te baltalamalar. Haberler birbirini izliyor:

KUDÜS'TE PATLAMA OLDU, ALTI KİŞİ ÖLDÜ

Kudüs- Dün akşam Kudüs'ün merkezindeki Zion Meydanı'nda büyük bir patlama olmuş, 6 kişi ölmüş, en az 400 kişi de ağır ve hafif olmak üzere yaralanmıştır.

Kudüs polisinin yaptığı açıklamaya göre patlamaya bir pastanenin önüne yerleştirilen yüksek tahrip güçlü bir bomba sebep olmuştur. Patlama sonunda Zion Meydanı'nda büyük hasar meydana gelmiş, binlerce binanın camları kırılmış ve birçok otomobil tahrip olmuştur.⁵⁶¹

"Böl, Parçala ve Yut!"

15 Kasım 1975 Lübnan, Hristiyanlarca bölünmek ve Yahudilerce parçalanmak isteniyor:

“Lübnan’da Sokaktaki Çatışma Devlet Kademelerine Sıçradı.”

Lübnan’ın Başına Dert Olan Şilep:

Hristiyan militanlara silah ve cephane getiren gemi Jounie Körfezi’nde, yükünün boşaltılmasını bekliyor. Subaylar, Başbakan Kerami’nin, orduya yükün boşaltılmasına engel olunması için verdiği emri dinlemeyerek geminin boşaltılmasına yardım etmişlerdir.

BEYRUT, (Günaydın Servisi) Müslüman gerillaları ile Hristiyan militanları bir haftadan beri sürdürdükleri “insan kaçırma” yarışına devam ederken dün Beyrut, on günden beri ilk defa büyük çapta bir çarpışmaya sahne olmuş ve bir anda boşalan caddelere yeniden silahlı gruplar hâkim olmuştur. Bu arada Başbakan Raşit Kerami’nin ordunun emirlerine itaat etmemesinden yakındığına dikkati çeken gözlemciler, Hristiyan Cumhurbaşkanı Süleyman Franjeh ile İç İşleri Bakanı Şamun’un güvenlik kuvvetleri ve orduya Başbakan’ın emirlerine aykırı düşen emirler vermekte olduğunu ileri sürmekte ve Beyrut’taki sokak çarpışmalarının artık devlet kademelerine de sıçradığını bildirmektedirler.

Başbakan Kerami ile İç İşleri Bakanı Şamun arasında falanjist militanlara silah ve cephane getiren yabancı bandıralı bir geminin boşaltılması konusunda çıkan anlaşmazlığın iç savaşın eşiğinde bulunan Lübnan’ı bir de hükümet buhranı ile karşı karşıya bırakmış bulunmaktadır.⁵⁶²

15 Kasım 1975 Siyonizm Konusu Türkiye’yi İlk Defa Çok Yakından İlgilendiriyor.

“Siyonizmin Amacı Musevileri Birleştirmek.

Araplarla Yahudiler arasındaki toprak kavgası ne zaman başlamıştır? Siyonizm nasıl doğmuştur? (Oya Ocaklı-Kütahya.)

Yahudiler ile Araplar arasındaki toprak kavgası, 2500 yıl önce, Hz. Musa’nın Musevileri henüz bir devlet hâlinde birleşmemiş Arapların yaşadığı Filistin’e getirmesiyle başladı. M.Ö. 980 yılında Kral Davut’un Kudüs Kalesi’ni ele geçirerek Filistin topraklarının kendi öz vatanları olduğunu iddia eden Musevilerle Arapları, bir halk topluluğu hâlinde birleştirme çabaları da kesin bir sonuç vermedi ve Babil Kralı Nabukadnezar’ın M.Ö. 586’da, Kudüs’ü ele geçirip Musevilerin çoğunu bugün Irak, Suriye ve Ürdün topraklarının bulunduğu Babil’e sürmesiyle, bu toprak meselesi resmen bir savaş hâlini aldı. Babil’den geri dönmek için savaşan Museviler Kudüs’ü yeniden kurarak, bir dinî mer-

kez yaptılar. Ama Romalıların M.Ö. 63'teki saldırıları, Musevilerin kaçmasına yol açtı ve Filistin'deki Musevi devleti de son buldu.

İşte bu olayların ardından dünyanın dört bir yanına kaçan Musevileri toplayarak “kendi vatanlarına” geri göndermek amacıyla işe başlayan Theodor Herzl, 1897 yılında siyonizm hareketini başlattı. Araplardan kaçarak dünyaya yayılan Musevilerden alınan maddi yardımla Tel Aviv kuruldu. Musevileri İsrail'e toplamak amacını güden siyonizm hareketi, İsrail devletinin 1948 yılında resmen kurulmasından sonra da devam etti.”⁵⁶³

15 Kasım 1975 İsrail, BM'ye meydan okuyor ve siyonizmi şiddetle savunuyor:

İSRAİL'de “Birleşmiş Milletler” Adını Taşıyan Bütün Sokaklar “Siyonizm” Diye Değiştirildi.

KUDÜS, (Günaydın Dünya Servisi) Birleşmiş Milletler Teşkilatında siyonizmin, ırkçılığın bir türü olarak mahkûm edilmesi üzerine, İsrail'de Birleşmiş Milletler adını taşıyan bütün sokak ve meydanların adları değiştirilerek. “Siyonizm Sokağı” veya “Siyonizm Meydanı” yapılmıştır.

Bu arada İsrail Başbakanı Rabin, İsrail parlamentosunda yaptığı bir konuşmada, Birleşmiş Milletlerin kararının siyasi sonuçları üzerinde durmuştur.⁵⁶⁴

16 Kasım 1975 Siyonizmin Yahudi ırkçılığı olduğu haberi, Türkiye'de birçok tahsil sahibini hayretlere düşürüyor. Haberler ve yorumlar birbirini takip ediyor:

Meğer Siyonizm Neymiş?

1897 yılında Theodor Herzl, Basel'de Yahudilerin “Ulusal Kurtuluş Hareketi” olarak nitelendirdiği siyonizm akımını başlatırken, yıllar sonra Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda örgütün uluslararası bir olay olacağını acaba düşünmüş müydü?

Geçen hafta içindeki önemli olaylardan biri de siyonizm hareketinin Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından “ırkçılığa eşit” bir hareket olduğunun kabul edilmesiydi.

Kurulan Arap ülkeleri tarafından bir tasarı verilmişti. Tasarıda “Siyonizm ırkçılıktır.” deniyordu. Yapılan oylamada 35 ret oyuna karşılık 72 oyla tasarı karar şekline dönüştü.

Ne olduysa bundan sonra oldu. Amerikalılar ve İsrail delegesi ayağa fırladı, kararı protesto etti... İsrail temsilcisi Herzog; “Yahudiler bunu

unutmayacaktır!" derken, Amerikalı delegeler açıktan açığa kabul oyu kullanan ülkeleri tehdit ediyordu. Hatta ertesi günlerde yapılan yorumlarda "Amerika, siyonizmi ırkçılıkla bir tutan Birleşmiş Milletler kararını oylayan ülkelere bir misillemede bulunacaktır." deniyordu.

Adını Sion Dağı'ndan alan ve Yahudilerin Kudüs'e dönmesini temel amaç olarak kabul eden örgütün bundan sonra bir ırkçı teşkilat olarak damgalanması böylece geçen hafta içinde yankılar yarattı. Sonuçta neler olacağı belli olmaz; ama ortadaki gerçek Amerika ile İsrail'in bu işten pek memnun olmadığı şeklinde.⁵⁶⁵

16 Kasım 1975 Ahmet Kabaklı siyonizmin tahlili üzerinde isabetle duruyor:

SIYONİZM NEDİR?

Bu çok uzun ve tafsilatı faydasız bir bahistir. Diyelim ki bugün; Musevilerin dünya üzerinde hâkimiyet ve üstünlük kurma "ütopyası"dır. Yunanlıların Megalo İdea'sı, nasıl eski Elen Birliği, Bizans, hatta Roma imparatorluklarına mirasçılık hayali ise... Rusların, çok yaklaştıkları siyaset nasıl İslâm âlemini kuşatmak ve komünizm tuzağı ile dünya hegemonyasını ele geçirmek ise... Ve Hitler, bir zamanlar Cermen Birliği ve Cermen üstünlüğü kompleksini, dünyaya nasıl kabul ettirmeye çalışmış ise bu da öyle...

Siyonizm; aslında bütün dünyaya dağılmış ve Türkiye hariç her tarafta aşağılanarak kötü muamele görmüş olmalarından ötürü, binlerce yıldan beri Yahudi gönüllerinde yatan şekilsiz bir aslandı. 2.500 yıl önce işgal edilmiş olan vatanlarına tekrar kavuşmak, sürülmüş olan milletlerini bir araya toplamak, yıkılan devletlerini yeniden kurmak... Hahamların hayali ve ülküsü olarak dünya kuzeyinin ücra köşelerindeki Yahudilere bile telkin edilmekte idi.

Öyle ki, kendi kaybolmuş ve tahrif edilmiş muteber yanları yalnız Kur'an'da bulunan, Tevrat'tan deliller göstererek Allah'ın (Onlar Yahova derler ve yalnız Yahudilere mahsus bir tanrı sayarlar.) Kudüs başkent olmak üzere, Filistin'i kendilerine "vadedilmiş vatan" yaptığını söylerlerdi. Bütün Yahudilerin bunu düşünmelerini, bu emelle her şeye katlanmalarını isterlerdi.

Görülüyor ki, dünyanın her yerine yayılmış Yahudi kavmi arasında ırkçılık ve milliyetçiliği yaşatanlar (Havralar), yani din adamlarıdır. Ayrıca Yahudilikle Musevilik, yani "ırk" ile "din" onlarda aynı şey sayılmış, dilleri, soyları gibi gelenek ve âdetlerini de bu sayede korumuşlardır.

Bu bakımdan Yahudilerin başka soylarla karışmaları, başka dinlere girmeleri en büyük günah ve ihanet sayılmıştır. Zorla veya politika icabı başka bir dine girmiş görünenler ise; bu yeminler ve telkinler karşısında, gizli Museviliklerini sürdürmüşler... Yine zorla ya da politika veya çıkar icabı başka soylarla evlenen kadınlarla erkekler, girdikleri aile içinde erimektense, o aileyi veya cemaati kendi emellerine bağlamayı amaç edinmişlerdir.

Görülüyor ki, 2.500 yıl boyunca siyonizm; ezilen ve her tarafta azınlık hâlinde bulunan bir ırkın neslini devam ettirmek ve kaybolmamak için direnişi şeklinde, eylemsiz (pasif) bir ırk ve din hareketidir.

Bu direnişin, dikkate değer (ve başka milletlerin tepkilerine sebep olan) başka bir yanı da, Musevilerin bulundukları ülkelerde, sermaye, siyaset, ilim, felsefe, hatta devlete sızmak yollarıyla hâkimiyet kurmalarıdır. Bunu ise, birbirlerine ve törelerine sımsıkı sarılmak ve bulundukları ülkede büyük yıkıcı tavırlar takınmak suretiyle başarmışlardır.

Dünyayı kavga ve ihtilale veren doktrinlerin hemen hepsinin başında Yahudilerin bulunması, bir tesadüf değil, vatansız ve devletsiz bir kavmin, vatan ve devlet sahibi milletlere karşı intikamı ve (siyonizm) tepkisidir.

Sonuç! Yenilikler ve ihtilallerle çalkalanan 19. yüzyıl Avrupa'sında, büyük sermayenin çoğu bu kavmin eline geçmiş bulunuyordu. Kapitalizm bütün ifratları ile bir Musevi hâkimiyeti olduğu gibi ona ters görünen ve güya onu yıkmaya hedef alan Devlet Kapitalizmi (komünizm) de bir Musevi oyunu şeklinde insanlığın başına çörekledi.

Bin yıllarca ezilmiş bulunan; fakat Havralar sayesinde zinde kalan bu kavim, bir yandan para yoluyla; kendisini aşağılatanları aşağılatmak yolunu tutarken öte yandan komünist-Bolşevik ihtilallerle (en fazla zulüm gördüğü) Çarlık Rusya'sını darmadağın etti.

Uzun bahislere girmeyelim... On dokuzuncu asrın ikinci yarısında, büyük sermayeyi ele geçiren "Yahudilik", bu sefer faal, eylemci (aktif) bir duruma geçti. İşte bu safhada siyonizmin öncüsü Theodor Herzl adlı bir Alman Yahudi'si oldu. Bu ateşli gazeteci, dünya Yahudilerinde hilkuvve (kinetik tarzda) mevcut olan siyonizm potansiyelini "dinamik" hâle getirdi. Irkının büyük milyarderlerinden paralar topladı. Onlardan ilim, ideal ve fikir orduları kurdu...

Gayeye ulaşmak için ahlaka uysun-uymasın her vasıtayı kullanarak, Musevileri önce bir vatana, sonra da devlete kavuşturmayı diğer Yahudi milliyetçileriyle birlikte hedef aldı. Yeni gibi görünen "siyonizm" ülkü-

sünün adını ise Kudüs'teki "Sion Dağı"ndan aldı. Yahudi ırkçılığı "Siyonizm"i'nin aktif ve kurucu safhası Herzl ile gelişmekte... Bu cereyan, 1950'lerden sonra ise saldırgan ve emperyalist... "Nil'den Fırat'a kadar" hayalci şoven bir safhaya bürünmektedir.

Elim yeterse, siyonizmin kuruluş ve yayılış devrelerini de size yazacağım. Çünkü "Nedir siyonizm?" merak ediyorsunuz.⁵⁶⁶

CLXV. ORTA DOĞU'DA SİLAHLANMA YARIŞI

17 Kasım 1975 Silahlanmanın haberleri artmaktadır. İsrail, yalnız ABD'den, İngiltere ve Fransa'dan değil, Almanya'dan da silah alımı içinde, yeni savaş hazırlığını sürdürmektedir:

"İran, Irak, Mısır ve İsrail Almanya'dan Tank ve Denizaltı Alıyor."

Söz konusu ülkeler, dünyanın en iyi tankları arasında yer alan Leopard II tankları ve bir süre önce Türkiye tarafından da satın alınan vurucu gücü yüksek U-206 denizaltılarıyla ilgilenmektedirler.

BERLİN, (Günaydın Dünya Servisi) İran, Irak, Mısır ve İsrail Batı Almanya'dan tank ve denizaltı satın alacaklarını açıklamışlardır. Söz konusu ülkeler, Almanların Leopard II adlı tankları ve U-206 adlı denizaltılarıyla ilgilenmektedirler. Batı Almanya'nın, kısa bir sürede, askerî malzeme pazarında Batı Avrupa ülkeleri arasında başta gelen Fransa'yla rekabet edeceği sanılmaktadır. Bilindiği gibi Bonn, "gerilim bölgesindeki" bazı ülkelere silah ambargosu uygulamaktaydı. Ancak şimdi Almanya'nın ambargoyu kaldıracağı ve söz konusu ülkelere silah satacağı açıklanmıştır. Siyasi gözlemciler, Batı Almanya'nın silah ambargosu uygulamasına rağmen Fransa'nın bu bölgelere silah satmaya devam etmesini Almanya'nın kararını değiştirmesine neden olarak göstermektedirler.

Batı Almanya silah standartlarının Fransızlarınkinden çok daha mükemmel olduğunu belirten gözlemciler, Fransızların silah pazarlarını Almanlara kaptıracaklarını iddia ediyorlar.⁵⁶⁷

İSRAİL JETLERİ LÜBNAN'A SALDIRIYOR

21 Kasım 1975 İsrail jetleri, anlaşmalara, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Bildirisi'ne ve devletlerarası hukuka meydan okuyor:

LÜBNAN'DA HÜKÛMETİN TOPLANDIĞI SARAYA İSRAİL JETLERİ SALDIRDI

Alçak uçuş yapan İsrail jetlerine Lübnan uçaksavarları ateş açtı; Hristiyan-Müslüman çatışmasını görüşen bakanlar dışarı fırladılar.

BEYRUT, (Günaydın Dünya Servisi) Geçtiğimiz gün Beyrut'ta hükûmetin toplantı yapmakta olduğu Başkanlık Sarayı'nın üstünden uçan 4 İsrail jetine Lübnan uçaksavarları ateş açmış; ancak isabet kaydedememiştir. Çok alçaktan uçan jetlerin gürültüsü üzerine toplantı hâlinde olan bakanlardan bazıları dışarı fırlamışlardır.⁵⁶⁸

CLXVI. İSMAİL CEM (İPEKÇİ) VE İSRAİL

21 Kasım 1975 İsrail jetlerinin Lübnan'a saldırdığı gün, Yahudileri savunan İsmail Cem İpekçi, bu olaya aldırış etmeden, gazetesinin Dış Haberleri'ni "İsrail'in parya hâline getirilmesi" endişesiyle dolduruyor. Siyonizmin temsilcisi İsrail'in jetlerle komşularına saldırışını duymazlıktan geliyor:

BM'nin Siyonizmle İlgili Kararının, İsrail'i "Parya" Hâline Getirmesi Endişesi Var

Siyonizmi ırkçılıkla eş tutan Birleşmiş Milletler Genel Kurulu kararının yankıları hâlâ devam ediyor: Aşağıda Amerika'nın Birleşmiş Milletler Daimi Temsilcisi Daniel Patrick Moynihan'ın konuyla ilgili görüşlerini bulacaksınız.

NEW YORK Amerika'nın Birleşmiş Milletler Elçisi Daniel Moynihan'a göre, siyonizmin ırkçılıkla eş tutulmasını öngören Birleşmiş Milletler kararı, İsrail'i bir "parya" hâline getirmeye yetmiştir.

Moynihan, konuyla ilgili görüşlerini şöyle özetliyor: "Siyonizmle ilgili karardan iki gün sonra, Libya İsrail'in FAO bünyesinden de çıkarılmasını istedi. Yakında bu türden başka girişimler de olacak. Bu girişimlerin başarı kazanıp kazanmayacağı belli değil ama, İsrail'in durumunun artık eskisi gibi olamayacağını sanıyorum."

Moynihan'ın siyonizmle ilgili kararı yorumlayış biçimi şöyle: "Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, geçen yıl da Güney Afrika'nın izlemekte olduğu ırkçı Apartheid politikasını kınamıştı. Bir süre sonra Güney Afrika'nın Genel Kuruldaki temsilcileri buradan çıkarıldılar. Şimdi aynı şey İsrail'in başına gelecek. Bugün siyonizmi kınayanlar, yarın İsrail'in Genel Kuruldaki varlığına karşı çıkacaklar ve bu ülkeyi de üyelikten ihraç

etmeye çalışacaklar. Böyle bir gelişmenin sonu yoktur. Dün Güney Afrika, bugün İsrail ve yarın kim bilir kim? Bunun karşısında eli kolu bağlı oturacak değilim."

Bu sert sözlerine, rağmen, Moynihan, amacının kimseyi tehdit etmek olmadığını da söylüyor. (Politika-Dış Haberler)"⁵⁶⁹

CLXVII. İSMAİL CEM'İN YÖNETTİĞİ GAZETENİN TUTUMU VE ORADAKİ FİKİRLER, ÇELİŞMELER, HAYAL KIRIKLIĞI

10 Kasım 1975 Dünyanın her tarafında komünistler ve faşistler insan hak ve hürriyetlerini zincir altına alırlar. Komünizmde kan, öldürme, gaddarlık, zulüm zaten devrimin, ihtilalin mayasıdır, yöntemidir, aracıdır. Dünyanın her tarafında çok partili hür seçimli, hür meclisli bir rejime düşmandırlar. Kızıl ve Kara Faşizmle, karşıt yanlarına rağmen hürriyet, hak düşmanlığıyla, komünizm bir bakıma kardeş çocuklarıdır; her ikisi de emperyalisttir, totaliterdir, diktatörlükten yanadır. Komünizmde gaddarlık, zulüm, düşmanlık hırsı daha baskındır. Kavramlardan faydalanmayı, kavramları da sömürmeyi ilke edinmiştir. Kendisi gibi olanlara yaşama hakkı tanır. Komünizmde hürriyet, özgürlük, meslek veya iş yerini, evini, dairesini seçme hakkı yoktur. Sendikaya üye olma, sendika seçmek için işçinin hiçbir hürriyetini, hakkını tanımaz. Faşizm ve komünizmde grev, dernek kurma, dergi, gazete, kitap yayınlama hakkı ve hürriyeti yoktur. Hepsi sansüre, devlet denetimine ve iznine bağlı olup yalnız rejim için övgü yazma, diktatöre dal-kavukluk etme yolu açık bırakılmıştır. Boykot, orada komünizme, faşizme ihanettir. Grev, baltalamadır. Eğitim, öğretim, evlât yetiştirme hürriyetinin lafından bahsetmek suçtur. Totaliter, despot, tek parti, tek şerlidirler. Terör, şiddet ve dehşet, hapishane, sürgün, işkence dolu kamp- lar ve her türlü zulüm komünist ve faşist bir memleketi kaplar. Hak yerine gelen kölelik, hürriyet yerine geçen kelepçedir. Bütün bu –çok özet olarak belirtilen– özellikleri artık gözler önünde apaçık iken, onun içersinden nasılsa kaçan, çıkanların itirafları, ortada iken, acaba neden bazı kişiler bu görüş ve inanç içinde değildir?

İsmail Cem, Marksist-sosyalist veya komünist felaket düzeni hakkında aynı kanaatte değildir. Üstelik Türk milliyetçilerine, yani Türkiye'yi korumak her türlü dış ve iç sömürüden kurtarıp çağdaş bir medeniyet dünyasına layık hâle getirmek, ne komünizm, ne kapitalizm demek, emeğin gerçek hakkını gözetmek, ilimde ve teknikte Türk milletini ön safa geçirmek isteyenlere gerçek demokrasiyi benimseseler, bu uğur-

da daha tek parti zamanından beri mücadele verseler, Türklüğü, manevi ve millî temelleri yaşatmak ve korumak isteseler bile, İsmail Cem onlara karşıdır. Onları faşistlikle damgalamak, İslâm dinine inananlara tutucu ve gerici demek ona tabîî gelir. Marksist ve sosyalist olduğunu belirten İsmail Cem (İpekçi) nazarında bakınız demokrasi dolaylı olarak nasıl tasvir ediliyor:

21 Kasım 1975 15 Kasım Cumartesi günü Macar radyosunda verdiği demeçte, Portekiz Komünist Partisi Genel Sekreteri Alvaro Cunhal, kendi örgütünün iktidarı zorla ele geçirmek istediği konusunda çıkarılan söylentileri yalanladı. Cuma günü Budapeşte'ye gelen ve Macar İşçi Partisi Sekreteri Janos Kadar ile görüşen komünist lider şöyle dedi: "Bu doğru değil. Portekiz'de demokratik bir sistem gerçekleştirmek istiyoruz. Ama tekellerin ve büyük toprak sahiplerinin iktidarına karşıyız. Bizim istediğimiz, sosyalizme doğru ilerleyen demokratik bir Portekiz'dir."

CUNHAL PORTEKİZ'DEKİ DURUMDAN MEMNUN

Ülkesindeki bir yıllık gelişmenin sonuçları konusunda ne düşündüğü sorulduğu zaman, Komünist Partisi Lideri, "bilançonun olumlu olduğunu" ileri sürdü ve bankalarla bazı sanayi kollarının millileştirilmesi, sömürgeciliğin kaldırılması ve tarım reformu gibi "köklü sosyal reformlar"ın önemi üzerinde durdu. Ayrıca, "Eylemlerimiz, temel hedefimize yani emekçi Portekiz halkının özgürlüğüne yaklaşmak bakımından önemli sonuçlar verdi." dedi.

Cunhal, Janos Kadar ile yaptığı görüşmeler konusunda fazla açıklamada bulunmadı. Sadece, "Bu görüşmeler, biz Portekiz komünistleri için çok verimli oldu." dedi. Macar basını da görüşmeler konusunda pek az açıklama yaptı. Macaristan Birleşik İşçi Partisi organı *Nep Szabadzag*'da yayımlanan bir yorumda, Cunhal ve arkadaşları, "zorbalığa karşı yürütülen mücadelenin sembolleri" olarak büyük bir övgü ile anıldılar. Ayrıca, "Portekiz'in demokratik dönüşümü" konusunda, Macar İşçi Partisinin büyük bir dayanışma gösterdiği açıklandı. Bununla birlikte, Cunhal'den daha az iyimser olan *Nep Szabadzag*, Portekiz'deki bugünkü durumun "güçlüklerle" dolu olduğunu ileri sürüyor.

SOSYALİST ÜLKELERLE DAYANIŞMA

Portekiz komünistlerinin liderinin, Doğu Avrupa'da yaptığı bu gezinin temel amaçlarından birinin, Sosyalist ülkelerin Lizbon'daki devrimci güçlere gösterdiği yakınlık ve dayanışmayı pekiştirmek olduğu söylenebilir. Bu dayanışma, şimdiye kadar istenen etkinlikle kendini gösterememişti. Özellikle, Doğu Berlin'de ekim ayında toplanan yirmi yedi

Avrupa ülkesi komünist partisi, İspanya konusunda bir karar kabul ettikleri hâlde, Portekiz konusunda herhangi bir açıklama yapmamışlardı.

Son aylarda ülkesinden pek az dışarı çıkmış olan Cunhal'ın görüştüğü kimselere, Portekiz Komünist Partisinin Lizbon'daki karmaşık durum içindeki tutumu konusunda ayrıntılı bilgiler vermek istediğinden de şüphe edilemez. Cunhal'ın Budapeşte'den sonra öteki sosyalist ülkelerin başkentlerine gideceği tahmin ediliyor. Bir hafta önce Prag'da beklenen Cunhal ziyaretini son anda iptal etti. Çekoslovakya'ya ve sonra Macaristan'a gidecek olan Dış İşleri Bakanı Melo Antunes de ziyaretlerini erteledi. Bu kararların alınmasında Lizbon'da Meclisin inşaat işçileri tarafından sarılması olayının etkisi olduğundan şüphe edilemez.⁵⁷⁰

Türkiye'deki Marksist-sosyalistlerin, devrimcilerin hedefleri, gayeleri, Türkiye'yi Portekiz'in hâline mi getirmektir. Bölme, parçalama ve iç savaş mı istiyorlar?

İsmail Cem, herhâlde 28 Nisan 1976'da, 25 Nisan 1976'da Portekiz'de yapılan seçimlerin sonucunda 9 milyon nüfuslu ülkede % 12.5 gibi çok düşük bir oyu Komünist Partisinin alışına şaşırmış olacaktır. Oyların çoğunluğunu komünizme karşı olan Sosyalist Parti ve Halkçı Demokrat Parti almıştır. Böylece İsmail Cem'in ileri görüşle böyle bir sonucu sezemediği ortaya çıkmış oluyor (Hürriyet, 28 Nisan 1976). Komünistlerin yaygara, şiddet ve dehşet, bir şehre başka şehirlerden adam taşıyarak kalabalık görünme taktikleri böylece iflas etmiş oluyor. Türkiye'de bunu haber alınca bu durumu tutucuların, gericilerin işi sayanlar, kendilerini teselli etmiş olacaklardır. Hatta 23 Nisan 1976'da *Hürriyet* gazetesinde çıkan "Komünistlerin el koyduğu basın ve yayın organları kanun sahiplerine iade edildi ve komünizm kanlı felaketinden korkarak kaçan 565 bin kişi ülkeye geri döndü." haberi herhâlde Türkiye'deki Marksist- sosyalistleri, Leninci veya Maocuları hayal kırıklığına uğratmış olacaktır.

Biz gene İsmail Cem'in tahliline dönüyoruz.

Türlü oyunların bir yanı siyonistlere mi dayanıyor? Orta Doğu'da diğer İslâm milletlerinde olduğu gibi, Türkiye'yi bölmek, parçalamak, zaafa uğratmak, siyonizmin bir diğer hedefi midir? Bunu gelecek günler tamamen aydınlığa çıkaracaktır.

İsmail Cem, yabancı emperyalistlerden dünyanın çektiğini sıralıyor. İngiltere'yi (başta Hindistan'ı sömüren vb.), Fransa'yı (Cezayir vahşeti,

işkencelerle Cezayirli kızların ırzlarına saldıran Fransızları) hatırlıyor fakat komünist Çin'de (Doğu Türkistan vb.), komünist Rusya'nın pençesinde inleyen bir sıra milleti (Kırımlıları vb.) hatırına getirmiyor; dünya Yahudi kapitalizminin, beynelmilel Yahudi sermaye teşkilatlarının içte ve dışta oynadıkları meşum rolden bahsetmiyor. Yüz binlerce insanı ordularıyla kesip biçen Japonya, milyonlarca Yahudi'yi toplama kampalarında yok eden Almanya'yı lanetleyen İsmail Cem, (eski) Portekiz, İspanya, Belçika'yı kötüledikten sonra "Vietnam vahşetinin, katliamının üzerindeki günahını tarih boyunca silemeyecek olan Amerika"yı belirtmekle yetiniyor. Ve sözü şöyle bağlamaya çalışıyor: "Meğer ne kadar insansevermiş Vietnam'ın Yahudileri, Cezayirliilerin, Hintlilerin, Çinlilerin ve tüm insanlığın yüzlerce yıllık kırıycıları." diyor. Komünist kırıycıları unutuveriyor. İşte İsmail Cem'in hakikatseverliği! İşte İsmail Cem'in de insanseverliği bu kadarcık görünüyor! Kızıl Çin'de öldürülen, sömürülen Doğu Türkistan Türklerini hatırına getirmiyor. Komünist Rusya'da sömürme, işkence ve ölüm kamplarında hayatları sönen milyonlarca Türk'ü hatırına getirmiyor. Üstelik, bu zulüm ve öldürmenin kanlı, vahşi mekanizmasını görmezlikten de gelmiyor mu? Ayrıca Filistin'den sürülüp çıkarılan yüz binlerce göçmen Arap'ı hatırına getirmiyor. Fakat Yahudilerin çektiklerini ise hiç unutamıyor!

Komünist Bulgaristan'daki Türklerin ezilen haklarını, perişan hâlini hiç hatırlamıyor! Batı Trakya Türklerinin Yunanistan'da çektiği işkenceyi, acı felaket sahnelerini hiç hatırlamıyor! Ya bu şahıs neyi hatırlıyor? Tekrar tekrar hatırladığı, Yahudilerin başlarına gelenler?!... TRT'nin Genel Müdürü iken de otuz, otuz beş yıl önce Yahudilere, geçmiş Alman rejiminde yapılan zulmü gösterdi. Asıl görevini yerine mi getirmiş oldu? Ama dünya Türklerinin 20 milyonluk kaybını, ölümünü, işkence ve zulüm içinde inleyip yok olanlarını hatırına niçin getirmedir? Hakikatseverlik bu mudur, hakseverlik bu mudur, insanseverlik bu mudur? Hatta hümanizm bu mudur?

İsmail Cem, bir yandan Batılılaşmayı, Batı medeniyetini (uygarlığını) dilinden düşürmezken aynı yazısında Batı'yı da şöyle tanıtıyor: "Kendi işgal orduları aracılığıyla tüm insanlığın geri kalmasını, kendi rahat yaşamaları için meşru görmüş ve üstelik 'biz onlara medeniyet götürüyoruz' yalanıyla bunu örtmeye çalışmış olan Batı'nın küstah, kendini beğenmiş ve bencil yanı meğer kendi insanseverliğini kanıtlamak için karşısında Türkiye'nin olmasını beklermiş!..."⁵⁷¹ diyor.

İşte bu önemli itiraf asla unutulmamalıdır. Üstelik onun bir eksiği de uluslararası Yahudi Kapitalizminin dünya siyasetinde oynadığı roldür. Batı'nın, çağdaş medeniyetin yalnız ilim ve teknik yeniliğini, ilmî yöntem (metot) ve çağdaş kurumlarını, iş bölümü ve çalışma yöntemini

benimsemeyi, bunun dışında millî, manevî, ahlaki temelleri koruyup benimsetmeyi amaç edinen, maneviyatçı, mukaddesatçı, milliyetçi, gerçekten halkçı bir düzenin kurulması için uğraşan, emperyalizme karşı olan Türk Milliyetçileri, Millî Ülkücüler, her türlü baskı sömürü düzenine karşı çıkarılarken, Batı'nın içyüzünü, gerçek yapısını çok iyi belirtmişlerdir. Engizisyonu, faşizmi, Hristiyanlık taassup ve kinini, sömürücülüğü ve sömürgeciliği, şefkat ve merhametten uzak zulmü, yalancılığı, batıl inançları, maddeci zihniyet ve tutumuyla birlikte bir bütün olan Batı âleminin ne olduğunu Türk Milliyetçileri, mukaddesatçıları çok önceden açık ve kesin şekilde görmüşlerdir.

Batı'nın ne olduğunu çok iyi görmüşler ve belirtmişlerdir. O zamanlar İsmail Cem yakınları, onları Batı düşmanlığıyla itham etmişler, medeniyet (uygarlık) düşmanı tanıtmak istemişlerdi. Şair Mehmet Akif Ersoy bunu bir mısra içinde belirtmiş ve emperyalistlerin suratındaki kızıl ve kara maskeyi şöylece açmıştı: “Medeniyet dediğin tek dişi kalmış canavar!” Bu tek dişi kalmış canavar, atom bombası, hidrojen bombası ve öldürmekten başka işe yaramayan silah ve çalışmaları pek güzel ifade eder.

Fakat İsmail Cem, bu kapitalist Batı'nın (Yahudiler dışında) vahşetini itiraf ederken Kuzey'in ve Doğu'nun, Komünist Rus ve Kızıl Çin'in daha feci vahşetini nasıl unutabiliyor? Haydi yetmiş milyonluk esir Türkleri unuttu diyelim; Finlandiya'yı, Letonya'yı, Litvanya'yı, Estonya'yı, Polonya'yı vb. ve en son vahşet sahnelerinin cereyan ettiği Macaristan ile Çekoslovakya işgalini nasıl unutuyor? Onun medeniyetten anladığı bu mudur? Tekrarlıyoruz, usanmadan tekrarlanmalıdır: İnsanseverlik, hakikatseverlik bu mudur? Hakça düzen anlayışı bu mudur? İlericilik bu mudur? Toprağında beslendiği, geniş servete sahip olduğu, en lüks hayatı yaşadığı tam bir burjuva, hatta aristokrat bir hayat geçirdiği Türkiye'yi ve onun haklarını, Yahudiler kadar olmasa da, Vietnam kadar olsun lütfen hatırlamalıdır. Yönettiği *Politika Gazetesi*'ndeki yazılarında Türk Milliyetçilerine, Millî Ülkücülere (Faşistler damgasıyla) sık sık saldırılırken, devleti yıkmak için türlü eylemler sürdüren, adam öldüren, yakan, yıkan, bomba savuran, banka soyan, silahlı isyan hareketlerine, Kızıl çete isyanlarına girişenleri de hatırlamalıdır. Hem onlar, mahkeme kararlarıyla ortada bir hukuki netice göstermişlerken; ortada eğitim ve öğretim hürriyetini zorbalıkla önlerken Marksizm – komünizmden başka fikirlere, sözlere, yazılara hayat hakkı tanımazlarken, yüzlerce olay ortada iken, beynelmilel (uluslararası) komünizm Türkiye'yi bir meydan hâline getirmişken bunu nasıl inkâr edebilir, nasıl görmezliğe gelir de... “milletlerarası komünizm uydurmacasıyla”⁵⁷² diyebilir?

Bir yabancı devletin, İsrail'in konsolosu, masum ve Türk milletinin güvenliğine emanet edilmiş olan, Elrom'u kim öldürdü? Bari bunu olsun hatırlamaya çalışın. Başkasını hatırlamasanız bile, bu utanç verici olayı hatırlayın! Bunu yapan zihniyeti tasvip ediyor musunuz?!... Gazetenizi "Faşizm" vehimlerinden⁵⁷³ kurtarmaya çalışın veya kızıl faşistlerin kim olduğunu iyice görmeye bakın, böylece hak ve hakikatseverliğinize inandırınız.

İnsanseverlik köylü düşmanlığı mıdır? İsmail Cem'in gazetesinin baş köşesini kaplayan, Türk köylüsünden bahseden şu ifadeler üzerinde hayrete düşmemek ve ibretle düşünmemek mümkün değildir: "İlk kez yeni kuşak köylüler bu ölçüde büyük sorumluluklar alıyorlar, yönetimde. Onlardan geleneksel devlet adamı davranışları beklemenin pek yeri yoktur. Özellikle bencil, tutarsız, fırsat buldukça gaddar ve puslu olmaları bir anlamda normaldi. Ve çizdikleri bu değişik portrenin gerisinde, değerleri, yetenekleri, temel niyet ve düşünceleri, süslenip püslenip vitrinleşemiyordu. Köylülükten kalma bir "albenisizliği" basit ve düzayak demagojilerinde kalıyorlardı. İyi konuşamıyor, iyi yazamıyor, aydınlarla iyi ilişkiler kuramıyorlardı."⁵⁷⁴ Aydınlar ayrı, tahsil yapmış da olsalar köylüler ayrı öyle mi? Şu aydın denilen kimseler, salon sosyalistleri mi aydın, yoksa bilgide aydın, inançta aydın, ülküde aydın, Türkiye'nin millî ve manevî ahlaki temellerine, Türkiye'nin diline, tarihine sahip çıkanlar, Türk Milletinin parçalanmaz bir bütün olduğuna inanlar mı?!... Millî, manevî değerlerden, millî bilinçten ve tarih şuurun-
dan yoksun kalmış bazı zavallı kişiler aydın mıdır?! Kendisini Marksizm-sosyalizm-komünizm saplantısına kaptırmış kişiler aydın mıdır?! Millette karanlık günler getirmek isteyenler, aydın değildir. Milletini yaşatan, koruyan temelleri yıkmaya çalışan gafiller, aydın değildir. Köylü, kentli, işçi, memur, esnaf, zanaatkâr vb. ayırmadan milleti hakça, hukukça bir düzen içinde kardeş olarak birlik ve beraberlik ve mutluluk ortağı olarak görmek isteyenler ancak aydın olabilir.

Tahsil, diploma "aydın"lık için yeterli değildir. Millî kültürü ve millî ülküyü bilmeyen cahillerin aydın sayılması mümkün değildir. Onları ancak kara ve kızıl emelli zavallı kişiler olarak görmek hatalı olmaz sanıyoruz.

CLXVIII. SİYONİZM VE NAZİZMİN BENZERLİĞİ

21 Kasım 1975 Ergun Göze, yankıları devam eden siyonizm konusunu *Nazizm Göz Kırıyor* başlığı altında işliyor:

Birleşmiş Milletlerin "Siyonizmi ırkçılık sayan" kararının akisleri sürmekte, İsrail sermayesi ve propagandasının tesir sahasındaki Avrupa

basını, kararı tenkide devam etmektedir. Bunlara göre bu karar, “Nazizme bir göz kırpmadır”.

Bazılarınca bu karar o kadar “karanlıktır” ki, kararın tarihi olan 10 Kasım günü, Birleşmiş Milletler tarihinin matem günü ilan edilse yeridir.

Bunlar, Yunanistan’ın karar karşısında “tarafsız” kalmasını dahi affetmemektedirler. Kararın Birleşmiş Milletler tarafından kabulünü ise “otomatik çoğunluk mekanizmasının işleyişi” olarak tarif etmekte; fakat bu zaferin bir “Pirüs zaferi” olduğunu da belirtmektedirler.

Bu karar karşısında, İsrail Delegesi Heim Herzog, kürsüde asabiyetten tir tir titreyerek karar metnini topluluğun yüzüne karşı yırtmıştır. Prosiyon basın bunu “Herzog’un babası, 1939’da İngiltere’nin İsrail’e göçü meneden beyaz kitabını yırtmıştı, oğlu da bu kararı yırtmaktadır.” şeklinde takdirle karşılamaktadır.

Büyük küstahlık.

Karar yanlış olabilir... Hatalı olabilir. Kabul etmezsiniz. Amma tahkire kalkmak... İşte siyonizm... Tarihte hiçbir zaman büyük devlet kurmamış, büyük millet olamamış olmanın şuuraltındaki birikiminin hazin neticesi...

Demek, Birleşmiş Milletler istediğimiz istikamette karar verirse ne âlâ. Yoksa kararını suratına çarparız. Kaldı ki, İsrail, senelerden beri, Filistin konusunda BM’nin vermiş bulunduğu başka kararlara da riayet etmemekle ün yapmıştır.

Açık bir husustur ki, bu karar antisemit, yani Yahudi aleyhtarı bir karar değildir. Bütün ırkçılıkları ve bu arada Yahudi ırkçılığını da reddeden bir karardır. Bunu kabul etmemek, “Her ırkçılığa hayır; fakat İsrail ırkçılığına evet!” demek olacaktır.

Yine açık bir husustur ki, “ırkçılık, ırkçılığı” doğurmaktadır. Her türlü ırkçılığın reddedildiği bir dünyada, İsrail’in bundan muaf tutulması garip olurdu. Fakat, bütün İsrail taraftarları bu kararın aleyhinde olmakla aynı zamanda İsrail ırkçısı ve İsrail ırkçılığının taraftarı olduklarını da ortaya koymuş bulunmaktadırlar.

Zaten, hukuku mahveden bu ikiyüzlülüktür. Kaidelerin herkese aynı şekilde tatbik edilmemesidir. Birine yasak olanın, öbürüne mubah kılınmasıdır.

Birleşmiş Milletlerde ilk defa, bu kaide bozulmuş ve topluluğun istediği bir karar, bazı kuvvetlere rağmen çıkabilmiştir. Bu karara lehte rey

veren Rusya'nın ise, sınırları içindeki, İsrail azınlığına karşı takip etmiş olduğu politikada kendisini kuvvetlendirmek arzusunda olduğu aşikârdır. Yani bu kararda da, "öteden" gelen saikler rol oynamıştır. Amma BM'nin hangi kararında bu tip saikler rol oynamamıştı ki!... Feryadın sebebi, bu seferki kararın "Zülfü İsrail'e" dokunmuş olmasıdır. O İsrail ki, Almanlardan gördüğü zulmü Araplara tatbik etmeyi devlet kurmak zannetmiştir. Mesele budur, İsrailoğullarına karşı ırkçılık yapmak değil. İsrailoğullarını ırkçılıktan yazdırmak...

Nitekim, bu karara "Nazizm göz kırıyor" diyebilmek, bu kadar suiistimal edilmiş bir ifade kullanabilmek için, hadiseleri ters yüz etmek gerektir. ABD'de bunu yapanlar mebzulen mevcuttur. Libya İhtilal Konseyi Başkanı Muammer El Kaddafi, Başkan Ford'un şahsında bütün bu tipleri mantık ve tarih bilmemekle suçlayarak cevap vermiş ve BM'nin ilk defa bir iş gördüğünü belirtmiştir. Haklıdır. Yoksa o da bir ırkçılık olur. Mantık ve tarih bize bunu ispat etmiştir.

"Mantık ve tarih de insana göz kırpar... Bazen alayla, istihza ile..."⁵⁷⁵

21 Kasım 1975 *Tercüman* gazetesi "Siyonizm Nedir?" adıyla bazı eksik ve yanlışları olan ansiklopedik bir tanıtma yapıyor:

SIYONİZM NEDİR?

Filistin'de bir İbrani devletinin yeniden kurulmasını amaç edinen politik harekete *siyonizm* adı verilir. Kudüs'ün ismi İncil'de Sion olarak geçmektedir. Kırsal toprak Kudüs'e dönüş gayesini güden siyonizm bu kökten türemiştir.

Siyonizm hareketinin en büyük lideri Teodor Herzl'dir. 1894'te yazdığı *Yahudi Devleti* siyonizmin tüzüğü oldu. Gene Herzl tarafından 1897'de ilk defa toplanan "Siyonist Kongresi" amacının Museviler için Filistin'de bir vatan kurmak olduğunu açıkladı.

Birinci Dünya Savaşı'na kadar Osmanlı idaresinde olan Filistin'de bir Musevi devleti kurulmasına Padişah izin vermemiştir. Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra İngiliz idaresine geçen Filistin'de 14 Mayıs 1948'de İsrail devleti kuruldu. Böylece siyonizmin amacı gerçekleşmiş oldu.⁵⁷⁶

Siyonizm, yalnız Filistin'e Yahudi göçmenleri yerleştirip devlet kurmak amacından ibaret olsaydı bu gerçekleşince artık teşkilata lüzum kalmazdı. Siyonizm çok cepheli bir gayeye sahiptir. Siyon adı, Kudüs'ün (Jerusalem, Yeruşalaym) değil, Kudüs'teki Yahudilerce çok kutsal Siyon Dağı'nın adıdır. İncil'den başka asıl Tora (Tevrat) ve Yahudiliğin 39 kutsal kitabını ifade eden Tanah'ta geçer. Herzl'in *Yahudi Devleti* (Der Judenstaat) kitabı 14 Şubat 1896'da Viyana'da yayımlandı.

CLXIX. YENİ BİR SAVAŞIN GALİBİ ARAPLAR OLACAK TAKTİĞİ

25 Kasım 1975 *Politika* gazetesinde “Washington” çıkışlı bir haber, Yahudilerin kendilerini zayıf gösterme ve bilhassa dünya Yahudilerinin merhamet ve bol yardım desteğini temin etme, Arap düşmanlığı gayesine matuftur. Zira İsrail’in hâlen nükleer silahlar üstünlüğü, uçak ve tank, ateşli silah gücü hâkimiyeti şüphesizdir.

Politika’nın başlık, resim ve özetleri dikkati çekicidir:

“Orta Doğu’da Yeni Bir Savaşın Galibi Araplar Olacak!”

ARAPLARLA YENİ BİR SAVAŞIN, İSRAİL'E 8 BİN ÖLÜYE MAL OLACAĞI İLERİ SÜRÜLÜYOR

Orta Doğu’da patlak verecek yeni bir savaşta, İsrail’in askerî üstünlüğüne rağmen ağır kayıplara uğrayacağı, CIA’nın eski Başkanı William Colby tarafından açıklandı. Colby aslında bu açıklamasını 12 Kasım tarihinde bir Kongre Komitesi önünde yapmıştı. Şimdi bu bilgiler Kongre yetkilileri tarafından açıklandı. Bunun, İsrail taraftarı Amerikan çevrelerinde duyulan kaygıları arttırdığına kuşku yok.

WASHINGTON William Colby’nin Kongrede yaptığı bir açıklamada, İsrail’in askerî bakımdan güçlenmekte olduğunu; ancak patlak verecek yeni bir savaşta bu ülkenin kayıplarının tahminlerin çok üstünde olacağını söylediği, yetkililer tarafından bildirildi.

William Colby’ye göre İsrail yeni bir Orta Doğu savaşında asgari 8 bin kişi kaybedecek. Oysa bu ülkenin 1973 yılı ekim ayındaki savaş sırasındaki kayıpları 2.500 dolaylarındaydı. Colby’nin yeni bir savaşta İsrail’in vereceği bu 8 bin kişilik kaybın tamamen ölümleri ifade ettiğini söylediği de bildiriliyor.

Colby’nin bu görüşü diğer bazı Amerikalı yetkililer tarafından da paylaşıyor. Konuyla ilgili olarak görüşlerini açıklayan Kongre yetkililerinden biri şunları söyledi: “Colby, tahminlerini, İsrail’in sadece Mısır ve Suriye ile savaşa tutuşmasını göz önünde bulundurarak yapmıştı. Oysa yeni çıkacak bir savaşta Ürdün, Suudi Arabistan ve Irak ile diğer Arap ülkelerinin de boş durmayacakları artık kesinlikle biliniyor. Bu nedenle İsrail’in kayıpları çok daha yüksek olabilir.”

Amerikalı askerî gözlemciler İsrail’in nüfusu göz önünde bulundurulacak olursa, bir savaşta 8 bin ölü vermesi hâlinde savaşı kaybedeceğinin kesin olduğunu belirttiler. Askerî gözlemcilere göre İsrail gibi az nüfuslu bir ülke 8 bin kişilik kayba katlanamaz. Böyle bir şey İsrail’in direnme gücünü yok eder ve ülkenin kısa bir süre içinde ağır bir yenilgiye uğramasına yol açar.

Gene askerî gözlemcilerin kanısına göre savaşıla ilgili tahminlerde bulunurken Arap ülkelerinin nüfusunu da göz önünde bulundurmak yerinde olur. Bilindiği gibi Arap ülkelerinin toplam nüfusu 110 milyonu geçmekte.

Bu arada bazı istihbarat örgütleri yetkililerinin de (yabancı ülkelerin) İsrail'in geleceği bakımından eski iyimserliklerini yitirdikleri bildirildi. Yabancı istihbarat uzmanlarına göre; İsrail'in geçmişte olduğu gibi kolay zaferler kazanma dönemi geride kalmış bulunmakta. Uzmanlar yeni bir savaşta İsrail'in çok zorlanacağını ve büyük bir olasılıkla savaşı kaybedeceğini söylemekte.⁵⁷⁷

15 Kasım 1975 Kaddafi, siyonizmi kınayan oyumuz için teşekkür mesajı yolladı.

Libya Arap Cumhuriyeti İhtilal Konseyi Başkanı Albay Muammer El Kaddafi, Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda siyonizmi ırkçılıkla bir tutan kararın oylanmasında olumlu oy veren 72 devletin başkanlarına ayrı ayrı mesajlar çekmiştir. Kaddafi, Cumhurbaşkanı Fahri Korütürk'e çektiği mesajda Türkiye'nin cesur ve insancıl tutumunun asla unutulmayacağını belirtmiştir.

Kaddafi, mesajında sonucu, insan haklarının bir başarısı, zaferi olarak nitelemiştir.⁵⁷⁸

CLXX. İSMAIL CEM VE LÜBNAN İÇ SAVAŞI

25 Kasım 1975 İsmail Cem, baklayı kısmen ağızından çıkarmakta, Lübnan'daki iç savaş hakkında bazı önemli imalarda bulunmaktadır. Kanaatimizce bu iç savaşın isteklileri ve perde arkası çatıştıncıları arasında Hristiyan teşkilatlar kadar İsrail'in, Yahudi'nin parmağı da mevcuttur.

"Mevsim Tanımlarıyla Dış Politika Yazısı (Başyazı)" başlığı altında şu düşünceler ileri sürülmektedir:

Lübnan'da olup bitenler ise, bir başka yönden ilginçtir. Bu ülkenin inanılmaz boyutlara erişen iç savaşı, son tahlilde, Orta Doğu Savaşı'ndaki tarafların, daha doğrusu İsrail ve Suriye'nin, şimdi mücadeleyi Lübnan üzerinde vermeleridir. Daha doğrusu, İsrail, Suriye'yi bazı toprak tavizlerine zorlamak için, yeni bir "cephe" açtırmıştır Hristiyan Lübnanlılara. Filistinli Araplar ise; önde Suriye'nin ve Lübnan'ın, arkasında Sovyetler Birliği'nin desteğiyle, direnmeye çalışmaktadır.

Nihayet, Kıbrıs sorunu, bölgedeki eski dengeleri temellerinden sarsmıştır. Statüko'yu "Samson darbesiyle" değiştirmeye yönelik ilk girişim, Makarios'un hayatta kalabilmesi ve Türkiye'nin müdahalesiyle hiç beklenmedik sonuçlar yaratıvermiş, birdenbire, NATO'nun Güneydoğu kanadı nirengi noktalarından zorlanmıştır.

Şu anda, Batısında kargaşa olan, doğusunda iç savaş süren, ortasında ise Kıbrıs bunalımı yaşanan bir bölgenin hem de en kritik bir noktasındadır Türkiye. Bölgedeki bunalımın etkileri, dalga dalga Türk iç politikasına çarpmaya, iç gelişmeleri etkilemeye başlamıştır bile. Çalışma hayatından üniversitelere, faili meçhul öğrenci ölümlerine, hatta elçi ölümlerine, ekonomisine, savunma düzenine kadar.

Bir ülkedeki gelişmelerin "ilkbahar" diye mi yoksa "sonbahar" diye mi niteleneceği, bu tanımları kullananın kişisel eğilimine bağlıdır bir bakıma.

Türkiye'dekini aynı şekilde "mevsimlerle" nitelemekte olanlar varsa, büyük çoğunlukla, durumu sonbahara benzetmektedirler sanırım. "Kışa" dönüşmesin del...⁵⁷⁹

Politika gazetesinin 25 Kasım 1975 tarihli sayısı yalnız bundan ibaret değildir. Aynı günün *Politika* gazetesinde *Sanat-Edebiyat-Düşünce* sayfasını Yahudi ve komünist Brecht kaplamaktadır. Geniş şekilde yer alan bu komünist yazar hakkındaki başlık şudur: "Brecht Eskir mi?"

Gene aynı günlü gazetede "Portekiz'de hükûmet düşünceye kadar her gün grev yapılacak" başlığı altında şu haber verilmektedir:

PORTEKİZ'DE HÜKÛMET DÜŞÜNCEYE KADAR HER GÜN GREV YAPILACAK

LİZBON– Portekiz'deki Komünist Partisi ve diğer radikaller, sosyalistlerin desteklediği Azevedo Hükûmetini devirmeye kararlı görünmekte.

Komünist Parti yetkilileri, pazartesi gününden başlayarak her gün ikişer saatlik grevlere gidileceğini ve bunların hükûmet düşünceye dek sürdürüleceğini açıkladılar. Buna karşılık, Sosyalist Parti yetkilileri, radikal eylemlere karşı gerekirse orduyu da kullanabilecekleri tehdidinde bulunmakta.

Sosyalist Parti lideri Mario Soares, pazar günü Lizbon'da yapılan ve 40 bin kişinin katılığı bir toplantıda, açık açık "Eğer özgürlüğün bedeli çarpmaksa, çarpışırız da..." dedi.

Öte yanda, Devrim Konseyi de yaptığı olağanüstü toplantıda, hükûmetin, askerler kendilerine istedikleri güvenceyi sağlayıncaya dek görev yapmamak konusundaki kararı üzerinde görüştü.⁵⁸⁰

Portekiz hakkında önceki sayfalarda açıklamada bulunmuştuk. Seçimlerde Komünist Parti % 12.5 oy alarak perişan olmuştu. Karşı partiler çoğunluğu sağlamış ve komünizmi tam bir yenilgiye uğratmışlardır. 25 Nisan 1976, bu türlü heveslilere ağır bir ders ve yıkıcı bir darbe olmuştur.

CLXXI. İSRAİL SİLAHLANMAYA DEVAM EDİYOR

25 Kasım 1975 İsrail, savaş gücünü çok arttırmıştır. En yeni savaş malzemelerine sahiptir. Gerçek budur.

ORTA DOĞU'DA KUVVET DENGESİ BOZULDU

WASHINGTON, (THA) Ürdün Kralı Hüseyin, *News And World Report* dergisine verdiği demeçte; ABD'nin İsrail'e yardımının Arapların aleyhine silah dengesini bozduğunu ve bunun Orta Doğu'da yeni bir savaş çıkmasına yol açabileceğini söylemiştir.

Hüseyin, Amman'da verdiği demecinde, Mısır ile İsrail arasındaki geçici anlaşmayı şüphe ile karşıladığını belirterek bu anlaşmanın, İsrail'in kontrolü altında bulunan Arap topraklarının, kuvvet zoru ile geri alınması hakkını ortadan kaldırdığını ve bir ülkenin topraklarını kurtarmak için her türlü metodu uygulamaya hakkı olduğuna değinmiştir.

Hüseyin bu arada Arap topraklarını geri almak ile Filistinlilerin vatan haklarının tanınması arasında bir ilişki olmadığına işaret ederek, "ABD silahları İsrail'e bugüne kadar görülmemiş şekilde gönderilmektedir. Geçmişte İsrail ile Arap ülkeleri arasında bir denge olmuşsa, bu, İsrail lehine şimdiye kadar görülmemiş şekilde bozulmuştur. demiştir.⁵⁸¹

CLXXII. PORTEKİZ'DE KOMÜNİSTLERE KARŞI HAREKET BAŞARIYA ULAŞIYOR

29 Kasım 1975 Marksist- sosyalistleri, Lenincileri, devrimcileri, Portekiz'de şaşırtan bir olay oldu.

Radyo, televizyon ve bazı meydanları ele geçiren komünist paraşütçüler, karşı bir hareketle tutuklandılar. İsmail Cem'in tahmini olmadı.

İşte sonuç haber!

PORTEKİZ'DE İSYANCI 51 SUBAY TUTUKLANDI!

(Dış Haberler Servisi) Portekiz'de Azevedo Hükûmetine karşı ayaklanan paraşütçülerin isyanının bastırılmasından sonra temizlik başlamış ve General Otele Carvalho ile Kara Ordu Kurmay Başkanı General Carlos Fabiao görevlerinden istifa etmişlerdir. Carvalho'nun rütbesinin binbaşılığa indirildiği söylenmektedir. Bu arada 51 subay da tutuklanarak hapishanelere gönderilmişlerdir.⁵⁸²

CLXXIII. ALMANYA TEKRAR ÖZÜR DİLİYOR

30 Kasım 1975 Önemli bir haberle karşılaşyoruz. Bu habere geçmeden önce bir husus belirtelim: Alman Başbakanı Willie Brandt, bir vakitler Polonya'yı ziyaretinde, ölen, öldürülen Yahudiler adına yapılan bir anıt önünde diz çökmüş, Yahudilerin, Almanya'yı affetmesini diler bir poz almıştı; ağlar durumdaydı. Almanya'nın bugün parçalanmış ve işgal altında bırakılıp cezalandırılmış olmasında dünya Yahudilerinin rolü büyüktür. Almanya, İsrail Yahudilerine milyarlarca mark tazminat ödemiştir.

Ayrıca gene Berlin'de, Hamburg'da, Yahudi mabetleri açılmış, Yahudiler, buralara dönmeyi başarmışlardır. Şimdi Alman Dış İşleri Bakanı, İsrail yolundadır:

ALMAN DIŞ İŞLERİ BAKANI İSRAİLİ ZİYARET EDİYOR

Federal Almanya Dış İşleri Bakanı Hans Dietrich Genecher, perşembe günü öğleüzeri İsrail'e gelmiş ve 6 milyon Nazi kurbanının anısına diki-len "Yad Vachem" anıtına bir çelenk koyduktan sonra siyonizmin babası sayılan Theodor Herzl'in mezarının bulunduğu Herzl Tepesi'ne de bir ağaç dikmiştir.

Konuk Bakan, akşamüzeri de İsrail Devlet Başkanı Efraim Katzir tarafından kabul edilmiş, yarım saat kadar süren bu görüşmeden sonra da İsrailli meslektaş Yigal Allan'la Kral Davut Oteli'nde buluşmuştur.

İki Dış İşleri Bakanının başlıca Orta Doğu sorunları ve Filistin konusu üzerinde görüşmeleri beklenmektedir.⁵⁸³

CLXXIV. FİLİSTİN KURTULUŞ TEŞKİLATI VE LÜBNAN'IN İSRAİL UÇAKLARI TARAFINDAN BOMBARDIMANI

30 Kasım 1975 Orta Doğu'da birçok devletin manevrası devam etmektedir. Suriye, komünist Rusya ve Filistin Kurtuluş Teşkilatının bu konudaki tutumlarını belirten bir haber şu şekildedir:

SURİYE’NİN ARAFAT’I DEVİRECEĞİ ÖNE SÜRÜLÜRKEN FİLİSTİN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ, İSRAİLİ TANIMAYA HAZIRLANIYOR

PARİS, (Günaydın Dünya Servisi) Güvenilir kaynaklardan sızan haberlere göre Arafat’ın önderliğini yaptığı ve İslâm ülkeleri tarafından Filistin’in tek temsilcisi olarak tanınan Filistin Kurtuluş Örgütü, Lübnan, Ürdün ve eski Filistin topraklarının bir kısmını içine alan bir Filistin devletinin kuruluşunu kabul etmesi şartıyla İsrail’i tanımaya hazırlanmaktadır. Haberi veren kaynaklar, İsrail’i tanıma eğiliminde bulunan Arafat’ın özellikle Suriye ve Libya gibi İsrail’e karşı sertlik yanlısı ülkelerin şimşeklerini üstüne çektiğini, bu nedenle Suriye’nin Arafat’ı devirmeye çalıştığını ileri sürmektedir. Bilindiği gibi Arafat hâlen Moskova’da bulunmaktadır. Sovyetler Arafat’a, Filistin Kurtuluş Örgütünün Cenevre Konferansı’na katılabilmesi için İsrail’i tanıması gerektiğini belirtmişlerdi.”⁵⁸⁴

3 Aralık 1975 Lübnan’da Hristiyanlarla bir savaşa giren Müslümanları Filistin mültecileri desteklemektedir. Yahudiler, Hristiyan cephesini desteklemektedir. Burada Lübnan’ı parçalamak ve Filistin mültecilerini ezmek, İsrail’in ilk başta gelen hedefidir. Önce çevre devletleri parçalanacak, ezilecek ve sonra hem siyasi, hem iktisadi, hem de tarihî şovenlik içinde Yahudi ırkı hâkimiyetini gittikçe geliştirecek ve yeni toprak ilhakıyla genişleme yolunda ilerleyecektir. Bunun için İsrail’in başta Amerika Birleşik Devletleri, İngiltere ve Fransa ile anlaşmış olması tabiidir. Bu yolda sergilenen oyunu, gazete haberleri vakit geçirmeden teyit etmektedir. Bu iç savaşla Lübnan, iktisadi ve turistik gücünü kaybetmektedir. Lübnan’da iç düşmanlık unutulmayacaktır. Filistin gerillaları da başka yönde savaşa sürüklenmektedir.

Devletlerarası hukuk, insan hakları, Birleşmiş Milletler teşkilatı, hepsi İsrail karşısında bir oyuncaktan ibaret kalmaktadır. İsrail, savaş ilan etmeden istediği zaman komşu topraklar üzerine jetlerini göndermekte, kendisi için lüzumlu gördüğü hedefleri bombardıman etmektedir.

İsmail Cem’in gazetesinde, yeni bir mücadele İsrail’in yenilmesi hakkındaki haberin siyonist merkezlerce düzenlendiği anlaşılmaktadır. İşte İsrail’in gerçek planını gösteren haber! Bu haber, yoruma gerek bırakmıyor:

İSRAİL UÇAKLARI LÜBNAN’I BOMBALADI; 77 ÖLÜ 107 YARALI VAR

BEYRUT- Dün sabah Lübnan’daki Filistin mülteci kamplarını bombardıman eden İsrail uçaklarının 77 kişinin ölümüne, 107 kişinin de yaralanmasına yol açtığı bildirilmektedir.

Filistin Kurtuluş Örgütünden yapılan açıklamaya göre Trablusşam yakınlarındaki Baddvi, El Barad ile Nebatiye kamplarını bombalayan 30 kadar İsrail uçağı, 77 kişinin ölümüne yol açmıştır.

Lübnan Savunma Bakanlığının bir sözcüsü ise, saat 10'da başlayan bombardımanın bir saat kadar sürdüğünü; ancak Lübnan uçaksavar kuvvetlerinin ateşi üzerine uçakların püskürtüldüğünü söylemiştir.⁵⁸⁵

LÜBNAN FACIASI VE İSRAİLİ DESTEKLEYEN, UÇAKLARI VEREN AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ

9 Aralık 1975 İsrail'in komşusu Lübnan'da feci olaylar:

"Beyrut'ta 48 saatte öldürülen 300 kişinin cesetleri sürünüyor."⁵⁸⁶

10 Aralık 1975 ABD İsrail'i gene destekliyor:

AMERİKA, İSRAİLİ KINAYAN KARAR METNİNİ VETO ETTİ

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER, (New York) Amerika, İsrail'in Lübnan'a karşı giriştiği hava saldırılarını kınayan bir karar metnini Güvenlik Konseyinde veto etmiştir.

Amerikan Delegesi Patrick Moynihan, Orta Doğu'daki bütün şiddet eylemlerinin, özellikle masum insanların ölümüyle sonuçlanan olayların kınanmasını öngören bir tadil teklifinin reddi üzerine sadece İsrail'i kınayan karar metni hakkında veto hakkını kullanmıştır.⁵⁸⁷

12 Aralık 1975 "Amerika Birleşik Devletleri, İsrail'e geliştirilmiş savaş uçakları veriyor."

WASHINGTON, (AA) ABD'nin İsrail'e, en geliştirilmiş savaş uçakları olan (Eagle) F-15'lerden vereceği açıklanmıştır.

McDonnell Douglas firması tarafından yapılan bu en yeni ve modern savaş uçaklarından, Amerikan Hava Kuvvetlerinin elinde sadece 30 kadar vardır. ABD'nin, İsrail'e bu uçaklardan kaç tane vereceği açıklanmamıştır.

İsrail kaynaklarından sızan haberlere göre, ABD İsrail'e 25 (F-15) uçağı verecek ve İsrail bunun için ABD'ye 600 milyon dolar ödeyecektir. İran ve bazı Arap ülkeleri de bu uçaklardan satın almak üzere ABD'ye başvurmuşlardır.

F-15 uçaklarının tanesi 12.5 milyon dolardır. Uzmanlar, normal bir savaş uçağının fiyatının 70 milyon TL civarında olduğu göz önüne alınırsa, bu uçakların üstünlüklerinin kendiliğinden ortaya çıkacağını söylemiştir.

ABD, şimdiye kadar F-15 uçaklarından hiçbir ülkeye vermemiştir. ABD hükûmetinin İsrail'e F-15 uçakları verilmesi için ilgili kararının bir ay içinde Amerikan Kongresince onaylanması gerekmektedir. Uçaklarla birlikte, İsrail'e uçaklar için gerekli yedek parçalar da verilecektir.

F-15 uçakları havadan havaya "Side Winder" ve "Sparrow" füzeleri ile donatılmışlardır.⁵⁸⁸

İSRAİL UÇAKLARI, FİLİSTİN MÜLTECİ KAMPLARINI BOMBARDIMAN EDİYOR

5 Aralık 1975 İsrail, yeni tip bombalarla Filistin kamplarını bombardıman ediyor. Birleşmiş Milletler, ABD ve Avrupa'nın her ideolojiden devletleri kayıtsız seyircidirler:

İSRAİL SALDIRISININ BİLANÇOSU 111 ÖLÜ, 140 YARALI

BEYRUT, (AA) İsrail savaş uçaklarının Güney Lübnan'daki Filistin mülteci kamplarına karşı giriştikleri bombardımanın bilançosu 111 ölü, 140 yaralı olarak tespit edilmiştir. Saldırıya özellikle "Skyhawk" tipi uçaklar katılmıştır. İsrail askerî sözcüsü, saldırıya katılan uçakların hepsinin üslerine döndüklerini açıklamıştır.

L'orient Le Jour gazetesi, Bedevi ve Nehrel Baren kamplarında 91 ölü ve 100 yaralı, Nebatiye kampında ise 20 ölü ve 40 yaralı bulunduğunu bildirmiştir.

Lübnan makamlarının tespitlerine göre, altılı gruplar hâlinde uçan İsrail uçakları, Filistin mülteci kamplarına 300 kadar "akıllı bomba" atmışlardır. Bu bombalar, foto hücreleri ile donatılmışlardır ve enerji kaynaklarını kendiliklerinden bulmaktadırlar.

17 Aralık 1975 İsrail yeni oyunlar hazırlıyor:

İsrail'in, Lübnan'a Saldırmaya Hazırlandığı Öne Sürüldü

BEYRUT, (Günaydın Dünya Servisi) 11 haftadan beri ilan edilen on yedinci ateşkesin üzerinden 24 saat geçmiş olmasına rağmen taraflar hâlâ çarpışmaya devam ederken Başbakan Raşit Kerami, dün İsrail'in ülkede bulunan az sayıda Musevi azınlığını korumayı bahane ederek Lübnan'a saldırmaya hazırlandığını ileri sürmüştür. Radyo ve televizyonda yaptığı konuşmada Lübnan'ın Müslüman Başkanı, süper devletleri ve Birleşmiş Milletleri de bu konuda resmen uyarmıştır.⁵⁸⁹

CLXXV. UNESCO VE SİYONİZM

19 Aralık 1975 UNESCO DA SİYONİZMİ IRKÇILIK OLARAK KABUL ETTİ

PARİS, (AA) BM Eğitim, Bilim ve Kültür Teşkilatı (UNESCO) da, siyonizmi ırkçılığın bir türü olarak değerlendiren bir karar tasarısını kabul etmiştir.

Tasarı, 7 çekimser ve 22 muhalif oya karşı 36 oyla kabul edilmiştir. Tasarıya aleyhte oy veren ülkeler arasında AET üyesi 9 Batı Avrupa ülkesi de bulunmaktadır.

UNESCO tarafından kabul edilen tasarıda, aynı konuda daha önce BM Genel Kurulunca kabul edilmiş olan tasarılar da atıfta bulunmaktadır.

UNESCO Özel Konferansı'nda kabul edilen tasarı, Arap ülkeleri ile iş birliği yapan Yugoslavya tarafından hazırlanmıştır.⁵⁹⁰

CLXXVI. İSRAİLİ İSRAİL YAPAN AMERİKALI YAHUDİLERİN DESTEĞİ

22 Aralık 1975 Hakikat artık gizlenememektedir:

İsrail Her Şeyi Amerika'da Yaşayan Yahudilere Borçludur

TEL AVİV, (THA) Başbakan İshak Rabin, İsrail-Amerika Ticaret Odası ve Endüstri Kulübünde 140 İsrailli iş adamına hitaben yaptığı konuşmada İsraillilerin ABD'den çok fazla istekte bulunmamalarını ve bu istekler ile Amerika halkını bıktırmamalarını istemiştir.

Rabin, İsraillilerin ABD'den aldıkları yardımı yeterli görmelerini, bunlar için minnettar olmaları gerektiğini aşırı iddialar ve istekler ile anlayışın ve İsrail'e yardım isteğinin temelini yıkılmaması gerektiğini belirtmiştir.

Rabin, bu arada yazar Joe Alsop'un imzası ile pazar günü *New York Times* gazetesinde yayımlanan bir mektuba değinmiştir. Alsop, mektubunda ABD'nin İsrail'i desteklemenin kaynağının Amerikan Yahudi toplumunun Washington'a yaptığı baskı olduğunu ve İsrail'in her şeyi ni Amerikan Yahudilerine borçlu olduğunu ileri sürmüştür.⁵⁹¹

CLXXVII. LÜBNAN'DA HRİSTİYANLAR DEVLET KURMA PEŞİNDE

24 Aralık 1975 Lübnan'da Hristiyan, emperyalist devletlerle İsrail'in tahrikleri geliyor ve sonuca dair istekleri ortaya koyuyor:

LÜBNAN'DA HRİSTİYANLAR DEVLET KURMAK İSTİYOR

BEYRUT, (AA) Filistin'in kurtuluşu için "Demokratik Cephe" ve "Lübnan Komünist Hareketi"nin organı olan *El Hurriye* dergisine göre, Lübnanlı Maruniler, ülkenin "Küçük Lübnan" denen dağlık kesiminde bağımsız bir Hristiyan devleti kurmak istegindedir.

Dergi, Marunilerin bu isteğinin kasım ayı sonunda Lübnan'a bir dostluk ziyaretinde bulunan eski Fransa Dış İşleri Bakanı Maurice Couve de Murville'e bir muhtıra hâlinde iletildiğini yazmaktadır. Muhtırada, Müslümanları suçlayan Maruniler, artık onlarla barış içinde bir arada yaşamayacaklarını belirtmişlerdir. Maruniler, ayrıca, İngiltere'nin isteği üzerine Lübnan'ın Arap birliğine girdiğini ileri sürerek buna karşı çıkmakta, Fransa'yı da Lübnan'a sözde bağımsızlık vererek "rakip iki mezhep arasında paylaşılan iki başlı bir devlet yaratmakla" suçlamaktadırlar.⁵⁹²

BİR KUVEYT GAZETESİNİN UYARISI

Öte yandan, bugünkü Kuveyt gazeteleri "Lübnan'a karşı hazırlanan komplo" görüşü üzerinde çeşitli makaleler yayımlamışlardır.

El-Re'yü-l-am gazetesi Orta Doğu mezhep ayrılığına dayanan mini devletler kurma eğilimlerine karşı uyarıda bulunmakta, böyle bir tasarıyı İsrail'in kurucusu David Ben Gurion'un 1950'lerde Yahudi devletinin varlığını kabul ettirmek üzere ortaya attığını yazmaktadır. Gazeteye göre, Lübnan olayları Ben Gurion planının uygulanmasından başka bir şey değildir.

El-Ka'be adlı Kuveyt gazetesi de, Kuzey Lübnan Valisi Kasım El İmadî'nin cumartesi günü öldürülüşü olayını hatırlatarak bu suikastın da, Vali Dürzi olduğu için, olayları Dürzilerin çoğunlukta olduğu Çui bölgesine sıçratmak amacıyla düzenlediğini yazmaktadır. Bilindiği gibi Dürziler bugüne kadar Lübnan'daki olaylara hiç karışmamışlardır.

Hatırlanacağı üzere, Lübnan olaylarının yeniden alevlendiği günlerde bazı Arap gazetelerinin de aynı konu üzerinde durarak, Suriye ve Lübnan'da mezhep ayrılıkları esasına dayanan dört küçük devletin kurulması yolunda bir CIA planı bulunduğu iddialarına yer vermişlerdi.

Lübnan'ın başkenti Beyrut'un kenar semtleri ile ülkenin öteki kentlerinde silahlı çarpışmaların bugün de sürüp gittiği haber verilmektedir.

29 Aralık 1975 İshak Rabin ve Filistin Gerillaları.

İshak Rabin, Filistin Gerillaları ile Görüşme Yapılmayacağını Tekrarladı.

Aşağıdaki haber günün konusu ile ilgilidir:

TEL AVİV, (Dış Haberler Servisi) İsrail Başbakanı İshak Rabin, önceki gün yaptığı konuşmada Filistin gerillaları ile hiçbir görüşme yapılmayacağını tekrarlamıştır. Rabin, ayrıca Batı Şeria'da bir Filistin devletinin kurulmasını kabul etmeyeceklerini de bir kez daha ifade etmiştir.

İsrail Kabinesinde bilindiği gibi Filistin konusunda derin fikir ayrılıkları vardır. Dış İşleri Bakanı Yigar Allon önderliğindeki bakanlar, bir süredir Rabin'in "sert politikasını" eleştirmekte ve Filistinlilere karşı daha esnek bir tutuma girilmesini istemektedirler. Son olarak Savunma Bakanı Simon Perez de bu guruba katılmıştır.⁵⁹³

CLXXVIII. CUMHURBAŞKANI FAHRİ KORUTÜRK'ÜN YENİ YIL DEMECİ VE ABDİ İPEKÇİ İLE İSMAİL CEM'İN TUTUMLARI

31 Aralık 1975 Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'ün yeni yıl demecinden *Milliyet* gazetesi Genel Yayın Müdürü ve başyazarı Abdi İpekçi ile İsmail Cem, pek kısaca bahsedip geçiştirici bir durumu benimsiyorlar. Bu uzun demeçten diğer noktalar, bilhassa şu cümlelerden hemen hiç bahsedilmiyor. Bu gazetelerin tutumu ve zihniyeti hakkında dikkati çekecek önemde olduğundan bu bölümleri aşağıya alıyoruz:

"....Sevgili vatandaşlarım;

Türkiye'de bütün kuruluşlar ve vatandaşlar dil, ırk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefe, inanç, din ve mezhep ayrımı gözetilmeksizin kanunların tatbikatında tam bir eşitliğe sahip bulunduklarına inandırılmalıdır...

.....

Türkiye Cumhuriyeti'nin bağımsızlığı için hassas olmak, diğer bazı konularda olduğu gibi hiçbir şahsın, hiçbir kuruluşun tekelinde değildir. İnsaflı olmamız ve kendi kendimize hayranlık veya birbirimize düş-

manlıktan sıyrılmamız hâlinde, özellikle yakın tarihi yaşamış, idarede sorumluluk almış devlet ve siyaset adamlarımız arasında ülke bağımsızlığından “ödün” verebilecek kimseyi düşünebilmemiz mümkün değildir.

Aziz vatandaşlarım,

Biz, Türkiye’de kolay olmayan, zaman isteyen hür demokratik parlamenter sistemi yerleştirmek istiyoruz. Harcadığımız emeklerin, çabaların ve fedakârlıkların mükâfatını görmek için sabırlı olmak lazımdır. Biz, ülkemizin bölge ve dünya barışında işgal ettiği yeri ve rolü, halkımızın bilincinde uyanan kabiliyeti ve ulaştığımız başarıyı küçümseyemeyiz. Anayasamızın geçirdiği bütün temel hak ve hürriyetler dünyanın takdirini üzerinde toplamış yeni anlayışlardır. Özellikle ileri ülkelerde hayranlık yaratan kadın, iş ve basın hukuku Türkiye’de övünç verici bir gelişme göstermiştir. Bunların tatbikatta daha verimli neticeler vermesi yolundaki çalışmalarımız bilhassa işçi-işveren ilişkilerinde, sorunlara anlayışlı ve ülkeye yararlı bir yaklaşım ile ulaşılması mümkün olan sonuçlar, cihana örnek olma istidadındadır.

Biz devletimizin 50 yıllık cumhuriyet idaresi ile elde ettiği uluslararası itibarı ve gücü dünyanın birçok ülkesinin takdir ve hayranlıkla izlediği bu büyük başarıyı, hür demokratik parlamenter rejimin yerleştirilmesinde çektiğimiz sancılar arasında ikinci plana atamayız. Bu, Türkiye’yi bölmek, parçalamak ve ikinci sınıf bir ülke hâline sokmakta yarar görenlerle ittifak etmek demek olur.

Başkaları nasıl düşünürlerse düşünsünler, bu topraklar üstünde yaşayan insanlar için vatan mukaddestir... Din, iman ve manevi değerler mukaddestir. Bizleri bir sembol altında toplayan ve birbirimizle bağlayan ay yıldızlı bayrak ve İstiklal Marşı mukaddestir. Türk halkının inançlarının temelinde yatan bu mukaddes bağlar koparılamaz...

İşte bu inanç ve duygularla düşününüz, işte yurt dışında dahi göğsünde memleketinin bayrağını gururla taşıyan, çalıştığı yerden uzaklarda olsa bile koşup kendi yurtlarının güreşinde, futbolunda, boks maçında yüreğinin derinliğinden gelen bir heyecan ile “Türkiye... Türkiye...” diye bağırarak Türk işçisini, Türk gencini düşününüz...⁵⁹⁴

Demecin bu en önemli bölümlerine, Abdi İpekçi ve İsmail Cem gibi yazarların *Milliyet* ve *Politika* gazetelerinde, en basit haberlere önem verilirken, yer verilmiyor. Bu millet için temel sözlere acaba neden yer verilmez, neden bu sözler belirtilmez?...

CLXXIX. İSMAİL CEM'İN ZİHNİYETİ VE YÖNETTİĞİ GAZETENİN MAHİYETİ; YAZILAR VE CEVAPLAR

31 Aralık 1975 *Politika* gazetesinin nasıl bir yol tuttuğu ve neye, nasıl hizmet ettiğini yılın son sayısı ibretle gözler önüne koymaktadır. Aynı tarihli başyazı Türk ordusunu açık ve kesin şekilde tahkir etme özentisi içindedir. 12 Mart muhtırası dolayısıyla ordunun uçurumun kenarındaki Türkiye'yi kurtarışına şiddetle karşı çıkmaktadır.

Bu başyazı İsmail Cem'in ne olduğunu, zihniyetini ve hedefini, tek yanlılığını ve mutaassıp tek yönünü açık seçik ortaya koymuştur. Aynı tarihli gazetede "ülkücü" gençler hep "komando" olarak verilmekte, onlara karşı olanlar ise, masum devrimciler olarak tanıtılmaktadır.

Sf. 1: "Bir Grup Komando, ODTÜ Otobüs Duraklarını Bastı" başlıktır. Haber zihniyetini tarafsızlık anlayışını bir tarafa koyan birçok yazıda, milliyetçiler hep "faşist" olarak tanıtılmaktadır. (Halbuki 5 Ocak 1976 tarihli *Orta Doğu*, *Tercüman*, hatta *Hürriyet* gazetelerinde haber tam tersidir: "CGP ve ülkü ocakları saldırıları kınadılar." "ODTÜ Otobüslerine Yapılan Saldırıları Kızıl Militanların Eseridir." *Orta Doğu*, *Tercüman* ve diğer gazeteler solcuların saldırdığını belirtiyorlar. 2. sayfadaki bir yazar ("Gülçin'in Yeni Yılları" Adil Özkal) aynı zihniyeti gösteriyor: "Yeni bir yıla girmekte olduğumuz şu günlerde ilerici mücadelenin durumunu simgeleyen bir tablo bu... 12 Mart döneminde ezilen ama şimdi daha da gürleşerek gelişen sol mücadelenin tablosu..." deniliyor. Bu yazar, aynı gazetenin başyazısında İsmail Cem'in bu kadar iyimser olmadığını yazısından anlamış olmalıdır!

Aynı tarihli gazetenin üçüncü sayfasında "Yeni Eğitim Sistemini Yetersiz Bulan Yöneticilerle Radikal Çevreler Çekişiyor - Çinde Mao'nun Devrimci Eğitim Sistemi Tartışma Konusu Oldu" başlıklı yazıda komünist Çin'i öven bir haber geniş şekilde yer alıyor. Gene "Dış Haberler" de Moskova çıkışlı bir haberle komünist Rusya'yı da ihmal etmiyor: "Sovyet ve Küba Liderlerinin Angola'ya İlişkin Önemli Bazı Kaygıları Var." Üç yarım sütun devam ediyor.

Beşinci sayfada Türkiye'ye dair bir haberin başlığı şöyle (Ahmet Kahraman): "Liceliler Aç ve Açıkta". 54 günde yapılan 1.500'ü aşkın pre-fabrik ev; elektrik, su ve yol yapımına hiç temas edilmeden, sadece Türkiye, daha doğrusu doğuyu kıskırtıcı bir örnek..."

Eksikleri, kusurları giderici bir yazı yerine kıskırtıcı ve inkârcı, dar bir zihniyetin mahsulü satırlar. Altıncı sayfa ise, Mahmut Makal'ın "Öğretmenler-Karanlığı Zorlayanlar" başlığını taşıyor. Türk milliyetçiliğinin,

Türk tarihinin, millî ve manevi temelin düşmanı, birtakım bilgi ve tahlilden nasibini alamamış, mugalata örnekleri dolu bir yazı. (İsmail Cem'in ve Mahmut Makal'ın bu yazısını daha sonda etraflıca ele alarak tahlil ve eleştirmesini yapacağız). Aynı sayfada Sovyetler Birliği övülüyor: "Sovyetler Birliği'nde Sinai Üretim 1975'te % 7.5 Yükseldi". Bir sayfa önce Lice aç ve perişan derken, arkadan hemen bu haber geliyor. Hâlbuki 1975 sonunda Türkiye'deki millî hasıla % 8'e yakın artmıştır. Bundan bahis yok!...

Yedinci sayfadaki "Sanat Dünyası 1975" de "Sinema", "Edebiyat", "Tiyatro" yazıları da hep Marksist-sosyalist bir gözle yazılmış. "12 Mart'ın Ektiği Tohumlar" yeriliyor. Hep dogmatik bir sanat anlayışı içinde gerçek sanatı tanımamış bir zihniyet içinde güdümlü yazılar. Aynı dogmatik görüş içinde olmayan sanat eserlerine yer vermek hiç bu taassup içinde bulunanlardan beklenebilir mi? Marksist-sosyalist, isyancı, vurucu kırıcı, millî ve manevi temelleri yıkıcı propaganda oyunlarına yer verilmemesini kınıyorlar. Meşhur Yahudi komünist Bertolt Brecht'in *Ana* oyununun Ankara Valiliğinin emriyle yasaklandığına, "Aydın çevrelerde, gazetelerde, bazı kuruluşlarda uyandırdığı tepkilerden hiç sonuç alınmadığına" esefleniliyor! Acaba o aydın dediği çevreler, Soljenitsin'in romanları, konuşmaları ve içinde yaşadığı komünist işkence rejiminin eleştirileri için neler diyebilmişlerdir?

Nobel Armağanı kazanmış diğer bir komünist Rusya yurttaşına, Sakharov'a daha bu ödülü alma izni vermeyenler için o aydınlar ne dediler? Bir iki gün önce radyo haberlerinde bir Rus bilgininin üç yıldır tutuklandığı ve hâlen muhakeme edilmeden bekletildiği bildirildikten sonra 10 ocağa kadar Rusya dışına çıkarılması iznine (?) bu sözde aydınlar ne dediler? Yahudi ve komünist Bertolt Brecht'ten bu olaylar daha mı az önemli?

Aynı gazetenin dokuzuncu sayfasında ("TV, Film, Oyun-Televizyonda 1975"te) gene 12 Marttaki Marksist-Leninist cinayet, yakma, yıkma, öldürme, vapur batırma, soygunculuk ve türlü silahlı eylemlere, isyanlara bir müddet için de olsa dur denilmesine karşı çıkılıyor, televizyonda İsmail Cem'in yaptığı ile övünüyor. "Yılın Yarısında Her şey Değişti" sözünden sonra şöyle deniliyor: "Televizyon, 12 Mart ara rejiminden sonra aradığı özgürlüğe ve fikirlerini rahatça geliştirebileceği ortama kavuştu..."

Televizyon, İsmail Cem'den sonra da onun yerleştirdiği aynı paraleldeki kişilerce gene aşırı soldan başlayarak aynı zihniyetteki insanların halka tanıtılması ve fikirlerinin telkini için araç olarak kullanılmaktan kurtarılamadı. Gerçekten; anayasadan, devletten, milletten, manevi ve

millî temelden; millî eğitim ve üretimden, yurdun bölünmez bütünlüğünden yana olamadı, diyemiyor.

31.12.1975 tarihli *Politika*'nın son sayfasında “Yugoslavya’da Müslümanlar arasında başlık geleneği sürüyor” dedikten sonra oradaki Müslüman kadınlarını küçümsüyor, onlarla alay ediyor. “Sosyalist bir rejim altında olsa da insanlık haklarına kavuşamamış olduğunu gösteriyor” demektedir. Bazı Yahudi kızlarının türlü işlerle para biriktirerek, koca adaylarına yüksek bir para vermek suretiyle değer kazanıp evlenme kısmetlerini arttırdıklarını İsmail Cem’in iyi bilmesi gerekiyor. Hem onlarda kızlar para biriktirerek evlenecekleri adama binlerce lira veriyorlar. Rumlarda da kızlar gene türlü yollar ve işlerle para biriktirip drahomalarını yükseltmeye çabalarlar. Bunu Hristiyanlar da kocasına binlerce lira vermek suretiyle yaparlar, İsmail Cem’in gazetesi bütün bunlardan habersizmiş görünerek yalnız Müslüman Yugoslavyalı kadınları kınamaya çalışıyor.

31 Aralık 1975 tarihli *Politika* gazetesinde konumuzla ilgili yerden aynen alıyoruz:

“Hasan Basri’nin çocukları da bir düzine kadar var. Bir ara her birinin eline bir pankart vererek Malatya’da aile yürüyüşü yaptı ve pahalılık, baskı... ne varsa hepsini protesto etti.”

1975 yılının bitiminde Türkiye’deki vur-kır ve baskı olayları üstüne düşündükleri de şöyle:

“Ey Türk, titre ve kendine dön!”, “Bir Türk dünyaya bedeldir”, “İslâmın bayraktarıyız” diyorlar. Diyelim ki titredik ve kendimize döndük. Kıl çadırı kurup önüne kıl keçisi bağladık. Kımızımızı da hazırladık ve içtik. Gel gelelim atalarımızın dinî Şamanizmdi. O zaman İslâmın bayraktarlığını nasıl yaparız. Yaparız, derseniz, titreyip kendimize değil Arap’a döneriz. Şimdi, titreyip kendimize dönmekle Hacı Bektaş-ı Veli’nin mi, yoksa medrese bilginlerinin mi yolunu izleyeceğiz? Türk milliyetçiliği esastır derken, dinlerini kabul ettiğimiz ve bayraktarlığını yapmak istediğimiz Arap milliyetçiliğini nereye koyacağız? Her gün sokaklarda pusu kurarak bizim gibi düşünmeyen aydınları avlayıp yavrularını yetim bırakacağız ve en acısı da bunu titreme ve kendine dönme sayacağız. Oysa Türkler, savaşta karşı tarafa haber göndererek “Savaşa hazır ol, cenge geliyorum!” diyerek mertliği simgeliyorlardı. Bozkurtlar gibi geceleri gizlice gidip cam kırmak, yoksul insanları ekmek kapısı olan iş yerlerini gizlice bombalamak gibi alçaklıklarda asla bulunmazlardı. Bu, titreyip kendine dönmek değil, olsa olsa Amerika sömürsünün açık bekçisi NATO’ya, gizli bekçisi CIA’ya uşaklık ve maşalık etmektir.

Üstelik Tanrı tüm insanların tanrısı. Sadece Türk'ün tanrısı değil ki Türk'ü korusun!..."⁵⁹⁵

Bu satırlar tamamen safsata sayılmaz mı? Çok bilgisizce bir demagoji örneği değil midir? Titremek, kendine gelmek için irkilmek; direnmek için uyarı işaretine başlangıçtır. Yabancı, zararlı, yıkıcı etkilere kapılmanın deniliyor. Rahmetli Nihal Atsız, "titre" kelimesini "düşün" anlamına alıyor. Buradaki "titre"; "düşün, dikkat kesil, kavra, yakınlık, bağlılık göster" anlamlarına gelebilir. Zaten günümüz Türkiye'sinde, "üzerine titremek, evlâdına titremek" vb. kullanılmıyor mu? Burada da yakınlık, bağlılık, esirgemek, kollamak, korumak gibi anlamlara geliyor.

Eski ilme, eski tekniğe dönüş olur mu? Bu nerede görülmüştür? Türk milliyetçilerinin ilim ve teknikte ülküsü, ağır sanayiye hür üretimine ulaşmak, atom enerjisini gündelik hayatta kullanmak ve feza, roket, füze çağına bir an önce yetişmektir. Kendine dönüşün anlamı, millî şuura, millî benliğe, millî ruha ve onun kaynağı, kökü olan millî kültüre dönüştür. Daha doğrusu kendine geliş, kaybedilen benliğini, şahsiyetini buluştur; uyanış ve insanlık bilincine eriştir; Kendini savunma, yaşama ve ilerlemenin gerçek yoluna yöneliştir. İsrail'de yapılan nedir?

Öğretmenler; kızıl felakete, kanlı cinayetlere sürükleyen, karanlığı ve felaketi özleyenler değil, milleti yükseltecek gücü ve aydınlığı getirecek olan öncüler, uyarıcılardır. Yıkıcılar, yakıcılar, öldürücüler, milleti kendisinden uzaklaştıranlar ve Türkiye'yi kızıl, sömürgeci pençelere teslim ediciler, sınıf kavga ve yangını tutuşturucular ve iç savaş körükleyicileri, Türkiye'yi bölücüler nasıl öğretmen olur?!

Kendine dönüş, tam bağımsızlığın ta kendisidir. Kendine dönüş, insani yolunu ve insani varlığını, insan şahsiyet ve haysiyetini, şanını, şerefini buluştur.

"Ey Türk milleti (budunu, ulusu), titre, kendine dön!" sözü, Bilge Kağan'a ait olarak bilinmektedir. Bilge Kağan 734 yılında öldüğüne göre, bu sözden 1250 yıl kadar bir zaman geçmiş oluyor.⁵⁹⁶ Bugüne göre mealen "Ey Türk Oğuz Beyleri, milleti, iştin: Yukarıda Tanrı basmasa, aşağıda yer delinmese Türk milleti! İlini töreni kim bozar? Ey Türk milleti titre kendine dön!"⁵⁹⁷ Bu sözler, başkalarınca sömürülme, bozulmamak, kendi millî benliğini, millî duygu ve millî bilince dayanan millî ülküsünü kaybetmemek için söylenmiştir. Türklerin "Bir Tanrı" dininde oldukları günde söylenmiştir. Çinileşmeye, bozulmaya, çürümeye, yabancı kültür emperyalizmine karşı söylenmiştir. Türklerin o tarihte çadırı da vardı, kımızı da. Bunlara vb. dönmek için değil, Türklükten kopmamak için söylenmiştir. Bugün de yurdumuzda Mos-

kova yanlısı, Marksçı-Leninci-Stalinci komünist Rusya'ya dönenler veya Mao yanlısı olup Kızıl Çin'e yönelenler, onlara özenenler yok mu? Bölücüler, yıkıcılar, iç savaşıyla parçalayıcılar yok mu? Kozmopolit, enternasyonalist, millî ve manevî değerlerden yoksun kalmış olanlar, sömürü ve baskıyla, bozuklar, çıkarıcılar yok mu? İşte bu 1250 yıl önce-lerden gelen Türk'ün sesi gene bugün de uyarıcı oluyor. İşte Yahudiler, işte İsrail, tamamen kendine döndü. İşte ABD, Almanya, Fransa, İngiltere, İtalya, Yunanistan, Arap milletleri, Afrika ülkeleri hep kendi milliyetlerine dönmüşler, millî kültürlerini temellendirmişler, manevî esaslarına uymayı benimsemişlerdir. Hatta Rusya, Komünizm, ideolojisini, kendi çıkarlarına göre, Rus emperyalizmiyle kızıl emperyalizmi aynı doğrultuda götürmekte, bir yandan Sovyetler adını takınmasına rağmen, Rus dili ve edebiyatını, Rus-İslav alfabesini, Rus tarihini, Rus iktisadi çıkarlarını esas olarak benimsemiş ve bunu mecburi olarak uygulamakta değil midir? Hatta Bulgaristan bile aynı yolda değil midir? Oradaki Türklere dil, tarih, kültür, din, iktisat bakımından zorlama, baskı nizamı kurma yolunda değil midir? Hangi dünyada yaşadığımız çok iyi bilinmeli, gerçeklere karşı gözler kapanmamalı, deve kuşu taklit edilmemelidir. Milletlerin varlıkları kendileri için olurken, Türkiye'yi bundan ayırmak, kendinden ayırmaktır. Kendisine dönen milletler yaşama hakkına sahip oluyorlar, yönünü başka milletlere dönenler, kendisini terk ediyor ve nihayet fert ve milletçe çökmeye, yıkılmaya, kaybolmaya, yok olmaya mahkûm oluyorlar.

Gaflet, bilgisizlik veya hainlik içinde olmayan, Türk düşmanı olmayan Türk'ün kurtuluş ve yaşama yolu kendisine dönüşüne engel olmamalıdır. Kendine dönmek; yaşamak, varolmak iradesinin bir ifadesidir.

Üstelik İslâm dinî ile Türk milliyetçiliği birbirine karşı değildir. Türk milliyetçiliğinin manevî, ahlaki inancı ve metafizik görüşü, kâinatın insanın yaratılışı hakkındaki düşüncesinin özü, temeli ve hakikati İslâm dinidir. İslâm dini, "Arap'a mahsus" bir din değildir. İslâm Peygamberinin Arabistan'da zuhuru ve Tanrı buyruğunu bildirişi, cihana ait, insanlığa ait geniş kavramlı bir olaydır. İslâm dini cihanşümuldür. Allah'ı ise hiçbir dinde bu derece geniş tanıımı olmayan "Rabbül-Alemin"dir. O, bütün insanların, bütün âlemlerin, bütün dünyanın Allah'ıdır. Müslüman olmuş Alman, İngiliz vb. Arap mı oluyor? Hayır. Din başka şeydir milliyet başka şeydir. Dinî inanca ve topluluğa mensup oluş, başka şeydir. İslâm dini, milletleri tanıyan (El Hucurat Suresi A. 13.) gerçekçi bir dindir.⁵⁹⁸

O, diğer dinlere, bazı yönlerden felsefeye, maddeci, tabiatçı, inkârcı anlayışa karşı çıkabilir.

“Tanrı korusun” sözü ise, bir duanın, bir dileğin ifadesidir. Bu, duayı yapana göre bir söyleyiştir. Ferdi dua olmuyor mu? (Allah’ım beni koru vb. denilmiyor mu?) “Herkes insan, o herkesi koru” demek, duayı, ferdi dileğini anlamamaktır. Allah, bütün insanları hidayetine, doğru yoluna erdiren demek cihanşümül bir duadır. Dualar, ferdi olduğu gibi, toplumsal ve millî de olabilir. Hatta birtakım millî marşlar içerisinde “Tanrı Kralı Korusun” diye başlayanlarını –İngiltere Krallığı vb. deduymadınız mı? Üstelik her millet; parası, kılıcı üzerine “Tanrı bizimledir” diyebilir. Fakat kim Allah yolu ve buyruğu üzerine ise, kim takva ve inançta yücelmiş ise duasının, dileğinin kabulü ihtimali vardır. Unutulmamalıdır ki, Kur’an’da belirtildiği gibi; insanların sonu, bir gün dönüş, Allah’adır.

Türk tarihi içinde Türk’ün kendi dil, tarih, millî gelenekler, ahlak, millî kültür ve millî ülküsünden dönüş hâlinde bulunduğu günler olmuştur. Hint’e dönmüştür; Grek’e özenmiştir; İran’a, Fars’a dönmüştür; Arap’a dönmüştür; Frenke, Fransıza, İngilizce Almanca, Amerikalıya dönmüştür; masonluğa, kozmopolitliğe, maddeciliğe dönmüştür. Şimdi de bazıları komünist Rusya’ya-Moskova’ya, Kızıl Çin’e-Pekin’e dönmeye özenmektedir.

Tarih boyunca, Türk töre ve ruhuna, ahlakına en uyan din olarak İslâmiyeti hemen bütün Türklük âlemi tek din hâlinde benimsemiştir. Bütünlüğüyle tek dine sahip olmuştur. Şamanlık denilen inanç, birçok milletlerde, onun geçmişinde vardır. Sibiryâ Şamanizmi, Kızılderili Şamanizmi vb. Şaman, ruhlar ve tabiat güçlerinden faydalanan bir nevi büyücü, kâhin, şifa verici, hekim, sihirbaz olup vecde gelebilen bir kimsedir. Aslında bu gibi bir durum itibari olarak değerlendirilmiş ve itibari olarak Şamanlık diye bir ad takılmıştır. Daha açık anlatışla, Şamanlık adında bir din yoktur. Şamanın davranış ve tutumuna göre bazı ilim adamlarınca –itibari olarak din şekline yöneltilmiş– takılmış bir ad vardır. Yoksa oradaki şahıslara, “Sen hangi dindensin?” denilse, Şamanım demez, diyemez. O, sihirbaz ve kahini gösterir, Şaman veya Kam odur, diyebilir. Türklerin ilk dini, İslâmiyete çok yakın, çok benzer olan “Bir Tanrı” (Tek Tengri-Gök Tanrı-Mübarek, Yüce Tanrı) dinidir. Onu en yüce tanımış, tabiatı ruhlar âlemi gibi görmüş, tabiat olaylarını onunla ilgilendirip değerlendirmişlerdir.

Günümüzde kurşun döken, muska yazan, fal bakan, üfürükçülükle hasta tedavi eden, hekim olmadığı hâlde kendine özgü yollarla şifa sağlamaya çalışanlar, nazara, büyüye karşı işlemlere girişenler vb. hep eski Şamanın, Kamın zamanımızdaki icraatından başka bir şey değildir. Şu hâlde ona dönüş de söz konusu olamaz... İslâmın Allah inancı

ve ahlakı ile Türklerin “Bir Tanrı” inançlarının yakınlığı, benzerliği görülmüştür. Pek tabii olarak son ve en yüce din olan İslâm dinini Türkler, içten, yürekten benimsemişler ve onu yaymak veya savunmak için büyük gayret göstermişlerdir.

“Kendine dön!” sözüyle ifade edilen Türk kültürü, millî ülkü, Türk dili, tarih bilinci, millet çıkarı, hak düzeni, millî adalet nizamı, Türk-İslâm ahlakı, Türk-İslâm metafizik inancıdır. Millî ruha, millî benliğe dönüştür. Türklük şuuruna ve gururuna dönüştür. Kısaca, ihmal edilen, horlanan, hatta inkâr edilen “TÜRK”e dönüştür. Hakka, hukuka dayalı, eşitlik, sınıfsız iş bölümüne ve uzmanlığa dayalı toplum anlayışına dönüştür. “Ne kapitalizm ne komünizm. Ne Moskova ne Çin. Her şey Türklük için!” anlayışına dönüştür. Ne kozmopolitlik ne faşizm. Ne Masonluk ne enternasyonalizm!... İşte kendine geliş, kendini buluş, ancak kendine dönüşle, Türkiye’de Türk’e dönüşle olur.

Burada önce bir defa daha sesleneceğiz: Türk genci Mahmut Makal, İsmail Cem’e mi dönsün yoksa Türk milliyetçiliğine, Türk kültürüne ve ülküsüne mi dönsün?! Rahmetli şair Adsız’ı birkaç mısra ile analım.

Toprak-Mazi’den mısralar:

*“Gel arkadaş, gel; seninle az dertleşelim;
Okuyarak hayat denen koca kitabı
Gönüldeki yaraları birazdeşelim.*

.....

*Bir it çıkar, “Proleter” diye haykırır!
Bir hayvanda hâkim olur cinsi heyecan,
Froyd denen Yahudi’ye gider, verir, can...
Kimi ködür... Kendisine büyük gelir pek
Lenin denen o maskara vatansız köpek...*

.....

*Şu ne başı ne de sonu olmayan toprak,
Gömdüğümüz vücutlardan gıda alarak,
Bize hayat, bize tarih, mazi yaratır,
Mazi, köhne kitap değil, şanlı bir satır...
Mazi, ırkın yarattığı coşkun bir seldir,
Mazi, bizim alnımızı göğe yükseltir,
Geçmişlerin gecesinden ışık alırız.*

.....

Arkasında olmasaydı şanlı bir mazi,
 Bu milletten çıkar mıydı bir büyük Gazi?
 Kara toprak yine bizden gıda almasa,
 Kalır mıydı aramızda bir türe, yasa?
 Mazi bizim atamızdır, toprak anamız?
 Biri bizi yetiştirir, biri verir hız.

.....

Bu maziyle bu toprağa küfürden sakın,
 Kendine gel, iradeni üstüne takın!
 Savaşları, türeler, yasalarıyla
 Zaferleri, bozgunları, tasalarıyla
 Mazi ırkın yarattığı bir şaheserdir...

.....

Hey arkadaş! Sapıtmışsın, doğru yola gir;
 Hakkı neyse maziyle kara toprağın...
 Onlar değil efsaneyle cansız bir yığın!
 Bu ikisi ebediyen kutlanacaktır..
 Ve bunları inkâr eden, bil ki kaçaktır."

Atsız'dan diğer birkaç sıra:

.....

Hayatın kamçısıyla sızar derinden kanlar,
 Senin büyük derdinden başkaları ne anlar?
 Vicdanını "Paris"e, "Moskova"ya Satanlar,
 Küfür diye bakarlar senin dualarına.

.....

Dileğimiz, Türk çocuklarının, milletçe birlik, beraberlik ve bütünlük içinde millî benliğine, Türk milliyetçiliğine, Türklüğün ilerleme yolu, huzur ve mutluluğu doğrultusuna dönmeleridir. Millî kültüre dönüş, çağdaş medeniyet seviyesine ulaşmanın ilk adımıdır.

CLXXX. GÜVENLİK KONSEYİ İSRAİL'E KARŞI

14 Ocak 1976 Gazetelerin birçoğunda Güvenlik Konseyinde İsrail'in ağır bir yenilgiye uğrayışı yer aldı.

Haberi başlıklarıyla sunuyoruz:

İsrail Ağır Yenilgiye Uğradı

Güvenlik Konseyi de Filistin'i Cenevre'de Taraf Olarak Kabul Etti

Güvenlik Konseyi, kararı, Amerika'nın aleyhte oyuna karşı, 11 oyla kabul etti. Oylamadan önce oturumu boykot eden İsrail temsilcisi; "BİZ KENDİ İDAMIMIZIN PAZARLIĞINI YAPMAYACAĞIZ!" dedi.

New York, (Günaydın Dünya Servisi) Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Örgütünün Orta Doğu ile ilgili toplantılara bir Birleşmiş Milletler üyesi ülke gibi katılmasını Amerika'nın aleyhte oyuna karşı 11 oyla kabul etmiştir. Oylamada Amerika'nın sunduğu Filistin Kurtuluş Örgütünün Güvenlik Konseyi toplantılarına alınması yolundaki karar tasarı-sının reddi İsrail için bir "hezimet" olarak nitelendirilmiştir. Oylamada Fransa, İngiltere ve İsrail çekimser oy kullanmışlardır.

Böylece Filistin Kurtuluş Örgütünün Cenevre Konferansı'nda taraf olarak temsili Güvenlik Konseyince de onaylanmış olmaktadır.

İsrail Temsilcisi Haim Herzog, oylamadan önce oturumu boykot ederek toplantı salonunun dışında gazetecilere şunları söylemiştir:

"Biz kendi idamımızın pazarlığını yapmayacağız."599

15 Ocak 1976 Diğer bir gazete, aynı haberde Amerika Birleşik Devletleri Temsilcisi Daniel Moynihan'ın konuşmasını da birlikte Anadolu Ajansı haberi olarak veriyor. Başlıklarıyla aynen sunuyoruz:

İsrail BM'de Bir Darbe Daha Yedi

Filistin Kurtuluş Teşkilatı Temsilcisi, BM'de Orta Doğu konusunun görüşüleceği toplantılara BM üyesi bir Ülke gibi kabul edilecek.

New York, BM (AA) BM Güvenlik Konseyi Filistin Kurtuluş Teşkilatının (FKT) Orta Doğu meselesini görüşmek üzere yapacağı oturumlara BM üyesi bir ülke gibi tam yetkili olarak katılmasını kararlaştırmıştır. Bu konudaki karar, ABD'nin muhalefetine karşılık 11 oyla alınmıştır. Oylamada Fransa, İngiltere ve İtalya çekimser kalmışlardır.

Oylamadan sonra Güvenlik Konseyinde bir konuşma yapan FKT Heyeti Başkanı Faruk Kaddumi, "Güvenlik Konseyinin tek bir çaresi vardır, o da Filistin halkının ulusal haklarını tamamlamak ve ulusal amaçlarını gerçekleştirme imkânı vermek." demiştir.

Kaddumi, konuşmasında FKT'nin BM tarafından resmen tanınmasını ve Filistin halkının ulusal haklarının kabul edilmesini de istemiştir.

BM Güvenlik Konseyi, Orta Doğu ve Filistin meselesini görüşmeye salı gecesi devam etmiştir.

MOYNIHAN, FKT TEMSİLCİSİNİN KONUŞMASINA KARŞI ÇIKTI

ABD'nin BM nezdindeki daimi temsilcisi Daniel Moynihan ise Güvenlik Konseyindeki tartışmalar sırasında FKT temsilcisi Faruk Kaddumi'nin Konseyde konuşturulmasına karşı çıkmış, bunun Konseyin usul kurallarına aykırı düşeceğini ve Konseyin otoritesini zedeleyeceğini öne sürmüştür.

Moynihan, FKT'nin bir devlet olmadığını, bu nedenle Konseyde FKT Temsilcisi'ne söz verilmesinin yerinde bir davranış olmayacağını belirtmiş, Filistin meselesinin, Orta Doğu meselesinin bir parçası olduğunu ve bu çerçevede içinde çözüme kavuşturulmasının gerektiğini öne sürmüştür.

Moynihan'dan sonra söz alan SSCB'nin BM Temsilcisi Jacop Malik ise FKT'nin Güvenlik Konseyi önünde konuşmaya daha önce yapılan bir oylama ile davet edildiğini hatırlatmış, bu nedenle FKT Temsilcisi'nin Konseyde konuşabileceğini, bunda usule aykırı bir husus bulunmadığını ifade etmiştir.

Malik, FKT'nin Filistin halkının meşru temsilcisi olduğunu da sözlerine eklemiştir.⁶⁰⁰

CLXXXI. LÜBNAN OLAYLARI DAHA KANLI BİR ŞEKLE DÖNÜŞÜYOR

15 Ocak 1976 Lübnan olayları, iç savaşın hangi doğrultuya dönüştürüldüğünü ortaya koyuyor:

Lübnan'da Hristiyanlar Filistin Mülteci Kamplarını Bombalıyor

BEYRUT– Lübnan'da Hristiyan militanlar, özellikle ordu kanalıyla ellerinde bulunan yüksek vurucu güçlü silahlarla Filistin kamplarına saldırıya başlamıştır.

Çarpışmalardan sonra 24 saat içinde 50 kişi ölmüş 100 kişi ağır yaralanmıştır. Müslüman ve Hristiyan militanlar daha önce kentin merkezinde terk ettikleri mevzilere yeniden yerleşmişler yeniden ağır silahlar ve otomatik tüfeklerle yoğun bir savaşa girişmişlerdir.

Öte yanda Müslümanlar üzerinde bir hâkimiyet sağlayabilmek için falanjistler, strateji değişikliği yapmışlar, Müslümanların silah kaynakları olan Filistin kamplarını abluka altına alarak bombardıman etmeye başlamışlardır. Bu girişime karşılık Müslüman militanlar, Hristiyanların yoğun bulunduğu mahalleleri kontrol altına alarak işgal etmişlerdir. Tal Zaatar Filistin kampından sonra Hristiyan militanlar önceki gün 2.500 Filistinlinin bulunduğu Dbayeh kampını da abluka altına almışlar, ancak kampı ele geçirememişlerdir.⁶⁰¹

15 Ocak 1976 Lübnan faciasına dair şu haber, çevredeki milletlerin ders almasını gerektirecek bir ibret tablosudur:

Lübnan İç Savaşında 9 Ayda 10 Bin Kişi Öldü

BEYRUT, (AA) Lübnan'da dokuz aydan beri devam etmekte olan iç savaşın geçici bilançosu *Financial Times* gazetesinin Lübnan'da yayınlanan organı *Peter Money* gazetesi tarafından çıkartılmış ve 9 ay içinde çarpışan taraflardan ve sivil halktan toplam 10 binin üzerinde insanın öldüğü, 80 bine yakın insanın yaralandığı anlaşılmıştır. Çarpışmaların yol açtığı zararın ise 10 milyar dolar civarında olduğu bildirilmektedir.

SAVAŞ NASIL BAŞLAMIŞTIR

Lübnan'da 9 aydır devam eden ve bir türlü önü alınmayan olaylar, 1973 Nisan ayının 13. günü başlamıştı. O gün bir törenden dönmekte olan 27 Filistinlinin içinde bulundukları otobüs, Beyrut'un Hristiyan mahallesinde kurşun yağmuruna tutulmuş ve otobüstekilerin hepsi öldürülmüştür.

Bu şekilde başlayan Lübnan iç savaşı büyüyerek bugüne kadar gelmiştir ve bugün artık kimse bu savaşın ne şekilde sonuçlanacağını ve ne gibi boyutlara ulaşabileceğini tahmin edebilecek durumda değildir.

Lübnan iç savaşına, özellikle başkent Beyrut'la, ülkenin diğer iki büyük kenti, Trablus-Şam ve Zahle kentleri sahne olmaktadır. Çarpışmalar nedeniyle ülke halkının yaklaşık dörtte biri sürekli olarak yaşadıkları yerleri terk ederek ya başka ülkelere ya da çarpışmaların yoğun olmadığı kesimlerdeki yakınlarının yanına göç etmişlerdir.

Lübnan'da iç savaşı durdurmak için gerek ülke içinde, gerekse ülke

dışında harcanan çeşitli çabalar şimdiye kadar sonuç vermemiş ve ilgili tarafların mutabakatı ile ilan edilmiş olan yirmi beşe yakın ateşkese ise tarafların uymasını sağlamak mümkün olmamıştır.

ATEŞ, YAYILMA EĞİLİMİ GÖSTERİYOR

Lübnan iç savaşı, özellikle Suriye ve İsrail'in müdahale tehditleri yüzünden bir ara uluslararası bir nitelik alma durumuna da girmiştir. Gerçekten de Suriye Dış İşleri Bakanı Abdülhalim Kaddam verdiği bir demeçte, Lübnan'ın parçalanması hâlinde Suriye'nin bu ülkeyi eskiden olduğu gibi kendi topraklarına katacağını açıklamış, bu demece İsrail şiddetli tepki göstermişti. İsrail hükümet sözcüsü tarafından yapılan açıklamada, Suriye'nin Lübnan'a müdahalesine bu ülkenin kayıtsız kalamayacağı belirtilmişti. Suriye ve İsrail'in Lübnan'a birlikte müdahaleleri ise bölgedeki siyasi gözlemciler tarafından yeni bir Orta Doğu savaşının patlak vermesine yol açabilecek bir gelişme şeklinde değerlendirilmiştir.

Bugün herkesin üzerinde anlaştığı tek bir nokta ise, Lübnan'da çarpışmaların son günlerde hafiflemiş olmasına rağmen bu ülkeye gerçek barışın henüz gelmemiş olduğudur.⁶⁰²

16 Ocak 1976 Lübnan iç savaşlarının içyüzü ve sonuçları aydınlanmaya başlamıştır. Yahudi ve Hristiyan iş birliğinin sonuçları gözler önündedir. Bu haber ibretle düşünölmeye değer. Bu somut (müshahhas) yeni bir örnektir.

"Beyrut'ta ölüm kol geziyor, her sokak başında bir yaralıya, bir ölüye rastlamak artık doğal oldu."

Hristiyanlar, Göçmen Kampında Silahsız 47 Sivili Kesti

LÜBNAN'DA ÖLÜM KALIM SAVAŞI BAŞLADI

DIŞ HABERLER SERVİSİ- Beyrut'ta Müslüman militanlar, binlerce Filistin gerillasının desteğinde, aşırı sağcı Hristiyanların mevzilerine dün sabaha karşı büyük bir taarruza girişmişlerdir.

Zırhlı araçlarla da desteklenen Filistin taburunun Hristiyanlar tarafından kontrol altında tutulan kamplar ve oteller bölgesinde ilerlediği bildirilmiştir.

Bu arada 15 bin Hristiyan'ın yaşadığı sayfiye şehri Damur'da da iç savaşın en kanlı çarpışmaları olmaktadır. Beyrut'ta hava alanı çevresine yayılan Müslüman kuvvetler, Hristiyanların ikmal yollarını kesmeye çabalamaktadırlar.

DİBAYEH KAMPİ'NDA KATLİAM

Müslüman kaynakları; Hristiyanların önceki gün bir baskın sonucu ele geçirdikleri Dibayah göçmen kampında 47 silahsız sivil kestiiklerini bildirmiştir. Hristiyanlar bu iddiaları reddetmişlerdir.

Çarpışmalarda haberleşme zorlukları yüzünden hangi tarafın başarı kazandığını öğrenmek imkânı kalmamıştır. Müslümanlar ve Hristiyanlar sık sık "Zafer bizimdir!" diye başlayan mesajlar yayınlamaktadırlar. Ancak 10 saat içinde iki tarafın da 100'den fazla ölü verdikleri öğrenilmiştir.

ÖLÜM KALIM SAVAŞI BAŞLIYOR

Emrinde binlerce solcu militan bulunan Sosyalist Parti Lideri Kemal Canbulat önceki gün Filistin Teşkilatı Lideri Arafat ile yaptığı görüşmeden sonra "Lübnan'da ölüm kalım savaşı başlıyor." demiştir.

Canbulat, solcu kuvvetlerin tek komutanlık altında toplanmasını istediğini belirterek, Hristiyanları zararsız hâle getireceklerini söylemiştir.

BUTTO ARA BULUCULUK TEKLİF ETTİ

Pakistan Başbakanı Zülfikâr Ali Butto, Lübnan'da "kan banyosu"na son verilmesi için ara buluculuk yapmaya hazır olduğunu bildirmiştir.

Butto'nun ara buluculuk teklifi konusunda Hristiyanlar ve Müslümanlar henüz bir cevap vermemişlerdir.⁶⁰³

İsrail jetlerinin Lübnan Hristiyanlarını destekleyen bombardımanlarını Lübnan ordusunun Hristiyanları destekleyişi takip ediyor.

Yahudi ve Hristiyan iş birliğiyle İsrail, Lübnan'da hedefine ulaşmaya çalışmaktadır. Artık bir müddet onun kuzeydeki komşusu Lübnan perişan olmuş bir duruma getirilmiştir.

Hristiyan Lübnan ordusu, İsrail'in desteğiyle, ABD ve Avrupa Hristiyan milletlerin yakınlığıyla, işi Filistinli Müslümanlardan ileriye götürüyor.

17 Ocak 1976

BEYRUT'TA MÜSLÜMAN EVLERİ BOMBALANDI

DIŞ HABERLER SERVİSİ- Lübnan güvenlik kuvvetleri dün 15 bin Müslüman'ın yaşadığı bir gecekondu mahallesini roketler ve havanlarla bombalamışlardır. Bu saldırı sırasında kaç kişinin öldüğü henüz belli

olmamıştır. Ancak Müslüman kaynakları ölü ve yaralı sayısının çok olduğunu bildirmişlerdir.

Lübnan'da güvenlik kuvvetleri büyük ölçüde Hristiyanların kontrolünde bulunmaktadır.

ÇARPIŞMALAR MUSEVİ MAHALLESİNE SIÇRADI

Filistin gerillaları tarafından desteklenen Müslüman militanların, Hristiyanların ikmal yollarını kesmek için giriştikleri hücum, Beyrut'un Musevi mahallesine doğru genişlemeye başlamıştır.

Başkenti ikiye bölerek Hristiyan hatlarını yarmayı planlayan Müslümanlar, Karantina semtindeki birliklere ulaşmak istemektedir.

Şimdiki çarpışmalar yüzünden Musevi mahallesinde yaşayanlar evlerini terk ederek daha güvenli yerlere gitmişlerdir.

Bir Hristiyan sözcüsü, Musevi mahallesinin kuzey ve batı kesimlerini kontrolleri altında tuttuklarını bildirmiştir.

İÇ İŞLERİ BAKANININ KARARGÂHINDA SAVAŞ

Öte yandan emrinde binlerce savaşçı bulunan İç İşleri Bakanı Kâmil Şamun'un karargâhı Saadiyat'ta kanlı çarpışmaların başladığı açıklanmıştır. Şamun'un birlikleri ile Müslümanlar Damur kasabasının çıkışındaki önemli bir köprünün çevresinde savaştaktadır. Şamun'un Saadiyat'ta olduğu söylenmektedir.

Müslümanlar, üç günden beri abluka altında tuttıkları Damur kasabasında da çemberi daraltmaktadır. Yarı resmî kaynaklar, 10 günde Lübnan'da 400 kişinin öldüğünü açıklamışlardır.⁶⁰⁴

18 Ocak 1976 Lübnan, İsrail için dinî ve tarihî bir hedeftir. Fakat önce zayıflaması, bölümlere ayrılması ve iç kavga, savaşla gücünü büsbütün eritmesi istenilmektedir. Üstelik batılı emperyalist, mutaassıp Hristiyan devletler, orada da Araplara ve İslâm âlemine karşı, Orta Doğu çıkarlarına göre kullanılacak bir Hristiyan ileri karakol, bir Hristiyan üssü kurma yolunda Yahudilerle gizli çıkar anlaşmaları içinde görünmektedirler. İsrail için tam bir sonuç alınmasa bile, Lübnan'ın bir güç olmanın çıkması ve Filistin göçmenlerinin ve Filistin Kurtuluş Teşkilatının yıpranması gene bir başarı sayılır.

Ayrıca onlar, diğer Hristiyan güçlerin, teşkilatların karşısına çıkarılmakta artık arada yeni kin ve nefret, yeni bir intikam hareketinin tohumları atılmış olmaktadır.

Olayları derinliğine girmeden yalnız gazete başlıklarından, fotoğraf altlarından vererek çok özetlemiş olmakla beraber, bu seyri izlemek mümkün olacaktır:

“Beyrut Diye Bir Yer Kalmadı –Lübnan’da bir gecede 163 kişi öldü– Hristiyanlar Toplarla Ateş Ediyorlar, Müslümanlar Havanla Karşılık Veriyor.”

Hristiyan Çetecileri: Beyrut’u kana boğan ateşi ilk olarak açan Hristiyan Araplar, şimdi de Müslümanların evlerini basıyor ve ateşe veriyorlar. “Müslümanlara ölüm...” diye haykıran Hristiyanlar, artık açıkça top ve tanksavar roketleri kullanmaya başladılar. Müslümanlardan havan ateşiyle karşılık gören falanjistler zaman zaman geri çekiliyorlar. Son gelen haberlere göre, artık bir zamanların Beyrut’unda sokak savaşları göğüs göğse muharebeye dönüştü. (Foto: HÜRRİYET-Sıapress)

Beyrut-Lübnan iç savaşının başladığı tarihten bu yana en kanlı çarpışmalar “Kanlı Cuma” olarak adlandırılmaktadır. Çarpışmalarda toplam 163 kişi hayatını kaybetmiştir. Bir Lübnan askerî konvoyunu kuşatan Filistin Komandolarına karşı roket saldırısına geçen Lübnan Hava Kuvvetleri de 35 Müslüman’ı öldürmüşlerdir. Kanlı Cuma olaylarında 300 kişi de yaralanmıştır. Kanlı çatışmalarda artık taraflar rahatça top ve havan kullanmakta ve böylece Beyrut hızla bir harabeye dönüşmektedir. Bu çatışmalarda Hristiyanlar top, Müslümanlar ise havan kullanmaktadır.

Lübnan Hava Kuvvetlerine bağlı uçaklar, başkent Beyrut’un 10 km güneyinde bir askerî konvoyu kuşatan Filistinli gerillaların üzerine roketlerle saldırmışlardır.⁶⁰⁵

19 Ocak 1976 İç savaş bütün şiddeti ile devam ediyor. Hristiyanlar Müslüman mahallesini ele geçirince Başbakan Kerami istifa etti.⁶⁰⁶

On ayda ölenler artık on bine yaklaşmakta, yaralılar ise altı bini aşmaktadır.

Gazete başlıkları altında önemli diğer bir haber yer almaktadır:

Lübnan Hava Kuvvetleri Lübnan Müftüsü’nün Evini Bombaladı.

“Filistin Kurtuluş Örgütü” (FKÖ) Cezayir Bürosunun yayımladığı Filistin Askerî Komutanlığına ait bir bildiriye göre “Lübnan uçakları, Har-mun yakınındaki yerleşme bölgelerine ve bu arada Lübnan Cumhuriyeti Müftüsü’nün ikametgahına birkaç kez saldırmıştır. Bu sırada ikametgâhta Lübnan İslâm Kurulu toplantı hâlindeydi.”⁶⁰⁷

20 Ocak 1976 Oynanan facianın, aralanan perdesinde işin dehşeti gözler önüne serilmektedir:

“Cumhurbaşkanı Franjieh, Kerami’nin istifasını Kabul Etmedi.

50 MÜSLÜMAN’IN KATLİ “AN MESELESİ”

Radyodan, halkın “Ne olursa olsun evden çıkmaması” istendi. Camilerden, Müslümanların “Dişleri ve tırnaklarıyla kardeşlerini korumaları” çağrısında bulunuluyor.

BEYRUT, THA, (AA) Müslümanlarla Hristiyanlar arasındaki kanlı olayların önüne geçmeyi başaramadığını itiraf eden Başbakan Raşid Kerami, ateşkesin bozulmasına engel olamadığını, bu durumda istifa etmekten başka çaresi kalmadığını söyledi.

CUMHURBAŞKANI REDDETTİ

Cumhurbaşkanı Süleyman Franjieh, Kerami’yle sabaha karşı yaptığı telefon görüşmesinde istifasını kabul etmeyeceğini bildirmiştir. Başbakan, istifasında direnip direnmemek için kararı toplanacak olan Müslüman liderlerine bırakacaktır.

ÇARPIŞMALAR YOĞUNLAŞTI

Kerami’nin çekilmesiyle bir an gevseyen çarpışmalar tekrardan yoğunlaşmış, ölü ve yaralı sayısının her geçen dakika arttığını ve sağlık ekiplerinin yetişemediğini bildiren radyodan, halkın “ne olursa olsun evlerinden çıkmaması” istenmiştir.

Beyrut’un gecekondu mahallelerine sığınmış bulunan bir avuç Müslüman ve Filistinli gerilla, Hristiyanlara karşı son direnişlerini yapmakta, camilerden yapılan çağrılarda Müslümanların, “dişleri ve tırnaklarıyla” kardeşlerini korumaları istenmektedir.

Karantina bölgesinde 50 kadar Müslüman’la gerillanın bir tarafa sığındıkları ve “katledilmelerinin an meselesi” olduğunu belirten müezzinler, Müslümanlara “Tanrı aşkına yardıma koşun” çağrısında bulunmaktadırlar. Falanjistlerin bir sözcüsü “Artık sonları geldi.” demekle yetinmiş, Filistin Komando Lideri Yaser Arafat ise “her ne bahasına olursa olsun Karantina semtinin Hristiyanlara bırakılmayacağını” söylemiştir.

PROTESTO GÖSTERİSİ

Ülkelerindeki Kahire Büyükelçiliğine giren Lübnanlı öğrenciler, iç savaşta protesto etmek ve yöneticileri askerî bir hükûmet kurulması konusunda uyarmak için üç saat süren bir protesto gösterisi yapmışlardır.

SON DAKİKADA BİR ATEŞKES ANLAŞMASI

Orta Doğu Haberler Ajansı'nın Beyrut kaynaklı bir haberine göre, Lübnan'da yeni bir ateşkes anlaşması yapılmıştır. Ancak, siyasi gözlemciler bu son ateşkes de bundan öncekiler gibi uzun ömürlü olamayacağını işaret etmektedirler.⁶⁰⁸

20 Ocak 1976 Camilerden cihat çağrıları yapılıyor.

LÜBNAN'DA MÜSLÜMAN KATLIAMI BAŞLADI

Müslümanların katliamına göz yumulmayacağını açıklayan Arafat, ağır silahlarla donanmış 10 bin Filistin gerillasının Suriye sınırını geçerek Beyrut'a doğru ilerlediğini bildirdi.

BEYRUT, (Günaydın Dünya Servisi) On aydır devam etmekte olan Lübnan iç savaşında ilan edilen yirmi dördüncü "Ateşkes"ten birkaç saat sonra Hristiyan militanların saldırısına uğrayan Karantina bölgesindeki Müslümanlar deniz kıyısına doğru çekilirlerken bölgenin bütün gece alevler içinde yandığı ve Falanj militanlarının geniş çapta bir katliama giriştikleri, Lübnan camilerinde ise, Müslüman katliamına girişen Hristiyan falanjistlere karşı "Cihat" çağrıları yapıldığı bildirilmektedir. Deniz kenarına doğru çekilmekte olan Filistin gerillalarına takviye gönderildiğini açıklayan Arafat, bölgenin ne pahasına olursa olsun savunulacağını açıklamıştır. Karantina bölgesi, Hristiyanlar tarafından tamamen ele geçirilmiştir..⁶⁰⁹

21 Ocak 1975 Hristiyan falanjistler, esir aldıkları Müslüman erkekleri yüzleri duvara dönük olarak böyle sıraya dizdiler.

Beyrut'un Karantina bölgesini basan Hristiyan falanjistler, 70 bin Müslüman'ı esir ettiler!

En az 200 kadın ve çocuğun öldürüldüğü Müslüman bölgesi alevler içinde yanıyor!

— Kuvvetli bir Filistin gerilla birliği, Beyrutlu Müslümanlara yardım etmek için Suriye'den Lübnan'a girdi ve Suriye sınırından Trablusşam'a kadar olan bölgeyi ele geçirdi.

— Hristiyanlar, ateş kesildiği takdirde, esir tuttıkları 70 bin Müslüman'ı bırakıp Karantina bölgesinden çıkacaklarını bildirdiler. Karantina bölgesi cesetlerle dolu... (8 bin Filistinli gerillanın Müslümanların safında savaşa katılması, Hristiyan falanjistleri zor durumda bıraktı. Beyrut'un Müslüman kesimi olan Karantina bölgesine baskın yapan Hristiyanlar, 70 bin kişiyi esir aldılar.)⁶¹⁰

21 Ocak 1976 Orta Doğu gazetesi şu haberi vermektedir:

İKİ ŞEHİR MÜSLÜMANLARIN ELİNE GEÇTİ

Sekiz Bin Filistin Komandosu Dün Zırhlı Araçlarla Lübnan'a Girdi

BEYRUT, (THA) Önceki akşam sekiz bin kişilik bir Filistin gerilla kuvvetinin zırhlı araçlarla Suriye sınırından geçip Lübnan'a giderek Müslüman militan birliklere katılması Beyrut'taki savunma uzmanları tarafından Lübnan için felaket olarak nitelendirilmiştir.

Şimdiki hâlde Suriye'den gelen Filistin birliklerinin Bekka Vadisi ile Akka Dağları bölgesindeki Müslüman kuvvetlerin safında çarpışmaya katıldıkları haber verilmiştir. Zırhlı araçlar kullanan gerilla kuvveti, Beyrut'un doğusundaki Catura'ya doğru ilerlemiş, buna karşılık Lübnan ordu birlikleri de Filistinlilerin muhtemel saldırılarına hazırlanmak amacıyla Hristiyan kasabası Zahle'nin çevresinde mevzilenmiştir.

DAMUR VE CİYAH MÜSLÜMANLARIN ELİNE GEÇTİ

Lübnan İç İşleri Bakanı ve militan Hristiyanların liderlerinden Kâmil Şamun, dün erken saatlerde Hristiyan Damur ve Ciyah kasabalarının Müslüman ve Filistin gerilla kuvvetlerinin eline geçtiğini açıklamıştır.

Şamun, karargâh olarak bilinen Saadiyat'ın da kuşatma altında olduğunu ve her an düşme tehlikesiyle karşı karşıya bulunduğunu bildirmiştir.⁶¹¹

21 Ocak 1975 İsrail Ordusu Alarma Geçirildi.

LÜBNAN İÇ İŞLERİ BAKANI, AMERİKA VE BİRLEŞMİŞ MİLLETLERİ MÜDAHALEYE ÇAĞIRDI

Suriye sınırından Lübnan'a giren sekiz bin kişilik Filistin gerilla kuvveti, Müslüman gerillaların yardımına yetişti. Ağır silahlarla donatılmış 3500 kişilik bir "El Saika" tugayı da Zaharta kentini savunan ordu birliklerinin karşısında mevzilendi.

BEYRUT, (Günaydın Dünya Servisi) Hristiyan militanların baskınına uğrayan Beyrut'un Karantina bölgesi, dün gece yine alevler içinde yanarken önceki gün Suriye sınırını geçen sekiz bin kişilik gerilla kuvvetinin ve ağır silahlarla donatılmış 3500 kişilik bir El Saika (Şimşek) Tugayının Müslüman gerillaların yanında savaşa girmesi ile Lübnan'ın Kuzey, Güney ve Doğu kesimlerinde Müslüman gerillaların hâkim duruma geçmeleri üzerine İç İşleri Bakanı Kamil Chamoun, ABD'yi ve Birleşmiş Milletleri Lübnan'a müdahale etmeleri için çağrıda bulunmuştur.

70 bin Müslüman rehin tutuluyor. Bu arada Beyrut'un kuzey kesimindeki Karantina bölgesine saldıran Hristiyan falanjistler, 70 bin Müslüman'ı esir alarak Taşnak Ermeni Örgütlerinin yönetimine teslim etmişlerdir.⁶¹²

Hristiyan falanjistler ile Taşnak Ermeni örgütlerinin, iş birliği hâlinde oluşları dikkati çekmektedir!

21 Ocak 1975 Turistik bir şehir olarak dünyada ün yapmış olan Beyrut yanmaktadır. Gazete başlıkları şöyledir:

"Beyrut'ta Göğüs Göğüse Çarpışmalar Oluyor –Zahle Bombalandı– Filistinli Sekiz Bin Gerilla, Müslüman Kuvvetler Yanında Savaşıyor– Şamun: Yabancı Kuvvetler Lübnan'ı İstilaya Başladılar."⁶¹³

İSRAİL HÜKÛMETİ BASINA SANSÜR KOYUYOR

TEL AVİV, (T.H.A.) İsrail Hükûmeti, bazı gizli mesajların ve gizli görüşmelerin basında yer almaması için bir tasarı hazırlamıştır. Tasarıya göre gizli kabul edilen olayları basan ve yayan gazeteciler yedi yıla, bu sırları açıklayan devlet adamları da 15 yıla kadar hapis cezasına çarptırılabilirlerdir.

Hazırlanan tasarı, parlamentonun savunma ve dış işleri komisyonlarıncaya onaylandığı takdirde yasa hâline gelecektir,

Tasarı hakkında konuşan İsrail Basın Konseyi Başkanı Yesua Rottensreich, "Bu karar, hür basının temeline karşıdır. Bu sansürü siyasî konulara kadar genişletmek amacı, daha önce eşî görülmemiş bir harekettir." demiştir.

Hâlen İsrail'de "Resmî Sırlar Kanunu" güvenlik konularını, petrol ve muhaceret ile ilgili bilgileri içine almaktadır.

Hükûmetin son tasarısı Başbakan İshak Rabin ile Başkan Ford arasındaki bazı mesajların başında yer alması üzerine hazırladığı bildirilmektedir. Bu mesajların İsrail basınında yer almasından sonra Başkan Ford bir açıklama yaparak bu tür haber sızdırmalarını kınamıştır.⁶¹⁴

22 Ocak 1976 Lübnan'da Hristiyanlar Müslüman Kadınlara Saldırmaya Başladı.

BEYRUT, (AA) Hristiyanların Karantina Müslüman gecekondu mahallesini yerle bir etmesine misilleme yapan Müslüman kuvvetler, salı gecesi ele geçirdikleri Hristiyan kasabası Damur'u ateşe vermişlerdir.

Hristiyanlar tarafından ele geçirilen Karantina semtinin Müslüman halkı ise, ne yapacağını şaşırılmış bir şekilde kendisine yeni bir mesken aramaya başlamıştır.

Karantina'daki bütün gecekondu, Hristiyanlarca getirilen buldozeler tarafından yıkılmıştır.

Öte yandan Hristiyanların, Beyrut'ta işi yağmacılık ve çapulculuğa döktükleri ve Müslüman kadınların ziynet eşyalarını dahi çalmaya başladıkları, alman haberlerden anlaşılmaktadır. Nitekim gazetecilerle konuşan 7 çocuk annesi Hamda Daher adlı bir Müslüman kadın, Hristiyan savaşçıların, komşuları ile birlikte sığındıkları evi bastıklarını ve evin içine bir bomba atarak içeride bulunan 18 kişiden üçünü öldürdüklerini söylemiştir. Hamda Daher, Hristiyanların bu arada kendisine ait altın, ziynet eşyalarını da gasp ettiklerini anlatmış, kendisinden zorla alınan ziynet eşyalarının 4.000 Lübnan lirası kıymetinde olduğunu söylemiştir.

BATILI AJANSLAR NE BİLDİRİYOR?

Lübnan'da Müslüman militan kuvvetler Franjieh'nin memleketi olan Zagorta'yı kuşattı.

Yine Batılı ajansların bildirdiğine göre Lübnan'dan alınan son haberlerde Müslüman militan kuvvetlerin bütün cephelerde ilerlediği belirtilmektedir.

Öte yandan Suriye'den Lübnan'a giren Filistin Gerilla Birliği ise dün Lübnan dağları eteklerine kadar ilerlemiş ve Lübnan kuvvetlerine ait bir ileri karakolu ele geçirdikten sonra ülkenin bölünmesini engellemek gayesiyle bir tedbir olarak nitelenen "taksimi engelleyici ileri hat" çizmiştir.

FRANJIEH'NİN MEMLEKETİ ZAGORTA KUŞATILDI

Hemen hemen bütün nüfusu Hristiyan olan devlet başkanı Süleyman Franjieh'nin memleketi Zagorta şehri ise bu sabah Müslüman militan kuvvetler tarafından kuşatılmıştır. Savaş alanından haberler veren ÜPİ muhabiri şehrin ağır top ateşine tutulduğunu bildirmiştir.⁶¹⁵

22 Ocak 1975 Gazete haberlerine göre: "Lübnan'da 48 saatte 300 kişi öldürüldü."⁶¹⁶

Damur ve Ciyah kasabaları yanıyor, Müslümanlar Stura'yı aldı, Suriye'den, Lübnan'a yeni takviyeler geliyor, Zahle şehri kuşatıldı, Otobüste başlayan münakaşa iç savaş hâlinde devam ediyor, İsrail Suriye'nin savaşa katılması hâlinde duruma müdahale edeceğini bildirdi...⁶¹⁷

23 Ocak 1976 Lübnan'ın ikiye bölünmesi, durumu açıklıyor:

Bir zamanlar Orta Doğu'nun en hareketli yeri olan Beyrut Limanı iç savaş yüzünden büyük zarara uğramış ve yanmıştır...

FİLİSTİNLİLER TRABLUŞŞAM'I KUŞATMAYA BAŞLADILAR

Tanklar ve topçu tarafından desteklenen Müslüman kuvvetleri panik hâlinde kaçan Hristiyanları kovalayarak sür'atle başkent Beyrut'a doğru ilerlemektedir.

Bu Hristiyan sözcü, Şatura ve Ciyah kasabalarından kaçak 12 binden fazla göçmenin Beyrut'un Hristiyanların kontrolündeki yerlerine doğru şaşkınlık içinde kaçtıklarını bildirmiştir.

Hristiyanlar, Müslümanların kontrolüne geçen kasaba ve şehirleri terk edenleri ülkenin kuzeyine yerleştirmek için çaba harcamaktadır. Gözlemciler, Lübnan'ı ikiye bölme planının böyle olgunlaştırıldığını öne sürmüşlerdir.⁶¹⁸

23 Ocak 1976 26. ateşkes ilan ediliyor.

Saat 20.00'den itibaren ateşkes ilan edildi.

CLXXXII. LÜBNAN'DA HRİSTİYANLAR, SURİYE'NİN BARIŞ PLANINI DÜN KABUL ETTİLER

Suriye'nin planı 7 ana, 3 geçici maddeden oluşuyor

Lübnan'da Suriye'nin giriştiği çabalar olumlu sonuç vermiş ve taraflar saat 20'de başlamak üzere ateşkesi kabul etmişlerdir. Hristiyanların Suriye'nin barış planını kabul etmelerine rağmen dün saat 20'ye kadar çarpışmalar sürmüştür.

Suriye tarafından Cumhurbaşkanı Franjeh'ye verilen 7 maddelik barış planının Hristiyanlarca kabul edildiği Cumhurbaşkanlığınca açıklanmıştır.

Haberi veren Mısır'ın resmi Orta Doğu Haber Ajansı, planın ana hatlarını şöyle özetlemiştir:

1. Parlamentodaki sandalyeler Hristiyanlar ile Müslümanlar arasında eşit olarak dağıtılacaktır.
2. Başbakanı parlamento seçecektir.
3. Seçim Kanunu tadil edilecektir.
4. Etnik sorunlara gerçekçi bir çözüm bulunacaktır.
5. İşçi alan kurumlar, mezhep ve din farkı gözetmeyeceklerdir.

6. Bir anayasa mahkemesi kurulacaktır.

7. Bir yüksek kalkınma konseyi kurulacaktır.

Orta Doğu Haber Ajansı, Suriye'nin barış planının üç "geçici" maddeyi de içerdiğini kaydetmiştir. Bu maddeler özetle şöyledir:

– Hristiyan bölgelerindeki Filistin kamplarına ağır silahlar sokulmayacaktır.

– Filistin Kurtuluş Örgütü, doğrudan komutası altına gitmeyen "Özel Kuvvetleri" denetimi altına almayacaktır.

– Genel bir ateşkes ilan edilecek ve Filistin kampları çevresindeki abluka derhal kaldırılacaktır.⁶¹⁹

Ocak 1976 Gazeteler, olayın artık aydınlığa çıkmakta olduğunu belirtiyorlar. Başlıklar: "Hristiyanlar Elleri Tuttukları Bölgeyi Ayırmak İstiyor – Lübnan'da Bölünme Fikri Gerçekleşiyor– Açık Pazar Hâline Gelen Cünyah Kasabasında Beyrut'un Aksine Bankalar ve İş yerleri Bütün Gün Açık Kalmakta ve Silahtan Sigaraya Kadar Her Türlü Kaçak Mal Müşteri Bulmaktadır– Beyrut'tan 30 Kilometre Uzakta Yeni Bir Beyrut Kuruluyor".

Kıbrıs'ta Türk ve Rum halklarının bir arada yaşayabileceklerini savunan Amerikan Associated Press Ajansının Yunan asıllı muhabiri Alex Effy; "Lübnan'da artık iki toplumun bir arada yaşamasına imkân kalmadı." diyor.

Binlerce Hristiyan iş adamı, banker, avukat ve doktorun doldurduğu Cünyah kasabası canlı bir ticaret merkezi hâline geldi ve nüfusu 9 ayda 50 binden 150 bine çıktı.

BEYRUT, (Günaydın Dünya Servisi) Beyrut'un büyük ölçüde tahrip olmasıyla, şehirdeki zengin Hristiyanlar, mallarıyla birlikte şehrin 20 kilometre kuzeyindeki bir sayfiye kasabası olan Cünyah'a göçmüşlerdir. Beyrut'taki ticari faaliyetlerin de bu kasabaya kaydığı ve yeni bir Beyrut'un doğmakta olduğu bildirilmektedir.

Daha önce Beyrut'taki zengin Hristiyanların Cünyah kasabasını, yat kulübünde dinlenmek ya da Casino du Liban'da kumar oynamak için kullandıklarını belirten kasaba sakinleri, şimdi binlerce Hristiyan iş adamının, bankerin, avukat ve doktorun kasabayı doldurduklarını ve kiralardan bir ay içinde yüzde 200 arttığını söylemişlerdir. Dokuz ay içinde, kasabanın nüfusu da 50 binden 150 bine çıkmıştır. Normal ticaret yollarının kesilmesinden sonra Cünyah'a makineli tüfekten tereyağına

kadar bütün mallar küçük motorlarla gelmektedir. Ayrıca çoktandır kullanılmayan kervan yollarından da, çevredeki çeşitli ülkelerden küçükbaş ve büyükbaş hayvan getirilmektedir.

Şehirde önemli bir darlık olmadığı ve bankaların da, Beyrut'takilerin tersine açık olduğu, çeşitli iş adamları tarafından memnuniyetle belirtilmektedir. Bununla birlikte, savaş yakındadır ve her sabah Cünyah sakinleri, Beyrut ufkunun dumanla karardığını görmektedir. Savaşın çok yakın olması, Cünyah'a yatırılan paranın büyük bir kısmının silah alımında kullanılmasına yol açmaktadır.⁶²⁰

24 Ocak 1976 Parçalanma nasıl olur? Aşağıdaki haber bunun da içyüzünü ortaya koymaktadır:

LÜBNAN'DAKİ DURUM KIBRIS'A BENZETİLİYOR

Fiilen ikiye bölünmüş bulunan Lübnan'da Müslümanlarla Hristiyanların artık "iç içe" yaşayamayacakları belirtiliyor.

BEYRUT, (AA) Dokuz aydan beri Lübnan'da meydana gelen ve binlerce insanın hayatına mal olan çatışmalardan bu yana, ateşkes çabaları ne olursa olsun fiili bir taksim gerçekleşmektedir.

Son çarpışmalardan sonra, binlerce insan evlerini terk ederek Müslüman ise Müslüman bölgesinde, Hristiyan ise Hristiyan bölgesinde daha emin yer aramaktadır.

Görünüme bakılırsa, ülkede çok az kimse taksimden yana olduğunu itiraf etmektedir; ancak gerçekte tarafların birbirine karşı yaptığı katliam ve işkence suçlamaları o seviyeye varmıştır ki, Müslümanlar ile Hristiyanlar arasında beliren güvensizlik havası içinde, ülkeyi meydana getiren toplulukların bir arada, iç içe yaşaması artık çok zor görülmektedir.

HRİSTİYANLAR TAKSİM İSTİYOR

Taksimi en çok isteyen grup gibi görünen Manini Hristiyanlar, kendi bölgelerini kontrol altında bulundurmaya devam etmektedirler. Bu bölge, Lübnan dağlarının batı yamaçlarında. Beyrut ile Trablusşam arasında kalan yaklaşık 80 kilometre uzunluğunda ve 40 kilometre genişliğinde bir bölgedir. Lübnan'ın tüm alanının takriben dörtte birini meydana getiren bölge, ülke nüfusunun % 25 kadarını temsil eden Marunilerin eskiden beri oturdukları bölgedir.

Müslümanlar ve Ermeniler dahil, diğer Hristiyan toplulukları, ülkenin geriye kalan dörtte üçünde yaşamaktadırlar.

Beyrut, aşağı yukarı Müslümanlar ile Hristiyanlar arasında eşit olarak bölünmüştür. Müslümanlar, şehrin doğu kısmında, yani iç kesimlerinde, Hristiyanlar ise batıda, yani sahil bölgesinde oturmaktadır. Son çarpışmalardan en şiddetli mücadele, şehirdeki bölgelerini genişletmek isteyen Beyrut toplulukları arasında olmuştur.

ÜLKENİN NÜFUS YAPISI

Halkın büyük çoğunluğun Arapça konuştuğu bir ülkede, nüfus etnik bakımdan çok karışıktır. Bununla birlikte, nüfus, Müslüman ve Hristiyan olarak iki temel dinsel gruba bölünmüştür. 1943 yılında topluluklar arasında varılan bir uzlaşmada, Hristiyanların çoğunluğu teşkil ettiği esas alınarak yönetim, yasama ve ekonomik imkânlar bu esasa göre dağıtıldığından, Hristiyanların çoğunlukta olduğu iddiasını devam ettirmek için ülkede yıllardan beri ayrıntılı nüfus sayımı yapılmamıştır.

Eski sayımlara göre Hristiyanlar, nüfusun % 53.9'unu, Müslümanlar ise % 45.3'ünü meydana getirmekte idi. Hristiyanların büyük çoğunluğu **Marunî**, az bir kısmı ise **Ortodoks**, **Süryani** ve **Protestanlardan** oluşmaktadır. Hristiyan topluluğun % 6 kadarı **Ermeni**'dir. Müslümanların ise % 45 kadarı **Sünnî**, % 40 kadarı **Şiî** ve % 15 kadarı **Dürzî**'dir. Son tahminlere göre, ülkenin toplam nüfusu 3.4 milyon civarındadır.

1943 yılında cemaatler arası varılan uzlaşmaya göre, ülkede mezhep ve ırk temellerine dayalı 17 resmî topluluk vardır. Yakın zamana kadar ilkelerine uyulan bu uzlaşmaya göre, Devlet Başkanlığı ile Genelkurmay Başkanlığı, ülkenin o zaman en kalabalık topluluğu sayılmış olan Hristiyan Marunîlerde, Başbakanlık Sünnî Müslümanlarda, Meclis Başkanlığı da Şiî Müslümanlarda idi.

Devlet giderlerinin 1943 nüfus esasına göre, cemaatler arasında bölünmesine gidilmiş ve o zamandan beri yaklaşık olarak bütçenin 11'de 6'sını Hristiyanlar, 11'de 5'ini ise, Müslümanlar almıştır. Parlamentoda sandalye dağılımı da bu esasa göre yapılmıştır.

Son on beş, hatta yirmi yıl içinde Müslümanların çoğunluğa geçmiş olmasına rağmen, eski düzenin devam etmesi, ülkeyi 1958 yılından beri bunalımdan bunalıma sürüklemektedir.

KIBRIS İLE BENZERLİK

Associated Press Ajansı, Beyrut'tan verdiği bir inceleme yazısında, Kıbrıs ile Lübnan arasında bir benzerlik kurmakta ve her iki ülkenin birer "Amerikan komplosuna kurban gittiği" iddiasına yer vermektedir.⁶²¹

Böylece Lübnan'ın Orta Doğu'daki, daha doğrusu İsrail sınırındaki akı-

beti anlaşılmış oluyor. ABD (siyonist oyunlar sonucu), Fransız, Katolik ve Yunan, Ortodoks kiliselerinin el altından bir rol oynadıkları, İngiliz çıkarlarının da işe karıştığı bu kanlı oyun sahnesi, şimdilik kapanma durumuna getirilmek isteniyor. Asıl oyunu tezgâhlayanın kim olduğunu anlamak için bundan kimin en çok çıkarlı çıktığına bakmak kâfidir.

Lübnan gibi olmak istemeyenler iç savaşı durdurmalıdır. İç savaş tohumunun ekilmesini baştan önlemelidir, Türkiye’de önce silahlar susturulmalı, kanun dışına çıkmış teşkilatlar, yayınlar, zehirli işler –milletin asayiş ve güvenliği, milletin hayat hakkı olan istiklali, rejimi, devleti için– önlenmelidir. Dilde, dinde, tarihte, sanatta ve millî ülküde, doğru yola, millî yola, millî benliğe dönülmelidir. Bunun gerçekleştirilme yolu, önce millî maariften, millî eğitim ve öğretimden, içtimai adalet ve hakça bir iktisadi, içtimai düzenden geçer. Bütün okullar, akademiler, üniversiteler, bütün gençlik; faşizmden de, komünizmden de, bütün sapık ve yıkıcı akımlardan üstün olan, milletçilik, milliyetçilik, demokrasi anlayışında birlik, kardeşlik, ilmî ilerleme potasında birleşmelidir. Yaşamak için, var olmak için başka yol yoktur.

Türkiye’nin geleceğini kanlı kumar masasına yatırmak isteyenler, yabancı ideolojilerin telkini, yayını altında zehirlenip şartlananlar, taassuba gömülüp şefkat ve merhametini, iyilik duygusu ve düşüncesini kaybedenler bir an önce şifaya kavuşturulmalıdır. Yeni nesiller için önce koruyucu ve kurtarıcı yayınlarla millî, insanî, ahlaki tedbirler; iktisadi, mali, hukuki tedbirler alınmalıdır.

CLXXXIII. MASONLUK HAKKINDA SENATO ARAŞTIRMASI

24 Ocak 1976 Daha önceki meclislerde iki defa masonluk hakkında önergeler sunulmuştu. Bu defa Cumhuriyet Senatosunda da masonluk konusunda bir soruşturma açılmak istenilişi dikkate şayandır:

TÜRK PARLAMENTO TARİHİNDE İLK DEFA OLARAK MASONLUK İÇİN SENATO ARAŞTIRMASI AÇILDI

ANKARA, (AA) Cumhuriyet Senatosunun perşembe günkü toplantısında “masonluk” konusunda bir senato araştırması açılması kararlaştırılmıştır.

Malatya CHP Senatörü Hamdi Özer, konuya ilişkin olarak verdiği önergede masonluğun siyonizmin himayesinde bulunduğunu söylemiş, masonlukla ilgili bir kitaptan pasajlar okuyarak ayinlerden örnekler vermiştir. Özer, konuşması sırasında, üyelere masonların taktığı kurdeleli

bir madalyonu da göstererek mason localarının çoğunda şahsi çıkar ve menfaat sağlama amacının bulunduğunu söylemiş, Türkiye’de de, bu kuruluş üyelerinin bulunduğu dikkati çekerek, “Bir araştırma yapılarak, bu locaların gerçek amacını açıklığa kavuşturmak, zararlı ise mensuplarını uyarmak, değilse onları çirkin isnatlardan kurtarmak gerekir,” demiştir.

Daha sonra, Özer’in önergesi oylanarak kabul edilmiştir. Masonluk konusunda Senato araştırması yapacak komisyonun 15 kişiden oluşması da karara bağlanmıştır.⁶²²

CLXXXIV. KOMÜNİST RUSYA'DAKİ YAHUDİLERİN GÖÇÜ

24 Ocak 1976 Yahudiler hakkındaki haber, önemli bir yer işgal ediyor. Haber, Anadolu Ajansı'ndan gazetelere aksetmektedir:

SOVYETLER BİRLİĞİ'NDEN GÖÇ KOŞULLARININ KOLAYLAŞTIRILDIĞI AÇIKLANDI

MOSKOVA, (AA) Bir Sovyet yüksek yetkilisi, Sovyetler Birliği'nin ülkeden ayrılmak isteyenlere bu işi kolaylaştırmak amacıyla göç kurallarını yeniden düzenlediğini açıklamıştır. Sovyet İç İşleri Bakan Yardımcısı Boris Şumilin, Tass ajansına yaptığı açıklamada, yapılan değişikliklerin ayrıntılarını belirtmemiş; fakat bu yılın başlarına kadar göç etmek isteyenlerin çoğunluğunu meydana getiren Sovyet Yahudilerinden sadece % 1.6'sına çıkış vizesi verilmesinin reddedildiğini ileri sürmüştür.

1945'ten bu yana toplam 122 bin Sovyet yurttaşı İsrail'e göç etmiştir, fakat geçen yıl bu sayı bir önceki yılın yarısına, 11.700'e düşmüştür.

Sovyet yetkilisi, Sovyetler Birliği'nden göç etmek isteyenlerin gösterdikleri başlıca nedenin yurt dışında yaşayan aileleriyle birleşmek olduğunu söylemiş ve bu müracaatların büyük kısmını da, aileleri İkinci Dünya Savaşı sırasında dağılan Yahudilerin yaptığını kaydetmiştir. Şumilin, Yahudi göçünde kaydedilen düşüşün muhtemel bir nedeninin, İsrail'de yaşamaya başlayan eski Sovyet yurttaşlarının İsrail'de kendilerine iş garantisi verilmediği ve parasız tıbbi bakım ya da öğrenim imkânları sağlanmadığından şikâyet eden mektuplar yazmaları olabileceğini söylemiştir. Batılı diplomatik kaynaklar da Sovyetler Birliği'nden göç etmek isteyenlerden alınan çıkış vizesi ücretinin 400 rubleden 300 rubleye indirildiğini söylemişlerdir.

Şumilin, yeni uygulamada da göç etmek isteyen bazı Sovyet yurttaşlarına güvenlik nedeniyle vize verilmeyeceğini kaydetmiştir. Sovyetler

Birliği'nden ayrılmak isteyen birkaç Yahudi bilgine, gizli bilgilere vakıf oldukları ileri sürölerek çıkış vizesi verilmemişti.⁶²³

CLXXXV. AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ DAİMA İSRAİLİN YANINDA

28 Ocak 1976 “İsrail’in İşgal Altındaki Topraklardan Çekilip Filistin Devleti Kurulması Tasarısını Amerika Veto Etti.”

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER, ABD- Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinde, Filistin halkının Orta Doğu'da devlet kurması hakkını tanıyan ve İsrail'e işgal altındaki Arap topraklarından çekilmesi çağrısında bulunan karar tasarısını veto etmiştir.

Oylamada dokuz ülke karar tasarısı lehinde oy vermiş ancak İngiltere, İsviçre ve İtalya çekimser kaldığı; Çin ve Libya da oylamaya katılmayı reddettikleri için Konsey kurallarına göre ABD'nin kullandığı tek karşı oy veto sayılmış ve tasarı geri çevrilmiştir.

Oylamadan sonra ABD'nin temsilcisi Daniel Patrick Moynihan, red oyu kullanmalarının gerekçesini şöyle anlatmıştır: Elimizdeki karar tasarısının metninden, bunu kabul ettiğimiz zaman Orta Doğu'daki barış çabalarının üstünde çok zararlı etkileri olacağını anladığımız için reddetmek zorunda kaldık.⁶²⁴

ABD, İsrail'in Aleyhindeki Bir Kararı Daha Veto Etti

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER, (THA) Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kurt Waldheim'in tepkisi ise şöyle olmuştur: “Orta Doğu'da daha çok sürtüşme ve çatışmalar çıktığı takdirde bunların etkileri de daha geniş çaplı ve zararlı olacaktır.”

İSRAİL ÇOK MEMNUN

Bir İsrail sözcüsü, Amerika'nın tasarayı veto etmesinden büyük memnuniyet duyduklarını ve bunun Orta Doğu'da dengeyi sağlamak için atılan çok önemli bir adım sayılması gerektiğini ifade etmiştir.

MISIR TEMSİLCİSİNİN SÖZLERİ

Oylamadan sonra konuşan Mısır Temsilcisi Ahmet İsmet Abdülmecit, Güvenlik Konseyinin Orta Doğu müzakerelerinin Filistin halkının haklarının kabulünün Araplar ve İsrail arasında varılması istenen bir barışın temel gereği olduğunu gösterdiğini söylemiştir.

Abdölmecit, müzakerelerde çoğu konuşmacının Filistin halkının haklarını savunduğunu bildirerek şöyle söylemiştir: “ABD’nin kullandığı veto, ne Filistin halkının haklarının var olmadığı kavramını yerleştirecek ne de Filistin sorununun Orta Doğu bunalımının temeli olduğu gerçeğini ortadan kaldıracaktır.”⁶²⁵

CLXXXVI. İSLÂM BİRLİğİ TEŞKİLATI İSRİLİ PROTESTO EDİYOR

11 Şubat 1976 İslâm Birliği İsrail’in Elindeki İslâmi Eserlerin Tahribinin Önlenmesi İçin Çağrıda Bulundu.

BEYRUT, THA Merkezi Cidde’de bulunan İslâm Birliği, Müslöman ölkelerin devlet başkanlarına bir çağrıda bulunarak İsrail’in işgali altındaki Arap topraklarında İslâm’ın kutsal yerlerine karşı almakta olduğu tedbirlerin tartışılması için bir toplantı düzenlenmesini istemiştir.

Riyad radyosundan da yayınlanan İslâm Birliğinin çağırısında; İsrail Hükümetinin Şeria Irmağı’nın batısındaki Ürdün topraklarındaki Hazreti İbrahim Camii ile Kudüs’teki El Aksa Camii’ni “ikiye ayırmak istediği,” ileri sürölmektedir.

İsrail, aldığı bir kararla El-Aksa Camii’nin yakınında Musevilerin de ibadet edebileceklerini bildirmişti.

Çağrıda, Müslöman ölkelerin Dış İşleri bakanlarının toplanarak; “Çok geç olmadan İslâmın kutsal yerlerinin siyonizmin elinden kurtarılması için olağanüstü bir konferans düzenlenmesi” istenmektedir.⁶²⁶

CLXXXVII. MESCİD’ÜL AKSA’DA OLAYLAR

15 Şubat 1976 İsrail, içinde huzur, güven için bir barış sağlayamamış durumdadır:

İçindeki silahsız nümayişler bile çatışmalarla, çok ağır bir şekilde şiddetle ve kanla bastırılmaktadır. Fakat bu, huzuru, barışı sağlayamıyor.

Bu konudaki bir haber şu şekildedir:

“El Aksa Camii’ni Kanımızla Kurtaracağız!” Sloganı Sokaklarda Çınladı.

KUDÜS’TE 400 MÜSLÖMAN GENÇ POLİSLE ÇATIŞTI

KUDÜS- Kudüs’te meydana gelen öğrenci olaylarında 400 kadar Müslöman genç polisle çatışmış, olayda 10 kadar polis görevlisi hafif şekilde yaralanmıştır.

400 genç, İslâm âleminin üçüncü büyük kutsal yeri olan El Aksa Camii'nde cuma günü öğle namazını kıldıktan sonra, kentin dar sokaklarından çevreye gelişigüzel taşlar fırlatarak koşmaya başlamışlar ve bir yanda da "El Aksa bizimdir" şeklinde sloganlarla bağırılmışlardır.

Müslüman gençlerin gösterisine polis göz yaşartıcı bomba kullanarak karşılık vermiş, kentin sokaklarında meydana gelen kovalamacada 10 polis, gençlerin attığı taşlarla yaralanmışlardır. Polis, olaydan sonra yaptığı bir açıklamada 30 gencin tutuklandığını söylemiştir.

Gençlerin yaptıkları eylem bir İsrail mahkemesinin 29 Ocakta Musevilerle El Aksa Camii yanında dinsel görevlerini yerine getirme hakkını tanıdıktan sonra meydana gelen dördüncü protesto gösterisidir.⁶²⁷

CLXXXVIII. DÜNYA YAHUDİ KONGRESİ'NİN KARARLARI

17 Şubat 1976 "Dünya Yahudi Kongresi" Cenevre'de toplandı. 1.300 kadar delege iştirak etti. Konuların başta geleni, komünist Rusya'daki Yahudi göçüydü. Hâlbuki bu işi önceleri Siyonist Teşkilatı yürütürdü. Siyonizm, aleyhindeki Birleşmiş Milletler ve UNESCO kararları üzerine bu işi Dünya Yahudi Teşkilatı üzerine almış oluyor. Dünya Yahudi Kongresi'nin üzerinde durduğu diğer konular hakkında dünya basınına, kamu oyuna bilgi verilmemiştir. 18 Şubat 1976 günü saat 9'da Ankara Radyosu haberlerinde bunun önemle verilışı ayrıca dikkate şayandır.

22 Şubat 1976 Henüz 800 milyon nüfusa sahip İslâm milletleri, yıllardan beri İsrail'le savaştan Arap devletleri ve 41 milyon nüfusa sahip (bir yığın düşman devletle çevrili) Türkiye uçak yapamazken, İsrail hakkındaki şu haber çok ibret vericidir:

İsrail, daha önce kendisi için "Kfir" adlı ilk av bombardıman uçağını yapmıştı. Bu uçak, "Mirage" uçağına benziyor ve Amerikan General Elektrik firmasının hazırladığı "JT-79" motorunu taşıyordu. İsrail, önce bu motorun parçalarını yapmakla işe girişti. Sonra uçak sanayiini geliştirdi. Ve nihayet uçakları ihraç edecek hâle geldi. Araplar ve Türkler, bunu dikkat ve ibretle takip etmelidirler.

İsrail Savaş Uçağı İhraç Etmeye Başladı

TEL AVİV, (Günaydın Dünya Servisi) 7 yıl önce savaş uçağı sanayiini kuran İsrail'in kendi ihtiyaçlarını karşıladığı gibi ihracata da başladığı haber verilmektedir. Uçak sanayiinde ilk girişimlere 1969 yılında başlayan İsrail'in, hâlen ihtiyacının önemli bir kısmını Kfir (Genç Aslan) adı verilen bu uçaklarda karşıladığı haber verilmektedir.⁶²⁸

CLXXXIX. YAHUDİLER ASIL DİNÎ HEDEFLERİNİ GERÇEKLEŞTİRMEK İSTİYOR

İsrail Hükûmetinin Kararını Protesto Eden Müslümanlar, Kudüs'te Polisle Çatıştılar...

MESCİD'ÜL AKSA MUSEVİLERİN İBADETİNE AÇILIYOR!...

Orta Doğu Dış Haberler Servisi

DIŞ HABERLER SERVİSİ, Geçtiğimiz cuma günü Mescid'ül Aksa'da cuma namazı kılan yüzlerce Müslüman Arap, İslâm dünyasının ünlü mabedi Mescid'ül Aksa'da Yahudilerin de ibadet yapabileceklerine dair İsrail ilgililerinin verdiği kararı protesto etmek üzere toplandıkları gösteri sırasında, Müslümanlarla İsrail güvenlik kuvvetleri arasında çatışma çıkmıştır. Polis, çatışmadan sonra 30 Müslüman'ı gözaltına almıştır.

Cidde radyosunun önceki akşam Türkçe yayınında verdiği habere göre, Mescid'ül Aksa'da cuma namazı kılan yüzlerce Müslüman, İsrail'in Yahudilere Mescid'ül Aksa'da ibadet yapmalarına izin veren kararını protesto gayesiyle gösteride bulunmuşlardır. Bu sırada gösteriyi engellemek isteyen güvenlik kuvvetleriyle Müslümanlar arasında çatışma çıkmıştır.

Cuma günü meydana gelen olayla birlikte işgal altındaki Arap topraklarında İsrail'in Mescid'ül Aksa ile ilgili kararını protesto gayesi ile son günlerde yapılan gösterilerde çıkan olaylarda gözaltına alınan Müslümanların sayısı 250'ye yükselmiştir.

İsrail, bundan bir müddet önce aldığı bir kararla İslâm dünyasının iki ünlü mabedi Hazreti İbrahim ile Mescid'ül Aksa'yı ikiye ayırarak bir kısmını Yahudilere tahsis etmek istemektedir.

İsrail ilgililerinin aldığı bu karar, işgal altındaki Arap topraklarında büyük bir tepkiyle karşılanmış, yer yer olaylar çıkmıştır.

Bilindiği gibi, bundan bir müddet evvel merkezi Cidde'de bulunan İslâm Birliği ülkelerinin devlet başkanlarına bir çağrıda bulunarak İsrail'in işgal altındaki Arap topraklarında bulunan İslâm dünyasının kutsal yerlerine karşı almakta olduğu tedbirlerin tartışılması için bir toplantı düzenlenmesini istemişti.⁶²⁹

25 Şubat 1976 Lübnan iç savaşının geçici olarak durdurulması temin ediliyor. Fakat bir müddet sonra gerçek çarpışma başlayacaktır.

SEDAT, FİLİSTİN DAVASINA İHANET ETMEKLE SUÇLANIYOR

BEYRUT, (THA) Suriye Dış İşleri Bakanı Abdul Halim Haddam, görüşmelerde bulunmak üzere yeniden Beyrut'a gelmiştir. Haddam'a yüksek rütbeli iki Suriyeli subayın eşlik ettiği bildirilmektedir.

Lübnan'da on ay süren kanlı iç savaşın sona erdirilmesinde ara buluculuk yapan Haddam, 11 maddelik reform programının ilgili taraflarca kabul edilmesi için uğraşmaktadır.

Haddam'ın programına en şiddetli muhalefet Lübnanlı sosyalist lider Kemal Canpolat'tan gelmiştir.

Haddam'ın programı, Başbakan Raşid Kerami'nin 6 bakanlı kabinesi-nin daha da genişletilerek "ulusal uzlaşma hükûmeti" kurulmasını öngörmektedir.

Öte yandan Filistinli gerilla teşkilatları arasında en solda yer alan Mark-sist Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi, kuruluşunun yedinci yıl dönümünü Beyrut'ta düzenlenen bir mitingle kutlamıştır.

Mitingde konuşan teşkilat lideri Nayif Havatme, "İçinde bulunduğumuz mütareke döneminin kalıcı bir barışa dönüşeceğini umut ediyoruz. Ancak Lübnan'a ikinci bir iç savaş empoze edilirse sonuna kadar dövüşmeye hazırız." demiştir.

Havatme, Lübnan'da sol güçlerin zaferlerinin bu ülkeyi Amerikan emperyalizminin ve onun uşaklarının mezarı hâline getireceğini söylemiştir.

Havatme, Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat'ı da çok sert bir dille eleştirmiş, Sedat'ın İsrail Sina Anlaşması'nı imzalayarak Filistin davasına ihanet ettiğini söylemiştir.⁶³⁰

1 Mart 1976 İsrail işgal altındaki kutsal yerleri kendi hesabına nasıl sömürebileceğini ve Salonum Mabedi'ni (Beyt-Ha-Mikdaş) nasıl yapabileceğini planlaştırmaktadır.

BM'de İsrail'in Kontrolü Altında Bulunan Kutsal Yerler Konusunda Toplantı Yapılması İstendi

BEYRUT, (THA) Filistin Kurtuluş Teşkilatı (FKT), Arap, Müslüman ve dost ülkelere, İsrail'in işgal altındaki bölgelerde bulunan Kutsal yerlerde yaptığı baskılarla ilgili olarak Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyini acil bir toplantıya çağırımları yolunda bir istekte bulunmuştur.

Çağrı ile ilgili olarak bir açıklama yapan Filistin Kurtuluş Teşkilatı liderleri İsrail'i Kudüs'teki İslâm âleminin üçüncü büyük kutsal yeri El Aksa

ile İbrahim camilerinin kutsallığını bozmaya yönelik zorbalıklarda bulunmakla suçlanmışlardır.

Açıklamada teşkilatın lideri Yaser Arafat'ın İslâm Kongresi ve Arap birliğine, siyonistlerin bölgedeki kutsal yerlere olan baskılarına son vermeleri amacıyla birer muhtıra gönderdiği de bildirilmiştir.

Bir İsrail mahkemesinin 29 Ocakta Musevilerin El Aksa Camii bahçesinde ibadet etmelerine izin veren kararından sonra Kudüs'teki Müslüman gençler kararı protesto niteliğinde birçok eylemlerde bulunmuşlardı.⁶³¹

7 Mart 1976 Orta Doğu'yu karıştıran ve çatışmaları silah satışı ve silahlanma yarışıyla körükleyen kapitalizmin başı olan ABD ve komünist Rusya'dır. Fransa, kısmen Batı Almanya ve diğer kapitalist Avrupa devletleri de bu yarıştan paylarını almaktadırlar.

İsrail'in anası İngiltere ise, babası da Amerika Birleşik Devletleri'dir. Fakat ABD'nin, Orta Doğu'daki petrol-silah entrikalarına İsrail de dikkatleri çekiyor:

İsrail: “Orta Doğu'daki Silahlanma Yarışını Amerika Körüklüyor.”

İsrail Başbakanı “Birleşik Amerika'nın Suudi Arabistan ve Ürdün'den sonra şimdi de Mısır'a silah vermeye hazırlandığına tanık oluyoruz. Bu saçma bir davranıştır.” dedi...

TEL AVİV, (Günaydın Dünya Servisi) İsrail Başbakanı İshak Rabin, Birleşik Amerika'nın hem İsrail hem de Arap ülkelerine silah satmasını “saçma” bulduğunu söylemiş ve bu ülkeyi bölgede silah yarışını körüklemekle suçlamıştır.

Tel Aviv'de bir demeç veren İshak Rabin şöyle konuşmuştur: “Birleşik Amerika'nın, Suudi Arabistan ve Ürdün'den sonra şimdi de Mısır'a silah vermeye hazırlandığına tanık oluyoruz. Bu saçma bir davranıştır.”

Bilindiği gibi Ford yönetimi, Amerikan Temsilciler Meclisine, Mısır'a uygulanan silah ambargosunun kaldırılması için baskı yapmaktadır. Ambargo kalktığı takdirde Birleşik Amerika Mısır'a ilk elde taşıt uçakları satacaktır.

Bu arada Amerikan Temsilciler Meclisi alt komitesi, 1976 yılında Suudi Arabistan'a 1 milyar 250 milyon dolarlık silah satılmasını onaylamıştır. Hatırlanacağı gibi, Birleşik Amerika, 1975 yılı içinde de Suudi Arabistan'a 5 milyar dolar değerinde silah satmıştı.⁶³²

9 Mart 1976 Haberler Yahudiliğin hedeflerinin içyüzünü ortaya koymuştur. Süleyman Mabedi'nin eski yerinde Salomon Mabedi (veya Yahudilikte ifade edilen Beyt Ha-Mikdaş) yanında Yahudiler tekrar eski ibadetlerini canlandırma girişimi, hatta atılımı içine girmişlerdir:

“Siyonist Militanlar Kudüs El Aksa Camii'ne Zorla Girmek İstedi.”

KUDÜS ÜPİ- Silahlı yüzlerce polisin Kudüs'teki İslâm âleminin üçüncü kutsal yeri olan **El Aksa Camii'ne** ibadet etmek için girmek isteyen siyonist militanları engellediği bildirilmiştir.

Siyonist militanlar polisin engellemesi üzerine **El Aksa Camii'nin** kapısı önünde ibadetlerini yerine getirmişlerdir.

Polisten yapılan açıklamada herhangi bir çatışmanın meydana gelmediği Musevi gençlerin camiye gelmesinden önce Müslüman gençlerin ellerinde taşlar ve çelik sopalarla camii içine girerek camii korumaya hazırlandıkları belirtilmiştir.

Kudüs'teki bir mahkemenin 29 Ocakta Musevilerin El Aksa Camii'nin bahçesinde ibadetlerini yerine getirmelerine izin veren kararından sonra Kudüs'te birçok olaylar meydana gelmiş, bunlardan birinde yüzlerce Müslüman genç kentin sokaklarında etrafa taşlar atarak mahkemenin kararını kınamışlardır.

Kudüs kenti Encümen üyesi Gershon, olayla ilgili açıklamasında hiç kimsenin Musevileri El Aksa Camii'nin yanında bulunan Kutsal Kule'de ibadet etmelerini engelleyemeyeceğini söyleyerek kendilerinin El Aksa Camii'ne girmek için ellerinden geleni yapacaklarını söylemiştir.⁶³³

23 Mart 1976 “Yahudilerin Kudüs'teki El Aksa Camii'nde İbadet Etmeleri Yasaklandı.”

Kudüs ÜPİ- Bir İsrail Mahkemesi, Yahudilerin El Aksa Camii'nde ibadetlerini yasaklamıştır.

İsrail Hükûmeti yetkilileri alınan bu kararın, Şeria Irmağı'nın batı yakasındaki işgal altında bulunan topraklarda, bu yüzden bir süreden beri olagelen karışıklıkların sona ermesine yol açacağını söylemişlerdir.

Bölgedeki Bethleim kenti Belediye Başkanı Elias Freii “Bu karar çok yerindedir ama çok daha önce alınmalıydı, şimdi ok yaydan çıkmış durumda, bölgedeki Müslümanlarla Filistinlilerin yatışıp yatışmayacaklarını zaman gösterir.” demiştir.

Yahudiler, M.S. 70 yılında Romalılar tarafından yıkılan eski bir Yahudi tapınağıyla, Müslümanlarca kutsal sayılan El Aksa Camii'nin yan yana bulundukları tepede ibadet etmek istemektedirler. Ancak, Yahudi tapınağının sadece kalıntılarının var olması yüzünden, Yahudilerin de dinî vecibelerini El Aksa'da yerine getirmek istemeleri, bölgedeki Müslümanların şiddetli tepkileriyle karşılaşmış ve kan dökülmesine kadar varan olaylar çıkmıştır. Nitekim geçtiğimiz iki hafta içinde İsrail askerleri bölgede güvenliği sağlamak için yoğun çaba harcamışlar ve bu arada çıkan çatışmalarda aralarında çocukların da bulunduğu bazı kişiler öldürülmüştür.⁶³⁴

29 Mart 1976 İsrail, ABD'nin Mısır'ı fazla desteklemesini istemiyor.

KISSINGER: "MISIR'IN ANA SİLAH KAYNAĞI OLMAYACAĞIZ!"

İsrail'in Çıkarları Ağır Basıyor:

Washington, (AA) Kissinger, ABD'nin Mısır'ın ana silah kaynağı hâline gelmek niyetinde olmadığını söylemiştir.

Bilindiği gibi, Beyaz Saray'ın Mısır'a "C-30" tipinde altı askerî uçak satma kararı, bazı Kongre üyelerinin itirazına yol açmıştı.

Senato Dış Yardım Komisyonunda konuşan Kissinger, Orta Doğu askerî dengesinin bozulabileceği kaygısına kapılan Kongre üyelerine bu satışı Mısır'a yönelik aynı silah satışlarının izlemeyeceğini ve ilerideki benzer silah satış sözleşmelerinin zaten sözü geçen alt komisyonun onayına sunulacağını bildirmiştir.

Kissinger, sözlerini şöyle sürdürmüştür: "Mısır'a altı askerî uçak satışı onaylanacak olursa, bu ne komisyonu ne de yönetimi, ilerisi için herhangi bir yükümlülük altına sokmuş sayılacaktır."

Alt komisyon 20 gün içinde yönetimin Mısır'a uçak satma planını veto etmek yoluna gitmezse, satış gerçekleşecektir.

Dış politika açısından düşünüldüğünde bu satış, sözleşmesi İsrail'in güvenliğine katkıda bulunacaktır.⁶³⁵

CXC. İSRAİLİN ATOM BOMBALARI

7 Nisan 1976 İsrail'de atom bombası muhtemelen 1962-63'ten beri mevcuttur. Şu haber 1973'te İsrail'in elinde 13 atom bombası olduğunu açıklamaktadır:

İsrail'in Elinde 13 Atom Bombası Olduğu İleri Sürüldü

İsrail ile Arap ülkeleri arasında patlak veren 1973 savaşı sırasında ve 15 Ekim tarihinde, Sovyetler Birliği'nin Boğaz'dan bir gemiyle nükleer başlık geçirdikleri ve bunun Amerikalılar tarafından "anında" tespit edildiği ileri sürülmüştür.

Dünyanın en büyük dergilerinden *Time*, son sayısında, İsrail'in 1972 Savaşı sırasında elinde 13 atom bombası bulunduğunu ve bunların Araplara karşı kullanılması için devrin Başbakanı Golda Meir'in, Savunma Bakanı Moşe Dayan'a "izin ve yetki" verdiğini ileri sürmektedir.

Time, yazısında şöyle demektedir:

Hiroşima ve Nagazaki'ye atılanlar gibi 20 kilo ton gücünde olan bu bombalar, atışa hazır bekletilirken, Amerikan uçakları bunu tespit etmişlerdi. Aynı şekilde Sovyetler de bunun farkına vararak, bir gemiye Mısır'daki füzelerde kullanılmak üzere nükleer başlıklar yüklediler. Ancak, Sovyet gemisi bu başlıklarla İstanbul Boğazı'ndan geçerken, burada çalışan Amerikan "görevlileri" tarafından durum tespit edildi. ABD'nin bunun üzerine bütün dünyadaki kuvvetlerine alarm verildi. Bu Sovyetler için bir uyarıydı.⁶³⁶

CXCI. ABD, TÜRKİYE'YE SİLAH AMBARGOSU KOYUYOR

9.4.1976 ABD, İsrail'e 2.2 milyar dolarlık dış yardımdan başka 550 milyon dolarlık ek ödeneği bütçesine koymak istiyor. Sözde Ford ve danışmanları bu ek ödeneğe taraftar değillermiş.⁶³⁷ ABD'deki Yahudiler, ayrıca bağış şeklinde İsrail'e yüz milyonlar yağıdırıyor ve vergiden düşüyorlar.

ABD, güya müttefiki Türkiye'ye silah ambargosu koyuyor ve her türlü yardım şöyle dursun, para ile bile silah satmıyor.

CXCII. LÜBNAN OLAYLARININ İÇYÜZÜNÜN TAHLİLİ

9 Nisan 1976

(14 Nisan 1976- ... ?)

Lübnan'da İsrail hedefine ulaşmıştır.

Bu tarihe kadar 20 bin kişi ölmüş, 40 bin kişi yaralanmıştır. Lübnan, ayrıca iktisadi bakımdan, turistik yönden yıkılmıştır.

15 ay önce başlayan savaş, gittikçe yaygınlaşmıştır. Bu arada ABD Kongresi'nden İsrail milyarlarca dolar Amerikan yardımına ilaveten 500 milyon dolar fazla yardım sağlamaya çalışmaktadır. Aynı Amerika Birleşik Devletleri, NATO'nun en güçlü askerî kuvvetlerine sahip Türkiye'ye kendi parasıyla bile, silah satışını durdurmuştur. Başta Türkiye'yi, Orta Doğu'yu ve ayrıca komünist Rusya'yı denetlediği Türkiye'de 28 üs (tesis veya isterse adı ortak tesis olsun) kullandığını, CIA ajanlarının büyük faaliyette bulunduğu Amerikan azınlık okulları, barış gönüllülerinden arta kalan bir yığın Hristiyan misyonerlerle Türkiye'yi sömürdüğüünü unutmış görünüyor. Ayrıca Türkiye'deki Amerikan askerî tesis veya bağlantılarından Türkiye'nin ezeli düşmanı Yunanlıların da gerektiği kadar (istihbarattan) faydalandığı bir gerçektir.

Lübnan kan içinde bırakılırken, bunun arka planında Hristiyan devletler ve ABD de kirli bir rol oynamaktadır. Daima İsrail sınırlarına sızıp çarpışan Filistin gönüllüleri, "Filistin Kurtuluş Demokratik Cephesi" (FKDC) artık Lübnan'da iç savaştadır.

Bu savaş, ABD ve İsrail'in çıkarına sürdürülmektedir.

Lübnan'da (tahminen 82 teşkilat), sağcı, mutaassıp Hristiyanlarla, sosyalist Müslüman teşkilatlar başta gelmektedir.

Pierre Gemayel'in yönettiği 10 bin kişilik milis gücü olan sağcı "Hristiyan Falanj Partisi", İç İşleri Bakanı Kâmil Şamun'un yönettiği 6 bin milisi olan (Hristiyan) "Ulusal Liberal Parti", Marunî Hristiyanlardan kurulu, "Marunî Birliği Milisi", Lübnan'ın (bayrakta sembolü olan) "Sedir Ağacı Savunucuları Cephesi", gene Hristiyan olan "Zgortiyotik Kurtuluş Ordusu"nun 3 bin kişilik milis kuvveti ve Raymond Edde önderliğinde nispeten mutedil Hristiyan "Ulusal Blok Partisi" bir tarafı teşkil etmektedir. Yedeklerle 30-40 bin kişilik bir Hristiyan milis gücü pusudadır.

Karşı teşkilatlar içinde, Kemal Canpolat'ın liderliğini yaptığı grup, "İlerici Sosyalist Partisi"dir. Buna Sünnî Müslümanlar, Şiîler ve hatta İslâm dışına çıkmış yanları pek fazla Dürzîler dahildir.

Keza Totaliter Milliyetçi Sosyalist yönlü Suriye'nin ve Irak'ın Baas Partisi bu yanı desteklemektedir.

Bağımsız Nâsırcı iki grup da bu yandadır. Faruk el Mukaddem liderliğinde ve Libya'ya dönük yönlü, "24 Ekim Hareketi Örgütü'nün 2 bin milisi Trablus'ta mevzilenmiştir. Kemal Matıla'nın kurduğu ve bin milisi olan "Çalışan Halkın Güçleri Birliği Örgütü" bulunmaktadır. Muhsin

İbrahim'in lideri olduğu "Lübnan Komünist Eylem Örgütü", tamamen komünistlerle ortak çalışmakta ve bin kadar milisi bulunmaktadır.

İşçiler arasında çalışan ve sınıf bilinci ve savaşını körükleyen bin kadar üyeye sahip "Lübnan Komünist Partisi" de bu gruptadır. Bunlara bu yüzden takılan ad, Solcu Müslüman Örgütler'dir.

Bu mücadelede gerçek Müslümanların rolü ve gücü henüz aydınlığa kavuşmamakla beraber, aynı cephe içinde daha güçlü görünmektedir.

Dini ve bölgeyi, etnik yapıyı kışkırtarak sınıf savaşını körükleyerek bu Lübnan savaşını ortaya çıkaranlar; aynı oyunu, mezhep savaşçılığı, sınıf savaşçılığı ve "halklara özgürlük" sloganıyla Türkiye içinde de oynama hazırlığına çoktan girişmiş ve artık silahlar konuşur hâle gelmiştir.

Kim yıkıcı, (silahlı devrim), bölücü (halklara özgürlük), savaşa zemin hazırlayıcı (sınıf bilinci) yolda ise, onların zihniyeti, hedefi artık tanınmalıdır. Milletçe uyanış zamanı çoktan gelmiştir. Üstelik bu parçalayıcı ve Türkiye'yi yıkıcı oyunu oynayanlar, Lübnan'daki gibi dört beş kaynaktan (İsrail, ABD, bazı Hristiyan Avrupa devletleri, Kıbrıs Rum Yönetimi, Yunanlılar vb.) ibaret değildir. Komünist Rusya ve Kızıl Çin'le birlikte 40 kadar gizli teşkilat bu işle meşguldür. Suriye de el altından kendi çıkarına uğraşmaktadır.

Lübnan'da hedefler bellidir: Lübnan'ı fiilen ikiye bölmek. Hâlen Lübnan'ın başkenti Beyrut'tan Zghorta'ya kadar uzayan 70 km uzunluğunda bir bölgeye Hristiyanlar hâkim olmuşlar, hatta Cünye liman kasabasını da ellerine geçirmişlerdir.

Hristiyanların hâkim olduğu sahaya mütemadiyen ABD, Fransa ve Kıbrıs Rum Yönetimi (Yunanlılar) tarafından gizli veya açık silah gönderilmektedir.

Hristiyan devletler, Kıbrıs'ta yıllarca Müslüman halkın ezilmesine göz yummuşlar ve "hümanist-insancıl-hürriyetçi" sözleri boşlukta kalmıştır. Kıbrıs'ta Türklerin ayrı bir bölgede kendi kendilerini yönetmesini istemeyen Avrupa devletleri ve ABD, iş Lübnan'a gelince, Hristiyanların ayrı bir devlet kurmasını bir hak olarak tanıyor ve teşvik ediyorlar.

Durumdan faydalanmaya çalışan Suriye, İsrail'in işgalindeki yerleri bir tarafa bırakırken, buraya askerî müdahalede bulunup Filistinlilerin de

doldurduğu Zuheyr Muhsin kumandasındaki iki tümenlik (16 bin kişilik olduğu ileri sürülen) “Es/Saika” gerillalarıyla (14 Nisan 1976) Müslüman mevzilerini destekleme girişimi içinde görülüyor ve Lübnan’ın üçüncü büyük şehri Zahle çevresindeki Müslüman ablukayı kaldırmak istiyor. 40 tankı ve zıhlı araçları bulunduğu ve Filistinli olduğu ileri sürülen gerillaların başında Suriyeli subaylar olduğu belirtilmektedir. İlerici Sosyalist Parti Lideri olan ve Lübnan Müslüman cephesinde mücadele ettiği söylenen Kemal Canpolat, Lübnan’a giren kuvvetlerin Filistinli gerillalar olmadığını, bunların Suriye ordusunun birlikleri olduğunu ileri sürmektedir.

Suriye’den gelen birliklerin, “Solcu Müslüman” adı takılan Lübnanlı Arap sosyalistleri kuşattıkları ileri sürülmektedir.

Filistin Kurtuluş Teşkilatının Başkanı Yaser Arafat Suriye’nin kendisini ve teşkilatını ortadan kaldırmak istediğini belirtmiş, durumu Mısır Devlet Başkanına yansıtarak yakınmıştır. Yaser Arafat, Suriye ile bağlantılı Zuheyr Muhsin’in Filistinli gerillaların başına getirilmek istendiğini bildirmektedir. Kaç yönlü oyun oynandığı görülüyor. Bütün bunlar, İsrail ve yakınlarını sevindirici hareketlerdir.

Bu arada Kıbrıs’ta yayımlanmakta olan Rum gazeteleri artık işi açığa vurmaktan çekinmemekte, “EOKA-B Teşkilatının Lübnan’da savaşan Hristiyanlara silah sattığını” yazmakta ve “EOKA-B hem kendi elindekileri hem de Rum Millî Muhafız Ordusu’nun depolarından çalınan Çek yapısı silahları (Hristiyan) sağcı falanjistlere vermektedir.” demektedir. Bu haber Türkiye gazetelerine de geçmiştir (Tercüman, 14.04.1976).

Amerika, 6. Filosu’nu Lübnan yakınlarında bulundurmakta, durumdan daha fazla faydalanmaya çalışmakta ve 1.200 Amerikan vatandaşını sözde kurtarmak istediğini ileri sürmektedir. Suriye, bir şeyler koparma hevesindedir. İsrail de daha fazla çıkar sağlama hazırlığı içindedir.

Bazı kişiler, Lübnan’da yeni bir cumhurbaşkanı seçimiyle işlere çare bulunacağı hayalindedir. Lübnan’daki solcular, taktik olarak önce seçim ertelensin, diyecekler sonra da seçilen aday kabul edilmeyecektir.

Bu iç savaşta ölü sayısı 20, hatta 25 bine çıkmış, yaralananlar 50 bin kişiyi aşmıştır... Bunlar kimi ilgilendirecek, kimin insani duygusunu etkileyecektir?!... Ortada acı gerçek kendisini gözler önüne sermiştir.

Türkiye, bu durumdan ibret almak mecburiyetiyle, iç güvenlik, emniyet ve asayiş derhal sağlamalıdır.

CXCIII. İSRAİL ATOM BOMBASINA NASIL SAHİP OLDU?

17 Nisan 1976 1973 yılındaki Arap-İsrail Savaşı'ndaki başarısızlıktan sorumlu tutulan İsrail Genel Kurmay Başkanı, üzüntü içinde kalıyor ve nihayet oldukça genç ölüyor.

İsrail'in Eski Genel Kurmay Başkanı General Elazar Öldü

TEL AVİV- İsrail'de 1973 Arap-İsrail Savaşı sırasında Genel Kurmay Başkanı olan General David Elazar, geçirdiği bir kalp krizi sonucu ölmüştür. 51 yaşında ölen Elazar, savaştan sonra suçlanarak emekliye sevk edilmişti.⁶³⁸

20 Nisan 1976 İsrail'in atom bombasına nasıl sahip olduğu hakkındaki bir yazı dikkat ve ibretle incelenmeye şayandır:

TIME'ın İsrail'in Nükleer Gücü Konusundaki Şüphelere Açıklık Getiren Yazısı

ATOM BOMBASINA İSRAİL NASIL SAHİP OLDU?

– *Time* Dergisinde Yayımlanan Bir Yorumu Göre, İsrail'in Elinde Hâlen 13 Atom Bombası Bulunuyor...

– Bombalar 20 Kilo Ton Patlama Gücünde, Amerikalıların Hiroşima ve Nagazaki'ye Attıkları Bombalarla Aynı Kuvvette...

– Bombalar, 1973 Savaşı'nın Başlangıcında 78 Saat İçerisinde Bir Yeraltı Tüneline Yerleştirildi, Atışa Hazırlandı Ama Kullanılmadı...

– Bugün İse Söz Konusu Bombalar, Çöldeki Depolarda Daima Ateşe Hazır Bir Durumda Bekletiliyor...

Yıllardan beri İsrail'in nükleer potansiyeli hakkında yaygın şüpheler vardır. Şimdi bu şüpheler, tartışmalar hâlinde kuvvetlenmiştir. Washington'da son zamanlarda bir grup Amerikan uzay uzmanı için yapılan bir brifingde, Merkez Haber Alma Ajansı'ndan bir görevli İsrail'in "Kullanılabilir" 10-20 nükleer silaha sahip olduğunu söylemiştir. Gerçekten de *Time*'ın öğrendiğine göre, İsrail'in 13 atom bombasını kapsayan bir silah deposu bulunmakta, bunlar birleştirilmiş olarak depolanmış hâlde, özellikle Kfir, Fantom ya da Jericho uçaklarıyla teçhiz edilmiş düşman ordusuna karşı her an kullanılmak üzere hazır bulundurulmaktadır. Bu silahlar 20 kiloton patlama gücünde olup, Hiroşima ve Nagazaki'de kullanılmış olanların kuvvetindedir.

İsrail, böylece, Amerika ve Sovyetlerin dahil olduğu bir nükleer kulübe üye olmuştur. Söz konusu diğer iki ülkenin megatonajlarını ölçmekse

son derece zordur. Fransa ve İngiltere'nin de birçok nükleer savaş aracı vardır. Hindistan ve Çin, atomik güçlenmeye yönelme bakımından İsrail'le aynı sınıfa sokulmaktadır.

Time'in ayrıca öğrendiğine göre, İsrail 13 bombasını 1973 Ekim Savaşı'nın başlangıcında, 78 saat içinde alelacele gizli bir yer altı tüneline yerleştirmiştir. O sırada, İsrail'in Süveyş Kanalı'nda ağır zararlara yol açan karşı saldırıları ve Golan Tepeleri'nde Suriyelilerin kitle tank saldırıları karşısında geri çekilen İsrail kuvvetleri geri püskürtülmüştü. 8 Ekim günü gece 10 sularında kuzey cephesindeki İsrailli Kumandan General Yizhak Hoffi üssüne şöyle demişti: "Daha fazla duruma hâkim olabileceğimiz konusunda emin değilim." Gece yarısından sonra Savunma Bakanı Moşe Dayan, Başbakan Golda Meir'e ciddi uyarıda bulunmuş, "Bu üçüncü İsrail devletinin sonudur." şeklinde konuşmuştur. Böylece Meir, Dayan'a İsrail'in "Kıyamet Günü" silahlarını harekete geçirme izni vermiştir. Bombaların her biri, saldırıya geçmek üzere hazırlandı; ancak tetikler kurulmadan savaş İsrail'in lehine dönmüştür.

Söz konusu 13 bomba çöldeki depolarına gönderildi. Bugün de orada, her an kullanılmaya hazır durumdadır.

İsrail'in nükleer kapasitesi, Amerika'nın 25 Ekim 1973 tarihindeki global askerî alarmında kısmen de olsa, bir rol oynadı mı? *Time*'in haber alan kaynaklarına göre, İsrailliler, Rusların Orta Doğu üzerindeki casus uyduları kanalıyla kendi yeni sağladıkları nükleer potansiyellerinden haberdar olduklarını bilmektedirler. 13 Ekimde kesin olan bir şey varsa o da, Rusların Nikolaev'den –Odessa'daki deniz üssü– Mısır'da hâlen kurulmuş olan Scud roket üssü Nikolaev'e kadar nükleer silah teçhizatı göndermiş olmalarıdır. Buna karşılık, Amerika, Rus savaş teçhizatlarını 15 Ekimde Boğaz'dan geçerken izlemiş ve kendilerine, dünya askerî alarmı niteliğinde bir uyarı yayınlamıştır.

Time'in kaynakları ayrıca Amerika'nın söz konusu bombalardan Orta Doğu'daki mevzilerin bir casus uçakla araştırılması sonucu haberdar olduğuna inanmaktadır. Washington'daki bazı yüksek seviyeli memurlar Amerika'nın bombalardan haberi olmadığına ısrar etmekte, ülkelerindeki alarmda bir unsur olduklarını reddetmektedirler. Casus uçak, İsrail hava savunması tarafından tespit edilmiş, iki Fantom uçağı onu durdurmak için havalanmıştır. İsrailli pilot "Radarımda onu görüyorum." diye bildirmiş, "Bu bir (SR-71) Amerikan Blackbird'ü." demiştir. Pilota yüksek tabakadan bir kumandan "Onu aşağı indir." diye, emretmiştir. Ancak SR-71, 85 bin ayak irtifada hiç de gayret sarf etmeksizin İsrail'den uzaklaşmış ve önemli bilgilerle üssüne dönmüştür.

Nükleer bomba projelerinin oluşumu gerilere, İsrail'in doğuşuna kadar uzanır. Atom bilim adamları, İsrail'in ilk devlet başkanı ve uluslararası üne sahip bir kimyacı olan Chaim Weizmann tarafından desteklenmiştir. İsrail nükleer uzmanları Negev'de fosfattan düşük dereceli uranyum üretmişler, arı su üretimi için etkili bir teknik geliştirmişlerdir. 1953'te, İsrail, Fransızların nükleer programında çalışma ve sahra testlerine katılma izni aldı. Dört yıl sonra Fransa, İsrail'e ilk nükleer reaktörünü verdi. Daha sonra, Fransızlar ayrıca Negev'de İsrail'in Dimona Atomik Araştırma Topluluğunun şekillenmesine yardımcı oldu. Bu, Başbakan David Ben Gurion'un; "Hiçbir şey ama bir 'tekstil fabrikası,'" dediği şeydi.

Dimona nükleer reaktörü 1964'te çalışmaya girdi. Aynı sıralarda, İsrail'de hükûmetin bir atom bombası için gerekli parçalanabilen atom çekirdeği üretme amacıyla bir ayırma sahası kurup kurmaması gerektiği yolunda yoğun tartışmalar başladı. Ben Gurion ve Shimon Peres, sonra Savunma Bakanı, bunun yapılması yönünde fikir yürüttüler. Meir ve şimdiki Dış İşleri Bakanı Yigal Allon'un da bulunduğu grup, projeyi önce reddetti. Ben Gurion'un halefi Levi Eskol de ikinci gruptandı. Amerikan Millî Güvenlik Konseyinin İsrail'deki karşılığı 1968'in başlarında projeyi veto etti.

Kısa bir süre sonra Eskol, Dayan'ın 1967 Altı Gün Savaşı'nın ışığında bir S.P. (Ayrım Sahası) tesisi için gizlice emir verdiğini keşfetti. Eskol ve danışmanları zaten uygulanmasına başlanmış bir projeyi onaylamaktan başka bir şey yapamayacaklarını gördüler.

Dayan'ın inancına göre, İsrail için bir nükleer yeterlilik gereklidir. Son zamanlarda *Time* muhabiri Marlin Levine; "İsrail'in başkaça tercihi yoktur. Sahip olduğumuz insan gücüyle fizik, para ve ekonomik açıdan daha fazla tank ve daha fazla uçak elde etmemize olanak yoktur. Pek uzak olmayan bir gelecekte, bizi tanklarımıza ve yakıtlarımıza sahip olarak göreceksiniz." demiştir.

Bazı Batılı istihbarat uzmanları İsrail'in 1968'de Negev'de yer altı nükleer araştırmaları ve kısa bir süre sonra yapılmasına başlanan atom bombası için nükleer materyal hazırlıkları yaptığına inanmaktadırlar. S.P. (Ayrım Sahası) 1969'da tamamlanmış; ancak İsrail hemen bomba imaline geçmemiştir. Bunun yerine, İsrail bilim adamları nükleer silâhların imali için gerekli zamanın kısaltılması yolunda çalışmalara yönelmişlerdir.

Dimona araştırma tesisi ve ayırım sahası yalnızca İsrail birliklerince değil, ileri derecede geliştirilmiş elektronik sistemler ve radarlarla korunmaktadır. Bütün uçakların –askerî olanlar dâhil– nükleer tesislerin

yerleştirildiği bölgelerde uçmaları demir çubuklu sınırlarla engellenmiştir. Altı Gün Savaşı sırasında gerçekten bir İsrail Miraj III uçağı –ya kontrol dışı kalarak ya da haberleşme vitesi çalışmadığından– kasıtsız olarak Dimona üzerinde uçtu. İsraili askerler yerden güdümlü mermiyle ateş açtılar ve düşürdüler. 1973'te Libya hava yollarına ait bir uçak Bingazi'den Kahire'ye uçarken denizcilik hatasından dolayı yolunu kaybederek yasak bölgeye doğru uçtu. İsraili savaşçılar onu geri döndürmeye çalıştılar. Daha sonra, güvenlik açısından uçağı düşürdüler ve 113 kişiden 108'inin ölümüne yol açtılar.⁶³⁹

(Basın-Yayın)

CXCIV. İSRAİL'LE İŞ BİRLİĞİ YAPAN ŞİRKETLERE UYGULANAN ARAP BOYKOTU GEVŞETİLİYOR

Nisan 1976 İsrail'e karşı yapılan boykot, türlü çıkarlar ve oyunlarla engelleniyor:

İsrail'le İş Birliği Yapan Şirketlere Uygulanan Arap Boykotu Gevşetiliyor

PARİS, (APM) İsrail'le iş birliği yaptıkları ileri sürülerek petrol zengini Araplarca boykot uygulanan şirketler üzerindeki bu tazyik gözle görülür şekilde zayıflamaktadır. Bilindiği gibi Arap ülkeleri; Avrupa ve Amerika'daki bir kısım şirketin mallarına boykot ilan etmiş ve alışverişlerini kesmişlerdi. Bunlar; Amerikan The Case Manhattan Bank'ın desteklediği kuruluşlar, Fransız Printemps mağazalarının da aralarında bulunduğu Avrupa büyük mağaza toplulukları, Alman otomotiv kuruluşları idi.

Son zamanlarda The Case Manhattan Bank, Lübnan iç savaşı sebebiyle Beyrut'taki şubesini Arap ülkelerine kaydırmış ve dolaylı yollardan kendine bağlı 12 kuruluşun Araplarla olan ilişkilerini düzeltmeye muvaffak olmuştur.

Alman otomotiv sanayisi hem İsrail hem de Arap ülkelerine mal satmaya devam etmektedir. Arapların boykot hareketini gevşetmelerinin başta gelen sebebi kendi ekonomisinin yararının bu yolda olduğuna kanaat getirmelerindendir.⁶⁴⁰

CXCV. YAHUDİLER YENİ ARAZİ PEŞİNDE

21 Nisan 1976 Yahudiler, İsrail'de güçlendikçe, Amerika Birleşik Devletleri, Fransa ve İngiltere tarafından yakın destek gördükçe emperya-

list bir zihniyeti “din” kisvesi içinde yürütmeye çalışıyorlar. Haberler, bir tarih değerinde gerçeği yansıtmaktadır:

İşgal Altındaki Arap Topraklarında Yapılan Yürüyüşe İsrail Hükûmeti Engel Olmadı

Yahudiler, Tevrat'ın Vadettiği Topraklar İçin Yürüdü

ERİHA, (AA) Binlerce Yahudi, işgal altındaki Batı Şeria Bölgesi'ne doğru yürürken, İsrail polisi Arap göstericilerle adeta bir meydan savaşı yapmıştır.

İsrailliler, 32 kilometrelik yolun bitiş noktasına vardıkları sırada kentin ana alanında toplanan genç Araplar, askerleri ve geçen arabaları taş yağmuruna tutmuşlardır. Arap gençlere saldıran güvenlik polisi, gençleri coplarla dağıtmış ve kentte sokağa çıkma yasağı ilan etmiştir.

Şeria'nın batı kesiminde Cenin'de göstericiler üzerine ateş açan İsrail birlikleri bir Arap'ın yaralanmasına sebep olmuştur.

1967 Savaşı'nda işgal edilen Batı Şeria'nın kendilerine ait olduğunu iddia eden 40 bin Yahudi, yürüyüşe katılmıştır. Ürdün'e barış anlaşması imzalama karşılığında, Batı Şeria'yı Ürdün'e geri verme taraflısı olan İsrail Başbakanı İshak Rabin'in siyasetine tamamen ters olan bu yürüyüşün yapılmasına hükûmet engel olamamıştır.

İki gün süren yürüyüşte Beyt El'den başlayarak Eriha'ya kadar 32 km'lik yol alınmıştır. İsraillilerden birçoğunun ellerinde silah taşıdıkları görülmüştür.

Yürüyüşü düzenleyen Güç Emunim Teşkilatının bir sözcüsü, yürüyüşe 45 bin İsraillinin katıldığını söylemiş; “Yürüyüşçülerin Araplara karşı hiçbir düşmanlıkları yoktur. Ancak, Tevrat'ta İsrail'e ait olduğu belirtilen tüm toprakların, Şeria Vadisi de dahil olmak üzere Yahudilere verilmesini istemektedirler.” demiştir.

Yürüyüş güzergahı boyunca İsrail askerleri olağanüstü güvenlik tedbirleri alarak Filistinli gerillaların yürüyüşçülere karşı girişebilecekleri saldırıları engellemiştir.

İsrail'in işgal altındaki Batı Şeria'yı ilhak etmesini isteyen binlerce İsraillinin Batı Şeria'ya düzenledikleri iki günlük yürüyüş Eriha yakınında sona ererken, aynı bölgedeki Nablus kentinde bir grup Arap ile İsrail polisi arasındaki bir çatışmada, Araplardan biri ölmüş, ikisi ise yaralanmıştır.⁶⁴¹

CXCVI. ABD'NİN İSRAİLE VERDİĞİ NÜKLEER SİLAHLAR

Amerika Birleşik Devletleri'nin daha 1963 yıllarında İsrail'e nükleer silahları vermesi kuvvetle muhtemeldir. 1973 yılında İsrail'e verilen nükleer silahlar ilave sayılmalıdır.

29 Nisan 1976 “ABD, Nixon Yönetimi Zamanında İsrail'e Nükleer Silahlar Vermiş.”

TOKYO, (AA) Filistin Kurtuluş Teşkilatının dış ilişkileri yürütmekle görevli sözcüsü Faruk Kaddumi, ABD'nin 1973 yılında İsrail'e 12-16 nükleer silah verdiğini söylemiştir.

İsrail'in nükleer silahlara sahip olduğuna ilişkin basın haberleri ile ilgili bir soruyu cevaplandıran Kaddumi, Nixon Yönetimi sırasında ABD'nin İsrail'e nükleer silah verdiğini doğrulamış, Sovyetler Birliği'nin de Mısır'a nükleer başlık taşıyan füzeler verdiğine ilişkin söylentiler olduğunu belirtmiş ve fazla bir açıklama yapmaktan kaçınmıştır.

Kaddumi, önceki gün Japon Başbakanı Takeo Miki ile de bir görüşme yapmıştır. İyi haber alan kaynaklara göre, Miki, Orta Doğu sorununun, İsrail halkının haklarının tanınmasıyla çözüme kavuşacağını bildirmiştir. Orta Doğu ile ilgili barış görüşmelerine Filistin Kurtuluş Örgütü'nün de katılmasını Japonya'nın desteklediğini bildiren Takeo Miki, Filistin Kurtuluş Teşkilatının Tokyo'da bir büro açmasını da memnuniyetle karşıladığını söylemiştir.

Japon Dış İşleri Bakanı ile de görüşen Kaddumi, dün Tokyo'dan Pekin'e hareket etmiştir.⁶⁴²

CXCVII. 1976 1 MAYISININ GETİRDİKLERİ

21 Nisan 1976 Atatürk tarafından “Bahar Bayramı” adıyla tatil günü ilan edilen “1 Mayıs”ın kanuni ve resmî sıfatı değiştirilerek diğer sosyalist ve komünist ülkelerde vb. yapıldığı gibi “İşçi Sınıfı Gösterisi” hâline getirilme çabalarını ve Türkiye’de 1976 yılında bu konudaki ilk girişimleri sadece gazetelerden nakiller yaparak sunacağız. Abdi İpekçi ve *Milliyet* gazetesinden, İsmail Cem (İpekçi) ve *Politika* gazetesinden, diğer karşıt gazete ve dergilerden nakiller yapacağız:

Gösteri İçin İnönü Stadyumunu Kiraladılar

DİSK, 1 Mayıs Komünist Bayramında Büyük Bir Gösteri Yapacak

İSTANBUL, (Özel) Kısa adı DİSK olan Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonunun bütün komünist ülkelerinde İşçi Bayramı olarak kut-

lanan 1 Mayıs'ta İnönü Stadı'nı kiralayarak büyük bir şölen yapacağı öğrenilmiştir.

Bilindiği gibi 1 Mayıs Dünya Komünist Enternasyonalı'nın İşçi Bayramı olarak kabul edilmekte ve çeşitli komünist ülkelerde her yıl komünist kuruluşlarca düzenlenen özel bayramlarla kutlanmaktadır.

Merkezi İstanbul'da bulunan ve yaklaşık 1 milyon işçisi olduğu belirtilen Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu ilgilileri İnönü Stadı'nı İşçi Bayramı şenlikleri için kiralamak üzere Beden Terbiyesi nezdinde teşebbüse geçmişler; ancak Beden Terbiyesi İstanbul Bölge Müdürlüğü ilgilileri konuyu Başkanlığa danışacaklarını söyleyerek DİSK'in isteğini bir yazıyla Gençlik ve Spor Bakanlığına bildirmişlerdir. Bunun üzerine DİSK yöneticileri İstanbul Valisi Namık Kemal Şentürk'e de başvurarak hem stadın kendilerine tahsisi için kolaylık sağlanmasını, hem de DİSK tarafından kutlanacak İşçi Bayramı şenliklerine herhangi bir müdahale yapılmaması için güvenlik kuvvetlerince yeterli tedbirlerin alınmasını istemişlerdir.

Komünist İşçi Bayramı'nın kutlanmasının mevcut yasalara aykırı olduğunu belirten güvenlik makamları, DİSK sorumlularını çağırarak kendilerini ikaz etmişler, ancak DİSK sorumluları kendilerinin Komünist İşçi Bayramı değil, Bahar Bayramı ile birlikte İşçi Bayramını da kutlamak istediklerini ve bu amaçla üyelerine hoşça vakit geçirtmek istediklerini, başka bir amaçları olmadığını söylemişlerdir.

Türkiye'de ilk defa solcu DİSK tarafından kutlanacak olan 1 Mayıs İşçi Bayramı'na çok sayıda işçinin katılacağı ve törenlerden sonra şehir içinde yürüyüş yapılacağı güvenlik makamlarına ihbar edilmiştir, 1 Mayıs günü İstanbul'da güvenlik kuvvetleri izin yapmayacaktır.⁶⁴³

29 Mayıs 1976 "3 CHP'li 1 Mayıs'ın İşçi Bayramı Olması İçin Teklifte bulundu."

Abdullah Baştürk, Şükrü Koç ve Süleyman Genç, 1 Mayısın birçok ülkede emekçilerin bayramı olduğunu ileri sürdüler.

ANKARA BÜROSU- CHP'li üç milletvekili dün Meclis Başkanlığına verdikleri kanun teklifi ile 1 Mayısın İşçi Bayramı olarak kutlanmasını istemişlerdir. CHP milletvekilleri Abdullah Baştürk, Şükrü Koç ve Süleyman Genç'in hazırladıkları kanun teklifinde, Bahar Bayramı'nın İşçi Bayramı olarak değiştirilmesi öngörülmekte ve gerekçe olarak şu görüşe yer verilmektedir:

"1 Mayıs, dünyadaki tüm emekçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak simgelenmiş ve birçok ülkede de resmi bayram olarak

yasalaştırılmıştır. 1925 yılına kadar Türkiye'de de 1 Mayıslar İşçi Bayramı olarak kutlanmıştır.”⁶⁴⁴

29 Nisan 1976 İstanbul sokaklarına duvar ilanları yapıştırılıyor: “Kızıl bir dünya, işçi ellerine alınmış!...” Biz gene bir görüş belirtmeden gazetelerden olayları izleyeceğiz.

Hürriyet gazetesi şunları yazıyor:

1 Mayıs Yüzünden TÜRK-İŞ'in Başı Dertte

Şu günlerde TÜRK-İŞ'in ve özellikle Halil Tunç'un başı dertte. Bir süre önce değindiğimiz şekilde kongre sonrası hayli fırtınalı başladı. Bir yanda sosyal demokratlar ne yapacaklarını saptamaya çalışıyor, bir yanda TÜRK-İŞ'ten çıkalım mı, kalalım mı kavgası yapan sendikalar var ve ötede bina içinde bir grev olayı, resmen su yüzüne çıktı ve bütün bunlar yetmiyormuş gibi şimdi de DİSK olanca gücüyle TÜRK-İŞ'in üstüne yürüyor. Nasıl mı?...

Bakın anlatalım...

Sokaklarda bazı yazıları ihtimal görmüşsünüzdür. 1 Mayıs günü Devrimci İşçi Sendikaları adı altında toplanan DİSK, yurt çapında 1 Mayıs Bayramı'nı kutlamaya hazırlanıyor. Hazırlanırken de bazı çevreleri huzursuz ediyor. Şimdi bu kutlamayı önlemeye kalkışan kişiler var, bu kutlamadan rahatsız olan çevreler var ve daha önemlisi bu kutlama dolayısıyla bazı tedbirler alanlar var. Ve bu arada dağ taş, duvar, kapı her yere 1 Mayıs'ın mana ve önemini belirten yazılar yazılıyor.

1 Mayıs'ı anlatmak üzere DİSK, bütün güçlerini seferber etmiş bulunuyor. Kısa bir süre önce vefat eden DİSK'in eski Genel Sekreteri İbrahim Güzelce'nin cenaze töreninde bir provası yapılan gösteri şimdi tekrarlanacak diyorlar. CHP'nin olaya sahip çıkmak için DİSK ile el ele olduğunu belirtenler çıkıyor ve bu arada DİSK çıkardığı broşürlerde 1 Mayıs'ın ne olduğunu anlatmaya çalışıyor. Bu münasebetle yayımlanan bir broşürün önsözünü ise rahmetli Güzelce kaleme almış, size bazı parçalar aktarmak istiyoruz:

“Bazı tarihler, olaylar vardır, unutulmaz. Belki biz görmemiştir, yaşamamıştır. Belki de başka bir ülkede doğmuştur. Fakat öylesine derin ve kalıcı etkiler bırakmıştır ki, yüzyıllar sonra bile sanki yaşanmışçasına hatırlanır.

İşte 1 Mayıs tüm emek dünyası için bu tarihlere dendir. Ülkemizde daha 1925'lerden itibaren burjuvazinin 1 Mayıs'ı “Bahar ve Çiçek Bayramı” ilan etmesi 1 Mayıs'a kimlerin sahip çıktığını gösterir.

1 Mayıs grev değildir.

1 Mayıs tüm dünya emekçilerinin uluslararası birlik ve dayanışmalarını gösterdikleri bir gündür.

1 Mayıs birleştiğinde dünya emekçilerinin yenilmez gücünü burjuvaziye dayattığı ve tüm çalışanlara örnek olduğu bir gündür.

1 Mayıs Bahar ve Çiçek Bayramı değildir.

O gün kırlarda eğlenmeyi, çiçek toplamayı biz burjuvaziye ve sınıf uzlaşmacısı sendikalara, TÜRK-İŞ'e bırakıyoruz...

Şimdi siz; kendinizi Halil Tunç'un veya TÜRK-İŞ'in yerine koyunuz. İşinizin ne kadar zor olduğunu anlamak için bundan daha iyi bir test yapılamaz. Ve işte bu atmosfer içinde 1 Mayıs o güne karşı olanlarla, o güne sempati duyanlarla birlikte kutlanacak galiba... Ve bu, tarih yapraklarına 1976 olarak kaydedilecek.”⁶⁴⁵

29 Nisan 1976 *Orta Doğu* gazetesi aynı konu üzerinde duruyor:

BAYRAM 6 MAYIS GÜNÜ OLMALIDIR

Komünist ülkelerde 1 Mayıs, “İşçi Bayramı” olarak kutlanır. İşçi ve köylü gibi emekçi sınıflara dayandırılan “Proletarya diktası”nı oluşturan egemen güçlerin üretim sırasında ezdiği, horladığı ve hayvanlar gibi çalıştırdığı emekçiler için, bu bayram bir göz boyamadan başka bir şey değildir.

İnsan hak ve hürriyetlerinin bulunmadığı bir rejimde, binlerce emekçi kendi bayramlarını, Batı ülkeleri işçilerinin sahip oldukları imkânlardan yoksun olarak kutlarlar. Onların grev hakları yoktur, toplu sözleşme hakları yoktur. İstedikleri iş kolunda ya da iş yerinde çalışma hakları yoktur. Onların, sosyal hakları yoktur, üretime yaptıkları katkı oranında tüketim özgürlükleri de yoktur.

Komünist ülkelerde 1 Mayıs günü, işte böyle bir “İşçi Bayramı”dır.

Hürriyetçi bütün ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de, komünizmin hademelikliğini yapan hainler, 1 Mayıs gününü “İşçi Bayramı” olarak kutlamaya çalışırlar. Bunlar sosyal her çeşit hakka kavuşmuş bulunan Türk işçisini kandırmak ve saflarına çekebilmek için 1 Mayıs günü işçilerimizi gösteriye sevk etmek isterler.

Bu yıl da DİSK adındaki malum işçi kuruluşu, işçilerimizi tahrik etmek için günlerce öncesinden afişler asmış, toplantılar tertip etmiş, sokaklarda yürüyüşler yaptırmış ve duvarlara bölücü, kışkırtıcı sloganlar yazdırmıştır.

Türkiye’de 1 Mayıs günü “Bahar Bayramı” olarak kutlanmaktadır. Türk işçisi, komünistlerin “İşçi Bayramı” yerine “Bahar Bayramı”nı kutlamayı her zaman tercih etmiştir. Ancak ne var ki bizim “Bahar Bayramımız” ile komünistlerin “İşçi Bayramı” aynı güne denk geldiği için komünizmin Türkiye’deki uzantıları bu rastlaşmayı istismar etmekte ve 1 Mayısın Bahar Bayramı olmadığını, aksine İşçi Bayramı olduğunu ileri sürerek ideolojik bir gösteriye dönüştürmektedirler.

Bu bakımdan Türk geleneklerini de dikkate alarak 1 Mayıs Bahar Bayramı’nın “6 Mayıs”a alınmasını ve böylece komünistlerin İşçi Bayramı ile ortaya çıkan rastlantının önlenmesini teklif ediyoruz.

Biz, bütün parlamenterleri bu konuda sür’atle karar almaya ve Bahar Bayramı’nı resmen 6 Mayıs tarihine getirmeye davet ediyoruz.⁶⁴⁶

2 Mayıs 1976 *Toprak* dergisi, 1 Mayıs günü için İlhan Darendelioğlu’nun kaleminden şunları belirtti:

BAYRAM MI, İSYAN MI?

Şimdi oturup başımızı iki elimizin arasına alıp düşünelim:

DİSK’in Taksim’de tertiplediği gösteri, İŞÇİ BAYRAMI mı idi, yoksa işçiyi isyancı, Marksist yapmak isteyenlerin bir hezeyanı mı idi?

Bilindiği gibi 1 Mayıs cumartesi günü, yani bütün dünyada sadece Marksist ve komünist teşekküllerin işçi günü diye gösteri düzenledikleri 1 Mayıs günü, DİSK adındaki bir işçi teşekkülünün öncülüğünde tertiplenen Taksim mitinginden bazı görüntüler nakledeceğim.

Bu gösterinin bir bayram mı, bir hezeyan mı, yoksa mutasavver bir isyanın başlangıcı mı, ne olduğunu siz keşfedin.

Ellerde taşınan yüzlerce pankartta okunan sloganlardan çoğu şunlardı:

Katil iktidar,

MC’yi yıkmak için genel grev,

Tek yol devrim,

Yolumuz Çayan’ın yolu,

Sosyalist Türkiye için ileri,

141-142’ye hayır,

Faşistlerin başı ezilecek gün yakındır,

Yaşasın Halk savaşının zaferi,

Doğu'da millî zulme son,

İşçi, köylü el ele, patronlar devrile...

Ve buna benzer kin ve nefret telkin eden bir yığın laf...

Bizim bildiğimiz bayramlarda;

Kin değil sevgi vardır,

Düşmanlık değil kardeşlik vardır.

Küskünlük değil birlik vardır.

Fakat 1 Mayıs günü, bırakın birlik ve kardeşliği, bir SINIF ŞUURU'nun tohumu atılmış, TÜRK MİLLETİ işçi sınıfı, köylü sınıfı, memur sınıfı, esnaf sınıfı, burjuva sınıfı şeklinde parça parçaymış gibi gösterilmek istenmiştir.

Zaten HALKLARA özgürlük diyenlerin cesareti de "DİSK"ın oluşturduğu bu sınıf şuurunun bir sonucu idi.

DİSK'in sözde işçi bayramında taşınan ve beş metre uzunlukta kırmızı bez üzerine yazılmış bir slogan vardı ki, bunun İşçi Bayramı ile ne ilgisi vardı, gerçekten akıl erdirmek zor olmuştur.

Bu beş metrelik kırmızı bez üzerinde büyük harflerle aynen şunlar yazılı idi:

"Şili Komünist Partisine Özgürlük!"

Evet 1 Mayıs Türk işçisinin değil, Türk işçisinin kıt aylıklarından keselerini dolduranların; DİSK yöneticilerinin bayramı idi.

"Bütün Dünya İşçileri Birleşiniz"

Geçtiğimiz cumartesi günü kısa adı DİSK olan işçi teşekkülünün sözde "İşçi Bayramı" adıyla Taksim'de düzenlediği gösteride en çok göze batan iki slogan vardı:

1. Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz

2. Yaşasın Halk savaşının zaferi

Beynelmilel komünizmi telkin etmeyenler zannederler ki bu iki sloganı DİSK'in yöneticileri bulmuşlardır.

Bunların kime ait olduğunu, ne zaman, nerelerde kullanıldığını kısa bir açıklama ile hatırlatmak istiyoruz.

Bu hatırlatmayı yapalım ki, gerçeklerin sosyalist sahtekârların dediği gibi olmadığını bir kere daha öğrenmiş olalım.

Önce şunu ifade edelim ki, 1 Mayıs uluslararası işçilerin değil, uluslararası Marksist teşekküllerin müşterek günüdür.

Marksist olmayan hiçbir teşekkülün 1 Mayıs'la hiçbir alakası yoktur.

Gelelim, asıl söylemek istediklerimize:

"Bütün dünya işçileri birleşiniz" ibaresi 1848'de Marks ve Engels tarafından yayımlanan Komünist Manifestosu'nun son cümlesidir.

Bu cümle 1917 yılından beri, önce Lenin'in çıkardığı *ISKRA* (Kıvılcım) gazetesinin başlık sloganı olmuş, daha sonra ise günümüze kadar *Pravda*, *İzvestiya*, *Kızıl Yıldız* gazetelerinin başlık köşelerine konmuştur.

Hâlen Moskova'da yayımlanan bu üç gazetenin başlık köşelerinde manifestonun bu son cümleleri yer almaktadır.

Taksim'e gelenler, DİSK'in kürsüsünün yan tarafına asılmış 20 metreden büyük bir kırmızı bez üzerine yazılmış aynı sloganı görmüşlerdir.

Zaten 1 Mayıs dolayısıyla, İstanbul sokaklarının duvarlarını Kremlin duvarları hâline getirenler astıkları afişlerin hemen hepsine bu sloganı koymayı unutmamışlardır.

İkincisi ise bir zamanlar Çin Komünist Partisi lideri Mao'nun danışmanı olan Çin Kültür Devrimi'nin yöneticisi LIN-PIAO'ya aittir.

LIN-PIAO'nun bütün dünyada yüz binlerce basılan, Türkçeye de tercüme edilerek yayımlanan maruf eserinin adı *Yaşasın Halk Savaşının Zaferi*'dir.

Bu eserde halk iktidarının nasıl kurulacağı yolları izah edilir.

Açıkça anlaşılıyor ki Türk işçisinin 1 Mayıs Bayramı ile uzaktan yakından bir alakası yoktur. Türk işçisi sadece alet edilmek isteniyor.

1 Mayıs Bayramı'nı kutlayanlar, Türk işçisinin kıt maaşından kesilen sendika aidatı ile cebini dolduran Marksist sendika ağalarıdır. Hepsisi bu kadar.

DİSK'İN NÜMAYİŞİ

DİSK, beynelmilel Komünist Bayramı'nı Türkiye'de de kutladı.

Komünist ülkelerde ve komünist olmayan ülkelerin komünist partileri tarafından kutlanan 1 Mayıs proleter bayramı Türkiye'de de ilk defa adı

DEVİRİMCİ maskesiyle örtülmüş olan solcu bir teşekkül, DİSK tarafından Taksim Meydanı'nda kutlanmıştır(!).

DİSK tarafından düzenlenen programa göre, 1 Mayıs cumartesi günü sabah erken saatlerde İstanbul'un 9 değişik semtinde toplanmaya başlayan işçi, öğrenci ve meslek kuruluşları üyeleri, saat 10.00'dan itibaren Taksim'e doğru yürüyüşe geçmişlerdir. Çok sayıda kadın işçinin de katıldığı gruplar, taşıdıkları pankartlar ile marşlar ve sloganlar söyleyerek yola çıkmıştır.

Edirnekapi, Saraçhane, Zeytinburnu, Fikirtepe, Üsküdar, Aksaray, Eyüp gibi merkezlerden yola çıkan yürüyüş kolları bir yandan yollara ve duvarlara sloganlar yazarken, diğer yandan da "Faşistlere ölüm, Kürt halkına özgürlük, Sömürü düzenine paydos, Katil MC iktidarı, İşçi-Aydın el ele, Tüm işçiler birleşin, Şili Komünist Partisine özgürlük, 141-142'ye hayır; NATO-CENTO ilga edilmelidir" gibi sloganlar haykırmışlardır. Yürüyüşler sırasında değişik marşlarla beraber "Enternasyonal" de söylenmiştir.

Değişik ilçelerden gelen işçiler, çalıştıkları iş kollarını gösteren pankartlarla Taksim alanında bir geçit yapmış, bu arada bazı işçiler de torna tezgahıyla geçmişlerdir. Öğrenci olayları sırasında, öldürülen devrimci adı altındaki anarşist öğrencilerin bez üstüne yapılmış büyük boy resimleri de geçitten sonra alana dağıtılmıştır.

Taksim Meydanı'na kurulan irice bir kürsüden çoğu meraklıların teşkil ettiği kalabalığa karşı bir konuşma yapan DİSK Genel Başkanı Türkler, "Tüm ülkelerin işçileri birleşin!" sloganı 1 Mayıs'ın temel anlamıdır." demiştir. Aslında "Tüm ülkelerin işçileri birleşiniz" sloganı Komünist Manifestosu'nun son cümlesidir.

Daha sonra konuşan DİSK Genel Başkan Yardımcısı Hakkı Öztür: "52 yıl sonra 1 Mayıs'ın 'İşçi Bayramı' olarak kutlanmasına DİSK Yönetim Kurulu karar verdi. Türkiye işçi sınıfının mücadelesinde bu tarih bir dönüm noktası olacaktır. İnsanca yaşama düzeyinde, dünya emekçilerinin düzeyinde, dünya emekçilerinin yanında Türk işçi sınıfı da DİSK'in bu kararıyla yerini almıştır." demiştir.

Askerî birlikler tarafından da desteklenen Güvenlik Kuvvetleri, Taksim çevresinde sıkı tedbirler almışlardır. Taksim mitingine DİSK'in dışında İstanbul'da bulunan başta TÖB-DER, MEN-SEN, MEN-DER, DGS, GSB, İYÖB, DEV-LİS, TSİP, TSP EP gibi bütün Marksist teşekküller katılmıştır. Ayrıca Ankara Yüksek Öğretim Derneği AYÖD ile Bolu ve Edirne Yüksek Öğrenim Derneklerinden de birer grup gelmiştir. Mitingde en çok kullanılan sloganın "Sosyalist Türkiye" olduğu dikkati çekmiştir.

SOSYALİST KONSOLSLAR

İstanbul Belediye Başkanı Ahmet İsyen ve CHP İstanbul İl Başkanı Aytekin Kotil'in de katıldığı mitingde, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin İstanbul Başkonsolosu Mikhail Ortov ve Çekoslovakya Sosyalist Cumhuriyeti İstanbul Başkonsolosu Vuclov Hlavac da bulunmuştur. Her iki başkonsolos da DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'i* tebrik etmiş ve mitingde konuşmacıları alkışlamışlardır.

Mitingte Genco Erkal adındaki tiyatrocu ise Nazım Hikmet'in şiirlerini okumuştur.

Süleyman Genç ve 6 CHP milletvekili yürüyüşe katılmıştır.

2 Mayıs 1976 "Ülkücü İşçiler Derneği" şu bildiriği yayımlıyor:

"Devleti Yıkarak, Milleti Bölmek İsteyen Solcular 1 Mayıs Bayramı'nı İstismar Ediyorlar"

ANKARA- (TELEKS) Ülkücü İşçiler Derneği Genel Başkanı Muzaffer Şahin 1 Mayıs'la ilgili olarak dün yayımladığı bildirisinde özetle şunları söylemiştir:

"Milletimizi bölmek, devletimizi yıkmak isteyen beynelmilel mihraklar ve onların satılmış yerli iş birlikçileri son günlerde yıkıcı propagandalarına hız vermişlerdir."

"Proletarya diktatörlüğünün azat kabul etmez köleliğini" reddeden MİSK, bu konuda açıklamasına devam etmektedir.

2 Mayıs 1976 1 Mayıs gösterisi üzerine Ali Elverdi ve Nadir Latif İslâm ile birlikte bir basın toplantısı düzenleyen Feyzullah Değerli, DİSK'in CHP ve aşırı sol kuruluşlar ile iş birliği hâlinde Taksim Meydanı'nda düzenlediği mitingde "halk ihtilali provası" yaptığını iddia etmiştir.

Değerli, mitingde işçi haklarının savunulmadığını, kullanılan dövizler, sloganlar ve sarf edilen sözlerle Türkiye'yi bir iç savaşa sokma hazırlığı içinde bulunduğunu öne sürmüştür. Değerli, DİSK'in tertip ettiği mitingin CHP tarafından himaye edildiğini de söylemiş, "Taksim mitin-

* Kapitalist ve patron olduğunu önce tekzip sonra belgeler ortaya çıkarılınca (bkz. *Tercüman*, 22 Ekim 1976) her şeyi itiraf eden (bkz. *Hergün*, *Tercüman*, *Hürriyet* vb., 23.10.1976), aylık gelirinin yaklaşık olarak 20 bin lirayı aştığını belirten (bir profesörün aldığı maaşın bir mislinin üzerinde) ve 27 Ekim tarihli *Tercüman*'ın açıkladığına göre, "İstanbul'da 4 lüks dairenin, 36 dairelik bir inşaatın sahibi", "Denizli'de tarlaların, arsaların hissedarı", "inşaatında sigortasız düşük ücretle işçi çalıştıran" vb. Kemal Türkler'in (önceki soyadı Sülekoğlu) tam bir kapitalist ve patron (!) olduğu ve hakiki hüviyeti ortaya çıkmıştır.

ginde, Türkiye açıkça kardeş kavgasına sürüklenerek kızıla boyanmak istenmiştir. Miting baştan başa suç niteliğindedir. Taksim Meydanı kızıl meydana çevrilmek istenmiştir.” demıştır.

2 Mayıs 1976 İsmail Cem’in başyazarı olduğu *Politika* gazetesi, gazetenin ilk sayfasını tamamen 1 Mayıs hareketine ayırmış ve onu övmüştür. Başlıklarını yazıyoruz:

“Taksim’de Yüz Binler Toplandı–İlk Kez İşçinin Sesi Yükseldi–Ve Dün 1 Mayıstı–İşçiler, Faşist Uygulamaları Protesto Ettiler.

Mitingden Notlar: DİSK’in düzenlediği 1 Mayıs Mitinginde yüz binlerce kişi tam bir disiplin örneği verdi.

DİSK Genel Başkanı Türkler: “Bugün ülkemizde Amerikan emperyalizminin desteklediği faşizme fırsat arayan vatan ve halk düşmanı bir iktidar var.” dedi. Göğsünde “Türkiye Gözcüsü” yazılı bir işçi karikatürü... Gene içeride yarım sayfalık bir karikatür: “İlerleyelim Beyler”. Arka sayfada: “Dünya 1 Mayıs’a işçilerin gösteri ve grevleriyle girdi”.

2 Mayıs tarihli *Milliyet* gazetesinin başmakalesinde Abdi İpekçi, 1 Mayıs’ta yapılanları övüyor ve teşvik ediyor.

Mao yanlısı *Aydınlık*’ın kapak yazısı: “1 Mayıs Proleter Devrimciler İçin Birleşme Çağrısı”⁶⁴⁷ ve *Devrimci Gençlik* dergisinin kapağı 1 Mayıs ve 12 Mart’tan sonra ölmüş solcuların resimleriyle kaplı.⁶⁴⁸ TİP’in organı *Yürüyüş*’ün kapağı: “Büyük Gün 1 Mayıs - Aydınlık Gece”.⁶⁴⁹ *Kitle*’nin (haftalık sosyalist dergi) kapağı gene 1 Mayıs’la ilgili, bu dergi de TSİP organı; Lenin, Moskova, enternasyonalizm yazılarıyla dolu. Kapak başlığı: “Birlik, Dayanışma, Mücadele Azmi ile Daha Güçlü 1 Mayısılara Doğru”.⁶⁵⁰

Şimdi de Abdi İpekçi’nin yazdıklarını görelim:

DURUM

DÜNKÜ MİTINGİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

DİSK’in, 1 Mayıs’ı, uluslararası anlamı ve ideolojik özünü bir işçi bayramı olarak kutlamak üzere düzenlediği tören, büyük bir kalabalığı toplamaya, dolayısıyla denetimi güç bir durum yaratmasına rağmen hiçbir olaya sahne olmamıştır.

Demek ki, işin içine kışkırtıcılar karışmadığı; önceden planlanmış saldırılar hazırlanmadığı takdirde Türkiye'nin en büyük kentinde, en büyük mitingler bile kimsenin burnu kanamadan yapılabilir. Demek ki, işin içine kışkırtıcılar karışmadığı; önceden planlanmış saldırılar hazırlanmadığı takdirde Türkiye'nin en büyük kentinde, en büyük mitingler bile kimsenin burnu kanamadan yapılabilir.

Dünkü miting, bu gözlemin önemini arttıracak niteliktedir. Çünkü o miting anlamı, amacı ve sloganları ile çok kimseyi kızdıracak, kaygılandıracak, kışkırtacak ve dolayısıyla birtakım tepkileri oluşturabilecek bir mitingdir. Buna rağmen hiçbir olaya yol açmaması, istenirse en aykırı görüşleri bile hoşgörü ile karşılanabileceğini ve böyle davranıldığına kimsenin canının acımayacağını düşündürmektedir.

Aslında bu, hem çoğulcu ve özgürlükçü demokratik düzenin hem de uygarlığın vazgeçilmez koşuludur. Ne var ki çok demokratik geçinen bazıları, her fırsatta özgürlükçü demokrasinin erdemlerinden söz etmelerine rağmen bu koşulu bilmezlikten gelmekte, tanımamaktadır.

Bunların Doğulu sosyalist ülkelerdeki rejimi, çoğulcu ve özgürlükçü demokrasiye aykırı göstermeleri yerinde ve haklı bir gözlemdir. Ama o gözlem ne kadar doğruysa, Türkiye'deki düzenin örnek tutulan Batılı çoğulcu ve özgürlükçü demokrasiye uygunluğu da o kadar yanlış bir iddidir. Ülkemizde bazı görüşlerin açıklanması ve o görüşler doğrultusunda siyasal örgütlenmelere gidilmesi hâlâ yasaktır ve ceza yasasının tehdidi altındadır. Batıda gerçek çoğulcu ve özgürlükçü demokratik rejimlerin hiçbirinde böyle sınırlamalar yoktur. Zaten hem çoğulcuktan, özgürlükçülüğünden söz etmek hem de bazı görüşleri yasa dışı sayıp onlara özgürlük tanımamak açık bir çelişkidir.

Çağdaş dünyada, totaliter polis rejimlerinin yürürlükte kalamadığı ülkelerde bazı düşünceleri yasaklama yoluyla baskı altında tutma olanağı yoktur. Nitekim Türkiye'mizde de bu tür baskılar her şeye rağmen işleyememektedir. Yasak sayılan görüşleri şu ya da bu biçimde açıklama yolları bulunabilmektedir. Bunlara karşı bir yandan taşlar, sopalar ve silahlarla, bir yandan da çağ dışı kalmış yasalarla çıkmak yerine onları öteki görüşler gibi meşrulaştırmak hem çoğulcu ve özgürlükçü demokrasinin ve çağdaş uygarlığın gereğidir hem de birtakım patlamaları önlemek bakımından yararlıdır.

Biz dünkü mitingde açıklanan görüşlerin önemli bir bölümüne katılmıyoruz. Ama onların söylenmesi olanağının ve özgürlüğünün tanınması ve korunması gerektiğine inanıyoruz. Böyle yapıldığında kıyametin kopmayacağını dünkü miting göstermiştir.

2 Mayıs 1976 *Orta Doğu* gazetesinde haberler şöyledir:

1 Mayıs Komünist Bayramı

15 KİŞİ GÖZALTINA ALINDI

ELAZIĞ- Önceki gece İrfan caddesinde 1 Mayıs törenlerinde çıkan olaylarda üç kişi yaralanmış, 50 kişi gözaltına alınmıştır.

Polisten verilen bilgiye göre İrfan Caddesi'nde taş ve sopalı kavga çıkmıştır. Kavgacılar arasında öğrenciler ve sivil kimselerin bulunduğu bildirilmiştir.

ADANA'DA 43 KİŞİ GÖZALTINDA

Adana'da 1 Mayıs Bayramı afişi yapıştıran 43 kişi gözaltına alınmıştır. Emniyet görevlilerinin dün gece sabaha kadar yaptıkları çeşitli semtlerdeki operasyonun sonunda 1 Mayıs afişi yapıştıran ve çoğunluğu işçi ve öğrencilerin teşkil ettiği 43 kişi muhtelif karakollarda gözaltına alınmışlardır.

İSPANYA'DA OLAYLAR

MADRİD- 1 Mayıs'ta dünyanın çeşitli yerlerinde gösteriler ve grevler yapılmıştır. İspanya'da yasağa rağmen solcu gruplar gösteriler yapmaya başlamışlardır. Polis kuvvetleri de alarma geçirilmiştir. Cuma günü yapılan hazırlık gösterilerinde ise solcu gruplar Madrid Üniversitesi kapısında polisle öğrenciler arasında ufak tefek çatışmalar çıkmış, ancak olay büyümeden bastırılmıştır.

BATI ALMANYA'DA BASIN İŞÇİLERİNİN GREVİ

BONN- Batı Almanya'da ise basın işçilerinin greve karşılık işverenin lokavt ilan etmesi yüzünden grevden vazgeçmeyen işçiler hafta sonunda yayımlanan bazı gazetelerin basılmasına engel olmuşlardır.

SOVYETLER BİRLİĞİ'NDE HALKA DAHA İYİ HAYAT ŞARTLARI VADEDİLDİ

MOSKOVA- Sovyetler Birliği hükûmeti ise 1 Mayıs Bayramı için yayınladığı mesajda halka daha iyi hayat koşulları vadetmiştir.

Moskova'daki kutlama gösterileri sırasında Rus liderleri Kızıl Meydan'dan kutlamayı seyretmişlerdir. Komünist Partisi Lideri Leonid Brejnev ise bir otomobil fabrikasında yaptığı konuşmada; "Partimizin bütün siyaseti ve planları halkımıza daha iyi bir hayat temin etme temeline oturtulmuştur." demiştir.

MEKSİKA'DA GREV

MEXICO CITY– Mexico City Hava Alanının 35 vergi memuresinin işi bırakmaları yüzünden yüzlerce turist alanda saatlerce beklemek zorunda kalmışlardır.

Memurelerin grevi yüzünden bazı seferler iptal edilmiş, birçokları da gecikmiştir. Cuma gecesi anlaşmazlığı sona erdirmek için işveren ve işçi temsilcileri arasında başlatılan pazarlıkların devam ettiği bildirilmektedir... Grevci memurelerin maaş zammı istedikleri öğrenilmiştir.

JAPONYA'DA GÖSTERİ VE MİTINGLER

TOKYO– Japonya'da ise 1 Mayıs mitinglerinde olaylar çıkmıştır.

Solcu yeraltı grupları ve bazı partiler Japonya'nın çeşitli bölgelerinde gösteri ve mitingler yapmışlardır.

3 Mayıs 1976 İsmail Cem'in başyazarlık yaptığı ve yönettiği *Politika* gazetesinde Çetin Altan *Yüz Binlerin Yürüyüşü*⁶⁵¹ başlığıyla bu hareketi övmektedir.

Orta Doğu gazetesinde başyazar Erol Güngör de şunları yazmaktadır:

3 Mayıs ve 1 Mayıs

Batı memleketlerinde millî bayramlar dinî bayramlardır; bunların yanı sıra bazılarında kuruluş veya kurtuluş bayramları vardır ama sadece bir tanedir ve bir gündür. Bizim Cumhuriyet'ten önce iki bayramımız vardı. Sonraları bayramların çoğalmasında siyasi sebeplerin büyük bir yeri olmuştur. İşin asıl ilgi çekici tarafı ise resmiyet kazanan her bayramın aynı zamanda tatil sayılmasıdır. Türkiye'de bu resmî bayramlara bir de itibari olanları, yani çeşitli zümrelerin veya bölgelerin kendilerine ait sebeplerle kutladıkları hususi bayramları katarsanız, yavaş yavaş her günü düğün bayram hâlinde bir ülke olmaya doğru gittiğimiz anlaşılır.

İtibari bayramlardan biri 1 Mayıs Bayramı, biri de 3 Mayıs Bayramı'dır. Bunlardan 1 Mayıs bizim devletimizin kanunlarında Bahar Bayramı olmakla beraber, sosyalist enternasyonale ayak uydurarak bunu İşçi Bayramı diye ilan edip kutlayanlar vardır. Aşağıda bunların kimler olduklarına dair bazı örnekler vereceğiz. 3 Mayıs'a gelince, devletimizce herhangi bir şekilde tanınmayan bu gün, Türkiye'de "Milliyetçiler Bayramı"dır. 3 Mayıs 1944'te millî çizgiden uzaklaşmış bir tek parti diktatörlüğüne kargı bir grup Türk milliyetçisinin "hayır" demeleri yüzünden hapse atılmalarının yıldönümüdür. Bu hadise, CHP'nin altı ok içinde yozlaştırdığı ve yabancılaşma ile eşit tuttuğu milliyetçiliğin büyük

uyanişına başlangıç teşkil ettiği için bayram sayılmaktadır. O günden aramızda kalanlar gitgide azalıyor; son olarak 3 Mayıs'ın büyük kahramanı Atsız'ı kaybettik. Şimdi milliyetçilik ülküsünün aynı zamanda güçlü bir siyasi hareket olmasını sağlayan sayın Alparslan Türkeş aramızdadır ve bayramın coşkunluğu onun şahsından büyük bir kuvvet almaktadır.

3 Mayısla tezat hâlindeki bir başka günün nasıl ve kimler tarafından kutlandığını gördük. Şimdi ben size iki grubun anlayışlarını göstermek bakımından bazı gazete haberlerini aktaracağım.

"CHP Millet Meclisi Grup Başkan vekilleri Hayrettin Uysal ve Ali Nejat Ölçen dün verdikleri ortak demeçte 1 Mayıs'ın bugün ayrı bir önem taşıdığını öne sürmüşler, CHP Meclis Grubumuz 1 Mayıs Bayramı'nı emekten yana yasaların çıkması yönündeki uğraşısını hızlandırarak kutlayacaktır." demişlerdir.

"Kürsünün arkasında bulunan tribünlerde İstanbul Belediye Başkanı İsvan ve eşi ile CHP İstanbul İl Başkanı Aytekin Kotil'in, Sovyetler Birliği İstanbul Başkonsolosu Mihail Orlov ile Çekoslovakya'nın İstanbul Başkonsolosu Vaclav Hlavac'ın bulunduğu görülmüştür..."

"Sovyetler Birliği'nde hükûmet 1 Mayıs için yayımladığı mesajda halka daha iyi hayat şartları vadetmiştir. Moskova'daki kutlama törenlerini Rus liderleri Kızıl Meydan'da izlemişlerdir."

"Çin'de Komünist Partisi ileri gelenleri ile hükûmet ileri gelenleri Pekin parklarında düzenlenen gösterilere katılmışlardır. Pekin'in altı büyük parkında devrim şarkıları ve şiirleri söylenmiştir. Başkent'in büyük Tien Anmen Meydanı'nda Mao'nun ve Lenin'le Marx ve Engels'in dev portreleri asılmıştır."

"DİSK"ın Taksim mitinginde bugüne kadar ölen devrimci gençlerin büyük portreleri sıralanmış ve Taksim Cumhuriyet Anıtı'na da Mahir Cayan ve Deniz Gezmiş'in, bez üzerine yapılmış büyük boy portreleri asılmıştır.

Bu haberleri *Milliyet* gazetesinden aktardık. Yanlış bulanlar oraya başvurabilirler.⁶⁵²

4 Mayıs 1976 *Hergün* gazetesinde Yaşar Okuyan, milliyetçi, ülkücü bir Türk gencinin 1 Mayıs arifesinde milliyetçi afiş astığı için kurşunlanarak öldürülmesi üzerine şu satırları yazıyor:

İşçi Bayramı'nda (!) işçi çocuğunu öldürenlere lanet!...

BÜYÜK MİLLETİM!...

1 MAYIS'I İŞÇİ BAYRAMI İLAN ETTİLER...

1 MAYIS'I KUTLAMAK İŞÇİNİN EN KUTLU GÜNÜNÜ KUTLAMAK DEMEK DEDİLER...

VE 1 MAYIS GÜNÜ AKŞAMI YOKSUL BİR İŞÇİ AİLESİNİN LİSE 2. SINIFTAKİ BİR ÇOCUĞUNU ÖLDÜRDÜLER.

DİSK'E BAĞLI ASİS SENDİKASININ BAŞKANI YUSUF ERKAN İSTEKLİ İLE DÖRT DİSK MENSUBU ŞAHSİN SİLAHLI SALDIRISINA UĞRAYAN BÜYÜK ÜLKÜ DERNEĞİ ÜYESİ TİMUR DEMİR ÖLDÜRÜLDÜ. BÜYÜK TÜRK MİLLETİ!...

TÜRK ÜLKÜCÜLERİ 44. ŞEHİDİNİ DE BÖYLECE VERMİŞ OLDU. MİLLİYETÇİ HAREKET DAVASININ DUMURA UĞRAMASI MÜMKÜN DEĞİLDİR. ÇÜNKÜ BİR TİMUR ÖLDÜĞÜ GÜN BİN TİMUR DİRİLMİŞTİR.

BAŞIN SAĞ OLSUN.⁶⁵³

Bu genç 3 Mayıs Türkçülük gününün afişini asmaktaydı.

4 Mayıs 1976 İsmail Cem de 1 Mayıs dolayısıyla şu başmakaleyi yazdı. Üç paragrafını naklediyoruz:

BİR MİTINGİN ARDINDAN VE CHP'DEKİ YÖNELİŞLER

İstanbul'daki 1 Mayıs İşçi Bayramı'nı kutlama mitingi, çeşitli özellikleriyle ilginç ve önemli oldu: 1 Mayıs'ın elli yıllık bir aradan sonra yeniden kitlelerce kutlanması ve Türk işçisinin dünya işçi hareketini simgesel olarak da yeniden katılmasının anlamı bir yana miting, sol açısından da dersler ve umutlar getirdi.

Önce, bilimin ve tecrübenin ışığında, dikkatli, düzenli ve planlı çalışmaların eşliğinde, Türkiye'nin o çok bölünmüş solunun bir araya getirilebileceğini, toparlanabileceğini gösterdi bu miting. İşçiden başlayıp öğretmenine, memurlarına, aydın ve öğrencilerine kadar bütün bir sol, kendi değişik dernek ve siyasal kuruluşları aracılığıyla, işçi örgütlerinin yanında yer aldı. Bu yer alışı, öncelikle DİSK'in başarılı çalışması sonucunda, Türkiye'de az rastlanan bir disiplin örneği, bir çağdaş eylem örneği verdi. 1 Mayıs mitinginde karışıklık çıkmasını bekleyip umutlananların, belki girişimlerde de bulunanların bütün hevesleri, kırılıp yok oldu.

Türkiye'nin işçileri, amaç sağlamlığı, birlik, tecrübe, çalışkanlık, disiplin gibi özellikler bir araya geldiğinde ne kadar büyük bir gücün doğ-

duğunu bu mitingle sergilerlerken, Solun büyük siyasal kuruluşu CHP’de önemli bazı yönelişler izlenmekteydi.⁶⁵⁴

4 Mayıs 1976 Ahmet Kabaklı, *Tercüman* gazetesindeki fıkrasında aynı konuyu işliyor:

DİSK BAYRAMI!

DİSK adlı sendikanın yöneticileri, akıllarınca “İşçi sınıfının liderliğini” yüklenerek Dünya Komünistleri Bayramı olan 1 Mayıs’ı Türkiye’de de güya “İşçi Bayramı” ilan ettiler.

Oysa, iki pazar önce Ankara’da yapılan pis ağızlı ve kan suratlı miting, nasıl CHP ve “barış” mitingi değildi ise... DİSK’in önyak olduğu slogan ve yaygaraların da, Türk işçisi ile ve “bayram”la hiçbir ilintisi yoktu. Her ikisinde aynı intikamcı, tahrikçi “der”ler, odalar, örgütler hatta boy gösteren aynı militan kişilerdir. Her ikisinde “Kızıl güneş doğacaktır! Halklara özgürlük! Tüm ülkelerin işçileri birleşiniz! Tam bağımsız Türkiye! Kurtuluşa kadar savaş!” gibi aynı kışkırtıcı levhalar, bağırtilar. Ağızlarda Sovyet millî marşı olan Enternasyonal!...

Demek fakülteleri, yıllardan beri kanlı boykot ve kavga alanları yapan, çalışmadığı, okumadığı için bütün zorunu “ihtilal”e bağlamış sözde öğrenciler, ülkemizi bir karış asfalt yola, bir tek zevkli, sağlam binaya bile hasret bırakan bazı mimar ve mühendisler, öğrencilerini düşmanlık ve kine yoğuran, nasipsiz öğretmenler ve sendikacılıktan tatlı kâr sağlayan bazı emek bürokratları öbek öbek yürüyor, bağırıyorlar.. İşçilerimiz ise TÜRK-İŞ’in ve MİSK’in penceresinden, bu şaşkınlık ve taşkınlıkları ibretle seyrediyorlardı.

Çünkü işçilerimiz DİSK bünyesinde olanlar dahil “Kızıl güneşin” doğduğu ülkelerde işçi ve insan haklarının olduğunu... Türkiye’de halklar değil, bir tek “millet” bulunduğunu biliyorlar.

İnsanın bir “sınıftan” evvel bir “millete” mensup olduğu, bunun için “Tüm ülkeler işçilerinin” asla birleşemediği onlarca malumdur. Bugün Çin işçilerinin bile Sovyet işçilerine dağlar kadar düşman olduğu... Ve Almanya’daki Türk işçilerinin dahi en kötü muameleyi, ora işçilerinden ve başka yabancı işçilerden gördükleri gizlenemeyen gerçeklerdir.

Yine sağduyu ve “bilinç” sahibi işçilerimiz, Rus millî marşı “Enternasyonal”i söyleterek kendi devlet ve hükûmetlerine sövenlerin, Moskova “1 Mayıs Bayramı”na delege gönderdikten başka Sovyet Başkonsolosu Mikhail Yoldaşla mitinglerinde göz kırpışanların, nereye bağımlı, hatta uydu olduğunu elbet görüyorlar. “Bağımsızlık lafı bunlardan mı çıkıyor?” diye gülüşüyorlar.

“Barış” ve “kurtuluş” içinde, çoluk çocuklarını, devlet ve memleketlerini düşünen işçi kardeşlerimiz için “savaş” çıkırtkanlığı yapanlar, ancak karnaval canavarlarıdır.

On binde birimiz dahi olmayan Marks uydularının ağızıyla sözde 40 milyon nüfusumuz adına, 1 Mayıs’ı “İşçi Bayramı” ilan etmiş olma hayalindeler. O gün güya Taksim Meydanı’mız Moskova’daki Kızıl Meydan’a, Sofya ve Prag’daki meydanlara döndürülmüştür. Bay Türkler’in önünde geçit resmi yapılmıştır.

Fakat ne kadar komik, ters ve akıl dışı bir özenıştır bu! Düşününüz: Kızıl Meydan’da Brejnev’in önünde yapılan bir geçit resminde, mesela “Halklara özgürlük! Tam bağımsız Rusya! Hürriyet güneşi doğacaktır! Katil Polis” vs... levhalarını taşıyan veya mırıltı hâlinde, Fransız “Merseyyezi”ni söyleyen bir kitle, hangi tımarhaneyi veya Sibiry’a’nın neresini boylardı. O hâlde bu çeşit slogan kabadayılıklarını dahi Türkiye’deki hür demokrasiye dayanarak yapıyorlar.

Şakayı fazla ileri götürür de farzımuhal bir gün istedikleri rejime kavuşurlarsa, ne sendikaları ne de bu yiğitlikleri kalır ortada.

Yine, düşündüm: Şu bizim Taksim’e toplandığı ileri sürülen elli bin hazin kişiyi mesela Romanya’ya götürüp bir yıl çalıştırsaydınız ve Bükreş’ten elli bin Romanyalıyı getirip Türkiye’de bir yıl çalıştırsa idiniz... Gelecek 1977’nin “1 Mayıs”ını her ikisinin keyfine bıraksaydınız acaba “bayram” mı yoksa “matem” mi yaparlardı? Bu soruyu DİSK yöneticileri ellerini vicdanlarına koyarak cevaplandırırlar.

Türk işçilerini bilmeyen, düşünemeyen millî duygudan ve bağımsızlık hissinden mahrum bir “yığın” farz ederek onları hür sendika, toplu sözleşme, grev ve çalışma serbestliğinden mahrum etmeye kalkanlar kendilerini fazla akıllı sanıyorlar. Bu akıl bizzat DİSK’in bile varlığına zıyanıdır.⁶⁵⁵

5 Mayıs 1976 AP’li Aygün ve Ertem: “İşçi Bayramı bir bahanedir. Gaye Türkiye’yi komünist bir ülke yapmaktır.”

1 Mayıs’ta Komünizm Gösterisi Yapan DİSK Hakkında Soruşturma Açılması İstendi

ANKARA, (AA) AP Millet Meclisi Grup Başkan Vekilleri Oğuz Aygün ve İlhami Ertem, DİSK’in 1 Mayıs günü yaptığı miting’in “komünizm gösterisi” olduğunu ileri sürmüş, savcılar, mahkemeleri, güvenlik kuvvetlerini, basını, bütün millî kuruluşları göreve çağırmışlardır.

“DİSK, 16-17 Haziran 1970’te denediği saldırlı halk ihtilali provasını 1 Mayıs günü, CHP’li yöneticilerin himayesinde, saldırsız komünizm

gösterisi hâlinde sergilemiştir.” diyen Aygün ve Ertem, verdikleri yazılı ortak demeçte, bunları, özgürlük diye hoşgörü ile karşılamamanın gaflet olacağını belirtmiş, daha sonra özetle şunları söylemişlerdir:

“Mitingde, vatan haini Nazım Hikmet’ten şiirler okunmuş, Enternasyonal marşı söylenmiş, mikrofondan hükûmet üyelerinin ölümleri istenmiş, kolektif güvenliğimizin gereği olan NATO’dan, CENTO’dan çıkmamız belirtilmiş, DİSK Genel Başkanı, Türkiye Cumhuriyeti hükûmetine en yıkıcı dille sataşmıştır.

Bunları ‘özgürlük’ diye hoşgörü ile karşılamak gaflet olur. Türk devletinin bağımsızlığını korumak için akan şehit kanlarına ihanet olur.

Türkiye’de, kimlerin ne istedikleri, 1 Mayıs günü Taksim mitinginde, katılan komünist blok konsoloslarından, DİSK Genel Başkanı’nın konuşmasından, pankartlardan açığa çıkmıştır.

Adalet Partisi Millet Meclisi Grubu olarak, savcılar, mahkemeleri, güvenlik kuvvetlerini, basını, bütün millî kuruluşları, millî göreve çağırıyoruz.

İşçi Bayramı, şu veya bu hak istemi bahanedir. Gaye, bağımsız Türkiye Cumhuriyeti’ni bir ‘komünist uydusu’ yapmak, tarih boyu hür yaşamış büyük Türk milletini köleleştirmektir.”⁶⁵⁶

Mayıs 1976 Zafer Atay, *Tercüman*’da “1 Mayıs’ı Kutladılar” başlığı altında şunları yazıyor:

Madrid’te faşist yönetimin polisi 1 Mayıs günü bin kişiyi tutukladı. Üniversiteyi basan güvenlik görevlileri öğrencileri acımasızca copladıktan sonra, kütüphaneleri yerle bir ettiler. Polis yetkilileri tutuklu işçi liderlerine alaylı bir biçimde “Merak etmeyin, 1 Mayıs’ı kısmetse gelecek yıl kutlarsınız.” dediler.

Arnavutluk Cumhurbaşkanı Enver Hoca, 1 Mayıs’ta bir metalürji fabrikasında konuştu. Alçak sabotajcılarının (Rus ajanlarının) Arnavutluk ile Çin’in dostluğunu bozma çabası içerisinde olduklarını öne sürdü...

Moskova’da bir otomobil fabrikasında 1 Mayıs şenliklerine katılan Brejnev, işçilere daha çok peynir, daha çok tereyağı, daha çok et, daha çok giyim kuşam vadetti. Kızıl Meydan’da tek tip kıyafet giyen işçiler seslerini çıkarmadan liderlerini selamladılar...

Pekin’de 1 milyon işçi, hainleri (yani Moskova’yı) lanetledi. Geçit törenine katılanlar daha dün kadar önlerinde saygı ile eğildikleri Başbakan Yardımcısı Teng ve arkadaşlarını da yerin dibine batırmayı unutmadılar.

İşgal altındaki komünist ülkeler; Çekoslovakya, (70 bin Sovyet askerî vardır), Doğu Almanya (100 bin Rus askerî vardır) ve Macaristan'da (50 bin Rus askerî vardır) milyonlarca işçi yabancı işgali lanetleyemeden, tam bağımsızlık isteyemeden, azınlık-çoğunluk diyemeden kuzu kuzu kendilerini yöneten bir avuç insanı selamlayarak geçtiler.

İngiltere Japonya, Fransa ve Türkiye gibi demokratik parlamenter rejime sahip ülkelerde ise işçilerin bir kısmı sokaklara dökülüp akıllarına gelen her şeyi söylediler. İktidarın, Amerika'nın, rüşvetçilerin aleyhlerinde bağırıp çağırdılar.

Kimse kimse kufasında cop patlamadı... Kimse hapse tıklmadı. Kimse uygun adım yürümediği için cezalandırılmadı...

Bunları niye mi yazdık?... Hiç, sadece bilinsin istedik.⁶⁵⁷

7 Mayıs 1976 Ahmet Kabaklı, "Sömürü Düzeni" başlığı altında "1 Mayıs"a dokunuyor:

DİSK Genel Başkanı arslan Türkler, bir yandan kendisini Brejnev'in yerine koyup, ayakları önünde "proletaryaya" geçit resmi yaptırtıyor... Bir yandan "1 Mayıs İşçi Bayramı"nı ilan ederek devlet ve parlamentonun yerine geçiyordu.

1 Mayıs günü, fukara işçilerimizin alın terlerinden toplanan aidatları, işçilikle ilişkisi olmayan 30-40 bin yaygaracıyı, Taksim Meydanı'na dökmek için kullanan Bay Türkler, kendi hayaline kalırsa, yalnız Brejnev değil aynı zamanda "Marks" kadar keskin bir iktisatçı ve sosyologdu. Yakası açılmadık hikmetler söylüyordu ki, Eflatun olsa ağzı açıkta kalırdı.

DİSK Genel Başkanı'nın bir hikmeti de neymiş bakın:

"İnsanlığın üçte biri sermayenin egemenliğinden kurtuldu." demiş üstat. Yalnız, çılgın kalabalıktan hiç kimse sormuyor tabii: Sermayenin egemenliğinden kurtuldular da, kimin ve kimlerin sömürüsü altına girdiler? Sovyet Rusya, Kızıl Çin ve zavallı uydularında, milyonlarca halk (işçi, memur, köylü) hangi "mutlu azınlığın" pençesi altındadır? Ve hele sorun ki, hâllerinden biraz şikâyet ettikleri zaman, kendilerini hangi tımarhanede, hangi sürgünde, hangi polisin sopaları altında bulmaktadırlar?

Çılgın kalabalık sormaz... Fakat 30-40 bin kişi arasında, kendi devletine, hürriyet ve mutluluğuna sopa, çekiç ve orakla saldırdıktan sonra okuyup düşünmek isteyen genç beyinler elbette çıkacaktır. Onlara yarım için bazı kitaplar tavsiye ediyorum: Milovan Cilas'ın *Yeni Sınıf*, Sta-

lin'le Konuşmalar (ANDA) ve *Eksik Kalmış Bir Cemiyet* (Kültür Bakanlığı) adlı eserleri; *Aldatan Put* (Richard Crossman, Tur Yayınevi, Ankara); Soljenitsin'in bütün kitapları ve yazıları; *Memleketim ve Dünya* (Andrei Sakharov); *Esir Ortaasya* (Tercüman 1001 Temel); *Doğu Türkistan Yardım İstiyor* (İsa Alptekin, Otağ Y.); *Türkistan Dramı* (Dede Korkut Y.); *Yaşamak ve Ölmek Arasında* (Kervan Y.); *Andau Köprüsü* (Tur Y.); *Sovyet Rusya İmparatorluğu* (Samet Ağaoğlu); *Sosyalizm İhaneti* (Sırdaş Y.); *Marksizm, Leninizm ve Tenkidi* (Anda); *Komünizm, Strateji ve Taktikleri* (PK. 10, Bahçelievler Ankara); *Türkiye Üzerinde 1945 Kâbusu* (Metin Toker); *Demokrasi ve Totalitarizm* (Kültür Bakanlığı Y.); *Sovyet Rus Stratejisi* (Anda) ve nihayet Boğaziçi Yayınları'nın şu beş eseri: *Rusya'nın Türk İllerine Yayılması*; *Türksüz Kırım*; *Amerikan-Rus Emperyalizmi*; *Kemalizm, Marksizm ve Ecevit*; *Bürokrasi ve Biz*.

Yalnız kitaplar değil, başlıca büyük Avrupa dergileri de, son aylarda bu "sermaye egemenliğinden kurtulmuş" ülkelerin en gelişmiş olan Sovyet Rusya hakkında resimli, belgeli röportajlar neşrediyor. Alman *Der Spiegel* dergisi, Moskova'da üç yıl kalmış Herrich Smith adlı yazarının kalemi ile, 23 Şubat 1976'da "Rusya'da İmtiyazlı Sınıf"ı anlatan bir dizi yayımladı. Oradan birkaç satır sunuyorum:

"Her hafta sonu, dört kapılı Wolga-Limuzin arabalarının sıra hâlinde beklediği, Kremlin'den iki sokak ötedeki Granovski Caddesi, 2 No.lu apartmanın önünde, ilgi çekici bir sahne tekrarlanır: Sovyet Komünist Partisi Merkez Komitesi memurları ve yöneticileriyle aile efradı, apartmanlardan içeri girer ve ellerinde büyük paketlerle dışarı çıkarlar. Burası onların pasaport merkezi ve aynı zamanda özel alışveriş yerleridir. Bir Sovyet gazetecisinin, "Bizim komünist aristokrasi" diye bahsettiği egemen sınıflara hizmet eden böyle özel mağazalar, Moskova'da her yeri sarmıştır.

Yazlık evlerin göz kamaştırdığı Şukova bölgesinde normal Sovyet vatandaşının düşünemeyeceği bir hayat yaşanmaktadır. Yurt içi ve dışı seyahat, Batı filmlerini seyretme, çocuklarını iyi okullara gönderme imtiyazına her zaman sahiptirler. Trenlerde, uçaklarda, bunlar için özel yerler her zaman hazırdır. Rahat yemek yiyecekleri, eğlenecekleri bar, kulüp ve lokantalar emirlerine amadedir.

Bir Rus mühendisine göre; Bugün Rusya'da olanlar tamamen Marks'ın, "Kapitalist toplum" için öngördüğü gelişmedir. İktisadi güç, bir avuç insanın elinde toplanmakta ve bunlarla halk kitleleri arasındaki uçurum gittikçe derinleşmektedir.

Brejnev hakkında Rus halkı şu fıkrayı anlatıyor: Brejnev, annesine evini ve Ussova'daki daçasını (yazlık villa) gösterir; fakat kadından hiçbir laf çıkmaz. Bunun üzerine bir helikopter çağırıp Savidova'daki av köşküne götürüp annesini gezdirir. Ama hayret! Kadında yine çıt yok. Brejnev dayanamayıp sorar:

— Anne, nasıl buluyorsun bütün bunları? Kadın korka korka:

— İyi, hoş ama, der. Ya kızılar geri gelirse ne yapacağız?"⁶⁵⁸

10 Mayıs 1976 Sadun Aren, *Politika* gazetesinde "1 Mayıs ve İşçi Sınıfı" başlığı altında aynen şunları yazmaktadır:

1 Mayıs ve İşçi Sınıfı

Geçtiğimiz 1 Mayıs, son 50 yıldır ilk defa, DİSK'in önderliğinde, İşçi Bayramı olarak kutlandı. Kutlamayı oluşturan yürüyüşler ve miting gerçekten görkemli idi. Kutlamanın önemli bir özelliği, sanatkâr, yazar, üniversite öğretim üyeleri, her kademeden öğretmenler, mimar ve mühendisler, memurlar gibi aydın tabakanın da yürüyüşe ve mitinge örgütlü ve aktif bir biçimde katılmış olmalarıdır. Böylece önemli bir aşama gerçekleşmiş ve toplumun aydın tabakaları işçi sınıfının yanındaki yerlerini almışlardır.

Kutlamaya TÜRK-İŞ'e bağlı birkaç sendika da katılmıştır. Ancak TÜRK-İŞ'in resmen katılmamış olması, elbette ki, büyük bir eksiklikti. Ancak bugünün bile, TÜRK-İŞ'in işçiden yana olmayan, işçiyi temsil etmeyen bir kuruluş oluşunun, bir kere daha, gözler önüne serilmesine ve vurgulanmasına fırsat vermek gibi olumlu bir yanı olmuştur. Gerçekten şu bilinmelidir ki, yapılması gerekli olana karşı çıkmak, çok defa, ona yardım etme sonucunu verir.

1 Mayıs kutlamasına karşı MC'nin ve genel olarak burjuvazinin tavrı olumsuz olmuştur. Başbakan, 1 Mayıs işçi mitinginin "kan ve savaş koktuğunu" söylemiştir. Oysa meydan rengarenk bir bayram yeri gibiydi. Havaya demokrasi ve barış özlemleri egemendi.

Sermayenin bir kuruluşu olan Odalar Birliğinin tepkisi ise biraz gülünç olmuştur. Bu birlik, yayımladığı bildiride "Özel teşebbüsü sayı ve nitelik olarak küçümseyenler, uzun zaman geçmeden yanıldıklarını anlayacaklardır." Demiştir. Özel sektörle işçi sınıfını kıyaslamaya yönelik olan bu ifade, baştan aşağı anlamsız ve geçersizdir. Öyle anlaşıyor ki; burjuvazi, işçi sınıfının bağımsız bir güç olarak varlığını ortaya koyabilmesini içine sindirememektedir. Oysa, 100 yılı aşkın bir süredir benzemeye çalıştığımız Batı toplumları bu gerçeği çoktan kabul etmişlerdir.

Nasıl ki oralarda bu kabul, işçi sınıfının devamlı mücadelesi sonucu sağlanmışsa, bizde de öyle olacaktır. Bu bakımdan da 1 Mayıs'ın İşçi Bayramı olarak kutlanması önemli bir adım olmuştur.

Bu vesileyle, işçinin ve işçi sınıfının ne olduğunu bir kere daha hatırlamakta yarar vardır. Bilindiği gibi, insan gereksinmelerini karşılamak için üretim yapmak, üretim için de çalışmak, yani emek sarf etmek zorunludur. Ancak, buna bakarak, her çalışan ve üretim yapan insana "işçi" demek olanağı yoktur. İşçi özel bir emekçi türüdür. İşçiyi diğer emekçilerden ayıran bu özellik, onun kendi iş gücünü bizzat değerlendirebileceği üretim araçlarından yoksun bulunması ve bundan ötürü de, geçimini sağlayabilmek için iş gücünü üretim araçlarına sahip olan kapitalistlere satmak zorunda olmasıdır. İşçinin başkası hesabına çalışan bir emekçi olması, onu kendi üretim araçları üzerinde kendi hesabına çalışan küçük üreticilerden (küçük zanaatkâr, küçük çiftçi vb.) ayırır. İşçinin iş gücünü satmakta özgür olması da, onu bu özgürlükten yoksun olan eski çağların kölelerinden ve feodalizmin sergilerinden (toprağa bağlı kölelerinden) ayırır. O hâlde, kısaca tanımlamak istersek işçi (proleter); iş gücünü bir mal (meta) gibi satan insanlara, işçi sınıfı (proletarya) da; bu tür insanların oluşturduğu sosyal sınıfa denir.

İşçilerin diğer emekçilerden farkını göstermek bakımından Libya güzel bir örnektir. Bilindiği gibi Libya, Türkiye'den, bazı yatırım projelerinde çalıştırılmak üzere işçi istemektedir. Diğer taraftan gene biliyoruz ki Libya'daki emekçiler, emeklerini tam olarak değerlendiremeyen yoksul kimselerdir. Yani yeterince çalışma olanağı bulamadıkları için yılın küçük bir bölümünde işsizdirler. Ancak bunlar küçük üretici niteliğinde oldukları için, kendi işlerinden başka yerlerde çalışmayı düşünmezler. Böyle yapmaları olanaklı değildir. İşte bundan dolayıdır ki, Libya'da, insanlar yarı işsiz durumda oldukları hâlde, hükümet tasarladığı projelerde çalıştıracak işçi sıkıntısı çekmekte, bunları Türkiye'den, Almanya'dan, İngiltere'den sağlamaya çalışmaktadır.

Bu açıklamalardan anlaşılacağı üzere, işçi ve işçi sınıfı kapitalizmin bir ürünüdür. Diğer bir deyişle, işçi sınıfı kapitalizmin iki temel sınıfından biridir. Diğer de kapitalist sınıftır. Kapitalizm geliştikçe işçi sınıfı da gelişecektir. Bu gelişme, işçi sınıfının toplumdaki ağırlığını devamlı olarak artırmaktadır. Bunun doğal bir sonucu olarak toplumsal hayatı çalışan insanlar yararına düzenlemek ve bu konuda diğer emekçi sınıflara öncülük yapmak, işçi sınıfı için tarihsel bir görev olmuştur.

Bu görevi gerçekleştirebilmenin birinci koşulu, işçilerin bağımsız bir sınıf olarak varlıklarının bilincine varmaları ve bunu ortaya koymalarıdır.

Bunun yolu ve biçimi, işçi sınıfının devamlı bir mücadele içinde olmasıdır. Gerçekten, işçi sınıfı ancak mücadele verdiği ölçüde vardır. Diğer bir deyimle sınıf mücadelesi vermeyen bir işçi sınıfı yok demektir. Kısacası, işçi sınıfı varlığını sınıf mücadelesinde bulur. Onunla vardır. Onsuz yoktur.

Diğer taraftan biliyoruz ki, demokrasi, toplumdaki çeşitli sınıf ve tabakaların kendi çıkarları için özgürce mücadele verebilmeleri demektir. Bundan ötürü, işçi sınıfının gelişmesi demokrasinin asıl güvencesi ve faşizmin önündeki en güçlü barajdır. 1 Mayıs'ın o görkemli işçi gösterisi, demokrasi ve barışseverlerin yüreklerine ferahlıklar saçarken, faşizm özlemcilerinin kara ruhlarını, hiç kuşkusuz, daha da karartmış ve ümitsizlik saçmıştır.⁶⁵⁹

11 Mayıs 1976 *Orta Doğu* gazetesinde Levon Panos Dabağyan, "1 Mayıs'ın Ardından" başlığı altında şunları yazıyor:

Beynelmilel komünizmin bayramı olan "1 Mayıs", dünyanın çeşitli köşelerinde, gösteriler ve grevlerle mutlu bir şekilde (!) kutlandı. (Mesela; İspanya'da kanun dışı Komünist Partisinin tahriki ile, öğrenciler ve işçiler, sokaklara dökülerek polisle çatışmışlar, Yunanistan'da da sol eğilimli işçilerin başlattığı gösterilerle birlikte, gazete işçileri ve radyo ve televizyon görevlileri de onlarla birlikte işlerini bırakmışlar. Batı Almanya'da grev yapan basın işçileri, bazı gazetelerin basılmasına engel olmuş, İtalya'da yüz binlerce işçi, ülke çapında düzenlenen mitinglere katılmış, Japonya ve Kanada'da ise büyük çapta grevler bir diğerini takip etmiş vs.)

Kızıl Blok'un merkezî ülkeleri olan Sovyet Rusya ve Kızıl Çin'de malum bayram tam bir sükûnet içinde geçmiş. Acaba başka şekilde geçmesine imkân var mı idi?!...

Kızıl Çin'de yapılan törenleri, hükûmet ileri gelenleriyle birlikte, Komünist Partisi liderleri izlemişler!... Sevsinler... O hür (!) ülkede Komünist Partiden gayrı bir siyasi kuruluş daha var mıdır ki, onların mensupları da törenleri izlesin!... Başkentin büyük Tien An Men Meydanı'nda Mao, Lenin, Marx ve Engels'in dev portreleri boy gösteriyormuş!... Evet bazı gazeteler böyle yazmıştı... Komünist dünyasının putları olan bu dördüzlerin dışında acaba başka portreler asabilme imkânı var mıdır o hür (!) ülkede?!... Her ne ise bunu da geçelim...

ANARŞİ VE SÜKÛNETİN SEBEPLERİ

Sadece Sovyet Rusya'nın değil, aynı zamanda "Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği", yani "Sovyet Rusya İmparatorluğu"nun başkenti

olan Moskova'nın Kızıl Meydan'ında, törenler düzenlenmiş ve Komünist Partisi Genel Sekreteri Leonid Brejnev bir konuşmasında, işçilere daha rahat hayat şartları vaadinde bulunmuş, Sovyet Hükûmetinin yayınladığı mesajda ise (Yakın bir gelecekte halkın daha çok tüketim eşyasına sahip olacağı) öne sürülmüştür.

İşte bu pek güzel. Çünkü bu bir itiraftır. Hem de Sovyet Hükûmetince açıkça ifade edilen resmî bir itiraf!...

Görülüyor ki; hür dünyanın işçilerinin her türlü hakkına sahip çıkmaya (!) her zaman hazır olan Kremlin'in ağababaları, (50) yıllık bir dönem zarfında, hâlâ aynı noktada saymakta ve kendi halkının, onların tabiriyle emekçilerin bilumum ihtiyaçlarını karşılayabilmekten yoksundur. Tüketim eşyasının yanı sıra, gıda maddelerini de ilave edecek olursak; Sovyet işçisinin nasıl bir yoksulluk içinde kıvrandığını en açık bir şekilde görebiliriz. Fakat her şeye rağmen, bizdeki (salon sosyalistleri) hâlâ, kıpkızıl komünizmin şakşakçılığını yapmakta berdevamdır. Bu tutumlarına hiç mi hiç şaşmamak lazımdır. Zira; "Hür ülkelerde yaşayanlar, çoğunlukla hürriyetin gerçek anlamını kavrayamaz."

GÜRCİSTAN'DAKİ AYAKLANMANIN ASIL SEBEBİ

Diğer taraftan, Gürcistan'da komünist rejime karşı geniş çapta bir isyanın baş gösterdiği de ayrıca gazete manşetlerini süslemektedir.

Sovyet resmî makamlarınca (Karaborsacılık ve yolsuzluk hadiseleri, bu kampanyaya başlıca sebep teşkil ediyormuş!...) Yok canım, hiç sanmam. Sosyalist ülkelerde hiç karaborsacılık veya çeşitli yolsuzluklar olur mu?!... Sovyetler Birliği halklarının her bakımdan güvenlik içinde gayet mesut bir hayat sürdüğü (!) herkesçe malum, değil mi?!...

Sovyet Merkez Basını, Gürcistan hadiseleri hakkında hiçbir haber yayımlamamış. Ancak, Tiflis televizyonu, isyan hareketine özetle temas etmiş. Hâlbuki Sovyet basını hürdür (!) ve her şekilde haber yayınlamakta serbesttir(!). Herhâlde bu hadiseyi önemsiz bulduğu için pek ilgilenmemiştir...

Ya bizdeki bazı gazeteler!... Faşist (!) idarenin gayet insafsız (!) baskısı altında neler yazarlar, neler... Ama yine de komünizm (!) hürriyetinin ahını çekerler... İşte düzenbazlığın dik âlâsı budur.

KIZIL AHTAPOT BİR KOLUNU DA İÇİMİZE UZATİYOR

Gürcistan patlamasına gelince. Bu isyan hareketi sadece kara borsa ve birtakım yolsuzluk sebeplerinden doğmuş değildir. Bu düpedüz "hürriyet ve milliyetçilik" ayaklanmasıdır. Bunu görememek için insanın kör olması lazımdır.

İşte “1 Mayıs” Komünist Bayramı’ndan örnekler!... Bu ne biçim bayramdır ki, dünyanın birçok ülkesinde grevler ve ayaklanmalar bir diğelerini izledi!...

Özellikle bu yıl birçok ülkede çeşitli hadiselerin doğmasına sebep olan bu nesnenin, aslında bayramla, seyrarla hiçbir ilgisi yoktur ve hür dünyayı başlıca hedef alan tam bir komünist taktiğidir ki, dünya işçileri de komünizmin menhus emellerine alet edilmek istenmektedir.

Gerçi şuurlu ve imanlı Türk işçisinin böyle oyunlara hiçbir zaman gelmeyeceği bilinen bir gerçektir. Lakin her şeye rağmen yüce milletimizin işçisinden memuruna varıncaya kadar, Kıp kızıl Ahtapot’a karşı her zaman uyanık ve tetikte bulunması da, her zamankinden ziyade elzemdir. Zira, Kızıl Ahtapot, kan emici kollarından birini de ülkemiz içine uzatmış durumdadır.⁶⁶⁰

CXCVIII. 7. İSLÂM KONFERANSI İSTANBUL’DA BAŞLIYOR

12-15 Mayıs 1976 Çok önemli bir tarih sayfası açılmaktadır.

İstanbul’da Dış İşleri Bakanları Seviyesinde 7. İslâm Konferansı Açılıyor

Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk bir demeç gönderiyor ve Başbakan Süleyman Demirel ve İslâm Konferansı Başkanı Türkiye Dış İşleri Bakanı İhsan Sabri Çağlayangil birer konuşma yapıyorlar.

İslâm Konferansı bir toplantı olmayıp bir teşkilat niteliğindedir.

Bu teşkilatın üç ana ve beş yan organı bulunmaktadır:

KONFERANSIN ORGANLARI;

1. Krallar, devlet ve hükûmet başkanları konferansı
2. Dış İşleri bakanları konferansı
3. Genel sekreterlik ve yardımcı organlar (Genel sekreterin üyeler arasından coğrafi esasa göre seçilen üç yardımcısı vardır.)

KONFERANSIN YARDIMCI ORGANLARI

1. İslâm Bankası: 1974 yılında kurulmuş ve 1975 yılının kasım ayından itibaren faaliyete geçmiştir.

2. İslâm Kalkınma Fonu: 1974 yılında kurulmuş, üye ülkelerin yaptıkları katkılarla, üye ülkelerdeki İslâm bilgi ve tesanütünü teşvik edici projelere yatırımlarda bulunulması ve Müslüman toplumların çeşitli alanlardaki kalkınmalarına destek olunması amacına yöneliktir.

3. İslâm Haber Ajansı: Önce Cidde'de kurulmuştur.

Böyle bir ortak ajansın kurulması söz konusu olup henüz kesinleşmemiştir. Altıncı İslâm Dış İşleri Bakanları Konferansı'nda kabul edilen bir karar uyarınca, İslâm ülkelerindeki haber ajanslarının temsilcilerinin her yıl bir ülkede toplanması kararlaştırılmıştır. Bu yıl söz konusu toplantı İslâm Konferansı'ndan sonra İstanbul'da yapılacaktır.

4. Kültür Merkezleri: Üye ülkeler arasında böyle bir konseyin toplanarak kurumlaştırılması kararlaştırılmış ve hazırlık çalışmalarına başlanmıştır.

5. İslâm Bilim ve Dayanışma Konseyi: Üye ülkeler arasında böyle bir konseyin toplanarak kurumlaştırılması kararlaştırılmış ve hazırlık çalışmalarına başlanmıştır.⁶⁶¹

Yedinci İslâm Konferansı'nın programı şöyle tespit edilmiştir:

Bu tespit içinde Türkiye Cumhurbaşkanı'nın konferansa gönderdiği, demeci de ön sıradadır:

Açılış

– Altıncı İslâm Dış İşleri Bakanları Konferansı'nın Başkanı Suudi Arabistan Dış İşleri Bakanı başkanlığında açılış toplantısı

– Başkan ve raportörün seçimi

– Yeni üye, gözlemci ve konukların kabulü

– Açık oturumun başlaması

– Kur'an'dan sureler okunması

– Türk Başbakanı ve Başbakan Yardımcılarının konuşmaları

– Türk Başbakanının konuşmasına cevap

– Hazırlık toplantısı başkanının raporunun incelenmesi ve gündem üzerine görüşmeler

– Komisyonların kurulması (siyasi, ekonomik, kültür ve İslâm işleri, idari ve mali işler)

- Delegasyon başkanlarının konuşmaları
- Siyasi işler (Kudüs'teki durum, Filistin, Orta Doğu ve Kıbrıs sorunları)
- Ekonomik işler (İslâm dayanışma fonu, 1976 yılı bütçe taslağı, uzmanlık kuruluşlarının faaliyetleri, Uluslararası İslâm Haber Ajansı, İslâm radyo yayınları, İslâm bilim fonu konuları)
- Kültür ve İslâm işleri (kültür merkezleri, öğretim kuruluşları, diğer İslâm örgüt ve derneklerinin faaliyetlerinin koordinasyonu)
- Mali ve idari işler (genel sekreterlik bütçesi, geçen yılın hesapları, örgüt personelinin statüsü)
- Bundan sonraki İslâm Dış İşleri Bakanları Konferansı'nın yapılacağı yerin saptanması

Konferans, 15 mayısa (dahil) kadar devam etmiştir. Ayrıca TRT, ilgili birçok İslâm devletini televizyonda tanıtmış, musikisinden örnekler vermiş ve konferansın açık oturumları televizyonda gösterilmiştir. Bu 7. İslâm Konferansı dolayısıyla, düşünce, inanç ve zihniyete, yapıya göre lehte⁶⁶² ve az da olsa aleyhte⁶⁶³ yayınlar yapılmıştır. Bunlar içinde sağcı, milliyetçi, İslâmcı gazeteler ve dergiler elbette bu konferansın lehindedirler. Bunlara dair örnekler çoktur. Bu konferans Türk milleti tarafından büyük çoğunlukla benimsenmiştir.

Hatta bazı umulmayan gazeteler bile lehte yayınlar yapmıştır. Biz aşağıda Lübnan'la ilgili bir haberi verdikten sonra leh ve aleyhteki en önemli birkaç yayının adı ve yeri üzerinde duracağız.

13 Mayıs 1976 Lübnan'da barış ümidi bir gün beliriyor, bir gün kayboluyor. Yeni seçilen Lübnan Cumhurbaşkanı Ermeni Elias Serkis'in seçimini solcu, sosyalist ve Müslüman cephe reddediyor. Suriye yanlısı Filistinli gerillalar onlara karşı savaşıyor. Suriye yanlısı Es Saika gerillaları, güya ateşkesi korumakla görevli iken, bunlar Beyrut, Trablusşam, Tire ve Sayda şehirlerinde Müslüman militanlarla savaşma peşindedir. FKÖ Teşkilatı Başkanı Yaser Arafat, bu duruma müdahale ederek çatışmaları durdurma çabasıındadır. Her gün yüzlerce kişi Lübnan iç savaşında hayatlarını kaybetmektedir. Solcuların radyo istasyonu "El Fetih Birlikleri ile desteklenen Müslümanların dağlık bölgede iki Hristiyan köyüne doğru ilerlediğini" bildirmektedir. Durum karmakarışıktır. Fakat bundan faydalanan gene başta İsrail'dir.

13 Mayıs 1976 Dünyada çok geniş yankılar yaratan İstanbul'da toplanan Dış İşleri Bakanları seviyesindeki olağan 7. İslâm Konferansı münasebetiyle İsmail Cem, yazdığı başmakalesinde, karışık ve çelişkili düşünceler içinde bulunmakta ve düşünce, inanç yapısını şöylece ortaya koymaktadır:

OLUMLU ADIMLAR VE BELLİ İSTİSMAR ÇABALARI

İslâm Konferansı'nın dün başlayan zirve toplantısı, her şeyden önce, Türkiye'nin dünyaya açılması yönünde önemli adımlardan biridir. Meseleye ve bu konferansa Türkiye açısından baktığımızda, görünen şudur: Türkiye, İslâm ülkeleriyle yakınlaşırken, aynı zamanda, "Üçüncü Dünya" denilen bloksuz ülkeler bütününe doğru bir yakınlaşmaya yönelmektedir. Gerek bu "Bloksuzlar" bütünüyle, gerekse onun bir parçası olan İslâm ülkeleriyle arasındaki bağları kuvvetlendirmekte, Türkiye'nin sayısız yararı vardır. Özellikle tarihsel ve dinsel ilişkilerinin bulunduğu İslâm dünyasına Türkiye'nin akılcı yöntemlerle yeniden yaklaşması, Türk dış politikası ve yararları açısından çok önemlidir. Türkiye, kendi tarihsel işlevi olan "Doğu ve Batı arasında bir köprü" niteliği taşımaya, böylece, yeniden yönelmektedir.

İstanbul'da toplanan konferansı ve söz konusu eğilimleri tümüyle desteklerken doğmuş ve doğmakta olan kimi sapmaya ve yanlışla da dikkatle işaret etmek gerekir.

Önce İslâm ülkelerinin tümüyle emperyalizmin kurbanı olduklarını söylerken bunların çoğunda emperyalizmin iş birlikçilerinin iktidarda bulunduğunu gözden kaçırmamalıyız. Yani emperyalizmin kurbanı olmak, bu ülkelerin halkları için tümüyle geçerlidir. Yoksa, çoğunun yöneticisi, emperyalizmin "sayesinde" bugün yönetimdedir.

İkinci önemli nokta, toplumları kurtaracak olanın Fizik ötesindeki inançlar değil, halkın doğrultusundaki somut ve bilimsel sosyal sistemler olduğu gerçeğini, günümüz iktidarının körüklediği bir İslâm fetişizmi içinde gözden kaybetmemektir.

Bir de, günümüz iktidarı, meseleyi ve amacı, öteki İslâm ülkelerine Türkiye'nin "benzemesinde" görüp bunun propagandasını yapmaktadır. Oysa, Türkiye'nin tarihindeki ve Osmanlı İmparatorluğu'nun büyüklüğündeki özellik, bunun tam karşıtıdır: Osmanlılar, kendi sosyal ve siyasal yapılarını Arap şeyhliklerine benzetmeye çalışmamışlardır. Onların sosyal yapısını Osmanlılarınkine koşut duruma getirerek ortak gelişme ve ilerlemeyi sağlamışlardır. Şimdi özellikle iktidar sorumlularının yaydığı "... biz de her toplantıya Kur'an okuyarak başlasak ne güzel kalkınırız" benzeri sözler, sadece günümüze değil, tarihsel gerçe-

ğin doğrultusuna da aykırıdır. Kaldı ki tarihte Osmanlılara gücünü ve özelliğini veren, kendilerini öteki İslâm topluluklarına “benzetmeye” uğraşmaları değildir. Bilakis, Fatih Sultan Mehmet’in büyük simgesel ve tarihsel davranışı olan kendisini “hem Müslümanların hem de Hristiyanların lideri” ilan etmesinden başlayarak, Osmanlı’nın kişiliğini Doğu ile Batı’nın arasındaki sentez kabul ettirmesi, hem Doğu’dan hem de Batı’dan ayrı olan özelliğini vurgulamasıdır.

İslâm Konferansı’nın olumlu yanlarını gölgeleyen, iktidar ortaklarının bu konferansı alabildiğine istismara yönelmiş bulunmalarıdır. MHP kanadı “esir Müslümanlar” savını ve Filistin gerekçesini kullanarak, ırkçılığın en açık örneklerini sergilemektedir. MSP ise Konferansı kendi doktrininin doğal sonucu gibi savunmuştur. Sayın Erbakan’ın ve arkadaşlarının bu yoldaki çabaları öylesine tatsız ve apaçık siyasal sömürü görüntüsü almıştır ki böyle giderse, onlara bakanlar neredeyse dinlerinden, imanlarından uzaklaşacaktır... Sayın Cumhurbaşkanı’nın İslâm Konferansı’nın açılışında bulunmaktansa Güney Doğu’da inceleme gezisine çıkması, muhtemelen bu tür sömürülere karşı bir tepkinin ifadesidir.

Sonuç olarak Türkiye’nin İslâm ülkeleri, dolayısıyla Üçüncü Dünya Ülkeleri arasındaki yerini kuvvetlendirmesi, her bakımdan olumlu ve önemli bir girişimdir. Tek koşulla: Bir zamanlar ideolojik ve dış siyasal tercihlerin sonucunda benimsenen aşırı laiklik yanlışından, şimdi öteki ekstremdeki yanlışlara düşülmesi koşuluyla...⁶⁶⁴

İsmail Cem; “MHP kanadı “esir Müslümanlar” savını ve Filistin gerekçesini kullanarak ırkçılığın en açık örneklerini sergilemektedir.” diyor. Böylece ırk, millet ayrımı yapıyor. Yahudiler ABD’de ve Londra’da her yıl Rus liderine karşı protestolar yağdırıp Sovyet Rusya’daki ırktaşları için hürriyet ve göç hakkı dilerken, bunlar ırkçılık olmuyor da Türkler isterlerse mi ırkçılık oluyor?

İsmail Cem’in Yahudi ırkçılığını ve siyonizmi kınayan bir yazısına rastlamadık; ama Türklere gelince, onların insan hak ve hürriyetlerine kavuşması hemen ırkçılık oluyor. Hâlbuki bu insanlık, hak, hürriyet ve gerçek hümanizmin ta kendisidir. Sonra Cumhurbaşkanı’nın seyahatini tepki olarak zikretmek hatadır. Zira Cumhurbaşkanı konferansa bir demeç göndermiş ve başarı dilemiş, “Sömürgecilik ve ırk ayrımına karşıyız.” demiştir. Diğer sözleri de çelişkilerle dolu olan İsmail Cem’in düşünceleri yanlışlar ve haksız görüşlerle doludur.

Hani Üçüncü Dünya’da Türkiye’nin yerini alması gerektiğini benimsiyordu? İşte Üçüncü Dünya bu 40’ı aşkın devlet değil midir? Ama bun-

lar İslâm olur ve Filistin haklarını savunur ve Kudüs'ün (Yeruşalaym) varlığını korumak ister ve işgal edilen Arap topraklarının tahliyesini zaruri görürken acaba İsmail Cem bu hususta ne düşünüyor, açıklayabilirler mi?

“İslâm Konferansı ve Esir Türkler” başlıklı, Doç. Dr. Erol Güngör'ün başyazısından birkaç cümleyi, şayet İsmail Cem dikkat ve ibretle okursa hatasını belki de anlayacaktır:

İslâm Konferansı'nda bugünkü İslâm âleminin meseleleri ele alınırken, Türkiye'nin dile getirmesi gereken iki büyük mesele görünmektedir. Bunlardan birincisi ve çok acil olanı Kıbrıs Türklüğünün kurtuluşunun tescil edilmesidir. Anlaşıldığına göre Türkiye Hükûmeti bu mesele üzerinde dikkatle durmaktadır. Türk Federe Devleti Başkanı Rauf Denktaş konferansa davet edilmiştir. Bu davete karşı CHP'nin itiraz etmeyişi de bir şans eseri sayılabilir.

Türkiye'nin getirmesi gereken ikinci büyük mesele, esir Türk ülkelerinin durumudur. Bilindiği gibi bugün Türkiye dışında yaşayan Türk nüfusu, içinde yaşıyandan daha fazladır, üstelik bunlar yabancı memleketlerde azınlık hâlinde de yaşamıyorlar. Genellikle Dış Türkler adı verilen bu halkların binlerce yıllık vatanları Rusya ve Çin tarafından işgal edilmiş, devletleri ortadan kaldırılmış, kendileri ise en iptidai hayat şartları altında adeta birer köle ordusu hâlinde çalıştırılmaktadır. En kötü durumda olanlar Kızıl Çin işgali altında yaşayan Doğu Türkistanlılardır. Çin, bizim de eski ana vatanımız olan ülkeyi işgal ederken adını bile değiştirmiş, Doğu Türkistan'ı Sinkiang eyaleti hâline sokmuştur. Sovyetler'e gelince; Çin ile olan gerginliği yüzünden son zamanlarda Türkistan halkına biraz daha iyi muamele yapmakta, onları hoş tutmaya çalışmaktadır. Bu yüzden Çin işgali altındaki topraklardan binlerce Türk'ün her yıl Sovyet tarafına geçtiği bildirilmektedir. Son yıllarda alınan sıkı tedbirler yüzünden artık Türkistan Türkleri Tibet'i geçerek Hindistan ve Pakistan'a, oradan da Türkiye'ye kaçamıyorlar. Daha önce yurdunu bırakıp göç etmiş binlerce Türkistanlı, bugün Türkiye'nin çeşitli bölgelerine yerleşmiş, Zeytinburnu'nda da kalabalık bir mahalle kurmuşlardır.

Bu insanların hepsi de Müslüman'dır. Tıpkı Batılı sömürgecilerin bir zamanlar pek çok Müslüman ülkesini işgal etmesi gibi, bunlar da Doğulu iki büyük sömürgecinin işgali ve zulmü altında yaşamaktadırlar. Bu yüzden günümüzde İslâm dünyasının siyasi meseleleri ele alınırken bunları unutmaya veya ihmal etmeye imkân yoktur.

Herkesin davası ele alınırken Müslüman Türkler nasıl ihmal edilebilir? Bu ihmal için şimdilik iki sebep mevcuttur. Birincisi, birçok Arap dev-

letin Batılılarla olan çekişmeleri yüzünden Doğu Blok ve Çin’le iyi münasebetler kurmuş olmasıdır. Mesela “Sovyet Rusya’dan silah vesair yardım alan, siyasi destek gören bir ülke, onu emperyalist olmakla suçlayamaz.”

Erol Güngör, başyazısını şöyle sonuçlandırıyor:

Bize kalırsa esir Türk ülkelerinin davası bizzat o ülkelerin insanlarının hür iradesi istikametinde halledilecektir. Herkesin kendi kaderini bizzat tayin etmesi şeklindeki bir isteğin ise hiçbir devlet tarafından açıkça reddedilmesi düşünülemez. Yurt içindeki solcuların itirazlarına gelince, onlar nasıl olsa herkese ve her şeye düşman olmanın psikolojisi içinde yaşamaktadır. (Uydurma, kendilerinden olmayanı iftira için kullandıkları! faşizmle “sahte” mücadelelerine devam ede dursunlar.)⁶⁶⁵

15 Mayıs 1976 Dış İşleri Bakanları seviyesinde (düzeyinde) İstanbul’da toplanan 7. İslâm Konferansı’nda Türkiye’nin Filistin Kurtuluş Teşkilatının Ankara’da nihayet bir şube (temsilcilik) açmasına karar vermesi üzerine, FKÖ Genel Sekreteri Kaddumi “Türkiye’de büro açılması olumlu bir adımdır.” demiştir. Ayrıca Kaddumi, bu adımın, Filistin halkı ile Türk milleti arasında dostluk bağlantısını sağlayacağını söylemiştir.

Daha önceleri Türkiye Dış İşleri Bakanlığını önce tanıyacaklarını bildirdikten sonra vazgeçmişlerdi. (Bunları önceki sayfalarda görmüştük.)

Şimdi Türkiye Dış İşleri Bakanlığının veya iktidarın yeniden tanıma kararı alışı, çok geç kalınmasına rağmen, (Kıbrıs ve Yunanistan Rum kesimi FKÖ’yü çoktan tanımışlardır) nihayet Türkiye’nin çıkarlarına uygun bir kararın verildiğini göstermektedir.

İslâm Konferansı, tam bir başarıyla sonuçlanıyor. İsrail’in işgal ettiği Arap topraklarından çıkması kararlaştırılıyor. Ayrıca Türkiye’nin Kıbrıs davası destekleniyor; iktisadi, içtimai, siyasi, teknik, kültürel dayanışma, yardımlaşma, Filistin Kurtuluş Teşkilatı ve Kudüs’le ilgili kararlar alınıyor; idari ve mali alanlarda birçok anlaşma başarıyla sonuçlanıyor. 61 maddelik uzun bir ortak bildiri yayımlanıyor.⁶⁶⁶

Yabancı basın ve Yunan televizyonu bu anlaşmadan telaşlanmış bir ifade içinde yayın yapıyor ve Türkiye’nin başarı sağladığını ilan ediyorlar. Türkiye, tekrar İslâm âlemine yöneliyor. Türkiye’yi yalnız bırakan Batı âlemi, Avrupa ve Amerika Birleşik Devletleri durumun önemini anlıyorlar.

Gelecek Konferans, 14 Mart 1977’de Libya’da yapılacaktır.

Türkiye’de muhtelif bürolar kurulmuştur (Bir müddet sonra istatistik vb. çalışmalara başlanmıştır.).

16 Mayıs 1976 Söylendiğine göre FKÖ Lideri Yaser Arafat Lübnan’daki Filistin Kurtuluş Ordusu birliklerini geri çekme kararı vermiştir. Bir yandan Suriye yanlısı Saika gerillaları, bir yandan Irak yanlısı gerillaların Müslüman sayılan cephe içinde birbirleriyle çatışmaları, oynanan oyunları ortaya koymuştur.

11 haftadır çok kanlı çatışmaların sürdüğü Trablusşam’da Suriye’nin desteklediği Filistin Kurtuluş Ordusunun geri çekilme emri dikkate şayandır. Siyasi bakımdan yeni bir yol izleyen ve “Lübnan’ın Irak tarafı solcuları ile aynı safa geçerek Suriye birliklerinin Lübnan’dan çekilmesini” isteyen Filistin Kurtuluş Teşkilatını bir Suriye sürprizi beklemektedir. Suriye, Lübnan’a müdahale için fırsat gözlemektedir. Fransa, aynı müdahale havası içindedir. ABD, İsrail hesabına oynadığı oyunu geliştirmek istiyor. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği, durumdan faydalanmak peşindedir. Fakat en büyük kazanç İsrail’dir.

17 Mayıs 1976 İsmail Cem İpekçi, *Politika* gazetesinin başyazısında, büyük bir sinir ve öfke içindedir; Dünya Yahudiler Birliği, Dünya Kiliseler Birliği, hatta Hristiyan Birliğini belirten Avrupa Birliği, Ortak Pazarı, görmemezliğe geliyor. İsrail, durumdan telaşlanmış. Siyonistler durumdan memnun değillerdir. Yunanlılar memnun değillerdir...

Bu derece başarılı bir konferans az olduğu ve Türkiye’nin çıkarlarına tamamen uyduğu hâlde İsmail Cem şu başmakaleyi yazıyor:

BİR BAŞARISIZLIĞIN ARDINDAN GÖRÜNENLER

Önceki gün sona eren İslâm Konferansı’nın getirdikleri, götürdükleri ve gösterdikleri üzerinde dikkatle durmak gerekir. Bir siyasal iktidarın ülkeyi nerelere sürüklediğini doğru saptamak ve gerekli dersleri çıkarmak için bundan güzel bir örnek bulunamaz.

İslâm Konferansı, özünde Türkiye açısından ciddi yararlar sağlayabilecek, kişiliğini ve saygınlığını koruyabilen bir Türkiye’ye yeni ufuklar açacak bir toplantıdır. Türkiye’de yer alması, bizim açımızdan onu daha da önemli kılmıştır.

Ne var ki, İslâm Konferansı’nın İstanbul toplantısı, Türkiye adına tam bir fiyaskoyla sonuçlanmıştır.

Günümüzün Demirel Hükûmeti konferansı iç siyasette istismara kalkışmıştır.

İstismara kalkıştığında, her şeyi birbirine karıştırmıştır.

Birbirine karıştırınca da, hem Türkiye'yi Dünya kamuoyu önünde küçültmüş hem de kaybettiği saygınlığın etkisiyle, bir Kıbrıs konusunda bile, Konferanstan ancak "Kıbrıs'ta Rumlar gibi Türkler de vardır." benzeri anlamsız bir karar çıkartabilmiştir.

İktidar ortaklarının, İslâm Konferansı'nın önemli bir dış siyasal olay olduğunu bir köşeye bırakıp, kendi açılardan ve iç siyasette istismara kalkışmalarıyla fiyasko başlamıştır. Ve ipin ucu kaçıvermiştir elden.

Türkiye, Demirelli, Erbakanlı iktidarının öncülüğünde, çağ dışı olmaya kayıvermiştir birdenbire. Sadece bununla kalmamıştır: Bir yandan istila, kin, düşmanlık, ırkçılık işaretleri veren, öte yandan bunu hem de beceriksiz biçimde yapan bir ülke durumuna düşürülmüştür.

İktidar ortaklarının adeta birbirine nispet verircesine aralarında giriştikleri bir illellik yarışması, Demirel'in "Kıbrıs işgal demeçlerinden, Erbakan'ın yeniden Cezayir fatihliği ve Cemaziyülevvelli söylevlerine, sosyalizm yergilerine, Türkeş yandaşlarının Türkistan fatihliğine uzanan bir tırmanmaya dönüşmüştür. Birisi sorumsuzluk örneği verdiğinde, öteki ondan daha fazla sorumsuzlaşmayı adeta görev saymıştır.

Hani konferans bir hafta daha sürse, bütün Türkiye Cemaziyülevvelli günlerde fütihat emrini Erbakan'ın ağzından Topkapı'da alacak, ardından, bir kolumuz Demirel öncülüğünde Kıbrıs'ın tamamını fethetmeye, öteki kolumuz ise Türkeş'in peşinden Türkistan seferine çıkacağız... Tabii, namazımızı topluca Ayasofya'da kıldıktan sonra.

Bu ilkel istismarcılığın, şovenizm panayırının sonucu ne olmuştur Türkiye için?

İçteki faturayı bir yana bırakıp sadece dış sorunlar açısından bunun hesabını çıkarabiliriz.

Türkiye son zamanlarda ciddi ekonomik yardımlarından yararlandığı Doğu Blok'undan, bu konferansın istismarı gayretleriyle, biraz daha uzaklaşmıştır. İlkel sosyalizm düşmanlığı, ırkçı ve şoven özelemlerle birlikte, devlet yöneticilerinden devlet yayın organlarına kadar burcu burcu yükseltilmiştir. Irak'ı, İran'ı, Sovyetler Birliği'ni tedirgin eden slogan ve davranışlar, bu kez Çin'den bir protesto notası getirecek kadar ötelere yönelmiştir.

Batı önünde ise, Demirel yönetimi, Türkiye'yi Kıbrıs'ın tümünü istilayı düşünebilen, Topkapı'dan fütihat türküleri söyleyen, teokratik devlet özelemlerini hâlâ alt edemeyen, sorumsuz bir ülke olarak tanıtmıştır.

İktidarın, o çok bel bağladığı Amerikan askerî anlaşması, şimdiden çıkmaza girmiş sayılabilir. Amerika'nın kendi iç dengeleri ve bir seçim

öncesinde bulunması, zaten bu anlaşmanın gündeme gelmesini zorlaştırmıştı. Demirel'in Kıbrıs ve Yunanistan'a ilişkin demeci ve Erbakan'ın, Türkeş'in fütühat merakı sonrasında, artık imkânsız gibidir bu. Hiçbir sorumlu devlet, kendisi için vazgeçilmez ve çok acil değil ise, böylesi-ne sorumsuz bir iktidarın eline askerî yardım vermenin riskine girmez.

Askerî yardım şöyle dursun, sergilenen ıskellik ve şovenizm gösterisinden sonra, ekonomik yardım konusunda dahi Batı Avrupa'dan ciddi duraklamalar ve engellemeler bekleyebiliriz. Zaten güçlü bir Yunan propagandasının etkisinde olan bu ülkeler, kendi doğrudan yararları bulunmadığı sürece çağdışlığa yardımcı olmazlar. Sayın Başbakan'ın bir süredir borç bulmak için zorlamaya çalıştığı kapılar artık kolay açılmaz Türkiye'ye.

Konferansın öteki ilginç sonucu, iktidarın o "kendileri gibi olduğumuzu" kanıtlamaya çalıştığı İslâm topluluklarının indinde bile Türkiye'nin saygınlığından kaybetmiş olmasıdır.

Biz Sayın Erbakan'a alıştık. Ama bir Cezayir, Fas, Tunus Dış İşleri Bakanının "... nasıl Kuzey Afrika'yı fethetmiş çıktığımızı" Türkiye Başbakan Yardımcısının ağzından dinlerken ne düşündüklerini tahmin etmek zor değildir. Hele esir Türkler edebiyatını komşu İran ve Irak kim bilir nasıl takdir duygularıyla izlemişlerdir...

Ve Kıbrıs konusunda, bilinen beylik cümleleri tekrarlayıp karar metnine koyarak İslâm ülkeleri bu takdirlerini göstermişlerdir...

Şunun şurasında, kendi iktidarımızla, kendi içimizde kavrulup giderken kim çıkardı bu konferans düşüncesini, bizi dost düşman önünde kepa-ze etti?

Rejim düşmanları olmasın?⁶⁶⁷

CXCIX. İSRAIL'DE ŞİDDET OLAYLARI

20 Mayıs 1976 1 Şubat 1976 Sabah Ajans Haberleri İsrail'in Araplar-dan işgal ettiği topraklarını devletleştirilebileceğine dair kanunun Mec-lisçe (Kneset) kabul edildiğini ilan ederek İsrail'in emperyalist emelle-rini ortaya koymaktan çekinmiyor. Bir taraftan, Arap mülkiyet hakkını reddediyor, tam bir sömürgeci yöntemiyle hareket ettiğini gösteriyor. Ayrıca Birleşmiş Milletler kararları, devletlerarası hukuk ve insani esas-lar, Yahudilerin çıkarları karşısında bir anlam ifade etmiyor. Siyonist liderler hedeflere ulaşmak için fırsatlardan ve imkânlardan faydalanma yolunda her an bir atılım içinde bulunuyorlar.

Bu sömürme, baskı yöntemlerine karşı Arapların beklenen tepkisi şiddetle bastırılıyor.

Yahudilerin kendilerini kuvvetli hissettikleri andaki uygulama usulleri bir vakitler şikâyet ettikleri Gestapo ve NKVD'den hiç fark göstermiyor.

Seyrettiğimiz televizyon haberlerinde, Yahudi asker ve polislerinin nasıl yerlere düşenleri sürükledikleri, tekme tokat vb. hareketleri gayet tabii olarak yaptıklarını hayretle görmek mümkün oluyor. Zayıf zamanlarında merhamet, insanlık, insan hukuku gibi sözlere dayananların güçlendikleri anda yaptıkları, asıl içyüzlerini ortaya sermektedir.

20 Mayıs 1976 günü Türkiye gazetelerinde başlıklarıyla çıkan haber şudur:

İsrail Güvenlik Kuvvetleri Son Bir Hafta İçinde Gösteri Yapan 10 Arap Gencini Öldürdü

Arap göstericilerinin Kudüs sokaklarında dün gece sabaha kadar “İntikam... İntikam...” diye bağırarak kentin sokaklarına barikatlar kurdukları bildiriliyor.

KUDÜS, (Günaydın Dünya Servisi) İsrail Güvenlik Kuvvetleri dün Kudüs'ün doğu kesiminde bir Arap gencini daha vurarak öldürmüşler ve son hafta içinde protesto gösterileri sırasında öldürülen Arap gençlerin sayısı ona yükselmiştir. Şeria nehrinin batı yakasında Araplar tarafından İsrail işgaline karşı girişilen protesto gösterilerinin giderek artan bir hızla büyürken Arap göstericilerin Kudüs sokaklarında dün gece sabaha kadar “İntikam... İntikam...” diye bağırarak kentin sokaklarında barikatlar kurdukları bildirilmektedir. Filistin Kurtuluş Örgütü'nün bayrağına sarılı olarak taşınan Arap gencinin cesedi İsrail Güvenlik Kuvvetlerinin engelleme çabalarına rağmen tarihî kentin Aslanlar kapısının yakınına gömülmüştür.⁶⁶⁸

CC. AMERİKA'DA BÜYÜK ŞİRKET YÖNETİCİLERİNİN YÜZDE OTUZU YAHUDİ

20 Mayıs 1976 Türkiye gazetesinde çıkan bir haber, Yahudilerin yalnız ferdi (kişisel) ticaret, ithalat, ihracat ve sanayide (silah dahil) değil, büyük şirket yöneticiliğinde de hâkimiyet kurduklarını gösteriyor. ABD'de, 6 milyonluk nüfusu (% 3) olduğu hâlde, büyük şirket yöneticilerinin % 30'u Yahudi asıllıdır:

% 30'u Yahudi Asıllı Amerika'da Büyük Şirketlerin Yöneticileri Yılda 14.5 Milyon Liraya Kadar Ücret Alıyor.

Yapılan bir araştırmada yöneticilerin çoğunlukla orta sınıfa mensup ailelerden geldiği ve bu yöneticiler arasında zenci bulunmadığı ortaya çıktı.

WASHINGTON, (Günaydın Dünya Servisi) Amerika'da özel kesimde en yüksek yönetici ücretinin yıllık 14 milyon 656 lirayı bulduğu öğrenilmiştir. Bu konuda yapılan bir araştırmaya göre, Amerikan şirketlerinin yöneticilerinin büyük bir çoğunlukla orta sınıfa mensup ailelerden geldikleri ve bu yöneticilerin % 30'unun Yahudi asıllı oldukları belirtilmektedir.

Araştırma sonucu yayımlanan 15 kişilik listenin en başında bulunan Rapid-Amerikan Şirketi'nin Yahudi asıllı yöneticisi Meshulam Riklis'e ücret, ikramiye ve primlerle birlikte yıllık 916 bin dolar ödenmektedir. Aynı şirketin iki numaralı adamı Genel Müdür düzeyindeki İsidore A. Backer ise 663 bin dolar alarak 15 kişilik listede ikinci sırayı almıştır.

Bunların yılda ne kadar aylık aldığını şu rakamlar gösteriyor:

Yöneticinin Adı	Şirketi
1. Meshulam Riklis Aldığı para: 14.5 milyon lira	Rapid-American
2. Harold S. Geneen Aldığı para: 12.5 milyon lira	ITT
3. William S. Palley Aldığı para: 11.5 milyon lira	CBS
4. J. Stanford Smith Aldığı para: 11.5 milyon lira	International Paper
5. İsidore A. Becker Aldığı para: 10.5 milyon lira	Rapid - American
6. William F. Laporte Aldığı para: 10.5 milyon lira	Amerikan Horne Products
7. Robert O. Anderson Aldığı para: 10 milyon lira	Atlantic - Ritchfield
8. Fred L. Hartley Aldığı para: 10 milyon lira	Union Oil
9. Arthur R. Taylor Aldığı para: 9.5 milyon lira	CBS

10. C. B. Branch	Dow Chemical
Aldığı para: 9.5 milyon lira	
11. Charles G. Bluhdorn	Gulf and Western
Aldığı para: 9.5 milyon lira	
12. Harry J. Gray	United Technologies
Aldığı para: 9 milyon lira	
13. Richard B. Sellars	Johnson and Johnson
Aldığı para: 9 milyon lira	
14. John W. Hanley	Monsanto
Aldığı para: 9 milyon lira	
15. Thomas A. Murphy	General Motors
Aldığı para: 8.5 milyon lira ⁶⁶⁹	

Türkiye'ye karşı uygulanan silah ambargosunu Amerika Birleşik Devletleri, düşmanlarına, komünistlere bile uygulamamaktadır.

Bu ambargonun arka planında yalnız Amerikan vatandaşı Rumlar değil, büyük Yahudi çoğunluğu da bulunmaktadır. Ermeniler, kışkırtmalarıyla ayrıca gizli bir rol oynamaktadırlar.

22 Mayıs 1976 Filistin Kurtuluş Teşkilatının Ankara'da açılmasına izin verilen bürosu için 14 Haziran'da bir temsilci gelecektir. 7. İslâm Ülkeleri Dış İşleri Bakanları Konferansı'nda bu kabul edilmişti.

22 Mayıs 1976 İsmail Cem (İpekçi)'nin yönettiği *Politika* gazetesinde tanınmış komünist Yahudi yazarı Brecht tekrar övülmektedir. Son cümle şudur: "Tıpkı o ideolojinin –sosyalizmin– kendine ve her türlü insan etkinliğine hedef olarak gördüğü görev gibi."⁶⁷⁰ Sanki Brecht, insanı, insanlığı, onun hak ve hürriyetini düşünüyormuş!...

Türkiye'de Marksist-Leninist bir doğrultuda yapılan, ihtilalci (devrimci) propaganda faaliyeti için Bertold Brecht'in eserlerindeki sahnelerden faydalanılmak isteniliyor.

CCI. TÜRK-İŞ, 1 MAYIS'IN TÜRK HALKI İÇİN MİLLÎ BİR HATIRASI BULUNMADIĞINI BELİRTİYOR

24 Mayıs 1976 TÜRK-İŞ: "1 Mayıs İdeolojik Bayramdır" başlığıyla şunları belirtiyor:

Türk-İş Yönetim Kurulunun yayınlanan bildirisinde parti desteklenmesi yolundaki hazırlıkların devam ettiği belirtilmiş, konunun en kısa zamanda Olağanüstü Yönetim Kurulu Toplantısı'nda ele alınacağı açıklanmıştır.

Halil Tunç Başkanlığında yapılan toplantıdan sonra, yayınlanan bildiri de özellikle anarşik olaylar üzerinde durularak şöyle denilmiştir: "Türk-İş Yönetim Kurulu, ülkemizin içinde bulunduğu gelişmeleri gözden geçirmiş, özellikle toplumumuzu huzursuz eden gençlik olaylarını ve bu olaylar karşısında kayıtsızlığın sonucu demokrasinin sür'atle çıkma-za gittiğini tespit ederek, bu gidişi önleme yolunda Türk-İş'e düşen görev ve sorumluluğu yerine getirmek ve bu konudaki eylemlerin tespiti için icra kuruluna yetki verilmiştir."

Bildiride ayrıca, anayasal kuruluşların olayların gerisinde kalmasının, aydınların susmasının ve yetkililerin umursamazlığının ülkeyi sıkıntılı bir döneme getirdiği ileri sürülmüştür. Türk-İş bildirisinde 1 Mayıs'ın Türk halkı için ulusal bir hatırası olmadığı belirtilmiş, bugünün evrensel vasfının ideolojik yöne kaydığı ifade edilmiştir.⁶⁷¹

CCII. BAZILARINA GÖRE SOVYET YAHUDİLERİ İÇİN İNSANİ HAKLAR İSTEMEK "İNSANCILLIK"; FAKAT DIŞ TÜRKLER İÇİN İSTEMEK İRKÇILIK, FAŞİZM, TURANCILIK!

31 Mayıs 1976 Abdi İpekçi'nin başyazarlığını yaptığı *Milliyet* gazetesinde resimli bir yazı. Bu resimlerde protesto yapan Yahudiler ellerinde panolarla görülüyor: "Human Rights for Soviet Jews" yazısı okunuyor.

"Sovyet Yahudileri için insani haklar" isteyenler övgü ile belirtilirken bir müddet sonra "Pantürkizm" bahanesiyle Türkiye dışında esir bulunan Türklerin insan haklarını savunmak değil, Türklerin adını anmak suç sayılır. "Panyahudi" yahut Dünya Yahudi Birliğine, siyonizme söz gelince Abdi İpekçi onları itham etmiyor. Fakat kazara Türkiye'dekiler aynı sözleri söylerse, ırkçı, faşist, Turancı vb. oluyor.

Bu büyük resimli yazının altındaki İngilizce cümleleri aynen alıyoruz:

Sovyet Gemisi Portsmouth'ta

Yirmi yıldan beri ilk kez Sovyetler Birliği donanmasına bağlı "Orbratz-sovy" gemisi İngiltere'nin Portsmouth Limanı'nı ziyaret etmektedir. Geminin limanda bulunması sırasında Musevi göstericiler Sovyetler Birliği aleyhinde dövizlerle dolaşmışlardır. Fotoğrafta Sovyet gemisini ve göstericileri görüyoruz.⁶⁷²

Gösterici Yahudilerin ellerinde megafon da var.

Bu gösterileri onlar dünyanın her köşesinde, Yahudiler için yapmaktan geri kalmazlar. Bilhassa Sovyet devlet adamlarının Amerika Birleşik Devletleri'ni ziyaretinde gösteriler birbirini takip eder. Komünist Rusya'daki 3 milyona yakın Yahudi'nin hakları önemlidir de 100 milyon Türk'ün hakkını insanca arama, hukuk yönünden araştırma faşistlik, ırkçılık, Turancılık vb. sayılır.

Hak, insanlık ve adalet anlayışı bu mudur?

1 Haziran 1976 İsmail Cem (İpekçi)'in yönettiği *Politika* gazetesinde tekrar tekrar komünist Yahudi yazar Bertold Brecht övülmektedir. "Yazınsal Gerçeklik" başlığı acaba hangi gerçeği anlatmak istiyor?

Başlıkta şu anlatış ibretle, dikkatle okunmaya değer: "Brecht, Yazınsal Gerçekliğin Yalnız Eleştirci Değil, Savaşçı Olması Gerektiğini de Söyler."

Yazının son paragrafı ise şöyledir: "Brecht ise yazınsal gerçekliğin yalnız eleştirci değil, savaşçı olması gerektiğini" de söyler. "Gerçekliği perdeleyen ne varsa tümüne" diyor Brecht. "Yani sömürüye ve insanların ezilmesine karşı savaşan acımasız bir gerçeklik. Kapitalizmin sömürsünü, baskısını gözler önüne serip, bu sistemin onurdan ne denli yoksun olduğunu gösterebilir." Gelecek yazıda bu göz açıcı sözler üzerinde durmak istiyorum.⁶⁷³

Savaş olacak hem de acımasız-merhametsiz!... Bu mu insan sevgisi ve insanlığı düşünmek? Üstelik dünya kapitalizmine hâkim ve arka plan-da türlü teşkilatlarla sömürü ve baskı düzeninde Yahudiler başrolleri oynamıyorlar mı? Brecht samimi ise önce Yahudi, siyonist-kapitalist liderlerini ortaya koysun.

Ayrıca yalnız emperyalist, baskıcı, sömürücü olan kapitalizm mi? Onun maddeci yoldaşı komünist, sosyalist emperyalizmden, sömürgecilikten, baskıdan söz etmek, hangi tip yazıcılığa uygun düşer?

CCIII. HRİSTİYANLARIN DAVETİ VE ABD'NİN İZNIYLA SÜRİYE TANKLARI LÜBNAN'A GİRİYOR

2 Haziran 1976 Suriye tankları Lübnan'a giriyor. Hafız Esat, Hristiyanların daveti, ABD'nin teşviki ve izni ile Lübnan'da ilerlemeyi bir çıkar, olarak kabul etmiştir. Önce 60 tank, iki bin Suriye askeri sınırı geçmiş-

tir. Kemal Canpolat, ABD'nin Lübnan'ı dört yeni devlete bölmeyi tasarladığını söylemiştir.

Suriye'yi, Lübnan'a Hristiyanlar davet etmişler ve yardım dilemişlerdir. Yüzlerce insan bu vuruşma içinde ölmektedir.

3 Haziran 1976 Türk Haber Ajansı "Şeria'daki Belediye Reisleri Araplardan Yardım Görecek" başlığı altında Tel Aviv çıkışlı bir haberi bildiriyor:

"Arap siyasal kaynaklarının bildirdiklerine göre İsrail işgali altındaki Şeria Nehri'nin batı yakasında bulunan kentlerin belediye başkanlarından oluşan bir heyet, kentleri için para sağlamak amacı ile bazı Arap ülkelerinde geziye çıkacaklardır.

Nisan ayının 12'sinde yapılan seçimlerde yeni seçilen Belediye Başkanları heyetinin başkanlığını Hebron Belediye Başkanı Fehid Guavasmi yapacaktır.

Kaynaklar, geziye Nablus Ramallah ve Jenn Belediye Başkanlarının katılmayacaklarını belirtmişlerdir.

Siyasal kaynaklar, batı yakası yetkililerinin belediye bütçeleri ve Hebron'da yeni bir kolej yapılması için para sağlamak amacı ile Ürdün yolu ile Basra körfezi devletlerini ziyaret edeceklerini söylemişlerdir.

Öte yandan iyi haber alan Arap kaynakları ilgili belediye başkanları ile aşırı başkanlar arasında görüş ayrılığı olduğu, ılımlıların İsrail'den daha fazla para istenmesinde, aşırıların da gezinin yapılmasında ısrar etmeleri nedeni ile bu görüş ayrılıklarının ortaya çıktığına değinmişlerdir.

Nisan ayında yapılan seçimlerde Filistinli milliyetçiler büyük zaferler kazanmışlardır.

Batı yakası Belediye Başkanları geçmişte Ürdün ve öteki Arap ülkelerinden para sağlamak için tek olarak geziler yapmışlardır.⁶⁷⁴

3 Haziran 1976 Arafat'ın Rusya'dan, Canpolat'ın Fransa'dan yardım istediği ileri sürülüyor. Filistinli gerillalar Suriyelilerle çarpışıyorlar.

Suriye kuvvetleri Beyrut'a doğru ilerliyor. ABD, Filistin teşkilatlarını yıpratmaktadır.

Suriye birlikleri ilerlemeye devam ediyor. Komünist Rus ve ABD 6. Filosu Lübnan sahillerindedir.

Tanklarla ilerleyen Suriyeliler 30 bine yaklaşmaktadır.

Artık müteakip günlerde savaşlar daha kanlı ve daha çok cepheli olacaktır. Suriye'nin giriş ve ilerlemesi komünist Rusya ile de anlaşma suretiyle olmuştur. Hafız Esad, lider rolündedir.

CCIV. İSRAİL, ARAPLARI BİRBİRİNE DÜŞÜRME TAKTİKLERİYLE İŞGAL ETTİĞİ YERLERİ KORUYOR

3 Haziran 1976 *Orta Doğu* gazetesinde verilen bilgi İsrail'in nasıl bir taktik içinde bulunduğunu gösteriyor:

İSRAİL, İŞGAL ETTİĞİ ARAP TOPRAKLARINDAKİ VARLIĞINI SİLAH ZORU İLE DEVAM ETTİRİYOR

Batı Şeria Meselesine Çözüm Yolu Bulunamıyor

Geçen pazar günü, Nablus'ta bir İsrail askeri, İsrail'in buraya yerleşme politikasını protesto etme gösterilerine katılan 17 yaşındaki Filistinli Bayan Lina Hassan Nabulsi'yi öldürdü. Bu ölüm olayı bütün Batı Yakası kasabalarında gösterilere sebep oldu. Pazartesi ve salı günleri de iki genç Filistinli Doğu Kudüs'te vurularak öldürüldü. Bu artan ölüm çanları, bir İsrailliyi, emniyet kuvvetlerinin kızgın kalabalıkları kontrol altına alma metotlarını ve özellikle dört ay önceden başlayıp devam eden gösterilerde 9 ölümden çoğunluğunun yer aldığı "açık havada vurma"yı soruşturmayaya itiyor.

Bazı tenkitçiler, askerlerin ateşli silahlarının su topları, gözyaşı bombaları, lastik kurşunlar ve öteki anti-kargaşalık silahlarıyla değiştirilmesini istiyorlar. Bazıları da Batı Şeria kasabalarındaki ordunun, şiddeti azaltmak için seyrekleştirilmesi gerektiğine inanıyorlar. Başka bir grup ise başı bozuk merkezlere karşı daha katı tedbirlerin, uzatılacak sıkıyönetim ve ekonomik müeyyidelerin etkili olacağını düşünüyorlar. Emniyet Kuvvetleri ise kendi dillerinde kargaşalığı kontrol edebilmek için özel üniteler olmadığını belirtiyor, normal askerlerin ve yedeklerin ihtiyaç görülen yere gönderildiklerini tekrarlıyorlar. Lastik kurşunlarının olmadığını ve su topları ve gözyaşı bombalarınınsa zaten kullanılmış olduklarını fakat bunların gizlenenlere ve göstericilere karşı etkisi olduğunun görüldüğünü söylüyorlar. Onlar bütün bunlara rağmen daha önleyici tedbirler alıyorlar: Sıkıyönetim kasabaların üzerine bir tokat gibi, fakat kargaşalıktan önce değil sonra iniyor.

Kanun ise; bir sivilin öldüğü her olayda bir soruşturma memurunun görevlendirilmesini gerektiriyor. Şimdiye kadar ordu, bu tahkikatların neticeleri hakkında herhangi bir şey yayınlamaktan kaçınmış; fakat bir

istisna olarak İsrail basınının ısrarlı baskısı üzerine ordu, nisan ayının ilk yarısında tutuklandıktan sonra ölen Ahmed Dahdul hakkındaki gerçekleri itiraf etmek zorunda bırakılmış.

İşe karışan Vali de Divan-ı Harp tarafından yargılanıyormuş.

Gösteriler devam ediyor. Geçen çarşamba günü Kudüs'teki Hebrew Üniversitesindeki Arap öğrenciler ordunun ateşli silahlar kullanmasını protesto ettiler. Yahudi öğrenciler de buna bir karşı protesto hareketine girişince büyük kavgalar oldu. Ve hiçbir Arap, Savunma Bakanı Simon Peres'in son düşünceleriyle teskin edilemeyecek. Simon Peres, Samarian Dağları'nın batı eteklerinde İsrail'in deniz kenarı şeridini korumak için ve aynı yerin doğusunda Yahudilerin yerleşme yerine ve Lübnan çukurluğuna yerleşecek bir savunma hattının kurulacağından bahsetti. Peres'in, partisindeki bakanların çoğu ve Başbakan da dahil olmak üzere Batı Şeria tepelerine (ki nüfusun yarından fazlası yaşamakta) yerleştirilecek. İsrail halkı hakkındaki düşüncelerine katılmıyorlar, fakat onun sözleri bir tahriki belgeliyor.

Bu hafta meşhur bir bakan da kendi görüşlerini ortaya attı. Moşe Dayan, Savunma Bakanıken Batı Şeria'yı sekiz yıl idare etmişti. Dayan, bu bölge için İsrail emniyet kuvvetlerinde bir azaltmayı ve daha az müdahaleyi savundu. Konuyu daha da genişleten Dayan, işgal edilmiş mıntıkaların, Arap Hükûmetleriyle daha geniş bir barış için bir ortam meydana getirmeyeceğini ve İsrail'in bu harita çizme fikrini terk etmesi gerektiğini, bunun yerine Hükûmetin daha pratik şahsi teşebbüslere geçmesinin gerektiğini, mesela İsrail'in Nablus'tan belirtilen bir tarihte geri çekilmesini ve Kral Hüseyin'i haberdar ve davet ederek burayı orduyu işe karıştırmadan almasının sağlanmasını teklif etti.

Dayan'ın bu iyimser sözlerinin gerisindeki niyetin iyi ya da kötü oluşunu zaman gösterecek...⁶⁷⁵

Haziran 1976 Anadolu Ajansı tarafından verilen haber; "Kral Hüseyin: Orta Doğu barışını İsrail yöneticileri engelliyor." başlığıyla yayımlanıyor. Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyet Rusya ile dostane ilişkiler sürdüren Ürdün'ün durumu bu haberle ortaya çıkıyor:

Ürdün Kralı Hüseyin, İsrail'i, Orta Doğu Ülkesi Olmak İçin Çaba Harcayarak Orta Doğu Sorununun Çözümüne Kavuşturulmasını Engellemekle Suçlamıştır

Ürdün'ün 2.3 milyar dolar tutarındaki beş yıllık kalkınma planının görüşüleceği konferansın açılış konuşmasında, Ürdün'ün, hükûmetin uyanık davranışı sayesinde bölgenin siyasi yönden en istikrarlı ülkesi hâline geldiğini söyleyen Kral Hüseyin, sözlerini şöyle sürdürmüştür:

Konferansa 40 ülke ve 40 üniversitenin temsilcileri katılmaktadır. ABD özel temsilcisi, USE I Dean Brown'dır.

Kalkınma Planı 250 iktisadi, tarımsal ve sınai projeden oluşmakta ve beş yıllık dönemde yılda %12'lik bir gelişme sağlanmasını Ürdün'ün dış yardıma bağımlı olmaktan kurtulmasını öngörmektedir.

Planda yer alan en büyük proje, Ürdün'ün en önemli yer altı kaynağı olan fosfat üretiminin artırılması için 132 milyon dolar tutarında yatırımın yapılmasını ve bu yolla ülkenin 1980 yılına kadar yılda 500 milyon dolarlık fosfat ihraç edecek duruma getirilmesini amaçlamaktadır.

Planda öngörülen harcamalar devlet sektörü ile özel sektör tarafından birlikte karşılanacaktır. Suudi Arabistan Kralı Halid, aralık ayında Amman'ı ziyareti sırasında sözü geçen plan için 350 milyon dolar vereceğini vadetmiş, İngiltere de büyük kısmı teknik yardım şeklinde olmak üzere 20 milyon dolarlık kredi sağlamayı kabul etmişti... 676

4 Haziran 1976 *Cumhuriyet* gazetesinde tanınmış Marksist-komünist Yahudi yazar Bertolt Brecht'i öven bir yazı ile karşılaşyoruz.

Marksist-sosyalist vb. gazetelerde Brecht, bir cankurtaran ve propaganda simidi veya aleti olarak görülüyor.

Cumhuriyet gazetesinde "Brecht Aşılmaz, Brecht'ten Geçilir" başlıklı yazının son cümlelerini alıyoruz:

"... çünkü yaptığı, diyalektik maddeci bir tiyatro... Terim üzerinde kaygısını belirtmiş, şimdi istismar ediliyor. Brecht'i aşmak bu anlamda tarihle hesaplaşmak demektir. Otuz çeşit Marksist tiyatro yok, gerçek bu!..."677

Yazı içindeki konuşmada Marks'ın, diyalektik materyalizmi egemen sınıflar üzerinde duruluyor ve Brecht'in bunu tiyatronun yöntemi olarak kullandığı itiraf ediliyor.

CCV. TÜRKİYE'DE YAHUDİ VE RUM TÜCCARLAR HAM MADDE DARLIĞI ÇIKARIYORLAR

7 Haziran 1976 Türkiye'de ithalat ve ihracat, sanayi, ticaret, işlerinde çok geniş şekilde Yahudi sonra Rum etkisi öteden beri bilinmektedir. Bu başlı başına çok önemli bir konudur. Biz burada yalnız haberi belirtmekle yetineceğiz:

Karaborsadan Mal Almak Zorunda Kalan Birçok Fabrika Kapandı

Yahudi ve Rum Tüccarlar Piyasada Keyfi Olarak Ham Madde Darlığı Yaratıyor:

İSTANBUL, (Özel) Melamin sanayiinde kullanılan ham maddenin dağıtımını yapan bir Yahudi firmasının piyasaya yeterli ham madde dağıtmadığı için bütün melamin fabrikalarının kapanma tehlikesiyle karşı karşıya kaldıkları öğrenilmiştir. Melamin sanayicilerinin ham madde yokluğundan, eksik dolgu malzemesiyle yaptıkları melaminlerin de sağlığa zararlı olduğu ve pek çok hastalıklara yol açtığı belirtilmiştir.

Bazı fabrika sahipleri bu konuda özetle şunları söylemişlerdir:

“Melamin sanayiinde kullanılan ham maddeyi Türkiye’de birkaç fabrika yapmakta fakat bu ham maddelerin dağıtımını üç Yahudi’nin sahibi bulunduğu bir bayilik şirketi yapmaktadır. Esasen İstanbul piyasasını ellerinde bulunduran Yahudiler, melamin sanayicisine ham madde vermemektedirler. Ama el altından karaborsa olarak bazı kişilere yüksek fiyatla ham madde verilmektedir. Yahudilerin ellerinde bulundukları ham maddeyi melamin sanayicilerine vermeyişleri büyük mahzurlar meydana getirmektedir. Bir kere binlerce işçi ve teknisyeni çalıştıran melamin sanayicileri, fabrikalarını kapatmak zorunda kalmışlardır. Bu kadar işçi ve teknisyen açıkta kalmıştır. Daha da önemlisi bazı kişiler ham madde olmadığı gerekçesiyle melamin yapımında eksik malzeme kullanmaktadır. Bunun başlıcası eksik dolgu malzemesidir. Bu iş için ham madde bulamayan melamin yapımcıları ham maddeyi eksik kullanmaktadır. Bu durum da önemli hastalıklara yol açmaktadır. Ham maddesi eksik olan melamin mutfak malzemelerinde su emme oranı yükseliyor. Bu da çok önemli hastalıklara yol açıyor. Hâlbuki normal su emme oranı % 3-5’ten yukarı olmamalıdır. Gerekli dolgu malzemesi kullanılmadığı zaman bu oran % 14 ile % 20 arasında değişen bir rakama yükseliyor. Uzmanlar, ‘su emme oranı yüksek olunca, yemek artıklarının tabaklarda kaldığını ve temizlenemediğini, bu durumun da kanser gibi önemli hastalıklara yol açtığını’ belirtiyorlar. Şimdi biz ham madde yokluğunu maksatlı olarak yaratan Yahudileri polise şikâyet edemiyoruz. Çünkü Yahudilerin avukatı olan zat, eski bir polis müdürüdür. Ve hâlen İstanbul Polis Okulunda öğretmenlik yapmaktadır. Bu yüzden polis Yahudilere ses çıkarmamaktadır. Biz önümüzdeki günlerde kendi aramızda imza toplayarak durumu diğer yetkili makamlara da iletacağız.”

TEPKİYLE KARŞILANDI

Öte yandan İstanbul'da bazı büyük firmaların bayiliğini ve temsilciliklerini ellerinde bulunduran Yahudi bayilerinin maksatlı olarak piyasada mal darlığına yol açmaları tepkiyle karşılanmıştır.

Konuyla ilgili olarak görüştüğümüz Esnaf ve Sanatkarlar Derneği Başkanı Hüsnü Çınar, bu konuda şunları söylemiştir:

"Bu konudaki şikâyetler bizim de kulağıımıza geldi. Esasen Yahudi ve Rumlar piyasayı ellerinde bulundurdıkları için çeşitli sanayi dallarında istedikleri gibi işlem yaptırıyorlar. Ticaret nihayet serbesttir ama bazı azınlık mensuplarının ülkede maksatlı olarak mal darlığına sebep olmaları ve nihayet binlerce işçi ve teknisyenin açıkta kalmasına yol açmaları, yerli sanayicilerin fabrikalarının kapanmasına göz yumulmalıdır. Bu konuda gerekli çalışmalara başladık, tamamlayıcı raporumuzu resmî makamlara sunacağız."⁶⁷⁸

8 Haziran 1976 Komünist Rusya, Türkiye'den Hava Koridoru istemektedir. Lübnan'a müdahale hevesindedir. Türkiye bu talebi reddetmiştir.

Suriye uçakları solcu Müslüman mevzilerini bombardıman etmektedir.

9 Haziran, 1976 Orta Doğu'da savaş hazırlıkları devam ediyor: THA'nın, Boston mahreçli haberi bu maksatla verilmiş:

İSRAİL'E KARŞI SİNİR GAZI

Mısır'ın Orta Doğu'da patlayacak herhangi bir savaş sırasında İsrail'in nükleer silah kullanması ihtimaline karşı büyük ölçüde "sinir gazı" satın aldığı ve olağanüstü boyutlarda depolama yaptığı ileri sürülmüştür. *Boston Globe* gazetesinin "Washington, Kahire ve Tel Aviv'deki güvenilir kaynaklara" dayanarak verdiği habere göre; Mısır 1973 Savaşı öncesinde de benzeri bir stoklama yapmış, İsrail yetkilileri de buna karşılık 3 milyon Yahudi için teker teker gaz maskesi imal etmiştir. İsrail Hükûmeti, 1973 Savaşı'na gebe olan günlerde, bütün evlerdeki sığınaklara gaz filtreleri takmış ve yedekler de dahil bütün savunma görevlilerine korunma yollarında geniş bilgiler verilmiştir.⁶⁷⁹

CCVI. ABD BAŞKANLIK SEÇİMİ İÇİN DEMOKRAT ADAY CARTER YAHUDİLERE TAVİZ VERİYOR

9 Haziran 1976 ABD'nin başkanlık seçimi için aday adayı olarak uğraşanlar arasında Demokrat Partinin aday adayı da Yahudilere dayanan

mak peşindedir. Reagan da gene Yahudilere tutunmak istiyor. THA'nın New Jersey mahreçli haberini naklediyoruz:

Carter, Oy Alabilmek İçin Yahudilere Taviz Veriyor

ABD başkanlık seçimlerinde Demokrat Parti aday adaylarının en güçlüsü kabul edilen Jimmy Carterin bir yandan Hristiyanlık konusundaki inançlarının sağlam olduğunu göstermeye çalışırken öte yandan da ülkenin en güçlü etnik gruplarının başında gelen Yahudilere çeşitli tavizler verip onların da oylarını elde etmeye çalıştığı anlaşılmaktadır.

Nitekim, New Jersey'de Yahudilerin yoğun olduğu Elizabeth bölgesinde seçim kampanyası yapan Carter, bir Yahudi sinagogunda kendisine "siyon takkesi"nin giydirilmesine göz yumduğu gibi, "İsrail'in varlığının sürmesi konusunda teminat verdim." demekten geri kalmamıştır.

Dünyadaki çeşitli toplumlar arasında dinî inançlarının kuvvetliliği ve bağlayıcılığı yönünden "Yahudilerin örnek bir topluluk olduğunu" söyleyen ve "Ne var ki Orta Doğu'da, Araplar da en az İsrail kadar savaştan bıkmış ve yorulmuşlardır." diyen Carter, "Ancak, ABD, Arap ülkelere de ekonomik yardım yapmak zorundadır. Çünkü ekonomik yönden kalkınmadıkları sürece İsrail'e karşı düşmanlık beslemeye ve saldırırgan olmaya, kaçınılmaz şekilde devam edeceklerdir." şeklinde sözlerini bitirmiştir.⁶⁸⁰

10 Haziran 1976 Fransa'dan mutaassıp Hristiyanlar, Haçlı Seferi zihniyetiyle Lübnan'a gelmekte ve Hristiyan Lübnanlılara yardım etmektedirler.

CCVII. İSRAİL ALEYHİNE YENİ BİR KARAR

13 Haziran 1976 İsrail aleyhine yeni bir karar alınıyor:

HABİTAT-76 KONFERANSI İSRAİLİN ALEYHİNDEKİ BİR KARARI ONAYLADI

VANCOUVER, (THA) ABD ve İsrail'in bütün çabalarına rağmen, Birleşmiş Milletler Yerleşme Bölgeleri Konferansı'nda (Habibat-76) Arap ve Afrika ülkelerinin İsrail'in işgal ettiği Arap topraklarında durumunu kuvvetlendirmek için Yahudi meskenleri inşa ettirmesini sert bir dille kınayan karar tasarısı kabul edilmiştir.

Karar tasarısının baştan Küba tarafından teklif edildiği ve bunu Arap ve Afrika ülkelerinin ele alarak büyük ölçüde kulis yaptıkları bildirilmektedir.

134 ülkenin katıldığı konferansta 8'e karşı 77 oyla tasarı kabul edilmiş, 20 üye de çekimser kalmıştır. Metinde İsrail'in adı geçmemekle birlikte bunun İsrail'e yöneltildiği açıkça bellidir. Karar, bütün ülkeleri, Birleşmiş Milletlerin insan hakları ilkelerini bozan ülkeleri de kınamaya çağırmaktadır.

Kanada, İngiltere ve İsrail, ABD'nin tarafından oy vererek kararı reddetmişlerdir. Karara aleyhte oy veren diğer ülkeler Fransa, Batı Almanya, Paraguay ve Hollanda'dır. Sovyet Bloku ülkeleri Arap ve Afrika ülkelerinin yanında kararı onaylamışlardır.

Oylama, İsrail ve ABD'nin tasarıya karşı kulis yapmaları yüzünden gecikmeyle gerçekleştirilmiştir.

Konferansta bundan sonra da ABD'nin Panama Kanalı'ndaki egemenliğini kınayan Panama'nın hazırladığı karar tasarısı oylamaya sunulacaktır.

Önceki sabah konferans kaynakları bu iki karar tasarısı yüzünden konferansın çıkmaza girip dağılma tehlikesiyle karşı karşıya kaldığını haber vermişlerdi.

Oylamadan sonra konuşan İsrail temsilcisi Dr. Josef Burg, bütün delegelere göstermelik teknik propagandaya kanmamalarını, bu tür propagandaların konferansın verimlilik ve faydalarını ortadan kaldıracığını bildirerek çağrıda bulunmuştur. Burg, bu konuda şöyle konuşmuştur: "Kübalı askerler hâlâ Angola'dalar. Ama İsrail askerleri Lübnan'da değiller." Filistin heyeti ise "28 yıldır siyonizmin Filistin halkına yaptığı mezalime" dikkati çekmiştir⁶⁸¹

13 Haziran 1976 Beyrut açlık içindedir, kedi eti 350 liraya çıkmıştır.

15 Haziran 1976 Suriyeliler, Filistin kuvvetlerine karşı hücumla geçiyorlar.

16 Haziran 1976 Bir Suriye taburu Lübnan'a savaşa gitmeyerek isyan ediyor. Bir Suriye pilotu da bombardımana katılmayıp Irak'a sığıyor. Suriye taburu, Suriye uçakları tarafından bombardıman ediliyor.

17 Haziran 1976 ABD Beyrut Büyük elçisi, ticaret ataşesi ve şoförü bir suikastla öldürülüyor.

18 Haziran 1976 ABD başkan adayı Jimmy Carter, Yahudi din görevlisi hahamla (rav) birlikte seçim kampanyasını yürütmeye çalışmaktadır.

Onunla birlikte fotoğrafları yayınlanmıştır. Ayrıca dindarlığını siyasete karıştırmaktadır. Bu hususta gazetelerde yer alan haber şöyledir:

Dindarlığı ile Amerikan Halkının Sempatisini Kazanmıştı

ABD başkan adayı CARTER, Musevi seçmenlerin oylarını almaya çalışıyor:

ABD, DIŞ HABERLER SERVİSİ Başkan seçimlerinde Demokrat Parti adayı olma ihtimali günden güne kuvvet kazanan Jimmy Carter'in Musevi seçmenlerin oylarını kendi tarafına çekmek için yoğun bir faaliyete giriştiği bildirilmektedir. Ancak, dindarlığı ile Amerikan halkının sempatisini sağlayan Carter'ın bu meziyeti, Musevi azınlık üzerinde aynı olumlu tesiri yaratmamaktadır. Demokrat adayın bağlı olduğu Güney Baptist mezhebinin, Amerikalı Museviler, "Yahudi düşmanlığının odak noktalarından biri" olarak nitelemişlerdir. Amerikan Musevi Kongresi'nin lideri Haham Hertzberg ise "Hiçbir Amerikalı Musevi lideri 'Carter benim dostumdur,' diyemez." sözlerini sarf edecek kadar ileri gitmiştir.

Öte yandan 1972 seçimlerinde Demokrat aday Mc Govern'e Musevi seçmenlerin büyük çoğunluğunun oy vermekten kaçınmış olmaları da, Carter'in bu yarışta aleyhine kaydedilecek bir puandır. Buna rağmen Demokrat adayın cesareti kırılmakta, Musevi seçmenlerin oylarını kazanmak için teşebbüs üzerine teşebbüs tazelemektedir. Carter, bu amaçla Musevi yayın organlarında reklamını yapmakta, Musevi işleri müdürü vasıtasıyla Musevi azınlığa nüfuz etmeye çalışmaktadır. Carter, amacının Musevi seçmenlerin büyük çoğunluğunun oylarını elde ederek Mc Govern'in yenilgisini silmek olduğunu saklamamıştır. Gözlemciler, Araplara destek sağlayan Ford ve Kissinger'in İsrail nezdinde prestij kaybetmeleri sebebiyle, Carter'a bu çabasında şans tanımaktadırlar.⁶⁸²

18 Haziran 1976 Libya Başbakanı Callud, Suriye geri çekilecek, diyor.

Amerikan askerleri Kıbrıs Rum bölgesindeki Agratur üssünde toplanıyorlar. Amerikan uçaklarının Türkiye'ye inmesini, Türkiye reddediyor.

Libya Hükûmeti, ABD'yi müdahaleye çağırıyor. Hristiyanlar Filistin Kurtuluş Teşkilatına karşı harekete hazırlanıyor.

Arapların Barış Gücü seyirci rolündedir.

CCVIII. HZ. İSA'YI "SOL EYLEMCİ" OLARAK GÖSTEREN YAHUDİ YAPIMI FİLM KATOLİKLERİ KIZDIRIYOR

19 Haziran 1976 Yahudi film şirketi mensupları Hristiyanlığa sinsi bir darbe indirme peşinde İsa (Jesus Christ)'nın saptırılmış filmini çevirmektedirler. Esasen ABD'nin sinema sanayiine Yahudiler hâkimdir. Los Angeles, Hollywood ellerindedir. Gerek film gerek televizyon filmlerinde oynayan artistlerin çoğu Yahudilerden seçilmektedir.

Hz. İsa'yı "Sol Eylemci" Olarak Gösteren Film, Katolikleri Kızdırdı ROMA- İsrail'de, İsrail-Amerikan ortak yapımı olarak çevrilen ve Hz. İsa'yı "sol eylemci" olarak gösteren bir film Roma'daki Katolik çevrelerde kaynaşmaya yol açmıştır.

Hugh Schonfield'in bir kitabından uyarlanan, yapımcılığı Amerikan Wolf Schmitt ile İsrailli Horam Globus tarafından üstlenilen bu filmde, Hazreti İsa, Yahudi halkını "faşist Ponce Vilate"e karşı ayaklandırmaya çalıştığı için çarmıha gerilen bir "sol eylemci" gibi tanıtılmaktadır.⁶⁸³

22 Haziran 1976 Lübnan'da ateşkes anlaşması sözde kalmak üzere yapılıyor. İngiliz ve Amerikalılar, Lübnan'ı terk etmeye çalışıyorlar. Araplar kendi aralarında zirve toplantıları yapmak istiyorlar. Durumdan kârlı çıkan şimdilik yalnız İsrail'dir.

Lübnan'ı acı ve karanlık günler beklemektedir.

Orta Doğu ise her zamandan fazla barut ve kan kokusu ile doludur.

Gelecek karışık ve karanlık günler yalnız İsrail'e, ABD'ye, komünist Rusya'ya, Fransa ve Suriye'ye mi faydalı olacaktır?

Dökülen kanlar, yıpratılan, ezilmek istenilen Filistin Kurtuluş Teşkilatının hesabını kim ödeyecektir? Kapitalist ve komünist oyunlarının sürdüğü dünyamızda hürriyet ve insanlık, hak ve adalet kendisini belirtebilecek gücü kazanacak mıdır?...

Türkiye'nin yeri ve rolü ne olacaktır? Yalnız seyir mi edecektir?

CCIX. LÜBNAN'DA FİLİSTİN KURTULUŞ TEŞKİLATI VE LÜBNAN MÜSLÜMANLARI EZİLİYOR. KÂRLI ÇIKAN YİNE İSRAİL. YAHUDİLER YENİ TEKNİK PROJELER PEŞİNDE

23 Haziran 1976 Savaş Lübnan'ı tamamen sarmıştır. Filistin Teşkilatı ve Lübnan Müslümanları ezilmektedir. İsrail'de yeni planlar, yeni programlarla Orta Doğu'nun en teknik gücüne, enerjisine sahip bir ülke

olma girişimi içindedir. İsrail'i bütün maddi ve manevi kaynaklarıyla destekleyen başta ABD ve beynelmilel teşkilatlar onun işlerini kolaylaştırmaktadır.

"Akdeniz'den Kızıl Deniz'e Kanal Açılacak" başlıklı Tel Aviv çıkışlı haber, aslında bu girişimin Akdeniz'le Ölü Deniz veya Yahudilerin deyişle "Yam Ha-Melah"ı (Tuz Denizi) birbirine bağlamaktır. Ölü Deniz, deniz seviyesinden 400 metre kadar aşağıda çukurdadır:

Enerji kaynakları olmayan ve bu yüzden de geniş ölçüde enerji sıkıntısı çeken İsrail, bu önemli meselesini yeni bir kanal yapımı ile halletmeyi düşünüyor. Kanal, Akdeniz'le Ölü Deniz arasında 496 metreyi bulan seviye farkından yararlanarak yapılacak ve İsrail'in Akdeniz'deki Aşdod Limanı'ndan Ölü Deniz'de En Gedi denilen yere kadar uzanacak. Kanalın boyu 81 km olarak hesaplanmıştır. Bir kısmı denizin altından tünel olarak, geri kalanı da denizin üstünden açılacak.

Önümüzdeki günlerde İsrail Hükûmetinin kesin karar alacağı proje, İsrail'e iki yönden yarar sağlayacak.

Önce İsrail'in enerji sıkıntısını geniş ölçüde azaltacak, planlamaya göre kanal sayesinde Akdeniz'den Ölü Deniz'e yılda akacak olan 1 milyon metre küp su, hemen yakına kurulacak türbinlerle enerjiye çevrilecek ve İsrail böylece her yıl 175 bin ton petrol ve kömürü daha az ithal edecek.

Kanalın sağlayacağı ikinci yarar da oldukça önemli. Yılda bir milyon metre küp akan su sayesinde gittikçe azalan Ölü Deniz'in su seviyesi yükselmiş olacak. Ölü Deniz'deki su seviyesinin azalmasının sebebi ise Ürdün Nehri'nin yeteri kadar su akıtmamasıdır. Çünkü Ürdün, İsrail ve Lübnan sulama tesislerinde Ürdün Nehri'nin suyundan faydalanılmakta, bu yüzden de Ölü Deniz'e yeterince su gelmemektedir. Böylece Ölü Deniz'de seviye kaybını Akdeniz'den gelen su kapatacaktır. Kanal yapımında Hükûmeti tek düşündüren husus, açılacak su yolunun yer altından geçecek kısmının İsrail işgali altındaki Batı Ürdün topraklarından uzanmasıdır. Böyle olunca da, kanal yapımından önce iki ülke arasındaki İsrail ve Batı Ürdün siyasi meselelerinin çözülmesi gerekecektir. Belki bu çözüm imkânsız görünebilir. Ancak İsrail'in hayati önem taşıyan kanal inşası için göze almayacağı hiçbir şey yoktur.⁶⁸⁴

26 Haziran 1976 Amerika Temsilciler Meclisi, 1977 yılının 30 Eylül tarihine kadar hem de şartlı olarak Kıbrıs meselesine bağlanarak 125 milyon dolarlık kredili silah satışı ve yalnız 50 milyon dolarlık bağış ihtiva ederken İsrail'e 4.5 milyar dolar, Mısır'a da 1.7 milyar dolarlık askerî

yardımları onaylamış ve kararın kesinleşmesi için Senatoya göndermiştir. Ayrıca ABD Başkanı Ford'un da benimsemesine bağlı bir karardır. Amerikalı Yahudi milyarderleri ve diğer bağışlar hesap edilirse bu miktar 10 milyar doları aşar.⁶⁸⁵

Bu haber, diğer gazetelerde kesinleşmiş bir karar olarak alınmamıştır.

GÜVENLİK KONSEYİNDE FİLİSTİN HALKINI SAVUNDUK

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER, (Hürriyet) Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinde, Filistin halkının vazgeçilmez haklarının iadesinin görüşülmesi sırasında söz alan Türk delegesi İlder Türkmen, Arap ülkeleri ve Filistin Kurtuluş Teşkilatının genel siyaseti ve görüşüne paralel bir konuşma yapmıştır.

Büyükelçi Türkmen, Türkiye'nin Filistin davası ve Filistin halkı ile ilgili ilişkilerinin çok eskiye dayandığını ifade ederek, Siyonizm hareketinin öncüsü Theodor Herzl'in Osmanlı İmparatorluğu hükümlarlığı altında bulunan Filistin'de bir İsrail devleti kurmak için zamanın Padişahı Abdülhamit'ten izin istediğini bildirmiştir. Türkmen, Herzl'in isteğinin dikkate alınmaksızın reddedildiğini söyledikten sonra "Osmanlı İmparatorluğu'nun parçalanmasını takip eden yıllarda da Türkiye'nin görüşü değişmemiştir. 1947'de Filistin'in bölünmesini mümkün kılan 181 sayılı BM kararına da Türkiye muhalif kalmıştı. Birleşmiş Milletlerin o zaman aldığı karar, yakın tarihlerin en büyük adaletsizliklerinden birini ortaya çıkarmıştır. Filistin halkı zalimce evlerinden, vatanlarından sökülüp dışarı atılmışlardır. Bu adaletsizlik Filistinlilerin hâlâ vazgeçilmez hakları sayılmaksızın mülteci olarak veya yabancı hâkimiyet altında yaşamaları şeklinde devam etmektedir." demiştir.

Türkmen, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi tarafından "Filistin halkının vazgeçilmez haklarının iadesini sağlamak" amacıyla teşkil edilen 20 üyeli bir komiteye dahil olan Türkiye'nin bu hususta hazırlanan bir raporu desteklediğini de eklemiştir.⁶⁸⁶

Türkiye'nin Lübnan olaylarından alacağı çok ders vardır. Türkiye'yi bölücülük, parçalayıcılık, yıkıcılık, mezhep ve ırkçı bölgecilik kışkırtmaları sarmakta; silahlı çatışmalar, bombalar, dinamitler patlamakta, Türkiye'nin evlâtları ölmektedir.

Yüz kadar gizli-açık teşkilat faaliyet hâlinindedir.

Beynelmillel komünizm, en azgın saldırılar içinde komünizm, ihtilalci sosyalizm, yıkıcı bölgecilik alıp yürümüştür. Kıvılcımlar bir yangının ışı reti değil midir?

Bunlara dair geniş açıklamalar sonuç bölümündedir.

5 Ekim 1976 *Milliyet* gazetesinde Orhan Tokatlı, "Diken Üstündeki İsrail" başlıklı bir tefrikaya başladı. Bu seyahat izlenimleri içinde İsrail'i övmektedir. Ve İsraili Yahudi teğmen kadının: "... barışta İsraili asker sıkılmaz. Ama onları bir de savaşırken görün." dediğini anlatıyor ve İsrailileri şöyle övüyor: İsrail'de gördüğünüz genç ve güzel insanları dünyanın hiçbir yerinde bir arada görmek mümkün değil."* (Sanki dünyayı dolaşmış ve bütün insanları gözlemlemiş, incelemiş bir eda ile yargıda bulunuyor.) Golan Tepeleri'ni işgal eden İsraililerin şu sözleri de ibretle okunmalıdır: "Dünya bir araya gelse ve üstümüze varsa bizi bu tepelerden ayıramazlar. Bu tepeler Suriye'nin elindeyken neler çektik."** İşte İsrail emperyalizminin itirafı. Orhan Tokatlı; aslen Yahudi (dönmesi) olan ve Türkiye'de Marksist-sosyalist çalışmaları ile karışık birtakım davranışları görülen ve 1955 yılında Ankara'da mütercimlik, gazetecilik yaparken sınır dışı edilen ve "AFP ajansında çalışan Erol Güney'in öyküsünü de kendinden dinleyelim." dedikten sonra onun kendi hesabına anlattıklarını doğru kabul ederek, Türkiye'deki çalışmaları uygun görülmeyle (casus olduğu ileri sürülerek) sınır dışı edilmesini şöyle savunuyor: "İşte 20 yıl önce bir gazetecinin Türkiye'de başına gelen öykü bu..." Üçüncü tefrikadaki başlık vaktiyle Türkiyeli Marksist-sosyalistlerin, bu arada Çetin Altan'ın pek fazla ilgisini çektiği ve övdüğü kibbutzlar hakkındadır. Başlık şöyledir: "Kibbutzların Yerini Moşavlar Alıyor."*** Kibbutzlar askerî yönü de olan ortaklaşa çalışılan, bölüşülen çiftliklerdir. Moşavlar mülkiyet hakkına ve özel girişime dayanır. 1962 yılında İsrail'de bulunduğum zaman bazı kibbutzların er geç moşavlara yerini terk edeceğini söylemiştik.

10 Ekim 1976 Türkiye Dış İşleri Bakanı İhsan Sabri Çağlayangil "İsrail'in Camilere Yaptığı Saldırının Önlenmesini İstedi" başlığıyla bazı milliyetçi gazetelerde THA'ya atfen Türkiye Dış İşleri Bakanı'nın İsrail işgali altında bulunan Şeria Nehri'nin batı yakasındaki El-Halil şehrinde camileri tahrip ettiğini, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kurt Waldheim'a anlatmış ve bu olaylara bir son verilmesini istemiştir. "İslâm Konferansı'nın Başkanı sıfatıyla Waldheim'la yaptığı görüşmede Çağlayangil, İslâm ülkelerinin şikâyetlerinin İsrail'e duyurulmasını istemiştir. Bu görüşmeden sonra İsrail Dış İşleri Bakanı Yigal Allon'la görüşerek bu şikâyetleri kendisine anlattığı bildirilmektedir..."****

* Orhan Tokatlı, *Diken Üstündeki İsrail*, *Milliyet*, 5 Ekim 1976.

** Y.K. *Milliyet*, 7 Ekim 1976.

*** Y.K. *Milliyet*, 6 Ekim 1976.

**** *Hergün*, 10.10.1976

10 Ekim 1976 Bütün gücüyle açıkça ve bazen el altından Lübnanlı Hristiyanları destekleyen İsrail, bu defa sınırlarda birkaç kilometrelik içeri sızmalardan ileri geçerek, Hristiyanlara yardım için ilerliyorlar. Vakit vakit 60 kadar İsrailli tankların ilerleyip, Lübnanlı Müslüman köyleri yıktığı veya işgal ettiği gelen haberlerden anlaşılmakta ve bu faaliyet televizyonlara kadar yansımaktadır.

20 Ekim 1976 İsrail kuvvetleri Güney Lübnan'a 8 kilometre mesafede bulunan Yarun köyünü işgal ediyor.*

21 Ekim 1976 Nobel Edebiyat Ödülü'nü gene Amerika Birleşik Devletleri tebaalı bir Yahudi yazar olan Seul Bellov kazanıyor. Yahudi yazar 61 yaşında olup ayrıca *Yahudi Hikâyeleri* adlı bir kitabı da var.

24 Ekim 1976 ABD Başkanı Ford; Deniz-Hava-Kara Kuvvetleri Kurmay Başkanı General George Brown'un İsrail ordusunun ABD'ye yük olduğunu söylemesine karşılık vermiş ve bu sözler kısmen doğru olmakla beraber, "ihtiyatsızdır" demiş ve 1973 yılının ekim ayında ABD'nin İsrail'e çok büyük yardımlarda bulunduğunu doğrulamış ve şunları söylemiştir: "O zamandan bu yana, 1973 yılının ekim ayındaki İsrail-Arap Savaşı sırasında İsrail'e silah şevki için kurulmuş hava köprüsü yüzünden kısmen boşalmış olan Batı Avrupa'daki ABD silah stoklarının yeniden dolmaya başladığını" sözlerine eklemiştir. Washington çıkışlı ve Anadolu Ajansı tarafından verilen bu haber için ABD Başkanı Ford'un "İsrail'den "artık ABD'nin sağlam müttefiki" diye bahsetmesi dünyayı, olayları ve meselelerin içyüzünü aydınlatması bakımından önemli bir resmî itiraftır.**

ABD'nin tıpkı İsrail gibi Yunanistan'ı da çağdaş silahlarla beslediği ve sözde müttefik Türkiye'ye de silah ambargosu koyuşu, parasıyla bile silah satmayışı, Türkiye'nin ibret alması gereken çok önemli bir olgudur. Öte yandan başta Fransa olmak üzere hemen bütün Avrupa devletleri (AET) Yunanistan'ı askerî, siyasi ve mali, iktisadi destekleme yarışışındadırlar. Avrupa tam bir Türk düşmanlığını söz hâlinde fazla söylemeden bir haçlı zihniyetiyle ortaya dökmüştür. Yunanlıları Türkiye'ye karşı hazırlama yarışışındadırlar.

* *Tercüman*, "İsrailliler, Güney Lübnan'da bir köyü işgal etmiş", (Beyrut-AA), 20.10.1976.

** *Hergün*, "Ford: İsrail ABD için bir yük değil sağlam bir müttefiktir", Washington AA, 24 Ekim 1976.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SONUÇ

I. YAHUDİLER

Yahudileri beş grupta mütalaa etmek gerekir:

1. Dünya üzerine dağılmış Yahudiler.
2. Türkiye Yahudileri.
3. a) Yahudi asıllı olmakla beraber dinini değiştirmiş görünen Yahudiler.
b) Yahudi asıllı olmakla beraber din ve milliyetini değiştirmiş görünen Yahudiler.
c) Yahudi mezheplerine mensup olmakla beraber soyca Yahudi olmayan, asıl Yahudilerin Yahudi saymadıkları kimseler. Karaim gibi (Hazar Türkleri).
4. Türlü Yahudi üst örgütleri ve Siyonist Teşkilatı içindeki Yahudiler.
5. İsrail devleti ve içindeki Yahudiler.

A. Yahudi Ruh Bilimi (Psikolojisi)

Yahudi Ruh Bilimi; i) Millî-dinî mahiyetteki kutsal saydıkları kitapları ve ii) Yahudi kültürü, Yahudi öğretim ve eğitimi içinde yetişmeleri yanında, iii) Tarih boyunca başlarına gelen türlü olaylar sonunda teşekkül ve tebarüz etmiş sürekli edebiyat ve tarih kitaplarıyla beslenmiştir. Bu psikoloji şimdi İsrail devletinin kuruluşu Amerika Birleşik Devletleri, İngiltere ve Fransa'daki hatta komünist Rusya'daki Yahudi gücü ve etkisiyle kendilerine göre olumlu değişmeler göstermektedir:

1. Yahudi ketumdur, sır tutar.
2. Kurnazdır, hileye sapıcıdır.

3. Dayanıklıdır, mütehammildir.
4. Sabırlıdır.
5. İhtiyatlı, tedbirlidir.
6. Gürültücü, yaygaracı ve telaşlıdır.
7. Adsız kalmaya, gizliliğe uygun davranır.
8. Gösteriş düşkünü değildir. (Zengin kadınlar küpe, kolye, yüzük ve böylece mücevhere çok düşkündür.)
9. Yahudi örgütünün verdiği görevi gerekirse yapmaktan sakınmaz.
10. Çıkarlarına, kazancına ve maddeye, zevklerine çok düşkündür.
11. Gündelik törenlerde, düğünlerde şık giyinir. Diğer zamanlarda kıyafet ve giyimine fazla özen göstermez.
12. Avareliği, geziciliği sever. Bundan da adı "serseri Yahudi"ye çıkmıştır.
13. Dinine ve din adamlarına çok bağlıdır. Onların sözü kanun yerindedir.
14. Yahudi, millî ülküsüne sadıktır ve ona hizmet ruhunu benimsemiştir.
15. Belli etmez görünse de, kindar ve intikamcıdır. Bu tarih boyunca onun gücünü teşkil etmiştir.
16. Tutumludur, cimridir.
17. Başkalarına (Yahudi olmayana) ikiyüzlü davranmayı, yalan söylemeyi tabîî görür. Ahlaki ilke ve esasları millîdir, yalnız Yahudiler arasında geçerlidir.
18. Mali, iktisadi konularda tarih boyunca alışkanlık ve beceri kazanmıştır. Kendine güvenir.
19. Yahudi, Yahudi ırkçısıdır.
20. Uzmanlığa önem verir.
21. Plancı ve teşkilatçıdır.
22. Disiplinli çalışır.
23. Gelenekçidir. Fakat ilim ve tekniğin yeni buluşlarını benimser.

İki bin yıldır sürgün ve göçmen hayatı sürdüren Yahudiler; şefkat, merhamet, insancılık, insanlık fikrini ve felsefesini yaymaya çalışmışlardır. Bilhassa İkinci Dünya Savaşı'nda Nazi ve faşistler tarafından suçlu olan, yabancılara ajanlık eden ve ihanette bulunanlarla birlikte ayırım yapılmadan ve haksız olarak kadın, çoluk çocuk, yaşlı kamplarda ıstırap çekmişlerdir. Bir kısmı hastalanmış, hayatını kaybetmiştir. Bunun hakkında birçok hatıralar,⁶⁸⁷ piyesler yazılmış, filmler çevrilmiştir. Fakat bu acıklı ruhi durumdan kurtulup kendisinin hükümrân olduğu devleti kurunca o da tutuklananlara aynı ağır işlemi yapmış; Yahudi çıkarlarını için yerlileri sürmüş, baskın, vurmak, öldürmek konularında kendisine zulmedenlerden pek de farklı davranmamıştır. Bunlar da insan dememiştir.

İsrail dışındaki Yahudiler oldukça değişik tipler göstermekle beraber, umumiyetle, koyu renk saçlı, koyu renk gözlü ve esmerdirler. Değişik bölgelerin, değişik tipleri ve mizaçları vardır. Ülke, yaşadıkları hayat şartları, eğitim ve öğretimi farklı yerlerde yetişenlerde, Yahudilik ruhunda, din ve millî ülküde ortak, aynı görüşte olmalarına rağmen duygu, nezaket anlayış ve davranışında farklılık görülüyor.

Kaba, zayıf görgülü, cahil Yahudilerin de göçmen olarak geldikleri memleketler vardır. İsrail, yerli (Sabra) bir nesil yetiştirmektedir. Onlar çok koyu bir din ve tarih şuuru, millî duygu ve görüşü tamamen benimsemiş, savaşçı bir zihniyete uygun olarak yetiştirilmektedir. İsrail'de muhtelif Yahudiler arasındaki farklılığın, her gün giderilme çabası içinde bulunulduğunu gösteriyor.*

Pis Yahudi, korkak Yahudi, gibi damgalar artık gerçeğe uymamaktadır. Şartlar, imkânlar, yetişme tarzı, mali farklılık, o devletin baskısı bunları etkilemektedir. Yahudi dininden, Musa'dan çok önceleri ilahlara çocuk kurbanı tanınmıştır. Fakat Tevrat'ta bu türlü bir inanç yer almamıştır. "İğneli fiçı" deyimini içinde çocuk kanını akıtmak ve Pesah'ta onu bir fiçı içinde bırakmak iddiasını Yahudiler iftira olarak kabul eder ve bunu reddederler. Buna "kan iftirası" derler.

"İğneli Beşik" ya da "İğneli Fiçı" veya Yahudilerin "Kan İftirası"

Yüzyıllardan beri Yahudilerin, mayasız kete yedikleri Pesah Bayramı için, tuzsuz, mayasız keteye karıştırmak üzere Hristiyan olanlardan

* Hayrullah Örs, *Musa ve Yahudilik*, İst. 1966. (Bilhassa Yahudi dinî hakkındadır.)

Doç. Dr. Yaşar Kutluay, *İslâm ve Yahudi Mezhepleri*, Ankara 1965, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Yayınları.

kaçırdıklarını iğneli fıçıya atarak kanını akıtıp, Pesah için yapılan özel keteye kattıkları iddiası vardır. Bu konu üzerinde bilhassa Hristiyanlar, Yahudi düşmanlığını böylece arttırmışlar ve birtakım olaylar ileri sürmüşlerdir. Kanuni Sultan Süleyman zamanında, 1530 yılında Amasya'da Karabet Hancıyan'ın kaybı üzerinde yapılan araştırmada şehir dışında ölü olarak bulunmuştur. Avayep Yakob ve arkadaşlarının bu suçu işlediklerine kail olan Amasya Kadısı Mevlana Hüseyin Tosun, sanıkların itirafları üzerine, idam cezası vermiştir. Bunun herhangi bir cinayet olması kuvvetle muhtemeldir, işe, iğneli fıçı adı da karıştırılmış görünüyor. Gene 1633 yılında İstanbul'da Yani adlı bir Rum çocuğunun Pesah (mayasız kete) (hamursuz sözü hatalıdır) zamanında kaybolması üzerine esasen tarih boyunca Yahudilere çok zulüm etmiş olan Rumlar bu bahane ile Yahudi mabetlerine (beyt knesetler) saldırmışlar, Yahudi mağazalarını yağma etmişlerdir. Hâlbuki ortadan kaybolan on beş yaşlarındaki Yani'nin cesedi de bulunmuş değildir. Bir belge olmadan Rumlar bunu vesile ederek Yahudilere ağır düşmanlıklarda bulunmuşlardır. Gene Katolik papazlarından Torna ile hizmetçisi İbrahim Kamara 3 Şubat 1840 tarihinde kaybolmuşlar, iddiaya göre Yahudiler tarafından öldürülmüş, kanları Antakya hahamlığına gönderilmiş ve mayasız ekmeğe karıştırılmıştır. Bunu bahane ederek Katolik cemaati birçok memlekette Yahudilere bir yığın baskı ve zulümde bulunmuşlardır. Hâlbuki buna dair de ortada bir kanıt mevcut değildir. Herhangi bir cinayet olmuşsa bu hemen, iğneli fıçı şekline çevrilmiş görünüyor.

Aleni mahkemeye sevk edilen sanıkların itiraf ettikleri ileri sürülmüş, önce mahkûm edilmişler, fakat sonra Şam, Osmanlıların Mısır'ın işgalinden bu şehri kurtarması üzerine, Avusturya devletinin de ricası üzerine dava yeniden görülmüş, sanıklar işkence altında böyle ifade verdiklerini bildirmişlerdir. Böylece suç tespit edilmemiş, yalnız bir dosya hâlinde kalmış, sonra 1870 yılında Paris'te Yahudi Nazırı Cremieux'un bulunduğu zamanda bu dosya kaybolmuştur. Gene 1840 yılında Rodos Adası'nda, Nikola adlı bir Rum çocuğunun Eliyakim ve Deon adlı iki Yahudi tarafından iğneli fıçıya atıldığı ve mayasız kanının katılmak istenildiği, bu kanın Rodoslu zengin Yahudilerden David Mizrahiye teslim edildiği iddia edilmiş ve Hahambaşı Yakob İsrail ile dokuz Yahudi, Rumların tanıklığıyla tutuklanıp muhakeme edilmiş ve mahkûm olmuşlardır. Diğer bir olayda; Manastır'da Yahudi mahallesinde çıkan bir yangın sırasında bir evin bodrum katında duyulan bir iniltiyle halk ve itfaiye bodrumdan Manastır'ın Magorova köyünden on beş yaşlarında Bulgar Kostioğlu Dobra adlı bir çocuğu çıkarmışlar. İddiaya göre, mayasız keteye katılmak üzere zamanını bekliyormuş! Sanıklar yakalanıyor ve itiraflarda bulunarak Yahudi mahallesinde idam ediliyor-

lar. Bunun da o bölgedeki Bulgar, Hristiyan halkın bir girişimi olduğu anlaşılıyor.*

Osmanlı Divan-ı Hümayununun ve Osmanlı Devleti'nin bu türlü iddia ve iftiralara karşı durmak istediğini anlatan bir belge dikkati çekiyor. Başbakanlık arşivinde 78 numaralı mühimine defterinin 846. sıra numarasında şöyle bir kayıt dikkati çekmektedir: Birinci Sultan Ahmet, 14 Zilhicce 1017 tarihinde Silistre sancağındaki bütün kadılara bir genelge göndermiş ve bazı şaki ve şerir adamların Yahudilere "Sizi adam katledip kanı ile ekmek pişirip yersiz deyü isnat etmekle celb ve ahz etmek için bazıları müddei ve kimi şahit olup bu veçhile rencide" ettiklerini Dergah-ı Muallaya arz etmişler. Padişah bu çeşit davalara bakılmamasını kadılara emrediyor, hatta böyle birtakım iddialarla davaya bakan kadıların cezalandırılmak üzere adlarının "Dergah-ı Hümayuna arz edilmesi" de ehemmiyetle kaydedilmektedir. Bu belgeye göre Osmanlı Devleti zamanında bu iddialar, bir iftira şeklinde görülmektedir.

Avrupa'da, bilhassa Rusya'da sık sık Yahudilerin iğneli fiçıda çocuk öldürdüğü iddiasıyla cemaatleri birbirine düşürdükleri veya Yahudi düşmanlığı yaptırdıkları görülmektedir. Mayasız ekmek, daha doğrusu tuzsuz kete bayramı, Yahudilerce Pesah adını alır. Bu, Mısır'dan, Fırun'un'dan kaçışın ve o kaçış günü hamura maya koyamadan, hamur kabarmadan yola çıkışın ifadesidir. Yaklaşık olarak M.Ö. 1250 yıllarında olmuştur. O tarihten bugüne kadar 3227 yıl geçmiştir. Hz. Musa bir peygamber olduğuna göre, bu türlü insan kanını hamura katmayı teklif etmeyeceği aşikârdır. Üstelik buna dair, saptırılmış, bozulmuş Tevrat'ta dahi bir hüküm yoktur. Ayrıca kan mekruh sayılır. Dünyada 20 milyon Yahudi bu Pesah denilen ve bir hafta süren dinî bayramda, ekmek yemez, tuzsuz kete yer. Bu kadar müddet ve bu kadar kişiye yetecek keteye katılacak kanın yüzlerce kişiden alınması gerekir. Buna dair kesin bir belge ve kanıt göstermek mümkün olamamıştır. Ayrıca Kur'an'da Yahudilerin, Allah'a sadık kaldıkları, doğru ve iyi davrandıkları zamanlar için övüldüğü; ihanet, inkâr, sapkınlık ve kötülük hâllerinin belirtildiği ve suçlandırıldıklarını görüyoruz. Onların aşırı, cumartesicilikleri, altın buzağıya tapışları, hile ve yalana sapışları anlatılmış fakat (iğneli fiçı) ve insan kanının keteye karıştırılması olayı yer almamıştır. Eğer Hz. Muhammed zamanında böyle bir âdet görülseydi, İslâm tarihinde de yer alırdı.

* Cevat R. Atılhan, *İslâm'ı Saran Tehlike ve Siyonizm*, Sf. 78-83. *Hergün*, "Tarih Sohbeti", 15 Ağustos 1976.

Yahudiler, her yıl Yom Kipur (Kefaret, gûnahtan arınma günü) ayini, dinî töreni dolayısıyla kurtulduklarına inanırlar ve içsel bakımdan rahatlarlar. Bu en önemli dinî günün, onların suçluluk ruh hâletinden kurtulmalarını sağladığına inanırlar.

B. Semitik Kavim

Sami soydan denilen Yahudilere karşı Amerika ve Avrupa ülkelerinde Yahudi düşmanlığı sık sık görülmüştür. Hristiyanlara göre İsa'nın çarmıhta işkence ile öldürülmesinin sorumlusu Yahudiliktir. Birçok sebeplerle muhtelif ülkelerde Yahudi düşmanlığı çok ağır olmuştur. Bu akıma da antisemitizm denilmektedir. Yahudiler bu düşmanlığın; başarıları, iktisadi, mali, kültürel maharetlerini kıskanmanın sonucu olarak ortaya çıktığını ileri sürerler. İnsancılık, eşitlik, merhamet, insan hak ve hürriyeti vb. sözlerini kendileri hesabına kullanarak bir yandan insancıl felsefi, içtimai görüşler ortaya atar, bir yandan kapitalizm, bir yandan sosyalizm ve komünizm ve hatta şüpheciliği, inkârcılığı (nihilizm) bir fikir ve edebiyat konusu olarak kullanırlar. Ayrııcı, bölücü ve tefrikalarla bir milleti kemirici ve sömürücü yönünü çeşitli görüşler içerisinde gizlemeye çalışırlar. Bu sebeple basına, yayına vb. hâkim olmaya uğraşır ve iç didişme ve sağ-sol çatışmasını körüklerler. Bu yüzden de karşı davranışlarda bulunulduğunda feryatlarını bir propaganda ustalığıyla her tarafa duyururlar.

Antisemitizm, İspanya, Almanya ve Rusya'da çok kanlı bir düşmanlığın örnekleri olarak gösterilebilir. Keza bir vakitler Yahudiler, Büyük Britanya hatta Fransa'da da küçümsenmiş, kovulmuşlardır. Yahudi, zaman ve şartlara göre daima altın veya para hâkimiyetini, mali, iktisadi üstünlüğü Yahudi çıkarlarına uygun şekilde sağlamaya çalıştığından ve siyasi hayatı da etkilemek istediğinden kendisine karşı cephe alınmasına sebep olmuştur.

Yahudilerin ana vatanlarının da gerçek yeri tartışmayı muciptir. Yahudilerin ilk bulunduğu yerler, Sami ırka mensup oluşları dolayısıyla Arabistan veya Kuzey Mezopotamya olarak belirmektedir. Hz. İbrahim M.Ö. yaklaşık 2000. yıl ile Yakup zamanı (XVI. yüzyıl) ve daha sonra Musa'yı takiben tahminen (M.Ö. 1210) Filistin'e gelmişler, buraların yerlilerini, Filistinlileri ve Kenanlıları böylece oradan sürmeye veya onlara hâkim olarak yerleşmeye çalışmışlar ve yerlilerin çok kanını dökmüşlerdir. Bu bölgede bilhassa Davut ve Süleyman zamanlarında büyük bir devlet kurmuşlar, sonra İsrail ve Yehoda Devleti diye ikiye bölünmüşlerdir. Daha sonra birçok istilalara, sürgünlere uğramışlardır. Bunları birinci

ciltte görmüştük. M.S. 70 yılında Yahudiler buralardan kütleler hâlinde sürülmüşler ve eski yaşadıkları topraklarda pek azı kalabilmiştir. Kafkasya üzerinden Türk ülkelerine kadar çıkanları olmuştur. Keza Hazar Türkleri arasında Yahudi dini telkini etki yapmıştı. Bazı hakanların Yahudi dinî ve tarihi ile ad aldıkları görülmüştür (Hanuka vb. gibi). Avrupa'ya yayılan, yerleşen Yahudiler bilhassa İspanya'ya yayılmışlardı. İslâmların yönetiminde rahat bir hayat yaşarlarken çok koyu ve çok mutaassıp Katolik olan İspanya'da nihayet Yahudi düşmanlığı engizisyona kadar ulaşmıştır. Her ne kadar İspanya Sarayı'nda nüfuzlu Yahudiler bulunmuş ve Kraliçe İzabella'yı etkilemişlerse de bu akıbetten kurtulamamışlardır. 2 Ağustos 1492'de İspanya'dan 300.000'i aşkın Yahudi kovuldu. Amerika'da Yahudi tarihini Kristof Kolomb ile başlatırlar. Zira Kristof Kolomb'u destekleyen ve onunla seyahate çıkan tercümanı Luis de Torres, operatör Marko, Dr. Bernal ve Alonzo de la Gaile ve Gabriel Sanches Yahudi idiler. Sahile ilk çıkan ve tütünün kullanılmasını bulup yayan Yahudi Luis de Torres'di. Küba'ya yerleşerek, tütün işlerini denetimi altına aldı, Yahudileri korudu. Kolomb'un gemisinin doktoru Bernal'in desteği ile Kolomb'a bir suikast düzenlendi, mükafat alacağına hapis haneye gönderildi. Böylece Yahudiler bir taraftan da önce Brezilya'ya yerleştiler. Brezilya ile Danimarka'nın arası açılınca, Yahudiler o vakitlerde Danimarka'nın kolonisi olan New York'a yerleştiler. Önce halk istemedi ise de sermaye gücü ile yerleştiler. Kendilerine karşı türlü engeller çıkarılan Yahudilere yeni elbise satmaları yasaklanınca, onlar da kullanılmış eşya ve hurda ile çöp, süprüntü işleriyle uğraştılar ve bundan da kâr ettiler. Amerika ihtilali sırasında Yahudilerin çoğu Philadelphia'ya (Filadelfiya) kaçtılar. Sükûnet olunca tekrar New York'a döndüler. Günümüzde Amerika Birleşik Devletleri'nde en az 6 milyon Yahudi yaşamaktadır. Çoğunluğu New York'tadır. Buraya Yahudi şehri adı da takılmıştır. Ticarete, şehrin arsalarına, madencilığe, sanayiye hâkim olmuşlardır. Birçok Yahudi yazarları bu sebeple, vadedilmiş toprakların Amerika; New York'un ise yeni bir Yerusalaym (Kudüs) olduğunu yazmaktan, ilandan çekinmemişlerdir. Hatta daha aşırı bir çıkışla: "Rocky Dağları'nın tepelerini, Siyon Dağları olarak anlatmışlardır." (688) George Washington zamanında 4 bin zengin tüccar Yahudi kişi bulunmaktaydı. Bunlar bir yandan ihtilalci kolonilere borç verdiler. ABD'de tiyatro tamamen Yahudilerin elindedir. Kitapçılık, piyes vb. hemen hemen onların denetimindedir. Sinema sanayii, şeker sanayii ve Amerikan sanayiinin çoğunda Yahudiler % 60 hâkimdir. Musiki organizatörlüğü, mücevher, tahıl, pamuk, petrol, çelik ticareti; dergi yazarları, haber ajanları, alkollü içkiler, türlü sanayi kolları Yahudilerin denetimindedir. Silah sanayiinde Yahudiler söz sahibidir. Yahudiler içte ve dıştaki Yahudilerle sıkı bir iş birliği hâlindeyler. Para

piyasasına hatta ABD sinemasına ve oyuncularına hâkim olan Yahudilerdir.⁶⁸⁹

İspanya'dan kovulan diğer Yahudilere gelince, Avrupa'nın değişik bölgelerine ve bu arada Osmanlı İmparatorluğu'nu yöneten bazı padişahların özel emirleriyle Türkiye'ye alınmış ve muhtelif yerlere yerleştirilmişlerdir. Bir kısmı dönmüş görünmüş, saraylara doktor (hekim) olarak girmişler veya sarraflık yoluyla borç verme ve altın üzerinde önemli bir rol oynamışlardır. Fatih Sultan Mehmet'in Yahudilikten dönmüş görünen özel hekimi tarafından zehirlendiği iddialarını da hatırlamak mecburiyeti vardır.

C. Yahudiler her memlekette aynı taktikle hareket etmişler, varlıklarını hâkim bir mevkie getirmek için özel tutum ve davranışlarla hareket etmişlerdir. Sayıları, yerli halktan fazla olmadığı hâlde bu başarılarının sırrı nedir? Sırrı koyu Yahudi ırkçılığı, Yahudi milliyetçiliği ve koyu bir dindarlık ve dinî hedeflere sahip oluşu ve birliği koruyuşu ile insani ve ahlaki ilkelerinin yalnız Yahudilere karşı uygulanışı ve mutlak bir dayanışma ve birbirini desteklemek ve tam bir Teşkilat ve disiplin içinde hedefe yönelmeleridir. İsyan ve ihtilallerde çok önemli sinsi roller oynadıklarına dair ileri sürülen görüşler vardır. Beynelmilel sermayeye hâkim olmaya çalışmışlardır. Buna dair çok açık belgeler, hatta öğünme ile dolu itiraflar vardır. Fransa İhtilali ve Bolşevik İhtilali'nde çok önemli rol oynamışlar, hatta bir yandan liberalizm akımından yararlanırken bir yandan da dünya sosyalist-komünist hareketlerine öncülük etmişler ve Rus İhtilali'nde, çarlığa karşı intikam savaşında en önde görevler almışlardır. Bütün bunlar çok uzun sayfalara ihtiyaç gösteren konulardır.⁶⁹⁰

Ç. Yahudiler Hakkında Bazı Söz ve Çalışmalar

İngiltere İmparatorluğu Başbakanı Beaconfield Kontu Benjamin Disraeli, Yahudi olmakla öğündüğünü yazmakta, eserlerinin kahramanlarını konuşturarak Yahudi gaye ve kudretini dünyaya yaymak istemektedir.

Disraeli'nin kitabındaki Yahudi kahramanı Sidonia: "Sahnenin arkasında olmayanlar bilemezler ki dünya, düşündüklerimizden bambaşka şahıslar tarafından idare edilmektedir." İngiltere'nin Başbakanlığını yapmış olan şahıs şunları söylüyor: "Avrupa'da müşahede ettiğimiz hiçbir entelektüel hareket yoktur ki, çoğunlukla Yahudiler katılmasın. İlk Cizvitler Yahudilerdir. Batı dünyasını korkutan esrarlı Rus diplomasisini organize edenler Yahudiler ve yürütenler yine çoğunlukla Yahudi-

lerdir. Şu anda Almanya'da hazırlanmakta olan ihtilal ki, mahiyeti İngiltere'de pek az biliniyor, tamamen Yahudilerin himayesinde gelişmektedir." Yahudilerin nasıl oradaki dine ve düşünceye karşı olan "serbest fikirli üniversite" için bağışlarda bulunduğunu belirten Disrael'i: "Ve her yeni nesilde onlar (Yahudiler), kendilerine düşman olan cemiyette daha kuvvetlenmeli ve daha tehlikeli olmalıdırlar." diyor.⁶⁹¹ Bunu söyleyen bir Yahudi'dir. Hem de İngiltere Başbakanıdır. Yahudiler hakkında, Yahudi ansiklopedileri onların düşünce, görüş ve uğraşları hakkında elbette en geniş bilgiyi vermektedir. Bilhassa yakın tarihli ansiklopediler dikkate alınmalıdır.⁶⁹²

33 Dereceli Mason Karl Marks

Marks, kendisini objektif görünme taktiği ve itirafı, içindedir: "Yahudilik, yeni bir dünya yaratamaz. Ancak dünyanın yeni yaratmalarını, yeni ilişkilerini kendi teşebbüs alanına alır. Çünkü sadece özel çıkar gereği olarak işleyen pratik ihtiyacını... Kendisi, hiçbir zaman bir yaratma meydana getirmez; sadece pasif bir şekilde işler, toplumun yarattığı şeyler üstünde beslenir. Yahudilik, burjuva toplumunun kemale ermesiyle zirvesine ulaşır. Burjuva toplumu ise kemaline ancak Hristiyan dünyasında ulaşır." "İşte bu Hristiyanlık, o Yahudi dininden doğmuştur. Ve şimdi tekrar kendini gene Yahudi dinine döndürmüştür... Hristiyanlık ancak görünüşte gerçek Yahudiliğe üstünlük kazandı." "Hristiyanlık, Yahudi dininin en yüksek fikridir."⁶⁹³ Yahudiliğin özgürlük istediğini; kapitalizmdeki, dindarlıktaki paraya, maddeye dair rolüne işaretlerle tahlil eden Karl Marks, dinsizliği överek⁶⁹⁴ tutarsız-birtakım görüşlerle, Yahudiliği kâh över kâh eleştirir görünmektedir.

Dr. Sigmund Freud

Psikanalizin kurucusu ve cinsî içgüdüyü ve libidoyu her şeyin kökü sayan Yahudi Freud, Yahudiliğini şöylece gösteriyor. *Musa ve Tek Tanrıcılık* kitabının sonunu tamamlıyor: "Bu araştırmamız sonucunda, Yahudi halkının vasıflarını nasıl nesilden nesile aktardıkları hakkında ortaya koyduğumuz araştırma biraz olsun aydınlanmıştır. Onların varlığını kaybetmeden zamanımıza kadar nasıl yaşadıkları çözülmesi gereken bir problemdir. Bu sırlara henüz tatminkâr cevap bulmak imkânsızdır..."⁶⁹⁵

"Aslında bilinçaltını (şuuraltı) ilk gören Freud değildir. Leibniz, ondan 200 yıl önce 'kendimizden geçtiğimiz, rüyasız uykuya daldığımız zaman bizde yer alan' gizli algılar üzerine dikkati çekmiştir."⁶⁹⁶ Freud'u öven bu solcu düşünür, övünme durumunda bile onun tenkidine (önsözlerde) temas etmiş onu eksik ve yanlışları ile belirtmiştir.⁶⁹⁷

Freud'un bütün yanlışlarını, onun değiştirilen yönünü öven ve insanı bir cinsî yapıdan ibaret göstermek gayretinde olanlar, sosyalist ve komünistler de taktik gereği onu benimser görünürler. Ayrıca aslen Yahudi olan düşünürler Freud'u sadece duygusal ifadelerle över ve büyük bir propaganda havası içinde tanıtır ve telkin ederler. Aslen Yahudi olan ünlü yazar Stefan Zweig (Sitefan Tsivayg) da, bu görevi yerine getirmiştir.*

Jean Paul Sartre

Jean Paul Sartre (Sartır) Fransa içerisinde bakarak Yahudiliği övüyor, onu masum görerek savunmayı benimsiyor ve antisemitizme saldırarak: "Bugünkü Yahudi, kavganın ta göbeğinde bulunuyor. Bundan şu sonuç çıkar ki, antisemitizmi kökünden kurutmayı sağlayacak olan sosyal devrim onun için gereklidir. Biz devrimi Yahudiler için de yapmış olacağız.

Ya o zamana değin ne olacak? Yahudi sorununun çözümünü devrime bırakmak, doğrusu biraz kaytarmacılık olurdu! Bu dava hepimizi ilgilendirir, hepimiz Yahudilerle omuz omuzayız, çünkü antisemitizm gidecek aşırı ulusçuluğa, nasyonal sosyalizme varır. Biz İsrailoğlu'nun kişiliğine saygı göstermezsek bizimkine kim gösterir? Bu tehlikeleri görüyorsak, bizi cellat yapan antisemitlerle istemeye istemeye paylaştığımız utancı derinden derine duyuyorsak, anlarız ki, bizler kendimiz kadar Yahudiler uğruna da dövüşmek zorundayız.

Duyduğuma göre antisemitizmle savaşmak üzere yeni bir Yahudi derneği kurulmuştur. Buna çok sevindim çünkü bu, içten Yahudilik ruhunun İsrailoğullarında yeniden geliştiğini göstermektedir."⁶⁹⁸

Dünya Yahudi örgütlerinden, dünya iktisat, kültür, siyaset vb. hayatından habersiz görünen Jean Paul Sartre, Yahudi hayranlığı içinde ve sadece Yahudi ve Fransız'ı insan sayan ifadeye gömülerek gerçeklere göz yummakta ve sözlerini şöyle sonuçlandırmaktadır: "Yahudiler bütün haklarına kavuşmadıkça hiçbir Fransız hür olamaz! Fransa'da, ya da bütün dünyada bir Yahudi hayat korkusu içinde titredikçe hiçbir Fransız kendisini güven altında sayamaz!"⁶⁹⁹

100 milyona yakın esir ve mazlum, mağdur Türklerin insani dertlerine kayıtsız, (anti-Türk) hareketi karşısında bilgisiz veya ilgisiz Jean Paul Sartre, güçlü ve hakkını savunacak dostu olan birkaç milyon Yahudi'ye acınıyor. Ona "Sen Fransa'ya her yönden acı." denebilir.

* Stefan Zweig, *Freud ve Öğretisi (Psikoanaliz)*, Çev. Emin Türk Eliçin, Remzi Kitabevi, İstanbul; 1969, Sf. 154,155.

D. Ünlü Yahudilerin, Yahudiler Hakkındaki Sözleri

“Yahudiler, insanlar arasında daima ayrı bir insan grubu, milletler içinde ayrı bir millet olmuşlardır.” Bu sözü ABD Yüksek Adalet Divanı Başkanı ve Dünya Siyonist Teşkilatı liderlerinden Louis D. Brandeis açıkça belirtmiştir. “Şu hakikati hiçbir zaman unutmayalım ki, biz Yahudiler, memleketi, mevkii, iman derecesi ne olursa olsun, her birimiz şerefli bir milletin azalarıyız.”⁷⁰⁰ Yahudiler kendi sözleriyle ne olduklarını anlatmaktadırlar. Leo N. Levi, Bene Berit (B'nai Brith) Başkanı 1900-1904'te şöyle diyordu: “Yahudi'nin apayrı olan karakteri sadece dininden dolayı değildir. Dininin ve ırkının birbirinden ayrılmayacak derecede de kaynaştığı aşikârdır. Fakat, bu 'ırk' fikrinin din ile birleştiği nokta ne olursa olsun, insanları meydana getiren şeyin sadece din olmadığı muhakkaktır. Yahudi dinine inanan bir kimse, bu dininden dolayı Yahudi olamaz. Hâlbuki doğuştan Yahudi olan bir kimse, dininden feragat etse dahi, yine Yahudi'dir.”

Ünlü Yahudi tarihçisi Graetz, Yahudiler için “El'an millî bir karaktere sahiptirler. Bu sadece, bir mezhep veya kilise tarihi zannedilmesin.” diyor.

Moses Hess, 1862'de yayımladığı *Roma ve Kudüs* adlı eserinde konuyu şöyle açıklıyor: “Yahudiler 'bir dinin mensupları' denilmekten çok daha başka bir şeydirler; onlar bir (ırk)tır, bir (kardeşlik)tir, bir (millet)tir.”⁷⁰¹ “Her Yahudi kendi ırkına mensuptur ve dolayısıyla Judaisme mensuptur. İster kendisi, ister ataları kâfir olsun.”⁷⁰² “Sevse de sevmese de her Yahudi bütün milletiyle tek bir vücuttur.”⁷⁰³ “Yahudi dini, her şeyden evvel, Yahudi vatanperverliğidir.”⁷⁰⁴

Yahudilerin gelecekteki mücadelesi Yahudi milletinin olacağını ve milletlerin onun dostluğunu arayacaklarını söylüyor.

Henüz İsrail devleti kurulmadan (1948) 28 yıl kadar önce yazılmış olan Henry Ford'un *Beynelmilel Yahudi* adlı eseri bu hususta çok önemli kaynaklara dayanıyor: “ABD Yüksek Adalet Divanı Başkanı, aynı zamanda Dünya Siyonist Teşkilatı lideri olan Louis D. Brandeis; *Siyonizm ve Amerikan Yahudileri* adlı eserinde şöyle demektedir: Âlimlerin tefekkürlerine ve meclislerin kararlarına rağmen bize 'Yahudi' dedirten şey, kendi hareketlerimiz ve içgüdümüzdür.”

Önceleri, Batı Londra Sinagogu'nda (Yahudi mabedi, beyt ha-knesset) İngiliz Yahudileri görevlisi olan Rabbi Morris Yasef (Joseph) *İsrail Bir Millettir* adlı eserinde şöyle yazıyor: “Hiç şüphesiz, İsrail büyük bir millettir. İsrail, onu iyice tanıyanlar tarafından, bir millet olarak tanınır.

Onu, bir tarikat ile karıştırmamalı. Yahudi milliyetçiliğini inkâr etmek, Yahudi'nin varlığını inkâr etmektir.”⁷⁰⁵

Yahudi avukat Betram B. Benas'ın *Siyonizm-millî Hareket* adlı eserinden birkaç cümle nakledeceğiz: “Judaizm; Hristiyanlık gibi tek bir şahsın ruhunu kurtarmayı vadetmeyip, bütün düşünceleri, Yahudilerin ‘tek bir millet’ olarak yaşaması etrafında toplamıştır.” (Sf.20)

“Katolik ve Protestanlar gibi Yahudilerin de bir mezhep olduğunu söylemek aptallıktır.” (Sf.34)

Yahudi yazarlarından Arthur D. Lewis, *Yahudi Milleti* adlı eserinde, milliyetçiliği ırki eleman üzerine kuruyor: “Yahudiler esasen bir millettir ve başlıca milliyetçilik elemanı olan ırki elemanını, diğer birçok milletten daha fazla koruyabilmişlerdir. Bir Yahudi'nin, Yahudi olduğunu anlamak, bir İngiliz'in İngiliz olduğunu anlamaktan daha kolaydır.”⁷⁰⁶

1887'de ilk basımı yapılan bir eserde, Yahudiler hakkında söylenen sözleri (bilhassa Almanya'da yaptıkları işleri) Theodor Fritsch belirtiyor:*

Yahudiler, kendilerini üstün bir kavim, üstün bir ırk görürler, bunu Tanrıları –Millî İlah şeklinde– Yahova'ya bağlarlar ve din kitapları onları üstün bir kavim, üstün bir millet olarak gösterir. Bir imparatorluğu hak olarak tanırlar. Yüzlerce Yahudi yazar, kitaplarında hep aynı ortak görüştedir. Amerika Siyonist Teşkilatının, İsrail'in kurulmasından çok önceleri yayımladığı *Siyonizme Rehber* adlı kitapta şöyle denilmektedir: “Millî dinlerine verilen ‘Judaizm’ adı dahi millî isimlerinden alınmıştır. Dindar olmayan bir Yahudi, yine Yahudi'dir. Ancak, ‘Yahudi’ adını inkâr ederse, onlarla olan alakasını kesebilir.” (Henri Ford, Sf.5.)

Henri Ford, bilinen bir gerçeği şöyle ifade ediyor: Yahudi'nin iki programı vardır. Birisi Yahudi olmayanların görmesi için hazırlanmıştır. Diğeri Yahudiler için hakiki, takibi gereken programdır. Bunun önderleri, millî ve dinî bölümleri vardır. Kendisini üstün bir kavmin mirasçısı sayan Yahudi, kan bağları ile ırkına kendisini bağlı bilir ve “O, kavmin geleceğinin mirasçısı ve politik geleceğinin ajanıdır. O, bir ırka ve bir millete mensuptur. Başşehir Yeruslayım (Kudüs / Jerusalem) olan bütün imparatorlukların üzerinde bir imparatorluğa sahip olacağı günü bekler.”⁷⁰⁷

* Theodor Fritsch, *Tarih Boyunca Yahudi Meselesi*, Çev. Münir Abdurrahman, İstanbul: 1972, Akçay Yay.

Kitabın Türkçeye çevrilen asıl adı “Yahudi Meselesinin El Kitabı”dır. Çeviren adını değiştirmiştir. 1887 yılında birinci ve 1933 yılında otuz ikinci basımı yapılmıştır.

Henri Ford, Kanada *Jews Chronicle* dergisinde çıkan makaleye dikkati çekiyor. Liberalizmin, hatta millettaşlık, yurttaşlık düşüncesinin Yahudi'ye eşit vatandaşlık hakkı verdiğini, Yahudi'nin Batı dünyasına rahatça girdiğini, toplumun kudretini eline aldığını, ona yön verdiğini görüyoruz. Bundan sonrası ise Yahudi'nin sinsi tepkisiyle karşılaşmıştır. Başlangıçta faydalanmış ve sonra şöyle demiştir: "Milliyetçi, liberal ve ilmî devletin hâkim olduğu, demokratik eşitliğin bulunduğu Avrupa, onun nazarında, eski istibdat baskısı ve zulmünden daha çok tahammül edilmeyen bir nesnedir..." "Teşkilatlı devletlerin bulunduğu bir dünyada onun (Yahudi) için sığınılacak iki şekli vardır: O, ya millî devlet sisteminin sütunlarını yıkıp devleti çökertmeli veyahut da kendi hâkimiyeti altında bir devlet kurulmalıdır. Yahudi Bolşevizmi (komünizm) ve siyonizmin de her ikisinin de izahı gizlidir. Çünkü, şu anda, Doğu Yahudiliği bu ikisinin arasında bocalamaktadır. Doğu Avrupa'da Bolşevizm ve siyonizm ekseriya yan yana gelişirler; tıpkı XIX. asırda cumhuriyetçi ve sosyalist fikirleri Yahudi etkilerinin şekillendirdiği gibi. Bu tesir, çok yakın zamanlara, İstanbul'da Jön Türklerin yaptığı ihtilale kadar gelir. Bu hareketlerin sebebi, Yahudi'nin radikal felsefenin müspet (olumlu, pozitif) tarafına hayran olduğundan değildir; Yahudi'den başka milletlerin demokratik hareketinde veya milliyetçiliğinde hissedar olmak arzusundan da değildir. Sadece, hâlihazırdaki Yahudi olmayan devlet sistemlerinin hiçbirisini beğenmediğinden." Böylece "Yahudi, Yahudi olmayanın her şeyine düşmandır. O, içgüdülerine uyduğu zaman krallığa karşı cumhuriyetçi, cumhuriyete karşı sosyalist ve sosyalizme karşı Bolşevik kesilir."⁷⁰⁸

Yahudi, demokrasi içinde bir çeşit aristokrasi, oligarşi kurar, fakat "Yahudi kendilerini bir üst seviyeye çıkarmak için" önce demokrasiyi alet olarak kullanır. Türkiye'de Yahudi yerine bazı Yahudi asıllı dönmelelerin ve Yahudiliğe yandaşlık eden masonluğun kullanılışını hatırlayacak olursak olayların içyüzü ve yönü daha iyi anlaşılır.

Henri Ford, Amerika'da Siyon önderleri protokollerinin uygulanıp uygulanmadığını şu bilgi içinde sunuyor: Siyon önderleri protokolünün birincisinde insanların para ve mevki hırsını, maddeye doymazlığını kullanmak ve onların iradelerini satın almak uygulanır. Türlü derneklere onlar birer alet hâline getirilir. Yahudi, hedefine para ve propaganda –dolayısıyla her türlü yayın ile– ulaşmak ister. İsrail kurulmadan önce hedef Yahudi devleti idi. Şimdi Yahudi her devlette kendisini fazla belli etmeden, yandaşları ve maşaları aletleriyle, iktisadi, mali, kültürel, siyasi, ideolojik yönü çıkar ve keyfine göre düzenlemek ister. Onun için radyo, televizyon, edebiyat vs. hedefe dönük birer araçtır. Yazılı basın

büyük kudretini kullanır (7. Protokol). Bir yandan ücretleri yükseltmek, bir yandan ihtiyaç madde fiyatlarını artırmak Siyon önderlerinin altıncı protokolüdür. Orada "Anarşik fikirleri aşıl原因arak ve alkole düşkünlüklerini arttırarak işçilerin iş yerlerindeki verimlerini azaltacağız, Yahudi olmayan bütün entelektüel güçleri memleketten ustaca çıkaracağız." dememişler miydi? Okulları ve üniversiteleri denetimleri altına almak Yahudi menşeli "sosyal radikalizm"i, kozmopolitliği, sosyalizm, enter-nasyonalizmi geliştirmek Yahudi örgütünün hedefidir: "Üniversitelerdeki merkezî kızıl filozoflar grubu, daima Yahudi gruptur. Ve ekseriyetle "başka kavimden" aldatılmış bir profesörü önlerine siper etmişlerdir. Bu profesörlerden bazıları kızıl teşkilatlardan para alırlar. Yahudi ve Yahudi tesirleriyle kaynaşan üniversiteler arası yüzlerce sosyalist cemiyet vardır."⁷⁰⁹ Yahudi örgütlerin yandaş kuruluş ve o toplumdan olmayanları kullanışta, öğrencilere öncülük ettikleri her çeşit propaganda içinde konferanslar ve türlü yayınlarla bilhassa öğrencileri inandırmak kandırmak işinde ustadırlar.

Siyon önderlerinin dördüncü protokolü şöyle özetlenebilir: "... İmanı bozmamız lazımdır. Yahudi olmayan her ferdin kafasından 'Allah' ve 'Ruh' inançlarını tamamen çıkararak onların yerine matematik hesapları ve maddi arzuları yerleştirmeliyiz."

Siyon önderlerinin beşinci protokolü "... Yahudi olmayan insanları o derece yıpratacağız ve bitkin düşüreceğiz ki, bizim beynelmilel otoritemizi kabule mecbur olacaklar; işte o vakit, bu durum bize bütün dünyanın devlet kuvvetlerinden azami faydalanmayı temin edecek ve neticede 'yüksek hükümet' olacağız. Yahudi olmayan cemiyetin tahsil, öğretim ve eğitim hayatını o şekilde yöneltmeliyiz ki, herhangi bir girişim ihtiyacı karşısında kolları cesaretsizlik aczi ile iki yanına düşsün."

Bugün Türkiye okul ve üniversitelerinden çıkan bazı kişilerin Türklüğü ve İslâmlığı, millî kültür ve millî ülküyü reddedişleri ve yabancı dil isteğiyle el üstünde tutulan yabancı kolejlerde yetiştirilenlerin birçoğunun milliyetçiliğe, millî kültüre karşı kozmopolit, dejenere bir yöne itilişleri unutulabilir mi? Kendisi için vatanseverlik, milliyetçilik ve dinin, ırkçılığın en koyusunu seçen Yahudi, başkalarında bu duygu ve düşünceleri ilim dışı, gericilik, çağ dışı gibi damgalarla söndürmeye, sindirmeye çalışmıştır. Parçalamak ve hükmetmek, yönetmek, sağ-sol çatışması içinde hâkim olmak onun taktiğidir.⁷¹⁰

Siyon önderleri yedinci protokolü: "Yahudi olmayan din müessesesinin itibarını yıkmak için çok uzun zamandan beri büyük bir gayretle çalıştık... Her yerde vicdan hürriyeti ilan edilmiştir. Netice olarak, Hristiyan

dininin yıkılışı yakın zamanda tamamlanacaktır.” demiş olması üzerinde dikkat ve ibretle düşünmek gerekiyor. Siyon önderlerinin on dördüncü protokolü, fuhuş edebiyatını, müstehcenliği kendilerinin yarattığını itiraf ediyor. On ikinci protokol bu maddenin de dünyanın birçok yerinde gerçekleştirildiğini gösteriyor: “Zamanımızda, basın kontrolünü o şekilde avucumuzun içine aldık ki, dünyanın dört bir tarafından gelen haberler merkezileşerek belirli ajanslarda toplanır. İşte bu ajanslar, her bakımdan emrimizde oldukları için ancak müsaade edeceğimiz haberleri verirler, yazıları basarlar.” Her türlü manevra ile ilan, kâğıt, makine vb. denetimi ellerine alma çabasında olan Siyonist Yahudi Örgütü günümüzde dünyanın birçok basımına, yayımına hâkim olmuştur. Türkiye’de sansürden kurtuluş her yıl kutlanırken arka planda ipleri, sermayeleri, yönetimi elinde tutanların kendi zihniyetlerine uygun yazı yazdırışları, sansürden daha mı basittir?

Siyon önderleri protokolleri, toplumları, milletleri türlü karşıt fikirlerle bölmek, kargaşalık ve ümitsizlik yaratmak, dünya Siyonist Örgütünün uyguladığı diğer bir ilkeyi göstermektedir. Bunları özgürlük, hürriyetçilik, geniş fikirlilik olarak reklam eder ve bu kalıplarla insanları kandırırlar.⁷¹¹

S.Ö. dokuzuncu protokolü toplumlara “Sadece biz liderlik edebiliriz. Onların enerjilerini, gayet tabiidir ki kendi gayelerimize hizmet uğrunda harcayacağız.” demektedir. S.Ö. yedinci protokolü şöyle der: “Bize muhalefet eden devletlere, komşuları tarafından savaş açtırabilecek durumda olmalıyız. Eğer bu komşu devletlerden bize karşı birleşirlerse bir dünya savaşı çıkarmalıyız.” Günümüzde Lübnan’a karşı saldıran Suriye’nin hareketi ve oradaki Hristiyanları destekleyen İsrail devletinin durumu ve Filistin Kurtuluş Örgütüne ve bilcümle Müslümanlara karşı Hristiyan falanjistler alet edilerek yaptırılan katliam, işlerin içyüzüne daha açıklık kazandırıyor. İsrail’in her tutumunu onaylayan ABD ve İngiltere ve sinsi olarak daima İsrail’i ve Yunanlıları destekleyen Fransa bunun örneğidir.

Henri Ford’un eksik yerleri çok olmakla beraber *Beynelmilel Yahudi* kitabında önemli bilgi sunulmuş ve kitabın sonu şöyle bağlanmıştır: “Her başkentte Yahuda Devleti’nin yardımcı hükûmetleri vardır. Almanya’dan intikamını aldıktan sonra, (Birinci Dünya Savaşı kastediliyor, buna İkinci Dünya Savaşı ve Almanya’nın parçalanışını da katabiliriz.) diğer milletleri ezmek için gidecektir. Britanya’yı mağlup etmiştir. Fransa ve Rusya avucunun içindedir. Bütün ırklara olan iyi davranışından dolayı ABD ona ümit verici bir toprak olarak görülmüştür.

Onun için Yahuda Devleti buradadır. Operasyon sahnesi değişebilir; fakat Yahudi asırlardan beri aynı Yahudi'dir."712

Burada aslen Yahudi olan Baron Montefiari'nin sözlerini dikkatle düşünmeliyiz: "Ne hakkında konuşuyorsunuz? Biz, dünya basınıni elimizde tutmadıkça.... yaptıklarımız faydasızdır. Milletleri aldatmak ve körletmek için bütün dünya gazetelerine hâkim olmalıyız yahut tesir etmeliyiz."713

Yahudilerin güçleri, plan yapma ve teşkilatlanma yanında bu işi benimseyerek maddi ve manevi desteği sağlayarak bu yolda çaba sarf etmeleridir. Birleşik Devletler'de yüksek mevki sahibi olan Louis D. Brandeis, (*Zionismus*, Sf.113, 114'te) sözlerini şöyle tamamlıyor: "Teşkilatlanalım, teşkilatlanalım. Her Yahudi, bizim yanımda sayılıncaya kadar teşkilatlanalım."714

E. Hâlen Fransız komünistlerini destekleyen *L'Humanite*'de (İnsanlık) 1904 yılında sözde burjuva ve kapitalist topluma karşı savaş için kurulmuştu. Hisselerinin büyük çoğunluğu Levy Bruhl (1000 hisse dahil), Salamon Reinach (120 hisse) vb. Yahudilere ait olduğu gibi birçoğu da burjuva ve kapitalist olanlara aitti. Yahudi Louis Dreyfus vb. yeni şirketler kuruyorlardı. Levy Bruhl, Louis Dreyfus vb. hep bunların ortağı idiler.

Sosyalistlerin yayın organı olan ve 9 Nisan 1921 yılından beri çıkan sabah gazetesi *Le Populaire*'nin de hissedarları arasında zengin Yahudi ailesinden gelen Leon Blumm vardı. Demokrasiden, hürriyetten faydalanarak her memlekete çıkarttıkları veya yönettikleri gazetelerde daima millî kültürün, millî bilincin, millî ülkünün aleyhinde çalışmışlardır. Bir vakitler A. Emin Yalman'ın başyazarlığını yaptığı *Vatan* gazetesi ve gene bir vakitler Marksist-sosyalist bir gazete olarak çıkan *Tan* gazetesinin sermayedarı Yahudi asıllı ve dönme Halil Lütfü Dördüncü idi. Keza Marksist-sosyalist olan birçok yazar hep Yahudi dönmesi idiler. Serteller gibi... Bu oyun daima tekrarlandı. Milliyetçiler, İslâm ahlak ve faziletini benimseyenler; gerici, yobaz, faşist, çağ dışı tanıtılır. Kendilerini insancı, ilerici, akılcı, medeniyetçi, sömürü ve baskı düzenine karşı gösterirler. Bu onların kendi kendilerine karşı oluşturma taktikleridir. Aslında baskıcı, sömürücü, yanıltıcı ve o memleketi uçuruma götürücü kendileri oldukları hâlde bunun farkına varılmaması için kendilerine, siyasi, içtimai, hukuki destekler bulmakta, teşkilat kurmada maharet sahibidirler. Henry Ford, bunun için (beynelmilel Yahudi) deyimini kullanır. Nerede bulunursa bulunsun Yahudi kalır. İkincisi yönetimin siyasi, kültürel, iktisadi, mali yönünü (ithalat-ihracat-sanayi) denetimi altına almaya çalışır demektedir.715 Bu hakikat payını inkâr etmek

kolay değildir. Acaba Siyon önderlerine ait maddelerin Türkiye’de de aynen uygulanmadığını okuyucularımız kendilerine sorabilirler mi? Kültür, fikir, iktisat, maliye, ticaret ve sanayi hayatının bu konuda belgelerle tespitine ihtiyaç vardır.

Henri Ford, (beynelmilel Yahudi) 1920-1922 yıllarındaki ABD’den bahseden yazılarının 1976 yılında yeni bir incelemesi yapılırsa, ABD’nin nasıl bir Yahudi sömürgesi hâline getirildiği daha açık görülecektir. Yaptığımız incelemede otuza yakın olan ve en hafifinden büyük gafletle verilmiş üslere rağmen Türkiye’ye ABD’nin uyguladığı silah ambargosunda Amerikalı Rumlar, Ermeniler yanında Yahudilerden bazı ünlü kişiler de yer almıştır. Esasen kanaatimizce oradaki Yahudi nüfusu bunu isteseydi; Rum ve Ermeniler ABD Kongresini bu derece etkileyemezlerdi. Ayrıca İngiltere’de Londra’da Hide Park’ta Rumlarla birlikte birçok İngiliz milletvekili Christopher Rice, Norman Atkinson ve Lord Soper’den başka İngiltere Komünist Partisinden Gerry Kohen Türkiye aleyhinde konuşmuşlardır. Bilhassa Yahudi Gerry Kohen, Türkiye’nin Kıbrıs Barış hareketini kınamıştır (18 Temmuz 1976). Kıbrıs, Yahudiliğin ileriki yıllara ait hedefidir. İsrail, Türkiye’nin Akdeniz’de güçlü bir devlet olmasını istemez. Amerika Birleşik Devletleri Dış İşleri Bakanı Kissinger’in ilk Yahudi Dış İşleri Bakanı olması yanında Yahudiler bilgin, yayıncı, hekim, avukat, gazeteci, memur ve sanatçı hatta işçi olarak da çalışmaktadırlar. “1902-1966 yılları arasında 22 Nobel Armağanı’nı Yahudi bilginleri kazanmış” veya kazandırılmışlardır. 1775-1783 İstiklal Savaşı ve 1861-1865’teki iç savaşta 9 Yahudi generalinin ordu yönettiğini görüyoruz. Buna rağmen Yahudilerin çoğu tüccardır. 1972’de “Levy Strauss and Co”, “Levi Strauss International” şirketleri yılda 504 milyon dolar kazanç sağlamışlardır. 1850 yılında altın arayıcılarının sağlam pantolon isteği üzerine yaptıkları “Blue Jean” (blucin) adlı pantolonun imalatçısı ve satıcılığını geliştirerek sürdüren o ailedir. 1654 yılında önce İspanya sonra Portekiz ve diğer Avrupa ülkelerindeki Katolik baskısından kurtulmak üzere Brezilya’dan geçerek New York’a gelen Yahudi cemaati fazla doğum ve yeni göçmenlerle nüfuslarını en yüksek seviyeye çıkararak altı milyonu aşmışlardır.⁷¹⁶

Nixon’un en eski danışmanı Yahudi asıllı B. R. Haldemann idi. Yahudiler Başkanlık danışmanlığını hiçbir zaman ellerinden bırakmamışlardır. Bu adam, Richard Nixon (Rıçirt Niksın)’ın sağ kolu idi.⁷¹⁷

10 Temmuz 1976 yılında Hong Kong’ta dünya güzellik kraliçesinin İsrail Hava Kuvvetlerine bağlı Rina Messinger olduğunu gördük. Herhangi bir güzel kadın olan ve ayrıca özelliği bulunmayan Rina Messinger’in hangi Yahudi etki ve örgütleriyle seçtirildiği açıktır. Zaten ikide bir dereceler aldırarak İsrail propagandasını yaparlar.

Aslen Yahudi olup İsviçre'den Avustralya'ya göç etmiş Helena Rubenstein'in ünü bütün dünyayı kaplamıştır. Zürih'te tıp tahsilini terk ederek ticari hayata atılan siyah saçlı ve siyah gözlü kadın, Rus Yahudi'si Arhil Gorelli ile evlendi (1955'te eşi öldü). Kendisi de 1965 yılında 94 yaşında ölmüştür. 423 güzellik müstahzarı yapan (kozmetik sanayisi) sahibi Helena Rubenstein, bunların hiçbirisini kullanmamış ve dünya kadınlarının çoğuna makyajı ve yaptıklarını benimsetmiştir. Kadınları güzelleştirme iddiasıyla bir yığın krem vb. yapan Rubenstein'in ilk işi maddi olarak çok desteklediği İsrail'de bu güzellik imalatının şubelerini açması olmuştur. Dünyanın en zengin kadınları arasına giren Helena Rubenstein, büyük servetini Yahudi örgütlerine ve Yahudi sağlık kurumlarına bağışlamıştır.

F. Yahudi Dini ve Irkçılık-İntikamcılık (Kısasa Kısas, Göze Göz, Dişe Diş) Misilleme

Tanah'ta yer yer bu görüş belirlemektedir: "... Ve siz, sizlerden daha büyük, daha kuvvetli milletlere hükmedeceksiniz (Tevrat 5;25). Onlarla anlaşma yapmayacak ve merhamet göstermeyeceksiniz. Onlarla evlenmeyeceksiniz de; kızını onun oğluna vermeyecek, onun kızını da kendi oğluna almayacaksın (Tevrat 5;2-3)."

Başkalarını cemaate almamak, (Tevrat 5;3) ırklarının karışmasını istemeyiş (Nehemya, 23-25). İsa'ya 10-12, 16, 22, 23'te Yahudi ırkçılığı ve üstünlüğü. İkinci Tarihler 17-18'de: "Ve Süleyman, İsrail topraklarında ki bütün yabancıları soydu... Ve bunların 10 binini yük taşıyıcısı, 4 binini de dağlarda taş kesici olarak çalıştırdı." İkinci Samuel 31'de: "Ve o, orada (Ammon'un Kabbah şehri) bulunan insanları getirdi ve onları testerelerin, demir tırmıkların ve baltaların altına yatırdı, tuğla fırınlarından geçirdi ve böylece Ammon'un çocuklarına her şeyi yaptı. Sonra David (Davut) ve diğer halk Yeruslaym'e (Kudüs) döndü."

Yahudiler, Tevrat'ta Tanrı Yahova'yı millî ilah tanırırlar. Ve kendilerine mahsus koruyucu görürler. Irki üstünlükle yaratıldıklarına dair din kitaplarında tekrarlar vardır. Yahudiler Tevrat şeriatına göre kısasa kısas hükmüne uyarak intikamcı ve misilleme ile hareketi günümüzde de benimsemişlerdir. Nürnberg Mahkemesinde Yahudi etkisinde hâkimlere idam kararını verdirmişler.⁷¹⁸ Eichmann vb. onların intikamı dinî bir umde olarak benimsediklerini gösterir. Nürnberg Yahudi zaferinin 1946 yılında eski Purim zaferinin bir örneği sayılıyor. (Sf. 157)

G. Yahudiler Hakkında Ünlü Kişilerin Yahudi Tehlikesine Dair Birkaç Sözü

Louis Marschalko (Luis Marşalko), Yahudilerin tarih boyunca birçok kötülük yaptığını, Neron'un Hristiyanları öldürmesini Yahudi etkisine verdiğini zikreder. İmparator Neron'un karısının Yahudi Pompea Sabine olduğunu, Yahudilerin Neron'un etrafını sardığını iddia eder.⁷¹⁹ Onların Amerika ve Avrupa'da ileri gitmiş devletlerin önemli mevkilerine sızdıklarına dair örnekler vererek Napolyon'un: "Bu Yahudiler, çekirgelere, yaprak kurtlarına benziyorlar ve benim Fransa'mı mahvedecekler." dediğini ileri sürer.⁷²⁰ Yahudilerin ihtilallerde geniş rolleri olduğunu tekrarlar.⁷²¹ O da Yahudilerin dünya hâkimiyeti peşinde olduklarını "devlet içinde devlet" hâlinde çalıştıklarına örnekler verir.⁷²² Benyamin Franklin'in: "Amerika Birleşik Devletleri için büyük bir tehlike vardır ve bu büyük tehlike Yahudi tehlikesidir."⁷²³ dediğini ve Yahudilerin ABD'ye hâkim olacaklarını belirttiğini hayretle görmek mümkündür.

Louis Marschalko gerçek savaş kışkırtıcısının, savaş suçlusunun, silah satıcısının Yahudiler olduğuna örnekler vermek istiyor.⁷²⁴ İkinci Dünya Savaşı'nda İsrail devletini kurmak için ABD'yi alet olarak kullandığını ileri sürüyor ve ABD'den önemli mevkilerde iktidarı ellerinde tutanların Yahudiler olduğunu, Roosvelt (Ruzvelt)'in 72 danışmanından 52'sinin Yahudi olduğunu söylüyor. İkinci Dünya Savaşı'nın gerçek galibinin kim olduğunu soruyor. 6 milyon Yahudi'nin bu savaşta öldürülmesi sözünü çok mübalağalı bir Yahudi propagandası olarak kabul ediyor.⁷²⁵ Yahudilerin atom bombasına sahip olduğunu ve hangi Yahudi bilginleri ve Yahudi ajanlarının bunu elde ettiğini açıklıyor: "Yahudi Klaus Fuhs, Julius Rossenberg, David Greenglass vb. Esasen Atom Enerji Komisyonu üyelerinin üçü Yahudi idi."⁷²⁶ David E. Lilienthal, Levis L. Strauss, Robert F. Bacher, diğer iki kişinin de soy durumu meçhuldür."⁷²⁷ demektedir. Yahudilerin, Amerika'ya ihanetine dair, Yahudi adları söylenerek örnekler veriliyor.⁷²⁸ Dünya altın ticaretine, mücevher ticaretine sahip ve hâkim olan Yahudi milyarderlerinin adları sayılıyor.⁷²⁹ Borçlandırma yolu ile hangi sermayedarların hangi devletleri etkiledikleri sırayla belirtiliyor. Yahudi ansiklopedisi kaynak olarak veriliyor. Türkiye'de Baron Hirsch'ün bu rolü oynadığından bahsediliyor. Amerikan milyarlarına Yahudilerin hâkim olduğu anlatılıyor. Macarca yayımlanan siyonist gazetesi *Ha-Tigva*'ya (Ümit) dayanarak Suriye'de 60 bin Yahudi'nin o zamanlar iktisadi hayata hâkim olduğuna dair bu yazıdan örnek veriliyor.⁷³⁰

Birleşmiş Milletler sekreterleri, müdürleri ve istihbarat kısmı; Milletlerarası Çalışma Bürosu, Gıda ve Ziraat Teşkilatı; Tahsil, İlim ve Kültür Teş-

kilatı (UNESCO) ve Milletlerarası Kalkınma Bankası; Milletlerarası Para Fonu; Milletlerarası Muhaceret Teşkilatı (İRO), Dünya Sağlık Teşkilatı; Milletlerarası Ticaret Teşkilatı; Milletlerarası Telekomünikasyon Birliği (İ.T.O.); Sivil Havacılık Teşkilatındaki müdür ve şeflerin, danışmanların çoğunun Yahudi olduğu, adları birer birer sayılarak anlatılmaktadır.⁷³¹ Bu kuruluşlarla ilgili projelerin, Yahudi yönetimi ve denetiminde olduğuna dair ismen, örnekler veriliyor.⁷³²

Kruşçef'in oğlu Yahudi kadını ile evliydi. Kruşçef: "Sovyet Yahudilerinin en iyi tahsil yapma, en yüksek mevkilere geçme şansları vardır." diyor ve Karl Marks'ın da Yahudi olduğunu övgüyle hatırlatıyor.⁷³³ Gerçekten de 1957 yılında Sovyetler'de 25 bin ilim adamı Yahudi idi.⁷³⁴

Bu sayı bugün, (3 Eylül 1976) daha da artmıştır. Yaptığımız araştırmada, komünist Rusya'da hâlen Yahudiler çok önemli mevkilerdedirler. Yaşam standartları Türklerden daha yüksektir. Rusya dışındaki siyonist ve bir üst derece Yahudi konseyinin komünist Rusya aleyhindeki propagandalarının gayesi, orada genç ve daha alt düzeyde kalmış birkaç yüz bin Yahudi'yi, İsrail'e göçmen olarak götürüp oraya yerleştirmek ve İsrail nüfusunu arttırmaktır. Aynı zamanda bu göçle Araplarla Sovyetler Birliği'nin arasını açmaktır. Sovyetler Birliği'nin (komünist Rusya) en önemli mevkii olan "KGB"nin (Komünist Rusya'nın Gizli Polis Teşkilatı) Başkanı (Sedir) bir Yahudi'dir. Bu çok yüksek mevkideki Yahudi'nin adı A. Antropof'tur. Günümüzde Sovyetler Birliği Başbakanı Kossigin'in birinci yardımcısı Yahudi'dir. Komünist Rusya'nın Film işlerine bakan (Film Bakanlığı Başkanı) Yahudi olan Ramanof'tur. Bu mevki de Komünist Rusya'da çok önemli bir yerdir.

Ünlü roman yazarı ve şair Boris Pasternak ve fizik bilgini Saharof (aslı Suharof) da Yahudi'dir. Bunların eleştirilerine rağmen, komünist Rusya'da Yahudilerin durumları ve mevkileri oradaki en az 60 milyon Türk'ten daha yüksek ve elverişlidir.

Macaristan'a, Macaristan Komünist Partisine Yahudilerden kimlerin hâkim olduğunu, gizli yönetimi Yahudilerin ellerine nasıl geçirdiklerini Louis Marschalko belgeleriyle sayıyor.⁷³⁵ Çekoslovakya da aynı duruma düşmüştür. Romanya'da Yahudi kadını Anna Pavker Rabinoviç bir ara gözde idi. Keza Romanya'da devletin önemli mevkilerine Yahudiler hâkimdi.⁷³⁶ Louis Marschalko, kitabını şu sözlerle sonuçlandırıyor: "Yahudi olmayanlar çok çok geç kalmadan birleşiniz."⁷³⁷ 1956 ekim ayında Macaristan İstiklal Hareketine karşı çıkan (AVH) gizli polisinde Yahudiler çalışıyordu. (Sf 321-327) Macaristan'ın işgaline göz yumulmasını Yahudiler istemişlerdi. Çoğu Yahudi olan AVH gizli polisinde 400 bin ajan vardı.

Sınıf savaşı, isyan ve ihtilallerle mevcut nizamı yıkmayı kışkırtan Yahudiler komünist ülkelerde de hâkim noktalara gelmeyi bilmişlerdir. Esasen Karl Marks ve yakın arkadaşları Yahudi idiler. 1848 şubatında “Komünist Manifestosu” yayımlanışından beri, bir yandan da Yahudiler, sosyalist-Komünist akımın önünde yer aldılar. Burada çok özet olarak bahsedeceğiz. 1917 Bolşevik İhtilali’nden iki yıl sonra 22 Mart 1919’da Yahudi Blea Kun Macaristan Sovyet Cumhuriyeti’ni kuruyordu. Macaristan Sovyet Cumhuriyeti’nin İhtilal Mahkemesi Reisi olan Yahudi Tibor Zsamuly, o sıralarda Macaristan’da yayımlanmakta olan *Kızıl Haber* gazetesine aynen şu beyanatı veriyordu: –Peşte’deki bütün burjuvaları (orta hâlli varlıklı kimseleri) giyotinle öldürmeyi tasarlıyordu– “Otomobilimin lastikleri kan içinde yürüyecek kadar kafa kesilmelidir.”⁷³⁸

Karl Marks ve yakın arkadaşları, Lenin’in hocası Troçki ve diğer lider komünistler, Rakosi, Kardl Radek, Buharin, Likvinof, Gaganoviç başta, bütün devlet yönetimine ve gizli servislere Yahudiler dolmuştu.⁷³⁹ Şüphesiz bu Yahudi etkisi diğer komünist ülkelerde her zaman tam ve kesin bir şekilde sürekli olmamıştır.

H. Yahudiler ve Göstericiler

Dünyanın her tarafında Yahudiler birlik hâlinindedir. Herhangi bir Yahudi’ye yapılan hareketi ortak hâlde protesto ederler. Dünya basını ve ajanları derhal bu haberleri övgüyle yayarlar. Mesela Sovyet Dış İşleri Bakanı Andrei Gromyko, İngiltere’yi ziyarete çıkınca İngiltere Yahudileri derhal çizgili mahkûm elbisesi giymiş ve elleri, ayakları zincirlerle, gülle demirlerle bağlı olarak ve yola dikilen pankartlarla İngiltere Dış İşleri Bakanlığı önünde gösterilere girişmişler, komünist Rusya’daki Yahudilerin göçlerine izin verilmeyişini protesto etmişlerdir. Türkiye’de yayımlanan *Hürriyet* gazetesi, Yahudi göstericilerinin büyük bir resmi ni basmış ve altına: “Yahudiler ırktaşlarının serbest bırakılmasını istiyorlar.” demiştir. Komünist Rusya’daki Yahudiler 3 milyon kadardır. Ve Türklere nazaran refah içinde ve dinî ibadetleri serbest bırakılmış, üstelik çok önemli mevkilere yükselebilmişlerdir. Orada Yahudi din görevlileri vardır. Fakat en az 60 milyon Türk’ün çetin şartlar altında esir olduğu komünist Rusya’daki Türkler için bu türlü gösteri yapılsa hemen (Türancı-Pantürkist) denilerek kınanmak istenirler ve birçok basında da eleştirilere uğrarlar. Üstelik Kırım Türkleri topluca ana yurtlarından koparılıp başka yerlere, Sibirya’ya sürüldükleri hâlde dünya basını ve sol basın konuyu sağırılık ve körlükle karşılamaktan insanlık hesabına utanmamışlardır.

I. Türkiye’de Yahudiler

Türkiye’de 1965 resmî istatistiğine göre Yahudi (Musevi, Jewish) sayısı 18.210 erkek, 20.057 kadın olarak gösterilmektedir.⁷⁴⁰ Türkiye Yahudilerinin ibadetleri ve mabetleri tamamen serbesttir. Kendilerine özgü gazeteleri, özel okulları vardır. Dinî eğitim ve öğretimi, İbranice kursları istedikleri gibi yaparlar. Türkiye’deki Yahudilerin sayısı rahatlıkla 50 bin kadardır. 30 bini aşkın Türkiyeli Yahudi 1943 yılından başlayarak akın akın İsrail’e göç etmişler ve oraya yerleşmişlerdir. Türkiye’deki Yahudiler, ithalat, ihracat, sanayi, toptancılık, ticaret alanlarında zengin olan 5 bin kişi dışındaki esnaf ve ufak ticaretlerle kendi işleriyle meşgul kimselerdir. Bu 45 bin kadar kişi Türklerle içli dışlı, alışveriş içerisinde. İsrail’e göç edenler Türkiye’nin milyoner Yahudilerinden ziyade genç ve orta çapta iş yapanlardır. Türkiye Yahudilerinin mali, iktisadi, kültürel güçleri ve çalıştıkları alanlar ilmî bir inceleme ve araştırma ile tespit edilmiş değildir. Yahudilerin din görevlileri (hahambaşı), mabetleri (knesetler), okulları ve özel öğretmenleri düzenli bir çalışma içindedir. Bilhassa başta İstanbul ve İzmir’de kalan Yahudilerin çoğu İsrail’i ana yurt sayar ve onu maddi ve manevi desteklemeyi, oraları ziyareti görev bilirler. İbranice öğrenmek üzere aralarında tertiplenen kursları ilgiyle takip ederler. Ankara Yahudileri bir veya iki bini aşmaktadır. Şehrin muhtelif semtlerine dağılmış Türklerle daha fazla kaynaşmış, İranice ile de ilgili bir durum arzu etmemişlerdir. Ankara’da da mabetleri vardır. İbadetlerinde hürdürler. Aralarında kendilerine İsrail, siyonist telkini yapılmasından hoşlanmayanlar da vardır. İsrail’e göç eden Yahudilere, İsrail’de 1962-1963 yıllarında tanık olduğumuz zaman, Türkler veya Karalar deniliyor ve Avrupa Yahudileri (Aklar), imtiyazlı bir sınıf teşkil ediyordu. Türkiyeli Yahudiler Türkiye’de daima bir yurttaşlık işlemleri gördüklerinden ve mevcut kanunlarla eşit bir durumda kaldıklarından umumiyetle Türkiye’ye karşı bir kin, düşmanlık içinde değildiler. Bu bakımdan İsrail’de 1962-1963 yıllarında gördüğümüz, konuştuğumuz kişiler ve gözlemlerimiz Türklere karşı daima yakın ve dostane olmuştur. Misafir Türklere hizmet ve yakınlığı istekle yapmışlardır. Onların orada en ufak bir şekilde incinmesine imkân vermemeye özen gösteriyorlardı. Şüphesiz o tarihlerde Türkiye siyaseti tamamen İsrail’e dönüktü. Şimdi bu durum orada nasıldır, bilmiyorum.

Türkiye’deki Yahudiler arasında siyonist veya diğer örgütlere mensup zengin ve tahsil sahibi Yahudilerin tutum ve takip ettikleri yol ve siyaset elbette normal Yahudi’den farklı olabilir. Basını, ilan yoluyla etkilemek ve Yahudi asıllı dönmelerle Türkiye’yi basın yoluyla şu veya bu fikirlerle –bilhassa Marksist, siyonist vb.– oluşturmaya çalışmaları gözden kaçmayacak kadar açıktır.

İsrail Ankara Elçiliğinin Birinci Sekreteri David Ören, siyonizm hakkındaki görüşü bir tarafa, yazar Ahmet Kabaklı'ya yazdığı mektup gerçeğe uygundur. Yahudi düşmanlığını Orta Çağ Hristiyanlığının yaptığı doğrudur: O, "Hem Osmanlı Devleti'nin hem Türkiye'nin Yahudilere karşı gösterdiği yakınlığı bilmeyen tarihten haberdar değil demektir. Özellikle Engizisyon Devrinde Türkiye'nin Yahudilere gösterdiği misafirperverlik ve dinsel eşitlik ve tolerans Yahudilik tarihinde az rastlanan, hatta rastlanmayan türdendir." demektedir.⁷⁴¹ Bunlar gerçeğin ifadesi samimi sözlerdir. 1962-1963 yıllarında İsrail'de Türkiye aleyhine bir yayına, söze rastlamadığımız gibi oradaki muhtelif Yahudiler Türkiye'ye karşı saygılı bir bakış içindeydiler. Avrupa'da sözde Türkiye'nin müttefiki (NATO vb.) ülkelerde Türkiye aleyhine televizyon yayınları, konferanslar, vaazlar vb. çok fazladır.

İ. Tarih Boyunca Bazı Yahudi Aydınlarının Türk Tarihi ve Hayatıyla İlgili Faaliyeti ve Doğan Avcıoğlu'nun Yanlış Fikirleri

Yahudi dönmesi olarak Reşidüddin, bir tarihçi bilgin sıfatıyla önemli bir rol oynamış ve eseri kaynak kitaplar arasına girmiştir. Bir vakitler (20. yüzyıl başı) Türkiye'de adı duyulan Leon Davis Kahon (Cahon)'dur. Asıl adı Zadok Kalın olan Leon David Kahon ve Macar Yahudi'si olan ve Osmanlı devletinin yetiştirmesi, Hüseyin Daim Paşanın misafiri, Nuruosmaniye Medresesinde tahsil görmüş bir kimse olan Vambery (19 Mart 1832 doğumlu) Türk millî hayatında normal ölçüde bir role sahiptir. Vambery'nin metodu zayıf olmakla beraber Türk kavimleri ve Kudatgu Bilig gibi eserler ve Macarların Türk ırkından olduğunu ispata dair yazıları ve Türkoloji ile ilgili makaleleri vardır. Leon Kahon'un *Asya Tarihine Giriş* gibi tarihsel eserinden başka roman şeklinde yazılmış *Gök Bayrak* adlı eseri de dikkat çekmektedir. Bunların eserleri Türk âlemini ve Türklüğü tanıtıcıdır. Bunların ayrıca Türk birliğini göstermesi de dikkate şayandır. Şunu unutmamak gerekir ki, Türk tarihi, sanat tarihi, arkeolojik kazı yapanlar ve Göktürk yazıtlarını okuyanlar da Yahudi olmayan yabancı bilginlerdir. Nitekim Türkleri öven birçok batılı yazar vardır. Pier Loti, Klot Farer vb. herhalde Türklerle ilgili çalışmalar ilmi ve edebi eserler başkalarına yasaklanamaz. Türk millî kültürü bunu kanıtlar. Türk milliyetçileri de Türklüğe fayda ve hizmet sağlayan bu çalışmalarını yıkıcı bir yerli komünist veya Marksist-sosyalistin millî kültür, millî ülkü, Türklük ve İslâmiyet düşmanlığından çok daha üstün tutar ve faydalı sayar.

Türk milliyetçileri, Türk kültürü üzerinde çalışanları körü körüne benimsemez. İlmî ve edebi, doğru ve faydalı olma süzgecinden geçirir.

Nitekim Türk tarihi ile ilgili eserleri olan Türkistan'a da bir vakitler sahte derviş kıyafetiyle seyahat yapan Vambery bir Macar Yahudisi'dir. Arkadaşımız Doç. Dr. Yaşar Kutluay'ın *Siyonizm ve Türkiye* çevirmesinden Vambery'nin Siyonist Başkan Theodor Herzl ile olan ilişki ve düşüncesini önceki sayfalarda sunmuştuk. Bu zatın siyonistlerle, İngilizlerle gerçek ilişkisi, samimiyet derecesi incelenmeye değer. Zira aynı zamanda II. Abdülhamit'in de en yakın adamı ve muhtemelen Osmanlı Devleti'nin de bir ajanı idi. Çok yönlü bir oyun mu oynuyordu veya gerçekten kime hizmet ediyordu? Bu belki de tarihin karanlığında kalmaya mahkûmdur. Bunlar araştırılması kolay olmayan konulardır.

Asıl hizmeti kimeydi bilemiyoruz. Bunun üzerinde gene önce bugünkü Türk milliyetçileri dikkatle durmuşlardır. Türk birliğinin ve Türkçülüğün bir bakıma düşmanı görünen ve ilmî objektiflik ve araştırmacılikten ziyade duygusal ve sathi (yüzeysel) kalan düşünceleri arasında sadece Yahudi ve mason kökten gelen Marksist-sosyalist yönü tutucu kimse-lerin tahlil ve tetkiklerine şüphe ile bakmak gerekir. Türkçülük tarihini, Türkçülüğün esaslarını yazmış bilginlerden habersiz, kaynak ve belge göstermekten uzak yazılarında gene bazı yanlış bilgi ve iddialarını gördüğümüz Doğan Avcıoğlu, köksüz olarak şöyle diyor: "Hitler'in etkisiyle koyu bir Yahudi düşmanı kesilen Pantürkistlerimiz pek şaşacaklardır ama Pantürkizmin ilk fikir babaları Yahudiler olmuşlardır. Rusya'nın Yahudilere yaptığı baskılar yüzünden, Yahudi aydınları Rus Çarlığı'na düşman idiler. Bu nedenle Rusya'ya karşı büyük bir Türk kavminin varlığı üzerinde durmuşlardır."⁷⁴²

Avcıoğlu'na göre Yahudiler Pantürkizm ülküsünü teşvik etmişler, Rus Çarlığı'na düşmanmışlar da ondan böyle yapmışlar?!... Bu düşüncelerin ilmî bakımdan çok yanlış olduğunu ve Türk kavimleri ve Türk birliği üzerinde doğrudan doğruya yüzlerce yıldan beri birçok Türk eserleri bulunduğundan gaflet ve cehalet içinde kalındığı söylenemez mi? Bu konuya biraz sonra tekrar geleceğiz.

Vakit vakit Türk milliyetçiliğinin ve Türk birliğinin karşısında olanlar, onu küçültmek için bir sıra gerçeğe ilgisiz iddialar ortaya sürmüşlerdir. Hatta bunların tutarsız olmalarına, çelişkiler göstermelerine aldırış etmemişlerdir. Türk birliği (Turancılık) ülküsünü, kâh Almanlara kâh Yahudilere kâh İngilizlere dayandırmak için hiçbir ciddi ve ilmî değeri olmayan iddialar ortaya atmışlardır. Gerek Doğan Avcıoğlu ve gerek Niyazi Berkes, bunu Yahudi bilgin ve yazarlarına dayandırma çabası göstermişlerdir. Doğan Avcıoğlu, yazısında Çarlık Rusya'sında Yahudiler ezildiğinden ona karşı oradaki Türkleri bahane etmek veya Türklerin dikkatini buraya çekmek üzere eserler vermişlerdir, demektedirler. Yani Çarlık Rusya'sına karşı bu iş yapılmak istenilmiştir, denilmektedir.

Yahudi yazarların Türk Tarihinden, Türkleri övmelerinden, Türk kavimlerini anlatmalarından bu anlamı çıkarmak istemişlerdir.

Bu yazarları tamamen şaşırtacak bir duruma getiren bir örneği şimdi sunuyoruz. Bugünkü komünist Rusya'da, evet komünist Sovyetler Birliği'nde, bir Yahudi tarih bilgini olan Lef Nikolavyeviç Kumilyef 35 yıllık bir uğraşma sonunda iki ciltlik, bol kaynaklı ve işlenmiş dipnotlu bir eseri Moskova'da 1967 yılında bastırmıştır. Bu Yahudi tarih bilgininin 35 yıl uğraşarak yazdığı iki ciltlik eserin birinci cildi Mete'den başlamakta, Hunları ele almaktadır. İkinci cildin adı Türkçe çevirmesiyle *Kadim Türkler*'dir. Türkleri çok öven, onları çok üstün bir soyun ve tarihin değerli insanları olarak belirten Lef Kumilyef, ikinci ciltte, Batı-Doğu Kazanlığı, Bumın Kaan'dan başlayarak, Göktürklerin sonuna kadar geliyor ve Uygurlardan da bahsediyor.* Kadim Türklerin kuruluş tarihini (545'ten 745'e kadar) belirtilen kısımda da onların çok şerefli ve kahramanlık dolu tarihlerini, Orta Asya şanlı destanını tam bir ilmi hüviyetle, sosyolojik ve siyasi yönleri de ihmal etmeden ele almaktadır. Bu eserde Türkleri, Kadim Türk medeniyetini, Çin, İran, Bizans ve Hindistan medeniyetleri ile karşılaştırmış ve Türklerin üstünlüğünü belgelerle ortaya koymuştur. Türklerin maddi medeniyetlerinin mükemmelliği yanında onun, el düzeni, din, rütbelere kurumu, savaş intizamı, diplomasisi ve olgun dünya görüşünü, komşu devletlerin ideolojilerine karşı koyuşlarını da anlatan aslen Yahudi olan tarih bilgini Lef Nikola-yeviç Kumilyef, Türk medeniyeti karşısındaki hayretini şöyle anlatmaktadır:

"Türk adamı, denizin dibinde yatan midye (istiridye) içindeki nadir bir inciye benzer. İnci ne kadar kapalı istiridye içindedir, onun kıymeti bilinmez. Fakat midyeden dışarı çıktı mı, emsalsiz bir taş gibi, padişahların başlarındaki taçları bezer ve bu taçları daha fazla değerlendirir."

Tarihçi, *Kadim Türklerin* tarihî analizini derinleştirerek ve genişleterek başka bir sayfasında şöyle devam ediyor:

"Uzun zaman Türklerin başka halklara nispeten büyük üstünlükleri bir hayret doğururdu. Ne olursa olsun, bir memlekete zafer galipleri gibi dalsınlar veya misafir gibi, ister kalıp köleleri gibi çalışsınlar, isterse saray ve ordularda hizmet görsünler, başka halkların insanlarına nispeten her zaman büyük bir muvaffakiyet kazanırlar.

* Lef Nikolavyeviç Kumilyef, *Kadim Türkler* (I. Cilt Hunlar), Türkçeye Çev. Oktay Altunbay, Moskova: 1967. Biz, bu konuda Oktay Altunbay'ın yaptığı çeviriden faydalandık. Bu eserin ilmi tahlilini uzmanlarına bırakıyoruz.

Türklerin şanına düşen bu şöhrat ve galibiyet sebeplerini kim anlatabilir? Cevabı şu: Başka insanlar (yani Türk olmayan kabileler) ne kadar öz halklarının arasındadır ve ne kadar öz akrabalarının muhitinde ve öz şehirlerinde iseler, hürmet ve ihtiram kazanırlar. Fakat onlar öz memleketlerinden uzaklaştıklarında, yabancılar arasına ve garip ülkelere düştüklerinde, takip edilir, hürmetten düşüp nefrete uğrarlar. Türkler ise aksine, onlar ne kadar ki öz memleketlerindedir, yalnız bir kabile teşkil ederler. Yani yalnız başka Türk kabilelerinden birine benzerler. Bu kadar. Ve onların kudreti ve değerleri yüze çıkmaz, sanki bu kudrete lüzum yok. Ne zaman ki, Türkler kendi memleketlerini terk eder, yabancı ülkelere gider ve doğma yurtlarından uzaklaşırsa, onların kudret ve şöhrati artar, değerleri yüze çıkar. Onlar ordu başına geçer veya amir olurlar...”

Bu gibi parçalar, bu büyük tarihî kitabın sayfalarında fazla yer tutar. Bugün zamanımızın Türklerine bir daha öz ulu babalarının zaferlerine ve şereflerine, öz büyük geçmişlerine ulaştırır. Tarihçinin bu kitaptan çıkardığı netice şudur:

“Onlar, yani Türkler yarım dünyanın hükümrani oldular. Türkler yüzlerce halkın efendisi oldular. Onlar o zaman necip, kendilerine mahsus yüksek bir medeniyete erişmişlerdi. Fakat Türkler, zaferlerine layık idiler ve dünyanın galipleri olmak hakkını da öz kahramanlıkları ile kazanmışlardı.”

İşte komünist Rusya sınırları içindeki Nikolavyeviç Kumilyef, 1967 yılında Moskova’da basılan ve ömrünü bu incelemeye verdiği eserinde bunları söylüyor ve Türk’ü ve onun tarihini, Türk kavimlerini övüyor? Soruyoruz bu bilgin mi Türk’e daha yakındır, yoksa Türkiye içinde Türk tarihini ve Türk kavimlerini, onun şanlı geçmişini ve medeniyetini, birliğini, bütünlüğünü horlayan, inkâr edenler mi daha yakındır? İbretle üzerinde düşünülmesi ve karar verilmesi gerekir...

Günümüzde de komünist Rusyalı Yahudi bilgin ve edipleri içinden nadir de olsa komünist Rusya’da esir, mahkûm Türklere yapılan zulmün, Kırımlıların hukuk düşmanlığı ile topyekun cezalandırmalarını protesto edenler çıkmışsa ve bunu dünyaya ilan etmişlerse insani hizmette bulunmuşlar demektir. Vicdanı, bilinci Türklüğe ve İslâm inanç ve ahlakına karşı olan bazı yerli sözde düşünürler de insanlık âleminin büyük ve şerefli üyesi olan muazzam Türklük âlemini inkâr ve Türk birliğini, yani Türklerin bütünleşmesini küçümseme heveslerine uymuşlardır. Üstelik bu derece önemli bir yolun açılması, belirtilmesi birkaç Yahudi’nin hareketiyle olabilir miydi? Niçin günümüzdeki Türkiye’de ve Türkiye dışında bazı Yahudiler ve Yahudi dönmeleri Türk bir-

liğine, Turancılık, ırkçılık damgasını başka yönde yorumlayarak saldırıyorlar. Serteller, gene Yahudi dönmesi Ahmet Emin Yalman, Halil Lutfü Dördüncü neyi savundular?

İsmail Cem İpekçi ve Abdi İpekçi neleri savunuyorlar? Milliyetçilik bunlara göre faşistlik, ırkçılık, tutuculuk, gericilik değil mi? Türk tarihi bunlara göre nedir? Millî kültür nedir? Bilhassa İsmail Cem Marksist-sosyalist bir peşin yargı ve dar açı ve saplantı içinde olayları bu gözle ele almıyor mu?

Eğer dünya Yahudilerinin işine gelseydi Türk birliği üzerinde sürekli durmazlar mıydı? Türkçülüğü maddi ve manevi bütün imkânlarıyla sürekli desteklemezler miydi? Böyle az örnek mi olurdu?...

Türkçülük, Türkizm, Pantürkizmin kökleri Hunlara, Göktürk Anıtları'na (Orhun Yazıtları-VIII. yüzyıl), Türk destanlarına, Kaşgarlı'nın Divanı-lügat-it Türk'üne (XI. yy.), Ebu'l-Gazi Bahadır Han (Şecere-i Terakime / Türklerin Soy Kütüğü), Dede Korkut ve yüzlerce Türk hakanına, padişahına, büyüğüne dayanır. Hem de öncelik ve köklülük bakımından. Yazık ki Türk tarihi, Türkçülük tarihi hakkında hiçbir ciddi ve ilmî bilgisi olmadan Doğan Avcıoğlu kendine göre birtakım duygusal yargılar vermektedir. Türk ve Türkçülüğün tarihinden habersiz; fakat peşin yargılarla yüksekten şumullü bir düşünce belirtme heveslisi görünen Doğan Avcıoğlu'na çok kısaca birkaç noktayı belirtmek isteriz: Leon Kahon, Vambery'den çok önce yabancı bilginler Türk'ün tarihi, dili, etnografisi, antropolojisi vb. üzerinde etraflıca durmuşlardır. Yabancıların çalışmalarını ilmi bir süzgeçten geçirmek suretiyle millî hareketimize faydalı olunabileceği açıktır. Türklük ilmî olan Türkoloji ile uğraşmak yüzyıllarca önceden başlamıştır. Sinoloji ile ilgili olan ve Çin'e giden misyonerler Çin eserlerini incelemişler ve Türk'e ve tarihine, soy-luluğuna hayran olmuşlardır. 4 Aralık 1625'te Paris'te doğan *Barthelemy d'Herbelot*, (*Bibliothèque Orientale*) adlı eserin 6. cildinde Çin kaynaklarının verdiği bilgiye dayanarak "Türk" maddesini yazmıştır. Bu konuyu Visdelou genişletmiş ve iki ciltlik ilaveyi başarmıştır. 1718'te Tülün doğumlu rahip Amiot, Çin'e giderek Çince öğrendikten sonra Tatar-Mançu-Fransızca sözlüğünü yayımlamıştır.

19 Ekim 1721'de Fransa'da, Pontoise'de doğan Josephe de Guignes (Jozef do Ginyi), en ünlü Türkolog olup (Hunların, Türklerin, Moğolların ve Tatarların Tarihi) (Paris, 1756-1758, 5 ciltlik çok önemli eser), *Umumi Türk Tarihi*'ni yayımlamıştır. Bu eser en önemli yerleri çıkartılmak suretiyle eksik olarak bir vakitler Hüseyin Cahit Yalçın tarafından Türkçeye çevrilmişti. Bu kitabı Hüseyin Cahit'e Türkçeye çevirmesi için teklif ve tavsiye eden de Ziya Gökalp olmuştur.

Keza 5 Eylül 1788'de Paris'te doğan Abel Remusat da, Çince, Mançu ve Tibetçe, Tatarca öğrenmiş ve Türk bilimi hakkında eserler vermiştir. Burada 1783'te Berlin'de doğmuş olan Türkologların önemlisi sayılan Klaproth'u başta saymak gerekiyor. Rusya'da İmparator Alexandr'ın isteğiyle bir inceleme yapan bu zat, Sibiryâ, Samoyetler, Tunguzlar, Başkurtlar, Yakutlar, Kırgızlar vb. birçok Türk kavimleri arasında 20 ay dolaşmıştır. Ruslar sonra bu zatın rütbelerini almışlar, akademi azalığından da tart etmişlerdir. Paris'e gelerek oraya yerleşen Kiaproth, 29 Ağustos 1835'teki ölümüne kadar Türkoloji ile ilgili tarihî, etnografik, filolojik çok bilgiler sunmuştur. Türk kavimleri hakkında geniş bilgi vermiştir. (*Asya'nın Tarihi Tablosu*, Paris: 1826; *Asya Hakkında Muhtıralar*, Paris: 1826-1828; *Uygur Lisan ve Menşei Hakkında Konuşmalar*, Berlin: 1822.)

Fransa'da Türkolog Stanisles Jerlien (1799-1873) ve Edouard Chavannes Göktürkler hakkında eserler neşretmiştir. Çin kaynaklarına dayanan İsveçli Strahlenberg (8 Temmuz 1709 doğumlu) Ruslara esir düşünce, 10 yıl Rusya'da Türkler hakkında inceleme yapmış, eski Türk yazıtlarını bulduktan başka Ebu'l-Gazi Bahadır Hanın meşhur Şecere-i Türkî'sini elde etmiş ve 1730 yılında (Das Nord und Östliche Teil von Europa und Asia) Asya kavimleri hakkında bilgi vermiş, onun bulduğu Türk yazıtları çok önemle karşılanmıştır. Spasky 1822'de, Yenisey Yazıtlarını tanıtmış, Rus arkeologlarından Yanrinsseff, Asya'da Orhun Irmağı çevresinde iki Türk yazıtı bulmuştur. Bu sahada birçok bilgin daha çalışmıştır. Popoff, Gabriell Devéria, Schlegel, Parker vb.

Türkoloji, Türk bilgisi bakımından Danimarkalı Prof. Thomsen (Doğumu 25 Ocak 1822) Türk alfabesini keşfetmiş ve Türkolojiye dair çok değerli eserler vermiş, iki Orhun Yazıtı'nı Fransızcaya çevirerek yayımlamış, Turfan'da bulunan Türk belgelerini İngilizce çevirileriyle birlikte yayımlayarak Türkçülük tarihinde şerefli yerini almıştır.

Türkoloji çalışmalarında aslen Alman olan Radloff (17 Ocak 1837) Berlin doğumlu olup Rusya'da seyahatler yapmış, birçok değerli eserler yayımlamış, eski Türk yazıtlarını Almancaya çevirerek bastırmış, büyük bir Türkçe-Almanca-Rusça sözlük çıkarmıştır.

Pekarski, ünlü Yakut Lügatı'nı yayımlamıştır. Burada birçok Rus, Fin, (Sjögren, Aspelin, Castnén, Haykel) vb. bilginleri geniş malzeme yayınlamış ve Almanlar Turfan ve çevresinde kazılara girişmişler ve XX. yüzyıldan itibaren bilhassa Uygur Türklerine dair yüzlerce sandık dolusu eşya, yazma eserler bulunmuş ve yayımlanmıştır. Alman F.W.K. Müller ve Le Cog, Avusturya'da Hammer vb. Türk bilim, Türk yazıtları, Türk

kavimleri, Türk tarihi üzerinde yayınlar yapmışlardır. Türkoloji'nin Avrupa üniversitelerinde ilk yer aldığı şehir Budapeşte olmuş, Macar Prof. Repiczky Yanos (1817 doğumlu) Türk tarihi üzerinde çalışmıştır. Repiczky'den sonra bu kürsü Vambéry Armin'e geçmiştir, (Doğumu 19 Mart 1832). Görüüyor ki Avrupa'dan birçok ünlü Türkolog çıkmıştır. Adları birkaç sayfayı kaplar. Fransız, Macar, Alman, Finli, Danimarkalı, Rus, İsveçli, Avusturyalı... Birçok bilgin Türklük bilimi üzerinde, tarih, dil, kültür, folklor, Türklerin menşee ve kültür, birlik ve bütünlüğü ile ilgili eserler vermişlerdir. Doğan Avcioğlu bütün bunlardan, tarihten habersiz kalarak Leon Kahon ve Vambéry adını anarak konuyu gerçek dışı ve peşin yargılı ve ideolojisine uygun duygusal anlatışlarla ele almakta, birtakım ciddiyetten uzak tahlil ve şümullendirme hatalarıyla ilme, hakikate ve mantığa tamamen ters düşmekte, üstelik âlimane bir tavır takınarak Türk bütünlüğünü bozguna yöneltme heves ve çabasındadır. İki Yahudi'yi, doğrudan doğruya Türk birliği ülküsünü hedef almamış olmalarına rağmen Pantürkizmin babası gibi gösterme kurnaz çabasından önce, birçok Türkçe kaynağı ve Türklerin bu husustaki eserlerini okuması, öğrenmesi gerekirdi.⁷⁴³

Komünist Rusya'da eskiden ve hâlen 3 milyona yakın Yahudi baskı görüyor da 60 milyon Türk zulüm ve baskı görmüyor mu? Doğan Avcioğlu çalışmalarında Türkistan ve diğer Türk ülkelerinin tarihinden ve oralandaki işgal sırasında Rusların bıraktığı hatıralardan, kitaplardan da habersizdir. Hâlen komünist Rusya'da 5 büyük bölgede en az 60 milyon Türk yaşamaktadır. Bunlar burada büyük bir Türk kavmi olduğunu; dilleri, kültürleri ve millî benlikleriyle kendi varlıklarıyla göstermişlerdir. Yalnız birkaç kitapla değil. Vietnam, Küba, Kamboçya ile meşgul olanlar bütün dünyada yaşayan 150 milyonluk Türk varlığından haberdar olurlarsa Pantürkizm, Turañcılık değil insanlık, vicdan, insaf ve adalete saygı görevlerini hatırlamış olurlar. Zira Türk birliği her şeyden önce dil, kültür, tarih, millî ülkü birliğidir. Onun siyasi ve askerî safhası ayrı bir konudur.

Türkçülük, Türk birlikçileri hiçbir zaman fiili bir Yahudi düşmanlığı yapmamışlardır. Yapmazlar. Türkiye'nin kanunları insanlık anlayışı içinde eşit uygulanır. Üstelik, Türk birlikçileri türlü ülkelerde zulüm ve işkence gören bazı Yahudiler gibi, fakat sayıca onlardan 30 misli fazla nüfusuyla işkence, zulüm, baskı gören kardeşlerini unutmazlar. Hatta Yahudi de olsa, Türklük davasına, Türk'e iyi niyetle hizmet edene onların teşekkürleri vardır. Türklüğü, İslâm dinî ve ahlakını, millî kültürü, millî ülküyü reddeden, Türklüğün yaşamasına karşı durarak onun temellerini inkâr ederek Türklerin de insanlığını ve hürriyete kavuşmasını

hatırlamayanlardan, onları daha yakın görürler. Asıl Yahudi düşmanlığını yapmaya özenen ve Türk milliyetçilerini onlara karşı kullanmaya çalışan şu sözlerle Doğan Avcıoğlu olmuyor mu? Avcıoğlu, iki ad sayıyor ve Yahudi gayesi şöyle imiş diye bunu şümullendiriyor: “Amaç Rusya’ya karşı Pantürkizmi kullanmaktır. Leon Kahon bu amaçla ‘Jön Türkleri’⁷⁴⁴ İslâmcılık ve Osmanlılıktan kurtarmaya çalışıyor. Türklerin Asya’dan gelerek, Avrupa’ya ilk yerleşen bir ırktan geldiklerini, ari olduklarını fakat Sami Arapların dinî olan İslâma girdikten sonra Türk-lüklerini yitirdiklerini ileri sürer.”⁷⁴⁵ denilmektedir.

Bir defa, Araplar Sami ırktan oldukları gibi Yahudiler de Sami ırktandır. İsa’nın annesi Meryem de Sami ırktandır... İslâm dini, millî, kavmî bir din değildir, Araplara mahsus değildir. İslâmiyette Allah yalnız insanla-rın Allah’ı değil âlemlerin Rabbidir (Rabbü’l-Âlemin) ve “Ey Arap” diye değil, “Ey insanlar” diye bütün insanlara hitap eder. Doğan Avcıoğlu Türk tarihini ve Türk bilimini bilmediği gibi İslâm dinî ve Kur’an hak-kında da yazık ki ciddi bir bilgiye sahip olmadan rastgele, kulaktan dolma düşünceler ortaya atmakta ve dolayısıyla tekrar tekrar yanı-lmaktadır.

Jön Türkler hakkında 744. dipnotumuzda verdiğimiz bilgiye şunu katmamız gerekiyor: Jön Türk (Jeune Turc) gazetesini Sami Hirtzberg adlı bir Yahudi çıkarmış ve Türkiye’yi ideolojilere (İslâmcı-Türkçü vb.) bölerek çatıştırmaya çalışmıştır. Osmanlı devletinin büyük zaafı fikir ve inanç hayatında Türk-İslâm sentezini kuramamış ve devletini bu çelik çekirdeğe, bu asıl temele dayandıramamış olmasıdır. Sahte, sözde İslâma dönmüş ve güya devşirilmiş birtakım insanları hiçbir ciddi deneme, kaynaşma ve eritme olmadan baş tacı edinerek (Sırplar, Hırvatlar, Rumlar, Ermeniler vb.) devlet yönetiminin en önemli, en yüksek mevkilerinin kapısını onlara açmış olmasıdır. Ayrıca Osmanlı İmparatorluğu’nun diğer unsurları birer necip, asil, soylu kavim tanınmışken Türk ve Türklüğü ikinci planda bırakmış hatta söz ve bazı tarihlerden onların tahkiri cihetine kadar düşülmüştür.

Doğan Avcıoğlu İslâmiyeti çok yanlış bir bilgi içinde Arap dinî gibi görmektedir. Hâlen dünya üzerinde 100 milyon kadar Arap vardır. Halbuki İslâm dinine mensup olanların sayısı 1 milyara yaklaşmıştır. Bu da İslâmiyetin cihanşümul bir din oluşunun ifadesidir. Kaldı ki Müslüman olmayan Turanî ırktan gelen Bulgarlar, Macarlar, Finler vb. Hristiyanlık içinde erimiş ve millî benliklerini, Türklüklerini yazık ki kaybetmişlerdir. Eğer İslâm dinî içinde Türkler, Türklüklerini tamamen kaybetmiş olsalardı, bugün Türk dili ve kültürüne dayalı olması gereken bir Türkiye Cumhuriyeti kurulamazdı.

Doğan Avcioğlu, Pantürkistleri –yani Türk birlikçilerini, Türk bütünleşmesini isteyenleri– dil, kültür, din, tarih ve böylece millî birlikçileri, Türklüğü parçalayıcı, bölücü değil, bütünleştirici olanları, Türklerin insan olmak haysiyetiyle, hak ve hürriyetine, istiklaline sahip olmasını isteyenleri, ağır ve kaba bir iftira ile “Hitler’in etkisiyle koyu bir Yahudi düşmanı” olarak ileri sürüyor. Hâlbuki Hitler’le iş birliği, ortaklık anlaşması yapan komünist Rusya ve komünistler idi. Polonya’ya ortak olarak saldıranlar onlardı. Hitlerle anlaşılan Stalin’di. Onun Türkiye’deki yoldaşları İkinci Dünya Savaşı sırasında, Türk milliyetçileri Hitler Almanya’sının Avrupa’nın muhtelif ülkelerine saldırışı sırasında Türkiye’nin sınırlarında yığıtçe nöbet tutuyor ve vatan görevlerini ifa ediyorlardı. Hâlbuki o tarihlerde komünistler, Almanya ile anlaştıklarından Türk ordusundan kaçmışlardır. Onların yakalanmaları ordu tarafından resmen tamim edilmişti. Bunların adını; –bu Marksist-sosyalist-Leninci-Stalincilerin– kim olduğunu Doğan Avcioğlu hatırlayabiliyor mu? Bilmiyoruz. Biz bu eserle sadece hakikati ilmî temellere dayanarak ortaya serme, işlerin içyüzünü tanıtmaya, dolayısıyla milletimizi ilmî temellere dayanarak savunma görevini yapmaya çalışıyoruz.

Üstelik Türk tarihinde ve Türk edebiyatında eser vermek, roman yazmakla bu yabancıların (Leon Kahon, Vambery) Pantürkist Türk birlikçisi, Türkçü olmaları, Pantürkizmin fikir babası olmaları apayrı şeylerdir. Aksi hâlde ortada açıkça demagoji yapılmıştır.

Doğan Avcioğlu’nun: “Rusya’ya karşı İngiltere Pantürkizmi” sözü de ne tarihî gerçeğe ne ilmî hakikate ne akla ne mantığa uygundur. Sadece bu iddia “Pantürkizm” (Türk birliği)i küçültmek, yani Türk birliğini değil de, Türk dağılışı ve parçalanışı ve yok oluşunu isteyenlerin, özleyenlerin zihniyetine uygundur. Türk birliği; millî şuura (bilince), sahip vicdan ve insafa sahip her Türk’ün, hatta her gerçek hümanistin tabîî göreceği bir husus olması gerekir. Pek tabîî konunun siyasi, askerî, savaş yönü ayrı bir konudur. Millî şuurun kendini tanımakla uyanacağı tabiidir. Kendi kendisini, milletini, tarihini, dilini ve kültür eserlerini tanımayan birisinin sözleri boş ve köksüz kalmaya mahkûmdur. Tekrarlıyoruz: Pantürkizm (Türk birliği) Türkiye yönünden her şeyden önce siyasi ve askerî bir mesele değildir. Zira bunların yetkisi, sorumlusu; meclis, hükûmet, senato ve güvenlik kuruludur; genelkurmaydır. Türk milliyetçileri kültür ve ülkü birliğinin yolundadır. İnsanlık, hürriyet, adalet ve hak yolundadır. Bu da insani, millî, medeni bir hak tarih ve vazifesidir. İnsani, millî şuur ve insani, millî duygu gereğidir. Buna rağmen esir Türk illerinin istiklaline kavuşmasının, insanca yaşamasını isteyenleri önlemek, hürriyet, insanlık, hak ve adalet düşmanlığıdır. Dini, dili, tari-

hi, millî kültürü ve bütün zihniyet ve mizacı ayrı olduğu hâlde değişik ülkelerin işçilerini birleştirip bir bütünlük kurmak hayali mi ilmîdir, insanlık gereğidir, yoksa kendi dağınık ve esir, perişan ve mazlum insanlarını mı derlemek, toplamak, bütünleştirmek ve insan hak ve hürriyetine sahip kılmak gerçeğe uygun ve insanlık gereğidir?

Burada Doğan Avcıoğlu'na Türk birliğinin, Türk bütünleşmesinin bazı eserlerini salık vereceğiz. Öyle sanıyoruz ki, bu eserleri okuma imkân, fırsat ve zamanını bulduklarında büyük, gerçek insanlık davasını görecekler ve görevlerini de hatırlayacaklardır.⁷⁴⁶ Ayrıca başta Türklerin ve yabancı vicdan ve insaf sahiplerinin eserlerini de incelemiş olacaklardır.

J. Türkiye’de Yahudi Etkileri

20. yüzyıl ortalarından itibaren Türkiye’de Yahudi etkileri daha fazla artmıştır. Dünya Yahudileri, (*Damdaki Kemancı, Anna Frank’in Hatıra Defteri* vb.) kendi acılarıyla ilgili birtakım eserleri tiyatro ve sinema yoluyla dünyaya yaymışlardır. Yakın yıllarda mesele, yalnız Yahudiliğe acındırma olayından daha öteye ulaştırılmıştır. Ünlü komünist Yahudi Berthold Brecht’in piyesleri Türkiye sahnelerinde yarış edilircesine oynatılmakta ve bu araçla komünizm, iç kışkırtıcılığı, bozgunculuk eğilimi arttırılmak istenmektedir. İsraili, Yahudi yazar Efraim Kişon’un eserleri (hikâye ve piyes) yayımlanmıştır. Bunlardan sahneye konmuş olan ve çevrilen hikâyeleri mizahi yönü olan eserlerdir. Siyasi yönü fazla değildir.

Hatta İsrail’i bile samimi bir dille bazı noktalardan hicveder. Keza (Dr. Jivago) film ve romanı komünizmin nasıl bir felaket olduğunu gösteren diğer bir Yahudi edibin (Boris Pasternak) eseridir. Onun hürriyet şiirleri de komünist Rusya’nın ne kadar dehşet içinde bulunduğunu anlatır. Bu itibarla, her Yahudi edip ve bilginin tutum, davranış ve eserine, gayesine ve Türk toplumuna yaptığı etkiye göre değerlendirmek gerekir. Sadece Yahudi adı bulunduğundan onu derhal olumsuz şekilde belirtmek düşünce ve yargısı her zaman uygun bir sonuç göstermez.

K. Yahudi Dönmeleri (Sabbatay Zvi Cemaatinden Olanlar)

Günümüzde Türkiye’de 30 bine yakın Yahudi dönmesi bulunmaktadır. Bilhassa tahsil ve diplomalı kişiler içinde Türkiye’ye masonluk, sosyalizm, komünizm bunlara mensup kişiler tarafından getirilmiş ve geliş-

tırılmıştır. Dr. Şefik Hüsnü, Sabiha ve Zekeriya Serteller (Sertelet Yahudi adıdır) bunlara dair birkaç örnektir. 17 Yahudi asıllı kişi sosyalizmi, komünizmi, yüzlerce dönme masonluğu desteklemiş, beslemişlerdir. Milliyet, İslâmiyet, millî geleneklere, millî kültür ve millî ülküye cephe-den veya dolaylı yollarla karşı çıkanlar içinde Yahudi dönmelerinin sayısı küçümsenemez. Elbette samimiyetle kaynaşan, İslâmiyete uymuş olan, işi ve gücüyle uğraşan aileler de vardır. Fakat günümüzde mesleki dernekler içinde millî, manevi davalara karşı bildiriler yayınlayanlar arasında yazık ki –şaşılacak kişiler–dönmeler mevcuttur. Yıkıcılık, bölücülük, anarşi savunuculuğu, müstehcen yayınları kışkırtan, devrimciliği ve özgürlüğü kalkan yapıp İslâmi ve millî değerlere saldıranlar, laikliği Allahsızlık, dinsizlik şeklinde yaymaya çalışanlar, hiçbir ilmî ve felsefî temeli olmadığı hâlde Allah ve dinî kaldırıp yerine uydurma bir tabiatçılık sözü getirmeye özenenler içinde hep Yahudi dönmeleri karşımıza çıkmaktadır. Hatta günümüzde Marksist-sosyalist kışkırtıcılar ve milliyetçileri faşistlik, ırkçılıkla damgalayanlar bir tahlile ve araştırmaya tâbi tutulursa karşımıza eski Yahudi dönmelerinin çıktığını görünce şaşırılmamalıdır...

Aile, namus, ırz, iffet, haya, duygu ve inancın ölçülü ve medeni giyimi yıkarak şehvet, çıplaklık derecelerinde soyunmaya teşvik etmek, çok açık mahrem yerlerini gösterecek derecede soyunuk resimlerini gazetelere alarak böyle olanların cesaretli bir davranış içinde bulunduğunu tanıtarak övenlerin maskeleri kaldırılacak olsa altından yazık ki Türk ve İslâm olmayanlar çıkmaktadır. Türk cemiyetini soysuzlaştırmak, maddi ve manevi zaafa uğratmak sanki kendilerinin özel görevleriymiş gibi bir gayret göstermektedirler.

Türkiye'nin fikir ve siyaset hayatını Yahudi adını taşıyanların ideolojik bir oluşturması açıkça olmamaktadır. Mason localarında ve yönetici bir hüviyet içinde Rumlar, Ermeniler arasında Yahudiler başrolü oynamaktadır. Devletin İslâmi ve millî bir tutumu ve politikası olduğu sıralarda ve kuvvetli milliyetçi akım zamanında (kimin arabasına binerse onun düdüğünü çalan) Yahudi asıllı dönme Ahmet Emin (Yalman), Moiz Kohen (Takma adı Tekinalp) buna ilk örneklerdir.

Türk-İslâm adı taşıyan, Yahudi asıllı olan veya dönme ailelerden gelenlerden bir kısmı kaynaşma ve İslâmlaşma eğilimi gösterirlerse de bir kısmı da ticari, sinai hayatta kâr ihtirası ile dolarak servet ve zenginlik peşinde, en lüks ve en konforlu bir hayatı sürdürmektedir.

Türkiye'de millî kültür ve milliyet duygusunu yok etme, Türkiye eğitiminin millîleşme eğilimini önleme, dolayısıyla Türk millî kültürünün

mahsulü millî ülküyü, Türk Milliyetçiliğini kaldırma girişimlerinde kendisini Türk tanımayanlardan başka, bazı Yahudi dönmelerinin nasıl bir rol oynadıkları, bilen gözlerden gizlenememektedir. Onlar millî kültüre düşmanlık ederken, İslâmî ve ahlaki, manevi temelleri de yıkıp atmak peşindedirler. Bunu yaparken faşist damgası, gerici, tutucu iftirasını kullanmakta, Marksist-sosyalist-Leninci-Maocu, kozmopolit, hümanist bir kılığı ilericilik ve Türkiye'nin kurtuluşu imiş gibi gösterme gayretindedirler. Hemen hepsi müreffeh bir hayat süren, yazlıkları ve kışlıklarıyla çok zengin olan, emekçilikle, işçilikle en ufak bir ilgisi olmayanlar daima yıkıcı ve bölücü ideolojilere destek olmaktan da kendilerini alamamaktadırlar. Bunlar Türk olmayan veya Yahudi-Mason-siyonist-İsrail çıkarlarına uygun hedeflere göre bir rotayı takip ediyorlar, dikkatle incelenmesi gerekir.

Niyazi Berkes'in Yanlış Fikirleri ve Önemli Yayınlar Yapan *Sebil* Dergisinin Tutumu

Marksist-sosyalist bir zihniyet eğilimi içinde incelemeye girişen, tarihi gerçeklere aykırı bir gözle bakan Dr. Niyazi Berkes; *Türkiye'de Çağdaşlaşma* adlı kitabında "Türk ulusçuluğu"nda Batı'da "Lumley Davits, Leon Kahon, Armus Vambéry" gibi Yahudi asıllıları saydıktan sonra onlardan etkilenildiğini ve mason Üstad-ı Azamı Emanuel Karasso, Mozez (Moiz Kohen / Tekinalp) (Ölümü 27 Eylül 1961), Avraham Galanti'nin ittihatçılarla, Yahudiler lehine temasta olduklarını yazıyor.⁷⁴⁷ 468 numaralı notta: ".... Türkçü, ırkçı ve Turancı denen yazarların asıl Türkçülük ve Turancılık akını ve fikirlerinde XIX. ve XX. yüzyıllarda Avrupalı ve yerli Musevilerin oynadığı büyük rolü bilmemeleri ya da bilmezlikten gelmeleridir."⁷⁴⁸ demektedir.

Bunu aşırı, çok mübalağalı hatta çok yanlış bir şekilde ilmi inkâr ederek, hakikate göz kapayarak öne sürmek, böylece Türk milliyetçiliğini gölgelemek isteyenler önce Türkçülük tarihini, Türk tarihini, Türk kültür ve medeniyetini gerçek bir ilim adamlığı şartlarına uygun olacak derecede iyi bilmelidirler. Olayları ve konuları kendi arzusuna ve gayesine göre düzenlemek hakikati ve gerçeği saptırmak bir maharet sayılmamalıdır. Hele bu türlü araştırmalar hiçbir zaman gerçek ilmî bir sonucun belgesi olamaz.*

Hiç unutmamalıdır ki, Atatürk'ün bugünkü Türkiye'yi Türk adıyla tekrar tarih sahnesine çıkartırken hareket ettiği, temel aldığı esas Türk

* Doç. Dr. Niyazi Berkes hakkında, Prof. Dr. Osman Turan'ın, Dr. Fethi Tevetioğlu'nun, İlhan Egemen Darendelioğlu'nun ve Aclan Sayılğan'ın ilgili eserlerine bakınız. Önceki sayfalarda bu eserleri kaynak olarak sunmuştuk.

milliyetçiliğidir. Bunu da ona benimseten, içinde yaşadığı gerçek temel, gerçek öz ve mayadır. Bütün devrimlerin hedefi Türk milletini çağdaş medeniyetin üstüne çıkarmaktır. Onu mutlu, müreffeh ve muzaffer kılmaktır. Bunun için de ne Atatürk'ün ne de herhangi bir Türk milliyetçisinin onlardan ilham almasına ihtiyaç yoktur. Zira hepsinden önce Türklük vardır, Türk kültürü vardır, Türk tarihi vardır, Türk millî edebiyatı vardır, içinde yaşadığı manevi ve millî temel ve millî duygu ve millî ruh vardır. İşte ilham bunlardan ve 150 milyonluk büyük Türk toplumundan alınır.

Doğan Avcıoğlu'na verdiğimiz cevaplar, belirttiğimiz hususlar bu konuya da cevaptır. Üstelik bütün bu iddialar Türk milliyetçiliğinin gücünü ve cazibesini, hakikatini ve hakkını karartmaya yeterli olamaz. Türk milliyetçisi; "İlim, Çin'de bile olsa alınır." diyen Hz. Muhammet'in yolundadır. Onun, ilim ve tekniğe karşı hiçbir taassubu yoktur. Bir yandan "ırkçı" diye damgalamak, bir yandan Yahudilerle beraber çalışıldığını ifade etmek tam bir çelişme ve bilgisizlik örneğidir. Niyazi Berkes'in Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesinde doçentliği sırasında izlediği Marksist-sosyalist, dogmatik zihniyeti ve her şeyi iktisadi determinizmin dar kalıp ve çerçevesi içinde göstermeye alışmış faaliyetini ve yayınlarını ve onu destekleyen Yahudi dönmesi (Ahmet Emin Yalman ve Sabiha-Zekeriya Sertelleri) unutarak Türk milliyetçiliğine karşı bu sözleri sarf etmesi üzerinde dikkatle durulmayı gerektiren bir husustur.

Sebil dergisi yazarının Türk milliyetçiliğine karşı bu sözler üzerinde sanki kendisine destek bulmuş gibi tahlil ve tenkitsiz, sanki İslâmcılık milliyetçiliği reddetmiş gibi maksatlı olan Niyazi Berkes'e sarılması da çok yanlıştır. Ziya Gökalp'in eksikleri, hataları olabilir; değiştirme ve geliştirme sonraki nesillerin işidir; fakat "İslâmlaşmak, Türkleşmek, müasırlaşmak" gibi bir temel günümüzde de geçerlidir. Türklüğü reddetmek hatadır, İslâma da uygun değildir. Kur'an'ı, hadisleri iyi anlamalıyız. Günümüzde İslâm milletleri içinde en teknik ve en güçlü olanı Türkiye'dir. Geniş petrol yatakları elinden alınmış olmasına rağmen en güçlü devlet odur. Türkiye, Türk-İslâm sentezi içinde kurtuluş ve yükseliş yolunu bulacaktır. Türk'ü, millî kültürü, Türk tarihi ve dilini inkâr etmek düşmana bilmeyerek hizmettir. Esir Türklerin, ezilen insanların kurtuluşu bir hak ve insanlık davasıdır.

Ziya Gökalp hakkında ciddi bir inceleme ve araştırmaya girişmeden, Ziya Gökalp'e, Türkçülük ve Türk milliyetçiliğinin bir düşüncüsü olması dolayısıyla, peşin düşmanlık duygularının baskısıyla ithamlar yapılmaktadır. Türk Tarihi, Türk adı, millî kültürü ve Türk milliyetçiliğini bir kenara bırakıp aslında ona açıkça düşmanlık etmeye cesaretleri

yetmediğinden böyle ulu orta dedikodu, yakıştıрма, hatta iftira mahiyetinde veya zanlara dayanarak sözler ileri sürmek hakikate, ilmî esaslara uygun olmadıktan başka, İslâmiyet ve onun ahlaki esaslarına da uygun olmaz. “İslâmiyette zan üzerine hüküm yoktur.” Bu konudaki hadisleri unutmamalıyız. Kur’an-ı Kerim’den mealen birkaç ayet nakledeceğiz: “Ey inananlar, zandan çok sakının. Zira zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin gizli şeylerini araştırmayın; biriniz diğerinizi arkasından çekiştirmesin. Biriniz, ölmüş kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte bundan iğrendiniz. O hâlde Allah’tan korkun, şüphesiz Allah, tevbeyle çok kabul edendir, çok merhamet edendir.”* “Onların bu hususta bir bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Zan ise haktan hiçbir şey kazandırmaz. Zan ile gerçeğe ulaşılmaz.”** “Siz sû-i zan etmekten sakınınız; çünkü zan sözlerin en yalanıdır.”***

Ziya Gökalp, Tanzimatın kusurlarına, kozmopolitliğe (dolayısıyla masonluğun esaslarına), enternasyonalizme, sosyalizme-komünizme, Darwinizme, Froydizme, maddeciliğe, naturizme... sistemli olarak ilk sıralarda cephe almış, yazılar yazmış, belki de o günkü şartlar ve imkânlar içinde pek nadir bir düşünür ve yazardır. Fransızcadan başka Arapça ve Farsçayı da bildiğine, Kur’an’ı ve İslâmiyetin şartlarını benimsediğine dair birçok yazıları tanıktır. Koca Osmanlı Devleti’nde bir üniversitenin bulunduğu bir zamanda yaşadığını unutmamalıyız.****

Daha sonra elbette ki ilmî kaynaklar ve araştırmalar olmuş, ayrıca cemiyetin değişen ve oluşan şartları ve olayları akıp gitmiştir. İslâmi birlik ve bütünlük ve İslâmi gerçek gelenekleri benimseyerek, birbirimizin yanlış, eksik taraflarını tamamlayıp olgunlaştırarak gelişmeyi sağlamalıyız. Her gelen önceki devleti, her iktidar öncekini her şeyi ile yıkıp atarsa, her ilmî çalışana bir sonraki inkâr ederse, o memleket içi maddi ve zihnî harabeler ve yıkıntılarla dolar. Daima geliştirici ve olgunlaştırıcı bir yönde, düzeltici ve araştırıcı bir davranış içinde kalmak gerekir. Bilhassa daha isabetli fikirler, görüşler ileri sürmek için, o konuda çok dikkatli, sabırlı, bilgili ve ihtiyatlı bir anlayış ve araştırma içinde kalmak, aşılması gerekeni dinî, millî, felsefi, içtimai, tarihî yönden aşacak bir fikri olgunlukta olmak zaruridir. Bir vakitler (1946 ve 1947) Türkçüler, Türk milliyetçileri Doç. Dr. Niyazi Berkes ve aynı görüşte olanlara (Doç.

* Kur’an-ı Kerim Meali, Doç. Dr. Süleyman Ateş, Hucurat Su. Ayet. 12. Sf. 479.

** Y. K. Necm Sû. A. 28. 490.

*** Dr. Mehmet Maksudoğlu, Bir Ayet, Zan, Diyanet Gazetesi, Sayı 147, 15 Ağustos 1976.

**** Ziya Gökalp’in, Yeni Türkiye’nin Hedefleri ve Küçük Mecmua’daki yazılarını ve İslâmlaşmak, Türkleşmek-Muasırlaşmak kitabını, dikkatlice okumak, Türk tarihini, Türkolojiyi Türk sosyolojisini ve sosyolojiyi iyi bilmek gerekir.

Dr. Behice Boran vb.) fikir bakımından mücadele eden kimselerdir. Temel kaynak alınan, Türkçülüğün, Türk birliğinin dostu mudur ki onları İslâmi bir dergi destek olarak kullanıyor? Onların Türk milliyetçilerine ve Türk birlikçilerine ve Türk milletinin bütünleştiricilerine karşı hâlâ ırkçı, faşist ve böylece birtakım ilim ve hakikat dışı damgalar kullanmaları ne kadar duygusallık, kin ve öfke içinde bulunduklarının birer açık belgesi değil midir?⁷⁴⁹ Üstelik Kanada ve ABD'de Doç. Dr. Niyazi Berkes'in görevlendirilmesi de dikkate şayan bir husustur. Kapitalist ve emperyalist ülkelerde yıllarca görev alarak çalışmış olması, onun Türkiye'den olduğu kadar Türk tarihinden, Türkoloji'den, Türk kültür ve medeniyet tarihinden uzak ve yabancı kalışına bir bahane olabilir mi?

Sebil dergisi, Amerikan basınından, Soljenitsin vb. komünizm aleyhindeki sözlerini alıyor. Bir Türk milliyetçisi Moiz Kohen'in (Tekinalp) fikirlerine mi dayanıyor, ona mı değer veriyor?⁷⁵⁰ Türk milliyetçiliğine, iş yapıyoruz diye, iftira etmemeliyiz. İslâm dini, Hz. Muhammet hakkında Yahudiler, Hristiyanlar, Şarkiyatçı bilginler, yazılar yayınlarsa bunlardan İslâm dinini, Hz. Muhammet'i sorumlu tutmak haklı, mantıklı olabilir mi? Bu imanı saptırmak isterlerse kim sorumludur? Bunun aksi elbette demagoji olur. Mesela yabancı müsteşrikleri, (İslâm Ansiklopedisi'ni) esas almak, doğru tanımak İslâmlığı buna göre değerlendirmek doğru olur mu? Brockellmann'ın tarih kitabına uyularak İslâmiyet hakkında fikir yürütmek bir belge teşkil edebilir mi? Doğru sayılabilir mi?

Üstelik İslâm dinî ve Türk milliyetçiliği hakkında "Sen yazma, senin yazmân yasak." denebilir ve bu karar tatbik edilebilir mi? *Sebil* dergisinin kıymetli yazarı kanaatimizce bu konuda yanılıyor.

Dönmeler hakkında kısaca önceki sayfalarda açıklamalarımızı sunmuştuk. Bu konunun tamamen ilmî ve muhtelif dillerdeki kaynak ve belgelerle incelenmesine, araştırılmasına ihtiyaç vardır. Bugüne kadar umumiyetle Türkiye'deki yayınlar İbrahim Alâeddin Gövsa'nın kitabına ve bazı tarih eserlerine dayanmaktadır.

Haham (Rav) Sabbatay Zvi (Mordahay Tsvi, Temmuz 1626 İzmir-30 Eylül 1675) bir Mesih (Masiah, Yahova'nın mübarek kıldığı, kutsallaştırdığı, temizlediği kişi) bekleyen Yahudilere kendisini böyle tanıtmış (1648) İstanbul'a (1650), Selanik'e, Atina'ya gitmişti. İzmir'e 1659'da gelip 1663'te Kahire ve Kudüs (Yeruşalaym / Jerusalem) gitmişti. Gazze'de, zengin birisinin kızı ile evlendi. Abraham Nathan'la iş birliği yaptı. 1666'da Mesihliğini ilan etti. Taç taktı. Leh ve aleyhte hareketler oldu. Ünü Avrupa'ya yayıldı, dünyanın hâkimi olacağını, Tanrı'nın seçtiği

oğlu olduğunu yaydı. Bazı Yahudi din adamlarından tepki gördü. Padişah IV. Sultan Mehmet ve Sadrazam Köprülüzade Fazıl Ahmet Paşa zamanında sahtekârlığı anlaşılarak İstanbul'a sevk edildi. Önce Zindan Kapısı'nda sonra Çanakkale'de Kumkale'ye hapsedilen, sonra Edirne'ye götürülen Sabbatay Zvi'nin nihayet mucize gösteremediğinden, Mesihliğini belgeleyemediğinden yalancılığı ortaya çıktı. İslâm olma teklifini kabul ederek gene sahte bir Müslüman hüviyetine büründü. Selanik'teki 200 aile de Yahudilikten döndüğünü söyledi. Onlar da İslâm-Türk adları aldılar. Sabbatay Zvi'nin adı Mehmet Efendi oldu. Bununla yetinmeyerek gene Aziz adını da kullandı. Ölünce, kayınpederi Abdülgafur Efendi Yasef (Josef), kayınbiraderi ve filozof Abdullah Yakup Çelebi (Yosef [Josef] Kerido) Selanik'te müritleri (dönmeleri) etraflarına topladılar.⁷⁵¹

O zamanlar kıyafetleri farklıydı. Kadınların sarı mesh, erkeklerin yeşil sarık sarılmış beyaz keçe külah giymeleri farklı durumlarını gösteriyordu. Umumiyetle bayram namazları kıyorlar, oruç tutmuyorlar ve gusül abdestine uymuyorlardı.

Yakup Çelebi başkan olarak ayinleri düzenledi, göze görünen şekilde İslâma uygunluk gösteriyorlardı. Diğer bir şahıs Mustafa Çelebi'nin çevresinde toplanmışlardı. Sabbatay Zvi'nin ölümünden 14 yıl geçince (1689) iki zümreye bölünmüş oldular. Birisine Türkler arasında saçları ustura ile kesilmiş, İslâm'a daha bağlı görünen Yakubiler (veya Hamdi Beyler), Mustafa Çelebi'ye (bir yığın hurafe karışmış) bağlı olanlara Karakaşlar (Müminler, On yollular, Osman Baba)–İzmirliler– topluluğu deniliyordu. 1720 yılında Karakaşlar ikiye bölündü. Bu üçüncü zümreye İbrahim Ağa (veya Papular, Kapancılar) denildi. Bu bölünmenin sebebi 1720'de ölen (o da sahtekâr) Osman Ağayı Mesih saymamalarıydı.

Müslüman adı altında Yahudi inanç ve âdetini sürdüren Sabataistlere önce "Avdeti" denildiğini 1683'te Selanik'te birkaç yüz ailenin döndüğünü, 1900'de sayılarının 10 bine çıktığını; ticaret, sanat hayatında hâkimiyet kurmak ve devlet işlerinde görev almak istediklerini görüyoruz. İçlerinde hukukçular, avukatlar, hekimler, gazeteciler ve profesörlerin de bulunduğunu biliyoruz. Balkan Savaşı ve Türk-Yunan değişimini sonucunda Türkiye Cumhuriyeti içine girdikleri, özellikle İstanbul'a göç ettikleri (Meydan Larousse) belirtiliyor. Aralarında dayanışma, ilişki, destekleme olduğundan ticaret sahasında önemli role sahiptirler. Özel okullar açtılar. Çok serbest bir hayata kavuştular.⁷⁵²

Yukarıda bahsettiğimiz 3 ayrı topluluğun da o zamanlar dönme olmayanlarla evlenmeleri yasaktı. Kendilerine mahsus "Kuzu Ziyafeti 22

Adar (Mart)" ve "Dört Gönül Bayramı" meşhurdur. Sabataistlerin 20 kadar bayramı olduğu söylenmektedir. En önemlisi 22 Martta, ilkbaharın ilk günü yapılandır (Kuzu Bayramı). Evli çiftler süslü, ziynetli olarak geceleyin toplanırlar. Musiki ile eğlence teşkil edilir. Bir ara ışıklar söndürülerek karanlıkta kalınır. Bu münasebetle doğan çocuklar kutsal sayılır. Mum söndürmenin Karakaş zümresinde devam ettiği ileri sürülüyor. Dönmelerden Karakaşzade Mehmet Rüştü (Dönmelere Açık Mektup 1924) yılında çok önemli itiraflarda bulunmuş, Türklerle karışma ve kaynaşmayı savunmuştur. Dönmelerin, İslâma uymadıklarını ve özel ayinlerini apaçık ortaya koymuştur. Doğum, nikahlanma, cenaze törenleri, aile hayatları tamamen farklı olduğundan bunlardan vazgeçilmesi istenilmiştir (Resimli Gazete, 1925, Sa. 116). Kendilerine mahsus duaları, İbranice, İspanyolca ayinleri vardır, bilhassa kuzuyu vaktinden önce yemezler, yerlerse o yıl öleceklerine inanırlar, demiştir. Sabataistlerin Bakırköy'de, İstanbul'un merkezinde yatılı veya yatisız özel okulları vardır (Fevziye Lisesi, Şişli Terakki Lisesi...) hâlen ortak mezarlıkları bulunmaktadır. İstanbul'da yeni adlar alan özel kolejler incelenmelidir!

Sebil dergisinde "dönmeler" bahsi incelenirken işe hiç sebep yokken Ziya Gökalp de karıştırılıyor. Ve ilmî hakikate ve tarafsızlığa uyulmadan şöyle deniliyor: "Dönmelerin bu neşriyatına, *Yeni Mecmua*'da Ziya Gökalp'in etrafında toplanan ve Türkçü geçinen birtakım Müslüman adlı münevverler ile İçtihat'ın dinsiz naşiri Abdullah Cevdet ve benzerleri de zemin hazırlamış, destek olmuş ve katılmışlardır.

Dönmelerin ve onlarla beraber olan gafillerin bu faaliyetlerini *Sebilü'r-Reşad*, 30 Nisan 1919 tarihli 406. sayısında şöyle anlatmaktadır."

Üstelik bir defa eğer bu dergideki tarih doğru ise Ziya Gökalp bu sıralarda 30 Ekim 1918 yılında Mondros'ta imzalanan ve 2 Kasım'da ordulara bildirilen mütarekeden 3 ay kadar sonra İstanbul'un İngilizler tarafından işgali üzerine, İstanbul Üniversitesinde (Darü'l-Fünun) bulunduğu sırada derse giremeyerek tevkif edilmiş, Sirkeci'deki Polis Müdürlüğüne götürülmüş sonra Malta'ya hapis ve sürgüne sevk edilmiştir. 28 Ocak 1919'da İngilizlerin emriyle hapsedilmiştir. Dışarıda zevcesiyle üç kız çocuğu sefaretin etkisiyle perişan olmuştur. Ziya Gökalp yıllarca da Malta'da sürgün ve hapis hayatı sürmüştür.⁷⁵³

Yahudilerin, Türkçülük hayatında rol oynadığı, Ziya Gökalp adı da karıştırılarak Türk milliyetçiliğine karşı bir tutum ileri sürülüyor ve isimler sayılıyor. Türk tarihi, Türkçülük küçümseniyor. Buna rağmen aynı dergi şu kitapları tavsiye ediyor: "Çocuklarını zararlı yayınlardan korumak isteyen baba ve annelere müjde! Çocuklarınıza verebileceğiniz en

güzel hediye *Sebil* yayınıdır.” denildikten sonra; *Dede Korkut Masalları*, Türkçü, Turancı ve kısaca Türk milliyetçisi Ömer Seyfettin’in *Ant*, *Diyyet* kitapları ve Yahudi Leon Kahon’un *Gökbayrak I*, *Gökbayrak II*, *Gökbayrak III* adlı eserleri *Sebil* dergisi, sayı 15, sayfa 6’da renkli olarak ilan ediliyor⁷⁵⁴ ve gene 23. sayı, sayfa 6’da tekrarlanıyor.

Ziya Gökalp; İslâmlaşma, Türkleşme, muasırlaşma yazılarıyla İslâm ümmetindenim, Türk milletindenim, muasır medeniyettenim diyen insan olup *Kızılalma* (1914) şiir kitabında ayetlerle dolu mısralarıyla, İslâm dergisindeki makaleleri ile, Kur’an’a ve İslâmiyete daima saygılı olmuştur. Kur’an’ın anlaşılması, düşünülmesi, bilinmesi ve öğüt alınması gayesiyle mana üzerinde daha fazla durarak bazı kendisine mahsus görüş ve teklifler öne sürmesi elbette tartışılabilir. Kanaatimizce İslâm dinindeki birlik ve bütünlüğü bozmamak, İslâmi geleneklere sadakat göstermek daha gerçekçi ve daha faydalı bir yol olabilir. Bu sözlerden sonra İslâmiyete de hizmeti dokunduğunu ifade edebiliriz. Zira *Küçük Mecmua*’da en üstte İslâm dinî ve ahlakını tanıdığı ve dinî terbiye görmemiş kimsenin tam bir şahsiyete sahip olamayacağını açık ve kesin bir şekilde ifade etmiştir. Ona karşı olanlar Türk milliyetçiliğine, Türk tarihine ve Türk adına karşı olan kişilerdi. O zamanlar bir kısmı Arnavutluk etkisiyle bir kısmı Araplık tesiriyle Türk milliyetçiliğine şiddetle cephe almışlardır. Fakat daha sonra aradan yıllar geçince *İslâm-Türk Ansiklopedisi*’ni yayımlama ihtiyacını hissetmişler ve Türk adını da kullanmayı tabî görmüşlerdir. Ziya Gökalp’e cephe alanlardan bazıları Osmanlı Devleti’nin mağlubiyeti senelerinde Arap olduklarından Suriye’ye geçmeyi menfaatleri ve millî şuurları gereği görerek hatta oradaki maarifin başında yer almışlar, Türkiye’yi terk etmişlerdir.

Dönmelerin başında başyazar Ahmet Emin Yalman yönetiminde, dönmelerin çıkardığı ileri sürülen gazete *Vatan*’dır.⁷⁵⁵

İçten evlenme törenleri, okulları, mezarlıkları bulunmaktadır. Bilhassa İstanbul Bülbülderesi’ndeki Resimli Dönme Mezarlığı’nda iki geniş aile olan “İpekçi ve Deber”zadelerin mezarlarının bulunduğu araya bazı başka kimselere dair mezarların karıştığını belirten yazıda, İpekçi adı münasebetiyle “TRT eski Umum Müdürü İsmail Cem İpekçi’yi bu vesileyle hatırlamamak elden gelmiyor.”⁷⁵⁶ deniliyor.

Selanik’te vaktiyle çok kâr getiren ipekçilik yapıldı. Bu soyadı oradan gelmiş olabilir. Bileda, keza Kibar ailesinin de Selanikli dönmelerden olduğuna dair bir mezar taşı İstanbul Bülbülderesi’nde bulunmaktadır. Bununla beraber bazı mezarlar üzerinde “Ruhuna Fatiha” istenilmesi içlerinde samimi dönen kimseler bulunduğu dair belge olabilir.⁷⁵⁷

Günümüzde yayın hayatında mesleki dernek içinde Türk milliyetçiliğini faşistlikle, İslâmiyeti gericilikle, ahlakı tutuculukla, millî kültürü, dil, tarih ve ülkü birliğini, Türklerin bütünüleşmesini ırkçılıkla itham eden ve bunlara karşı Marksist-sosyalist-Leninci-Maocu veya Türkiye'yi "Halklar" adıyla bölücü mezhep kışkırtıcıları içinde Yahudi asıllı dönmele başta gelmektedir. Onlar özgürlük, hürriyet laflarıyla, devrimcilik kalka- nıyla Türkiye'nin bölünmesi ve yıkılmasını sinsi şekilde sahneye koy- maktadır. Türkiye'ye karşı Dünya Yahudi Birliği Komitesi, Siyonist Örgütü, Beynelmilel Sermaye Teşkilatı ve hatta İsrail namına dönme- lerden ajan olanları tespit ve tescil etmek; bilgi, düşünce ve sağduyu sahiplerine göre güç değildir. Böyle olmayanlar da kozmopolit ve masonik zihniyet ve davranış içindedirler.

İzmir'de çok eski yıllarda Yahudilikten dönme kimselerin özel mezarlı- ğı olup olmadığını araştırdım. Olmadığı cevabını aldım. Aralarında tüccarlar, iş adamları, banka müdürleri, devlet dairelerinde önemli mevkilere gelmiş kişiler bulunmaktadır. Bunların birçoğunun İslâmiyet ve Türkiye ile kaynaştıkları belirtilmektedir. Bu durumda İzmir'in ünlü ailelerinin Türklerle kız alıp verdiklerini de öğrenmiş bulunuyoruz. Bu durumda İstanbul'da olan Yahudi asıllılarla bazı aileler çok farklı gö- rünmektedir. Yazık ki İstanbul'daki bazı gazetecilerin, muhtelif üniversi- telere girmiş olanların sık sık demeç veren bazı hukukçuların ve tüc- carların bu türlü olumlu konuşmalarına ve çalışmalarına rastlanılamı- ştır. Ancak İzmir ticari hayatında da ithalat ve ihracatta Yahudiler önemli bir role sahiptirler. Ticari hayatta etkileri vardır. Bazı ihracat maddeleri onların ellerindedir. Bununla beraber diğer Yahudi dönme- lerinin de tutumunun daha derin bir şekilde incelenmesi ve bir sonu- ca varmak gerekiyor. Ayrıca unutmamak gerekir ki, Rum ve Ermeni ithalat ve ihracatçıları, tüccarları, imalatçıları da dikkatli ve sabırlı bir ilmî incelemeye tâbi tutulmayı gerektirmektedir.

Ölçü olarak Türk milliyetçiliğini faşistlik, İslâmiyeti gericilik sayan hele enternasyonalizmi, Marksist-Leninist "yıkıcılık ve ihtilalciliği devrimci- lik" sözüyle gizleyerek sanki ilericiymiş gibi propaganda ederek Tür- kiye'nin millî kültürünü ve bütünlüğünü, millî devlet ve millî siyaseti, millet olgusunu ve Türkiye dışındaki Türkleri inkâr ederek tehlikeli ve zararlı bir yol tutan Türk asıllı olmayan bu gibiler üzerinde hassasiyet- le ve dikkatle durmak millî ve vatani bir ödevdir. Onların bu tutum ve davranışlarla hangi maksat, hangi gaye, hangi hedefe ulaşmak istedik- lerini anlamak güç değildir.

Şunu da samimiyetle söylemek isteriz ki, yurtaşları çamur ve soğuk içinde, su ve ekmeğe, ışığa muhtaç, işsiz, mesleksiz, hekimsiz, okul-

suz, perişan bir durumda iken; yalnız kâr, kazanç ihtirasları, sefahati ve keyif seyahatleri içinde, çocukları en lüks arabalarla gösteriş yarışlarında bulunan, isterse Türk aslından gelmiş olsun tüccar, sanayici, ithalat ve ihracatçı bazı kişilerin diğerlerinden daha düşük, daha aşağı bir seviyede sayılması gerekir. Zira onlar en insani görevlerini din ve millet kardeşlerine yapmayıp, soygun ve vurgun peşinde, sömürme ve sefahat içinde zavallılardan başka bir şey değildir. Bir gün Türkiye’de gerçek içtimai adaletin hâkim olması ve millî gelirin adilane paylaşılması ve emeğin, hakkın teslim edilmesi ve toplumcu-milletçi ve şahsiyetçi bir tutumun Türkiye’yi kuşatması mümkün olacaktır. Türk milliyetçilerinin iktisadi ülküsü budur.

II. SİYONİZM ÖRGÜTÜ VE HEDEFLERİ

A. Güçlü Yahudi Örgütleri: Kehillah, Dünya Yahudi Komitesi, Dünya Siyonist Teşkilatı vb.

Çok zaman bunlar Dünya Siyonist Örgütü adı altında toplanıyor. Fakat bunlar içinde meratip silsilesine uyan birçok örgüt vardır. Dünya Yahudi Kongresi veya Komitesi veya Konseyi, Dünya Yahudi Kurumu vb. bunları da ihtiva eder.

New York Kehillah Örgütünün ve Amerikan Yahudi Komitesinin (1906) hem gizliliği hem kudretiyle, yalnız New York değil ABD siyasi hayatında önemli bir rolü vardır. Kehillah, İbranice “cemaat”, “meclis”, bilhassa “hükûmet” (Kahal) anlamına gelir. Kehillah Örgütünün, dünyanın birçok yerinde şubeleri, elemanları, ajanları vardır. Yahudiliği benimsetme yanında Yahudi olmayanlara karşı geniş yayınları vardır. New York Kehillah dünya Yahudi cemaatlerinin en güçlü olanıdır. Yahudiler, New York’u dünya Yahudi imparatorluğunun merkezi yapmışlardır. Muhafazakâr, kapitalist ve komünist Yahudiler birbirlerini destekleyerek, savunarak bu örgütte yerini alır. Kehillah, New York şehrine hâkim olmuştur. Amerikan Yahudi Komitesinin ise bütün ABD’ye yayıldığını görüyoruz. Yahudiler muhakkak bu gizli derneklere, komiteye veya federasyona bağlıdır. Localar hâlinde çalışırlar. Bir hükûmet kuruluşu içindedir. Rabbi Aşer’in (din görevlisi) burada: “Amerikan menfaatleri başkadır, Yahudi menfaatleri başkadır.” dediğini hatırlatırız. Siyonist bir örgüt olduğu hâlde, 1906 yılında ilk açık toplantısında 226 topluluğu temsil ederken bir yıl geçince Kehillah’a mensup örgütler 688’e çıkmış, 1921 yılında Yahudi örgütleri bini aşmıştır. Kehillah’a bağlı olan önemli kuruluşlar şunlardır:

1. Amerikan Hahamları (Rabim-din adamları) Merkez Konseyi
2. Reformist Hahamlar Doğu Konseyi

3. Bene Berid (B'nai B'rith), Müstakil Tarikatı
4. Berid Şalom Müstakil Tarikatı
5. Hür İsrail Çocukları Müstakil Tarikatı
6. Berid Abraham Bağımsız Tarikatı
7. Amerikan Siyonistleri Federasyonu

Görülüyor ki, siyonist kuruluşa da hâkim gizli bir üstün örgüt vardır. O, tartışmadan ve hedeften uzak tutulmuştur. Bunlar zengin ve fakir Yahudileri, mürtet (dininden dönmüş) Yahudileri, kanuna saygılı Yahudileri, kızıl komünist Yahudileri de kendi yapısı içine almıştır.⁷⁵⁸

ABD'nin büyük gazeteleri, dergileri hep Yahudi denetimi veya yönetimi altındadır: *New York Times* vb. Bütün Yahudiler, "Yahudi haklarını savunma" iddiasıyla birleşik bir cephe kurmuşlardır. Gerald L. K. Smith, "Kehillah, Dünya Yahudi Kongresi adlı örgütün içinde faaliyet ve etkisi bütün milletlere yayılmıştır." diyor.⁷⁵⁹

Siyonist örgütünde yer alan, adı bile gizli olabilecek; "Dünya Yahudi Birliği" geniş örgütünün üstünde bütün Yahudilere emir veren, yön veren bir kuruluş vardır. Günümüzde İsrail Cumhurbaşkanı ve onun ve devletin politikası bile muhakkak onların onayı ile olmaktadır. Hatta 6 milyon Amerikalı Yahudi'nin oradaki "üstün kuvveti" ABD'ye bile yön vermektedir.⁷⁶⁰

B. Yahudi (Sion) Önderleri Konsey veya Komitesi, Siyonizm ve Dünya Siyonist Örgütü

Tarih boyunca siyonizmin gelişmesini gördük. Kanaatimizce siyonizm arkasında siyonist hareketi yöneten kişiler ve örgütler vardır. Bunların bir kısmı; Kehillah, siyonist örgütleri ve yan örgütler açıktır. Fakat onun gerisinde kalan, sayıları Yahudilerce kutsal ve tarihî anlamı olan 72 ya da 70 veya 40 kişilik en üst düzeyde, dünya çapında buyruğu, sözü geçirilen bir gizli yönetici lider kadro (çoğu din adamları) seziliyor. Bugüne kadar bu satırlar dışında Türkiye'de böyle bir en üst kadro olduğuna değinilmediğini işaret ederiz. Ortada olanlar üzerinde durulmuştur.

Türkiye'de Yahudi, siyonist örgüt ve hedefleri hakkında o günün bilgi şartları ve imkânları içinde kısa ve derin olmasa da, düzeltilmesi gereken bazı düşüncelerle, fikirler ileri sürülmüştür. Bunlardan Filibeli Ahmet Hilmi (1865-1914) bu konuda bazı makaleler yazmış ve Yahu-

diler, siyonistler ve farmasonlar üzerinde eleştiriler yapmıştır. Bu sebeple hastalığı anlaşılamadan zehirlenerek öldürüldüğü hakkında ileri sürülen düşünce üzerinde durulabilir.⁷⁶¹ Nitekim masonluk hakkında tahminen 1908 yılında resimli ve geniş bilgiye dayanan çevirmeyi yapan zatın da ani ölümüyle karşılaşırız. Keza Ömer Seyfettin'in ve Ziya Gökalp'in de teşhis ve tedavi edilemeyen hastalıklar neticesinde genç yaşlarında öldükleri bir vakiadır. Bu örnekleri çoğaltmak mümkündür.

Ahmet Hilmi, Yahudi devleti kurma yolunda Osmanlı Devleti'nin (Türkiye'nin) başına gelecek felaketi sezmiş; "Siyonistleri İslâmı tehdit eden tehlikeler arasında görmekteyiz." demiş, hatta sosyalizm ve komünizmin Türk ve Müslümanlar için ne büyük bir tehlike olduğuna işaret etmiş: "Biz Müslümanların din ve içtimaiyatımız (cemiyetimiz) hiçbir sınıfa, hiçbir şekilde imtiyaz vermez. Bizde asilzade (soylu, aristokrat, burjuva kişi) halk, din sınıfı olmadığı gibi dinimiz tam bir eşitliği emreder."⁷⁶² Biz onun "Siyonistlerin uğursuz siyasetini yine Türkler mi çekecek?" adlı başmakalesine dikkati çekmek istiyoruz. Bu başmakale 5 Ağustos 1912 tarihli olup ana fikirleri şöyledir: "Siyonistlerin planı şu noktalara ayrılıyordu:

1. Türkleri aldatmak, elde tutmak, millî şahsiyetlerini okşayıp kendilerini Müslüman ve gayrimüslim sair şahsiyetlerini Osmanlı unsurlara karşı bir kuvvet olarak kullanmak...

2. Müslüman unsurları Avrupa nazarında susturacak ve Türk ittifadını akim bırakacak şekilde bir İttihat-ı İslâm (İslâm Birliği) siyaseti Panislâmizm.

3. Gayesi gayrimüslim (Müslüman olmayanlar, Hristiyanlar vb.) unsurları aldatmak gibi çocukça bir emelden ibaret "İttihat-ı Anasır" (Unsurların Birliği) siyaseti.

4. Bütün bu oyunlarla elde edilmek istenen hakiki gayeler ki buna müşterek bir isim bulmak zordur. Yalnız diyebiliriz ki bir taraftan efkârâ dahil olanlardan beherinin şahsi istifadesi ve diğer taraftan siyonistlerin Arz-ı Mukaddes (Filistin bölgesi)'i ele geçirmekten ibaret gizli gayesi ve birtakım ticari muameleler gibi şekillere ayrılır.⁷⁶³ Osmanlı iktisadi, içtimai hayatına hâkim olmaya çalışan farmasonluğu kullanır." vb. (11. sayı)⁷⁶⁴

Böylece o zamanlar Turancılık, İslâmcılık, kozmopolitlik (Osmanlı Müslim-Hristiyan unsurların, Osmanlıcılık) vb. gibi düşünceler tek bir Türk çekirdeği ve kökeni ile madde ve ruh beden varlığı hâlinde, İslâmlık,

İslâmlaşmak, manevi, ahlaki inancıyla yücelerek, yabancı unsurları temsil ve Türkleştirmek gibi bir terkibe gidilmesi gerekeceği yerde, bir takım örgütlenmeler ve karşılıklı düşman grupların çatışması şeklinde geliştirilmek isteniyor.

Filibeli Ahmet Hilmi siyonistlerden, Yahudilerden endişesini yazısında şöyle belirtiyor: "Lakin biz şimdiden söyleyelim ki, bu adamlar için bize 'Arzı (dünyayı) ikiye ayırdılar' dense yine hayret etmeyiz. Bunlar dehşetli adamlardır." "Türkleri Korkutmak İçin" adlı makalesinde, "Türklerin vatanlarındaki vaziyeti, evinde oturacak bir oda bulamayan ve herkesi yerleştirdiği hâlde kendisi sokakta kalan bir ev sahibinin vaziyetini andırıyordu." diyor.

Günümüzde de milliyetçi-İslâmcı çatışması ve bölücü, mezhepçi, sınıfçı çatışmaları, Türkleşmek, İslâmlaşmak ve çağdaş ilim ve tekniğe sahip oluşla bir terkip ve huzura gidileceği yerde, en yakın gücün, temelin birbirleriyle karşı karşıya getirilmesi, ayrıca sağ-sol kavgasıyla Türkiye'yi zaafa uğratma çabası gözden kaçmıyor. Bunları yapanların gerisinde yanlış düşünce ve peşin kanaatlerden başka dış ve iç düşmanların, telkinlerin, Türk soyundan olmayanların çok büyük rolü vardır.

Filibeli Ahmet Hilmi zamanındaki çatışmalar sonunda hem Osmanlı hem Türklerin en fazla esir olarak bulunduğu Çarlık Rusya'sını yıkarak çarlık idaresinden Yahudilere karşı yıllarca yapılan zulmün intikamını almak ve Yahudi hâkimiyetini sağlamak üzere sosyalizm ve komünizmi orada yerleştirmek hedeflerine işaret ediyor. Elbette bir milletin esir kardeşleriyle kültür birliği onların insani haklara kavuşması gibi bir davranışın Müslüman Türklük âlemi içinde hem dine hem milliyete hem din kardeşliğine uygun olacağı tabiidir. Türkler yazık ki bu hayati ve zaruri yolu bir türlü tutamamışlardır.

Burada şunları ekleyebiliriz. Siyonizm ve onun üstündeki Yahudi Konseyi kendisine fayda sağlayacağı her taktiği kullanır. Hatta gerekirse antisemitizmi de kışkırtır. Yahudilerin mukavemet ve birliğini sağlamak gayesiyle onlar üzerinde otoritesini ve telkinini temine çalışır. Nitekim bir taraftan kapitalizmi, bir taraftan sosyalizm-komünizmi, bir taraftan demokrasiyi, bir taraftan otoriter oligarşiyi savunur. Bir taraftan millet olgusunu, bir taraftan enternasyonalizmi savunur, İslâm-Hristiyan çatışmasını yaptırmaya uğraşır. Günümüzde dünya (dinler çatışması, iktisadi çatışmalar, demokrasi, sosyalizm cepheleri, kapitalist ve komünist sömürü ve emperyalistleriyle...) parça parça bölünmüştür.

C. Siyon ve Siyonizm

Yahudiliğin Kutsal kitabı Tanah'ta 39 kitap –Tevrat dahil– (Tevrat 5 kitaptır) “Tsion”, “Zion” kelimeleri tekrar tekrar geçer. Siyon, kutsal sayılan Kudüs'te (Yahudiler buraya Yerusalaym derler, Batı kaynakları Jerusalem şeklinde kullanırlar) bulunan kutsal dağdır. Günümüzde İsrail buraları zapt etmiştir. Burası Yahudilerin ebedi kurtuluşunu temin eder. Yahudiliğe göre mahşer bu dağın çevresinde olacak ve Sûr'un sesi buradan duyulacak ve Yahova buradan seslenecektir. Ayrıca bu ufak dağ üzerinde Kral Davut'un (David) mezarı vardır. Meleh David'i Yahudiler peygamber saymaz, kral olarak benimserler. Bu dağ Yahudilerin bir nevi hac ziyaret yeridir. Tanrı Yahova burada oturur, buradan belirecektir. Burası Tanrı Yahova'nın kendisininidir. Yahova'nın tecelli edeceği yerdir.⁷⁶⁵ En yüksek mabedin (Salamon Mabedi / Beyt Ha-Mikdaş'ın) Moryah tepesinde bulunduğu dağdır (Mabet dağdır, güzelliği övülen dağdır). Siyon şarkıları Tanrı'nın şarkısı birçok mezmur bundan bahseder. (137; 3; 46; 48; 76; 84; 87 vb.)

Hristiyanların ekledikleri 26 kitap ile kutsal saydıkları kitap sayısı 66'ya çıkmış olup onlarda da Siyon geçer. Görülüyor ki Siyon Yahudilikte en önemli kutsal yerdir.⁷⁶⁶

Yahudiliğin kutsal kitabı Siyon inanç,* dinî-millî ülküsünü vermekte ve Nil'den Fırat'a kadar Yahudi yurdu olacağını, dünyada bütün milletlere hâkim olacağını ve onları yeneceğini belirten birçok cümle vardır. Keza Tanah (Tevrat, Tora dahil), Yahova millî ilâh, İsrail'in Tanrısı olarak görülür; melekler ve Yahova İsrail namına çarpıştır. 70 bin kişi öldürür. İsrail, kutsal kitaplarına göre Tanrı'nın üstün, kutsal, asil ırkıdır. Dünyanın yüce kavmi olarak tekrarlanır. Milletler ona boyun eğecektir. Yahova'ya (Anda, Ante, Sözleşmeye) sadık kaldığı müddetçe ileri gideceği, aksi hâlde cezalandırılacağı bildirilir. Musa'ya atfedilen Tevrat'ın (Tora) beşinci kitabı olan Tesniye'nin (İkileme veya Yahudilikte Ba-Midbar) 14. babının bir ve ikinci cümleleri açık şekildedir. Ve Siyon önderleri ve siyonizm bu temele, köke göre kuruludur: “Siz Yahova'nız (Tanrı'nız) Rabbin oğullarısınız.” “Çünkü sen Yehova'n (Tanrı'n) Rabbe mukaddes (kutsal) bir kavimsin ve Rab, yer üzerinde olan bütün kavimlerden üstün olarak kendisine has bir kavim olmak üzere seni seçti.” (Tesniye-Ba-Midbar, 14. bab; 1 ve 2.) İşaya 60: bab, 16. cümle şöyledir: “Ve milletlerin sütünü emeceksin ve kralların memelerini emeceksin; ve

* Yisrael Kohen - M. M. Gilber, *Toldot Ha - Siyonit Israel*, Yerusalaym: 1956, İbrance. İngilizcesi *A Short History of Zionism* (Siyonizmin Kısa Bir Tarihi) (1695-1947'ye kadar). Bu kitap 336 sayfadır. Türkçeye çevrilmesi gerekir. Siyonizmi 1695 tarihinden itibaren ele almaktadır.

bileceksin ki, seni kurtaran ve fıdye ile kurtarıcın olan Yakub'un kadiri, Rab benim.." Keza İşaya 61. babın 5. ve 6. cümleleri şudur: "Ve yabancılar durup sürülerinizi güdecekler ve ecnebiler çiftçileriniz ve bağcılarınız olacak." 61:5 ve 61:6'da: "Fakat size Rabb'in kahinleri denilecek; size Yahova'mızın hizmetçileri diyecekler; milletlerin servetini yiyeceksiniz ve onların izzeti (büyüklüğü) size geçecek." deniliyor. Bunların, İbrance Tevrat (Tora) veya 39 kitabın kısaltma adı Tanah'ta birçok defa tekrarlandığını görmek mümkündür. Bu bakımdan bütün ahlaki ilkeler İsrail Tanrı'sının buyrukları yalnız Yahudilere aittir. Yahudilik dışındakilere karşı her türlü davranış serbesttir, mubahtır.

Yahudiliğin, dolayısıyla siyon önderlerinin ve siyonizmin büyük gayesi Kudüs'e, Sion Dağı'na sahip ve hâkim olarak belirtilen Nil'den Fırat'a kadar sınırı ele geçirmektir. Süleyman Mabedi'ni (Beyt Ha-Mikdaş) yeniden inşa etmek en büyük dinî ve millî hedeftir. Buna halen Ömer Camii (Kubbetü's-Sahra) ve El Aksa Camii engeldir. Bu hedefe ulaşmak için bütün vasıtalar, araçlar, bütün davranış mubahtır, onlara göre şereftir, sevaptır, kahramanlıktır. Gerekirse türlü sebepler icat ederek İslâm-Hristiyan çatışması veya milletlerin parçalanışı veya savaşını tabîî görebilirler. Çıkarlarına göre şu veya bu ideolojideki toplumla iş birliği yapabilirler. Bunun ölçüsü Sion önderleri, Konsey veya Komitenin, siyonizme ve diğer örgütlere vereceği emre bağlıdır. Yahudilerin yönetici üst kadrosu bu doğrultuda çalışmayı ve emirleri tespit eder. Mecburen kendi hâlinde, işi gücüyle meşgul Yahudileri de ister istemez bu yolda birer alet veya militan olarak yetiştirip kullanmak isterler. Hatta bir kısım Yahudiler savaştan ve dövüşten bıkkınlık getirerek, barış ve huzur yolu seçmek isteseler de, üst otoriteden kolay sınırlamazlar. Burada içerisinde bazı yanlış görüş ve bilgi bulunmakla beraber, biz gerçeğe uygun bazı noktaları bir incelemeden nakletmekten yarar görüyoruz: "Antisyonizm ve antisemitizm" başlığı altında şöyle deniliyor: "Bütün dünya Yahudilerini İsrail'in çocukları kabul eden siyonist doktrin, bu ideolojiye karşı olanların manifestosunu ellerine teslim etmektedir. Burada akla ilginç bir soru takılabilir. Siyonizmin güçlenmesini, Yahudi ve Yahudi olmayanların gruplaşmasını kendi çıkarlarına uygun bulan Siyonistler, antisemitizmi el altından körükleyebilirler mi? Kim bilir, belki de..."* "Bugün artık siyonizm ve anti-semitizm birbirlerine sıkı sıkıya bağlı şeylerdir. Birini reddedip, diğerini kabul etmek diye bir şey söz konusu olamaz. Siyonizm varsa antisemitizm de vardır.

* Cevran Majdelani (Lübnanlı, Suriye Baas Partisinin eski üyesi, avukat), *Irakçılık ve Neo-Antisemitizm Üzerine Düşünceler*, Çev. Orta Doğu Politik Magazin Servisi, Orta Doğu, 24 Kasım 1975. Tefrika edildi.

Bunun önüne geçmenin imkânı yoktur.” Ve “Bugün antisemitizmin yeniden dirilmesinin asıl ve ana sebebi siyonizmin bütün haşmetiyle yeniden dirilmiş olmasıdır. Bunun suçu bütün Yahudilerde midir? Hayır. Siyonizmi diriltene oldukça azınlıkta kalmış gruptur. Bu savaşı verecek olanlar ve siyonizm, antisemitizm mücadelesini sona erdirecek olanlar da Yahudilerin kendilerinden başkası olamaz.”* denilmektedir.

Siyonizm-komünizm iş birliğinin oluşu**, Siyonizm-masonluk-kapitalizm iş birliği üzerinde düşündürücü noktalar mevcuttur. Beynelmille emperyalist ve beynelmille kapitalist güçlerin de vakit vakit iş birliği yaptıkları ve siyonizm-İsrail çıkarlarını gözettileri açık ve seçik bir vakıdır.

Ç. Siyonist Örgütün İlk ve Son Hedefi

Bu inceleme ve araştırmamızda dinî ve millî siyonizmi, sonra açıkça teşkilatlanmış siyasi siyonizmi gördük. İlk olarak gene alenen teşkilatlanmış siyasi siyonizmin Basel (Bazel)'de kabul edilen programını hatırlayalım. Şunu unutmamalıyız ki, daha önce birçok çeşit siyonizm faaliyeti ve siyonizme dair türlü eserler vardır.***

Siyonist Teşkilatın programı: Basel Programı, Basel'deki 1. Siyonist Kongresi'nde kabul edilmiştir. Ona göre siyonizm Yahudi halkı için Filistin'e geçiş ve güvenilir aile yurtları kurma gayesine ulaşmaya çalışmaktır. Bu hedefe kavuşmak için Kongre aşağıdaki esasları dikkate alır:

1. Maksat ve gayeye ulaşmak için Filistin'de çiftlikler kurulmasına ve çiftçilerin, sanatkârların, sanayicilerin yerleşmesine,
2. Bütün Yahudilerin hepsini memleketin kanunlarına göre elverişli yerlere yerleştirme ve genel teşkilatlanmaya çalışma,
3. Yahudi benliğini ve millî şuurunu kuvvetlendirmeye,

* Cevran Majdelani, *Irkcılık ve Antisemitizm Üzerine Düşünceler*, Orta Doğu, 25 Kasım 1975.

** Kemal Fedai Coşkun, *Yakın Tarihimiz ve Siyonizm*, Orta Doğu-Tefrika No. 15.

*** Çeviren ve yayımlayan, Kurt Wilhelm, *Wege nach Zion* (Siyona Yol) (İsrail Yurdundan Mektuplar ve Seyahat Raporları), Berlin: 1935. 1523-1766'ya kadar (Siyon Çalışmaları) Üç yüzyıl alınmaktadır.

4. Hükûmetin muvafakatini, rızasını alarak neticeye varılmak üzere hazırlayıp, lüzumlu olan adımlarla ilerleyerek siyonizmin hedefine ulaşmak için çalışmaktır.*

Şu hâlde bir yandan Yahudiler arasında dinî, fikrî, iktisadi, dilsel ve kültürel birliği sağlamak, sonra yavaş yavaş Filistin'e yerleşmek, zaman ve fırsatı kullanarak İsrail devletini kurmak üzere engelleri ortadan kaldırmak ve kurulmasına çalışılan siyonist devleti savunmak sırayla belirlenmiş hedeflerdir. En son ve en yüksek gizli Yahudi Siyon Önderleri Konseyinin buyruğu ile çalışarak dünya Yahudi hâkimiyet ve denetimini sağlamak. Bu nihai hedef olmakla ihmal edilmeden, vakit geçirilmeden öbür planlarla beraber hareket edilmektedir. Muhtelif yandaş kuruluşlar bu hedeflere ulaşmak için araçtır. Masonluk, Bahailik, Yahova Şahitleri, bazı dönmeler ve bu maksatla zengin yönetici kadronun bulunduğu Lions, Rotary vb. kulüplerinden faydalanmaktadır.

Siyonizmin Gelişmesi: İnanç-Nazariye-Hazırlık Safhası

Bu faaliyeti şöyle tekrar özetleyebiliriz:

1. Din, fikir, sanat ve ilim adamları siyonizm, İsrail ve Yahudi birliği ve beraberliği ülküsünü, ideolojisini, tam bir iman hâline getiriyorlar.** Havralarda, evlerde dualar ve ibadette Tevrat'tan bununla ilgili yerler okunuyor. Yahudilik farzlarına uyuluyor. Ölmüş İbranice dili ve alfabesi diriltilmeye çalışılıyor. Masonluk teşkilatında yardımcılar; yayılma temini, mücadele ve ihtilaller yoluyla gelişme, güçlenme ve Yahudi kurtuluşunun sembolü devlete yönelme, gerçekleştirilmeye çalışılıyor.
2. Din, ilim, sanat ve siyaset adamları ve zenginler el ele veriyorlar. Yahudiler tespit edilen hedefe doğru fiilen harekete geçiyorlar.
3. Önce siyonist inanç ve ideolojinin fikrî cephesi kitaplar, vaazlar, konferanslar, dualarla pekiştiriliyor.
4. Mali, millî fonlar kuruluyor. Bankalar, şirketler kuruluyor.
5. Sık sık siyonist kongreler toplanıyor, Yahudiler her yerde ve her lüzumlu konuda teşkilat üstüne teşkilat kuruyorlar.

* Dr. George Herlitz, *Israel der Juden-Staat das Jahr der Zionisten* Jerusalem-Luzern, 1949, Sf.131. 1897-1948 yılına kadar olan Siyonist Kongreleri, başkan ve icra komiteleri yer, tarih, Sf.139-144. ve Filistin'e yerleşme vb. Sf.147-157.

** Cevat Rifat Atilhan, *İslâm'ı Saran Tehlike ve Siyonizm*, İstanbul.

— Ziya Uygur, *İnkılâplar - İhtilaller ve Siyonizm*, C. 1. İstanbul: 1952.

— Ziya Uygur, *Tevrat'a Göre Siyonizmin Ana Prensipleri ve Protokoller*, İstanbul: 1963.

6. Basın-yayın faaliyeti üzerinde dikkat ve hassasiyetle çalışılıyor. Dünya dağılmış haber alma merkezleri kuruluyor. İstihbarat ve propaganda çok büyük ehemmiyet veriliyor. Çeşitli gazete ve dergiler yayımlanıyor. Başka gazete ve dergilere de hâkim olmaya veya kendi elemanlarını yazar olarak sızdırmaya çalışıyorlar.

7. Gayeli okullar, millî ve dinî fakülteler, hatta Yahudi üniversiteleri kuruyorlar. Böylece hazırlık safhasından hareket ve faaliyet safhasına tamamen geçilmiş oluyor. Siyasi faaliyet, temas ve telkinlere büyük önem veriliyor.

8. Filistin Yahudi göçmenlerini yerleştirme, köyler, şehirler kurma ve bunları aynı zamanda askerî bir stratejiye göre düzenleme uygulanıyor.

9. Askerlik eğitimi, baltalama ve muharebe tekniği öğretiliyor.

Uzun ve başarılı bir plan ve programdan sonra ilk hedef olan İsrail devletinin kurulmasını görüyoruz.

D. Yahudi Millî Kurumları

Dünya Siyonist Teşkilatı hakkında İsrail'in resmî açıklaması: I. 1897 yılında Basel'de Siyonist Kongre'de kabul edilen programın özü şu idi: Filistin'de dünya Yahudileri için amme hukukuna dayanan bir vatan yaratmak. 1951 yılında Kudüs'te yapılan 23. Kongre'de ise yeni bir program kabul edildi: "İsrail devletini yaşatmak; sürgünde ve muhacrette yaşayan Yahudileri İsrail'e getirmek ve Yahudi milletinin arasında birliği geliştirmek ve korumak."

Bu hüküm 1952 yılında Knessetin (İsrail meclisi) kabul ettiği (Dünya Siyonist Teşkilatı) kuruluş kanununda ifadesini bulduğu gibi, İsrail devleti ile Dünya Yahudi Kurumu arasında yapılan 1954 Sözleşmesi'nde de yer almıştır.*

Burada şu noktayı da ilave etmek isteriz: 1962 yılında 25 bin kadar Dünya Siyonist Teşkilatı I. dereceden ajanı mevcuttu. Herhâlde günümüzde bu miktar bir misli arttırılmış olacaktır. Siyonist Teşkilatı ajanları İsrail içinde de çalışmaktadırlar.

* *İşte İsrail 1969*, İsrail Elçiliği Basın Bürosu tarafından hazırlanmış ve Daily News Ofset Matbaası'nda basılmıştır. Ankara: Ağustos 1969, Sf. 53.

E. Dünya Siyonist Teşkilatının Bölümleri

WIZO, Uluslararası Siyonist Teşkilatının kadınlar bölümüdür. Bu teşkilatın 1969'da İsrail dışındaki üyelerinin sayısı 250 bindi. İsrail'deki WIZO'nun 1969 yılındaki üye sayısı 85 bin idi. Bu teşkilatın bebek ve çocukların bakımı için 100 kadar çocuk yuvası (kreş) ve anaokulu, 54 gençlik merkezi ve kulübü, 13 tarımsal ve mesleki okul, 39 kadın merkezi, 137 kulübü ve bir yurdu, 2 istirahathanesi, mesleki kursları, atölyeleri, hukuk işleri, danışmanlık servisi, gezici kitaplıkları, giyim eşyaları dağıtım merkezi olup teşkilatın yönetiminde 400'e yakın kuruluş bulunmaktadır.*

Amerika'da Siyonist Kadınları Teşkilatının "yaratıcısı" olarak bilinen Emma Gotheil'i bu teşkilat saygı ile benimsemektedir.

Amerika Siyonist Kadınlar Organizasyonu çok güçlü bir örgüt olup, İsrail'in en ünlü Hadassah Tıbbi Organizasyonunu desteklemektedir: "Hadassah Tıbbi Organizasyonunun başlıca görevi Rodtschild-Hadassah Üniversite Hastanesinin yönetimini deruhte etmektir. İbrani Üniversitesi Haddassah Hastanesi merkezinde bulunmaktadır. Bu tesislerde iki bin kadar sağlık personeli ve uzman çalışmaktadır. Tıp merkezinde iki bin kadar öğrenci bulunmaktadır."** Bu tıp üniversitesi hastanesinin hemen yanında ibadet için ünlü sanatkarların yaptığı bir mabet (beyt ha-knesset) vardır. Esasen hemen her hastanenin mabedi bulunduğu gibi din görevlileri de buralarda saygı ve değer görerek faaliyettedir.

Bu teşkilat, WHO (Dünya Sağlık Teşkilatı) himayesindedir. Bu hastanenin renkli pencereleri meşhur sanatkarlar tarafından yapılmış mabedini burayı gezmeye gelen Yahudiler muhakkak ziyaret ederler ve bu mabette hekimler ve uzmanlar dahil belli zamanlarda ibadet edilir.

Dünya Siyonist Teşkilatının Gençlik ve Öncü İşleri Kısımı

İsrail'in Eğitim ve Kültür Bakanlığı ile (Hnuh ve Tarbut) iş birliği yapmakta, gençlik önderleri yetiştirme uzmanlığını planlı bir şekilde desteklemektedir.*** İsrail Gençlik Hareketleri bu Teşkilat dahilinde olup hem spor hem eğitim-öğretim hem eğlendirme hem de yurt savunma işlerini bir plan dahilinde ciddi bir şekilde örgütlemekte ve 1969 yılında 200 bin genç bu Örgüte üye bulunmaktaydı.

* *İşte İsrail 1969*, İsrail Elçiliği Basın Bürosu, Ankara: Ağustos 1969, Sf. 102.

** Y.K. Sf. 105-106

*** Y.K. Sf. 109

F. Dünya Siyonist Teşkilatının Servis ve Bölümleri

Dünya Siyonist Teşkilatının servis ve bölümleri 25'ten az değildir. 1962 yılında 25 bin birinci dereceden birinci sınıf ajanı bulunmakta olduğunu söylemiştik. Bugün bu ajan sayısını 50 bin kadar sanıyoruz. Ayrıca bu teşkilatın yüz binlerce yardımcı ajanı onlarla tam bir iş birliği hâlinde dir. Şahsen yaptığımız inceleme ve araştırmalardan edinebildiğimiz diğer servis ve bölümlerden başka 20 tanesini daha aşağıda sunuyoruz:

1. Eğitim-Öğretim-Kültür Servisi
2. Araştırma ve İstihbarat Servisi
3. Siyonist Örgüte ve Yahudi Derneklerine ve Yahudilere Karşı Olanları Zararsız Hâle Getirme Servisi
4. Mali İşler, Bağış, Yardım Sağlama vb. Servisi
5. Yönetim ve Koordinasyon İşleri Servisi
6. Yahudi Haklarının Savunulması ve Propaganda Servisi
7. Yahudileri Kurtarma Servisi
8. Yahudi Göçmenlerin İsrail'e Sevk Servisi
9. Basın ve Yayın Servisi
10. Radyo ve Televizyon Servisi
11. Haber Verme, Ajans Servisi
12. Silahlı Savunma Servisi, Silahlı Güvenliği Sağlama Servisi
13. Yeni Silah Sırlarını Elde Etme Servisi
- 14 . İsrail Düşmanlarına Karşı Hareket Servisi
15. Film Servisi
16. Belgeler-Arşiv Servisi
17. İsrail'e Yardım, Savunmayı Destekleme Servisi
18. Uluslararası Siyonist Gençlik Servisi
19. Uluslararası Siyonist Teşkilatı Kadınlar Servisi (WZO)
20. Dünya Yahudi Birliğini Sağlama Servisi

G. Çok Önemli Diğer Yahudi Millî Kurumları

1. Dünya Yahudi Kurumu

Dünya Yahudi Kurumu, Dünya Siyonist Teşkilatını temsil eder. İsrail'in gelişmesiyle ilgilenmek isteyen çeşitli ülkelerdeki Yahudiler adına hareket eder. Yahudilerin İsrail'e hicretleriyle ilgilenir. Yahudi halkı arasında bütünleşme ve birlik yaratıcı çalışmalar yapar. Yahudi Kurumu, İsrail devleti ile yakın ilişkiler kurmuştur ve onunla birlikte çalışır. Göçmen seferlerini, İsrail'e gelen göçmenlerin yerleşmelerini, ülkeye alışmalarını, iş gücü sahibi olmalarını bu kurum izler ve bu konularda onlara yardımcı olur. Göçmenlerin İsrail toplumuna kaynaşmaları, toprağa yerleşmeleri ve kendi kendilerine yeterli birer çiftçi olabilmelerine nezaret ve yardım eder.

Yahudi Kurumu, çocukların ve gençlerin eğitim ve yetiştirilmelerinden de sorumludur; "Aliyah" kurumlarında çocukları ve gençleri eğitir. İsrail devletinin yeniden kuruluşundan bu yana Yahudi Kurumu (Dünya Yahudi Kurumu), İsrail'e 1' milyon 250 kişiden fazla göçmen getirmiş ve 450 köy kurulmasına önayak olmuştur. İsrail dışındaki ülkelerde yaşayan Yahudiler arasında da İbrani dilini öğretmek ve yaymak, dış ülkelerdeki Yahudilerin İsrail'e yardım etmelerini sağlamak, Yahudi gençlik hareketine yardımcı olmak gibi görevler de gene Dünya Yahudi Kurumuna aittir. Aynı kurum İsrail'den dış ülkelere yapılan radyo yayınlarının masraflarına da katılır.

2. Keren Hayesod

(Dünya) Yahudi Kurumu kendi faaliyetlerini desteklemek için teberru-lar toplar. Bu amacı gerçekleştirmede kurumun esas mali organı Keren Hayesod'dur. 1948 yılından 1967 yılına kadar kurum, İsrail'deki ve İsrail dışındaki ülkelerdeki faaliyetleri için 2 milyar dolar harcamıştır. Bunun 775.4 milyon dolarını göçmenlerin kaynaşmaları ve ev sahibi olmaları gibi işlere harcamış; 872.9 milyon dolarını tarımsal yerleşme programlarında kullanmış; 137.1 milyon dolarını Gençlik (Aliyah) Teşkilatı için, 230.2 milyon dolarını da İsrail dışındaki ülkelerde yaşayan Yahudilerin eğitimleri için sarf etmiştir. 1968/1969 bütçesi takriben 300.9 milyon dolar olan kurum, bu miktarın 214.5 milyon dolarını göçmenler için; 33,1 milyon dolarını tarımsal yerleşme programı için; 5.5 milyon dolarını Gençlik Teşkilatı için; 54.5 milyon dolarını da eğitim, organizasyon ve enformasyon için kullanmıştır.

3. Yahudi Millî Vakfı

"Keren Kayemeth Le İsrail" ismiyle de tanınan Yahudi Millî Vakfı, İsrail'deki toprakların geliştirilmesinden sorumlu olan kuruluştur. Kuruluş,

İsrail'de 400 bin dönüm genişliğinde toprakları yeniden ekilebilir hâle getirmiş, 100 milyon ağaç dikmiş, sınır bölgelerinde ve birbirlerinden uzak şekilde konumlanmış köyler arasında 1.300 mil uzunluğunda kara yolları yapmıştır. Yahudi Millî Vakfı'nın, Jezreel Drenajı, Hefer ve Hula vadileri drenaj projeleri, Kudüs Koridoru ve Kuzey Negev bölgelerini geliştirme projeleri gibi projeleri İsrail'in gelişmesine büyük katkılarda bulunmuşlardır. Ayrıca, Kuzey Galilee mıntıkası, Korazim, Modin, Adullah ve Yatir gibi meskun bölgelerde geçen yıllarda bu kuruluş tarafından iskâna hazır hâle getirilmişlerdir.

4. Gençlik (Aliyah) Teşkilatı

Gençlik (Aliyah) Teşkilatı (1934 yılında kurulmuştur) dünyanın çok çeşitli yerlerinden gençleri ve çocukları İsrail'e getirmekte, onları eğitmekte, yeni bir hayata hazırlamaktadır. Bugünkü durumda 263 köyde tarım eğitimi gören ve genel okul bilgileri alacak şekilde geliştirilmekte olan çocuk ve gençlerin sayısı 10 bindir. Ayrıca, çeşitli köy ve kurumlarda yetiştirilmekte olan bu 10 bin çocuk ve gencin yanı sıra, gençlik için kurulmuş bulunan gündüz eğitim merkezlerinde de 2.500 genç yetiştirilmektedir.

Gençlik Teşkilatı 80 kadar çeşitli ülkeden aldığı 125 bin yetim veya bakıma muhtaç Yahudi çocuğunu İsrail'e getirmiştir; bu çocuklar İsrail'de 46 yeni köy kurmuşlardır.

5. Yad Vašem

Onlarca, (Yad Vašem, Yahudi) şehit ve gazinin hatıralarını yaşatma ve koruma kurumudur. Kanunla kurulmuştur. Kuruluş kanununda belirtilen görevi Avrupa ülkelerinde yaşamış olan Yahudilerin kahramanlık ve fedakârlıklarını araştırmak; onlarca şehit ve gazinin hayat hikâyelerini toplamak ve kaydetmektir. Kudüs'teki anıt ve özel yapıları, dünyanın çeşitli ülkelerindeki Yahudiler için bir ziyaretgahdır.⁷⁶⁷

H. Dünya Siyonist Örgütünü İrkçılıkla Bir Tutan Birleşmiş Milletler Kararı ve Sonuçları

Siyonizmi ırkçılıkla bir tutan karar tasarısında hangi ülkelerin nasıl oy kullandığı "Dünya Yahudi Komitesi", "Dünya Yahudi Kurumu" ve "Dünya Yahudi Siyonist Teşkilatı" bakımından çok önemlidir. Onlar tutumlarını buna göre değerlendirecekler ve buna göre o ülkelere karşı şartlar, fırsat ve imkânlar ölçüsünde harekete geçeceklerdir.

Dünya Siyonist Örgütünü ırkçılıkla bir tutan ve rey veren 72 ülke şunlardır:

Afganistan, Arnavutluk, Cezayir, Bahreyn, Bengladeş, Brezilya, Bulgaristan, Brundi, Beyaz Rusya, Kamboçya, Yeşil Burun Adaları, Çad, Çin, Kongo, Küba, Kıbrıs, Çekoslovakya, Dahomay, Demokratik Yemen, Mısır, Ekvator Ginesi, Gambiya, Doğu Almanya, Grenada, Gine Bissan, Guyana, Macaristan, Hindistan, Endonezya, İran, Irak, Ürdün, Kuveyt, Laos, Lübnan, Libya, Madagaskar, Malezya, Maldive Adaları, Mali, Malta, Mavritanya, Meksika, Moğolistan, Fas, Mozambik, Nijer, Nijerya, Pakistan, Polonya, Portekiz, Umman, Katar, Rivanda Saitone ve Principe Adaları, Suudi Arabistan, Sirilanka, Sudan, Suriye, Tunus, Türkiye, Uganda, Ukrayna, Sovyetler Birliği, Birleşik Arap Emirlikleri, Kamerun, Tanzanya Yemen ve Yugoslavya.

Bu listeden de anlaşılacağı üzere; İsrail, ilk önce Lübnan'ı parçalamak için Hristiyanlarla ve sonra Suriye devletini yönetenlerle anlaşmış ve Lübnan'ın iç savaşını ve parçalanmasını temine gayret sarf ederek hem öcünü almış hem de kuzey komşusunu ve oradaki Filistin Kurtuluş Örgütünü en ağır şekilde perişan etmiştir. Türkiye'ye gelince, Amerika silah ambargosu ve Avrupa'daki Batılı emperyalist devletlerin başta İngiltere, Fransa, İtalya ve hatta Almanya'nın vb. Türkiye'ye karşı Kıbrıs meselesini ve Ege Denizi'ndeki haklarını ve Ege hava hattını halletme işlerinde, Türkiye'nin haklı davasını desteklememesi hatta karşı tavır almalarını temine, el altından çalışmıştır. Ayrıca, Yunanistan'ı da en son model askerî silahlarla donatmışlardır. Uganda'ya gelince, oraya Entebbe Hava Alanı'na yaptığı baskında 100 kadar Ugandalı askerî ve sivilî yaralamış ve öldürmüştür. Siyonizmin ırkçılık olması meselesinde Kenya çekimser kalan 32 ülke arasındadır. Bu da Yahudilerle Kenya arasındaki gizli anlaşmayı teyit eden bir husustur.

Siyonizmin ırkçılık olmadığı hususunda oy kullanan ve dünya Yahudilerini ve İsrail'i destekleyen 35 ülke şunlardır:

Avustralya, Avusturya, Bahama, Barbados, Belçika, Kanada, Merkezî Afrika Cumhuriyeti, Kostarika, Danimarka, Dominik, El-Salvador, Fiji, Finlandiya, Fransa, Batı Almanya, Haiti, İzlanda, İrlanda, İsrail, İtalya, Fildişi Kıyısı, Liberya, Lüksemburg, Malevi, Hollanda, Yeni Zelanda, Nikaragua, Norveç, Panama, İsviçre, İsveç, İngiltere, ABD ve Uruguay.

Karara çekimser kalan 32 ülke şunlardır:

Arjantin, Bütan, Bolivya, Botsvana, Birmanya, Şili, Kolombiya, Ekvator, Etyopya, Gabon, Gana, Yunanistan, Guatemala, Jamaika, Japonya, Kenya, Lesotho, Mavritus, Nepâl, Papua Yeni Ginesi, Paraguay, Peru, Filipinler, Sierra Leona, Singapur, Tayland, Togo Trinidad ve Tabago, Yukarı Volta, Venezuela, Zaire ve Zambiya.

Çekimser kalanların içinde Yunanistan böylece İsrail'i desteklemiş ve Siyonizmi bir yandan korumuş olmaktadır.

Oylamaya katılmayanlar: Romanya, Güney Afrika, İspanya.⁷⁶⁸

I. İsrail'in Birleşmiş Milletlerdeki Siyonizm Hakkındaki Görüşü

Eski Büyük elçi ve Dış İşleri Bakanlığını yapan Abba Eban *The New York Times* için yazdığı ve *Herald Tribune*'de de yayımlanan yazısında çok önemli ve üzerinde dikkatle durulması gereken şu düşünceleri ve Yahudi görüş ve zihniyetini ve tehdidini belirtmektedir:

"Birleşmiş Milletler işe Nazi aleyhtarı bir kuruluş olarak başlamıştı. 30 yıl sonra burasının dünya üzerinde Yahudi aleyhtarlarının merkezi olma yolunda olduğunu görüyoruz. Yeryüzünde burası kadar Yahudilik değerlerine, ideallerine ve inançlarına saldıran başka bir kuruluş yoktur. Aslında Yahudi aleyhtarlığı ile İsrail devletinin inkârı arasında hiçbir fark yoktur. Klasik Yahudi aleyhtarlığı, cemiyet içinde Yahudilerin eşit haklarına karşıdır. Antisyonizm ise devletler cemiyetinde Yahudi halkının kanuni hükümlerine karşıdır.

Siyonizm Yahudi halkının ezelden beri ismiyle bağlı olduğu ülkede kendi aslına ve maksadına bağlı olma duygusundan ne fazla ne de az bir anlam taşır. Bu, Yahudi milletinin kendi kendini gerçekten kurma yolundaki gayretlerinin de bir vasıtasıdır.

Arap Kaynakları: Olayın sahnelendiği yerde Arap milleti büyük zenginlikleri ve imkânları olan 4.5 milyon mil kare üzerinde toplam 100 milyon nüfuslu 20 devlet hâlinde hükümlerini kurmuştur. Bu sebeple konu dünyanın Arap milliyetçiliğinin elinde tuttuğu haddinden fazla imkân, zenginlik ve avantajla diğer bir Orta Doğu milletinin hayatını emniyet ve sulh içinde geçirme gibi mütevazı fakat eşit hakkının kabulüdür.

Siyonizm, birçok şekilde tanımlanabilir. 28 yıl önce yapılan veciz bir tarifi hâlâ hatırlarım: Arap orduları daha doğum gününde İsrail'e saldırırken 21 Mayıs 1948'de Güvenlik Konseyinde konuşan Andre Gromiko, Arap askerî hareketinin 'bir millî istiklal hareketini bastırmaya yönelmiş' olduğunu söylüyordu. Her şey bu kadar basittir. Gerçek, onüç savunular kendi dürüstlüklerinden yorulmuş bile olsalar değişmez.

Son zamanlarda Müslüman ve komünist diktatörlüklerinden meydana gelen ve birkaç Latin Amerika hükümetince desteklenen bir koalisyon,

değişiklikler yaratmaktadır. Eskiden BM'de Müslüman, komünist ve 'Üçüncü Dünya'dan olmaları şartıyla üye devletler tenkit edilerek uygun çözümler bulunabilirdi. Artık böyle ülkeler daha kolay av gibi görülmektedir.

Müslüman-komünist koalisyonu artık 28 sene önce BM'de tanınıp desteklenen bir ideolojiyi, tarihî doktrini ve dinî inancı kesin çoğunluğa dayanarak ezmek istemektedir. Genel toplantının Sosyal, İnsani ve Kültürel Komitesindeki tartışmalar bir tartışmadan çok Orta Çağ artığı engizisyonuna benziyordu.

Suçlama her şeyden önce, 'ırkçılık'tı! Hâlbuki günümüzde Arapların İsrail vatandaşı olmaları ve parlamentoya girmeleri tabiiyken, Suudi Arabistan veya Yemen'de Müslüman olmayan birinin vatandaş veya devlet memuru olması tasavvur bile edilemez.

Kürtlerin vahşice bastırılması, Lübnan'da Hristiyanlara hayat hakkı tanınmaması ve İsrail'i boğma çabaları apaçık göstermektedir ki asıl gaye, birçok milletin, dillerin ve dinlerin doğum yeri olan bir bölgede sadece Müslüman Arap birliğini tek başına hâkim kılmaktır. Ama böyle bir fiyaskodan en az İsrail'in zarar göreceği açıktır. Mutlak olan şudur ki; İsrail ne kaybolacaktır ne yutulacaktır ne de ismini, dilini, inancını, Yahudi dayanışmasını değiştirecek veya siyonist çağrısından vazgeçecektir. Bu hadise sadece siyonizmi daha da güçlendirecek ve zaten itibarından çok şey yitirmiş olan Birleşmiş Milletleri iyice zayıflatacaktır.

Tükeniş: BM Eğitim, Bilim ve Kültür Organizasyonları –İsrail aleyhtarlığı sonucu– gittikçe zayıflamaktadır. Kendi kendine saygısı olan pek az bilim adamı, sanatçı veya aydın isimlerinin bu gaye için kullanılmasına izin vermektedir. Diğer taraftan en önemli mali kaynaklar kurumaktadır.

Neticede şimdi UNESCO'dan bazı pişmanlık nidaları işitmekteyiz. Bunlar sağduyu eseri olmaktan çok ticari hesap sonucu olduğu hâlde yine de bizce hüsnükabul görecektir. Aynı şekilde Birleşmiş Milletlerin eski daha iyi şekline dönebilmesi için açıkça cezalandırıcı ve düzeltici bir strateji gerekmektedir. Netice itibarıyla 142 üyenin çoğu iğrenç metni desteklemekten vazgeçmiştir.

Şayet Arap-komünist birleşmesine karşı olanlar dirençlerini artırırsa, iptidai Yahudi taşlama âdetinin sonuçsuzluğu anlaşılır ve belki böylece enternasyonal teşkilat ideali de trajik tükenişinden kurtarılabilir.”⁷⁶⁹

İ. Siyonizmi İrkçılık Sayan Kararın Dünyadaki Akisleri

Yerli bazı Marksist-Leninici yazarlar bu konuya kayıtsız kalmışlardır. Yahudi dönmesi veya mason olduğu söylenen yazarlar ise gazetelelerinde bu konuyu desteklemek bir yana üzerinde durmak bile istememişlerdir. Diğer yazarların görüşlerini kronolojik sırada arz etmiştik.

Amerikan Büyük elçisi Daniel Patrick Moynihan da tasarının kabulünü hür dünya için utanç verici bir gelişme olarak nitelemekteydi.

İsrail Büyükelçisi Haim Herzog tasarının onaylanmasından hemen sonra yaptığı konuşmada, tasarının lehinde oy kullanan ülkeleri tehdit edercesine sözler kullanıyor, "Bizler, Yahudiler bunu unutmayacağız." diyordu.

Amerikan heyetinden bir milletvekili de tasarının lehinde oy kullanan ülkelerle ABD arasındaki ilişkilerin yeniden tanzim edileceğini söylüyordu.

Her üç tasarının da İsrail aleyhine onaylanması üzerine İsrail'de bir demeç veren Başbakan İshak Rabin: "Tasarıların lehinde oy kullanan ülkeler, tedhiş metotlarını benimsemiş ve Birleşmiş Milletlere üye bir devleti ortadan kaldırmaya ant içmiş kuruluşların yanında yer almakla ağır bir sorumluluk altına girmişlerdir?" diyordu.

Amerikan delegesi Moynihan ise, tasarının onaylanmasıyla 6 milyon Yahudi'nin katillerine sembolik af kararı çıkarıldığını ileriye sürüyor ve "Siyonizmin ırkçılık olduğu iddiası bir yalandır. Birleşmiş Milletler aldıkları kararla böyle bir yalanı gerçek olarak ilan etmişlerdir." demiştir.

ABD Başkanı Ford, oylama sonrasında verdiği demeçte, hükûmetinin Birleşmiş Milletlerin verdiği karara kesinlikle karşı olduğunu kaydediyor; ancak ABD'nin karar tasarısının lehinde oy kullanan ülkelere karşı ne gibi tedbirler alacağı konusunda bir açıklama yapmaktan kaçınıyordu.

Filistin Kurtuluş Teşkilatı kararların onaylanmasını alkışlıyor, yayımlanan bildiride, "Halkımızın istekleri artık dünya teşkilatında da anlayış buluyor." deniliyordu.

Danimarka Dış İşleri Bakanı da tasarıların onaylanması ile ilgili olarak yaptığı açıklamada, tasarıların lehinde oy kullanan ülkeleri "sorumsuzlukla" suçluyordu.

Hindistan'ın Washington Büyükelçisi ise ülkesinin siyonizmi ırkçılık sayan karar tasarısına oy verirken, İsrail ya da Yahudi aleyhtarlığı güt-

mediğini fakat “Arap aleyhtarlığını protesto” amacını güttüklerini belirtiyor “Hindistan, ırk, mezhep, cinsiyet, din, ne olursa olsun ayrımın her çeşidine karşıdır. Bundan dolayı da tasarı lehinde oy kullanmıştır.” diyordu.

Batı Avrupa’nın en büyük komünist partisi olan İtalyan Komünist Partisi de kararın hatalı olduğunu ve Arapların davasına zarar vereceğini belirtiyordu. İtalyan Komünist Partisinin *L’Unita* gazetesinde yayımlanan bildirisinde şöyle denilmekteydi: “Bizce siyonizm doktrini ideolojidir. Emperyalistler olarak tutucu ve gerici bir tarafından saldırıya alet edilmektedir. İsraili liderler tarafından genişleme ve ayrıcalığı teşvik eden biçimde kullanılmaktadır. Bununla beraber biz, BM kararını hatalı buluyoruz. Çünkü biz siyonizm ırkçılıktır görüşünü kabul etmiyoruz; çünkü biz Birleşmiş Milletlerin ideolojik bir karar almaya zorlanmasını Arap davası için zararlı buluyoruz. Dosta her zamandan çok ihtiyacı bulunan Araplar bu kararlar, Batı Avrupa’nın birçok ülkesinin desteğini kaybetmiş olacaklardır.”

Şam Radyosunda siyonizmi ırkçılıkla bir tutan karar tasarısının Birleşmiş Milletler Teşkilatının kuruluşundan bu yana Genel Kuruldan şimdiye kadar çıkan en önemli karar olduğunu belirtiyor ve kararı yorumlarken “Bu karar, yıkıcı ve çürük bir harekete karşı insan ruhunun nefretini ortaya koymaktadır.” deniliyor ve tasarı aleyhinde oy kullananların ise ABD ve siyonistlerin baskısı altında hareket ettikleri ileri sürülüyordu.

J. İsrail Yetkililerine Göre Siyonizm

Türkiye İsrail Elçiliğinin Birinci Sekreteri David Ören, Ahmet Kabaklı’ya 9.12.1975 tarihli yayınlanan mektubunda, siyonizmin dünya üzerinde Yahudi hâkimiyeti ve üstünlüğünü kurma ütopyası olduğu görüşünün doğru olmadığını; “Siyonizm binlerce yıldan beri Yahudi gönüllerinde yatan şekilsiz bir aslandı. 2.500 yıl önce işgal edilmiş olan vatanlarına yeniden kavuşmak, sürülmüş olan milletlerini bir araya toplamak, yıkılan devletlerini yeniden kurmak” tanımının doğru olduğunu belirtiyor ve: “Siyonizm, İsrail ulusunun kurtuluş hareketidir ve iki kere yıkılan İsrail devletini üçüncü kere kurma teşebbüsüdür. Ve bu teşebbüs muvaffakiyetle hedefine ulaşmıştır. Ancak ‘Musevilerin dünyaya hâkim olma istekleridir.’ şeklindeki formülün doğru olmadığını tarih ispat etmiştir. Ve sizin de buyurduğunuz üzere böyle bir çaba ancak ve ancak şuursuz bir ütopya olabilir. İsraililerin tarihin hiçbir anında dünyaya hâkim olmaya teşebbüs etmedikleri bir gerçektir. Akıllı kişiler dünyaya hâkim olmanın imkânsız olduğunu ve tarihten ders alarak bu

türden teşebbüslerin daima acı sonuçlara varacağını bilirler. Bu meyanda, Nil'den Fırat'a iddiasına da değinmekte fayda var: Bu iddiayı ispat edecek bir belge duyulmamıştır. Tevrat'ı iyice inceledik; bu iddia Tevrat'ta da mevcut değildir. Üstelik, bizim bildiğimiz kadarı ile bu iddia bir Mısır ideali olarak Hasaneyn Heykal'ın işlediği bir temadır. Dilerseniz bunu belgeleyebiliriz.

2. ' ... Bunu ise (...) büyük yıkıcı tavırlar takınmak suretiyle başarmışlardır.' buyurdunuz. Yahudilerin bulundukları ülkelerde yıkıcı faaliyetlerde bulundukları ve zararlı mahluklar oldukları iddiasının, Yahudi düşmanlarının görüşleri olduğu malumunuzdur. Gerçekten de, Orta Çağ'da Avrupa'yı kasıp kavuran veba, kolera gibi salgın hastalıkların müsebbipleri, fanatik Hristiyanlarca, Yahudiler olarak belirlenmiştir. Gene bildiğiniz üzere, bu gülünç ve insanların felaketler karşısında kendilerinden çok başkalarını yermeleri eğilimi Kilisenin dahi dikkatini çekmiş ve Papa, Yahudilerin böyle bir felaketin sebebi olamayacaklarını açıklamak zorunda kalmıştı.

Yahudilerin yıkıcı oldukları ve dünyaya hâkim olacakları şeklindeki iddialar, Orta Çağ Hristiyan fanatizminin ortaya attığı iddialardır. Gerçekten de Hristiyanlar uzun süre (hatta ne yazık ki bugün bile) Yahudilerin dünyaya hâkim olmalarından korkmuşlar ve bu milleti ezme yolu ile 'amaç'larına (!) varmalarına 'engel' (!) olmuşlardır.

3. "Büyük sermayeyi ele geçiren Yahudilik..." diyorsunuz. Bunlar da Yahudi düşmanlarının iddialarıdır. Bu bilgiyi veren belge acaba 19. yüzyılda Avrupa'da gelir dağılımı istatistiklerini de veriyor mu, yoksa hiçbir bilimsel temele dayanmadan mı bulunuyor bu iddialarda? Büyük bir kapitalist kuruluşun başında bir Yahudi olabilir; hatta ülkenin ekonomisini de etkileyebilir. Ama bu demek değildir ki, o Yahudi o ülkenin, Avrupa'nın, dünyanın ekonomisine hâkimdir. Dikkatli bir inceleme yapılırsa böyle bir iddianın sadece gülünç olduğu anlaşılır.

Sayın Kabaklı, kıymetli vaktinizi aldık, özür dileriz. Irkçılığa karşı çıkan aydın ve insancıl bir kişi olmanız itibarıyla ırkçıların ileri sürdükleri iddiaların muhakkak farkına varmışsınızdır. Bu meyanda, okuyucularınızı yanlış anlamalardan elbette kurtarmak istersiniz. Bu nedenle bu mektuptaki gerçekleri onlara duyuracağınızdan eminiz.

Sayın Kabaklı, İsrail devleti insancıl değerler üzerine kurulmuş, komşuları rahat bir nefes aldırса hemen iç meselelerine dönecek, kendi kalkınması ile uğraşacak bir devlettir. Eğer bütün bu gerçekleri gözlerinizle görmek isterseniz, buyurun şeref misafirimiz olun.

Bu vesile ile başarılarınızın devamını diler, saygılarımı sunarım.”⁷⁷⁰

Ahmet Kabaklı bu mektuba, “Siyonizmin Gayreti” başlıklı fıkrasıyla şu karşılığı veriyor:

“İsrail, Ankara Elçiliğinin ‘Siyonizm Nedir?’ adlı yazıma verdiği cevabı, dün bu sütundan okudunuz.

Önce bu Elçiliğin, siyonizm (Yahudi milliyetçiliği) hesabına olan gayretini övmekle söze başlamayalım. Sonra gösterdikleri nezakete ve ‘diyalog’ kurma tarzlarına, teşekkür etmeliyim.

Hemen ardından şunu belirteyim ki, bizim düşüncelerimiz “Yahudi düşmanları” dedikleri kimselerin görüşleri ile karıştırılmamalıdır. (Karıştırılmamalı idi). Biz bu duyguyu tanımayız ve sevmeyiz. Yazımız, ‘objektif’ bir tahlil niteliğinde olmuştur. Yine öyle olacaktır.

Düşmanlığı, küçümsemeyi, horlamayı biz sevmediğimiz gibi milletimiz de hiç sevmez. Söz gelişi Türkiye’de, ‘veba ve koleranın Yahudiler tarafından yayıldığı’ tarzında kasıtlı, aşağılatıcı efsaneler var olmamıştır. Birlikte olduğumuz asırlardan beri, Yahudilere bir husumet görülmemiştir.

Hiçbir soya, dine, zümreye karşı lanet ve düşmanlık, Türklerin tabiatında yoktur. Biz düşmanlıklara muhatap bir millet olmamıza rağmen, kimseye düşman olmayız. Kuvvetimiz ve zaafımız da bu noktadadır. Bin yıllık devletimizin de bir müsamaha ve sevgi devleti olduğunu, insaf sahibi ve büyük ruhlu bütün yabancılar tasdik etmişler, bunu belgelerle yazmışlardır.

Yazımda, siyonizmin iki tarifi verildiği ve bunların birbiriyle ‘çelişmekte’ olduğu, Elçiliğin değerli mektubunda ifade olunmaktadır. Tariflerin birincisi: ‘Musevilerin, dünya üzerinde hâkimiyet ve üstünlük kurma ütopyasıdır.’ İkincisi: ‘Siyonizm binlerce yıldan beri Yahudi gönüllerinde yatan şekilsiz bir aslandı. 2500 yıl önce işgal edilmiş vatanlarına yeniden kavuşmak, sürülmüş olan milletlerini bir araya toplamak, yıkılan devletlerini yeniden kurmak...’

Gerçekte bu iki tarif arasında ‘çelişme’ yoktur. Yazıda iyice belirtilen bir çağ farkı vardır. Şöyle ki; ikinci tarif, İsrail devleti kurulmadan önceki siyonizmi ve onun amaçlarını anlatmaktadır.

‘Yahudilerin dünya üzerinde üstünlük kurma ütopyası’ ise siyonizmin bugünkü amacıdır.

Bu hâli, Yunanlıların cümlece bilinen ‘Megalo İdea’larına benzeterek ‘ütopya’ kelimesini kullandık.

Milletlerin 'ütopyaları' vardır... Bu hiç de ayıplanacak bir şey değildir. Ancak, siyonizm ve Elenizm, üstünlük ve çıkarlarını yaymak için böyle hayaller kurarken, başka ülkelerin milliyetçileri de, kendi milletlerini onlara karşı uyartmakta serbesttirler.

Nil'den Fırat'a kadar Musevi ülkesi İsrail'de çok geçerli bir büyüklenme sloganıdır. Hayaller, milletleri savaşımlara sürükler. Çıkan savaş, bakarsanız bütün komşuları ve bütün cihanı da yakabilir.

Nitekim İsrail devletinin çekirdeği atılırken eğer komşu ülkeler siyonizmin bu ütopyasına karşı uyanık olsaydılar, belki de bu kadar felakete uğramayacaklardı. Komşu milletlerin toprakları, İsrail tarafından işgal edilmeyecek... Orta Doğu'nun zengin gözdesi Lübnan, savaşın kanları içinde doğranmayacaktı. Filistin İslamları vatansız, devletsiz kalmayacaklardı.

Yahudilerin, bilhassa 19. asırda bulundukları diyarların, millet ve devletleri ile mücadeleyi 'büyük yıkıcı tavırlar takınmak suretiyle' yürüttükleri yolundaki cümlem, biraz yanlış anlaşılmış görünmektedir. Bu cümle ile: Musevi sermayesinin, milletleri sefalet ve ihtilallere sevk eden ve herkesçe bilinen faaliyetleri... Bir de, insanlığı felakete sürükleyen hemen bütün yıkıcı 'izm'lerin başında Yahudi eylemci ve düşüncülerinin bulunduğu gerçeği, kast olunmuştur.

'Musevilerin dünya hâkimiyeti' elbette ki bir hayaldir. Tarih boyunca dünyaya hükmetmek sevdasına düşen bütün taşkınlıklar, mağlup edilmişlerdir. Nitekim bütün Orta Doğu'yu fethetmek ihtirasına (dünya sermayesinin desteğiyle) kapılan İsrail saldırısı da durdurulmuştur. Bu bakımdan, Elçiliğin nazik mektubunda:

'Sayın Kabaklı, İsrail... komşuları rahat nefes aldırma, hemen iç meselelerine dönecek, kendi kalkınması ile uğraşacak bir devlettir.' denilmesini bir uyanış müjdesi gibi gördük.

Aynı 'rahat bırakılma'yı İsrail'in komşuları da, bilerseniz ne büyük bir arzu ile istemektedirler.

Siyonizmi, bir savaş çıkarıcı olmaktan arınmış, komşuları üzerinde hâkimiyet hırsını bırakmış görmek ve bir gün onu da yazmak, kalemi-mize büyük zevk olacaktır.

Size ve barışa selamlar, saygılar."771

K. Karşı Görüşte Olanların Açıklamaları

Eski Kastamonu Milletvekili, Veteriner Hekim İsmail Yılanoglu, siyonizmin gayesini şöyle tanıtmak istiyor:

“1. Komünizmi yaymak suretiyle insanlar arasında fesat çıkararak huzuru bozmak, servet düşmanlığı aşılama, mülkiyet düşmanlığını körüklemek.

2. Siyonizmin kurucusu olan Theodor Herzl'in *Yahudi Devleti* ismiyle yazdığı kitabın 123. sayfasında diyor ki: 'Biz bir milletiz. Eğer biz düşersek, ihtilalci bir işçi sınıfı, ihtilal partisinin gönüllü zabitleri oluruz. Eğer biz yükselirsek, paranın nüfuzu da yükselir.'

3. Dünya matbuatını elde tutarak milletleri aldatmak ve köreltmek.

4. Birinci Dünya Savaşı'nı çıkarmak, ondan sonra Osmanlı İmparatorluğu'nu parçalamak, neticede de Filistin'de devleti kurmak. (Bu aynen cereyan etmiştir.)

Kısaca gayelerini belirttiğimiz siyonizm, bu gayelerine ulaşabilmek için kendisini bu milletin evladı sayan bazı gafilleri maşa olarak kullanmayı başarabilmiştir.”⁷⁷²

Yazar, Selanik milletvekili olan Yahudi ve mason Emanel Karaso (İtalyan ajanı, sonra İtalya'ya kaçmıştır. Sultan Hamit'in tahtan indirilmesini bildiren heyete mensuptur.). Diğerleri keza Senatör Ermeni Aram (Ermeni ihtilalcisi) ve Drag Milletvekili Arnavut Es'ad Toptani Paşa (daha sonra Arnavut ihtilali için devlete karşı silahlı savaşa girmiş ve binlerce Türk'ün ölümüne yol açmıştır) ve nihayet, Senatör Bahriye Feriki, Gürcü Arif Hikmet Paşa, bu heyet Padişah II. Abdülhamit'i görevinden uzaklaştırmayı başardı (1909) ve arka arkaya oynanan oyun ve entrikalarla Türk devleti parçalanmaya başladı.⁷⁷³

Eski Kayseri Millî Eğitim Müdürü, İstanbul Millî Eğitim Müdür Yardımcısı Nahit Dinçer; din, ırk, millet ve insanlık düşmanı bir ideoloji olduğunu söylüyor ve siyonizmi şöyle tanıtmak istiyor: “Siyonizm, doymak bilmeyen haris emperyalist emelleri için dünyada harpler çıkarmaktan çekinmeyecek kadar cüretkâr bir ideolojidir.” demektedir ve kitaptaki vesikalara göre: “Yahudi emperyalizmin düşmanıdır. Kendisi emperyalisttir. Yahudi milliyetçiliğin düşmanıdır; fakat kendisi milliyetçidir. Yahudi, ırkçılığın düşmanıdır, kendisi müfrit ırkçıdır. Yahudi, nizam düşmanıdır, anarşisttir. Kendisi devlet teşkilatı içinde nizamsever ve disiplinlidir. Yahudi, din düşmanıdır; fakat kendisi dünyanın dinine en fazla bağlı insanıdır. Siyon tehlikesi ile ilk karşılaşacak milletler İslâm milletleri ve din olarak da İslâmiyettir.”⁷⁷⁴ Önsözde, “Kitapta görülen harita, Yahudi gazetelerinde aynen neşredildi... Cami, mektep, hastane, ev ve yıkıntı resimleri, siyonistlerin İslâm diyarını işgal ettikten sonraki hâlidir.” denilmektedir.⁷⁷⁵

Dünya siyonizm veya onun üstündeki, Yahudi kurum veya Yahudi-Siyon Önderleri Konseyi (Komitesi) veya Yahudi Yüksek Kurulu yalnız antisemitizme karşı çıkmış ve Yahudileri Filistin'e yerleştirme hatta devlet kurmadan ibaret bir gayesi olsaydı, İsrail devleti 1948 yılında kurulduktan ve istiklalini ilan ettikten, kendisini sağlamlaştırdıktan sonra bu işi (İsrail devleti) üzerine alır, dünya Yahudileriyle ilgilenirdi. (Dünya Siyonizm Merkezi Teşkilatı) ve onun yüzlerce, bölüm, ülke teşkilatı kaldırılırdı. Bunun yapılmaması ve yapılmayacağı siyonizmi bilenlerce malumdur. Zira siyonizm ve üst kurum bir taraftan İsrail'i dünya çapında, başka milletleri, devletleri, mali imkânları, Yahudi ırkı, İsrail devleti lehine kullanmayı amaç edindikten başka, dünya Yahudilerinin, yani Yahudi ırkının imkân ve şartları nispetinde dünya hâkimiyetini imkân ve fırsatlar nispetinde (iktisadi, mali, ticari, fikrî, edebi, sinai, siyasi...) yöneticiliği sağlamaya matuf bir teşkilat olarak biliniyor. Bunun destekleyicisi, aleti olarak kullanmak istediği birçok yan kuruluşlar, dernekler, partiler vardır. Bunlardan Mason Teşkilatı başta gelir. Beynelmilel, aristokrat, kozmopolit zengin tabakanın yöneldiği adlarıyla bile yabancı olduğu apaçık belli olan Rotary, Lions... vb. kulüplerinden faydalanılmaktadır.

Yahudi nüfuz ve hâkimiyetinin güçlenmesi için, Yahudi'nin az olduğu yerde masonluk onun karargahlarıdır. Bunu masonluğun tahlil ve eleştirisi maddesinde belge ve kanıtlarıyla birlikte göreceğiz.

Siyon Önderleri Yüksek Kurulu, İsrail devleti ve siyonizm manivelasıyla, dünya Yahudilerini savunmak, korumak; millî, dinî ve manevî kültürleri dağınık Yahudiler arasında yayarak eğitim ve öğretim birliğini sağlamak, kurulan İsrail devletini maddi ve manevî alanlarda desteklemek, beslemek, savunmak, geliştirmek, genişletmek ve İsrail'in Yahudi nüfusunu birinci hedef 5 milyon, ikinci hedef 15 milyona çıkarmak, Kudüs'ü (Yeruşalaym) ele geçirip hâkim olmak, orada Beyt -Ha-Mikdaş'ı (Süleyman Mabedi / Salomon Tapınağı) yaptırmak, iktisadi, mali, ticari, siyasi, fikrî, edebi, kültürel vb. dünya Yahudi hâkimiyetini –sömürsünü– baskı ve yönetimini, Yahudi çıkarlarını ele geçirmek ilk başta gayeleri arasındadır.

İlk bakışta dünya hâkimiyetini ele geçirmenin, askerî mahiyette ve devletlere el koyarak yapılacak bir iş olmadığı açıktır. Hâkimiyet böylece olmayacaktır. Esasen Amerika Birleşik Devletleri, komünist Rusya, Kızıl Çin, İngiltere, Katolik Vatikan Teşkilatı –bir zamanlar Almanya da buna dahildi– vb. nasıl bu hâkimiyetin peşinde iseler; Sion Önderleri Yüksek Kurulu ve onun yönettikleri, Dünya Siyonist Örgütü, Dünya Beynelmilel Masonluk ve diğer yan ve yandaş kuruluşlarla bu hâkimi-

yet yarışı içindedir. Bundan zerre kadar şüphe yoktur. Zamanı, şartları, imkânı uzun gecikmeler sonunda da olsa hedef bellidir, çizilmiştir. Yöntem (metot) bellidir. Taktik oldukça bellidir. 20 milyon Yahudi ve bir o kadar dönmüş, yerli görünen kişiler ve ajanlarla bu mümkün olabilir mi? Dünya iktisadi, mali vb. temeller, para, altın, silah yapımı ve muhtelif şirketleri vb. ellerinde tutanlar hakkında yapılan ilmî araştırmalar ve istatistiki bilgiler, Yahudi sermaye, basın, yayın, propaganda vb. faaliyetinin en az yarısına hâkim durumda olduğunu unutmamak gerekir. Yahudiler bilhassa ilerlemiş ve ön saflara yönelmiş, ABD'de (6 milyon Yahudi nüfusuna rağmen gayeleri için araç olarak kullanılmaktadırlar.), İngiltere'de, Fransa'da hatta İtalya ve günümüzdeki Almanya'da etkileri büyüktür. Beynelmilel Mason Teşkilatı gibi hemen hemen dünyanın birçok ülkelerini kaplamış güçlü bir teşkilatın denetim ve yönetimi etkilediği hatırlanacak olursa, bu hedefe doğru başıyla ilerlemeleri güç olmamaktadır. Hatta komünist Rusya'da bile Yahudi etkisi vardır. Önemli mevkiilerde Yahudiler rol sahibidir. Keza Orta Doğu'da türlü art ve yan desteklerle İsrail devleti başrolde ve en yeni nükleer silahlar, atom bombası vb. dahil son model uçak ve tank sayısı ile çevre devletlerinin hepsine silah miktarı ve gücü, manevra kabiliyeti ve teşkilatçılık bakımından şimdilik üstün bir durum göstermektedir. Bu tarihî büyük çekişme ve mücadelenin sonunu ne, nasıl ve kim tayin edecektir?

Bizi asıl ilgilendiren, bu dünyaya hâkimiyet yarışında 42 milyon nüfusa sahip Türkiye ve dağınık, perişan veya esir, mağdur 100 milyonu aşan Türklük âlemi kendisini nasıl ve hangi yolla kurtarabilecektir? Hangi yol ve imkânlarla varlığını koruyacak, kendi savunmasını ve ilerlemesini sağlayacaktır? Nasıl ve ne zaman bu bütünleşme mümkün olacaktır? Bu soruların cevabını "Türkiye'nin Durumu" bölümünde göreceğiz.

III. İSRAİL DEVLETİ, İSRAİL'DE EĞİTİM VE ÖĞRETİMİN KÖKLERİ, YAHUDİLİĞİN TEMELLERİ; TÜRKİYE YAHUDİLERİ VE YAHUDİ DÖNMELERİ

A. İsrail Devleti ve Temelleri

İsrail, dış görünüşü itibarıyla bir Belçika, Felemenk (Hollanda) olma yolunda, tamamen çağdaş ilim ve teknikle mücehhez, tam bir iktisadi, sınıai kalkınma, ilerleme içindedir. Nüfus mütemadiyen arttırılmakta, doğum teşvik edilmekte ve çocuk bakım işleri dikkat ve hassasiyetle yürütülmektedir. Üniversitelerinin eğitim ve öğretimi yanında ciddi ve verimli yeni araştırma kurumları ve dünyanın en yetkili kişilerinden Yahudi uzmanları geçici bir müddet getirilerek, beyin gücü takviye edil-

mekte ve uzman adam yetiştirmekte, yeni araştırmalara, icatlara gereken çabayı göstermektedirler. Bina, fabrika ve pazarlama bakımından nüfusuna nispetle herhâlde ön sıralarda yer alabilir. Bütün bunlar bir temel üzerindedir. O da Yahudi dinî ve dine bağlı Yahudi tarih şuuru, dili başta olarak Yahudi milliyetçiliğidir. İsrail maziperesttir. Geçmişine şaşılacak derecede bağlıdır. Millî ve dinî geleneklerini tamamen benimsemiş, ilim ve tekniği bununla uzlaştırmış, millî ve manevi tam bir eğitim ve öğretim sonucu millî bir ülküyü benliğine sindirmiş bir toplumdur. Bu ölçüde örnek bir toplum daha günümüzde göstermek mümkün değildir, sanıyoruz. Bütün dünya Yahudileri büyük maddi fedakârlıklarla İsrail Yahudi devletini desteklemektedir.

İsrail'de din ve milliyet birbirini destekleyici olup tam bir kaynaşma içindedir. Din görevlileri en koyu Yahudi milliyetçisidir, Türkiye'de olduğu gibi dinci veya milliyetçi ayırımı asla yoktur. İsrail devleti kelimenin tam manasıyla dinî-millî bir devlet durumundadır. Yahudi din ve milliyeti aleyhinde en küçük bir tahlil ve tenkide asla izin verilmez. Kimse böyle bir tenkidi yapmaya orada cesaret edemez. Din görevlilerini Türkiye'de olduğu gibi birtakım küçümseme ve gerici, yobaz damgasıyla belirtmek orada asla kimsenin yapamayacağı hatır ve hayalinden geçiremeyeceği bir iştir. Üniversitenin Yahudi öğrencileri başlarında ve önlerinde din adamlarıyla gösteriler düzenlerler. Dinî ve millî günleri hep birlikte yaşarlar. 42 milyon nüfusa sahip bugünkü Türkiye'de din dersleri ve eleman yetiştirilmesi 25 yıldan fazla bir zaman resmen durdurulduğu, kaldırıldığı ve onların aleyhine gerici, medeniyeti önleyici vb. bir yığın yalan ve iftiranın yağdırıldığı hatırlanmalıdır. Hâlen bütün dünyada sayısı 150 milyonu bulan Türklük âleminin ve Türkiye'nin sadece 170 kadar İmam-Hatip okulu, 6 yüksek İslâm enstitüsü ve yalnız bir ilahiyat fakültesi ve bir de Erzurum'da İslâmî İlimler Fakültesi vardır. Türkiye'nin bu sayılarının bir misline yakını –tabi Yahudi dinî ve esasları için– 3 milyon nüfuslu İsrail'de vardır. Haftada her okulda 7, bazen 8 saat din dersleri (Tevrat ve Mişna) gösterilir. İlkokuldan başlayarak bütün öğrencilerin ibadette ve Tevrat okunurken baş örtülmesi mecburi olduğundan her öğrencinin bir takkesi vardır. Evlenme din adamlarınca yapılır, dinî tören bunun için şarttır. Keza sünnet törenleri (yedinci gün) tamamen dinîdir vb. Her gün radyoda yalnız ahlaki konuşmalar değil, devamlı Tevrat'tan parçalar okunur. Televizyonda da dinî törenler gösterilir. İsrail ordusunda din görevlileri, dinî mabetleri, ibadetleri vardır. Yemin hem orduda hem Mecliste hem mahkemelerde Tevrat üzerine yapılır. Geçit törenlerinde omuzlar üzerindeki süslü, ipekli taht içinde Tevrat taşınır. Dinî mahiyetteki 7 kollu şamdan hem devletin hem de ordunun sembolüdür. Bu her tarafta yer almıştır. 6 köşeli iç içe geçmiş iki üçgen (Magen David) İsrail'in hem bayrağında

hem de türlü kolye ve diğer kutsal eşyaları arasında yer alır. Böylece din, İsrail'in temelidir. Hastanelerde, her yapılan yeni mahallede muhakkak bir mabet (beyt knesset) inşa edilir. İsrail'i tanımak için önce bunları iyi tanımak gerekir. İsrail'in, Yahudiliğin ruhu ve temeli budur, manevi kaynağı budur.

1953'ten sonra İsrail'de kabul edilen bir kanun gereğince, her isteyen baba çocuğuna devlet okullarında dinî eğitim verdirebilir. Gene aynı yıl kabul edilen bir kanuna göre İsrail vatandaşı her Musevi'nin evlenme ve boşanması, hatta her iki taraf razı olduğu takdirde şahsi meseleleri, dinî mahkemelerde karara bağlanır.⁷⁷⁶

İsrail bir bakıma dinî devlettir. Din İşleri Bakanlığı vardır. Din görevlileri, Meclisin (Knesset) açılışında ve millî törenlerde, ordu ve Meclisin yemin törenlerinde resmî kıyafetleriyle baş mevkidedirler. Mahkeme ve orduda yeminin dinî semboller yanında, Tevrat üzerine yapıldığını söylemiştik. İsrail'de resmî bir anayasa bulunmadığını, hiçbir kanunun Yahudi şeriatına karşı olamayacağını daha önce de söylemiştik. Yalnız hastanelerin değil, her üniversitenin bir dinî mabedi (beyt ha-knesset / havra / sinagog) vardır. Türkiye'de Erzurum Atatürk Üniversitesi, üniversite öğrencileri için bir cami yaptırmaya giriştiği zaman nasıl bazı basında ve bazı kişilerin aleyhte ne türlü mugalatalar içinde yaygaralar kopardığı ve ne tip damgalar kullandığı malumdur. Bunların laik Avrupa ve ABD'den de haberleri yoktur. Gerek Almanya'da, gerek Amerika'da ve Avrupa'nın birçok üniversitesine yakın yerlerde kiliseleri vardır. Hatta Londra Üniversitesi'nin merkezinde üniversiteye yakın üniversite kilisesi bulunduğunu hatırlamak istemezler.

1953'te bile İsrail'de 3.850 beyt ha-knesset vardı. 400 kadar resmen görevlendirilmiş din adamı mevcuttu. Yalnız orta ve liselerde haftada 7-8 saat Mişna ve Tora okutulmaktan başka üniversitelerinde de Tevrat bir ders olarak istenilirse seçilebilir. İsrail'de pazar sabahı çalışma günü olup okulları dua ile açılır. İsrail'de cuma ikindiden sonra ve resmen cumartesi dinî bayram günü sayılır ve tatil edilir. Cumartesi günleri özel yemek ve masa hazırlanır. Cumartesi günü her iş, her türlü çalışma hatta birçok taşıt aracı bile tatildedir. Şabatlar (cumartesi) gününe mahsus özel selam şekli vardır. "Şabat Şalom" denilir. Yahudi dininde son derece önemli bir mevki olan cumartesi günü özel dinî bir gün sayıldığından halk tarafından büyük bir bağlılık gösterilir. Bütün İsrail'de Şabatlar cuma günleri gün batışıyla başlar ve cumartesi günü akşam vaktiyle biter. Cumartesi gününün sona erışı dinî geleneklere göre gökte üç yıldız görmekle sona erer. Genellikle cuma günkü tatil güneş batımından iki saat önceye denk gelmektedir. Tatil bir gündür.

Bu günde sokaklar tıpkı bir sayım günü herkesin evinde ve çevresinde kalması mecburiyeti içinde tamamen tenhadır, her taraf boşalmıştır. O gün sokaklar ölü ve sessiz bir hâldedir. Ancak cumartesi akşamı faaliyet başlar. Haftanın birinci günü pazar günüdür.

İsrail Dinî Üniversitesi (Bar-İlan Üniversitesi)

Bu öğretim ve eğitim kurumu Tel Aviv yakınlarında Ramat Gand'da 1962'de 4 bin öğrencisi ve 550 öğretim üyesi bulunan bir üniversite olup adını, ölü Mizrahi lideri Rabbi (haham, din görevlisi) Meir Bar-İlan' ın adından almıştır. 20'yi geçen binaya sahip Bar-İlan Üniversitesinde dinî mahiyette bir zihniyet içinde, Yahudi dinî ve edebiyatı, Yahudilik çalışmaları, dinî mahiyette sosyal bilimler, dinî mahiyette eğitim ve öğretim yapılmaktadır.⁷⁷⁷

İsrail'de Dinî Okullar (Din Görevlisi Yetiştirmek Üzere Kolejler)

"İsrail'de 1969'da 267 Yeşivot (Talmud - Yahudi Kutsal kitabı yorumu ve dinî içtihatlar külliyesi koleji) bulunmaktadır. Bunlarda 18 bin öğrenci okumaktadır. Yeşivotların çoğu, şimdi dünyanın en büyük Yahudi dinî araştırma ve öğretim merkezi olan Kudüs'te bulunmaktadır.

Doğu Avrupa ülkelerinde bulunan Yeşivotların bazıları da İsrail'e getirilmişlerdir."⁷⁷⁸

Tel Aviv'deki, Bar-İlan Üniversitesi, 6 fakülteli bu dinî üniversite dikkate şayandır.⁷⁷⁹ Türkiye'de hâlen İslâmi ilimlere dayalı bir İslâm üniversitesi mevcut değildir. 42 milyon nüfuslu Türkiye'nin 170 İmam-Hatip okulu (sayı, teşkilat ve barınma, beslenme, kitap imkânları sınırlı) ve eğitim öğretimi, ders programları ayrıca tamamen ihtiyacı karşılamadığı bir tarafa bu İsrail'deki 267 Yaşiot (Talmud Koleji) 3 milyonluk İsrail ve dolayısıyla 20 milyonu geçmeyen Yahudi nüfusu içindir. ABD'de Yahudi dinî okulları, fakülteleri vardır. 150 milyonluk Türk âleminin dinî eğitim ve öğretimi için şu ölçüye göre ne kadar İslâmi kolej açılması gerekeceğini tahmin etmek güç değildir.

İsrail'de bulunduğumuz yıllarda bütün bunları görmüş ve imkân nispetinde incelemiştik. Şahsi gözlemlerimizi belirtmek belki bazılarınca kabul edilmeyecek ve yeterli görülmeyecektir. Esasen İsrail'i gezenler yazdıkları yazılarda bu bahsettiğimiz hususların ya hiç farkında değildilerdi yahut da kasten bunları görmezlikten gelerek yazmıyorlardı. Biz bu inceleme ve araştırmamızda şahsi gözlemlerimizin yanında doğrudan doğruya İsrail'in basın bürolarının resmî kaynak kitaplarıyla belgelendirmiş bulunmaktayız.

İsrail'de liselerde sosyoloji ve felsefe dersleri Türkiye'deki gibi değildir. Oralarda Yahudi sosyolojisi ve Yahudi felsefesi (Yahudi dinî filozofları) okutulur. Bunlar Yahudi dinini ve milliyetini destekleyici, şüphe ve kompleksler yaratmak için değil, inanç ve ülküyü pekiştirmek doğrultusunda derslerdir. Oralarda Türkiye'de olduğu gibi ve tamamen yanlış ve hatalı olarak maddeci tabiatçı (doğayı) ilahlaştırarak, ilk ve son sebep sayan, dolayısıyla Allah'ı inkâr eden bir anlayış asla okutulmaz. Ümumi sosyoloji yalnız üniversitede sosyoloji bölümünde ihtisas yapıp-çaklara gösterilir.⁷⁸⁰

Bu duruma göre Türkiye'de de, Türk-İslâm filozofları (felsefe sistemlerine özet olarak temas edilerek) okutulması ve Türk sosyolojisini esas alarak bir eğitim ve öğretim yapılması hem ilim bakımından hem de Türk toplumuna fayda bakımından elbette tavsiyeye şayandır.

Bütün bunlar yetişmemiş gibi 1956 yılında (dinî siyonizm) ilkesine dayanarak, millî-dinî parti Mizrahi Hapoel kurulmuştur. "Hedefleri; devlet hayatında Yahudiliğin ahlaki ve sosyal kıymetlerini hâkim kılmak; Tevrat kanunlarına uygun kanunlar tedvinini göz önünde tutmak, dinî, iskânî, eğitimi, sendika faaliyetlerini geliştirmek ve muhacirleri yerleştirmektir."⁷⁸¹

İsrail'de mülkiyet hakkına sahip moşav denilen köyler olduğu gibi, arazi çok ufak olduğundan ve herkese arazi yetmediğinden, ayrıca kendi geçimini sağlayan askerî bakımdan çok önemli yerlerde, askerî eğitim ve öğretim de yapan kibutzlar kurulmuştur. Bunlar iktisadi, askerî ortak çiftlikler durumundadır. Türkiye'den İsrail'e davetle götürülen 15, 20 günlük geziler sonunda hiç dilini bilmediği memleket hakkında "Bir Uçtan Bir Uca" adıyla bir sıra gezi izlenimleri yayınlandığını çok gördük. Bu süratli gezmeler ve ziyafetler sırasında sadece kibutzun (ortak çiftlikler, askerî kolektif köyler) asıl mahiyetinden habersiz köksüz yazılar yazıldığına da tanık olduk. Birçoğu mason veya sosyalist veya kendisine ilerici-devrimci payesi veren yazarlar sadece İsrail'in din ve milliyet dışındaki yönünden bahsetmişler ve Arapları, Müslümanları küçümsemekle yetinmişlerdir. Bunlardan bazılarının seyahati Pesah Bayramı'na yani yedi gün, ekmeğin pişirilmediği, tuzsuz, mayasız keteden başka hiçbir şeyin bulunmadığı zamanlarda bu dinî davranıştan bile bahsetmemişler, ekmeksiz kalarak Kudüs Türk Konsolosluğuna başvurarak Ürdün tarafından ekmek teminine çalışmalarını bile gizlemişlerdir.

Burada Türkiye'de Ankara İsrail Elçiliği Basın Bürosunun verdiği yazılı ve önemli bilgiyi aynen nakledecek ve İsrail'in iç yapısını bu belge ile de dikkatlere sunacağız:

“Bütün mezhepler diledikleri gibi ibadette, din ve hayır işleri müesseselerini idamede ve dahili işlerini tedvirde tamamen serbesttirler. Öteden beri müminleri tarafından büyük bir titizlikle muhafaza olunan ve her çeşit itikadın mukaddes mahalleri ile ibadethanelerinin her türlü tecavüz ve müdahaleden masuniyeti kanunla teminat altına alınmıştır.

Din İşleri Bakanlığı, her itikadın liderleri ile iş birliği yapar ve kendilerine her türlü yardımda bulunur. Bakanlık ve Eski Eserler ve Müzeler Daireleri ibadethanelerle mukaddes yerlerin restorasyonunda ve yenilenmesinde onlarla beraber çalışır ve bu yerlerin herkese açık ve her türlü müdahaleden masun tutulmasını sağlar.

Her dinî topluluk kendi hafta sonu tatilini ve dinî bayramlarını tes’it hakkına kanunen sahiptir. Yahudi hafta sonu yani cumartesi ve Yahudi bayramları resmî tatil günleridir.

Şahsi ahvale müteallik ihtilaflar, mevcudiyetleri resmen tanınmış cemaatlerin şer’i mahkemelerinde rü’yet olunur.

Çocuklarını devlet din okullarında veya seçtikleri diğer bir okulda tahsil ettirmek ana babanın kanuni hakkıdır.

Museviler: İsrail halkının büyük ekseriyeti Musevi’dir. Musevi dinî saliki-dir. (Yahudiler Musa’ya Moşe derler ve Türkiye dışındaki Yahudiler Musevi kelimesinin ne manaya geldiğini bilmezler. Bunun yerine Yahudi ve Yahudilik denilir.) Burada Museviler, bir Yahudi muhitinde kendi tarihî ana vatanlarında Tevrat’ın emirlerine riayet ve mutavaat ederler ve bayramlarını tes’it ederler. Tevrat ve Talmud her eğitim kademesinde okutulur; cumartesi ve bayramlar evde, okulda ve dışarıda tes’it olunur: Purim, Şavoud ve Simha Tora (Tevrat’ın Mutluluğu) şenlikleri sokakları doldurur. Bir Eşkenazi, bir Sfaradi Baş Hahamı ile Yüksek Hahamlık Konseyinin vücuda getirdiği Baş Hahamlık en yüksek dinî otoritedir. Yahudi kanunun tefsirini yapar, Hahamlık Mahkemelerini gene bu makam murakabe eder.

Altmış altı Yahudi din hâkimi ile sekiz bölge Hahamlık Mahkemesi mevcuttur. Ayrıca 2 Baş Hahamın riyaset ettiği bir İstinaf Mahkemesi vardır.

Dinî ihtiyaçlar ve hizmetler 185 Dinî Konsey ile daha küçük merkezlerde bulunan 350 Dinî Komite tarafından karşılanır ve sağlanır. Bunların finansmanı hükûmetle mahalli otoriteler tarafından müştereken yapılır.

Bu komiteler idari yönden Din İşleri Bakanlığına, dinî meseleler yönünden Baş Hahamlığa bağlıdırlar.

6 bin havra ve devletçe tayin edilmiş haham vardır. (1953'te İsrail'de 3.850 mabet bulunduğunu daha önce bildirmiştik. 1969 yılına kadar bu havra sayısı 6 bine çıkarılmış bulunuyor. Din görevlilerinin sayısı da bir mislinden fazla arttırılmıştır.)

Yahudi perhiz kanunlarına bütün Yahudi askerî birliklerinde ve bütün hükûmet ve amme müesseselerinde dikkatle uyulur (Yani mayasız kete yemek, asla süt ve etle birlikte yemek yememek, kesinlikle domuz eti yememek.).

Yahudiler 20 yıllık bir fasıladan sonra, mukaddes yerlerinde ibadet imkânına yeniden kavuştular: Kudüs'te Mabet Avlusu'nun Batı Duvarı (Ağlama Duvarı / Hakotel Ha-Mavravi), Rabel'in Mezarı, Hebron'da Ataların Mezarları; diğer gelenek ve kutsal inanç merkezleri ise şunlardır: Kudüs'te Sion Dağı'nda Hz. Davut'un Mezarı, Karmel Dağı'nda Eliyah (İlyas) Mağaraları, Maymonides'in Mezarı, Haham Meir ve Talmudik önemleri bulunan diğer yerlerdir.

Karaitler ve Samaritanlar

Karaitler (Yahudi) Kitab-ı Mukaddes'in tefsirine ve bu tefsir üzerine amele muarızdırlar, onlar Kitab-ı Mukaddes'in tefsirine lüzum göstermeyecek derecede vazih olduğu kanaatindedirler ve amelin Kitab-ı Mukaddes'in lafzına göre olmasının zaruretinin müdafaa ve kabul ederler. Sayıları 10 bin kadardır; birçoğu Ramla veya Ramla civarında sakinlerdir, 9 havraları ve her havranın bir Karai Hahamı vardır.

Kadim Samaritanlar Mezhebi otorite olarak sadece Tevrat'ı ve Yahova'yı kabul eder. Bu mezhep salıklerinden 150 bin kadarı Tel Aviv yakınlarında Holon'dadır ve burada onlar için bir havra inşa ettirilmiştir. 250'si en büyük hahamlarının oturduğu Nablus'tadır (Senem). Civardaki Gerizim Dağı'na kutsiyet izafe ederler ve Hamursuz Bayramı'nı orada serbestçe kutlama imkânına şimdi kavuşmuş bulunmaktadır.

İslâm Topluluğu

Arapların ekseriyeti (takriben 280 bin) İslâm dinine mensuptur ve topluluk dinî meselelerde tamamen muhtardır. (İsrail son yaptığı savaşlarla çok daha fazla sayıda Arap'ın bulunduğu toprakları işgal etmiş ve Arap nüfusu daha fazlaştırmıştır.) Topluluğun ricali, mevkileri, kanun ile tespit edilmiş ve kanun himayesine mazhar kılınmış Şer'i Mahkeme Kadılarıdır. Ayrıca devletten maaş alan 200'den fazla din adamı mevcuttur. İsrail'deki camilerin en mühimleri Kudüs'teki tarihî Kubbe-i Hacer (Ömer Camii-Kubbetü's Sahra Camii) ile Mescid-i Aksa'dır. Bunlardan başka Akka'da Büyük El-Yaşar Camii ve Nazaret'te (Nasıra)

hükûmetin yardımı ile inşa edilmiş olan muhteşem Sulh Camii zikre değer.

Topluluğun dinî ve sosyal işlerine bakmak ve vakıfları idare etmekle görevli Müslüman Mütvevelli Heyetleri kurulmuştur.

Hayfa yakınlarında Kababir'de Pakistan'dan gelme 600 kadar Ahmedî vardır.

Hristiyan Toplulukları

72 bin kadar Hristiyan'ın, ki bunların hemen hepsi Arap'tır, 12 bin kadarı, Doğu Kudüs'te yaşar. 24 mezhebin mensubudurlar. Hristiyanlar için pek fazla önemi haiz birçok mukaddes mahal Kudüs'ün doğu kısmındadır. Burası Rum, Latin ve Ermeni Ortodoks patriklerinin makamıdır. Ayrıca birkaç başpiskopos ve piskopos vardır. Ortodokslardan başka çeşitli Şark kiliseleri Katolikleriyle, Anglikanlar, Luteranlar, Suriye Ortodoksları, Kıpti ve Habeşi Hristiyanları vardır.

İsrail'in diğer kesimlerinde 200 kilise ve kilisecik vardır. Bu kiliselerde vazifeli papaz sayısı, 560 rahip ve 1600 civarında rahibe dahil 2.160 kadardır. Kiliseler şahsi ahvali rü'yet ederler.

Başlıca mezhepler şunlardır: Rum Katolik (23 bin)*; Rum Ortodoks (17 bin); Latin (11 bin); Maruni (3 bin). Bunlardan başka, 2 bin kadar Protestan (Anglikan, Presbiteryan, Baptist ve Luteriler) ve 1.500 Şark Vahdet-i Vücut Kiliseleri (Ermeni, Gürcü, Kıpti ve Habeşiler dahil) mensubu vardır.

Bugün İsraili Hristiyanlar ve dışarıdan hac maksadıyla gelen Hristiyanlar; Hz. İsa'nın geçtiği yolları takiben Beyt Lehem'deki Veladet Kilisinden Nezaret ve Taberiya (Tiberya) Gölü'ne gitme, oradan geriye Kudüs'e dönüp Sion Dağı'ndaki Son Taam (Yemek) Salonu'nu ziyaret etme, Eza Yolu'nda yürüme ve Na'aşı-Mukaddes Kilisesinde ibadet etme imkânına sahiptirler.

Dürzî Topluluğu

XI. asırda İslâmiyetten ayrılan Dürzileri, İsrail muhtar dinî bir cemaat olarak tanımıştır. Bu, onların tarihinde ilk defa vaki olmaktadır. Bunların kendi dinî kanunlarını uygulayan dinî mahkemeleri vardır. Dürzilerin mevcudu 32 bin civarında kadar olup Tiberya ve Karmel'de 18 köyde otururlar. Bunlar her sene Aşağı Tiberia'da Hittin yakınlarında bulunan Hz. Musa'nın kayın pederi Yetro'nun mezarını ziyarete giderler.

* Parantez içindeki rakamlar, 1965 nüfuslarıdır.

Bahâîler

Bahâî dininin ruhani ve idari merkezi İsrail'dedir. Başlıca mabetleri ise Akka ve Hayfa'dadır. Bahâîliğe istikamet veren Cihanşümül Adalet Makamı Cemaatin işlerini daha iyi yürütebilmesi için merkezi daimi olarak ıslah ile meşguldür. Karmel Dağı malikanesi, bahçe tezyinatının ve teraslarının tertip ve tanzimi gayesiyle hâlen etüt edilmektedir.⁷⁸² İsrail'de ayrıca bütün Yahudilik dinî eğitim ve öğretiminden başka Yahudi kutsal kitabı üzerinde dünya çapında çalışmalar yapılır.

İsrail'de (Yahudi) Kitab-ı Mukaddes Çalışmaları

“Yahudi milletin, millet olarak kendisini muhafaza edebilmesi konusunda çok mümtaz bir yeri olan Kitab-ı Mukaddes ile ilgilenme nüfusun her kesiminde görülen bir davranıştır. İsrail milletin, dininin, kültürünün özü ve çekirdeği olan Kitab-ı Mukaddes üzerine çalışmalar ders programlarının % 30'unu teşkil eder.

Kudüs, Kitab-ı Mukaddes üzerine yapılan inceleme ve araştırmalarda dünyanın bir numaralı merkezi hâline gelmiştir. Bu araştırmalar İbrani Üniversitesi ve Rabbi (Haham) Kook Enstitüsünde, Resmî Kitab-ı Mukaddes Enstitüsünde ve ayrıca çeşitli Hristiyan din kurumlarında yapılmaktadır. Keza, Tel Aviv'deki Bar-İlan Üniversitesinde ve Rişon Le-Zion'daki (Türkçe anlamı; Siyon'un ilki) Kitab-ı Mukaddes Enstitüsünde de aynı konuda çalışma ve araştırmalar yapılmaktadır.

İsrail Kitab-ı Mukaddes Araştırmaları Derneği ülkenin her tarafında dersler, konferanslar, konuşmalar ve din toplantıları düzenlemektedir.

Millî çaptaki ve milletlerarası çaptaki Kitab-ı Mukaddes konulu yarışmalar ise ülkenin her tarafında ilgiyle takip edilir.”⁷⁸³

Yukarıda İsrail devletinin resmî yayın organından ve Basın Bürosunca bastırılıp yayımlanan kitaptan alınan cümleler dikkatle ve ibretle okunmayı gerektiriyor. Görüldüğü üzere dinî maksatla 1. İbrani Üniversitesi, 2. Rabbi Kook Enstitüsü, 3. Resmî Kitab-ı Mukaddes Enstitüsü, 4. Bar-İlan Üniversitesi, 5. Rişon Le-Sion'daki Kitab-ı Mukaddes Enstitüsü hep Yahudi dinî konusunda çalışma ve araştırmalar yapan resmî kuruluşlardır. Bundan başka bütün İsrail'de hatta İsrail dışındaki Yahudilere Yahudilik hakkında ve din üzerinde konuşmalar düzenler, 6. İsrail Kitab-ı Mukaddes Araştırmaları Derneği çok önemli ve geniş ölçüde çalışmalar yapan bir dinî kuruluştur. Bütün bunlar 3 milyon nüfusa sahip Yahudi'nin bulunduğu İsrail'deki dinî müesseselerdir. Şu durumla Türkiye'nin dinî eğitim ve öğretimi İslâmî üniversiteleri, İslâmî enstitüleri meselesini bir de bina ve mali imkânlar ve yetişmiş eleman sayısı bolluğu ile karşılaştıracak olursak hazin durum ortaya çıkar. Bu arada

daha önce de bir yığın çelişmelerini, tutarsızlıklarını, yanlışlarını gösterdiğimiz Yahudi, dolayısıyla Hristiyan Kitab-ı Mukaddesi'nin muhteva bakımından büyük zafiyeti hatırlanacak olursa, gene İslâm dininin Kutsal Kitabı Kuran-ı Kerim'in muhteva bakımından mukayese edilemeyecek derecede üstünlüğü, en büyük güç kaynak ve temeli olmuş ve her şeye rağmen hiçbir suretle sarsılmadan azametini muhafaza etmiştir.

İsrail, bu manevi ve millî gelişmesi yanında bir yandan da nüfusunu Trakya'dan küçük bir toprak üzerine 5 milyona çıkarma çabası içinde göçmen yerleştirmektedir. Öte yandan Sabra (yerlilere verilen ad) doğum sayısını arttırmaktadır. Doğum kontrol, aile planlaması sözünün edilmediği ve edilemeyeceği yer İsrail'dir. Her ailenin en az 4 çocuğu olması esası benimsenmiştir. Çocuk zammı yüksektir, çok çocuklu ailelerin aynı zamanda vergi indirimi fazladır. Hatta emeklilik işleminde bile çok çocuklu ailelere daha fazla emekli maaşı bağlanmaktadır. İsrail'de yalnız dinî eğitim değil, millî eğitim de çok derin bir tesire sahiptir. Bir defa okutulan ve öğretilen millî ve dinî tarihtir. 2 bin yıl ölü kalan İbraniceyi canlandırmışlardır. Buna Laşon Kadoş (Kutsal Dil) derler. İsrail'in imlası millîdir. Özel adları ister coğrafi ister şahıs adı olsun okunuşa göre yazarlar. 2 bin yıldan beri ölü kalan alfabeyi de canlandırmışlardır. Din kitaplarının manasını birçoğu evvelce anlayamadığı hâlde şimdi İbranice öğrenerek anlamaktadırlar.

İsrail'de bu memleketi parçalayıcı, millet bütünlüğünü bozarak iç savaşa sürücü ve Yahudileri bölücü bir düşüncenin telkinini yapmak kolay değildir. Hele radyo ve televizyonu bu memleketi yıkıcı, çarpıştırıcı doğrultuda bir şahıs veya bir partinin kullanması mümkün değildir. Tamamen devlet radyosu ve televizyonudur. İsrail'in dinî ve millî temelini kuvvetlendirmek, Yahudi birliğini ve bütünlüğünü sağlamak, Yahudi milliyetçiliğini daha da güçlendirmek onun ilk başta gelen görevidir. İsrail maarifini, millî ve dinî çizgiden çıkartmak mümkün değildir. Bu, Yahudiliğe karşı en büyük ihanet sayılır. Şehevi, müstehcen yayınlarla gençliğin Yahudi ahlak ve ülkücülüğünü soysuzlaştırmak kabil değildir. Her ne kadar İsrail gençleri ABD, Fransa ve Almanya'da vb. cinsî serbestlik içinde bulunmakta iseler de onu cinsiyet bakımından dejenere etmek için yayın yolunu kullanmak yasaklanmıştır. Velhasıl İsrail devleti başıboş, sahipsiz bırakılmış değildir. Dinî, millî, askerî şahsiyetlerin ve en üstte Yahudi Siyon Önderleri Komitesi veya Dünya Yahudi Kurumunun (Dünya Siyonist Örgütü) tam kontrolü altında ve disiplinli karma ekonomi ve şirketler nizamına göre kurulu bir demokrasi içindedir.

Resmî Makamların İsrail'in Dinî-Manevi Yönü Hakkındaki Açıklamaları

İsrail Dış İşleri Bakanlığı gibi resmî makamlarına bağlı elçilik, Yahudi devletinin İsrail istiklali, dinî-manevi yönünü belirten düşünceleri, (14

Mayıs 1948 İyar'ın beşinci günü, 5708 yılı) bildirisine uyar. Bu şöyle başlıyordu: "Yahudi halkı İsrail yurdunda vücut buldu. Onun manevi, dinî ve millî karakteri bu yurttaki teşekkül etti. O, burada hükümler ve bağımsız yaşadı ve dünyaya Kitapların Kitabı'nı, Kitab-ı Mukaddes'i verdi. Yerlerinden edilip yayıldıkları dünya memleketlerinde Yahudiler, bir gün yurda avdet ve orada siyasi hürriyeti yeniden ihya, ümit ve imanını daima kalplerinde yaşattılar. Tarihe ve geleneğe bu ateşin bağıyla bağlı olan her kuşağın Yahudi'si kadim ana yurda dönmek ve orada kök salmak için didindi ve bugünün kuşakları kütüphaneler hâlinde vatana dönüp yerleşti."784

Bir de Türkiye Dış İşleri Bakanlığına mensup bir elçiliğin basın bürosu aynen bu ifadelerde Yahudi adını Türk, İsrail yurdunu Türk vatani diye çevirse ve Kitapların Kitabı, Kur'an-ı Kerim dese Türkiye'deki solcu basın, kendisini devrimci tanıtanlar, yani Yahudi, mason, sosyalist, kozmopolit basının başyazarları acaba neler neler yazmazlardı? İşte iki memleket arasındaki zihniyet ve eğitim, fikir ve inanca verilen değer. Türkiye'de rahmetli Nihal Atsız, en koyu milliyetçi sayılırdı. İsrail'de ise normal insanların hepsi bu görüşün Yahudi ifadesi içindedirler. Bu sözleri vaktiyle Nihal Atsız'a da aynen söylemiştim.

Yahudilerin ölü İbrani dilini dirilttiklerini, ona Laşon Kadoş yani Kutsal Lisan dediklerini söylemiştik. Kendilerini Beni İsrail (İsrailoğulları) Yahova'nın seçkin ve üstün yaratılışlı oğulları, Yahova'nın öz kavmi olarak tanır, Filistin topraklarını ve çevresini Yahova tarafından İsrailoğullarına verilmiş sayarlar. Buraların kendilerinden gasp edildiğine inanırlar. Yahudi halkının hürriyet, refah ve mutluluğu için her çareye, her taktiğe başvurmaya tabî bir hak sayarlar.

Yahudilerin İsrail'deki protokolde en önemli yeri din adamlarına aittir. Yahudi ahlakı ve sorumluluğu yalnız Yahudiler için ve birbirlerine karşıdır. Tevrat, Yahudileri üstün bir kavim veya ırk olarak gösterir. Kuvvet onlar için ebedi haktır. Birçok Yahudi aydını iktisadi, ticari, kültürel, siyasi, teknik, ilim, edebiyat ve felsefe vb. her sahada üstün bir mevki de bulunmayı ve İsrail dışında da Yahudilerin her yönden dünya hâkimiyetini sağlamasını vazgeçilmez ülkü edinmişlerdir: "Her şey Yahudi için" ilkesini benimsemişlerdir. Yahudiler takvim olarak ayrı millî takvim ve tarih kullanırlar. Miladi yılı kullanmazlar. Yılbaşları da ayrıdır. Günümüzde 5576. yılda bulunduğumuza inanırlar. İşte onlara göre dünyanın ve insanın yaratılış tarihi budur. Yılbaşları ekim ayındadır. Keza tatil günlerinin cumartesi olduğunu söylemiştik. 5 bin yıllık bir tarihe dayandıklarını ileri sürerler ve bütün bu tarihin dinî ve millî bayramlarını coşkunlukla ve büyük çoğunlukla kutlarlar. Yahudiliğin

temelleri Yasudit Ha-Yehudit kitabı İsrail'in, Yahudiliğin temellerini bu millî ve dinî bayramlarda görmektedir. Gerçekten de onların dinî ve millî bayramları hastalar hariç milletçe kutlanır. Milletçe buna katılır. O günlerde sokaklarda oynar ve yürüyüş yaparlar, eğlenirler. İsrail'in entelektüel tabakasını teşkil eden tahsilli insanlar en koyu dindar ve en koyu Yahudi milliyetçisidirler. Yahudi din ve milliyetini besleyen ve destekleyen orada işte bu yüksek tahsil görmüş zümredir.

B. Seçim, Kadın ve İsrail'de Askerlik

İsrail'in ithalatı, ihracatı, türlü kurumları vb. muhtelif yönleri hakkında günümüze kadar gazete ve dergilerde hemen hepsi övücü yayımlar çıktı. Biz üzerinde daha az durulan askerlik ve savaş, eğitim ve öğretim konusu üzerinde duracağız. Bir defa şunu baştan söylemeliyiz ki, İsrail savaş, fedakârlık, fedailik konusuna bağlı kalarak bir eğitim ve öğretim yapmaktadır. Bütün yayımlar savaşçılık ve kahramanlık duygu ve düşüncesini destekleyicidir. Kozmopolit, barışçı, enternasyonalist, hümanist, pasif, şüpheli bir eğitim ve öğretimin İsrail'de asla yeri yoktur. Çevrilen filmler İsrail gençlerinin savaşlardaki kahramanlığını konu alır. Perdelerde de vurur, kırar, öldürürler. Tam bir savaş psikolojisi ilkokuldan üniversite sonuna kadar hâkimdir. Her iyi şey Yahudi için, İsrail için ilkesi tam bir gerçeklikle uygulanır, millî anıtlar dikilir, millî kahramanlık günleri düzenlenir ve sokaklara, caddelere İsrail milliyetçilerinin adları konur. İsrail milletine ihanet etmiş, onu sınıf sınıf bölerek iç savaş kışkırtıcılığı yapmış, bu yüzden hapishanelere girmiş kimselerin adlarını Türkiye'de olduğu gibi sokaklara veya parklara koymazlar.

İsrail, belki de, kadın ve erkek askerlik hizmetinin mecburi olduğu nadir memleketlerden biridir. 18 ila 26 yaşları arasındaki bekâr kızlar 20 aylık bir süre için askere alınırlar. Çocuksuz evli kadınlar ise 34 yaşına kadar ihtiyat (yedek) birliklerinde hizmet görürler.⁷⁸⁵ Şehirli kızlar tatillerde hudut köylerinde çalışmaya mecburdurlar. Uzun yürüyüşler yapılır. İzcilik, askerî hizmet gibi ciddidir.

İsraili kadınlar her işte görev alırlar. İsrail, Millet Meclisinde (Knesset) kadın milletvekilleri vardır. Evvelce Golda Meir Dış İşleri Bakanlığı, sonra Başbakanlık yapmış en eski siyonist liderlerden birisiydi.

Yalnız kadınlar ibadette, mabette erkeklere eşit değildir. Aile hayatı içinde erkek ailenin mutlak ve otoriter reisidir. Hatta pederşahi bir aile tarzı İsrail'de hâkimdir. Kadınlar mabedin ayrı bir bölümünde, ne kadar kültürlü ve mevki sahibi olursa olsun ancak ibadeti seyredebilirler.

Seçme yaşı 18'dir. Her İsraili seçim hakkına sahiptir. 21 yaşını doldurunca seçilme yaşına gelinmiş demektir. Kudüs'teki Knesset (İsrail Millet Meclisi) 120 kişidir. Konuşma dili İbranicedir. Birkaç Arap milletvekili için konuşmalar kulaklıkla dinlenmek üzere Arapçaya çevrilir. Arap milletvekili İsrail Meclisinde kendi diliyle konuşabilir. Hâlen komşu ve dost tanınan Irak'ta değil Mecliste, okulda, hiçbir tarafta Türkler Türkçe konuşturulmamakta, Türk okulları kapatılmakta, Türkler her türlü ezgi, baskı altında din kardeşliğine aldırış edilmeyerek mahkûm ve mağdur bir şekilde tutulmaktadır. Bir milyonu aşkın Kerküklü-Iraklı Türk'ün şehir ve köy adları bile Arapçaya çevrilmekte, her türlü zulüm Türkler için tabî görülmektedir. Hâlbuki yüzyıllarca bu memleketi ellerinde tutan ve buraya hâkim olan Türkler (Osmanlı Devleti), Iraklılara ve dolayısıyla Arap halkına tam bir hürriyet tanımış hatta onu Kavm-i Necip diye adlandırmış, Anadolu'yu ihmal ederek Arap memleketlerini imar ve ihya etmiştir. 1. ve 2. Meşrutiyet'te Arap milletvekillerinin çoğu Türkçe bilmezlerdi. Onlara Arap milliyeti içinde saygı gösterilirdi. Temsili cihetine gidilmezdi. Fakat bugün Irak'ta Türkler mahkûm bir durumdadır.

Yalnız Arapların İsrail içinde şehirden şehre seyahatleri, savaş, baltalama sebepleri ileri sürülerek kısıtlanmıştır. Önceden izin alması ve gittiği yeri bildirmesi, gittiği yerde emniyet makamlarına görünmesi gerekiyor, diye Yahudiler vakit vakit Arapları denetim ve dolayısıyla baskı altında tutmaktan da geri kalmamaktadır. Bilhassa işgal ettikleri Arapların yaşadığı yerleri temsil etme ve oralara Yahudi göçmenleri yerleştirme gayreti çok yavaş başlamış, şimdi göze batacak dereceyi bulmuştur. Arapların işgal edilen bazı yerlerine, Yahudi göçmenleri yerleştirilmektedir.

İsrail cumhurbaşkanı 5 yıl için Knesset (Meclis) tarafından seçilir. Çok zamandan beri partilerin (koalisyon / ortak) hükûmet şekli mevcuttur. Kabineye parti dışından da eleman alınabilir.

İsrail'in anayasası yoktur.⁷⁸⁶ İsrail'de Yahudi dinine karşı, Yahudi milliyetine karşı hiçbir madde, hiçbir yargı kesinlikle olamaz. Yani Yahudi şeriatı ve millî geleneği oralarda kanun hükmündedir. Herhangi bir yazarın bir Yahudi milliyetçisine, ırkçı, faşist diye saldırması veya Yahudi dinini gericilikle damgalaması hatır ve hayalden geçemez. Öyle birisine asla fırsat vermezler.

İsrail Meclisi üzerinde Yahudiliğin dinî sembolü olan yedi kollu şamdan kabartması vardır. Bu yedi kollu şamdan, orduda, parklarda sık sık görülür. Hemen her evde yedi kollu şamdan vardır. İsrail bayrağı altta mavi çizgiler ve ortası beyaz olup tam merkezinde 6 köşeli yıldız

(Magen David) bulunmaktadır. Aynı sembol masonluk mühürlerinin ortasında da yer almıştır. Masonlukça da bu sembol kutsal bir semboldür. Türkçe basılmış mason kitaplarının kapaklarında bu sembolü görmek mümkündür.

Demokrasi rejiminin ve karma ekonomi sisteminin, toplumcu bir anlayış içerisinde uygulanışı görülmektedir. İsrail'de aşırı kazanç ve kâr ihtirası tamamen önlenmiş bir şekil arz ediyor. Karaborsacılık, istifçilik, fırsatçılık bu memlekette bir bakıma vatan hainliği gibi görülür ve cezayı muciptir. İsrail'de servet sahiplerinden yüksek vergiler alınır ve vergi kaçakçılığını, döviz kaçakçılığını önleyecek apayrı tedbirler uygulanır.

İsrail'de ordu her şey demektir, askerlik esastır. Amerikalı Yahudi subaylar, pilotlar ve uzmanlar bu ordunun tabîî üyesidir, yetiştiricisidir. Hatta İsrail'de askerler imtiyazlıdır, isterlerse hiçbir yerde kuyruğa, sıraya girmez, ön safa geçebilirler. Her tarafta asker, subay büyük saygı ve sevgi görür.⁷⁸⁷ İsrailliler geçit resimlerini bilhassa 14 Mayıs 1948'i temsil eden ve mahalli takvime göre Kameri ay hesabıyla günü değişen İstiklal Bayramı'nda nüfusun muhakkak % 25'i uzak şehirlerden gelir ve töreni izlerler. Ordunun geçit törenini, talim ve terbiyesini, yürüyüşlerini görmüş birisi sıfatıyla şunu umumi olarak söyleyebiliriz: Uçak, tank, savaş gemileri, her türlü yeni ve gizli silahları Orta Doğu ülkelerinin silahlarından fazladır. Bilhassa en yeni uçak modelleri bütün Orta Doğu uçaklarının muhtemelen bir misli fazladır. Deniz kuvvetleri de git-tikçe artırılmaktadır. Nükleer silahlar, hatta atom bombasına vb. yıllardan beri sahip olduğundan şüphe etmiyoruz. Ayrıca ABD Akdeniz'deki 6. Filosunun İsrail namına faal rol oynayacak bir kuvvet olduğu unutulmamalıdır.

İsrail'de halk, kadın, erkek, her an seferberliğe hazırdır. Halkın çoğu silahlıdır. 24 saat için olsa bile izinli gelen asker portatif makineli tabancasıyla (Uzi marka) izinli çıkar. (1962-1963'te böyle idi!) İsrail Halk Ordusu birkaç saatte seferî hâle geçebilir.

İsrail'de erkekler için askerlik kızlardan 6 ay fazladır, yani 2.5 yıldır. İhtiyat ordusu olan Hagana'nın kadrosunu bütün bir millet teşkil eder. Erkekler 49 yaşına gelinceye kadar, kadınlar ise 34 yaşına kadar her yıl 1 ay ve her ay bir gün askerlik hizmeti yaparlar. Muvazzaf ordu ise tamamen bir okul vazifesi görür. Memleketin sınırları hudut köyleri tarafından muhafaza edilir. Bunun için de askerliği çiftçilikle birleştiren nahal sınıfı kurulmuştur. Birkaç ay süren askerî talimden sonra nahal birlikleri huduttaki köylere gönderilir. Her ne kadar İsrail'de askerlik çağı 18 ise de bundan önce de tamamen gönüllü olmak üzere Gadna adlı teşkilat çerçevesinde askerî bir eğitim mevcuttur. Eğitim Bakanlığı da Gadna'ya katılan gençlerin yetiştirmeleri için orduya yardım eder. İsrail

müdafaa ordusunun bir özelliği de kadın birliklerine sahip olmasıdır. Muayyen askerî terbiyeden sonra yardımcı sınıflarda hizmet gören kadın askerler gerek Gadna'da, gerek orduda, gerekse muhacir köylerinde öğretmen görevi görmektedirler. İsrail Müdafaa Ordusu memlekete yeni gelen muhacirlerin yerleştirilmesi sahasında da kendisine düşen görevi yapmakta, erleri gerek lisan, gerek çevrelerine alıştırmak için kurslar tertip ederek özel kitaplar bastırmaktadır, İbranice kurslar mecburi olduğu gibi tarih, coğrafya ve matematik dersleri verilerek erlerin asgari yurttaşlık bilgilerine sahip olmaları sağlanmaktadır. Bundan başka gene özel kurslarda erlere sivil hayatta faydalı olabilecek meslekler öğretilmektedir. İsrail ordusunun kendi radyo istasyonu ve haftalık bir de mecmuası mevcuttur. Hiçbir askerî pakta dahil olmayan İsrail, önemli bir silah endüstrisi kurarak kendi ihtiyacını kendi karşılamak yoluna gitmiştir. İsrail yapısı Üzi otomatik makineli tabancaları dış memleketlere ihraç edilmektedir.⁷⁸⁸

Koyu dindar olduğunu –cumartesi ve diğer ibadetini muntazam yaptığını ve o günlerde hiç çalışmayacağını– ileri süren kadınlar sayıları az da olsa askerlikten muaf tutulabilirler. İsrail'e yararlı yüksek tahsil yaptığı kabul edilenin askerliği tecil edilebilir. "Araplar, Dürziler ve Çerkezler ancak gönüllü olurlarsa orduya alınırlar."⁷⁸⁹ Aslında yalnız Yahudi'ye güvenirlir ve başkalarının askerliğini istemezler.

Atom enerjisi araştırma merkezleri, atom enerjisini kullanma örgütleri, nükleer araştırmalar, atom reaktörleri geniş ve yaygın şekilde İsrail'de Nahal Sorek Nükleer Araştırma Merkezi ve Negev Nükleer Araştırma Merkezi bilinen kuruluşlardır. Ayrıca ABD⁷⁹⁰ Nükleer santraller kurdurmuş ve tekrar bir tane daha (1976) kurulmasına karar verilmiştir.

C. İsrail'in Sınırları, Nil'den Fırat'a Meselesi, Yahudi İrkçiliği ve Emperyalizmi

Musa'ya atfedilen ve onun zamanında tespit edilmek şöyle dursun, 900 yıla yakın uzun bir zaman içinde parça parça ilavelerle çelişmeler ve tutarsızlıklarla yazılıp birleştirilen Tevrat'a göre Tanrı Yahova kendi buyruğuna ve antlaşmaya uyduğu müddetçe, seçkin kavmi İsrailoğullarına "Arz-ı Mev'ud'u" vermiştir. Bu, Vadedilen Toprak'tır. Bunun sınırlarını, günümüzdeki saptırılmış Tevrat özetle belirtmiş, Nil'den Fırat'a kadar gibi bir özel ifade ile tespit etmiştir, denebilir.

Tevrat'ın Tekvin (Yahudilerce adı Bereşit) kitabının 15. babının 18. ila 21. cümleleri şöyledir:

"O gün Rab Abraham'la ahdedip dedi: (18) Mısır ırmağından Büyük Irmağa, Fırat ırmağına kadar bu diyarı,

(19) Kenileri ve Kenizileri ve Kadmonileri,

(20) Ve Hittîleri ve Perizzîleri ve Refaları,

(21) Ve Amorîleri ve Kenanlıları ve Girgaşîleri ve Yebûsîleri senin zürriyetine verdim.”⁷⁹¹

Gene Tevrat'ın (Sayılar, İbranice, Ba-Midbar / Çölde) kitabının 34. babının 1. ila 15. cümleleri bu sınırı çok daha açık şekilde ortaya koymaktadır.⁷⁹²

“Ve Rab Musa'ya söyleyip dedi: 2. İsrailoğullarına emret ve onlara de: Kenan diyarına girdiğiniz zaman (size miras olarak düşecek olan bu diyar, sınırlarına göre Kenan diyarı);

3. O zaman cenup tarafınız Tsin çölünden Edon boyunca olacak ve cenup sınırınız şarka doğru Tuz Denizi'nin ucundan olacak;

4. Ve sınırınız Akrabbim yokuşundan cenuba doğru dolaşacak ve Tsin'e geçecek; ve onun uçları Kadeş-Bermean'ın cenubunda olacaklar; ve Hatsar- Addar'a çıkacak ve Atsmon'a geçecek;

5. Ve sınır Atsmon'dan Mısır vadisine kadar dolaşacak ve onun uçları deniz yanında olacaktır.

6. Ve garp sınırınız Büyük Deniz ve onun kıyısı olacaktır; Garp sınırınız bu olacaktır.

7. Ve şimal sınırınız bu olacak; Büyük Deniz'den Hor Dağı'na kadar kendinize işaret koyacaksınız;

8. Hor Dağı'ndan Hamat'a girilecek yere kadar işaret koyacaksınız; ve sınırın uçları Tsedad'da olacak;

9. Ve sınır Zifron'a çıkacak, ve onun uçları Hadsar-Enan'da olacak; Şimal sınırınız bu olacaktır.

10. Ve Şark sınırınızı Hadsar-Enan'dan Şefam'a kadar işaret koyacaksınız;

11. Ve sınır Şefam'dan Ain'in şark tarafında Ribla'ya inecek ve sınır inecek ve şarka doğru Kinneret denizinin yanına dokunacaktır.

12. Ve sınır Erden'e inecek ve uçları Tuz Denizi yanında olacaktır. Çepeçevre sınırlarına göre memleketiniz bu olacaktır.

13. Ve Musa, İsrailoğullarına emredip dedi: Dokuz buçuk Şıpta vermeyi Rabbin emrettiği, kura ile miras alacağınız diyar budur, vb.”

Tevrat'ın beşinci kitabı olan Tesniye (İkileme, İbranice Dvarim / Şeyler) kitabının 1. babı, 4 ila 9. cümleleri aynen şöyledir:

“4. Vaki oldu ki, kırkıncı yılda on birinci ayda Musa, İsrailoğullarına, onlar için Rabbin kendisine emrettiği bütün şeyleri söyledi.

5. Erden'in ötesinde Moab diyarında Musa bu şeriatı anlatmaya başlayıp dedi:

6. Tanrımız Rab Horeb de bize söyleyip dedi: Bu dağda oturmanız yeter,

7. Dönün ve göç edin ve Amorilerin dağlığına ve ona yakın olan arabada, dağlıkta ve Şefelada (İbranice Negev, Yahuda'nın güneyi) ve deniz kenarında bütün yerlere, büyük ırmağa, Fırat ırmağına kadar Kenanlılar diyarına ve Lübnan'a girin.

8. İşte diyarı önünüze koydum; girin ve Rabbin atalarınıza, İbrahim'e, İshak'a ve Yakub'a kendilerine ve kendilerinden sonra onların zürriyetine vermek için ant ettiği diyarı kendinize mülk edinin.”⁷⁹³

Bilhassa burada Lübnan'ın bile Yahudi yurdu olarak verilmesine dikkat etmek gerekiyor. Tevrat (Tesniye-İkileme -Dvarim kitabının)ın 11. babının, 21 ila 25. cümleleri dikkatle ve ibretle okunmaya ve düşünmeye değer. Burada sınır çok daha açık ve kesindir.

21. “Ta ki, Rabbin atalarınıza vermek için ant ettiği memlekette sizin günleriniz ve oğullarınızın günleri yer üstünde göklerin günleri gibi çok olsun.

22. Çünkü size emretmekte olduğum bütün bu emri yapmak için, Allahınız Rabbi sevmek, onun bütün yollarında yürümek ve kendisine yapışmak için onu iyice tutarsanız;

23. O zaman Rab bütün bu milletleri önünüzden kovacak ve sizden büyük ve kuvvetli milletlerin mülkünü alacaksınız.

24. Ayak tabanınızın basacağı her yer sizin olacak; sınırınız çölden ve Lübnan'dan, ırmaktan, Fırat ırmağından garp denizine kadar olacaktır.

25. Önünüzde kimse duramayacak; Tanrınız Rab, size söylediği gibi, dehşetinizi ve korkunuzu ayak basacağınız bütün diyar üzerine koyacaktır.”⁷⁹⁴

En kutsal kitap sayılan Tevrat (Tora) içinden aynen nakledilen şu metinler, Yahudi mabetlerinde her zaman okunur (Tevrat-Tesniye, bab: 7;6):

“Çünkü sen Allah'ın Rabbe mukaddes bir kavmisin; Allah'ın Rab, yer-yüzünde olan bütün kavimlerden kendine has bir kavim olmak üzere seni seçti.”

(Not: Aynı cümle Tesniye, bab 14;2 aynen geçmektedir.)

Ayrıca Muharref Tevrat, yukarıda gösterilen “üstün ırkçılıktan” beter olarak, komşularını ve diğer milletleri aşağılatan bir ırkçılığı da müminlerine telkin etmektedir (Tevrat-Levililer, bab 25;44-46):

“Ve senin malın olacak, köleye ve cariye gelince, etrafınızda olan milletlerden, onlardan köle ve cariye satın alacaksınız.”

“Ve aranızda oturan gariplerin de çocuklarından, onlardan ve diyarınızda doğmuş olup yanınızda bulunan aşiretlerinden satın alacaksınız ve sizin malınız olacaktır.”

“Ve onları kendinizden sonra miras mülk olarak çocuklarınıza bırakacaksınız, daimi kölelerinizi onlardan alacaksınız; fakat kardeşlerinize sertlikle efendilik etmeyeceksiniz.”

(Tevrat-Tesniye, bab 7;1-2):

“Allah Rab, mülk olarak almak için gitmekte olduğun diyara seni götüreceği ve senin önünden çok milletleri; Hittileri ve Girgaşileri ve Amorileri ve Kenanlıları ve Perizzileri ve Kivileri ve Yebusileri senden daha büyük ve daha kuvvetli yedi milleti kovacağı: ... Ve Allah'ın Rab onları senin önünde ele vereceği ve sen onları vuracağın zaman, onları tamamıyla yok edeceksin; onlarla ahdetmeyeceksin (verdiğin sözde durmayacaksın) ve onlara acımayacaksın.”

Gene Tevrat, Tesniye kitabının 23. bab, 19-20. cümlelerine ibretle dikkat edilmelidir:

“Para faizi olsun, zahire faizi olsun yahut ödünç verilen şeyin faizi olsun, faizle kardeşine ödünç vermeyeceksin. Yabancıya faizle ödünç verebilirsin, fakat kardeşine faizle ödünç vermeyeceksin.”

“Çünkü Allah'ın Rab sana vadetmiş olduğu gibi seni mübarek kılacaktır ve çok millete ödünç vereceksin, fakat sen ödünç almayacaksın ve çok milletlere saltanat edeceksin, fakat onlar sana saltanat etmeyecekler.” (Tevrat- Tesniye: 15;6)

Tevrat'ın yorum ve yeni katmalarını ihtiva eden Mişna'yı tamamlayan ve çok genişleten, Yahudilerin Kutsal Talmud kitaplarından buraya nakilde bulunsak hayretler içinde kalınacaktır.

Ç. İsrail İçinde Araplarla Çatışmalar

Şu açıklamalardan sonra *Hürriyet* gazetesindeki “İsrail'in bir milyon Arap'la başı dertte” yazısını düşünebiliriz. İsrail bu bir milyon Arap'ın

yaşadığı ülkeyi işgal ediyor. Asıl başı tamamen dertte olan Araplardır. Konuyu böyle almıyor ve İsrail'in bu durumunu dikkate değecek bir anlamla okuyucularına sunuyor:

"İsrail, cumhuriyetinin kuruluşunun 28. yılında, sınır komşuları ve 1967 Orta Doğu Savaşı sırasında işgal ettiği topraklarda yaşayan Araplar tarafından zor durumda bırakılmaktadır. Şeria nehrinin batı kıyısında yaşayan 670 bin Filistinli Arap'ın direnişinin yanı sıra, İsrail'in 500 bin Arap yurttaşının hoşnutsuzluğu da İsrail için gerçek bir tehlike olmaktadır.

İsrail'in ülke dışında da başı derttedir. Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat, İsrail'i Sina bölgesi konusunda uyararak, İsrail bu bölgede Kissinger'in ara buluculuğu sayesinde sağlanan ara anlaşması gereğince yeni tavizler vermediği takdirde, yeni bir savaşın başlayabileceğini belirtmiştir.

Golan Tepeleri cephesinde ise Suriye, geri çekilmediği takdirde yeniden savaşa başlamakla İsrail'i tehdit etmektedir. Ürdün ile İsrail arasındaki ateşkes hattında da Ürdün Kralı Hüseyin, Kara ve Hava Kuvvetlerini güçlendirmektedir. İsrail'in Lübnan ile sınırında da durum iyi gözükmemektedir. Lübnan'daki iç savaş sonucunda, Lübnan'da İsrail düşmanı bir hükûmet kurulması ihtimali bulunmaktadır. İsrail Başbakanı İshak Rabin, Suriye'yi Lübnan konusunda uyarmıştır. Suriye Lübnan içinde, İsrail'in belirlemiş olduğu hattı geçtiği takdirde, İsrail de kendi güvenliği açısından Lübnan'a müdahale etmek zorunda kalacaktır."

Bayrak gazetesinde 3 Ağustos 1976'da verilen haber dikkate şayandır:

Türkiye Açısından Dünya

Pazar Günü Dükkânlar Açılmadı, İsrailli Askerler Taşa Tutuldu.

İsrail İşgalindeki Bölgede Esnaf, Vergileri Protesto Etti.

KUDÜS - İsrail işgali altında bulunan Jordan nehrinin batısındaki Arap topraklarındaki esnaf, pazar günü İsrail'in bir ay önce yürürlüğe koyduğu ve bu topraklarda uygulanmasına pazar günü başlanan yeni vergilendirme sistemini protesto etmek amacıyla dükkânları açmamıştır.

Nablus, Tulkarm, Kalkilya, Ramallah, Albireh ve Hebron kentlerindeki esnafın tümüyle katıldığı grevi Kudüs'ün Arap kesimindeki esnafların da destekledikleri belirtilmiştir.

İsrail'in Ortak Pazar ile olan ilişkilerinin artması gerekçe gösterilerek İsrail hükûmeti tarafından çıkartılan yeni vergi kanunu meyve ve sebzeler dışında bütün tüketim malları için % 8 oranında bir vergilendirmeyi kapsamaktadır.

ASKERLER TAŞA TUTULDU

Öte yandan grev sırasında Nablus kentinde Arap halkın İsraili askerleri taş yağmuruna tuttuğu ancak askerlerin olayların geçmişte olduğu gibi büyümesini engellemek amacıyla karşılık vermedikleri İsraili kaynaklar tarafından açıklanmıştır.

Jeninin şehrinde ise, şehre girişi önlemek amacıyla otomobil lastiklerini merkez caddenin başlangıcında yakan Arap gençlerinin girişimleri güvenlik kuvvetleri tarafından engellenmiştir.

Öte yandan yeni vergi uygulaması konusunda açıklama yapan Nablus Belediye Başkanı Bassem Shakha, % 8 oranındaki yeni vergiyi İsraili yetkililerin İsrail kanunlarını Arap halkı üzerinde uygulama çabalarının bir parçası olarak göstermiş ve Arap halkının bu tür çabalara karşı olacağını belirtmiştir.

D. İsrail ve Lübnan Olayları

Gene *Bayrak* gazetesinin 27 Temmuz 1976 tarihli sayısında çok uzun şekilde, Lübnan faciasının temelinde (Yahudi-Hristiyan iş birliğinin menfaat ortaklığı olduğu) Batılı diplomatlarca da kabul edildiği belirtiliyor ve büyük başlıkla "Lübnan'da Hristiyanların silahını İsrail sağlıyor" deniliyor. (Hem Amerikan silahlarından hem kendi yaptığını veriyor.) Hristiyanlar zapt ettikleri yerlerin duvarlarına 6 köşeli Yahudi yıldızı "Mogen David"i çiziyorlar.

Lübnan Hristiyanlarına silah yardımı Fransa, hatta ABD, Bulgaristan ve Kıbrıs'taki Rumlardan da yağmaktadır.

İngiliz paralı askerleri hakkında *Tercüman* gazetesinde çıkan haber önemlidir: "İngiliz paralı askerleri Lübnan'da 600 Müslüman öldürmüş." *Bayrak* gazetesinin 4 Ağustos 1976 tarihli haberi Tel Aviv, THA'dan alınmadır: *Jerusalem Post*, Lübnan konusunda yazdı: "Hristiyanlar başarılarını İsrail yardımına borçludur." başlıklı yazıda durum aydınlığa çıkıyor. İsrail böylece Filistin Kurtuluş Örgütünü ve Lübnan Müslümanlarını ezdirmekte ve kuzeyini de saf dışı etmekte ayrıca Suriye'yi (Hafız Esad'ı) desteklemekte⁷⁹⁵ ve yakınlarının iş birliğiyle ve bir çıkar sağlama ümidiyle hareketi sürdürmektedir. Araplar arasına yeni bir ikilik, bölünme sebebi katılmıştır. Mısır-Libya anlaşmazlığı, Sudan-Libya anlaşmazlığı, Fas-Cezayir çatışması hem Arap hem de Müslüman ülkelere zarar vermektedir. Çok önemli bir tarihî belge olarak bunu önceki açıklamalara ek olarak aynen alıyoruz:⁷⁹⁶

Jerusalem Post, Lübnan konusunda şunları yazmıştır: “Hristiyanlar başarılarını İsrail yardımına borçludur.”

TEL AVİV, (THA) İsrail’de İngilizce yayımlanan *The Jerusalem Post* gazetesi, “İsrail, Lübnan’daki Hristiyanları sessizce desteklemektedir. Ve Hristiyanların hâlen kazanmakta oldukları askerî başarılar da onların nihai çözümde söz sahibi olacaklarını ispatlamaktadır.

Şimdiye kadar İsrail’in el altından Lübnan’daki Hristiyanları desteklemekte olduğu yolunda birçok söylenti çıkarılmış; ancak bunlardan hiçbirisi İsrail basınında kesinlikle yer almamıştı.

Gazete, birkaç ay öncesine kadar “Hristiyanların yıkılmak üzere olduklarını” da ileri sürerek, Hristiyanların çarpışmalardan kazançlı çıkmalarında İsrail’in yapmış olduğu yardımların büyük rol oynadığını ima etmiştir.

Daha önce Başbakan İshak Rabin, İsrail’in Hristiyanların denetimindeki bölgelere denizden ve havadan silah ve cephane ikmali yapmakta olduğu yolunda çıkarılan söylentileri yalanlamıştı. Ancak New York’ta yayımlanan *Time* dergisinin son sayısında Lübnanlı Hristiyan milislerin İsrail’deki kamplarda eğitilmekte oldukları iddia edilmektedir. İsrail’in Lübnan’ı denizden gözetimi kesindir.

The Jerusalem Post gazetesi, Lübnan’daki durum konusunda İsrail hükûmetinin kısa dönemde yarar gördüğünü de belirtmektedir.

Lübnan’daki Arap Birliği Teşkilatı ara bulucusu Hasan Sabri El Koli’nin yaptığı açıklamaya göre, Hristiyan yöneticiler, Tel El Zaatar Filistinli mülteci kampında bulunan 4 bin yaralıdan yalnız 60 ya da 80’inin tahliyesi için ateşkesi kabul etmişlerdir.

Ancak geçen hafta kaçırılan Maliye Bakanlığı Genel Müdürü Hristiyan Halil Salim’in cesedinin otomobilinin bagajında bulunması, Hristiyanlarla Müslümanlar arasındaki gerginliği artırmıştır.

Halil Salim’in öldürülmesinin Beyrut’ta yeniden kanlı çarpışmalara yol açıp açmayacağı bilinmemektedir. Ancak hem Hristiyanlar hem de Müslümanlar olayı kınayan açıklamalarda bulunmuşlardır.

Arap Birliği ara bulucusu Hasan Sabri El Koli, İç İşleri Bakanı ve Hristiyan Kâmil Chamoun ile görüştüktan sonra; “Bütün ülkede ateş kesilmesini öngören anlaşma ile Chamoun’un birçok noktada onayını aldım. Şimdi bunları Müslüman liderlerle yapacağım toplantıda onlara aktaracağım.” demiştir.

Öte yandan, güneydeki Sayda Limanı çevresinde Suriye birlikleri ile Filistinliler arasındaki çatışmaların sürdüğü bildirilmektedir. Hâlen Müslümanların elinde olan Sayda Limanı'na doğru ilerlemekte olan Suriye birliklerinin limanın 18 kilometre doğusundaki Rum adlı kasabayı ele geçirdikleri haber verilmektedir.

BEYRUT'TA KIZILHAÇ KONVOYUNA HRİSTİYANLAR ATEŞ AÇTI

BEYRUT– Hristiyan Tel El Zaatar Filistin mülteci kampından birçok defa yaralıları tahliye etmekte olan uluslararası Kızılhaç konvoyuna ateş açmışlar, konvoydaki bir kamyonun İsviçreli şoförü ile kamyonlardaki yaralılar tekrardan kurşunlara hedef olmuşlardır. Top ateşleriyle halk, çoluk çocuk öldürülmüşler, buldozerle açılan çukurlara gömülmüştür. Lübnan'da Hristiyanlar ellerine geçen Müslüman çoluk çocuk, kadın gözetmeden öldürmektedirler.

E. İsrail'in El-Al Uçaklarının Kaçırılması ve Uganda Baskını

13 Ağustos 1976 tarihine kadar İsrail'in uçakları 12 defa kaçırılmış ve saldırıya uğramıştır. İlk uçak kaçırma Ağustos 1968'de olmuştur. Bu uçak kaçırma ve uçaktaki yolcuları öldürmeler şu tarihlerde devam etmiştir: Aralık 1968, Ocak 1969, 10 Şubat 1970, 6 Eylül 1970, 28 Temmuz 1971, 9 Mayıs 1972, 16 Ağustos 1972, 9 Nisan 1973, 19 Ocak 1975, 5 Mayıs 1976 ve 27 Haziran 1976 tarihinde Atina'dan havalanan Air France'ın Airbus uçağı içerisinde bulunan İsrailli yolcularla beraber Uganda Entebbe Havaalanına kaçırılmıştır.

İsrail'in Uganda Entebbe Havaalanını, çok kuvvetli ve türlü kanallardan, elemanlardan akan ajanlarının istihbaratı ile ve zaten bu havaalanı Yahudiler tarafından yapıldığından, ayrıca ABD ve İngiliz, Fransızlar başta olmak üzere hepsinden destek görerek, önce kaçırılanlarla pazarlık ederek anlaşıyormuş gibi görünmüş, sonra İsrail uçakları ani bir hareketle, Devletler Hukuku, Birleşmiş Milletler Anayasası ilkelerini çiğneyerek, uçağı kaçırma ile ilgisiz Ugandalı hava meydanındaki sivil ve askerleri mermi sağanağı ve bombalarla öldürmüş, benzin depolarını ve havaalanındaki kuleyi içindekilerle birlikte uçurmuştu. Elbette bu türlü tedhişin ve uçak kaçırmanın aleyhinde bulunulması tabii görülebilir. Zira bu uçaklardaki, çoluk çocuk savaşa ilgisiz bir sıra Yahudi'nin ıstırabını anlıyoruz. Ve bunu bir facia olarak değerlendiriyoruz. Fakat Ugandalılar da insandır, onların da yaşamaya hakları olduğunu, devlet şerefi ve ülke istiklali bulunduğunu unutmuyoruz. İsrail'in öteden beri

el altından anlaşmalar yaptığı Kenya'yı da alet ederek uçaklarla yaptığı (savaş ilan etmeden yapılan) baskın yöntemini her millet benimserse dünya üzeri daha çok karışır ve felaketler birbirini daha çok kovalar.

Entebbe baskınında yakıp yıkmalar arasında 11 Uganda uçağı imha edilmiş, 100 kadar masum insan öldürülmüş veya yaralanmıştır. Onlara alkış tutan Hristiyan batı âlemi de gerçek yüzünü bir defa daha göstermiştir. Dünya Yahudilerinin yapılan işi büyük bir kahramanlık saymaları; 9-10 film şirketinin bunun filmini çekmek istemeleri de insanlık namına hazindir. Bu gibi hareketlerin Nazi Almanya'sının SS kıtalarından farkı nedir? Auschwitz kampında türlü baskılar altında ezilen, ıstırap çeken, hakarete uğrayan Yahudilerin bu felaketine elbette insani sebeplerle üzölmek gerekir. Fakat güç, iktidar, modern silah ve ABD, İngiltere, Fransa vb. desteğıyle elde edilen zaferin sarhoşluğunun sonucu acı olmuştur.

Yahudilerin İkinci Dünya Savaşı ve tarih boyunca kendilerini medeni olarak gösteren Batı dünyasından çektiğı felaket az olmamıştır. Bir yazar "Bunlar da mı insan?"⁷⁹⁷ diyor. Bunu bir Ugandalı yazsaydı o da bu soruyu soracaktı sanırız: "Onlar da mı insan?" Şüphesiz orta yaşını aşmış bazı Yahudiler bu durumdan endişe duymuş, barışı özlemiş olabilirler. Fakat Sabra (Yahudilerin yerlileri) yeni Yahudi gençliğinin eğitim ve öğretimi nasıldır? Onlar tamamen Almanların SS kıtaları gibi yetiştirilmektedir.

Türkler, yıllardan beri Kıbrıs'ta ve başka ölkelerde ezilip öldürölmektedir. Bunları hatırlayan kaç kişidir? Dünya kamuoyu ilgisiz ve kayıtsız kalmaktadır. Kıbrıs'ta Rumların Yunanlılarla birlikte giriştikleri, çocuk, kadın, ihtiyar demeden yapılan Türk katliamına 13 yıl süren baskınlara, saldırılara Türkiye de hemen hemen seyirci kalmıştı. İngiliz yönetiminde iken, Türklerin ellerinden vakıf malları, mülkleri alınır ve Türkler göçe zorlanırken seyirci kaldı, sustu. Nihayet Kıbrıs'a müdahale hakkı "garantör devlet" sıfatıyla kanuni idi. Kıbrıs Anayasası çoktan çiğnen-diğı hâlde, en son Yunanistan'a ilhak için (ENOSİS) uğruna yapılan darbeye karşı fiilen çıkarma yaptı. ABD, Fransa, İngiltere, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi ve Birleşmiş Milletler, bu insani kurtuluş hareketine karşı cephe aldı. Amerika, üstelik güya müttefikleri olan Türkiye'ye silah satmadı, ambargo koydu, her türlü yardımı kesti. Hâlbuki Uganda'ya yapılan İsrail baskınında da Amerikan silahları, uçakları kullanıldı. Fakat neticede ABD, Fransa, İngiltere vb. İsrail'i tebrik ettiler. Güvenlik Konseyi, Birleşmiş Milletler aldırış etmediler. İşte dünyada hak, hukuk, adalet, insanlık ve medeniyet anlayışı bu idi. Kuvvet kimde ise daima haklı o idi. Bu ilke tarihten önceki dönemlerde olduğu gibi belki de daha azgın şekilde 20. yüzyılın dünyasında da aynı geçerlikte idi; değişme ihtimali de görölmemektedir.

F. İsrail ve Türkiye İlişkileri

İsrail, yakın zamanlara kadar Türkiye ile kendi çıkarı başta olmak üzere iyi ilişkiler kurmuştu. Kıbrıs olayının daha önce Birleşmiş Milletlerde oylanmasında ise Türkiye'yi desteklememiş, çekimser kalmıştı. Hâlbuki çok yakın yıllara kadar İsrail Arap ve İslâm âleminin oylarını kaybetme ve iyi ilişkiler kuramayarak yalnız bırakılma pahasına Türkiye tarafından desteklenmişti. Türkiye Dış İşleri Bakanlığı sanki zaruri imiş gibi, görevli imiş gibi yıllarca bu siyasi hataya devam etti. Devamlı İsrail'i destekledi. Günümüzde çok yazık ki, ABD ambargosunda, Türkiye'nin silah vb. yardımdan mahrum bırakılmasında Rumlar ve Ermeniler ön planda düşmanlık faaliyetinde görünüyor iseler de arka planda bir kısım Yahudi, Türkiye'nin gelişme ve ilerlemesine, modern silahlara sahip, Orta Doğu'nun güçlü, sözü geçer bir devleti olmasına engel teşkil etmektedir. Türkiye, bu durumu ölçülü bir şekilde düzeltmeli ve imkân nispetinde bir tarafa bağlı olmadan kendi millî siyaseti doğrultusunda varlığını güçlendirmeye çalışmalıdır.

G. İsrail'le İlgili Şahsi Birkaç Hatıra

1962-63 yıllarında Ülpan-Etsiyon Okulunda dünyanın muhtelif ülkelerinden gelmiş Polonya, Macaristan, Bulgaristan, Romanya, Afrika, Güney Amerika Yahudileri vb. ile görüşmüş ve Türklere karşı içlerinde bir kin taşımadıklarını, ayrıca yakınlık ve ilgi göstermek istediklerini görmüştük. Bunun sebebi tarih boyunca Türkiye'nin, fiili bir Yahudi düşmanlığını hiçbir zaman yapmamış olmasıydı.

Prof. Uriel Heyd (Kalp krizi ile vefat etmiştir. Türkçe biliyordu. Türkoloji, Türk Dili ve Gökalt'le ilgili yazıları vardı. Bir vakitler Marksist-sosyalist bir eğilimde olan Doç. Dr. Niyazi Berkes'in, Gökalt'ın İngilizceye çevrilmiş makalelerinde değiştirmeler olduğunu, tenkidi gözle yazmıştı.) İsrail'de İbrani Üniversitesinde de Türklerle içten ilgilenen bu zat yıllarca sonra Türkiye'ye ilmî araştırma için geldiğinde karşılaştık ve hemen döneceğinden, tatil günü resmî bir kitaplıktan ona inceleyip hemen geri vermek üzere kitap alınmasına Millî Eğitim Bakanlığı Müsteşarından izin teminine yardımcı olmuştuk. Bunlara ve Türk bilginleriyle sohbetlerine çok sevinmişti. Prof. Hüseyin Atay da beraber olduğu hâlde onu bir pastaneye davet etmiştim. Orada konuşuyorduk. O güne kadar hiçbir defa siyasi bir konuya temas etmemişti. Bu defa üzgün olarak "Türkiye İsrail'i desteklemiyory," dedi. Ona İsrail'in yalnız kendisini düşündüğünü, kendi çıkarlarına göre bir politika takip ettiğini, Türkleri desteklemediğini, Türkiye'nin bu yüzden çok zarara uğradığı-

nı söyledim. ABD'ye Yahudiler etki yaparak Türkiye'nin Kıbrıs konusundaki haklılığını belirtmelerini ve Türkiye'ye askerî malzeme verilmesinde böylece daha baskın bir rol oynayabileceklerini anlattım. Hâlbuki ABD Kıbrıs'ı ve Yunanlıları tutmaktadır. İsrail'in ise Türkiye'yi Kıbrıs konusunda desteklemesi şöyle dursun çekimser oy kullandığını hatırlattım. Türkiye'nin yalnız İsrail'le ilişkileri yüzünden Arapların ve İslâm âleminin kendisini desteklemediğini ve Kıbrıs için de Birleşmiş Milletlerde oylarını, o zamanlar vermediklerini anlattım. Ayrıca petrol için Türkiye'nin komşularına ihtiyacı vardır, Türkiye İsrail'le ilişkileri dolayısıyla daima zararda olan bir devlet hâlinde bırakılmıştır. ABD'deki Yahudi örgütlerinin Türkiye devletine yardımı arttırması ve modern silahların sevkini kolaylaştırması mümkündür. Hâlbuki İsrail bu konu üzerinde hiç durmamakta sadece alan devlet durumunda kalmak istemektedir, dedim. Sözlerime itiraz etmedi. Önce gözleri doldu, sonra gözleri yaşlandı. İsrail ve dünya Yahudilerinin politikasını da tenkit etmedi, konuyu değiştirdi.

Türkiye Dış İşlerinin İsrail Maslahatgüzarı'nın, o zamanlarda 4 yıldan fazla İsrail'de kaldığı hâlde ne İsrail tarihini, ne dilini, ne kültürünü, ne de Yahudi örgütlerini velhasıl İsrail'le ilgili bir şey bilmediğini görüyorduk. Hatta İsrail'de her dilde çıkan gazetelerden birisini bile takip etmediğini anlıyorduk. İsrail'deki o sıralarda 30 bin kişi olan ve Türkiye'ye sevgisi bulunan Türkiye Yahudileriyle ilgisizdi. Onlara Türkçe alfabe, Türkiye coğrafyası, ilkokul ve ortaokul okuma kitapları vb. temin etme girişiminden çok uzaktı. Eğer İsrail'deki Türkiye Elçiliği bu Yahudi göçmenlerin çocuklarına Türkçe öğretilmesine biraz yardımcı olsaydı bugün oradaki Yahudi göçmenlerin çocukları Türkçeyi unutmazlar ve Türkiye lehine insanlar yetişebilirdi. Yazık ki bugün bu 30 bini aşkın Türkiye Yahudi'si, kendi aralarında Türkçe konuşurlarken, çocukları artık Türkçe bilmemektedir. İbrani dili ve İngilizce İsrail'in konuşulan iki dili hâline getirilmektedir. Orada sokakta Kudüs'ün Sion Meydanı'nda rastgele gördüğümüz sokak satıcısı ve taşıyıcısı kendisini Türk sayıyor ve hemen transistorlu radyosunu açarak "İşte, daima Türkiye'yi dinliyorum, onsuz edemiyorum." diyor, beni kahveye götürmeye ve Türkiye'nin Yahudi göçmenleriyle tanıştırmaya ve bana ikrama çalışıyordu. Savcı, öğretmen, ustabaşı, sağlık memuru, birçok Türkiye'den gitme Yahudi bizimle içten ilgilenip konuşmaya, evlerine davete çalışmışlardır. Aslında Yahudiler Rumları, Yunanlıları, tarihî sebeplerle, onlardan vaktiyle gördükleri ağır zulüm dolayısıyla sevmezler. Zaten Yahudilerin millî bayramlarından birisi Yunanlılara karşıdır. Yunanlılar, Anadolu'da ve Kıbrıs'ta yaptıkları aynı zulmü, öldürmeleri, vaktiyle Filistin'e hâkim oldukları zaman oradaki Yahudilere de yapmış

ve Zeus Heykeli'ne taptırmak, secde ettirmek için onların çocuklarını bile öldürmüşler ve onların mabetlerinde ibadet etmelerini yasaklamışlardı.

Ulpan-Etsiyon'daki okul çevresinde bulunan bir büfeyi işleten yaşlı Yahudi kadınıyla önce İbranice konuşarak bir şey satın alıyordum. Birden bana: "Siz nerelisiniz?" dedi. Türk olduğumu söyleyince, oradan geçen Yahudileri göstererek Türkçe şunları söyledi: "Ben Bulgaristanlı Yahudi'yim, Türkler komşumuzdu. Bizi Bulgarlar kamplara doldurdular, eza, cefa ettiler, aç bıraktılar. O zaman Yahudi soydaşlarımızdan kampa getirilmeyenler bizi arayıp sormadı, korkuyorlardı. Fakat Bulgaristanlı Türk komşularımız kendilerini tehlikeye atarak bize yardıma koştular. Tel örgülerin altından gizlice ekmek, yiyecek uzatıp verdiler!" diye minnettarlığını gösterdi. Türkleri övdü. Bu gibi Türklerin Yunanistan'daki Yahudilere de yardım ettiklerini hatta kamplara götürülecek kabile içinden bazı Yahudileri, kendilerini tehlikeye atarak, "Onlar Türk'tür!" diye kurtardıklarına dair olayları biliyormuş. Şahsen İsrail'de Tel Aviv civarında, o gün çok yüksek dalgalar arasında bir plajda sürüklenen on beş yaşlarında bir de Yahudi çocuğunu kurtarıp kıyıya çekerken ve (Kudüs'te) otobüs altında kalma tehlikesi geçiren çocuk arabasını annesinin de yardımıyla kenara çekip kurtarıştaki çok tabii bir hareket içerisinde bulunmanın ruhi haletini yaşıyorum. Bu ruh haleti Türk karakterinin ve insanlığının bir gereği idi.

H. 11 Ağustos 1976 Gecesi Yeşilköy Havaalanında Kanlı Olaylar

İsrail Hava Yolları'nın (E1-A1) uçağını ve içindeki yolcuları kaçırmak veya tahrip etmek isteyen Filistin Halk Kurtuluş Örgütüne mensup kişiler akşamüzeri havaalanında sıkı bir araştırma sırasında ellerindeki çanta açılınca birden bombaların patlaması üzerine makineli tabancalarla Yahudi yolcuları taramaya girişiyorlar. Türk polisleriyle tedhişçiler arasında silahlı mücadele başlıyor. Türk polislerinin ve daha sonra yetişen Türk jandarma komandolarının çevreyi sarmasıyla 4 ölü ve 26 yaralı ortada kalarak tedhişçiler yakalanıyor. Tedhişçiler, El-Fetih'ten ayrı olan, ikinci Filistin Gerilla Teşkilatı sayılan 1967 yılında Hristiyan asıllı (muhtemelen Filistinli bir Arap) George Habbash (Jorj Habbaş) tarafından kurulan bir örgüte mensup olduğunu söylüyorlar. Bu örgüt, uçak kaçırmak, baltalama, terör işlerinde önemli bir rol oynuyor. Marksist-Leninist bir zihniyet ve eylem gösterdikleri ileri sürülüyor. Türkiye'deki yıkıcı, soyguncu, adam öldürmeyi benimseyen "Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu" adını takınan vatana ve millete ihanet çetesiyle de Dr.

Habbaş'ın örgütünün iş birliği içinde olduğu sanılıyor. Bu kanlı çatışmada İsraili çocuk ve kadınların, savaşıla ilgisi olmayan bir sıra masum, suçsuz insanın öldürölmesi veya yaralanması Türkler tarafından asla tasvip edilmemiştir. Mücadele, yalnız ilgili, sorumlu, yetkili kişilere karşı olabilir. Yoksa askerî, siyasi, silahlı olayların dışındaki yolculara bu türlü rastgele bir davranış bir davayı haklı gösteremez. Suçsuz, sorumsuz, çoluk çocuk, kadın vb. kişileri hedef almak ve bu yoldan başarılı bir sonuca ulaşılacağını ummak doğru, makul ve haklı olamaz. Türk polis ve jandarması bu konuda üzerine düşen görevi, hayatı pahasına yerine getirmiştir. Bununla beraber burada şunu da ilave etmek isteriz ki, İsraililerle Arap örgütleri arasındaki bu türlü çatışmaların ve öldürmelerin arada Filistinlileri ve Arapları tatmin eden bir barış anlaşması oluncaya kadar devam edeceğinden şüphemiz yoktur.

IV. MASONLUK; TAHLİL VE TENKİDİ; TÜRKİYE'NİN DURUMU; TÜRKİYE'DE ZARARLI VEYA YIKICI AKIMLAR, ÖRGÜTLER; TÜRKİYE'NİN GELİŞME VE İLERLEME YOLUNUN ESASLARI

Masonluk incelenirken yerli ve yabancı kaynaklar, masonluğun leh ve aleyhindeki kitaplar tahlil edilmek ve karşılaştırılmak suretiyle objektif olarak ele alınmalıdır. Konu başlıca şu bölümleri ihtiva etmelidir:

1. Masonluğun bütün dereceleri ve terfileri bilhassa tüzükleri incelenmelidir.
2. Masonluğun tarihçesi ve semboller gözden geçirilmelidir.
3. Masonların konuşmaları, konferansları gözden geçirilmelidir.
4. Kitapları, dergileri incelenmelidir.
5. İlgili olaylar incelenmeli ve ilişkiler araştırılmalıdır.
6. Mason şahısları tanıtan kitaplar dikkate alınmalıdır.
7. Masonluk hakkında telif, çevirme yayınlar okunmalıdır.
8. Ve nihayet masonluğun gayesi, ulaşmak istediği hedef, mabetler, ayinler, törenler, semboller, kıyafetler, takılanlar, dereceler ve terfilerle birlikte umumi olarak dikkate alınmalıdır.

Masonluğun adını muhtelif dillerde daha önce arz etmiştik. Bu onun yabancı menşe ve köke dayandığını gösterir. Türkçe anlamına çevirirsek “duvarcı” veya “hür duvarcı” adlarını kullanmazlar. Almanlar bu çeviriyi Almancaya göre yaptıkları ve kullandıkları hâlde Türkiye

masonları, beynelmilel adı kullanırlar. Kökünün, merkezlerinin başka ülkelerde hatta emperyalist-Kapitalist ülkelerde olduğu sabittir. Kendileri bunu açıkça söyler ve yazarlar. Yalnız Türkiye’de Cemiyetler Kanunu’nda, kökü dışarıda olmak demek kuruluşa engel sayıldığından ona uygun, yapma bir kılıf hazırlar, hukuku sömürerek kendilerine göre yorumlatarak serbest çalışırlar.

Türkiye’de masonların listeleri yayımlanmıştır. Bunların arasına bunları hazırlayanlardan, Türk milliyetçiliğine, Türkçülüğe düşman bir zihniyet içinde olanlar, kayıt örneği, loca ve numarası, fotokopisi veya mason dergi ve kitaplarında yazısı olmak veya masonluğu öven, mason yazıları bulunmak gibi elde böyle bir belge ve kanıt olmadan, hemen araya sevmediği, beğenmediği, karşıt görüşte olduğu kişiyi de katmak veya ağızdan, dedikoduları belgesiz olarak benimseyip istemediğini bilhassa ölmüş bir kimseyi bu listeye katmak maalesef Türkiye’de görülmüştür. Bunlardan birisinin yıllarca önceden sosyalist-komünist iş birlikçiliği yaptığı, bir tefrikasında bir Arnavut’a, Fatih’e tokat attıracak kadar Arnavutluk bilinci ile hareket ettiği hâlde, bunları bilmeyen veya az bilip ses çıkarmayanlara karşı, bir Türk milliyetçisinin adını bu listeye katıvermek kurnazlığı da görülmüştür. Bir defa rastgele böyle listeye katılınca, artık onu ciddi bir kaynak sanıp, o adı tekrarlamak, maalesef Türkiye’de âdet hâline gelmesi kolay bir iş oluveriyor. Vaktiyle rahmetli Mehmet Akif (Ersoy) bu türlü her önüne gelene mason damgası vurulduğuna dair mısralar içinde şikâyetçi olmuştu. Üstelik yayımlanan listeler Türkiye’deki masonlara dairdir. İçlerinde başbakanlar, bakanlar, milletvekilleri, senatörler, valiler, genel müdürler, hukukçular, avukatlar, baroda rolü olanlar, hekimler, profesörler, sanayiciler, tüccarlar da sıra sıra yer almaktadır. Sağ olanların veya ailelerinin şayet bunların aslı yoksa tekdip etmeleri gerekir. Şunu unutmamak gerekir ki, yabancı memleketlerin localarına kaydolanların adlarını bilemiyoruz. Belki de en önemlileri bu localara kaydolanlardır.

A. Avrupa Birliği, Dünya Devleti, Dünya Vatandaşlığı

Avrupa Birliği, (ABC) Gençliği Avrupa Birliğine alıştırmak için Türkiye’de çalışan örgütlerin adlarını, derneklerini bunlar arka planda yönetirler. Daha Türkiye kendi içinde, kendi milleti içinde tam bir manevi, maddi birlik sağlamaktan uzakken tam bir adalet, hak, refah, huzur, kaynaşma, güvenme kuramamışken türlü emperyalist, Hristiyan oyunları ile yeni usulle bir sömürge hâline getirilme çabalarını bilerek ya da bilmeyerek Türkiye’de ortaya sürmek neye ve kime hizmettir?

World Federalists Dünya Federasyoncuları (World Movement for World Federal Government) 1946'da kurulmuş olup merkezi New York'tadır. "World Federalists" bir Dünya Federal Cumhuriyeti kurmayı arzular. Dünya cumhuriyeti veya devletini yaratmak için çalışanların adları birkaç sayfayı aşar.⁷⁹⁸ Bu gibi kuruluşların arka planında Masonluğun ve dolayısıyla Yahudi örgütlerinin ayrıca rol ve etkileri olduğu ileri sürülmektedir.

Avrupa ve Dünya Federasyonu Fikrini Yayma Cemiyeti (Organization for European Union and World Government): Bu kuruluşun kurucularının adları sırasıyla şunlardır. Bunların hepsi elbette mason değildir:

Milletvekili Dr. Adnan Adıvar, Milletvekili Cihad Baban, İktisatçı A. Tahsin Balkanlı, Prof. Dr. Nihat Reşat Belger, Tüccar Enver Adakan ve İzzet Akosman, Doç. Mehmet R. Belik, Ziraatçı F. Lütfü Karaosmanoğlu, Prof. H. Hazım Atıf Kuyucak, Başyazar Nâdir Nadi Abaloğlu, Avukat M. Ali Sebük, Milletvekili H. Suphi Tanrıöver, Prof. M. Sekip Tunç, Milletvekili Hüseyin Cahit Yalçın, Başyazar A. Emin Yalman, Prof. Dr. Feridun Ergin, Başyazar Selim Ragıp Emeç, Başyazar M. Faik Fenik ve Dr. Kemal Tosun.⁷⁹⁹

Aynı teşkilatın bir müddet sonra kurulan Müzaheret Komitesi şunlardan mürekkeptir:

Dr. Adnan Adıvar, Prof. Dr. Yavuz Abadan, Milletvekili Avukat Salamon Adato, Milletvekili ve Başyazar N. Nadi Abaloğlu, Prof. Şükrü Baban, Prof. A. Fuat Başgil, Prof. Kerim Erim, Milletvekili Cemal Eyüboğlu, Muharrir Burhan Felek, Prof. Dr. F. Kerim Gökay (İstanbul Valisi), Prof. Dr. Kazım İsmail Gürkan (İstanbul Üniversitesi Rektörü), Milletvekili B. Nedim Göknil, Avukat H. Refet Hakarar (İstanbul Barosu Başkanı), Refik Koraltan (Büyük Millet Meclisi Başkanı), Prof. Dr. M. Fuad Köprülü (Dış İşleri Bakanı), Prof. Dr. Sıddık Sami Onar, Necmeddin Sadak (Başyazar, eski Dış İşleri Bakanı), Prof. Dr. Ömer Celal Saraç, Milletvekili H. Suphi Tanrıöver, Prof. M. Sekip Tunç, Prof. Dr. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Sıtkı Yırcalı (Büyük Millet Meclisi Başkan Vekili).⁸⁰⁰

İlk Başkan ünlü mason Dr. Adnan Adıvar ve sonra eski bakanlardan Behiç Erkin Başkanlığa geçiyor, daha sonra eski Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı Prof. Dr. Nihat Reşat Belger oluyor.⁸⁰¹

Büyük çoğunluğu (Büyük Üstatlar, Maşrık-ı Azamlar) olan bu zevat zaten görevleri icabı siyasetin içinde değiller mi! Üstelik bu hangi ve nasıl bir siyaset, ayrıca düşünmeye değer sanıyoruz. Bunların çoğu

daha önce tanınmış komünist, Sovyet Rusya'ya kaçan Nazım Hikmet Verzanski'nin lehinde çalışıp onu kurtarmak üzere imza vermişlerdi.

Merkezi New York'ta olan Dünya Devleti değil, emperyalist ve şoven olup zencilere karşı ırkçılık yapan ve onları ve dünyanın birçok ülkesini sömürmeye devam eden ABD'nin içyüzünü düşünmek ve tanımak gerekir. Dünya Devleti düşüncesi şöyle dursun Küba-ABD çıkar mücadelesi keza Orta Doğu'da 1967-1973 yılında Araplarla olan İsrail savaşı ve yayılan, gelişen Yahudi emperyalizmi, Yemen iç savaşı ve bölünmeler, Uzak Doğu'da komünist-milliyetçi Kore bölünmesinden sonra, Vietnam savaşları ve ABD'nin Asya'daki çıkarları için muharebeler, Laos, Kamboçya, Portekiz, Şili meseleleri, Güney Afrika, Rodezya beyaz ırkçılığı ve cinayetleri, Kuzey Afrika'da çatışmalar, bölünmeler, Türkiye'ye karşı Yunan Megalo İdea'sının Bizans'ı diriltme ve Elen emperyalizmi ve onun destekleyicileri ve türlü kanlı olaylar, Batı Trakya'daki Türklerin başlarına gelen felaketler, sürgünler, soygunlar, Ege adalarındaki Türklere karşı işlenen cinayetler, vahşi davranışlar, Kıbrıs'ta Yunan cinayetlerinin ABD, İngiliz, Fransız, İtalyan, Alman ve böylece bir yığın emperyalist tarafından desteklenmesi, Bulgaristan Türklerinin gasp edilen insan hak ve hürriyeti, ABD'nin Türkiye'ye karşı sözde müttefik pozuna rağmen uyguladığı, silah satışını bile önleyen silah ambargosu, Avrupa Ortak Pazarının Türkiye'ye karşı düşmanlıkları, emperyalist-Hristiyanlık şuur ve inancıyla davranışı, komünist Rusya'nın Macaristan, Çekoslovakya'yı tankları altında ezmesiyle hürriyetin kısıtlanması, Avrupa'yı kaplayan ve boyunduruğunda en az 100 milyon kişinin kıvrandığı Sovyet Sosyalist İmparatorluğu'nun emperyalizmi, vakit vakit çıkarları için ticari menfaatlerle kapitalist devletlerin komünist devletlerle el ele veriş, nüfuz, sömürge alanı paylaşma ve anlaşması, bazen iş birliği, bazen düşmanlıkları, Cezayir'de Fransız zulmü ve hürriyet ve insanlığa karşı cinayetleri, komünist Çin'in Doğu Türkistan'ı istilası ve insan hak ve hürriyetine ve İslâm dinine karşı cinayetleri, sömürge politikası, Tibet'i işgali, Hindistan'ın ABD'nin desteğiyle Pakistan'a karşı mücadelesi, Keşmir çatışması, türlü savaşlar, Kuzey İrlanda'da Katolik-Protestan savaşı, yüzlerce tedhiş olayları, baltalama olayları, Lübnan'da Batılı Hristiyanların başta ABD, Fransa'nın ve İsrail'in desteklediği Hristiyanlarla, Suriye yöneticilerinin anlaşmasıyla oradaki Müslüman halka ve örgütlere karşı savaşlar, Tel-Zaatar katliamı vb. bir yığın çatışma baskı ve soygunlar içinde beliren emperyalist davranışlar, kuvvetin hak sayıldığı adalet ve insanlıktan uzak politikaların ve hareketlerin uygulandığı ve yepyeni yakıcı, öldürücü silahların geliştirildiği, kanlı ve vahşi bir dünya... Bunda Dünya Devleti ümidini yaşatacak hangi nokta mevcuttur? Dünyanın kan kusan silah fabrikaları ve trilyonları aşan savaş masrafları, atom bombaları, hidrojen

bombaları, her türlü nükleer silahlar hangi geleceği gösteriyor? Bilhas-
sa Türkiye'nin haklı bir sıra davasına karşı düşmanca davranışlar neyi
ispatlar? 100 milyon esir, mazlum, mağdur Türklerin Türkiye dışında
feci hayatları hangi Dünya Devleti, hangi devletin iyi niyeti ve içtenliği-
ni gösterir? Dünyada kuvvetler çatışmasında, sömürü ve baskı davra-
nışlarından, hile, yalan ve propagandadan ticari, sınai soygundan, kül-
tür emperyalizminden başka ne görünüyor? Bir Dünya Devleti konusu
ve ölçüsü için değil, önce milletimizin manevi ve maddi temellerinin
güçlendirilmesi, millî savunmanın kudretlendirilmesi, millî benlik ve
millî ülküyü yüceltmek gerekmez mi? Türk milliyetçiliği ve Türklerin
İslâmi, manevi, ahlaki yüceliğini temin edecek gerçekçi bir anlayış
fayda sağlamaz mı? Yalan, hayal ve boş gayeler peşinde bunların zaafa
uğratılması neye yarar?

Masonluğun Dünya Devleti ve Dünya Cumhuriyeti yerine Türkiye için
gerçekçi, akılcı ve medeniyetçi görüş, millî devlet ve Türkiye Cumhu-
riyeti'ni yaşatmak ve yükseltmek ülküsü değil midir?

Şairin dediği gibi tarih boyunca “medeniyet” denilenin bile tek dışı
değil, dökülen birçok dışlarından başka ne görüldü?

Türkiye'yi kendi millî benliğine döndürecek, hürriyet ve istiklalini güç-
lendirecek, kendi varlığını yükseltecek, kendini düşünecek yerde, Tür-
kiye içinde gerçek bir içtimai adalet, ilim ve teknikte çağdaşlaşma,
millî gelirden adilane bir dağılıp, refah ve huzur sağlanmamışken, onu
kendinden koparmaya, başka hayali davalar ardından koşturmaya ve
manevi, millî temellerini küçümsemeye neden gerek görülüyor? Hangi
gerçek, hangi hakikat, hangi temel, hangi iyi niyet, hangi doğruluk,
hangi güzellik için “Türk, kendine dön, kendini düşün ve gerçek ölkü-
nü tanı!” düsturu yerine, Dünya Devleti, Dünya Cumhuriyeti boş ve
hayali laflarıyla ve bu yoldaki eğitim ve öğretim ile yıkılacak olan,
sömürülecek olan, parçalanacak olan ve soyguna uğrayan kim ola-
caktır? Hangi dünya diktatörlüğü ve kimin için, kimin adına kurulacak?
Hangi mali, iktisadi, kültürel, yönetim ve denetime kurbanlar sunu-
lacak? Komünist Dünya Devleti mi? Kapitalist Dünya Devleti mi? Hris-
tiyan Dünya Devleti mi? Yoksa Yahudi (Mason-kapitalist) Dünya Dikta-
törlüğü mü? Lider veya liderler kimler olacak? Daha Birleşmiş Milletler
Teşkilatında gerçek dostluk duygusu, gerçek hakikat sevgisi, gerçek
adalet görülmezken, Beş Büyükler ve Vetocular diye imtiyazlı yeni dev-
letler mi tanınacak? Uzaklara gitmeye ne hacet! Milletler içinde sınıf
savaşması, bölünmeler, sömürülmeler, çatışmalar, baskılar ve ci-
nayetler, saldırılar sürüp giderken insani, adilane, hakça bir nizam ve
uyum, milletçe gerçek birlik kurulabilmiş mi?

Dünya Devleti ve Dünya Cumhuriyeti davasını güdenler, Kore’de barış ve insanseverlik için çarpışmış diyerek Türk evlâtlarını bile kendi zihniyetlerine araç kılmak istemişlerdir.⁸⁰² Bu tip (barışçı-insancı) laflarıyla beynelmilel, mason, Yahudi, Hristiyan derneklerin 54’ünün adresleri yazılmıştır. Dünyadaki federalist cemiyetlerin 50’si adresleriyle tanıtılmış Yahudi dönmesi olduğu belirtilen ve 33 dereceli mason olan ve *Mason Dergisi*’nde yazısı bulunan Ahmet Emin vb.nin buralarda kuruluşları anlatılmıştır.⁸⁰³

Bütün bu derneklerin kökü Batılı-emperyalist-kapitalist derneklerdir. Bunların çıkardığı 13 derginin adları gösterilmiştir.⁸⁰⁴

ABD’nin ünlü mason cumhurbaşkanlarından alınan sözlerin sonunda “Dünya Vatandaşlığı” başlığı altında mason Montaigne’den “Tabiat bizi hür ve bağımsız yaratmış, biz ise tutup kendimizi birtakım çemberler içine hapsediyoruz.” sözüyle kitap tamamlanıyor. Tabiat konusu, hür ve bağımsız yaratma konusu hep çelişmeli, gerçek anlamı olmayan yanlışlarla doludur. Nasıl hürriyetsizlik, nasıl bağımsızlık? Tabi milleti, milliyeti, dini, Türklüğü terk etme tavsiye ve teklifinin –önerisinin– kapalı bir ifadesidir. Hangi Dünya Vatandaşlığı? Kimin ve neyin hesabına? Gene böyle bir cemiyet düzeni kurulsa bile bunun bağlılığı, bunun kaidelerine, kanunlarına ve bunun birtakım ilkelerine bağlılık olmayacak mı? O zaman gene hürriyetsizlik meselesi ortaya çıkmaz mı? Bunların cevabı verilmiyor.⁸⁰⁵ İşte bu tam bir siyaset değil mi? Ön kadrosunu bazı aşırı, aktif masonların aldığı yüzlerce yan kuruluştan bir örnek değil mi? Acaba arka planda sömürü, baskı nizamını, insanlık ülküsüyle zerre kadar ilişkisi olmayan ve yalnız ABD çıkarını elde etmek için, iyi niyetli bazı kimseleri ve toplulukları alet olarak kullanmak faaliyetinden bahsedilemez mi? İşlerin içyüzü ve gerçek dünyadan habersiz kalarak avlanmayı bir gaflet ve zavallılık belirtisi olarak sayanlar olursa haksız mıdırlar?

Sık sık ileri sürüldüğüne göre kökü ve merkezleri dışarıda olan Rotary, Lions kulüpleri, aristokrat, oligarşik bir mahiyette olup masonluğa da zemin hazırlayan; tanıtma, tanıma kulüpleridir. Beynelmilel sermayedarlar, tüccarlar, aydın tanınanlar buralarda, çıkarların da etkisiyle tanışıp anlaşılır. Ortak bir görüş ve zihniyeti yaşamaya çalışırlar.

Avrupa ve Dünya Federasyonu fikrini yayma dernekleri kurarlar, kitaplar yayınlanır ve onlara göre “En büyük fazilet, insanlığın refah ve saadeti için çalışmak.”⁸⁰⁶ sözü kitabın kapağına geçirilir.

Dünyada yalnız milletler vardır. İnsanlığı teşkil eden bu gerçek olgu millettir. Hizmet, hayale, vehme değil, ona yapılırsa gerçek bir anlam

kazanır. Yoksa kendi devletini yaşatma ve yükseltme esaslarına hizmet ve millî birlik, beraberlik, dayanışma, refah ve huzur temin edilememişken aldatan ütopyalarla ancak bir millet sömürge hâline sürüklenir ve çağdaş emperyalist, arka plandakilere av olur. İnsanlık idealinin gerçek anlamı, millet için de uygulanabilir. Bu bile başarı sağlarsa çok büyük mutluluk getirir ve insanlığa gerçek hizmet olur. İşsiz, fakir, yoksul insanların, ışıksız, susuz köylerin, daha okuma yazma bilmeyen milyonların yaşadığı Türkiye’de Dünya Devleti, Dünya Cumhuriyeti, Dünya Vatandaşlığı boş bir laftan, köksüz, temelsiz bir sözden ibarettir. İnsan sevgisini Türk milletine göstermek, gerçek ve insani bir anlayıştır.

B. Masonlukta Bölünmeler

Bu ne derece ciddi ve temellidir, ayrıca bir inceleme konusudur. Türkiye’de Marksist-sosyalistler, komünistler birkaç bölüme ayrıldılar. Birbirlerini ağır şekilde suçluyorlar:

1. Marksist-Leninist-Stalinci, Moskova uydusu komünistler: Sınıf çarpışması, iç savaş yanlısı olanlar.
2. Maocu komünistler: Çin uyduları, Pekin yanlısı olanlar, kancı, savaşçı olanlar, uzlaşmaz görülenler.
3. Revizyonist komünistler, sosyalistler: Şimdilik ve belki de sözde kalacak bir taktik olarak, demokratik, barışçı, insancıl eğilimli görülen kişiler.
4. Salon sosyalistleri: Birçoğu yazarlık yapan masa başı sosyalistleri-komünistleri, zengin, apartmanlı, yalılı, arsalı lüks bir hayat süren ve keyiflerinde yaşayanlar.

Masonlar da Türkiye’de birkaç bölüme ayrılmıştır:

1. Hem taktik, siyaset hem de dayanacağı ve benimsediği, tanıdığı dış merkeze bağlı localar farkıyla ayrılanlar.
2. Nispeten tam uydu olmayan, mahalli, kısmen yerli bir tavır almak isteyen masonlar.
3. Çok ihtiyatlı, yumuşak ve uzun vadeli bir yol izlemek isteyenler.
4. Anlayış bakımından maddeci, inkârcı, tabiatçı bir zihniyet içinde bulunan, din ve milliyete karşı çatışmayı destekleyen ve eğitim ve öğretimi, tutum ve davranışı bu anlayışa göre düzenlemek isteyenler.
5. Kulüplere, zengin, aristokrat, yüksek mevkilere ve servetlere tırmanma yolunda faaliyet gösterenler, siyasi ve iktisadi esasları temel alan,

fantezi, masa başı, salon masonluğu, her tarafı da yerine, zamanına göre yönetimi, denetimi altına almak isteyenler.

6. Bazı siyasi sebeplerle mason oldukları hâlde mason değil diye belge verdiklerinden aralarında çıkan çatışmalar sebebiyle bölünenler.

7. Masonluğu bir fikir ve inanç sistemi olarak görüp bu fikrî sistemin esaslarına uygun hareketi benimseyenler...

Dünya masonluğunda yeni bir bölünme kendisini açığa vurmuştur. Fransa'nın "... en büyük mason locası Grand-Orient'in eski "Üstad-ı Azamı" Fred Zeller'le Mason Locası arasında önemli bir anlaşmazlık çıkmıştır. Eski Üstad-ı Azam, mason kardeşlerinin siyasi tutum ve görüşlerini kamuoyu önünde eleştirmekle suçlanmaktadır. Fred Zeller, bundan bir süre önce Fransa'nın tanınmış dergilerinden *Nouvel Observateur*'a verdiği bir demeçte bazı masonların cumhurbaşkanlığı seçimlerinde şimdiki Cumhurbaşkanı Giscard D'Estaing'i desteklemelerini eleştirmiş ve masonların solun adayı olan Mitterand'ı desteklemeleri gerektiğini savunmuştur. Bugünkü Fransız mason yönetimi ise Zeller'in bu açıklamalarını kendi iç kurallarına aykırı bir davranış olarak görmekte ve bu yüzden eski Üstad-ı Azam'ın cezalandırılmasını istemektedir. Bu haber şöyle tamamlanmaktadır: "Öğrenildiğine göre, Fred Zeller, şu sıralarda locada geçirdiği yılları anlatan bir kitap hazırlamaktadır. Söz konusu kitabın yaz aylarında satışa çıkarılacağı tahmin edilmektedir."⁸⁰⁷

Masonluk üst kademesi, üst yöneticiler daima ve masonluğun serbestçe faaliyet icra ettiği yerde siyasetin en koyusu ile meşguldü. Siyasi hayata hâkim olarak, gayelerini gerçekleştirmek esasen onların hedefleridir. Nazariyatla daimi eylemi beraber götürürler.

1944 yılında 3 Mayıs'ta komünistlerin himaye edilmesini protesto eden, daha sonra hepsi tutuklanıp sıkıyönetim muhakemesinde beraat eden Türk milliyetçilerini, yaptıkları bir tertip sonunda Turancı-ırkçı diye damgalayarak ve türlü ağır suçlar isnat ederek mahkûm ettirmeye uğraşanların başındakiler, Ankara Valisi Nevzat Tandoğan, Maarif Vekili Hasan Âli Yücel ve o günkü tek parti iktidarının başyazarı Falih Rıfkı Atay, o günkü Emniyet Genel Müdürü O. S. Adal ve İstanbul Emniyet Müdürü Ahmet Demir hepsi de masonluğa mensuptular. Hatta daha bir yıl önce İç İşleri Bakanlığında gizli bir toplantı düzenleyen ve milliyetçi yazarların adlarını bir liste içine alanlar ve sonra bu listeyi dava dosyasına getirenler hep Türkiyeli masonlardı. Üstelik bu masonların birçoğu soyca Türk de değillerdi. İstanbul Emniyet Müdürlüğünde tabutluklarda işkence görenler bilahare hem de sıkıyönetim

mahkemelerinde topluca beraat ettikleri hâlde mason kişilerin sermaye ve yönetimindeki bazı gazeteler onları hâlâ ithamdan, türlü suçlarla damgalamaktan vazgeçmemişlerdir. Cumhurbaşkanlığı makamını işgal eden İsmet İnönü de mahkemeyi etki altına almak istemişti. Yahudi dönmesi olarak bilinen ve en yüksek derecede mason olan Ahmet Emin Yalman ve bir sıra mason arkadaşları o zamanlar daha muhakeme başlamadan kanunlara, adalet makamına saygı göstermeyerek, en ağır ithamlara girişmişler, başyazılar yazmışlardı. İşlerinde Yahudi dönmeleri-komünistlerin bu fırsattan faydalanıp saldırımları dikkate şayandır.

Türkiye’de masonların birçoğu daha çok sol veya aşırı solu desteklemektedirler. Günümüzde bile birçok mahkemede mahkûmiyet kararı almış olan müseccel komünistler bazı gazetelerde çalışma ve yazılarını yayma imkânını bulmuşlar, sık sık edebiyat, sinema vb. birtakım bahanelerle onları övmüşler, eserlerini tefrika etmişler, onlara armağanlar kazandırmışlardır. Bu, kapitalist-mason desteği Türkiye’de daima bölücü ve yıkıcı bir rol oynayan aşırı solun, Marksist-sosyalistlerin lehine olmuştur. Hâlen de milliyetçileri, maneviyatçıları tamamen demokrasiyi benimsemiş ve insancı, birleştirici ve bütünüleyici bir anlayış içinde bulunmalarına, çağdaş ilim ve tekniği Türkiye’ye yerleştirmeye çalışmalarına rağmen, gerici, ırkçı, tutucu, çağ dışı, faşist, komando damgalarıyla karalama; yıkıcı-bölücüleri ise ilerici gösterme çabasındadırlar.

Türk milliyetçiliği ve İslâm dinî aleyhine karikatür çizenler arasında dönmelerden olduğu söylenen İsmail Cem İpekçi’nin eniştesi Ali Ülvi (*Cumhuriyet*) ve Yahudi asıllılar da vardır (Ferruh gibi). Yaşar Kemal’in Karısı Mathilda da Yahudi asıllıdır. Dünyada olduğu gibi Türkiye’de de sol eylem ve yazarları Yahudiler desteklemektedir. Bir yandan da onların dergi ve gazeteleri, kapitalist, kozmopolit, burjuvaların geniş mali, maddi desteğine mazhar olmaktadır.

Bu, Fransa’daki 33 dereceli mason Üstad-ı Azamı Fred Zeller, Fransa’daki 1960 mayısında olan yakıcı, yıkıcı öğrenci olaylarının kendi eserleri olduğunu açıkça bir gazete mülakatı sırasında belirtmiştir. Aynı gazete onun mason peşamal (önlük) ve kordonuyla ve disiplinli masonluk toplantısında cüppeli yönetici iken fotoğrafını yayımlamıştır. Mason Üstad-ı Azamı şöyle itiraf ediyordu: “1968 öğrenci olaylarını tamamen masonlar yönetti. Fransız, Büyük Mason Locasına yeni giren Nanterre, Antony, Censter gibi üniversitelerde görevleri olan genç bira-derlerimiz bizi üniversitede olup bitenlerden haberdar ettiler. Uzun görüşmelerden ve fikir teatilerinden sonra Fransız masonları olarak

yeni bir değişimi gerektiren bu olaylar karşısında tarafsız kalamayacağımıza karar verdik.”

— Demek ki işin başında sizler vardınız?

F. Z. — Kesin olarak evet. Hem de tamamen soyut olaylarla, talebe teşkilatlarındaki biraderlerimiz sayesinde bağlantıyı kurduk. Bizden tıbbi yardım istediler. 24 saat içinde bütün doktor ve eczacı biraderlerimiz Sorbonne için seferber oldular... vb.

— Biraderleriniz mi dediniz?

F. Z. — Evet. Meslek erbabı insanlar arasında da bizim biraderlerimiz vardır. Aklınıza hangi iş dalı gelirse, o yerde bizim biraderimiz vardır muhakkak. Onların tesirleri ihmal edilemez ölçüde önemlidir.

— Aynı şekilde parlamento biraderliğiniz de var mı?

F. Z.— Tabi. Senatörlerimiz ve milletvekillerimiz vardır. Parlamento biraderliğine, Giscard'a iyice yakın olan Henri Cilla başkanlık etmişti. Şimdi ise Aisne Sosyalist Milletvekili Maurice Brugnon'un idaresindedir.⁸⁰⁸

Fred Zeller, sorulara verdiği cevaplarda: “... Biz eskisinden daha güçlüyüz.” demiş, bütün Fransa'ya ve sömürgelerine yayılmış “beş yüz loca ile” Fransa'da masonluğun en büyük güç olduğunu ifade etmiştir. Esrarengiz mason ayinlerini öven Zeller, Fransız Komünist Partisiyle ve liderlerle ilişkileri olduğunu, partiyi, Stalinci tutumdan vazgeçirmeye çalışıp desteklediklerini, Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ülkelerinde masonluğun yasak olmasına rağmen, çarlık zamanında olduğu gibi, Sovyet aydınları içinde de mason dostları bulunduğunu söylüyor.⁸⁰⁹

Görüşme şöyle devam ediyor:

— Bu konuda biraz konuşalım! Hem masonluğu (ileri fikirleri(!)) savunuyor hem de bu parlamenter biraderlikte Radikal Sağ Birliğinin, bağımsızların, radikallerin, sosyalistlerin milletvekillerini barındırıyor-sunuz?

F. Z. — Bu bizim özelliğimizdir. Masonluk, ordudan, parlamentodan, belediyelerden, genel konseylerden değişik fikirdeki, hatta karşıt fikirdeki insanların bir araya geldiği büyük bir tartışma meclisidir. Şuna inanın ki, çocuk aldırma ve aile planlaması gibi konuları ihtiva eden kanunun çıkması tutucularla(!) yaptığımız karşılıklı görüşmeler sonunda gerçekleşmiştir.

Mülakat yapan yazar: “Bu tür ayinlere, gizli kapaklı oturumlara ihtiyaç” bulunmadığını ileri sürer sürmez, Üstad-ı Azam buna itiraz ediyor ve “Bunlara lüzum vardır.” diyor.⁸¹⁰

Bu konuşmanın sonu şudur: Masonluğun tolerans ve fikir hürriyetinden ne anladığı açıkça ortaya çıkıyor: “*Le Nouvel Observateur*: Fransa Büyük Mason Locasının Açıklaması: Eski Üstat Fred Zeller’in *Le Nouvel Observateur*’da çıkan röportajı üzerine Fransa Büyük Mason Locası bir sonraki sayıda şu açıklamayı yapmıştır: Fransa Büyük Mason Locası adına sadece, genel meclisin vereceği görevi yerine getirmede ve itaat etmede, tarikat konseyi ve Üstat Serge Behar konuşabilir.

Geçen hafta derginizde ‘Bir Büyük Üstat Açıklıyor’ başlığıyla çıkan yazı ancak yazarının şahsi görüşlerinin bir ifadesi olabilir.”

Eski Üstat’ın bu dergide yayımlanan sözleri, Fransa Büyük Mason Locası idaresinde büyük çalkantılara sebep olmuşa benzermektedir. 25 Mayıs Salı günü tarikat konseyinde bir toplantı yapılmıştır. Üyelerden biri, Fred Zeller’in masonluktan çıkartılmasını teklif etmiştir.⁸¹¹

C. Birkaç Mason Kaynağına Bakış ve Tahliller

Masonluğa ait bir kapak: “Hürriyet-Müsavat (eşitlik) - Uhuvvet (kardeşlik). Meşrik-i Azam-ı Osmani - Birinci Derece-i Remziyyeye mahsus malumat-Mübtedi, Dersaadet 1330” adlı kitapta esrarengiz hatta bir bakıma da gülünç seremoni, rumuzlar, parolalar, noktalar, önlükler vb. anlatılıyor, üçgenler, her adımda topuğa temas etmek, üç darbe işaretinden sonra şu bilgi veriliyor: “Alkış - Huzza, huzza, huzza diye bağırmaktır.”⁸¹² İşte mason o zaman (3 yaşında) sayılıyordur.

Daha “Birinci Dereceye Mahsus Muhteva” kökünün nasıl dışarıda olduğunu belgeliyor (İskoçya Tarikatı).⁸¹³ Huzza, Cahiliye döneminde bir putun da adıydı. Diğer bir kitabın kapağı bile işin içyüzünü anlatıyor: “Türkiye ile Tevabii Memleketlere Mahsus — İsko ** M ** luğu Nizam-ı Umumiyesi” (İstanbul ** Alâaddin Matbaası, 1928) Birinci fasıl rumuzlar ve noktalarını çözümler zikrediyoruz: “Farmasonluk ve Masonluk Tarikatları”⁸¹⁴ ve beynelmilelci, enternasyonalist zihniyetin ifadesi: ** ları çözümler yazıyoruz: “Dördüncü madde: Bir mason hangi tarikata mensup olursa olsun, bütün küre-i arzdeki masonların kardeşidir.”⁸¹⁵

Kökünün dışarıda olduğu 1762 ve 1786 yıllarında düzenlenip 22 Eylül 1875 tarihinde “Lozan’da tadil olunan Kavanin-i Esasiye ile teşkil ve

tesis edilmiştir.”⁸¹⁶ Şûra-i Âli, 24 Haziran 1909 tarihli toplantıda kabul etmiştir.⁸¹⁷

Hep Süleyman Mabedi (Salamon Tapınağı) ile sütun ve semboller sürmektedir. (*İkinci Dereceye Ait Talimat*, İst. Fazilet Matbaası 1927). Gene sırlı, gizli rumuzlar, sembolik seyahatler ve tanımlarla ilgilidir. Bil-hassa “J” harfinin tanımı önemlidir. “Beş yaşındayım... vb.” sözleri⁸¹⁸ gene kökünün dışarıda oluşunun tamamen ve resmen itirafıdır. Bunu arz ediyoruz: “İki Kânunuevvel 925 tarihli kararı ile teşkil edilen komisyon tarafından Fransızca metinleriyle tetabuk ve lisanca iktiza eden tadilatı bil ifa müceddeten tab ettirilmiştir.” (14 Haziran 1927 Kâ... A... Dr. Rasim Ali’nin imzası).⁸¹⁹

“Türkiye Meşrik-i Azamı Alelumum Mahfel Hakkında Cari Nizamname-i Umumisi, Dersaadet - Morkides Matbaası 1339 - İkinci tabı’nın kapağında “Mührü Kebir” bulunmaktadır. Güneş yuvarlağı içinde “Türkiye Meşrik-i Azamı, Meş. yıldız, Dersaadet” ve yuvarlağın diğer yanında Latin harfleriyle yazılmış “Grand Orient de Turquie Or. ... Constantinople” ve tam ortada Pergel-Gönye ve 6 köşeli iç içe geçmiş ve günümüzde İsrail bayrağında yer almış Magen David ve ortasında (G) harfi bulunuyor. (G) (God, Grand Architecte, Geometrie, Generation, Gravitation) gibi kelimelerin baş harfi olup Yahudi sembolü 6 köşeli yıldızın (Magen David) ortasında bulunuyor.⁸²⁰ Ayrıca (hilal) işareti çevredir. “Hilal, doğuda, sağda, J sütunu tarafından güneş (aktif); solda B sütunu tarafından hilal (pasif) görülür. Eski ritüellere göre locanın üç nuru: Ortada Üstad-ı Muhterem, bir yanda Hilal’dir (Katip).

Yukarıda bahsettiğimiz kitabın, hemen kapak sayfasının arkasındaki şu yazı, konunun içyüzünü ortaya koyacaktır: “İşbu nüsha-yı kanuniyi münhasıran Türkiye Mahfili Azasına mahsus ve şahsi olup gayre iare ve temlikî katiyen memnun ve işbu memnuiyyet hilafına hareket müstelzim-i cezadır.”⁸²¹ Bu mason kitabı masonluğun bir tarikat olduğunu tekrar tekrar yazmaktadır. Masonluğa giriş ve derece terfiini gösteren 45. maddede 21 yaşında olmak, iyi tanınmak, geçimini sağlamak, tahsil sahibi olmak, mahfel (locanın) bulunduğu yere 50 km. kadar bir çevrede en az 6 ay oturmak şarttır, (askerler muaf). Aksi hâlde “Mason cemiyetine kabul olunmak ve unvanın bahşeylediği hukuk ve imtiyazattan müstefit olamaz.”⁸²² 18 yaşını tamamlayanı müptedi olarak alırlar, 21 yaşını tamamlamadan “Refik” olamazlar. Gene bu kitabın aslının Fransızca olduğu ve ona uygun bulunduğu, Katib-i Umumi Ali Refik imzasını havidir, denilmektedir.⁸²³ Son sayfada masonluğun “Yemin sureti bir sayfayı kaplar”, “Yemin Sureti”ni aynen nokta işaretlerinin anlamını açarak yazıyoruz: Hin-i Tekriste Edilen “Yemin Sureti”:

“Bana tevdi olunacak farmasonluk sırlarını hakiki bir masondan başkasına ve usûl ve kavaidine muvafık olarak teşekkül etmiş bir mahfil-den gayri mahalde ifşa etmeyeceğime, kardeşlerimi (mason) seveceğime, muavenetlerine (yardımlarına) koşacağıma, ihtiyaçları zamanında kendilerine yardım edeceğime, onların ve masonluğun müdafası için icap ederse hayatımı feda eyleyeceğime, biçarelere muavenet, herkese karşı adilane hareket, aileme ve vatanıma fedakârlık edeceğime ve haysiyet-i nefsimi muhafaza eyleyeceğime, Türkiye Meşrik-i Azâmın Kanun-u Esasisine (masonluk anayasasına) ve Nizamat-ı Umumiyesine (masonluğun) ve beni sinesine kabul eden şu Muhterem Mahfilin (Locanın) Nizamat-ı Hususiyesine riayet edeceğime Sani-i Azâmın ve şu Muhterem Mahfilin cemiyetinin huzurunda kendi arzu ve irademle resmen ve kemali hulûs ve samimiyetle yemin eder ve vaadimden dönmekten, yeminimde hilaf eylemekten ise ölmeyi tercih edeceğimi beyan eylerim.”⁸²⁴

Bu yemin insanlık eşitliğine, dayanışmasına değil, mason birliğine sadakati, sır tutmayı ve ölüm cezasına razı olmayı peşinen ortaya koyuyor. Görüleceği üzere mesele hiç felsefi, ileri, olgun bir düşünce sisteminin yayılması olsaydı, bu türlü yemine, ölüm sözlerine, türlü sembol ve ayine ihtiyaç olur muydu? Masonluğun her türlü merasimi, törenleri, ziyafetleri, hatta cenaze ve matem merasimi bile farklıdır (Sf. 54), ayırdır. Masonların birbirleriyle muhaberetlerine müsaade ediliyor (Sf. 60) yalnız birisine veya ölenin ailesine yardım temini için mason Meşrik-i Azâmı'ndan izin istemeye mecburdur (Sf 60).

“Türk Yükselme Cemiyeti Ankara Şubesi-Cumhuriyet Mahfili Muhtereme”si, “Dahili Nizamnamesi” içinde madde 1. B.de: “Cumhuriyet Mah ... Muh ... ni, alelumum masonluğun prensiplerini tatbik ve doktrinlerini imal ve gayesini istihsal ve bu neticeye varmak için Ankara Valisinde teahhüd ve tehammül ettiği mütenevvi vezaifi (çeşitli görevleri) muhtelif usul ve sistemlerle ifa ve icra için mesaisini teksif ve takviye eder.”⁸²⁵

Üçüncü madde: “Mahfil içtimaatına biraderler koyu bir kostümle iştirak ederler.” Dördüncü madde: Bir (mason biradere) üç defadan fazla söz verilemeyeceğini belirtiyor. “Her mevcut B. ... in mevzubahis mesele hakkında rey vermekle mükellef olup istinkaf salahiyetine (çekimserlik yetkisine) haiz değildir.” cümlesini ihtiva ediyor. Her masonluk derecesinin ayrı harcı vardır. (Madde 11, Sf. 6). Masonlar arası iş birliği, haberleşme ve dayanışmayı 15. madde belirtir.

Romancı Mahmut Yesari, “*Nasıl Mason Oldum?*”da masonlar arası parolalı, şifreli konuşmaları, birader olma teklifini alaylı bir ifade içinde

anlatıyor, mason olmayanların nasıl gözlerinin bağlandığını, vasiyetname yazılıp imzalandığını (Sf. 8, 9); mason olmayan kişilere önem verilmediğini, onlara harici, yabancı denildiğini (Sf. 10) ve yemin merasiminin acayipliğini, garip şifreli konuşmaları (Sf. 11) alay-ederek belirtiyor: “Çivi! — Ne çivisi? — Lobça çivisi! — Gir içeri! Org daha yakından duyuluyor ve ben, yedekte (gözleri bağlı) yürüyorum. Org, kame-ti artırdı ve kılıçlar şakırdamaya başladı.” derken karanlık hücreye giriş⁸²⁶ ve mealen: “Eğer, yemininden döner, sırrımıza ihanet edecek olursan, işte bu keskin kılıç göğsüne dayanacaktır.”⁸²⁷ Nasıl, “Yaşasın, şerefe” anlamına “Hüzze” dediğini “sütun-u Süleymani (Salamon)” (Sf. 20) anlatıyor. Orgu Yesari’nin arkadaşı Cemal Osman çalışıyor. Birtakım, saklılık, gizlilik (Sf. 24). “Dul kadın” insanlık, insaniyet sembolü imiş! Nasıl yemin töreninden (tekristen) sonra (önlük) (peştamal gibi bir şey) bağlanarak, duvarcı şekline girdiğini anlatıyor. (Sf. 26, 27). Sonra 6 ay sürecek parolayı söylüyorlar. Atatürk’ün, mason localarını kapatmasından sonra Mahmut Yesari bu açıklamayı yapıyor. Bu broşürde, yabancı kitaplardan alınmış resimler, durumu gösteriyor.

Resmî “Masonik Sözlük” “Türkiye Büyük Locası Büyük Daimi Heyeti” “4.8.196 tarih ve 1937 numaralı izniyle yayımlanmıştır.”⁸²⁸ Bu sözlük incelenirse tamamen Yahudi adları, İbranice sözleri, sembolleri görülecektir. Tabi Hristiyan, Mısır, Yunan ve Anglo-Sakson, Latince ile ilgili cümleler, akasya, üçgen, Salamon Mabedi ve sütunu, Booz (Boaz, Salomon Mabedi’nde Tunç direk, İbranice anlamı tam gücünde), Deb-hir, Salomon Mabedi’nde Hiram’ın tekrar hayata kavuştuğu, Hikal, Hiram’ın öldürüldüğü, Göz Çevresini dört İbrani harfle çevirme, Salomon Mabedi mimarı Hiram (kalfalar öldürmüş) onunla ilgili semboller, Hüze, Huzza (Yaşasın) anlamına gelip İbranice Oza (kuvet) kelimesinden gelen kavramlar (Araplar bunu Uzza şeklinde kullanmışlardır). J. (sabit, metin) anlamına gelen (kutsal kelimesinin baş harfi. Jakin, Süleyman Mabedi’yle ilgili (teessüs edecek, sabit kılacak) demektir. Ayrıca mason mabedinin kapı girişinin iç kısmında, öteki sağ tarafta J ve B harfleri görülür. Jakin “tesis edecek”tir, Booz “kuvet” demektir. “J” erkek sütundur, İbranicede J (jot, yot) erkek, faal anlamına, B (Beth) “ev, mesken”; rahein “kabul, yani pasif, dişi” anlamına gelir. Sütun, Salomon Mabedi’ni gösterir. Jübelos, Jübelas, Jübelon, Hiram’ı öldüren kalfaların adıdır. Tuz, masonlukta bilginin, dostluğun, aklın sembolü sayılır ve kutsallaştırılır. Kadoş, kainatın ulu mimarı (İskoç Riti’ne mensup masonluğun ilah kavramına verdiği ad) ve daha birçok kelime hep Yahudilikle, Yahudi diniyle ilgilidir. Yahudiliğin kutsal kitabı Tevrat’ın mason locasında bulunması neyi gösterir?⁸²⁹ Masonluk, Loca, mahfel veya mabedi, Salomon Mabedi odalarına benzetilir. Masonluğun prensipleri asla değiştirilemez. Bu çok eski gelenekte

gelişme, hatta üzerinde eleştiri olamaz. Üçgen: iyi düşünme, iyi söz, iyi iş, akıl, kuvvet. Güzellik: hürriyet, eşitlik, kardeşlik ve geçmiş, hâl, gelecek. Tuz, kükürt-cıva: doğma, hayat-ölümü temsil eder. Üçgen: Masonluğun ana amblemi olup, delta şeklini belirtir (ilahi kuvvetin temsili) sayılır. Ayrıca masonların özel bayrağı (sancağı) ve mason marşı vardır. Geçit törenlerini özel kıyafetler içinde ve önde mason bayrağıyla yaparlar. Mason tarihi miladi yıla 4 bin sayısı eklenerek yapılır. Mason yılı 1 Martta başlar, günümüzde 5976 yılının 8. ayının 27. günündeyiz. Masonlukta “Üstad-ı Muhterem’e asla itiraz olunamaz, tenkit ve muaheze ve muhalefet edilemez.”⁸³⁰ Bilhassa 6 köşeli yıldız, iç içe iki üçgen (Bu sembol hâlen İsrail bayrağında da bulunuyor.) süs olarak mabette de görülür.

Masonlukta insan kardeşliği boş bir laftır. Kardeşlik yalnız masonlar arasında geçerlidir. “Yağmur yağıyor.” sözüyle bir yabancı kendilerini dinlerse veya duyma ihtimali varsa birbirlerini böylece uyarırlar, mahfel içinde her dereceye göre adım atılır. İskoç Riti’nde sol ayaktan, Fransız Riti’nde sağ ayaktan adım atmaya başlanır. Bunların nerelere dayandığı görülüyor. Masonluk, dış âlemi, zulmet, karanlık olarak kabul eder.⁸³¹ Masonluğun tanıtma ve tanıma hazırlık kulübünü teşkil eden ve merkezi Chicago’da (Şikago) olan Milletlerarası Lions Kulüpleri Derneği (Lions International) 1.4.1963 tarihinde o zamanki Cumhurbaşkanı Cemal Gürsel, Başbakan İnönü, ünlü bakan, sabık başbakanların imzasıyla, kökü dışarıda olduğu sabit bulunan bu dernek her nedense kuruluyor (Karar Sayısı: 6/1607).⁸³² Keza Rotary Kulübü de aynı mahiyette olup zengin, varlıklı zümrenin yandaş lokallerini teşkil ettiği ileri sürülmektedir.

Ç. Masonluğun Resmî Yayınları ve Bu Yayınların Eleştirisi, Yanlışları

Masonluk resmî yayınları:

1. Loca içindir. Kendi üyeleri, kardeş saydıkları müritler içindir. Bu türlü kitaplar ve broşürler dışa açık olanlardan farklıdır.
2. Mason olmayanlara masonluğu tanıtma, benimsetme propagandası kitapları, yazıları. Bunlar mason biraderlerin kitaplarından çok zaman ayırır.
3. Bir de dikkati çeken nokta felsefe, tarih, dinler tarihi, sosyoloji ve bu gibi alanlarda yetişmediği ve bunun tahsilinden başka ayrıca derinleşmediği hâlde bu konularda hiçbir uzmanlığı olmayanların ve üstelik

sistematik, ilmî bir bilgi ve derinliğe, ilmî-objektif anlayış ve metoda sahip bulunmadığı hâlde uzmanlığı dışında masonik zihniyete göre kitap yayımlamak ve bu konularda okuyucuyu bir yargıya yönetmek isteği görülmektedir. Bunlar sadece bir yanda dinî esasları inkârcı, maddecî, Darwinci, Ogüst Komtçu, Freudcu, kozmopolit inançları vb. bu gibi bir teoriyi sanki ilmî sonuç ve temelmış gibi esas almak ve olayları bunlarla tahlil ve değerlendirmeye çalışmaktadırlar. Böyle peşin yargı ile tek yönlü ve incelediği konuları karşılaştırmalı kaynaklarına dayanmadan, ulaşmadan serpmeye birkaç söz alarak araya masonluğu övücü sözler, cümleler sıkıştırma, ilmî bir araştırmacılık yerine, sadece fikir biçimli bir propaganda yapısını gösterir. Biz bu bölüm içerisinde elbette daha fazla ayrıntıya giremeyeceğiz. Yalnız birkaç örnek ve tahlil sunmakla yetineceğiz:

1. Önce masonluğun kendi temel kaynakları olan programlar okunarak işin içyüzü bundan bile anlaşılmaktadır. Masonluğun kendi kitap ve dergileri incelenirse din, millî kültür, milliyet, millî devlet, millî siyaset, kardeşlik vb. hakkındaki aykırı görüşleri olduğu ortaya çıkacaktır.

2. Masonluk hakkında umumi bilgi veren eserlerle bir karşılaştırma yapılabilir.

3. Masonluk aleyhindeki eserler incelenerek bir sonuca varmaya çalışılır.⁸³³

1934 tarihli (Nar) Müh... Mah... li'nin yayımladığı, Nilüfer ve Nar (Muhterem Mahfilleri Azasına Mahsus) olan Servet Yesari (biraderin) yaptığı masonik sohbetten aynen nakledeceğimiz birkaç cümle bile gerçek masonik zihniyetin ne olduğunu ortaya koyuyor.

"Şimdi kardeşlerim Ekosizme geçiyorum: Geçen asırların son yarısını fen ve bilgi doldurmuştur. Hâlâ da gidiş o gidiş. Müspet bilgilerle bu bilgilerin tatbikatındaki süratli terakkiler yeni bir din icat etti. (İlim dini...) Herkes bu dinin ayinini icraya koyuldu. Ve bu dine heyecanlarla tapılmaya başlandı. Ogüst Komt'un Mösyö Lö Prens Sokağındaki hanesi bir mabetti. Darwin'in *Orijin de Zespes*'i her lisana tercüme edildi. Bizde de bu kitap hakkında bazı mülahazalar serdeden Ahmet Mithat Efendinin neşriyatı üzerine kıyametler kopmuştu. Spenser'in tekamülcülüğü zekâları kamaştırdı. Klod Bernar'in -tecrübi tıp bilgisi-ne methal-i âleme velvele saldı. Ogüst Komt'un müspet felsefe dersleri felsefede ispatıye mesleğini tesis etti. Ten, Renan asrın fennî ve ilmî temayüllerini açıkça beyanda tercüman oldular. Artık varlığın bütün sırları meydana çıktı ve çıkacak denildi. İlim ve hayat hakkında ne söylenilse herkes inandı; herkes hakikati elde ettiğine kandı. Darwin'in kitaplarını en zeki gençler adeta bir mukaddes kitap gibi, bir İncil gibi

yanlarında taşıyorlardı. Bir adam geldi, adamı dalaletlerden kurtardı, diyorlardı.”⁸³⁴ “Velhasıl menşe-i mevcudatın birliği taayyün etti.” “Tarihi tabiî hayvanların ve nebatların nesillerini ve zürriyetlerini akıllara durgunluk verecek bir birliğe sevk ediyor.” “Lisaniyat ilmi bizleri hiç tahmin edemediğimiz yollardan ırkımızın ta beşiğine kadar götürüyor ve çocuk hâlindeki insanların kendileri de farkına varmaksızın sade eşya ya isimler vermekle Allahlarını icat ettiklerini öğretiyor.”⁸³⁵ Aynı broşürün 7. sayfasında masonluğun üstün durumu ileri sürülmekte, dinler, mezhepler, felsefi mesleklerden “canlı fikirler topladığı” belirtilmekte, Allah konusu, Kur’an vs. dinî ve ona dayalı ahlaki esaslar bir kenara atılarak söz şöyle bağlanmakta ve masonluk övülmektedir: “Amma, her şeyin fevkinde hürmet ettiğimiz ve duyduğumuz asıl baş eğdiğimiz şey: Kanun, o, nâkabil-i zeval (ölümsüz, yok olmaz) sa’y-ü terakki (ilerleme) kanunudur. İşte bunun içindir ki, riyaziye, hey’et, fizik, kimya, fizyoloji, psikoloji, içtimaiyat bilgilerini mesleğimiz kendine en yüksek kılavuzlar addeder.”⁸³⁶

Masonluk “Prensipler Beyannamesi”nin üçüncü maddesi masonluğun enternasyonalist, kozmopolit olduğunu belirtmektedir. (Sf. 8) Altıncı madde masonluk dışında ne vicdan ne de düşünce hürriyetine sahip olunmayacağını ispatıdır. Üstelik ayrıca hürriyetten, özgürlükten de boş kalıp olarak bahsediliyor. İşte kökü yabancılığın da itirafı budur: “6. Kadim ve Makbul İskoç Riti’ne mensup her mason kendi mensup olduğu yüksek heyetin kararlarını sadıkane ifa ile mükelleftir. Fakat (Konvan) bu Prensipler Beyannamesi’nin yanı başında masonluğun istinat ettiği doktrinleri de ilan etmek arzusundadır. Bunları herkesin bilmesini ister.” (Sf. 9)

Enternasyonalist ve kozmopolit anlayışı örtülü olarak şöyle ortaya koyuyor: “Masonluğu ahlaksızlıkla itham edenler var. Bizim ahlakımız en saf ve en ulvi bir ahlakır. Bu ahlakın esası bütün faziletlerin birincisidir.” (Sf. 9, 10) Halbuki kardeş dediği sadece masonlar olup dayanma, destekleme ve yardımlaşma birbirleri içindir. Böyle parlak sözler arkasında yatan hakikat, 1962 yılında Erenler Locasına girmiş ve Ekim 1967’de istifa ederek ayrılmış bulunan ünlü sanatkâr, Doktor Alâeddin Yavaşca, masonluğun millî olmayan bir menfaat şebekesi olduğunu samimiyet ve cesaretle ilan etmiştir. Sanki bütün dinlere hürmet edermiş gibi gösterişli ifadeler arkasında şöyle denilmektedir: “İşte bu suretle bütün din çokluğu içinde hakiki dindarlık nedir? O temayüz eder. Gittikçe ilerleyecek olan bu temeyyüzden her dinin fevkinde alemşümül, insani bir din çıkıverir ki onun üzerinde bütün münevver fikirler ittifak ederler. İşte insanları suni olarak ayıran şeylerin fevkine (üstüne) yükselerek aradığımız şey budur... der ve yine bu (Oswald

Wirt) masonluğun birinci derecesini anlatan kitabında, Varlığın Ülu Yapıcısı demekle insanın kendinde taşıdığı mefkure mevzubahis olmaktadır.” (Sf. 11). “Burada yeryüzündeki müstebitlerin uydurdukları batıl itikatlardan gelen canavar gibi bir mabut mevzubahis değildir.” (Sf. 12)

Bu masonik inancı, zihniyeti “İşte insanı böylece dogmatik itikatların fevkine yükselterek” diyerek kendi itikatlarını övüyor. (Sf. 22) Dine saygı bu mudur? İslâmiyetin Allah inancına ve ahlaki esaslarına ve kâinat anlayışına bu mu uygundur? Daha ilk derecelerde bu güya ilimci, fenomenci ve kozmopolit hayali bir insaniyet anlayışı içinde masonik telkinler yapılır, “dogmatik itikat” diye İslâm dinî de dahil umumi olarak belirtilirse, daha yüksek derecelerde nasıl, din, İslâmiyet ve Allah, İslâmın inançları düşmanlığı usulüyle, yavaş yavaş, sindire sindire yapılacağı açıktır. Burada ancak birkaç eleştiriyle yetineceğiz. Yoksa masonluğun kendi aralarındaki kaynaklarını tahlil ve değerlendirme her şeyin içyüzünü apaçık ortaya koymaya yeter.

1931 yılında, Türk Yükseltme Cemiyeti adlı mason örgütünün, *Büyük Şark* adlı dergisinin ilk sayısının ilk sayfası mason zihniyetinin açık ve kesin bir itirafıdır. Diğer sayılar da din, Tanrı, milliyet, millet anlayışına aykırı yazılarla doludur.

Burada önce soyut insaniyet kavramını ve “Dünya Denilen Mekân”ı ve “Maddi Eserler”i ifade eden görüşün, milliyet, vatan ve manevi esaslar üstüne çıkarılışı kapalı olarak ifadeden sonra, ilmî yanlışlık bir yana şu ifade, onların Allah ve O’nun yaratışı, ruh ve dolayısıyla Kur’an esaslarına tamamen aykırı cümlelerini ortaya koyuyor. Bunları sunmakla yetineceğiz: “İnsanın menşeyini iki yüz bin seneye çıkaranlar bu beşeri mahlukun (yaratığın) yalnız hayvani vasıflarıyla mevcut olduğunu da bilirler; insanlar ancak cemiyet hâline girince, bir şuur, bir ruh sahibi olmaya başlamışlardır.”⁸³⁷ Bu derginin son sayılarında “Gazi’nin, Atatürk’ün askerleriyiz” gibi Atatürk’ü överek onu yanıltacaklarını ve masonluk teşkilatını dağıtmasını önleyeceklerini sanmışlarsa da yanıltmışlardır. Atatürk, masonluğun millete zararlı olduğu kanaatiyle onu derhal kapattırmış ve emlakini Maliye Hazinesine devrettirmiştir. 1951 yılının ocak ayında yayımlanan *Türk Mason Dergisi* önce daha ihtiyatlı gitmeye çalışıyor. Atatürk ve masonluk bahsini tekrarlamakta ve konuyu kapatmayı değişik bir hakikate uymayı, asılsız bir hikâyeye hâlinde anlatmaktadır. Sözde tolerans, fikir hürriyeti, tartışma ilkeleri olduğunu sık sık söylemelerine rağmen karşı görüştekileri “Baykuşlar” olarak tanıtmaktadır. O zaman bu mason faaliyetinin, Atatürk’ün kapatmasına rağmen tekrar yayılmasını şu ifade ile tevile ve cevaplamaya

çalışmışlardır: “O zaman ben (Operatör M. Kemal Öke), (Atatürk’ü tedavi eden en yüksek dereceden mason zat) başkanlıktan Mareşal Fevzi Çakmak’ın emri üzerine ayrılmıştım. Mareşal, askerlerin bu kabil teşekküllerde bulunmamasını emretmişti. Ortalığı karıştırmak, şahsi taassuplarını silah gibi kullanmak isteyen “baykuş”lara bu kürsüden tekrar ediyorum: Bu teşekkül Atatürk’ün ruhunu tazip etmemiş, taziz etmiştir.”⁸³⁸ Şu cümle bile nasıl hakikatin ortaya konulmadığını göstermeye yeter. Madem yalnız kendisinin başkanlıktan çekilmesi bildirilmiş, şu hâlde, neden mason locaları kapatılmıştır ve bunun emrini kim vermiştir?

Bu mason dergisi 18 maddelik “Amentüsünü” 24 sayfada yayımlamıştır. Yahudilerin önemli bir dualarının adı Şimone Esrey’dir. Yani 18 duası.

İlk sayıda din düşmanı, maddeci Büchner’in ve Hakel (Haeckel)’in sözlerini “Ölmez Sözler” başlığıyla almışlardır: Hakel’in şu cümlesini aynen naklederek, masonların Ölmez Sözler’den neleri kastettiklerini göreceğiz: “Ruhsuz madde ne mevcut ne faal olabilir ve ne de madde-siz ruh mevcut ve faaldir.” Bu anlayış hem ilmî, hem de İslâmî bakımdan tutarsız ve geçersiz olmasına rağmen işte masonluğun Ölmez Sözleri arasındadır.⁸³⁹ Daha ruhun ne olduğunu biliyor mu? Buchner’den daha önce bahsetmiştik. *Mason Dergisi*’nin “Ölmez Sözler” başlığıyla aldığı sözü, ilmi ve İslâmî yönden de yanlıştır. Bu sözü de aynen alıyoruz: “Kuvvet tamamıyla hareketten ibarettir ve her şey madde ve hareketle husule gelir. Hareket ve madde aynı şeyler olmakla beraber birbirinden ayrılmazlar.”⁸⁴⁰ İşte onların dine ve ilme saygıları ve bilgileri bundan ibarettir. Artık madde, madde olmaktan çıkmış, enerji ve elektron, proton nötronlara geçilmiştir. Bu kişilerin kitaplarını, hemen Türkçeye çevirenlerin kimler olduğunu önceki sayfalarda görmüştük. Hakel’in kitaplarını da maarif içerisinde yayınlar olarak (lise öğrencileri yardımcı ders kitapları) çevirmiş ve yaymışlar, Türkiye’yi ve onun öğretimini tamamen maddeci, kökü, manası ve değeri meçhul bir doğacılık (tabiatçılık) tutturarak, Allah’ı inkâra çalışmışlardır. Acaba şu iki yazarın düşünceleriyle, insanlık değerlenir ve ahlaki ilkeler sağlam bir temele oturabilir mi? Üstelik bunlar ilimden uzak kalmışlardır. İşte masonların dergilerinin daha birinci sayısındaki düşünceleri: “Eski mistiklerin batıl hayalleri yavaş yavaş gerilemekte ve mevkiini müspet ilimlere terk etmektedir. Nihayet hudutsuz kâinatın içinde insan, kendisinin hususi ve imtiyazlı bir mahluk olduğu zannından fariğ olmaya başlayınca ve iptidası ile (başlangıcı ile) intihası (sonu) hep bir olan eski itikadın (inançların) boşluğunu anlayınca büsbütün yeni esaslara istinat etmesi (dayanması) lazım gelen ve ahkâm (yargılar, hükümler) ve kavaidinin (kurallar) zaman ilerledikçe tespit edeceği yeni bir

cerniyeti inşa etmek lüzumuna kani olacaktır.”⁸⁴¹ Bu sözleri tabiatçı bir anlayışın açıklaması izlemekte, “Cihan birdir” denmekte ve “Ortada enerji mübadelesinden, şekil değiştirmeden ve istihaleden başka bir şey yoktur.” sözü savunulmaktadır.

İnsan aklı, düşüncesi, konuşma yeteneği ve manevi istidadı ile elbette imtiyazlı bir varlıktır. Yerinde saymayıp gelişmiştir. Bundan başka söyledikleri sözler ilmi de değildir. İlmî, müspet ilim diye ayırış karşısında sorulabilir: Müspet olmayan ilim var mıdır? O zaman o ilim olabilir mi? Felsefi bakımdan da çok ilkel bir bilgiye dayanılarak basit bir maddeci, monist, tabiatçı görüş savunuluyor. Bu görüş, geçen yüzyılın sonunda ve 20. yüzyılın başlarında bazılarınca tekrarlanmakta idi. Fakat maddenin yapısı hakkındaki yeni bilgilerle bu görüş en ince ayrıntılarına kadar artık değerini kaybetmiştir. Fakat yazık ki sistemli ve diğer görüşleri incelemeyen kişiler, konuların, meselelerin derinliğinden habersiz, yüzeyde (sathi) kalan görüşler ileri sürmektedir ve “Allah tasavvuru”nu icat edilen bir hayale benzetmekte ve bu hayali insanlaştırmaktadırlar (Sf. 45). Bunları saydıktan sonra, karşı görüş ve inançları hiçbir açık kapı bırakmadan, tolerans göstermeden “hurafeler, batıl itikatlar, safsatalar ve uydurmalar” olarak (Sf. 45) damgalamaktadırlar. İşte onların tolerans ve tartışmadan anladıkları da budur. Düşünceyi, inancı bunlar istila etmiş ve bunlar muhakemeye engel olan safsatalardan ibaretmiş, diyorlar: “Bu safsatalardan zihinlerimizi kurtarırsak ve muhayyilemizi saran bu örümcek ağlarını yırtabilirsek, ancak o zaman bütün safiyetini istirdat etmiş bulunacak olan zihn-i beşer, esasında müspet ilimlerden ve objektif vakıalardan ibaret olan nurun müfekkireye bila mania nüfuzuyla ve bu malzeme ile düşünmeye ve muhakeme etmeye imkân bulacak ve böylece safiyetini, temizliğini, ciyadetini kazanmış olan müfekkire, muhakemenin kuvvet ve kudretiyle indî kanaatlerin yolunu kapamış olan hakikat-ı sahiha (doğru, gerçek hakikati) ve hakikat-ı mutlakayı (mutlak hakikati) idrak etmiş olacaktır. Mason olabilmek için bir kimsede aranılan evsaf meyanında bir de hür insan olma şartı vardır.” Görülüyor ki korkunç bir dogmatik tahlil yapmakta, inkârcı bir yol tutulursa, doğru, gerçek hakikate ulaşılabileceği, hatta mutlağın kavranılabileceği ileri sürmektedir. Yazarın hakikat, gerçek, mutlak kavramları hakkında hiçbir köklü, ilmî ve felsefi bilgiye sahip olmadığı, kulaktan dolma ve kendine yapılmış telkinlere kapıldığı ve kimseye hakikat araştırmacılığı hatta hürriyet bırakmadığı ve yalnız mason olmak gerekeceğini büyük bir taassup ve kendini peşinen yanılmaz kişi sayarak iddia ettiğini görüyoruz. Bunların arkasında hür insan oluşu, tam aksi olan “masonluk kural ve inancına mutlak bağlılık ve masonluk vicdanını kesin şekilde benimseyiş” ile mümkün görmesi çelişki teşkil ediyor. Ayrıca masonluğun 14. derecesinin gülünç

itüelini savunuyor; fakat bu arada nasıl bir Yahudi etkisi olduğunu farkına varmadan itiraf ediyor. 14. derecedeki ritüeldeki bilgi hakkında şunu söylüyor: "Delta hepimizin bildiği gibi bir müselles (üçgen) içinde yazılı İbranice 4 harften ibarettir." (Sf. 46).

Bunlar safsata, hurafat, batıl birtakım inançlar değil mi?

Bu rumuzları savunuyor, onlara birtakım süslü anlamlar yakıştırıyor ve boyuna boşlukta kalan "müspet ilim" lafını tekrarlıyor. Fakat müspet ilim hangisidir? İlimin tarifi, tasnifi nedir? Sistematik felsefe ve doktrinlerin mukayesesi nasıldır? Kur'an'ın ve İslâm dininin derinleme anlamı nedir? Henüz bunların farkına varamıyor. Fakat ilim namına, felsefe namına yarım yamalak görüşlerini, şahsi kanılarını, hayallerini ve telkinlerini sanki hakikatmış, gerçekmiş gibi sıralıyor (Sf. 46). Fikir hürriyeti nedir, vicdan nedir, din nedir?⁸⁴² Bunlar hakkında hiçbir derin bilgiye sahip görünmüyor. Bu münasebetle insan gafletinin, yanılgısının sınırları var mıdır? Bunu düşünmemiz gerekiyor!...

Masonlar hem insanlıktan bahseder hem de yalnız kendi örgütlerindekini kardeş sayarlar. Hem eşitlikten bahsedip hem de zenginlik ve servet üstünlüğünü gözetirler. Ayrıca kadın erkek eşitliğini bir kenara iterek kadınlara güven duymayarak, sır tutamayacaklarına kanaat getirecek onları ihmal ederler. 20. yüzyılda kadınları bir kardeş saymazlar. Bu konuda şunları söylerler: "Bu hususta dermeyeran edilegelen fikir ve mütalaalar dağılmış ve henüz kati bir neticeye varılamamıştır."⁸⁴³ Tarih boyunca kadınlar yüzünden anlaşılamamışlar, vakit vakit onlara cephe bile almışlardır. Bununla beraber onları yöneltme ve etkileme için başkaca yabancı adlı kulüpler, dernekler kurdurmüşlar, onları bu yan kuruluşlara sürmüşlerdir. Fakat yüksek dereceli masonluk şöyle dursun, alt derecelere bile layık görmemişlerdir. Ama söz hâlinde insaniyetten, insancılıktan bahsetmekten de geri kalmamışlardır.

Bu dergi, "Mason Âleminden Haberler" başlığı altında 1932 istatistiğine göre, 4.5 milyon mason bulunduğunu, Amerika'da 3 milyon 575 bin (ABD'de 3 milyon 280 bin 800), Avrupa'da 670 bin, Avustralya'da 200 bin, Asya'da 5 bin, Afrika'da 5 bin, Avrupa'da en fazla mason İngiltere'de 350 bin kişi olduğunu ileri sürmektedirler. Gene Fransa'da 50 bin, İrlanda'da 50 bin ve İskoçya'da 50 bin kişi masondur. İkinci Dünya Savaşı'ndan önce Türkiye'de 2 bin mason olduğu bildiriliyor.⁸⁴⁴ Günümüzde Türkiye'de 10 bine yakın mason bulunduğu sanılıyor.

Masonlar, dünyayı bir ağ gibi sarmışlardır. Milyarları aşan servete ve mülke sahiptirler. Otelleri, lokalleri, lokantaları, salonları, mahfelleri Avrupa ve Amerika'yı kuşatmıştır. Türkiye'de 1948 yılında tekrar

hemen mason locaları açılmış, Ankara, İzmir ve İstanbul derhal buna uymuştur. Bu mason dergisinde, Yahudi asıllı ve dönme olarak tanınan Ahmet Emin Yalman'ın ve gene dönme olduğu iddia edilen Cemil İpekçi'nin birçok yazısı vardır. İpekçi en fazla yazı yazan kişi olmuştur. Cemil İpekçi, sinemacı, çok zengin bir kişi olup Delta Locası'na mensuptur.⁸⁴⁵ Maddecî Marksist-sosyalist bir yazar olarak tanınan ve birçok kitabı bulunan Çetin Altan, roman yazarı Yaşar Kemal 15 Kasım 1963'te mason olmuş ve Devrim Locası'na kaydolmuştur;⁸⁴⁶ ilgili kitaplar tekdüz edilmeyen bu bilgiyi vermektedir.

Mason dergileri din, millet, milliyet, millî devlet ve böylece hakkında aleyhe yönelik anlamda birçok yazı yayımlamıştır. Yer yer Yahudilik sembolleri, Yehova üzerinde saygı ile durmuştur. Bu duruma göre aktif politikacılar, Marksist-sosyalistler, materyalistler, aslında tam bir dogmatik zihniyet göstermelerine rağmen mason teşkilatında yer alabilmişlerdir. Bütün bunlar masonluğun kaç yönlü çalıştığının örnekleridir.

Nejdet Sevinç, Vefa Mason Locasının 25. kuruluş yıl dönümü münasebetiyle Galata Yüksek Kaldırım'daki Fazilet Matbaasında basılan gizli kitabın 42. sayfasından şunu nakletmektedir:

“Adem evlâtlarını birbirine düşüren, şuur ve vicdanlara kelepçe vurarak dinî dogmatizmi korumak ve yaşatmak vazifesiyle kendini mükellef tutan din bekçilerini (yani din adamları ve dindarları) kökünden kazıyarak düşünüş ve inanış tarzımızda bizi geniş bir hürriyete kavuşturan laik zihniyetler, benim görüşüme göre masonluğun birer yavrusudur.”

En yüksek dereceli ve çok faal bir mason olduğu görülen ve ilgili kitaplarda da mason olduğu belirtilen ve yayımladığı kitapları da masonluk hedefine göre düzenleyen Orhan Hançerlioğlu'nun sadece düşünce ve görüşlerini ele alarak dolayısıyla masonluğun tahlil ve eleştirisini yapmaya çalışarak konuyu biraz daha derine götürmek istiyoruz. Orhan Hançerlioğlu *Felsefe Sözlüğü*'nde⁸⁴⁷ masonluk hakkında yaptığı tanımın her noktası çelişki ve yanlışlarla doludur. Bir defa bütün insanları “her türlü inançların ve ayrılıkların üstüne çıkarak birleştirmeye çalışan öğreti” diye tanımlar. Çünkü masonluğun içindeki inanç ve esaslar başta Yahudilikten gelen sembollerle, eski gizli ayinlerin taklitleriyle dolu olup üstelik İskoç, Fransız, İtalya, ABD, eski Mısır çıkarları ve hesabına kullanılan ve Yahudiliğe destek olucu, onu benimsetici birçok esaslara sahip bulunmaktadır. Hatta Hristiyanlıkla ilgili inançlar ve semboller de içerisine sızdırılmıştır. Bu derecelerdeki adlar nedir? Bütün inançların üstüne çıkacak hangi samimi ve gerçek inanca sahiptir? Kökleri yabancı devletlerde bulunan ve Yahudi, İsrailoğullarının denetiminde olduğunu gösteren masonluk, inanç ve ayrılıkları bir-

leştirmek değil, onların yerine geçmek isteyen ve kendisini en ilkel bir-takım âdet ve törenleri taşıdığı hâlde üstün ve yegane hakikatin sahibi gibi göstermek ister. Yahudi dinî ve esaslarından başka bütün inançları usulüyle yıkmak, tahrip etmek arzusundadır. “Birleştirmek” asla bahse konu bile değildir. Bu türlü düşünce ve inanca sahip olanlar nazarında “Yahudi dinî ve geleneği hariç –Hiram, Yahova vb.– hepsi gericilikle itham edilir, ilimle ve laiklikle kendi inançları ters düştüğü hâlde, karşı görüşleri ilim dışı ve laiklik dışı görüp, gericilikle irtica ile itham eder. “Birleştirmek” değil kendisi vicdanlara hâkim olmak ister. Vicdan hürriyeti onun taktik sözüdür. Masonik vicdanı vücuda getirmeye çalışır. İnsanların birbirlerini sevmelerine, ayrılık vücuda getirmesine rağmen masonluğun mevkii, mali, iktisadi imkânları elverişli olanı kabul etmesi, oligarşik tutumlarını gösterir. İlkelerini, törenlerini tartışmak asla mümkün değildir. Bunların değiştirilmesine, geliştirilmesine müsaade etmeyen otoriter bir taassup hâlinde işlemek istemesine rağmen gene de parçalanmalar, bölünmeler masonluk içinde bile olmuştur. Gerçi masonlukta toleransın asla yeri yoktur. O dokunulmaz bir tabu hâlinde donmuş bir doktrindir. Masonluğu tahlil, muhakeme, eleştiri yasaklanmış, yalnız ona uymak ve övmek yolu açık bırakılmıştır. Mason olmayanlar doğmamış, hatta insan bile sayılmayarak harici, yabancı olarak görülür. Liyakat, ehliyet, bilgi, fazilet sahibi olsalar da masonlardan aşağı tutulur, kösteklenir, bir kenara itilir. Yalnız mason olan maddi ve manevi himaye görür, yüksek mevkilere getirilir, iktisadi sahada ise sömürücülük imtiyazını kazanır, milyonları kâr etmesi kolaylaştırılır, beynelmilel mason teşkilatı ve onun yan iktisadi kuruluşları devlet içinde devlete hâkim olma yolundadır. Her tarafta “insanlık sevgisi, dayanışması” yerine yalnız kendilerini kollar ve maddi, manevi, siyasi mevkilerde birbirlerini geliştirirler. “İnsanı sevmek ve yardımlaşmak” mason olmayan ve onlara körü körüne hizmet etmeyenler için bir hayaldir ve bir yanıltan ibarettir. İhtilalleri kıskırtır, yararlanmaya, ileri mevkileri, siyasi, kültürel, iktisadi mevkileri ele geçirmeye çalışırlar. Manevi ve millî, ahlaki bilgi ve inançları olmayan veya zayıf bulunan yalnız, dünyevi çıkarlarını kollayan mevki ve servet sahibi olma ihtirasındaki kimseler için bu beynelmilel teşkilat; destek, yardım, çıkar sağlamakta, geniş maddi imkânlarla, binalara, lokallere sahip olduğundan lüks ve konfor içinde üyelerine bunların da nimetlerini sunmaktadır.

Daha kendileri arasında günümüzde ikiye bölünme olduğunu masonluğu benimsemiş olan Orhan Hançerlioğlu itiraf etmektedir (*Felsefe Sözlüğü*, Sf. 238): “Mason olabilmek için Tanrı’ya ve ruhun ölümsüzlüğüne inanmak gerekip gerekmediği günümüzde, dünya masonluğunu ikiye ayırmıştır.” sözü masonluk ilkelerinden, tolerans anlayışına uygun mudur? “Tanrısızlığı da hoşgörüyle karşılamayı kabul etmemek

yüzünden ikiye ayrılmış bulunmaktadır.” diyen Orhan Hançerlioğlu, burada masonluğun tolerans anlayışının ne olduğunu ortaya koymaktadır. Üstelik birleşmek nerede kalmıştır? Daha masonlar kendi aralarında birleşmemişlerdir. Bu çelişme değil midir? Hani bütün dinleri, ayrılıkları, birleştirme, insanca kaynaşma yolundaydılar? Üstelik Allah’ı ve ruhun ölümsüzlüğünü inkâr ettikten sonra ortada hangi ilmî devamlılık ve değer, hangi ahlaki ve insani sorumluluk, hangi ebedi prensip kalabilir? Temelsiz bir inanç hâlinde, maddi, hayvani ve rastgele tesadüfi birtakım gelişmelerin dünyası hâline getirilecek bu âlem, insan denilen meçhulü nasıl açıklayacak, nasıl aydınlatacaktır? İyinin, doğrunun ve güzelin temeli ve kökü ne olacaktır? Masonluk birtakım parlak fikirlere sahip olduğunu iddia ederken kapalı, gizli oluşunun ve yemin törenlerinin ve derecelerinin anlamı nedir? Parolalara, türlü törenlere, gizli ve esrarengiz tavırlara yönelik mi insanlığı birleştirecek, sevdirecek, kaynaştıracaktır?

1717’de kökleri daha çok eski olduğu hâlde İngiltere’de kurulup geliştirilen masonluk, İngiltere Yahudileri yanında İngiliz emperyalizminin sömürgeciliğinin yanında, her tarafta ajanlar, sempatizanlar, aldatılanlar, yanıltılanlar elde ederek gelişmiş ve İngiliz uyduluğuna bilerek bil-meyerek hizmete sevk edilmişlerdir. Keza ABD’de mason localarına Yahudiler kesinlikle hâkimdir. Orada da ticari, iktisadi, siyasi mevki sahibi olmak isteyenler onun desteğine muhtaç hâle getirilmişlerdir.

En yüksek dereceli mason yazar olarak tanınan, hatta Maşrik-ı Azam unvanına sahip olduğu belirtilen Orhan Hançerlioğlu, yayımladığı kitaplarında masonik zihniyete uygun bir sonuç elde etme gayretini göstermektedir; *İnanç Sözlüğü* gibi.⁸⁴⁸

Gerçek ve gerçeğe bağlantısı olmak, “boş inan” hakkındaki düşüncelerin tahlil ve eleştirisini, yayımlanan diğer bir incelememizde yapmış bulunuyoruz.⁸⁴⁹ Burada onlara böylece işaretle yetineceğiz. Diğer kitaplarının tenkidine devam ediyoruz. Böylece masonik zihniyeti ve onun tefekkürünü de belirtmeye çalışıyoruz.

Orhan Hançerlioğlu,⁸⁵⁰ *Başlangıcından Bugüne Kadar Erdem Açısından Düşünce Tarihi* adlı kitabında, “din, ırk, ulus ayrılığı”nın “yüzyıllardan beri süregelen kavga”ya yol açtığını din, ırk, ulus ayrımlıklarına hoşgörü (müsamaha-tolerans) ilkesinden bakarak insanlığın büyük kavgasına son verilebilirdi. Mani’nin yapmak istediğine karşı, ters açıdan ileri sürülen, çok daha gerçekçi olan bu düşünce mason düşüncesidir. Mason doktrinine göre, din, ırk, ulus ayrımlıkları insanların birbirlerini sevmelerine engel değildir. İnsan kardeşliği, bu ayrımlıklara rağmen,

pekâlâ kurulabilir. "Mason doktrini, bu düşünceyi bir hayli geliştirmiş ve gerçekleştirmiştir. Bugün, dünyanın dört bucağında, bu düşünce-nin milyonlarca üyesi vardır."⁸⁵¹

Fakat biraz sonra Orhan Hançerlioğlu bir çelişkiye düşmüş ve şu cümleyi kaydetmiştir. "Bugün, insanlık kavgasının din, ırk, ulus ayrılıklarından çok daha başka, çok daha önemli sebepleri vardır."⁸⁵²

Biz *Tevfik Fikret ve Din* kitabı münasebetiyle bu konudaki sebepleri genişçe belirtmiştik.

Daha sonra Orhan Hançerlioğlu, Darwin'i savunmaktadır. Hâlbuki Darwin'de unuttuğu bir nokta vardır, "Tabîî olarak aralarında meydana gelen rekabettir, hayat kavgasıdır (Struggle for life)" (853). Darwin'e göre durumun açıklanması şöyledir: "Gerçekten bu kavga, varlıklar arasında bir ayırma, bir nevi seçme (selection) yapar. Bazıları yani en kuvvetliler yahut en becerikliler veya herhangi bir sebeple, mahvolmaktan kurtulmaya en elverişli olanlar, çoğalmaya muvaffak olurlar; diğerleri ölürler; bunlar tabiatın mahkûm ettikleri, ötekiler seçtikleri, yalnız her türlü içtimai ilerlemenin değil; ama aynı zamanda tabiatla her gelişmenin ilk sebebi olan rekabetin selecti'sidir."⁸⁵³ Acaba Darwin'i pek öven Orhan Hançerlioğlu, bu Tabiat Kavgası görüşüne, ne diyorlar, benimsiyorlar mı?

Bu kavgaların başka sebepleri de vardır. Kavganın bilhassa ideolojik sebepleri, iktisadi ve siyasi sebepleri, nüfus artışı yanında (millet ve milliyetçiliğe) karşı olan komünist ülkeler enternasyonalist, sosyalist olduğu hâlde gene kapitalist düzendekiler gibi emperyalizm, sömürgecilik peşinde koşanların kavgaları. Bilhassa sınıf savaşı, sınıf kavgası ve psikolojik sebeplerle reislik ihtirasları ile vb. birçok sebepleri bulunduğunu özet hâlinde hatırlatmak isteriz. Soruyoruz: Aynı ırktan oldukları hâlde birbiriyle çatışanlar yok mu? Keza aynı ırk, aynı ulus, aynı din içinde de kavgalar olmuyor mu? İç savaşlar, iç kavgaların sebepleri nelerdir? İhtilaller (1789-1917) Karl Marks ve benzerlerine uyarak sürdürülen iç savaşlar, sınıf kavgacılığı yapanlar kimlerdir? Hatta masonluğun vücuda getirdiği bölücü ve yıkıcı akımlar sonucunda, maymuncularla, insanı Allah'ın yarattığını benimseyen insancılar arasında fikir ve inançlar ideolojik sebeplerle iç kavgalar, iç çatışmalar olmuyor mu? Masonlar için kullanılan, Mason Diktatörlüğü, Mason Kardeşliği hâkimiyeti için yapılan çatışmalar nelerdir? Masonlar, kendi aralarında bile bölünerek kavga etmiyorlar mı? Daha pek yakınlarda Fransa'da, Türkiye'de Mason iç mücadelesi sürmüyor mu? 20. yüzyılda milletlerin tekrar tekrar cihan savaşlarına kalkışlarının türlü sebepleri yok mu?

Keza Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarının liderleri içinde yüksek dereceli mason büyük üstatlar yok muydu? Onların rolleri ne oldu? Üçüncü Dünya Savaşı hazırlığında başrolü oynayanlar kimlerdir?

Gene sözü dönüp dolaştırıp Charles Darwin (Çarls Darwin)'e getirmeden insanlık ne kazanıyor ve hangi hakikate, hangi ilme dayanılıyor? Bunun üzerinde duralım. Orhan Hançerlioğlu: "İşte, yüzyıllardan beri ruhçularla maddecileri çarpıştıran bu önemli soruları, İngiliz bilgini Charles Darwin (1809-1882) karşılamaktadır. Maddeciler Darwin'le güçleniyorlar."⁸⁵⁴ diyerek onu övmeye devam etmektedir. İnsanı insan türünden yaratan ve buradan bir gelişme gösteren ve onda beden yanında bir ruh da bulunduğunu belirten ilahi inanç karşısında, insanı yüce seviyesinden (düzeyinden), düşürüp Allahsız, bir hayvan ve bir madde yığını hâline getiriş iddialarıyla insan yücelir mi, ilmin dayanağı kalır mı, benciliğe karşı gerçek bir ahlak, hoşgörü (tolerans), saygı ve sevgi düzeni kurulabilir mi? Üstelik bu anlayış ve inanç insanı karanlık ve ümitsiz bir sonuca yöneltmez mi?

Bundan başka ilim namına ilmî esasları tam anlamıyla tanıyamamış görünerek birtakım kurgulara (nazariyelere) dayanarak Orhan Hançerlioğlu, her konu aydınlanmış sanan bir zihniyet içinde evrimi ele alarak şunları söylüyor: "Evrim, bir yaşama zorunluluğudur. 20. yüzyılda, kozmik ışınların da bu değişmelerde rolü bulunduğu, fiziki etkilerin de değişmeler yapabildiği kanıtlanacaktır." (Sf. 185) diyor. Kozmik ışınların kaynağı, menşei, vücuda gelişi, gayesi ve yaratılışı nedir? Hangi plan ve programa göre kâinat evrimi sürmektedir? Tohumun sırrı gibi, bu muazzam kâinatta, güneş sistemine tâbi ufak çevrenin derin anlamı ve mahiyeti nedir? Nereden, nasıl, niçin gelmiş ve nereye yönelmiştir? Bu gelişme, oluş gücünü plan ve programlı şekilde nasıl uygulayabilmektedir? Bunları dikkate almadan sadece ortada görülen noktalara bakarak. Hançerlioğlu belgesiz, kanıtsız iddialarına şöyle devam ediyor ve kısmen konuyu ilim dışı şümullendiriyor: "Bir fille bir kerkenkenin, bir insanla bir solucanın aynı soydan olduklarını hemen kavramak kolay değildir elbet. Prof. Alfred Weber, insanın bir maymun değişimi olduğunu bir türlü anlamak istemeyenlere, utanmayın, diyor, aslandan ya da gül ağacından geldiğiniz söylense idi, hiç kuşku yok hoşunuza gidecekti. Kutsal Kitap (Hristiyanlara ve Yahudilere ait) size, yüzyıllarca, bir toprak külçesinden var olduğunuzu söyleyip durdu da niçin utanmadınız?" (*Felsefe Tarihi*, Sf. 345-346) Bu sayfalarda çevirme eserde böyle bir cümle görülüyor. *Darwin ve Çağdaş Monizm*'de (Sf. 387-396) bu konu ele alınıyor.

Masonluk; maddeciler, sosyalistler ve komünistler gibi Darwin kurgusunu (nazariyesi) kanun gibi benimsemiştir.⁸⁵⁵ Üstelik masonlar güya kâinatın ulu mimarına, yaradanına inandıklarını ileri sürüyorlar.

Orhan Hançerlioğlu'nun farz edelim ki bu özeti Alfred Weber'in sözlerine uyuyor. Hâlbuki bu söz o zaman bir demagoji örneği olur. Zira, insanın Allah tarafından önce topraktan, balçıktan yaratılması, sadece onun maddi varlığının yapısıyla ilgilidir. İlahi din kitapları buna ayrıca Allah, ruhtan üflemiştir. Yani ona bir de maddeden apayrı bir varlık olan ruh vermiştir. İnsanın maymundan geliştiği iddiasının gerçeğe uymazlığı bir yana sadece güya tabiatça yaratılan hayvani bir yapıdan bir değişme, çevreye uyum zoruyla geliştiğini ve insan hâline geçtiğini ileri sürerler. Bu durumda Allah da, tamamen insana mahsus bir ruh varlığı da inkâr edilmiş olur. Binaenaleyh yukarıda Orhan Hançerlioğlu'nun Alfred Weber'e dayanarak benimsediği söz, demagoji veya bir yakıştırma olur. Nerede ise tavuğun iki ayağı var, insanın da iki ayağı var, o hâlde insan tavuktan gelmedir, gibi basit bir yakıştırma örneği eksik ve çok kusurlu bir açıklama tarzıdır. Bunu söyleyenin Alfred Weber olması konuyu değiştirmez.⁸⁵⁶ Nitekim Alfred Weber, maddeci-tabiatçı anlayıştakileri (Ernst Haeckell, *Natürliche Schöpfungsgeschichte*, 4. basım, Sf. 284) kaynak göstererek: "Organlarımızın yapılışında ve ter-tibinde kendini gösteren gaiyet, yaratıcı zeki bir sebebin müdahalesi olmadan, şuursuz kuvvetlerin tamamıyla mekanik tesiriyle nasıl meydana gelebildi? Veyahut gaiyeti, gaî sebepler olmadan nasıl izah etmeli?"⁸⁵⁷

Maddeciler, bunu, boşlukta kaldıklarını bilmekle beraber Darwin Teorisi'nin çözdüğü iddiasındadırlar. Maymun menşesine karşı itirazları cevaplama çabaları (Sf. 394) inandırıcı olmamakla beraber, İslâm dininin kutsal kitabı Kur'an hakkında hiçbir fikri, bilgisi olmadığı anlaşılan A. Weber, sadece Yahudi ve Hristiyanlarca kutsal sayılan kitaba göre birtakım eleştiriler ortaya atıyor. Kant, Goethe vb. gibi deha sahibi insanların maymundan gelemeyeceği itirazına, aradan çok uzun zaman geçişi ve gelişme ile bu hâlde gelindiği cevabını öne sürmeye çabılıyor ve "Hakikatte, Mukaddes Kitap'ın, âlemin yaşı olarak söylediği 6 bin sene buna yetmezdi." diyor. Kur'an-ı Kerim, esasen bu gibi tarihler ileri sürmeyip, çok değişik bir bilgi getirmiştir. Aslında Yahudi ve Hristiyanlığın kutsal sayılan kitapları çok sonra insan eliyle ve gelişmeli, tutarsız olarak kaleme alınmıştır. Bunu I. ciltte görmüştük. Alfred Weber, kitabında Strauss'un ağzından ona dayanarak yalnız Hristiyanlığı ele alarak şunları söylüyor: "Hristiyanlık, Tanrı'nın insan şekline girdiğini söylemiyor mu? Hristiyan olmayan dinler de bunu imkânsız saymıyorlar; eski Mısır'ın, Brahmanizmin ve Budizmin kabul ettikleri Metempsikos

buna delildir. Hakikatte insanla hayvan arasında bir uçurum yoktur.” (Sf. 394).

İşte İslâmın kutsal kitabı Kur'an bilinseydi bu noktaları 1366 yıl kadar önce reddettiğini anlarlardı. Üstelik Darwin'in tabiatı mekanik açıklaması yanında ilahi gaiyetçilikten ayrı görüldüğü hâlde onun yaşama mücadelesi; “ayıklama”, “seçme”, “ayırma” değişimleri “tabiata zihnî bir unsur sokmuş” olmuyor mu? (Sf. 396) Bu gayenin hedefi nereden, niçin, nasıl geliyor ve nereye, nasıl, niçin gidiyor? Alfred Weber, bu çıkmazın farkında olarak bu bahsi şöyle tamamlamak mecburiyetinde kalıyor: “Fakat bunların önüne geçmenin imkânsızlığı bile, işte tabiatı sırf mekanizm ile izah etmenin imkânsızlığını ispat etmez mi?” Orhan Hançerlioğlu, bu sözleri görmezlikten geliyor ve *Erdem Açısından Düşünce Tarihi* kitabında hâlâ şu noktalar üzerinde ısrar ediyor:

“Antropoloji bilgini Sir Arthur Keith şöyle diyor: Darwinizmi maymundan hemen insana geçivermiş bir evrim zinciri olarak anlamak yanlış- tır. Büyük insan familyasının çeşitli gruplara ve bu grupların da çeşitli nevilere ayrıldığı bir eski dünya düşünün. Bugün maymunlar nasıl büyük- küçüklü çeşitli gruplar hâlinde görünüyorsa, o eski dünyanın insanları da öyle görülmekte idiler. İşte bu çeşitli nevilere girdabı içinde bir nevi, yaşama kavgasından arta kalarak bugünkü insan nevini meydana getirmiştir (A. Keith, *İnsanlığın Eskiliğine Dair*).

Darwin Kuramı, evrene 6 bin yıllık bir yaş biçim, gökle yer arasındaki bütün yaratıkların 6 gün içinde yaratıldığını bildiren kutsal kitapları kökünden çürütmektedir. 19. yüzyılın bütün dincileri, bu yüzden, Darwin'e geniş çapta tepki göstermişlerdir. Oxford Piskoposu Wilberforce, Darwin'i savunan Th. Huxley (Haksley)'e kendisinin baba yönünden mi yoksa ana yönünden mi maymundan geldiğini sormaktadır. Huxley, bu kabalağa şu karşılığı veriyor: “Bilimsel gerçekleri baltalamak için diller döken bir adamın soyundan gelmekten, alçak gönüllü ve haddini bilen bir maymunun soyundan gelmeyi tercih ederim.” (A. Adıvar, *Tarih Boyunca İlim ve Din*, II. Cilt Sf. 1009) Yurdumuzda da bu kuramı tanıtmaya çalışan Ahmet Mithat Efendinin maymunlarına dair matbuatta zinhar nesne yazdırılmaması...”⁸⁵⁸

Kur'an-ı Kerim, hem bu gibi hem de buna dayanan masonik zihniyete cevabını yüzyıllarca önceden vermiş bulunuyor. Kur'an, kâinatın ve insanın yaratılışını zamanla, devirlerle açıklar. Bu yaratılış zamanının 6 gün ifadesi 6 büyük oluş devresini gösterir. Üstelik kâinatın yaratılışının ve yaşlılığının yıla ifadesi de yoktur. İnsan, hem madde hem ruhtan ibaret bir varlık olarak belirtilmektedir. Biz burada Kur'an-ı Kerim'deki yaratılışa, önce göklerin (yedi kat gök) sonra ateş (gaz) yaratılışını,

sonra yıldızlar, güneş, ay ve su ile arzın yaratılışını, bitkiler ve hayvanların oluşunu görmekteyiz. Kur'an, insanın yaratılışı ve gelişmesi; oluşması hakkında mealen şöyle diyor:

Bu ayetler, Kur'an'ın nazil olan ilk beş ayetinin mealidir: "1. Yaratan Rabbin adıyla oku. 2. O, insanı ulaktan (kan pıhtısı biçimini alan embriyondan) yarattı. 3. Oku, Rabbin en büyük kerem sahibidir. 4. O, insana kelimeler (konuşma ve yazma) öğretti. 5. İnsana bilmediğini öğretti." (Alâk Su. 96: A. 1-5.)

"Sizi yarattık, sonra size şekil verdik." (Araf Su. 7/11).

Bu ayet insanın birden değil, önce maddesi sonra insan şekli verildiği, duyularının belirlediğini gösteriyor. Keza insandan önce melekler yaratılmıştır. Hicr suresi 15/26. ayet mealen: "Hamd olsun biz insanı pişirmiş çamurdan, değişmiş cıvık balçıktan yarattık." Böylece insan çeşitli aşamalardan geçiyor. Keza Âl-i İmran suresi 59. ayetinde Adem'in topraktan, Rahman suresi 14. ayetinde insanın pişmiş çamur gibi ses veren çamurdan yaratılmış olduğunu belirtiyor. Rahman suresi 55/14. ayeti şöyle der: "İnsanı ateşte pişmiş gibi kuru çamurdan yarattık." Keza bu yaratma tekrar belirtiliyor, Mü'minun suresi 12. ayetinde insanın süzölmüş, hülasası alınmış bir çamurdan ve Nahl suresi 4. ayetinde daha sonra insanın Nutfeden; ve Alak suresinin 2. ayetinde insanın alaktan yani kan pıhtısı şeklini alan embriyondan yaratıldığı açıklanıyor. Böylece insan yaratılışı maddi olarak türlü merhalelerden, aşamalardan geçiyor. Başlangıç olarak ilk insanın menşei böylece bir zaman içinde gelişiyor: "Güneşin harareti karşısında kupkuru, hayattan eser olmayan anorganik topraktır. Sonra bu toprak su ile karışıp balçık hâline gelmiş, balçıktan insanı meydana getirecek organik hücreler teşekkül etmiş"⁸⁵⁹ ve bundan sonra insanın maddi yapısı beliriyor, insan hücreleri kuruluyor. Fakat bütün mesele ona Allah'ın maddeyi aşan ve mahiyeti değişik bir ruh verişidir. Ona bütün kâinatın sırlarını çözmeye yönelen ve tabiata bir dereceye kadar hâkim olma, faydalanma gücünü veren akıldır. İşte insan bu ruh ile bu akıl, sezgi ve gönül âlemi ile manevi ve dinî ve ahlaki yeteneğiyle beliriyor ve yüceliyor. Ruh ölüm-süzdür, esasen Kur'an'a göre insan varlığı "Kâinatın Özü"dür, yaratılışın ilk hedefidir. Tek hücre kuruluşu, gelişmesi, insan için bir doğrultu teşkil ediyor. Yaratılan dinamik, enerji dolu madde ve ruh ile insan oluşumu sürüyor.

Kur'an'ın İnfitar suresinin 82/7 ve 8. ayetleri bu konu hakkında şu bilgiyi veriyor:

"7. O, (Rab) ki seni yarattı, sonra düzen verdi, ölçülü bir biçim verdi. 8. Dilediği surette seni terkip etti."

Secde suresinin (32): 7, 8, 9. ayetlerinin meali bu konuyu aydınlatmaya yeter:

“7. O’dur ki, her şeyin yaratışını güzel yaptı ve insanı yaratmaya çamurdan başladı.

8. Sonra onun neslini bir özden, hakir bir sudan (suyun özünden) yaptı.

9. Sonra onu düzeltti, ona kendi ruhundan üfledi. Ve Sizin için kulak (lar), göz(ler) ve gönül(ler) yarattı. Ne kadar az şükrediyorsunuz!”

Görülüyor ki insan, madde şeklinde görülen bir yapıya ruh üflendikten sonra, o artık anlayan, düşünen, konuşan, gönlü olan bir varlık hâline geliyor, işte maddi yapıya ruhun üflenmesinden sonra, yani ondan tamamen farklı olan bir ruh verildikten sonra Allah, ona, insana o zaman (SİZ) diye hitap ediyor.

Kur’an’ın İnfitar suresinin meali insanın ilk andaki yaratılışını belirtiyor:

“O (Rab) ki seni yarattı, sana düzen verdi, ölçülü bir biçim verdi. 8. Dilediği surette seni terkip etti.” (İnfitar Su. (82): 7, 8. ayetler).

İnsan soyunun sürmesi hakkında da Kur’an şu anlamda bilgi veriyor:

“Bir baksın insan neden yaratıldı? 6. Atılan bir sudan, 7. Bel ile kaburga kemikleri arasından çıkan (bir su). 8. O, onu tekrar döndürüp yaratmaya kadirdir.” (Târik Su. 86: 5-8. ayetler).

Bu durum insanın maymundan geldiği, köksüz ve ilmî temelden yoksun iddiasından tamamen farklıdır. Aksi hâlde günümüzdeki maymun neslinin kalkıp ortada insan kalması gerekirdi. Veya maymundan, insan üretmeye yönelirlerdi. Bir milyon yıl önceki insan bile bir insan varlığı idi, kendine göre bir medeniyeti mevcuttu. Maymun ise aynı hayatı tekrarlamış, bir medeniyet vücuda getirememiştir ve getirememektedir. Yapıları, yönleri tamamen farklıdır. İnsan beyninin maddi ağırlığı bile 1200-1300 gram iken bugün yaşayan maymunun beyni 400 gram civarındadır. İnsanın akıl ve konuşma, yargılama, manevi, dinî, ahlaki temele yönelebilmek yeteneği çok farklı bir yapı gösteriyor. Maddesi çamurdan, topraktan yani ölümden sonra bedeninin karışık çözüleceği unsurlardan kurulu ve ondan tamamen farklı bir yapıda Allah’ın ruh verisi ile insan varlığı, insan oluyor ve ona secde edilmesi meleklere buyurulunca, İblis (Şeytan) kendisinin ateşten yaratılışını (çünkü o kâinatın bir önceki yapısı esasen ateş, gaz olduğundan o yapıdan kuruluşla övünüp) kendisinin daha iyi olduğunu, zira ateşten yaratıldığını, insanınsa çamurdan yaratıldığını, ileri sürerek Tanrı buyruğuna uyup secde etmiyor (Sad Su. 75. ayet).

İnsanın ilk yaratılış şeklinden, tek bir candan sonra ondan eşinin ve daha sonra insandan insanın bugünkü ilmî verilere uyan (nutfeden alakaya, alakadan et giydirilmiş kemiklere) geçirilerek yaratılışının sürdüğü belirtiliyor (Zümer Su. 6. ayet). Bu durum ilmî bakımdan "Panametrium, Miometrium, Endometrium dokulu oluşa uymaktadır". Nitekim Mü'nün suresinin 67. ayeti bu durumu, maddi bedeni gelişmeyi ortaya koymaktadır: "O'dur ki (önce) sizi topraktan, sonra nutfeden (sperma), sonra kan pıhtısından yarattı, sonra sizi çocuk olarak annelerinizin karnından çıkartıyor... vb. mealindedir. Bu oluşum Kur'an'da mealen çok açıkça görülmektedir: "13. Size ne oluyor ki, Allah için saygı (göstermek) istemiyorsunuz? 14. Oysa, sizi çeşitli merhaleler (aşamalar) hâlinde yarattık." "Allah sizi yerden bir bitki olarak bitirdi." 18. Sonra yine oraya geri çevirecek ve tekrar çıkaracaktır." (Nuh suresi 71/13, 14, 17, 18. ayetleri). Kur'an-ı Kerim'de insan olarak tekrar dirilişi ve tekrar insan olarak yaratılışı belirten birçok ayetler vardır. Kur'an kâinatın, göğün ve yıldızların yaratılışını da belirtiyor. Bu ayet maddi hayatın oluşumuna, bitkilerin, hayvanların ve nihayet insan varlığının yaratılışına işaret ediyor. Fakat Kur'an insanın gene menşe olarak bir insan varlığından türediğini belirtiyor: Kiyamet suresi 76/36-40. ayetler mealen şöyledir: "36. İnsan, başıboş bırakıldığını mı sanır? 37. Kendisi dökülen meniden bir nutfe (sperma) değil miydi? 38. Sonra kan pıhtısı oldu da (Rabbi onu) yarattı, ona şekil verdi. 39. Ondan iki çifti; erkeği ve dişi var etti. 40. Şimdi bunları yapan Allah'ın ölüleri diriltmeye gücü yetmez mi?" İnsan suresi 76/ A. 1, 2, 3 mealen şöyle diyor: "1. İnsanın üzerinden, henüz kendisinin anılan bir şey olmadığı uzun bir süre geçmedi mi? 2. Doğrusu biz insanı, hâlden hâle geçirdiğimiz karışık bir nutfeden yarattık da onu iştici, görücü yaptık. 3. Biz ona yolu gösterdik; (O) ya şükredici veya nankör olur."

Mürselat suresi 77/20, 21, 22. ayetler insanın yaratılış ve gelişmesine dairdir:

"20. Sizi adi bir sudan yaratmadık mı? 21. Onu sağlam bir karar yerine koyduk. 22. Belli bir süreye kadar. 23. Ölçtük, biçtik. Ne güzel biçim verenez biz." İnsanın akli, yetenekleri de kastedilerek şöyle deniliyor: Tin suresi 95/4. ayet mealen şöyledir: "4. Biz insanı en güzel biçimde yarattık."

Böylece insanı, hiç sebep ve lüzum, hiçbir tam benzerlik (akıl, konuşma, manevi, ahlaki eğilim yönü ve yetenekleri) bulunmayan bir varlıktan çıkarma işine temas etmiyor. Yüzlerce tür, milyonlarca yıl benzer kökünü ortaya çıkartıyor. Bitkiler, hayvanlar arasında karıştırmalar, katmalar olsa da, bir insanın rahmi bulunan bir hayvandan bile insan şek-

linde çıktığı, aynı yetenekleri gösterip yaşadığı ve üstelik yeni nesiller türetme gücünü gösterdiği iddia edilebiliyor mu? İnsanla maymunun birleşmesinden bile aynı ölçüde insan varlığı ortaya çıkabiliyor mu? İnsanın gelişmesi ve oluşumu, Allah'ın bir kanunu olarak Kur'an'da yer almıştır. Fakat maymun, insanın gelişimini milyonlarca yıldan beri gösterememiş, yapı ve davranış bakımından hemen hemen aynı kalmış, yerinde saymıştır.

(Meşrik-i Azam) Orhan Hançerlioğlu'nun *Başlangıcından Bugüne Kadar Mutluluk Düşüncesi* kitabı tamamen masonik bir zihniyetin ifadesi olarak belirmektedir. Tasavvuf ve İslâmiyet hakkındaki düşüncelerinin baştan aşağı yanlış olduğu söylenebilir. İslâmiyet ve Tanrı aleyhtarlığının, hatta İslâm tarihinin çok hatalı olarak belirdiğini görüyoruz. Tasavvufun akılcı ve bilimci bir yolda yürüdüğü iddiasındadır. Hangi tip tasavvuf kastediliyor? Şu cümle yazarın masonik zihniyetinin bir açıklanışdır: "Tanrı'sız edemeyenler, bir Tanrı'yı yadsımaya kalkarlarsa elbette onun yerine başka bir Tanrı bulmak zorunda kalırlar."⁸⁶⁰ Bu kitap üzerinde sayfalarca eleştiri yapmak mümkündür. Fakat buna hem lüzum yoktur hem de yer müsait değildir. Yalnız son sayfadaki sadece dünyevi, maddi çıkarları, bolluğu ve refahı mutluluk sayan "insanın bulunduğu durumla yetinmesi"ni savunan ve aranan mutluluğun dünyevi "kendi kafesimizde" olduğunu öğütleyişin tartışılması yapılabilir. İnsanın üstelik kendi, daha üstün üstatları bile, dünya durumuna razı olmayıp şöyle demiyor mu?: "Masonluk, dünyayı yeniden kurma işine çağırılmış bulunmaktadır, bu da onun gücünün üstünde değildir ama onun nasıl olması gerekiyorsa öyle olması şartıyla."⁸⁶¹ Masonlar inanç, görüş ve keyiflerince bir dünya kurma peşindedir. Allah, yarattığı dünyadan başka mutlak adalet ve kanunun sürdüğü başka bir âlemi, ahreti yaratma güç ve kudretinde değil midir? İnsanın mutluluğu için yaratılışının sebep ve gayesini bilme arzusu, niçin, neden var olduğunu, sonunun ne olacağını düşünmesi önlenebilir mi? Ruh varlığı, ruhun ölümsüzlüğü, geleceği gibi duygu ve inançları, huzur verici düşüncüyü bir yana atmak mümkün müdür? Ölümün korku ve karanlığını yenmek isteğini, ebedi bir âlemi ceffelkalem ortadan kaldırmak neyi karşılar ve neye inandırır, kimi mutlu kılar? Üstelik bu dünya yaratıldığına göre, insan bir defa yaratıldığına göre ve bunların modelleri de, örnekleri de birer defa belli olduğuna göre yeni bir âlem, yeni bir diriliş ve yeni bir yaşam neden olmasın? İnsan Allahsız ve ebedi hayatın inkâr edildiği, insanın manevi temellerinin reddolunduğu bir nizamda mutluluk ne derece mümkün olabilir? Üstelik bu dünya, onun birçok üniversitenin konusuna giren ilimleri ve türlü yaratıklarıyla ve sürülen yaşamla çok garip, acayip ve muamma dolu bir dünya değil midir? Orhan Hançerlioğlu'nun şu ifadesi masonluğun din

ve Allah hakkında asıl düşüncesinin ne olduğuna da bir örnektir: “Bu dünyada sağlanması gereken mutluluğu dünya ötesinde vadetmekle, mutluluk uğruna mutluluktan vazgeçmeyi öğütlemek arasında hiçbir ayrılık yoktur. Bu bakımdan peygamberlerin göksel saltanatıyla filozofların yersel saltanatı aynı açıda birleşiyor.”⁸⁶²

Burada kitabı birçok tutarsızlık ve çelişmelerle dolu olan, önceki Büyük Üstat sayılan Dr. Enver Necdet Egeran'ın kitabındaki yalnız kronolojik ve tarihî bir yanlışa işaretle yetineceğiz: “Türklerde Şamanizm ve onun tefekkür izleri Konfüçyüs ve Buda'ya, Kadim Mısır'a ve oradan Süleyman Mabedi'nin inşa edildiği Kudüs'e yapılmıştır.”⁸⁶³ denilerek dolayısıyla masonluğun Türklerin etkisiyle olduğu belgesiz telkine çalışılıyor. Bir defa Türklerin dinî Tanrı dinidir. Göktürk (Orhun) Anıtları bunun yazılı belgesidir. Şaman; büyücü, sihirbaz, hekim gibi birkaç işi birden yapan ve bazı tabiat güçlerini etkisi altına aldığına kendisini inandırmak isteyen bir kişidir. Üstelik bu tip şaman şekli yalnız bazı Orta Asya boylarında değil, dünyada birçok başka ırktan, başka topluluktan (Kızılderililer, Eskimolar vb.) insanların arasında da bu tip ve bu adla inanç vardır. Şamanizm böyle inançlar için Batı tarafından takılmış bir terimdir. Bir Türk'e hangi dinî inanca sahip olduğu sorulmuş olsaydı, Tanrı inancına sahip olduğunu ve bunun esaslarını baştan anlatırdı. Şamanizm, müstakil bir din değil Maji ile bazı inançları, sosyolojik etkileri karıştırmış, muhtelif din ve dünya görüşünü kaynaştırmış bir inanç ve teknik olarak o kişi tarafından benimsenmiştir. Bu türlü inanç birçok ilkel toplumlarda da görülür. Şamanlık denilen inancın Kuzey ve Orta Asya, Eskimolar, Kuzey Amerika'da görüldüğünü söylemiştik. Bugün nasıl bir İslâm topluluğuna hangi dine mensup olduğu sorulsa, hocanın, imamın dinindenim demezse o zaman da nazar için kurşun döken, yerine göre büyü yapan, şifa sağlamaya çalışan, kendisini vecde getirerek birtakım hareketlerde bulunan insanın dinindenim demezdi. Türklerin dinî yaratan, yöneten, yaşatan, öldüren Tanrı inancısı, ruh, ruhun ölümsüzlüğü ve uçmak, cennet ve cehennem, meleklerle, ruhlarla, cinlere, perilere inançtı. Bu inancın doğruluk ve iyiliğe dayanan namus ve iffete değer veren bir ahlaki temeli vardı. İslâmiyetten önce Türkler muhtelif dinlerin etkisine rağmen gene bu inançları ve Türk töresini korumuşlardır. Necdet Egeran'ın kronolojik sıralama hatası şudur: Konfüçyüs (Kung-Futse)'ün yaşadığı tarih (M.Ö. 551-479), Guatama Budda (M.Ö. 560-480), Kadim Mısır ise M.Ö. birkaç bin yıl geriye gider. Hz. Musa'nın yaşadığı yüzyıl M.Ö. 13. yüzyıldır. Süleyman Mabedi'nin kuruluş tarihi ise M.Ö. 953'tür (bazı kaynaklara göre 967 veya 959). Süleyman Mabedi'nin (Salomon Tapınağı / Beyt Ha-Mikdaş) kuruluşuyla tarih sırası alt üst olmakta ve çok daha sonra yaşayanlar kendilerinden çok önce yaşamış olanlara etki yapar bir hâle

getirilmektedir. Bu kitap çok yanlış açıklamalarla, tutarsızlık ve çelişkilerle, sırf masonluğu şirin gösterme endişesiyle yazılmışsa da, masonluğun içyüzünü anlamak için olumsuz bir etki yapmaktadır.

D. Türlü Masonluk Merkezleri ve Türkiye Masonları

1. Fransa masonluğu, 2. İtalya masonluğu, 3. Anglo Sakson ve İskoç masonluğu önemli merkezlerdir. 4. ABD masonluğu, 5. Evvelce İngiliz etkisinde Mısır masonluğu. Bunlara kısmen ve açıkça dine cephe almamış gibi görünen Sakson kolu ve tamamen din düşmanı, ihtilalci (devrimci) bir öz yapıya sahip Latin kolu (Güney, Orta, Kuzey Amerika) gibi ayrı kollar vardır.

Türkiye masonluğunun tarihini daha önce kronolojik sıra içerisinde görmüştük. 18. yüzyıl ortalarında kendisini alenen göstermişti. İngiltere, Fransa ve İtalyan yapıları olan maşonluk Osmanlı Devleti'nin önce Batı bölümünde localar kurdu. "İstanbul ve İzmir'de kurulmuş ve İngiltere ve İskoçya Büyük Localarına bağlı idiler." "1856'da yabancılar tarafından bir büyük loca kurulduğu anlaşılmaktadır. 1861'de İstanbul'da Güney Jüridiksiyonundan (Birleşik Amerika'da Charleston'da) patent almış bir İskoç Riti Yüksek Şûrası da yine yabancılar tarafından kurulmuştur." 1908 Meşrutiyet'inin ilanında rolü olan masonlar hemen İstanbul'da bir araya gelerek yeni bir obediyaans kurmaya teşebbüs etmişlerdir. Bu hareketle memlekette başka obediyaanslara bağlı münferit localar devri kapanmış bulunuyor. 9 Ağustos 1909'da İstanbul'da Türkiye Büyük Maşırıkı'nın kurulmuş bulunduğunu ve Büyük Üstatlığa Talât Paşanın seçilmiş olduğunu görüyoruz. Bunun "Mısır Prenslerinden Aziz Hasan Paşa Birader tarafından kurulduğunu ve İstanbul'da yerleşmiş bulunan Belçikalı Yosef (Joseph) Sakakini biraderin yardımıyla olduğunu öğreniyoruz. Aynı biraderler bir buçuk ay önce 24 Haziran 1909 tarihinde İskoç Riti Türkiye Yüksek Şûrasını da kurmuş olduklarından Büyük Maşırıkı, bu Yüksek Şûranın vesayeti altında yürütmüşlerdir."⁸⁶⁴ İşte önceki Büyük Üstat Dr. Enver Necdet Egeran açık şekilde masonluğun İngiliz muhibbi bir Arap ile Belçikalı bir Yahudi tarafından yönetildiğini belirtiyor. 1923'te Türkiye Cumhuriyeti kurulmaz masonlar tekrar canlanıyor ve Anglo-Sakson masonluğu paralelinde ve onunla ilişkili Türkiye Yüksek Masonluk Cemiyeti ve Büyük Maşırıkın da Türk Yükseltme Cemiyeti adlarıyla örgütlendiğini görüyoruz. Fakat "Dünya Düzenli Masonluğuna geçilememiştir. Düzensiz durumda iç kavga ve kargaşalıklarını yenemeyen bu mason örgütleri Büyük Üstatlarının emriyle 1935 yılında kapatılmıştır."⁸⁶⁵ Hâlbuki bunun kapatılmasını reisleri Op. Dr. M. Kemal'e emreden ve

masonluğu Türkiye için zararlı ve tehlikeli gören Atatürk olmuştur. “13 sene uyumuş” olan masonlar 1948’de Türk Mason Derneğinin yeni localar kurmasıyla faaliyete geçmiştir. “İskoç Riti”ne bağlı Türkiye Yüksek Şûrası gittikçe güçlenmiştir. 1956 yılında Büyük Ünitede 2.500 kadar üyesi bulunan ve beratları Yüksek Şûraca verilmiş olan 29 Kırmızı Loca⁸⁶⁶ faaliyeteydi. Büyük Üstatlığa en saygıdeğer Ahmet Salih Korur Birader, Türk masonluğunun Dünya Düzenli Masonluğu içinde⁸⁶⁷ yerini almasına, yani Türkiye masonluğunu dış merkezlere bağlayıp oradan beratların onaylanmasına çalışıyor. Masonların bir kısmı bu yolda, bir kısmı da berat almadan yerli kalmaya çalışıyorlar. 1949 yılı martında İskoçya Büyük Locası en saygıdeğer eski Büyük Üstat’ı Lord Macdonald ve pek saygıdeğer büyük katibi Dr. Buchan biraderler, Orta Doğu⁸⁶⁸ teftişini Türkiye’ye kadar uzatıyorlar ve yabancı merkezler Türkiye’de 8’i Ankara, 17’si İstanbul, 7’si İzmir’de olan 32 localık grupla ilişkiler kuruyorlar.⁸⁶⁹

Yabancı büyük locaların mesela İngiltere Birleşik Büyük Locasının yerli büyük locaları tanınması ve onların beratlarının sayılması, düzenli tanınması için birtakım maddelere uyulması gerekiyor. Bunlar özet olarak; 1. Menşenin muntazam olması yani yabancı büyük localarla masonik nizamla uygunluğun onaylanması, 2. Kâinatın Ulu Mimarı’nı tanıma (Hiram baş ustaya inanma), 3. Eski mason ritlerine ve derecelerine mutlak uygunluk. Çok dikkat edilecek önemli husus mason anlatışıyla şudur: “Masonluğun üç büyük aydınlık kaynağını teşkil eden Kutsal Kitap, Gönye ve Pergel’in Büyük Locanın veya ona bağlı locaların çalışmalarında görünür şekilde daima hazır bulundurulması şarttır; bunlardan en önemlisi Kutsal Kitap’tır.”⁸⁷⁰

Bu noktaya çok dikkat edilmesi gerekiyor. İşte masonluğun Kutsal Kitabı, Yahudiliğin 39 kutsal sayılan ve kitabımızın birinci cildinde çok kısaca tahlil ve eleştirisini yaptığımız kitapla buna eklenen Hristiyanlığın 27 kitabıdır. Cem’an tek ciltte 66 kitap eder. Burada esas temel Yahudi geleneği, Yahudi Kutsal Kitabı olup Yahova, Süleyman (Salomon) Mabedi ve Baş Mimar Hiram Usta ve Yahudi dinî-millî geleneği ve onunla ilgili David kalkanı veya diğer adıyla Magen David gibi 6 köşeli yıldız semboller ve İbranice birtakım harf ve kelimelerdir.

Bugün Türkiye’de, birçok şehirde geniş caddelere, bulvarlara Mithat Paşa ve Talat Paşa adlarının konulmasının kaynağı dikkat, ibret ve hayretle düşünülmeli ve arka planda ne oyunların oynandığı, neler düzenlendiği anlaşılmalıdır.

Azmi Selen’in “Türkiye Masonluk Tarihinden Bilinmeyen Hakikatler” adlı makalesinde dikkate değer ifşaat vardır. Mahmut Esat Bozkurt ve Fevzi Çakmak’ın masonlara karşı mücadeleleri anlatılmaktadır.

Atatürk mason localarını kapatmak için fırsat aramaktadır (1927, 1930 yılları) (*Tarih Dünyası* Sa 1, 2. 1 Aralık 1964).

E. Masonluğun Özet Olarak Umumi Eleştirisi (Tenkidi)

Masonluğun gizli yönleri onun hakkında daima büyük şüphe ve tereddüdü, hatta endişeyi çekmektedir. Bu durumuyla ayrıca ilkel bir inanç örneği belirtiyor.

1. Kapalı Gruplarda Erdirme Törenleri

En modern memleketlerde bile yapılagelmektedir. Bu konuda Farmason (Fran-Maçonnerie) Derneği Batınlığın uzun süren vârisi durumundadır. Gizli dernekler, daha çok ilkel toplumlarda görülür.⁸⁷¹ "... Gizli derneklerin çağımızda en etkili ve ilgi çekici bir örneğinin masonluk"⁸⁷² olduğunu söyleyen din sosyologu Prof. Dr. Mehmet Toplamacıoğlu, "Masonluk gizli nitelik ve kendine öz sırları bulunan uluslararası bir derneğin adıdır." demektedir ve onun gizli yönüne işaret etmektedir.⁸⁷³

2. Mason Törenleri (Initiation)

Örgüte veya tarikata üye olanlar için çok eski çağlardan kalma törenler yapılır ve girenler gizliliği saklayacaklarına, sır tutacaklarına ant içerler. Türlü semboller ve tuhaf törenler icra edilir. Burada törenler ve konuşmalarda geçen bazı kelimeler İbranicedir. Hatta semboller için de Yahova, Adonay (Yahudi Tanrısı) alkış kelimesi, Salomon Mabedi, yapı ve işaretleri ve Hiram hikâyesi hep bu törenlerin merkezinde yer almıştır.

3. Masonluk Sembollerinin Tahlili

Sembolün; soyut bir kavramı somut şekillerle belirtmek üzere kullanılan ve bir şeyi tanıtan ve temsil eden biçim, eşya veya işarete denildiğini hatırlayalım. Bilhassa üçgen ve altı köşeli şekil, bugün İsrail devletinin bayrağında yer alan 6 köşeli iç içe geçmiş iki üçgen (Magen David) masonluğun en önemli sembollerindendir. Masonluk sembollerinden Yahudilik ve Salomon Mabedi ve yapımı ile ilgili semboller ve törenler başta gelir. Bunlara sözde geniş tasvirlerle anlamlar verilir. Üçgen işaretinin ortasında çok zaman İbranice yazı yazılmaktadır. Keza, bazı Hristiyan ülkelere mensup olanlar kendi rumuzlarını ve bazı mason derecelerini, Hristiyanlık adlarını da buna katmışlardır. Buna şaşmamak gerekir. Zira Yahudiliğin kutsal kitaplarını, Hristiyanlar kendi kutsal kitaplarının bütünü içinde görmeye alışkındırlar. Kutsal Kitap deyince bu 66 kitap koleksiyonunu anırlar. Yahudilik bunda esas alınır.

4. Masonluk Beynelmilelci, Kozmopolit, Kökü Dışarıda, Milliyetçilik Anlayışına Karşıdır

Masonluk, milletlerarası (enternasyonal), kozmopolit bir yapı ve kuruluş içindedir. Orada başka dillerle konuşmalar yapılır. Bilhassa Türkiye'deki kurulmuş örgütler böyledir. Millî kök ve kültürün dışına çıkmak, hatta onu tahrip etmek bazılarının hedefleridir. Yalnız İsrail'de masonluk millîdir. İsrail'de enternasyonalizm, kozmopolitlik mevcut değildir. Yunan masonluğu kısmen millîdir, İngiliz, İskoç, Fransız, İtalyan, ABD vb. masonluğunda o devletin çıkarlarını da düşünürler. Türkiye masonlarının çoğu din ve milliyetten, millî kültürden, millî siyasetten kopmayı ilericilik, insanlık, hümanizma sayarak bir gaflet ve sapıklığın muhtemelen bir kısmı farkında olmayarak içindedir. Şu kelime oyunları dolu mason ifadesinin son cümleleri onların bütün içyüzlerinin kapalı bir itirafı sayılmaz mı: "Gerici dincilik yerine aydın dindarlığı terviş eden; millî olmak vasfını ham milliyetçilikle karıştırmanın; hümanist olmakla beraber teizmle olan bağını koparmayan masonluk." "Mason, esaslı bir düşünür ve kudretli bir eylemcidir." "Dengeli mason sistemi her türlü aşırılıklara karşıdır." "Ulvi bir tek ahengin bu çatlak sesleri insanlık duygularının akort edilmesiyle bir anda ortadan kalkar. İşte bu akordu yapmak masonların ana görevidir."⁸⁷⁴

Türkiye'de masonlar Türkçeye bile bağlı değildir. Türkiye Büyük Mason Mahfili Bültenleri, Türkçe, İngilizce, Fransızca, Almanca ve İtalyanca olarak yayınlanmaktadır. Mason Maşrık-ı Azamı Dr. M. Kemal Öke'nin Atatürk'e bile "her memlekette insanlık idealinin tahakkukuna çalışan entelektüellerin bir araya gelmesine, yaklaşmasına hizmet eden" bir örgüt olduğunu kapalı şekilde söylemesi bile yeterlidir. Üstelik birbirine düşman iki devletin mason tebaası birbirine kardeş sayılır ve birbirlerini korumaları emredilir. Aynı milletin, aynı soyun evlâdı kardeş sayılmaz da, mason olan ve o millete düşman olan bir devlete mensup kişi kardeş sayılır, benimsenir; bir Fransız bir İngiliz, bir Yahudi bir Yunan, bir Çingene vb. mason onun kardeşi bilinir. Bu, enternasyonalist durumu ve millet ve milliyetçiliğe karşı oluşu belgeler. Esasen kökü, zihniyeti gibi adı da yabancıdır. Masonlar kozmopolittir. Millî kültür onlara göre ikinci plandadır. Millî tarihi benimsemezler. Millî hukuk, millî geleneklere, millî siyasete ve millî ülkeye karşıdır. Hatta millî devlet, millî vatan ve millî istiklali bile küçümserler.

5. Masonluğun Kardeşlikten Anladığı

Masonluk, sözde ve boşlukta bırakılan bir insan kardeşliği kavramını ileri sürer görülmekle beraber, kardeşliği yalnız kendi dernek ve örgütlerine bağlı olanlara gösterir. Zaten masonluğa mensup olanlara bira-

der, kardeş diye hitap edilir. Bu kişi, dini, dili, tarihi, milliyeti, kültürü ayrı olanı masonun kardeşi sayar da, dili, dini, tarihi, milliyeti vb. aynı olmakla beraber mason örgütüne girmemiş kimseye kardeş demez. Ona göre o haricidir, dıştakidir.

Masonluğun bu kardeşlik anlayışı İslâm dinindeki kardeşliğe de aykırıdır. Bir mason için bütün yabancılar masonsa kardeştir de; bir Türk, bir Müslüman mason değilse kardeş sayılmaz.

6. Kur'an-ı Kerim'de En Üstün Din Kitabının Kur'an Olduğuna ve İslâmın Gerçek Din Bulunduğuna Dair Ayetler Vardır

Kur'an'ın Allah inancı ve anlayışı ile bazı masonların "Kainatın Yüce Mimarı" dedikleri varlık arasında çok fark vardır. Zira İslâm'da Allah'ın adları, sıfatları bellidir. Yalnız plan ve ölçüye göre yaratan değil, yöneten, yaşatan, öldüren ve ahret âlemini, cennet ve cehennemi var eden, insan aklını ve ruhunu yaratan, kıyameti buyuran, insanları tekrar diriltecek olan en üstün, her şeye kadir, rızık veren, latif olan, esirgeyen, bağışlayan, cezalandıran, mükâfatlandıran, kendine özgü kudretiyle gören, işiten, bilen, göklerin ve yerin, bütün arşın sahibi olan en yüce varlıktır. Kendisi İlk ve Son olan, âlemi yoktan var eden, en üstün varlıktır, vb.

Masonluk İslâm dinine ve öğretim ve eğitimine aslında karşıdır. Yahudilikten başka dinlere karşıdır. O, sanki laikmiş gibi görünür, koyu bir taassup içindedir. Tam bir gizli yönlü dinî kılıklı örgüttür. Onun için yaşama başlangıcı örgüte girişten başlar, yardımlaşma, mevki almada, liyakat, kabiliyet yerine mason olmak geçerlidir. Belki de laikliğe en aykırı inanç masonluktur. Laiklik perdesinde geliştirilmek istenilen birtakım laikliğe aykırı mutaassıp tören, konuşma, emel ve hedefleri vardır. Masonluk kendisinden başka her şeye karşıdır. Yalnız Yahudiliği tenkitten özenle sakındığı gibi onun birtakım esaslarını da kendi yapısına almıştır.

7. Masonluk Ahlakı da Muallaktır. Müeyyidesi Beşeridir, Köksüz ve Dayanıksızdır. Uydurma Kavramlardan İbarettir. Allah'ın Belirttiği Ahlaki Esas ve Temel Dışındadır.

Onlar soyut birtakım beşeri, sözde akli ve sadece kendi arzularına göre düzenlenmiş sözlerden ibarettir. Çıkarıcılık, bencillik bunun içindedir. Zira mason ahlakında insan sayılan, sadece masondur. Ona yardım zaruridir. Liyakat ve fazilete, bilgi ve çalışmaya bakmadan bir mason ve bir mason olmayan kişiyle karşı karşıya kalınca muhakkak masonu seçerler. Bu bir bakıma ahlaka da karşı bir davranıştır.

8. Masonluğun Hürriyet Anlayışı

Masonluğun hürriyet anlayışı, yalnız kendisine hürriyeti ve özgürlüğü tanımasıdır. Karşı fikirleri, gericilik, ilme karşı, çağ dışılıkla, insanlığa karşı oluşla itham eder ve damgalar. Kendi inancına karşı olanları sindirme; fırsat ve imkân olursa yok etme, siyasi, içtimai hayat ve mevki-lerden uzaklaştırma, silme hedefidir. Sözde demokrasi taraftarı görülmesine rağmen aristokratik ve oligarşik bir doğrultuya yönelmişlerdir. Hürriyet yalnız kendi zihniyetlerinin hakkıdır.

9. Tolerans Anlayışı

Tolerans yanlısı görünürler. Fakat bu tolerans (hoşgörü) yalnız kendi masonluk inançlarına dairdir. Masonluk dışındaki insan, harici, hatta doğmamış, olmamış sayılır. Kendilerine karşı olanı hatta ailesini elle-riindeki her çeşit imkân ve fırsatı kullanarak siyasi, içtimai, kültürel, mali, iktisadi hayattan silip atmak isterler. Hatta hayati tehlike içinde bırakırlar. Masonlar kendilerini toplumdan bile ayırırlar. Özel –çok zaman 6 ayda bir değişen– işaret ve parolalar kullanırlar, birbirlerini öyle tanırlar.

10. Masonluk ve Eşitlik İlkesi

Masonluk kendisinin eşitlik yanlısı olduğunu söyler. Bu düpedüz gerçeğe aykırıdır. Daha başlangıçta mason olanla mason olmayanı ayırır, asla eşit tanımaz. Ona kardeş demeyen, harici sayan, olmamış, doğmamış gören hiç onu eşit sayar mı? Eşitlik kendi aralarında bile mevcut değildir. Çok koyu bir itaat ve baskı, çok koyu bir meratip sırası ve dereceler, itirazsız, tahlilsiz kabul mecburiyeti vardır. Masonlukta sınıf ve rütbe farkları çok önemlidir. Masonluk imtiyazlı bir durum gösterir. İşe alınma ve terfilerde masonlar korunur, işaretleşip anlaşırlar. Bu durumda elbette masonlukta ahlaki eşitlik anlayışı yoktur. Hatta kadınlar bile erkeklerle eşit görülmezler.

11. Masonluk Cihan Diktatörlüğü Peşinde midir?

Masonluk kendisini, cihana hâkim olacak ve mason diktatörlüğünü kuracak, beynelmilel sermaye ve servetleri denetimine alacak bir din hüviyetinde, fakat sanki felsefi, insancı, akılcı, medeniyetçi, vicdan hürriyetçisi, eşitlik, adalet ilkelerini gerçekleştirme yolunda bir düşünürlük davranış ve hareketi olarak gösterir. Acaba kimin için, hangi emperyalizm için bir cihan diktatörlüğü kurulmak istenir? Bunu hür muhakemeye ve düşünce yeteneğine ve gereken bilgiye sahip kimse-ler cevaplandırabilirler.

Bazı yerlerde masonluk, aslında karşılarında engel gördükleri her şeyi başta o toplumun geçerli dinî inancını, milliyet duygu ve bilincini, millî kültürünü, millî görüşünü ve millî ülküsünü saf dışı etmek için çok sistemli uğraşırlar. Din ve milliyet sentezine karşı çıkarak, birbiriyle bunları çatıştırmaya uğraşırlar. Sağ-sol çatışmasıyla, bölünen kuvvetleri zaafa uğratan türlü inançlara, topluluklara kâh onu kâh ötekini tutarak bazen ikisine de karşı çıkarak yerine göre galip gelme yolunda, sistemli ve sabırlı bir yayın, konferans, demeç, bildiri ve kadrolaşma, devletin en önemli mevkillerini ele geçirme yolunda büyük mesafe kat ederler. Siyasetle uğraşmadıklarını ileri sürerler. Bu yalnız kendi mahfellerinde parti mücadelesi, tartışması yapmadıklarını belirtiyorsa doğrudur. Localar da, mahfeller de, mason mabetlerinde karşılıklı partililik için çatışmayı, takışmayı önleyici tedbirler almışlardır. Fakat dışarıda her partiye sızma ve özerk olsun olmasın her kurumda başrolü oynamaya dikkat ederler. Devletin siyasetini üst yöneticiler denetim altına alır, kendi hedeflerine göre yolu açmaya ve siyasi iktidarı etkilemeye uğraşırlar. İhtilallerde de masonluk, yer, zaman, imkân, kadro, fırsat gibi şartlarla gerektiğinde rolünü oynar. Bunu bilen en üst sınırlı bir lider grubudur. Diğerleri buna bazen bilmeden alet olurlar. Zaten bu esrareniz merasim, devamlı toplantı, konuşma, okutma, yetiştirme onları şartlandırmıştır. Dogmatik, hatta bir robot hâline getirme özentisi vardır. Zihnî yapıları, muhakeme güçleri, aynı tip ve kalıba göre çalışmaya alıştırılmak istenildiği iddia edilmektedir.

12. Masonluk Çağ Dışı ve Gerici midir?

Sembolleri, efsaneleri ve törenleri bakımından masonluğun çağ dışı ve çok geri bir sistem olduğu açıktır. Yalnız buna felsefi bazı unsurlar katarak çağ dışı ve gerici tutumlarını örtmeye, gizlemeye çalışırlar. Eski Mısır ve bilhassa Yahudi dinî etkisinde olan masonluk kendisini hatırlamayarak diğer inançları küçümser. Tutucu ve gerici bir yapı içinde olduğu hâlde bu kusurunu örterek başkasını daima tutuculuk, gericilikle damgalar.

13. Masonlar Kimleri Niçin Desteklerler?

Masonlar din ve milliyet aleyhine, Marksist-sosyalist-komünistleri, gizli veya açık desteklerler, mükâfatlandırır, ödüller dağıtır, şöhretlendirirler. İç düzeni karıştırarak kuvvetleri zaafa uğratar, dikkatleri başka noktaya çekerek istedikleri yöne doğru şekil vermek isterler. Türkiye’de Marksist-sosyalistlerin koruyuculuğunu çok zaman kapitalist masonlar yapmışlardır. Sağ ve sol kavgası, İslâmcı-milliyetçi çatışmalarının, onların etkileriyle olduğu söylenebilir. Her milletin siyasi hayatını etkilemek veya hâkim olmak masonluğun gerçek hedefidir.

Bunun için kendilerine en yakın gördükleri din ve milliyet düşmanı kimseleri, maddeci ve enternasyonalistleri daima desteklemiş, korumuşlardır.

14. Masonluk ve İlim

Masonluk, gerçek ilimci ve hakikat yolunda samimi bir araştırmacı değildir. Olayları, olguları saptırıp kendi inanç ve görüşlerini ispat etme çabasıdadırlar. İlmî verileri ve kurguları saptırma ve yorumlarla kendi düşünce doğrultularında kullanmak isterler. Asla objektif değildirler. İtikatlarını propaganda etmek için ilmi araç olarak kullanırlar.

15. Masonluğun, geriden yönetilerek, toplumları bunalımlara sürüklediği ve yıkıcı akımları, zararlı hareketleri kendi hedefleri için alet olarak kullandığı öteden beri söylenmektedir. Böylece bir milleti iç çatışmalarla, sağ-sol kavgasına yönelterek, zaafa uğratmak istediği ileri sürülüyor. Fikirleri maddeci, tabiatçıdır, din ve Allah'ı, dine dayanan ahlaki inkârcılara fırsat ve imkân hazırlayarak kendi hedeflerini dolaylı olarak gerçekleştirmeye çalışırlar. Eğitim ve öğretimi, iktisadi düzeni kendi inanç ve hedeflerine uydurmak en büyük arzularıdır. Bütün bunların içinde masonluk güçlü ve dokunulmaz kalır. Artık mason aristokrasisi ve o yurttaki rejimin adı ne olursa olsun mason oligarşisi denetim ve yönetimi eline almak hevesinde olup iktisadi hayatı, bazı bankaları denetimine almak ister. Millî gelirin adilane dağıtımını, bu yönden içtimai adalet, iktisadi temel hakkında ayrıntılı açıklamalardan kaçınırlar. Zira işlerine gelmez. İktisadi görüşleri aslında istismarcı, sömürücü liberalizme dayalı kapitalist bir sistem olduğu hâlde, bunu ustalıkla örterler. Masonlara iktisadi planları sorulmalıdır. İthalat, ihracat, bankacılık vb. işler hakkında iktisadi görüşleri istenmelidir. O zaman bunun arkasında neyin, nasıl olduğu ortaya çıkacaktır.

16. Masonluk ve Yahudilik

Şlomo (Süleyman) zamanında, Yerusalaym (Kudüs)'da yapılan Salomon Mabedi'nin (Beyt Ha-Mikdaş) baş ustası Hiram hikâyesi masonluğun merkez noktasını teşkil eder. Onların kutsal kitapları localarda baş mevkidedir. Dul kadının çocukları, Yahudilikte de, masonlukta da vardır. Yahudi sembolleri (günümüzde İsrail bayrağında bulunan 6 köşeli, iç içe geçen iki üçgen işareti) masonluğun önemli işaretlerindendir. Bu işaret dernek mühürlerinde de bulunur. Ayrıca eğer yerli masonlar biraz Yahudi dinî ve tarihini bilselerdi, birçok sembol, söz ve yazının, derecelerin Yahudilikle yakın bağlantısını anarlardı. J harfi ve doğrudan doğruya İbranice "Yahova" yazısı ve diğer İbrani kelimelerin onun kökünün ve özünün tamamen Yahudi geleneğine bağlı oluşunun

açık belge ve kanıtlardır. Esasen masonlara İsrailoğullarını, Yahudileri sevdirmek bu konuda tabii bir sonuç olarak görünüyor. "Bir Yahudi örgütü olarak başlayan dernek, daha sonra Yahudi olmayanları da içine almıştır."⁸⁷⁵ denilmektedir. Esasen Yahudi liderler, başka memleketlerin insanlarından faydalanarak, onları masonlaştırarak kendi emellerine kullanmalarını bir gaye olarak bilmişlerdir. Zaten Tevrat'ta geçen mabet ile mason mabedi birbirine benzemektedir. "Boas ve Jakin" sütunları vb. aynıdır. Masonluğun kutsal saydığı kelimelerin çoğu Yahudilikten gelmez.

Masonluğun kökünün dışarıda oluşu kendi sözleri ve eserleriyle övünmelerinden anlaşılmaktadır; bağlanmaya, tanımaya uğraştıkları dış merkezlerle ilişki kurmaları, ziyaret ve teftiş olunmaları kendi itiraflarıyla sabittir. Ayrıca tüzük ve derece törenlerine ait kitapların ilk sayfaları bunu kesinlikle belgeler. Yüksek derece ve mevkiler Yahudi veya Yahudi dönmelerinin elindedir. Üst denetim, üst yönetim onlardır. Her ne kadar bazı yabancı mason locaları sanki daha fazla Türkiye'den millî imiş gibi görünürlerse de sonunda Yahudi-İsrail çıkarlarına karşı bir tutum takınmaları onlardan beklenemez.

Kont Leon Do Ponseri "Başlangıcını 1789 Fransız İhtilali'nden alan modern Demokratizm âlemi 150 yıldan beri birbirinden az veya çok esrarengiz iki kuvvet olan masonluk ve Yahudiliğin etkisi, yargısı ve yönetimi altındadır." demektedir. Esasen Yahudiler her tarafta masonluğun gelişmesine hizmet etmişler ve localarda en yüksek, en önemli dereceleri almışlardır. Türkiye'de de Yahudiler veya Yahudilikten döndüğü söylenen tahsil sahibi kişilerden çoğu, tarih boyunca masonluk içinde yer almışlar ve böylece masonluğu istenilen hedefe yöneltmişlerdir.

Kanaatimizce masonluk, Yahudiliğin yandaşı durumunda ve bazen locanın bağlı olduğu emperyalist devletin millî çıkarları doğrultusunda bir rol oynamaktadır. Fakat daima Yahudi ve İsrail çıkarları başrolü bırakmamaktadır. Buraya dahil olanların bir kısmının bunu bilmiş, anlamış durumda olmadan sanki felsefi, içtimai, insani, barış yanlısı, hürriyetçi, yardımcı bir sistemi izledikleri inancı içinde olmaları da mümkündür.

Masonluk komünistleri destekliyor

Bazı masonların komünistleri desteklemesi dikkat çekicidir. Onları öncü, militan olarak kullanıyorlar.

Mason yan kuruluşu olduğu ileri sürülen Rotary Kulübünün (merkezi ABD, 1905) 151 memlekette 17 bine yakın kulübü ve bir milyon rotaryen vardır. Lions da aynı mahiyettedir.

F. Masonların Tasnifi

Her masonu, Yahudilik ve siyonizmin etkisinde veya emrinde çalışıyor kabul etmek elbette hatalı olabilir. Bir masonun yayın, söz, iş ve tutumuna bakmak, kimleri, neden, nasıl koruduğunu gözlemlemek gerekir.

Niçin, neden ve kimler mason oluyorlar? Bunun çok dikkatli ve sabırlı bir çalışmayla incelenmesine ihtiyaç vardır. İslâmi ve millî bir eğitim ve öğretimin olmadığı veya çok zayıf olduğu, maddeci, tabiatçı bir anlayış ve inancın onun yerine geçtiği yerlerde bazı kimseler bu boşluğu sapık, Marksist-sosyalist-komünist bir ideoloji ile, bazıları masonlukta vb. arayabilirler. Masonları dikkatle incelersek bazı örneklerle, kişilerle karşılaşmak mümkündür. Zararsız, kendi hâlinde hatta nezaket ve yumuşak gönüllülüğü çelebi hâli ile bu örgüte katılmış olanlar da bulunabilir. Pek seyrek de olsa ya millî veya İslâmi konularla ilgilenenler ve bu konuda yazı yazarlar da görülebilir. Çok zaman bazı noktalarda saptırıcı, hatalı yorumlar yapıldığı da vakidir.

Mason olduğu iddia edilen kişinin, kaydı sahte olabilir veya hiçbir belge olmadan propaganda için masonlar bazı ünlü kişileri kendilerinden gösterme taktiğini uygularlar. Bazı karşı görüşteki kişiler de kendi ölçülerine göre, belgesiz, kanıtsız, tanıksız birisini kendilerine hasım saydıkları için –tutumu tamamen aykırı, karşı olduğu hâlde– mason ilan ediverir, listeye katıverirler. Bunun için çok dikkatli ve dürüst, araştırmacı olmak ve masonluğu iddia edilen kişinin inanç, tutum ve davranışlarına bakmak gerekir.

Masonları ikiye ayırmak mümkündür: 1. Zararlı masonlar (aktif mason), 2. Zararsız mason (pasif mason).

1. Zararlı Masonlar: Masonluğun Yahudi dünyasına, İsrail'in çıkarına ve sömürgeci emperyalist devletlere hizmet ettiğini, kozmopolitliğini, İslâmiyet, İslâm ahlakı, Türk milliyetçiliği ve millî ülküye karşı olduğunu bilirler. Bunların çoğu soy ve kültür bakımından kendilerini o memleket, o millete mensup tanımazlar. Dinî ve millî bir kök, bilgi ve anlayışları gelişmediğinden, kendi çıkarları, mevki, makam, para, şöhret, terfi, ilerleme (siyasi, iktisadi mali) vb. maksatları bilerek alet olurlar. Bunlar, kozmopolit, bencil, zevkçi ve konforcu tiplerdir. Millî ve dinî bilgi ve inançlara sahip olmadıklarından, üstelik maddeci ve tabiatçı bir anlayış içinde yetiştiklerinden, bu yolu, felsefi, cemiyetçi, barışçı, insancı bir sistem sanarak tutarlar. Beynelmilel, geniş bir tarikat örgütünden ve onun sağladığı beynelmilel destekten faydalanmak isterler, aynı zamanda yalnızlıktan sıyrılıp bir de felsefi saydıkları bu inanca bağlanıp ona hizmet ederler.

2. Zararsız Masonlar: 1. Dostluk, kardeşlik, barışçılık, hürriyetçilik (özgürlük), eşitlik, hoşgörü (tolerans) sözlerini ciddiye alan, adalet ve insanlık gibi kavramların, kültürel ve felsefi, akılcı, ilimci, medeniyetçi bir temelin burada bulunduğu inanan ve derin bir inceleme ve araştırma yapmadan, boşluk içinde bunlara tutunmayı faydalı ve doğru sananlar. 2. Emrivakilerle, arkadaşlık hatırını kıramadığından veya amirlerin ve yetkili kişilerin nüfuz ve telkiniyle masonluğa girenler. 3. Masonluğun emellerine hizmet etmeden, onun, içtimai, siyasi, iktisadi desteğini sağlamak ve sadece millete zarar vermeden kendi çıkarını gözetenerler. 4. Masonluğa girdikten sonra onun içyüzünü anlayarak, çekilmek veya onunla mücadele etmekten çekinen, pasif kalanlar. 5. Merak ve öğrenmek maksadıyla, gizli şeylere karşı istekli olarak, masonluğa girenler. 6. Görevli olarak masonluğun içyüzünü anlamak üzere sorumlu ve yetkili devlet adamlarının bilgisi altında bu örgüte girenler. 7. Masonluğun içyüzünü anlamak için bu tarikata girenler.

Bir masonun, zararlı olup olmamasında bilhassa durumu, tutumu, davranışı ve inancı çok önemlidir. Değerlendirmede en güçlü ölçü de budur. Görevliler dışında bu türlü masonluğa girişin sonuçlarının ve girdikten sonra söz veya yazı ile yapılan telkinlerin düşünülmesini ve bir nefis muhasebesinin yapılmasını, yanlış veya aldatılışın tahlilini ve ona göre olumlu olarak davranılmasını temenni ederiz. Zira masonluk budur ve yolu Türkiye'ye zararlıdır, hatta yıkıcı, bölücü bir yapı ve davranış gösterebilir.

G. Türkiye'nin Durumu: Türkiye'de Zararlı veya Yıkıcı Akımlar, Örgütler

Tarih boyunca Yahudi düşünür, bilgin ve filozofların nasıl, ne gibi nazariyelerle (kuram, kurgu) ortaya çıktıklarını, insanlığa neler getirmek istediklerini bir sıra hâlinde gözler önüne sermeye çalıştık. Yahudi teşkilatını ve hedefini belirtmek istedik. Burada şöyle bir soruya cevap aramak gerekiyor: Acaba bazı kişilere ve örgütlere bakarak meselenin tek sorumlusu olarak Yahudi düşünür ve örgütleri görmek mümkün müdür? Dünya üzerinde muhtelif zararlı, yıkıcı örgütler, çalışmalar mevcuttur. Bunların bazılarını Yahudi etkisi olmuştur, Yahudi Yüksek Komitesi bunları kendi hedeflerine uygun şekilde, kendilerine hizmet edecek şekilde kullanmaya çalışmaktadır. Fakat bütün teşkilatın Yahudi yönetim ve denetiminde olduğunu kabul etmek için ciddi belgelere, kanıtlara ihtiyaç vardır. Birçok örgüt kendi hedef ve doğrultusunda çalışmaktadır. Bunları kısaca belirtmeden önce şunları eklemek istiyoruz: Elbette Yahudi kendi hedef ve gayesi için çalışmaktadır. Buna karşı

diğer insanlar, akıl, bilgi ve denemeleriyle kendi öz hedefini bulup o doğrultuda ilerlemeyi, o yönde gitmeyi başarmaya çalışmalıdırlar. Burada sorumluluk ve suç ortaktır. Şayet düşünce, hayat ve görüşümüzün düşmanı varsa, önce biz kendimizi tanımalı, kendimize dost olmalıyız. Kendimize ve kendi milli, içtimai, hak ve doğruluk temelimize dönmeliyiz. Başkalarına bağlı, başka yönlelere dönük, Amerika Birleşik Devletleri, Fransa, İngiltere, Almanya, Araplar, İran ve Moskova veya kızıl Çin'e dönük değil, Türk'e ve Türklüğe yönelmeliyiz. Kendimizi tanımalı, kendimizi bulmalı ve kendi hedefimizi bilmeliyiz. Bütün bunlardan sapmış, gerçek bilgiye ters, gayretten uzak, işlerden gafil kalıp fikir ve içtimai mücadeleyi dinamik bir tutum ve anlayışla başarı ve zafere götüremiyorsak bunun bize ait sebeplerini, koruma ve tedbir alma çarelerini aramalı, millî ve aynı ölçüde insani ve hayati büyük zafere giden yolu açmalıyız. Önce ne yapmak, nereye ulaşmak istediğimizi bilmeli; eğitim ve öğretilimi, hakiki tarih şuurunu, millî kültürü ve millî ülküyü benimsemeli ve gerçek ilim ve her iyi konuda tam bir örgütlenme ve yılmayan bir çalışmayı sağlamalıyız. Bunları yapmadan suçu Yahudi'ye veya onun yönettiği örgütlere yüklemek, yeterli bir savunmayı sağlayamaz.

Önce Türkiye için zararlı, yıkıcı, bölücü, faydasız örgütleri tanımamız gerekiyor. Bunlar, yurdumuz içinde ve Türkiye dışında olmak üzere faaliyet hâlinindedir.

Örgütleri pek özet olarak 11 bölüme ayırabiliriz: 1. Yabancı –emperyalist– örgütler. Haber alma servisleri, ajanlar ve casuslar, baltalama hareketleri... 2. Marksist-sosyalist-komünist isyancı (kendilerini devrimci gösterirler) örgütler, bunların yayın, dergi, gazete, kitap; plak, band vb. yayınları. İş yerlerine, eğitim ve öğretim kurumlarına, öğrenci yurtlarına, sokağa ve imkân bulurlarsa kışlaya çengel atma çalışmaları. Soygun, vurgun ve kanlı baltalama, tedhiş hareketleri düzenleme hücreleri, sınıf savaşı çıkarmak ve Türkiye'yi bir iç savaşa sürüklemek isteyenler, Komünist Rusya'ya, Moskova'ya veya kızıl Çin'e-Pekin'e dönük çalışmalar. Sendika, dernek ve türlü mesleki destek kuruluşlarla beslenirler. 3. Türkiye'yi bölmek, parçalamak isteyen, bağımsızlık, özgürlük maskesi altında Türkiye'yi bir iç savaşa sürüklemek hırslı olanlar. Bu gibi örgütler ırkçı, bölgeci faaliyetlerde bulunurlar. 4. Kozmopolit- enternasyonalist örgütler. Avrupa Birliği veya Dünya Devleti Kurma peşinde görünenler. 5. Siyonist-Yahudi Yüksek Komitesi emrindeki örgütler. Dünya Yahudi çıkarları ve İsrail'i destekleme örgütleri. 6. Beynelmilel mason diktatörlüğü peşinde örgütler, Yahudi Yüksek Komitesi ve Siyonist etkiler ve denetimler belirlemektedir. Sermaye sömürücülüğü de hedefleridir. 7. İslâmiyet dışındaki dinlere ait örgüt-

ler, misyoner teşkilatlar. 8. Beynelmilel sermayenin iktisadi maksatlı örgütleri. 9. Kirli, yasak işler örgütleri (kaçakçılık, silah, mermi, uyuşturucu maddeler vb.; beyaz kadın ticareti, fuhuş, şehvet örgütleri, yayın kuruluşları). 10. Kültür emperyalizmi peşinde çalışan millî kültür düşmanı ve kendi kültürlerini yaymak üzere kurulan örgütler. 11. Ermeni örgütleri vb.

Türkiye'nin yaşama ve yükselme yolu kendisini çeşitli tehlikelere karşı savunmasıyla ilişkilidir. Bunları tanımak bir düşmanlık değil, bilmek ve tedbir almak bakımından önemlidir.

Türkiye'nin dışında yüzü aşkın ve Türkiye içinde de yüzü aşkın, Türkiye'ye faydası olmak şöyle dursun zararlı, yıkıcı, bölücü, gizli veya açık örgütler bulunmaktadır. Bunların hem yurdumuz içindekilerle hem de yurt dışında Türkiye'ye karşı olanlarla gereken tedbirleri alma ve zararsız hâle getirme mücadelesi bir millî savunma, meşru, nefsi savunma mücadelesidir. Bunların sadece adları üzerinde duracağız. Aslında bütün bu örgütlerin çalışma tarzları, bütün Türk milletine, okullarda, kışlalarda, radyo, televizyon ve yayın aracılığıyla tanıtılmalı, savunma yolları gösterilmelidir.

1. Burada birinci bölümde yabancı emperyalist örgütlere topluca işaret edeceğiz:

Türkiye yabancı ajanların, casusların geniş faaliyet gösterdiği bir ülkedir. Buna karşı savunma ve mücadele teşkilatı bugünkünün en az üç misli genişletilmeli ve her birine karşı ayrı ve tecrübeli, güvenilir elemanların çalıştığı servisler kurulmalıdır. Türkiye'de Yunan-Rum ajanları (bazı papazlar ve Rum okullarındaki bazı öğretmenler dahil, onları desteklemesi hâlinde Megalo İdea peşinde Rum Ortodoks Kilisesinin birçok mensubu), komünist Rusya'nın (Sovyetler Birliği) ajanları, KGB, İngiliz ve Fransız gizli servisleri, Bulgar MVR ile DS casusluk haber alma servisleri, Alman (Bundesnachrichtendienst BND), MSS ajanları, (Almanya İstihbarat Teşkilatı ajanları), ABD'nin CIA (Amerika Merkezî Haber Alma) İstihbarat Teşkilatı-CIA'nın bütçesi 10 milyar doları aşkındır, yabancı okullardan, barış görevlilerinden, misyoner örgütlerinden, gazetecilerden faydalanır, siyasi oyunlar, suikastlar düzenleme, savaş kışkırtıcılığı, sırları çalma vb., İran (SAVAK) Gizli Emniyet Teşkilatı, (1. İranlı Marksist-sosyalistleri, 2. Şah aleyhtarlarını, cumhuriyetçileri ve 3. İranlı Türkleri 'Azerileri, Türkmenleri' izler), Arap (başta Suriye, Irak, Mısır) ajanları, (Güney Anadolu'da bilhassa Suriye, Hatay'da propaganda faaliyeti içindedir), kızıl Çin İstihbarat Teşkilatı ve propaganda ajanları (Maoist yayını destekleme faaliyetinde bulunanlar), İsrail (ŞİMBET, Mossat ve AMAN) casusluk seksiyonu (bunlar ABD, İngiliz, Fran-

sız gizli örgütleri ve Bulgar örgütleriyle iş birliği hâlinde olup onların istihbaratından faydalanmaktadır) faaliyettedir. Ayrıca ABD ajanları, Yunanistan'a da bilgi vermektedirler.

2. İkinci bölümde Marksist-sosyalist-komünist örgütler gelir:

Moskova'ya veya Pekin'e bağlı olarak ikiye ayrılmaktadır, bunlar Türkiye dışında çalışan ve Türkiye içinde çalışan ve onlara bağlı olan örgütler hâlinde eylemedirler. Yurt dışındaki Türk işçilerini de hedef almışlardır. 12 Mart 1971'e kadar ihtilalci, isyancı hareketle devrimcilik, demokratiklik adı altında örtülmüş olarak, Türkiye uçurumun kenarına kadar götürülmüştür. Banka soygunları, vurgunlar, adam ve uçak kaçırmalar, yakmalar, yıkmalar, cinayetler (İsrail Başkonsolosu Elrom'un öldürülüşü vb. dahil), silahlı baskınlar, polisle, orduyla silahlı çatışmalar, sınıf savaşı kışkırtıcılığı sürmekteydi. Bunu, fikir özgürlüğü maskesi altında yapıyorlardı. Kimsenin artık kendilerine dur diyemeyeceğini sanıyorlardı. 12 Mart Muhtırası'nın demokratik yolla gelmiş, kurulmuş mevcut Hükûmeti ve Başbakan'ının işten uzaklaştırılışını, önce kendileri hesabına yapılmış bir zafer sandılar ve bu maksatla bütün devrimci, Marksist-sosyalist-Leninci, Maocu, Ho Şi Minchci, Guevaracı kuruluş ve örgütler, dernekler, bazı partiler ve milliyetçi Atatürkçü Türk ordusunun kendilerini zararsız hâle getirme faaliyetine geçişi üzerine şaşırıp paniğe kapıldılar ve Türk ordusunun "Artık yeter, dur!" buyruğuyla şaşkına döndüler. Bir kısmı gösterişe saparak mevcut korkularını gidermek üzere bazı kanlı eylemlere giriştiler. Birçok kızıl militan silahlı, kır ve şehir eşkıyası tutuklandı. Bazı dernek ve partiler kapatıldı. Gerçi kurulan yeni iktidar yetersizdi, yapı bakımından karışık, bunlarla tam bir başarı sağlanması mümkün değildi. Köklere, isyancı, Türkiye'yi bölücü, parçalayıcı hareketlerin temellerine, onu besleyen köklere inemedi. Onları yayınlı, mali destekle kışkırtanlara, okşayanlara kadar tam bir hukuki hareket uzayamadı.

Marksist-sosyalist bir eylem gösterdiğinden muhtelif dernekler, partiler, örgütler hakkında tespitler yapıldı, soruşturma ve tutuklamalar, gözaltına almalar oldu. Bunlardan bazılarının adları şunlardır:

1. Türkiye Gizli Komünist Şûrası, 2. İleri Gençlik Birliği (ilericiliği, çağdaşlığı kimseye bırakmak istemezler), 3. İleri Demokratik Cephe, 4. Türkiye Gençler Derneği, 5. İstanbul Yüksek Tahsil Gençlik Derneği 6. Türkiye Sosyalist Partisi, 7. Türkiye Sosyalist Emekçi Köylü Partisi, 8. Barışseverler Cemiyeti (hem sınıf savaşıncılığı hem çatışması, devrimcilik hem de barışçılık, tam bir çelişme), 9. Türkiye Gizli Komünist Partisi, 10. Vatan Partisi, 11. Türkiye İşçi Partisi, 12. Sosyalist Kültür Der-

neği, 13. Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS), 14. Devrimci Gençlik Federasyonu (Dev-Genç), (Dönüşüm, vb. yayın organları idiler).

Öğretmenler arasında yayılmak isteyen ve türlü yardımcı davranışlarla bir dayanışmanın sağladığı çıkarlarla üye kaydını başaran TÖS'ün yayın organı TÖS gazetesinde beynelmilî kızıl gerilla lideri Che Guvera'nın resmi ve Markist-sosyalist, sınıf çatışmasına vb. dair yazılar yayımlanmıştır. Ayrıca Bolşevik Partisi tarihi, Karl Marks, Engels, Lenin'in kitaplarının öğütlenişi dikkati çekiyor. Devrimci Gençlik Federasyonunun (Dev-Genç) gelişmesi şu aşamalarla olmuştur: Önce Ankara Üniversitesi'nin Marksist-sosyalist-Leninci öğrencileri "Sosyalist Türkiye İçin" sloganıyla *Dönüşüm* dergisiyle propaganda ve gene fakültelerde Fikir Kulüpleri adı altında genişlemeye çalıştılar. Bunları TİP ve Sosyalist Kültür Derneği destekliyordu. Fikir Kulüpleri birleşerek Fikir Kulüpleri Federasyonu-FKF adını aldılar. Önce Prof. Sadun Aren'den faydalanılıyordu. Daha sonra Mihri Belli - Doğu Perinçek'in emriyle eylemlere yöneldiler. 1969'dan sonra, Fikir Kulüpleri ad değiştirerek Devrimci Gençlik Federasyonu adını aldı. İlk Genel Başkan Atilla Sarp, ikincisi Ertuğrul Kürkçü idi. 15. Türk Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) (Türkiye'nin tek bir ordusu vardır, o da 2185 yıllık bir geçmişe dayanan kahraman Türk Ordusu iken bu defa orduya karşı bir örgüt kurulduğuna dikkat etmek gerekiyor), (THKO) türlü eylemlere girişti. 16. Demokratik Devrim Derneği, 17. Türkiye İhtilalci İşçi-Köylü Partisi, yani (TİİKP), 18. Devrimci Doğu Kültür Ocakları, 19. Türkiye Halk Kurtuluş Parti Cephesi (THKP-C),⁸⁷⁶ vb. en yaygın örgütler olup bunların benzer bir yığın yan kuruluşları da vardır.

Tercüman gazetesinde yayımlanan "Anarşi Tohumları" başlıklı yazıdan aynen nakilde bulunacak ve 12 Mart 1971 yılından önce dört örgütün neler dediklerini dikkatlere sunacağız:

1. DEV-GENÇ

Dev-Genç'in yayın organı olan *İleri* dergisinin çeşitli sayılarında örgütün gayesi şu şekilde açıklanmıştır:

1. Devrimci militanlar yetiştirmek, işçi ve köylü arasında gerekli propagandayı yaparak örgütlenmeyi sağlamak;
2. Mücadeleyi tek mesele hâline getirerek amatör devrimcilikten, profesyonel devrimciliğe geçmek;
3. Gayenin tahakkuku için, yoksul köylülerin toprak işgalleri gibi demokratik (!) hareketleri ve işçilerin ekonomik mücadelelerini propaganda aracı olarak kullanmak. Nerede bir hadise olsa, ajitatörler ve yörel militanlar oraya gidecekler. Yalnız gazete satmak, sohbet etmek

için değil, yalnız belirli bir öfke ve duyarlık sokmak için değil, hareketi araç olarak kullanıp siyasi doğrultuya kanallı edebilmek ve daha güçlü eylemlerin tohumlarını ekebilmek için. Görüntü mesleki de olsa siyasi ötle doldurulmalıdır.

4. Gerici düzenin her baskısına karşı tepki mutlaka genelleştirilmeli, yani faşist iktidar, Amerikan emperyalizminin iş birlikçisi –burjuvazi–feodal ortaklığı temaları devamlı istenmelidir.⁸⁷⁷

2. TÖS

Şimdi Türkiye Öğretmenler Sendikası bildirilerinden bazı örnekler verelim:

“Yeni bir üretim biçimine geçilmesi ve alt yapının değiştirilmesi için devrim şarttır. Türkiye ancak proletaryanın öncülüğünde ve emperyalizmden zarar gören diğer sınıfların desteği ile verilecek savaş sayesinde kurtulacaktır. Kitleleri, sınıf bilinci ile sosyalist harekete geçirebilecek öncü kadroların yetiştirilmesine dönük bir eğitim sistemi şarttır. Bilimsel sosyalizmi benimseyen devrimci eğitimcinin görevi, halk iktidarını kurmaya yönelmektir.

Çin’de Sun-Yat-Sen’in yaptıklarını Atatürk Türkiye’de yapmıştır. Çin’de Sun-Yat-Sen’den sonra Mao çıkıp bütün devrimleri gerçekleştirmiştir. Türkiye’de Atatürk’ten sonra, alt yapı devrimlerini gerçekleştirecek bir lidere ihtiyaç vardır. Bu devrimlerin Türkiye’de yapılmasında TÖS bir araç ve vasıta olacaktır.”

3. THKO

Türk Halk Kurtuluş Ordusu gayelerini şu şekilde açıklamıştır:

“T.H.K.O.nun politik mücadelesi, kırsal bölgeleri temel alan ve kırdan şehre doğru rota çizen bir strateji içinde gelişecektir. Ordumuz için silahlı çarpışma, ideolojik bir zorunluluktur. Halk kitlelerinin, mahalli gelişmelerine ağırlık vermek ve politik nitelik kazandırmak, kırsal bölgelerdeki gerilla savaşını, şehirde silahlı eylemlerle takviye etmek hedefimizdir.”

4. TİİKP

Türkiye İhtilalci İşçi-Köylü Partisinin savunmasından bazı parçalar:

“Marksizm-Leninizm-Mao düşüncesi, bütün dünya halklarının elinde bir silahtır. Hadiseler militan ihtilalci ruhumuzu pekleştirmiş, hatalarımızı yenme ve halkımıza layık ihtilalciler olma azmimizi geliştirmiştir; demokratik halk devrimi, gerici parlamentoyu ve bütün mahalli iktidar organlarını lağvedecektir. Halk iktidarında meslekten hâkimlik olmayacak, halk mahkemeleri kurulacaktır. Polis, jandarma teşkilatı kaldırıl-

cak, iş yerlerinde çalışan silahlı emekçiler halk meclislerini meydana getirecektir. Kürt halkına, kendi kaderini tayin, isterse bir devlet kurma hakkı verilecektir.”

1 Ocak 1976 tarihinde gazetelerde bildirilen bir habere göre çoğu sol eğilimli olan ve gayeleri dışında faaliyet gösteren ve adlarında ...Halk Birliği Derneği, ...Kültür ve Dayanışma Derneği, ...Devrimci Gençlik Birliği, ...Demokratik Kültür Derneği, ...Genç Sosyal Devrimciler Derneği, ...Sosyal Dayanışma Derneği, ...Güzelleştirme ve Kalkındırma Derneği, ...Pahalılık ve İşsizlikle Mücadele Derneği, ...Kültür ve Dayanışma Derneği, ...Devrimci Demokratik Kültür Derneği, ...Kültür ve Halkla Dayanışma Derneği, ...Kültür ve Sosyal Dayanışma Derneği vb. katmaları bulunan bir sıra dernek, 1630 sayılı kanunun 45. maddesi gereğince Valilik tarafından kapatılmış ve adlar Anadolu Ajansı tarafından da duyurulmuştur.

Yurt dışında Türk işçileri arasında, Marksist-Leninist veya Maocu vb. muhtelif dernekler kurulmuş ve umumiyetle Türkiye’den kaçan komünistlerin de yer aldığı bu örgütlerin asıl baştaki yöneticileri hep yabancı asıllı kimseler olmuştur. Avrupa’da kurulan Marksist-Leninist örgütlerin 200’e yakın şubesi ve 25 yayın organı bulunmaktadır. Bunların birçoğu Türkiye içinde de faaliyete devam etmektedir. Bunlardan birkaçını zikretmekle yetineceğiz: 1. Türkiye Komünist Partisi (TKP): Zeki Baştimar ölünce yerine Genel Sekreter İsmail Bilen geçti. DiSK’i etkilemeye özeniyor. TSİP ve Maoculara, Troçkistlere karşı olup TİP’e yumuşak davranmaya çalışıyor, 2. Türkiye Marksist-Leninistleri (Maocular), 3. Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi (THKP-THKC), 4. Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO): Kürtçü komünistler bu küme içindedir, 5. Aydınlık Grubu: Maocu, kızıl Çin yanlısı bu grup Yahudi asıllı Dr. Şefik Hüsnü ve Arnavut Mustafa Suphi’den yanadırlar. 6. PDA ve TİİKO ve TKPML ve GDB örgütleri, iç savaş peşindeki kuruluşlardır. Kürtçülük peşinde olan bu kuruluşların 10 milyonluk mali güçleri vardır. Bazı ağalardan destek görmekte olup Maocu ve silahlı eylem yanlısıdır. 7. Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TİİKKO), 8. Devrimci Demokratik Kültür Dernekleri (DDKD), önceki Devrimci Doğu Kültür Ocaklarının devamı gibidir. İşlerinde, sosyalistler, Leninciler olmakla beraber bağımsız Kürdistan davası peşinde olduğu ileri sürülmektedir. Bazı doğulu, masum gençleri kandırarak bu derneğin aleti hâline getirmeye çalışmaktadırlar. Ankara’daki bir mitingde alenen “Bağımsız Kürdistan; Kürdara Azadi; Kürtlere Özgürlük!” diye bağırılmışlar ve ayrıca duvar ilanlarında Kürt ulusu ve bağımsızlığı hakkında Ankara sokaklarına bile büyük boyda duvar afişleri asmışlardır. Bütün bu örgütler silahlıdır... Burada bu örgütler üzerinde daha fazla durmayacağız.

3. Türkiye’de bazı örgütler: TÖB (Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği) ve DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu)

Sınıf mücadelesinden yana olan, Marksist-sosyalist eğilimli demeçler vermekte, bildiriler yayımlamakta ve eylemlere girişmekte, Türkiye Öğretmenler Birliği Derneği ile Devrimci İşçi Sendikası Konfederasyonu önemli bir rol oynamaktadır.

Her ikisi de komünizm ve ırkçılığı, bölücülüğü yasaklayan 141. ve 142. maddelerin ve Anayasa’nın 136. maddesinde devletin güvenliği için yer alan, Devlet Güvenlik Mahkemelerine karşıdrlar. İdeolojik bir hüviyet göstermektedirler.

TÖB-DER’in 3. Genel Kurul Toplantısı’nda, sol gruplar (Maocular-Marksçı-Leninciler, yani Çin ve Rus yanlıları) arasında farklar ortaya çıkmış ve bunlara karşı olan diğer öğretmenler 24 Temmuz 1976 gününde çatışmışlardır. 26 Temmuz 1976 tarihli *Bayrak* gazetesinde bu durum şu haberle duyurulmaktadır: “Çin tarafıslı militanlar barikattı yarıp salona girdi. TÖB-DER kongresinde taşlı sopalı kavga çıktı.” “Öğretmen kongresinde öğretmenin derdi unutuldu.” “Mehmet Ali Aybar, Behice Boran, Mihri Belli TÖB-DER’in davetlisi ve konuşmacılar.”⁸⁷⁸ TÖB-DER Genel Kurulunda “Kürdari Azadi!” diye tempo tutulmuş, buna karşı olanlarla salonda kavga çıkmıştır. Gene bu genel kurulda TİP Genel Başkanı Behice Boran “Sosyalist düzene geçiş barışçı olacak.” deyince, yuhalanmıştır.⁸⁷⁹ Gene aynı kongre hakkında şu haber dikkati çekicidir: “TÖB-DER, Milliyetçi Cephe iktidarını halk düşmanı ilan etti.”⁸⁸⁰ Halkın oyunu çoğunlukla toplayan dört parti halk düşmanı sayılıyor. Ve bu da demokrasiye aykırı sayılmıyor.

Marksist-sosyalist bir yön gösteren bir gazete, TÖB-DER Genel Kurulu’nun içyüzü hakkında çok önemli bir açıklama yapmıştır.⁸⁸¹

4 . Türkiye’de Marksist-sosyalist partiler

Bu partiler de sınıf çatışması mücadelesini benimsemişlerdir. Bunlar aynı zamanda komünizm ve bölücülüğü yasaklayan 141 ve 142. maddelere ve bunların davasına bakacak Devlet Güvenlik Mahkemelerine karşıdrlar. Kendileri gibi düşünmeyenleri faşist, ABD veya kapitalistlerin iş birlikçileri olarak görmekte, Türk milliyetçiliği ve millî kültür, millî tarihin taraftarı görünmemekte, maddeci bir hüviyet içinde tarihi görüşleri Marksizm’den gelmekte ve olayları tek yönlü olarak, iktisadi bir sebebe dayandırmaktadırlar.

1. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi-TSİP (ka. 1974). Eski Marksistlerden Hikmet Kıvılcımlı’nın görüşünü yansıtan Ahmet Kaçmaz Genel Başka-

nıdır. 2. Türkiye Birlik Partisi-TBP (ku. 1966). Genel Başkanı Mustafa Timisi'dir. Sosyalist eğilim gösteriyor. 3. Sosyalist Parti-SP (ka. 1974). Kurucusu eski TİP Genel Başkanlarından Mehmet Ali Aybar'dır. 4. Türkiye İşçi Partisi-TİP. 1961'de kuruldu, 1970'te kapatıldı 1974'te gene faaliyete geçti. Genel Başkanı Behice Boran'dır. 5. Türkiye Emekçi Partisi-TEP. Kuruluşu 1974'tür. Genel Başkanı Mihri Belli'dir. 6. Vatan Partisi-VP. Hikmet Kıvılcımlı'nın eşi ve bazı sanatçılar yönetiyor.

Bu altı parti arasında düşünce, taktik, eylem bakımından bazı farklar görülüyor. Mesela TSİP, TİP'i barışçı görüyormuş. Bir kısmının Moskova yanlısı ve Sovyetler Birliği politikasına yakın, bir kısmının Mao yanlısı ve kızıl Çin sempatzanı olduğu ileri sürülüyor. Mao yanlıları, Mehmet Ali Aybar'ı revizyonistlikle suçluyorlar, Mao'yu beğenenler Mehmet Ali Aybar'ı beğenmiyorlar. 1968 yılında komünist Rusya, Prag'ı tanklarla ve baskı ile işgal ettikleri zaman, o, Rusları eleştirmiş. Güler yüzlü sosyalist olduğu ileri sürülerek beğenilmemiştir. Hâlbuki Mehmet Ali Aybar, 141 ve 142'ye, DGM'ye karşıdır.

Vakit vakit TİP, TSİP "Faşizme nihayet, halklara hürriyet." sloganını kullanıyor ve SP, Kürt halkından, Maocular da Kürt ulusundan söz etmektedir.⁸⁸²

Ümumiyetle bunlar demokratikliği kendilerine ayırmakta, totaliter-otriter bir zihniyet göstermekte iseler de bunu belirtmekten sakınmakta, Cumhuriyet rejiminden ve demokrasi anlayışından kendileri hesabına faydalanmaya çalışmaktadırlar. Sosyalist Parti Başkanı Mehmet Ali Aybar hakkında gazetelerde şu haberler yer almaktadır: "Aybar, tüm demokratik güçleri DGM'lere, Anayasa Madde 136'ya karşı mücadeleye çağırdı."⁸⁸³ başlık olarak yer almıştır. Nitekim bütün sosyalist ve solcu kuruluşlar, millet bütünleşmesini ve onu yapan unsurları bir yana bırakarak, halka vakit vakit karşı çıkarak sınıf çatışmasını benimsemişlerdir. Bunlar topluca Devlet Güvenlik Mahkemelerine karşı çıkmışlardır. Nihayet DİSK tamamen siyasete girerek ve Anayasa'nın 136. maddesine karşı çıkarak bir direnişe, işi bırakma ve yavaşlatma suretiyle mensuplarını toplu harekete sürüklemiştir. Bunların işçi hak ve çıkarlarıyla bir ilgisi olmadığı, ideolojik, siyasi yönü bulunduğunu görmezlikten gelmiştir. 17, 18, 19 vb. tarihli *Tercüman*, *Hürriyet*, *Hergün*, *Bayrak*, *Orta Doğu*, *Bizim Anadolu*, *Millî Gazete* ve *Millet* vb. gazeteleri başyazılarıyla bu durumun kanuni olmadığını, demokrasiye, millet iradesine, Meclise zarar vereceğini belirtmişlerdir. Bütün Türk milliyetçisi gazete ve dergiler aynı görüşe ortak olmuşlardır.

Cumhuriyet gazetesinin 11 Eylül 1976 tarihli sayısında birçok başlık aynı konudaydı: "DGM'lere karşı demokratik direnme." "DGM'ye karşı

tepkiler büyüyor.”, “Türkler: ‘İşçi sınıfımız demokrasiye yönelen DGM tehlikesine olanak tanımayacak.’” Birinci sayfa bu başlıklarla doluydu. 12 Eylül 1976 Pazar tarihli *Cumhuriyet* gazetesi hemen hemen sayfalarını Devlet Güvenlik Mahkemelerine ayırmıştır. Yalnız başlıkları alıyoruz: “DİSK’e bağlı tüm yönetici kadrolar 14 Eylül günü görev başına çağrıldı.” başlığı altında DİSK Genel Başkanı DGM'lere hücum ederken şunları da söylüyor ve ağzındaki baklayı çıkarıyor: Şili halkı ile dayanışmayı “DGM'ye hayır.”, “Tüm siyasal tutuklulara özgürlük.” sloganları ile dile getirdiğini söyleyen Türkler, konuşmasını sürdürerek şunları söylemiştir: “İşçi sınıfımız ve tüm ilericiler Allende'nin katillerini protesto ederken, MC'nin başı Allende için “Tasını tarağını topladı gitti.” diyebilmektedir. Bugün ülkemizde işte böylesi bir zihniyet egemendir. Bir cumhurbaşkanını öldürenleri temize çıkaran bu sözler ülkemiz ve halkımız üzerinde kanlı bir egemenlik kurmuş olan tekelci sermayenin faşizme her zaman hazır olduğunu göstermektedir. DİSK adına buradan, bu sözleri sarf eden ve destekleyenleri halkımızın, dünya halklarının, barışın ve özgürlüğün düşmanları, faşizmin sözcüleri olarak ilan ediyorum, demekte ve Türkler, konuşmasında ayrıca “Şili'deki faşist darbenin öyküsünü” ve neden bu darbenin yıl dönümünde Şili işçi sınıfı ve yurtseverleri ile dayanışma günü düzenlediklerini anlatmış faşizme ve emperyalizmin sömürüsüne karşı tüm dünya işçilerinin ve yurtseverlerinin dayanışma zorunluluğu olduğunu söylemiştir.⁸⁸⁴

“Devlet Güvenlik Mahkemeleri Faşizmi Sürekli Kılabilmek İçin İsteniyor” başlıklı yazı içinde DİSK'in başlattığı DGM'lere hayır kampanyasına hayır ile olumlu yanıt Türkiye Yazarlar Sendikası'ndan gelmiştir denilmektedir (*Cumhuriyet*, 12 Eylül 1976, Sf. 9). Görüldüğü üzere komünizme Şili'yi sürükleyen Allende savunulmaktadır. Hem de demokrasi namına. Fakat gerçek demokrasinin mevcut olduğu hür seçimlerle kurulan Meclisten çıkan Hükûmet itham edilmekte, ayrıca Anayasa'nın 136. maddesinde yer alan DGM hakkında, yasal olan bu maddeye karşı güya demokrasi savunulur görünülmekte ve sert, haşın, kanuna karşı davranışlar faşizme karşı imiş gibi ilan edilmektedir. Türk milliyetçiliği, millî kültür ve Türk toplumlarının dış ülkelerde çektikleri felaketler hiç hatıra getirilmeden, Şili onların bir davası olarak ortaya çıkarılmaktadır. Öte yandan Doğu Türkistan'da yapılan işkence ve mezalimin her türlüsü, Batı Trakya Türklerinin başına gelenler, Kıbrıs Türkleri için hazırlanan oyunlar karşısında en ufak bir tepkide bulunulmamakta, Marksist-sosyalist-komünist kişiler karşısında yurtlarını savunanlar, istiklallerini kurtarmaya çalışanlar daima faşistlikle damgalanmaktadır. Hakikatçilik, yasalara karşı saygı bu mudur? Gerçek demokrasiye bağlılık, millî hukuk devletine saygı bu

mudur? Totaliter ve otoriter, tek partili bir sistem içinde grev hakkından mahrum oyuncak bir kızıl sendika ve işçinin devlet namına egemenlik kurmuş olan komünist partisi erkanının, kızıl bürokrasinin, yeni türedi sınıfının emrinde ırgattan beter çalışmaya mahkum kişilerin bulunduğu rejimde gerçek demokrasiden bahsetmeye karşı basın toplantıları, demeçler, direnmeler, boykotlar yapmaya imkân var mıdır? Böyle bir rejim kızıl faşizm değil midir? Bunlar üzerinde durulmuyor. Aynı yazı şöyle devam ediyor: Ankara Tabip Odası, AYÖD, Çağdaş Hukukçular Derneği, TIB, TMMOB, TÖB-DER, TÜTED, TÛM-DER, TÛS-DER, TÛTED 15 Temmuz günü yaptıkları ortak basın toplantısında DİSK'in DGM'lere karşı açtığı mücadeleyi desteklediklerini açıklamışlardır. Bu konudaki basın bildirisinde özetle: "12 Mart'ı hazırlayanlar faşizmi sürekli hâle getirebilmek için onu kurumlaştırmak yolunu seçmişlerdir. Bu amaçla Anayasa'da temel ilkelerini alabildiğine zedeleyen değişiklikler yapılmıştır... TÖB-DER, TÛM-DER, TÛTED, TÛS-DER, TÛMAS İstanbul şubeleri de bir ortak bildiri yayınlarak yeni DGM yasa tasarısı ile tüm çalışanların ve demokratik örgütlerinin faşist baskılarla susturulacaklarını, DİSK'in mücadelesi içinde yer alacaklarını açıklamışlardır... vb."885

Aslında siyasi mahiyette olmayan derneklerin, örgütlerin kanun dışına çıkarak, siyasetin ve hatta gündelik politikanın içerisine girişleri üzerinde durmayacağız. Fakat 12 Mart 1971 tarihinde Türk ordusunun kara, hava ve deniz kuvvetleri kumandanlarının ve Genel Kurmay Başkanının başta olarak, Türkiye'deki soygun, yakma, yıkma ve öldürme olaylarının devletin ve milletin güvenliğini tehlikeye attığı, Türkiye'yi bir uçurma sürüklediği ve bir iç savaş başlangıcına getirdiğini görerek, barışçı ve hürriyetleri güven altına almak üzere kısa bir müddet müdahalesini bir faşist hareket olarak göstermek ve o yıllardaki kanlı olayları unutmış görünmek ne derece mümkündür?

Yalnız cumhuriyeti, millî devleti korumakla ilgili 141. ve 142. maddelerin kapsamına giren bölücü, yıkıcı ve iç savaş kışkırtıcısı, tedhişçi, hak ve hürriyet düşmanlarını önlemek maksadıyla Anayasa'da yer alan 136. maddeyi unutmış görünmek ve ona cephe almak, yasama yetkisine, Meclise müdahale ve baskı faşist tavrılı bir hareket sayılmaz mı? Bu TBMM'nin yetkisine müdahale ve çoğunluk ve oy esasına dayalı gerçek demokratik bir davranışa karşı çıkmak değil midir? Hukukun istismarı, hakikatin ters gösterilmesi ve mugalatanın benimsenmesi ne kadar müddetle kabildir?

"Bölücü ve yıkıcı davranışları ileri sürülerek DGM'ye verilen ve hepsi normal hâkimler olan bir muhakemede, salondaki sanıkları, yasa dışı savunma ve baskı ihtirasıyla toplanan 200 kadar 'devrimci' genç

DGM'ler aleyhine bağırmiş ve DGM'lerin kapatılmasını istemişlerdir." Bu dava hakkında onları savunan bir ifadeyle verilen haber dikkate şayandır.⁸⁸⁶

Türkiye içinde ve dışındaki örgütleri belirtirken, yukarıda Marksist-Sosyalist Parti ve bu doğrultudaki bazı derneklerden bahsederek Yahudi ve ona yandaş örgütlerin mevkii ve ilişkisi veya İsrail'e karşı tutumlar üzerine sözü getireceğiz. Bundan önce Cumhuriyet Halk Partisinin mevkini tayin gerekiyor. CHP, solcu veya ortanın solunda, sonra da demokratik sol olduğunu ilan etmiştir. Ona mensup bazı kimselerin sınıf mücadelesini destekler eğilimi ve sokak ve iş yerlerindeki, okullardaki kanun dışı eylemlere karşı bir tutum gösterilmediğine dair örnekler vardır. Taraftarları içinde çoğu ılımlı olmasına rağmen, işlerinde aşırı davranışlarla dikkati çekenler de görülmektedir. DGM'ye karşı tutum ve davranışı yukarıda saydığımız parti ve derneklerle aynı paralelde olmuştur. Hâlbuki bu kanun onun iktidarda bulunduğu zamanlarda uygulanmış ve buna karşı çıkılmamıştı. CHP'nin 21 Temmuz 1976'da Ankara'da yapılan Gençlik Kolları Kongresi'nde kavgalar, dövüşler çıkmış, karşıt gruplar çatışmış ve bir taraf sol yumruklarını havaya kaldırarak gösteriler yapmış ve "devrim şehitleri" adını verdikleri kişiler için saygı duruşunda bulunmuşlardır. Gençlik kollarının yetkili kişileri Türkiye'de ve Parti ile ilgi gösteren türlü örgütleri zararlı, yıkıcı ve bölücüler dahil cesaretle ortaya koyan bir broşürü yayınlamışlardı. Bu broşür parti içinde bazı kişilere verilmekle beraber, basına da geçmiş ve açıklanmıştır. CHP, altı oku içinde ilk başlarda yer alması gereken Türk milliyetçiliği ve millî kültür, millî tarih ve millî ülkü üzerinde etraflıca durmaktan nedense devamlı kaçınmıştır. Adeta bu düstur yokmuş gibi davranılmış, komünizm, sınıf çatışması veya Marksizm-sosyalizm bir tehlike olarak görülmemiştir. Buna karşı muhayyel bir faşizmden sık sık söz edilmiştir. Onun Atatürk yolundan çoktan saptığını iddia edenlerin sayısı az değildir. Bu, konumuz dışında kaldığından şimdi Marksist-sosyalist partilerin bazı sokaklara asılan afişleri üzerinde duracağız.

5. Marksist-sosyalist partilerin bazı afişleri

TEP (Türkiye Emekçi Partisi) 22.3.1976 tarihinde sokaklara şu sözleri asmıştır: "Zafer Emperyalizmin ve Onun Siyonist Uşağına Karşı Savaşan Filistin ve Lübnan Halkınıdır."

"Ege'de savaş emperyalizmin çıkarınadır! Yaşasın Türkiye ve Yunanistan halklarının kardeşliği." (TSİP) Acaba Türkiye'nin muhtelif şehirlerine asılan ve bol masrafa dayalı olan bu afişlerin benzerlerini Yunanistan'da asmak mümkün müdür? Yunan Marksist-sosyalistleri tamamen

Türkün ve Türkiye'nin düşmanıdır. Hepsi Panhelenisttir, Megalo İdea' dan yanadır. Bunu en son Kıbrıs Rum cemaatinin seçimlerinde Makaryus'u destekleyerek açık ve kesin şekilde ortaya koymuşlardır. Keza 10.9.1976 günlerinde İstanbul vb. sokaklarında kızıl bir zemin üzerinde şu büyük ilanlar, büyük masraflarla yapılmıştır:

“Şili'ye Özgürlük–Şili Komünist Partisi Genel Sekreteri Louis Garvalan'a Özgürlük.” (Türkiye İşçi-Köylü Partisi-TSİP).

Bu bildirinin ortasında Şili Komünist Genel Sekreterinin bir resmi de bulunmaktaydı. Acaba Türk işçi ve köylüsünü düşünmek bu mudur? Komünist Rusya'da topluca yurtlarından sürgün edilen Kırımlı yüz binlerce Türk'e ve onlar için açlıkla protestoya girişen Cemiloğlu ve ezilen Türklere, Batı Trakya ve Bulgaristan dahil, Irak vb. dahil ve bilhassa kızıl Çin'in zulmünden Doğu Türkistan'da işlenen cinayetlere karşı tamamen kayıtsız kalan bu gibi Marksist-sosyalist partiler “Şili'ye Özgürlük–Şili Komünist Partisi Genel Sekreteri'ne Özgürlük” peşindeydiler. Bunlar neye dönüktüler? Niçin Türk milliyetçileri, Türk ülkücüleri, işçi, köylü, memur ve esnafı ile öğrencisiyle birden: “Ey Türk Milleti, Titre (Düşün), Kendine Dön!” diyorlar, bunu bir karşılaştırma ile anlamak çok kolaylaşacaktır.

6. Marksist-sosyalist Moskova'ya dönük veya kızıl Çin'e dönük bazı yayınlar

Bunların içerisinde bir kısmı yukarıda adlarını saydığımız Marksist-sosyalist vb. partilerin yayın organlarıdır. Bunlarda çok kısaca ne denildiğini görmemiz Türkiye'nin mevkiini, durumu tayin bakımından fayda vardır.

11 Eylül 1976 tarihli *Cumhuriyet* gazetesinin en üstteki başlıkları şöyledir: “Mao: Büyük bir siyasi lider, etkin bir kuramcı”, “Mao'nun kapitalizme geri dönüş tezi kültür devrimi ve Çin-Sovyet çatışmasının temeli oldu.”, “Mao; askerlik alanlarında, sanat, felsefe ve özgür görüşler getirdi.”, “ÇKP (Çin Komünist Partisi) üst kadrolarında önemli değişme beklenmiyor.”, “Başkan Mao, doymak bilmez bir okurdu; az görülür bir belleği vardı.” “Üstün zekâlı bir insandı.” Diğer sayfalarda da övülen Mao için aynı sayıda İlhan Selçuk “Mao Çe Tung” başlıklı yazının son iki paragrafında aynen şunları yazmaktadır:

“Sovyetler yarı Avrupa, yarı Asya ülkesidir. Çin ise bütünüyle Asya toplumu... Sosyalist devrim mihverinin Asya'ya kayması, Vietnam'la süregelen, çağımızda büyük anlam taşır. Avrupa proletaryasından önce proleter ulusların uyanması demektir bu; mazlumların zalimlere baş kaldırması demektir. Avrupa'nın bu yolda geç kalması, sonuçları şim-

diden bütünüyle kavranamayacak bir uygarlık aşamasına insanlığın varmasını çabuklaştıracaktır.

Mao Çe Tung, Asyalıdır. Yaşam öyküsünü okuduğumuz zaman onu kendimize yakın bulacağız. Batı ile Doğu ikilemini tarihinde yaşamış Türkler için Mao'dan öğrenilecek çok şey vardır. Kuşkusuz öğrenmek demek, taklit etmek demek değildir. Mao'nun tutumunda öykünmek diye bir şey yoktur. Böyle bir şey olmadığı içindir ki Çin gerçeğine göre davranabilmiş, devrimi halk tabanına oturtabilmiştir.”⁸⁸⁷

Acaba İlhan Selçuk, Doğu Türkistan dramını biliyor mu? Mazlumların zalimlere başkaldırması nedir, biliyor mu? Üstelik daha sonraki sayfa-larda Mao'nun nasıl bir iç savaş ve kan dökücülüğü öğütlediğini göreceğiz.

12 Eylül tarihli *Cumhuriyet* gazetesi büyük bir karikatür yayımlamıştır. Bu, Mao'nun “azametli şekli üzerinde” Mao için Pekin radyosunda okunan bildiride “Halkın yolunu sonsuza kadar aydınlatacak bilge halk önderi” denildi –basından– kaydıyla Mao yazısı yanında “Çin'in Yeni Tanrısı” yazısı yer almaktadır. Övülen yalnız o değildir. Marksist-sosyalist bir görüntü içinde komünizmi yerleştirmeye çalışan ve demokratik yoldan sıçradığı makamını kötüye kullanan ve kızıl hedefine ulaşmaya çalışırken karşı cephe tarafından çatışma sonunda ölen Şili Başkanı komünist Allende için, Oktay Akbal aynı günde aynı gazetede, “Allende'nin Açtığı Yoldan” başlığı altında 11 Eylül 1976 tarihli *Cumhuriyet* gazetesinde şunları söylüyor: “Askerlerden kurulu bir cunta yönetimi ele aldı, General Pinochet diktatör olarak Şili'deki tüm demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırdı, çağ dışı, insanlık dışı, akıl dışı bir egemenlik kurmayı başardı.” demektedir ve hemen devam etmektedir: “Bütün bunları biliyorsunuz, üç yıl önce sütunlar dolusu yazılar, haberler okudunuz. Allende'nin ölümü üzerine... Ben de birkaç kez yazdım bunları. Türkiye'nin ilerici aydını, emekçisi, halkı, Allende'yi kendi ulusundan bir insan gibi benimsemiştir. ‘Gerçek bir insan’ saymıştır aydın bir doktor olan Şilili politikacıyı... Öyledir, halk önderleri her ülkede saygıyla, sevgiyle anılır, anıları yaşatılır. Böyle kişiler yalnız kendi uluslarının olmaktan çıkarlar.”⁸⁸⁸

Allende, aslen Marksist-sosyalist-Leninci ve tek kelime ile bir komünist adaydı. Seçim suretiyle başkanlığa, türlü yan kuruluşlar, komünist Rusya ve komünist Küba'nın seçimlere attığı milyonlarca lira ve türlü destekler, kendisini bir hayli maskeleyesi, asıl fikirlerini gizlemeye çalışması sonucunda gafil ve işlerin içyüzünden habersiz kişilere verdiği umut ve vaatlerle iş başına getirildi. Bir müddet dikkatli bir çalışmayla işleri yürütmeye çalıştı. Fakat sonunda bütün kilit noktalara komü-

nistleri getirme gayretini genişletti. En önemli noktaları tam bir Lenin taktiğiyle ele geçirmeye devam etti. Artık maskesi düşmüş, içyüzü anlaşılmış ve Şili'yi, Küba komünizmi gibi bir duruma sokarak demokratik yolu kötüye kullanarak tırmanmayı başarmıştır. Taraftarlarını silahlandırmaktaydı. Bunun süreceğini sanarak daha fazla açık oynamaya ve birtakım atılımlara girişti, nihayet bu gidişi beğenmeyen ordu mensubu tarafından karşılık gördü. Esasen Güney Amerika'da bünyesi gereği sık sık rastlanan hükûmet darbeleri ve ihtilallere bir yenisi eklendi ve Allende gösterdiği mukavemet sonunda öldü veya öldürüldü. Şahsen her siyasi cinayetin ve siyasi idamın aleyhinde bir kimse olarak bu zatın uğradığı sonuç tartışılabilir. Onun hataları ortaya çıkabilir. Türkiye dört partinin ortak hükûmeti –icraatının başarılı olup olmadığı ayrı bir konu– halkın oy çokluğunu aldığı ve Meclisçe yasal ve demokratik çoğunluğu sağladığı hâlde her gün onu yıkmak için sataşılıyor, hatta silahlı eylemlere, yasa dışı davranışlara girişiliyor mu? Bunları demokrasiye uygun görenler ve yapmacık bir demokratik zihniyete sahip tavır takınanlar, her türlü saldırıyı meşru görüyorlar, hakaretler yağıyorlar ve güçleri yetse onu silah zoruyla oradan yıkıp uzaklaştırmayı meşru, demokratik görüyorlar da, Allende'ye yapılanı meşru görmüyorlar! Ona karşı yapılanın dışında komünizmin, ihtilalci Marksizm'in, iç savaş körükçüsü davranışların karşısına çıkanları rahatlıkla çağ dışı, insanlık dışı, akıl dışı sayıyorlar. Marksist-sosyalist-Leninci iç savaşçısı olanları (ilerici, aydın), hatta gerçek insan sayıyorlar da yurdunu savunmayı, korumayı ve iç savaş yerine milletçe bütünleşmeyi savunanları küçümsemeye, gerici göstermeye çalışıyorlar. Kavramların, değerlerin alt üst edildiği, kendi çıkar ve dar zihniyetlerine göre şekiller verildiği, başka bir ülke az olsa gerektir. Bu damgaların felsefi, sosyolojik, tarihi ve nihayet ilmi tahlil ve değerlendirmelerinden habersiz kalarak kendi düşünce kalıplarına uyanlara bu payeyi vermeleri ayrı bir konu olarak ele alınabilir.

Yalnız şu tarihî ve fiili bir gerçektir ki, yabancı ideolojilerin, faşizmin, nazizmin, komünizmin, ihtilalci Marksist-Leninizmin demokrasiyle asla zerre kadar ilgileri, ona saygı ve sevgileri yoktur, onlar yalana, iftiraya büyük önem verirler. Bu rejimler insan hak ve haysiyetini inkâr ettikleri, hür seçimleri ve hür parti kuruluşlarını ve hür sendika ve grev haklarını reddettikleri hâlde, güya işçi egemenliğini sağlamış ve kapitalizme karşı çıkmış gibi sahte bir tavırla, yeni bir yönetici diktatör ve otoriter sınıfın hâkimiyetini, bürokratik esareti şiddet ve dehşet, korku ve baskı usulleriyle kurdukları hâlde bir de demokratiklik, demokrasi lafını sömürmeye girişirler. Bütün hareketleri için milyarlarca liraya mal olan ajan ve propaganda kadrosuyla ve ordu, polis baskısıyla zulüm mekanizmasını ayakta tutmaya çalışırlar. Komünistler “Yalan kutsal-

dır.”, “Gaye için her araç meşrudur.” derler ve yalanları mütemadiyen tekrarlayarak gerçekmiş gibi zavallıları inandırmaya çalışırlar. Aslen kapitalist ve emperyalist devletler, faşist ve Nazist devletler gibi tek partici ve otoriter-totaliter bir zihniyet ve eylemi uygulamaya sahip komünist bir rejim tamamen ihtilalci ve dünya hâkimiyetini ele geçirme hırsıyla tamamen savaşıdır. Ayrıca, ülkelerde sınıf çatışmasını, etnik bölünme ve parçalanmayı sağlamak için iç savaşçı bir davranış onların ilk benimsedikleri temeldir. “Savaşa hayır” diyen hiçbir totaliter-otoriter veya kapitalist-emperyalist bir sistem yoktur. Hepsi savaşıdır. Bir iç savaş ise, savaşların en fecisidir. Buna komünist Rusya ve kızıl Çin’de öldürülen milyonlarca ayrı görüşten insanlar örnektir. İspanya iç savaşı ve Yunanistan iç savaşında komünistler ve onlara karşı olanlarla yapılan savaşın ölüm tablosu çok fecidir. Kin, düşmanlık ve vahşet bu iç savaşlarda işkence ve zulümle kendisini göstermiştir. Devrimci (ihtilalci) Marksist-sosyalist-Leninci sistemlerin barışseverliği yalandır, sahtedir. İç yapısına aykırıdır. Kapitalizm de, komünizm de aynı derecede insanlığın felaketine zemin hazırlamaktadır. Türk milliyetçisi için önemli olan Marksist-sosyalist ideolojinin iktisadi yönü değildir. Milleti bir bütün, bir aile olarak gören anlayışta ferdin şahsiyet ve haysiyetini gözetirken, iktisadi, içtimai adaletin sağlanması ve emeğin gerçek değerini bulması zaten onun hedefidir. Fakat emperyalizme karşı, demokratik, insancı bir milliyetçilik anlayışı içinde olanlar, millî kültürün, manevi ve ahlaki temellerin ve istiklal ve insan hak ve hürriyetlerinin gerçek savunucularıdır. Bunları inkâr eden, barışçı görünmekle beraber, bir iç savaş hazırlığı sürdürenler ve sınıf savaşı, etnik savaşlarla, millet bütünlüğünü yıkmaya, vuruşturma, parçalama atılımları gösterenler sahte barışçılar, sahte insancılardır. Onların gerçek insan sevgisi ve saygısına sahip olmaları bu izledikleri ideolojiyle asla temin edilemez.

Muhtelif dernek ve partilerin yayın organlarından ve yazılarından parçalar sunarak Yahudi örgütlerinin bunların yanındaki yerini, mevkiini ve bunlara karşı nasıl davranılması, hareket edilmesi gerekeceğini belirtmeye çalışacağız,

DİSK, sosyalizmden şunu anlıyormuş: Öte yandan DİSK’in sosyalizmden ne anladığı ise, bu kuruluşa bağlı Kimya-İş Sendikasının 13. dönem çalışma raporundaki şu satırlardan kesin şekilde açığa çıkmaktadır:

“İşçi sınıfının tarihî görevi, sömürü nerede olursa olsun bir gün sona ermeye mahkum. Kapitalizmden önce başka sömürü şekilleri olmuş tarihte. Gün gelmiş hepsi sona ermiş. Kapitalist sömürüden kurtulmuş toplumlar var. Sovyet Rusya ile Çin’i, Yugoslavya’sı, Bulgaristan’ı,

Macaristan'ı, Polonya'sı, Çekoslovakya'sı, Arnavutluk'u, Küba'sı ile sosyalist toplumlar, insanlar oralarda ne dışarıdan ne de içeriden, sömürülüyor artık."⁸⁸⁹

Yukarıdaki sözler, uzaktan, bunları incelemeyen kişilerin gerçekten çok uzak sözlerinden ibarettir. Komünist merkezlerden bazılarını gezmiş, dolaşmış birisi sıfatı ile onların ne derece perişan, baskı ve korku içinde ve çok basit bir hayat sürdürdüklerini, yönetici sınıfın nasıl birer despot pozu içinde olduğunu gördüm. Avrupa'nın muhtelif memleketlerinde karşılaşp konuştuğum buralı ilim adamlarının bir kısmı, korkudan konuşmaktan sakınırken, biraz cesaretli olanları, hürriyet yok, insan haklarına ve haysiyetine saygı yok, istediği kadar endüstri ve teknik ilerlemesi olsun herkes baskı ve korku içinde. Kimse rejimle, yüksek otoritelerle bir tenkit ve tartışmaya girişemez. Geleceğin ne olduğu belirsizdir. Kimsenin kimseye güveni yoktur. İşçiler başta birer robot gibi ve hiçbir ücret ödenmeden fazla çalıştırılır. Batı memleketlerindeki işçi hayatı ile komünist ülkelerin işçilerinin refahı arasında çok büyük fark vardır. Yalan ve propaganda ve telkin altında halk şartlandırılıyor, bu da yetmiyor, gizli polis korkusu içinde halk ağzını açmaktan çekiniyor, demişlerdir.

"Emperyalizme ve Oligarşiye Karşı: Devrimci Gençlik" gazetesi *"Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu"* (1976) gazetesidir. Bu da diğerleri gibi sadece muhayyel bir faşizm tutturmuş, kendisinden olmayanları faşistlikle itham ederek faşizme karşı savaş açtığını ilan etmiştir. Yani daima savaş ve ölüm sloganları kullanılmaktadır. Ankara Kadınlar Derneği Başkanı'nın demeci bile savaş kokusu içindedir: "Barışı kazanmak için savaşmak gerekir." Onlara göre: "Çağımız kurtuluş çağıdır. Ve bugün Türkiye, emperyalizmin işgali altındaki bir ülkedir." Sınıf savaşını öğütleyen demeç şöyle sonuçlanmaktadır: "Tel-Zaatar'da, Filipinler'de, Mozambik'te, Güney Afrika'da sıcak savaşın hüküm sürdüğü diğer yerlerde savaşırken ölen emekçi kadınların mücadelesini selamlar, barış için savaş bilinci ve özlemiyle Dünya Barış Günü'nü kutlanz."⁸⁹⁰ Aynı cümledeki acı çelişme, gözden kaçmamaktadır. "Barış için savaş bilinci ve özlemi içinde" yani savaşacak, vuracak ama barış için bunu yapacak. Hem de bu bilincin ve özlemin içinde kalacak, üstelik bir de "Dünya Barış Günü'nü" kutlayacak!... Hem savaşacak hem de barışçı olacak! Bu derece bir çelişme nadir bulunur. Savaşçılar hep bu türlü kelime oyunlarını kullanırlar. Marksist-sosyalist zihniyetin asla, aslında ve temelinde barışçı olmadığıнын bu açık bir itirafından başka bir şey değildir. Kime karşı savaşacak? Bu sınıf savaş mı olacak? Kim kimi vuracak? Neden vuracak? Üstelik bütün bunlar da barış için olacak!... Ayrıca zulüm ve işkence içinde

bulunan Türk toplumlarından çeşitli ülkelerdeki Türklerin çektiği ıstıraptan hiç bahsedilmiyor? Doğu Türkistan felaketi ağza alınmıyor. Batı Trakya'daki Türkler hatırlanmıyor. Kırım Türklerinin başına gelenler ise hiç hatırlanmıyor... vb. Macaristan, Çekoslovakya'nın komünist Rus tankları altında işgal edilişi hiç hatırlanmıyor. Yalnız, İleri Sosyalist Partisinin çok sıkışık durumda olduğu Lübnan'da olanlar hatırlanıyor: "Lübnan'da İç Savaş ve Emperyalizmin İğrenç Oyunları" başlığı ile "Lübnan ve Filistin Halkları Kazanacaktır" Gene savaşçı zihniyet ortaya çıkarılıyor: "Lübnan ve Orta Doğu sorunu uluslararası antlaşmaların gölgesinde çözümlenemez. Tayin edici olan Orta Doğu haklarının kurtuluşu kadar savaştır."⁸⁹¹

Savaşçı bu ifadeden sonra şu başlık yer alıyor: "Tel-Zaatar Direnişi; Mazlum Halkların Mücadelesinin Bir Anıtıdır!

Lübnan'da Amerikan emperyalistleri, emperyalizmin ne olduğunu bir kez daha ispatlıyorlar.

Lübnan'da faşist falanjistler ve siyonistler faşizmin ne olduğunu bir kez daha ispatlıyorlar." Yazının sonu şöyle tamamlanıyor: "Selam Sana Filistin Halkı, Şanlı Tel-Zaatar! Bin Selam!"

Ve düşmanların selam ister: "Gezden, gözden, arpacıktan!" (Bkz. 891. dipnottaki kaynak).

Hem içte hem dışta Marksist-sosyalistler için savaş taraftarlığı böylece sürdürülüyor. Ve Türk topluluklarının çektiği çile hiç hatırlarına getirilmiyor. Zira döndükleri nokta apayrıdır. Aynı gazetenin bir haberi dikkati çekiyor: "Son Dakikada: Dergimiz baskıya hazırlanırken edindiğimiz bilgiye göre Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu evrakları valilikçe evrak eksikliği (!) gerekçesiyle geri gönderilmiştir. Bu sefer yeni müracaat noterlik kanalıyla yapılmış ve federasyon evrakları tekrar valiliğe gönderilmiştir. Federasyon yetkililerinin bildirdiğine göre evrak eksikliği (!) kuruluş çalışmalarını yavaşlatmak amacını taşımaktadır."⁸⁹² Son sayfası bermutat "Kahrolsun Faşizm" "Tek Yol Devrim" "Faşistlere Ölüm" "İşçi-Köylü El Ele Halk Cephesinde" gibi bir sıra afişli "Devrimci Gençlik Dernekleri" ile ilgili bir fotoğraf yayımlanmaktadır.

Maocu bir mahiyet gösteren ve kızıl Çin yanlısı olarak tanınan *Halkın Sesi* gazetesi, DGM'ye karşı bir tutum takındıktan sonra hemen öbür sayfada: "Yaşasın Proleter Devrimciler Birliği - Dünya Proletaryasının Yüce Öğretmeni Mao Zedung Yoldaşın Ölümü Üzerine" yer alıyor. Hemen bu yazının altında Marksist-Leninist olan komünist Rusya'ya ve ondan yana olanlara saldırılıyor: "Rus Beşinci Kolu İGD saldırganlarıyla polis iş birliği yaptı - Revizyonistler TUS-DER yönetimini zorbalıkla

gasp ettiler.” yazısı ibretle, dikkatle okunmaya değer. Marksist-sosyalist-Leninci ve Maocu olanların karşı komünist Rusya yanlıları olduğunu ileri sürdüklerine nasıl karşılık verdiklerini gösteriyor.⁸⁹³

Mao’yu göklere çıkaran ve Atatürk hakkında bir satır yazının yer almadığı gazetenin orta sayfaları da tamamen bu konuya ayrılmıştır: “Türkiye Halkı Mao Zedung’u Anıyor” başlığını diğer başlık izliyor: “İstanbul’da beş bin kişi Mao Zedung’u andı” ve Mao Zedung için SBF yurduna asılan pano ile ODTÜ’ye asılan imzalı pano tamamen komünist Çin’i ve onun ölen Başkanını öven, sınıf savaşına çağırان cümlelerle doludur. Türk milletinin nereye sürüklenmek istendiği, üniversite ve yurtlarının ne hâlde bulunduğu çok acı örnekleri ibretle okunmaya ve düşünmeye değer! Siyasal Bilgiler Fakültesi yurduna asılan panodan yalnız birkaç cümle nakledecek ve Türkiye’nin nasıl bir uçuruma sürüklenmek istendiğini hatırlatacağız: “Mao halk savaşına inanan ve ona yeni muhtevalar kazandıran bir devrimciydi. Halkının ve dünya halklarının kurtuluşu için kararlılıkla savaştı. Gerilla savaşı ve düzenli ordular konusunda yazdığı yazılar ve tüm pratiği dünya devrimcilerine ışık tuttu. Emperyalizme karşı savaşan halklar için silahlı mücadeleyi öneren Mao, şöyle diyor: ‘... Her komünist şu gerçeği iyice kavramalıdır. Siyasi iktidar namlunun ucundadır ... Biz kendi gücümüze güvenmeyi savunuyoruz. Dış yardımı bekleriz ama ona bel bağlamayız, biz kendi çabalarımıza, bütün ordunun, bütün halkın yaratıcı gücüne güveniyoruz.’ Mücadele bize örnek olacaktır.” İşte bu pano böyle sonuçlanıyor. Mücadelesi örnek olacak Türk büyükleri değildir. Atatürk değildir. Mao ve onun öğütleridir. Yarın bunlar buradan mezun olarak Türkiye’de çok önemli mevkilere gelecektir. Çok yanlış yolda olduklarını nasıl anlayacaklardır? Kızıl Çin emperyalizminin, Doğu Türkistan’ı işgal ederek orasının adını bile Sinkiang’a yeni sömürgeye çevirerek girilen zulüm ve öldürme, insan hak ve hürriyetlerini, millî ve manevi temelleri yok etme çalışmalarını nasıl hatırlayabileceklerdir? Kızıl Çin’de yakılıp yıkılan yerleri, öldürülenleri nasıl hatırlayacaklardır?

Orta Doğu Teknik Üniversitesinde asılan imzalı panoda Mao son derece övüldükten sonra “Mao Zedung öldü ama Marksizm-Leninizm-Mao Zetung ölmedi.” deniliyor ve “Marksizm-Leninizm kızıl yolu” savunuluyor. Amerika emperyalizmi ile Rus sosyal emperyalizminin bir dünya savaşına yol açacağı üzerinde duruluyor ve sözlerini şöyle tamamlıyor: “Mao Zetung bize revizyonizme karşı yılmadan 8 bin yıl mücadele etme azminin ne demek olduğunu gösterdi.”⁸⁹⁴

Bundan sonra birtakım iddialarda bulunuyorlar: “Kemal Türkler ve Mehmet Kılınç, Bayındırlık Bakanlığı İşçilerini Sattı.” Başlık aynen böyledir, DİSK’e ve TİP’e de çatılıyor.⁸⁹⁵

Bu gazetenin şu başlığı da dikkati çekiyor: "Kahrolsun Rusçu ve Amerikancı Sendika Ağaları." TÜRK-İŞ'e ve DİSK'e böylece çatılıyor.

TSİP'in (Türkiye Sosyalist İşçi Partisi) yayın organı Maoculara karşı ve Moskova yanlısı görünüyor. Yalnız başlıklarını naklediyoruz: "Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşin!" "Devlet Güvenlik Mahkemeleri Karşısında Demokratik Güçlerin Mücadelesi Yükseliyor." Bunlar kapaktaki başlıklardır. "Doğuda Faşist Terör ve Saldırıları." Bu yazıda mezhepçilik ve bölgecilik yapılarak kışkırtmalara girişiliyor. "DİSK'in Bildirisi", "TÖB-DER Başkanı Gazioğlu'nun Demeci" ve sayfalarca şu başlık altında yazılar: "Şili Yurtsever Hareketiyle Dayanışma Enternasyonalist Görevimizdir." Bu TSİP Genel Sekreteri Yalçın Yusufoğlu'nun yaptığı konuşma özetidir. Diğer bir başlık: "DİSK'in düzenlediği Şili İşçi Sınıfı ve Yurtseverleri ile Dayanışma Toplantısı." DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'in konuşmasından birkaç cümle naklederek nasıl bir düşünce ve hangi doğrultuda bulunduğunu göstereceğiz: "Türkiye'deki demokratik güçlerin Devlet Güvenlik Mahkemelerine karşı verdiği mücadeleye de değinen K. Türkler, bu konuda gösterilen uğraşın ve DİSK'in çabalarının Şili işçi sınıfıyla ve yurtseverleri ile dayanışmanın bir parçası olduğunu söyledi... Korolar devrimci marşlar okudular." TSİP yanlısı derginin orta sayfasındaki başlık aynen şöyledir: "Ankara'da Şili İşçi Sınıfı ve Yurtseverleri İle Dayanışma Toplantısı" bu yazıda hangi örgütlerin katıldığı, ne gibi konuşmalar yapıldığı anlatılmaktadır. Şili'de Marksist sosyalizme, komünizme karşı çıkan faşizm olduğu belirtilen bu yazıda İlerici Kadınlar Derneği, Çağdaş Hukukçular Derneği, TÖB-DER adına ve nihayet TSİP Genel Sekreterinin konuşmaları yer alıyor. Son olarak TÖB-DER, Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu konuşuyor. TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu, Şili işçi sınıfına, eğitim emekçilerine, öğrencilerine ve tüm yurtseverlerine Türkiye'deki eğitim emekçilerinin "militan selamlarını" ileterek sözlerine başlıyor ve 12 Mart 1971'de Türk ordusunun verdiği muhtırayı Şili'dekine benzeterek faşist bir müdahale olarak gösteriyor. TÖB-DER Genel Başkanı Allende'yi övüyor ve dünya öğretmenlerinin devrimci, demokratik uluslararası örgütü olan FİSE'nin Şili'deki faşizmi şiddetle protesto etmekte olduğunu, aynı şekilde Türkiye eğitim emekçilerinin öncü demokratik örgütü TÖB-DER'in de Şili'deki tüm devrimcilerin, yurtseverlerin, öğretmen ve öğrencilerin yanında olduğunu tekrarladı, emperyalizme, faşizme, şovenizme ve ırkçılığa karşı mücadele veren tüm halkların, tüm ilerici güçlerin devrimci demokratik dayanışmasının güçlendiğini söyleyerek Şili halkını, tüm yurtseverlerini, aydınlarını selamladıklarını söyledi. "Kıbrıslı öğrenciler, İGD, PİM vb. gibi devrimci-demokratik örgütlerin Şili işçi sınıfıyla ve yurtseverleri ile dayanışma mesajları sunuldu." Bu

toplantıda Komünist Partisi Genel Sekreteri için özgürlük istendi: “Corvalan’a Özgürlük, Şili’ye Özgürlük, Halklara Özgürlük, Şili’ye Hürriyet-Faşizme Nihayet, Katil Pinoşe, İşçilerin Birliği, Halkların Kardeşliği, Kahrolsun Faşizm” gibi sloganlar tekrarlanmıştır.⁸⁹⁶

Aynı paralelde görünerek bu toplantıda bir konuşma yapan eski Millî Birlik Komitesinden, 27 Mayıs 1960’da demokratik yolla ve seçimle iş başına gelmiş hükûmete ve iktidarda bulunan partiye karşı silahlı harekete katılmış ve daha sonra ölünceye kadar Tabii Senatörlük gibi dünyada hiçbir demokratik ülkede bulunmayan, kaydı hayat şartıyla Senatör olan Ahmet Yıldız’ın Türk ordusu hakkında şu sözleri dikkat ve ibretle okunmaya ve üzerinde durulmaya değer: Şili işçi sınıfı ve yurt-severleri ile dayanışma toplantısına niçin katıldığını anlatarak sözlerine başlayan Tabii Senatör Ahmet Yıldız, emperyalizmi ve kapitalizmi yerdı... 11 Eylül 1973 ile 12 Mart 1971 tarihlerine değinen Ahmet Yıldız, üç yıl önce 11 Eylülde Şili’de dört faşist general darbe hareketine giriştikleri zaman, halkının oylarıyla iktidara gelmiş olan halkının adamı Allende’nin silahı elinde kahramanca dövüşerek öldüğünü söyledi. 12 Mart 1971’de aynı dört generalin (Türkiye Genel Kurmay Başkanı, Kara, Hava ve Deniz Kuvvetleri Kumandanı’nı kastediyor) verdiği muhtıra karşısında, seçmen oylarıyla iktidara gelmiş kişinin en ufak bir itiraz ve direnme göstermeden, korkakça tasını tırağını toplayıp kaçtığını söyledi.⁸⁹⁷ Sonra Türkiye’yi yöneten iktidarı ve tutumunu faşistlikle damgalayan Ahmet Yıldız, sözlerine aynı düşünce içinde devam ediyor.

Bu dergide diğer bir yazıda Lübnan savaşında Kuşları övüyor, onları bu konuda suçsuz görüyor ve savunuyor. Yazının başlığı: “Goşist ve Maoistler, Lübnan Savaşını Çarpıtarak Yansıtıyor.”⁸⁹⁸

SSCB Bilimler Akademisi Üyesi-Uluslararası İşçi Sınıfı Hareketi Enstitüsü Direktörü Timur Timofeyev’in; “Avrupa’daki Değişiklikler ve İşçi Sınıfı” başlıklı yazısı *Kitle* dergisinde (TSİP’çi) yayımlanıyor ve bu yazı içinde Sovyetler Birliği ve Brejnev vb. övülüyor, bunlar barışçı imişler gibi gösteriliyor. Komünistler ilerici, komünist olmayanlar gerici olarak belirtiliyor.⁸⁹⁹ Nihayet diğer bir başlık: “Küba Halkı Sosyalizm Yolunda İlerliyor” altında Küba’daki komünist rejim pek fazlasıyla övülüyor.⁹⁰⁰ Son sayfayı kaplayan yazının başlığı şudur: “Devlet Güvenlik Mahkemelerine Karşı Demokrasiyi Koruma Çağrısı” Böylece kendilerine karşı çıkması muhtemel Anayasa’nın 136. maddesinde kurulmasını amir maddeye karşı harekete, eyleme, gösteriye geçilmesi savunuluyor.

TBP (Türkiye Birlik Partisi)’nin yayın organı *Birlik* gazetesinde: “Türkiye NATO’dan ve Ortak Pazardan Çıkmalıdır” başlıklı yazı ile son sayfada “Zafer, Mazlum Filistin Halkının Olacaktır” yazısında Suriye ve falan-

jistler eleştiriliyor; Filistinli sosyalistlerin lideri Kemal Canpolat ve Filistinli Lider Yaser Arafat övülüyor. Filistin Kurtuluş Örgütü savunuluyor.⁹⁰¹

TİP'in yayın organı şeklinde görülen *Yürüyüş* dergisinin kapağını sıkılmış yumruklar kaplıyor. Sosyalist olduğu belirtilen bu dergide "DGM İşçi Sınıfına Çarptı" yazısı iki büyük sayfa kaplıyor. Hâlbuki buna karşı çıkan ne TÜRK-İŞ ne de MİSK Milliyetçi İşçi Sendikalarıdır. İşçilerin pek az bir kısmı DGM'ye karşıdır. Zira bu konu işçi hakları dışında siyasi, ideolojik, devletin güvenliği ile ilgili ayrı bir konudur. "İşçi Sınıfının Eylem Birliği İlkeli Birlik Olmalıdır" başlıklı yazıda Lübnan olayı dolayısıyla İsrail'e çatılmakta ve "Arap ülkeleri artık ABD aracılığıyla İsrail ile anlaşma yolları aramaktadırlar."⁹⁰² denilmektedir. Sosyalistleri "ilerici" görüşten ayrılmayan bu dergide Uruguay'da tutuklanan komünistler ele alınıyor ve şu başlık altında "Uruguay'daki Faşist rejim" eleştiriliyor: "Uruguay KP (Komünist Partisi) lideri (Uruguay Komünist Partisi Genel Sekreteri) Rodney Arismendi Bükreş'te bir açıklama yaptı: Siyasi Tutukluların Yarıları Komünist" denilmekte ve oradaki komünistlerin durumu üzerinde görüşler ileri sürülmekte ve bunların faşizm baskısında kaldığı iddia edilmektedir. Gene 13. sayfadaki başlık, konu hakkında bilgi vermeye yeter: "İtalyan Komünist Partisinin Üye Sayısı 1 Milyon 806 bine ulaştı." Halbuki bu *Yürüyüş* dergisi kendisinin sadece sosyalist, hem de vakit vakit "barışçıl sosyalist" olduğunu ileri sürüyordu. Diğer bir sayfanın başlığı: "Bağımsızlık Ancak Sosyalizmle Gelişir" Bu dergi herhâlde Komünist Rusya'daki Türk topluluklarını, Komünist Çin'deki Doğu Türkistan'ı vb. unutuyor. Fakat hiç olmazsa Polonya, Macaristan, Çekoslovakya vb. hatırlanamaz mıydı? Bunlar mı bağımsız sosyalistler? Gene aynı dergide Sovyetler Birliği ve Brejnev övülüyor. Yukarıdaki başlık daha hemen altta sona eriveriyor. "Sovyetler'de Plan, Hedefleri Aşılıyor" Komünist Rus propaganda rakamları gerçek kabul ediliyor...⁹⁰³

İtalyan Komünist Partisi sorumlusuyla görüşmeler yapıyorlar (TİP) (*Yürüyüş* Sa. 66-13, Temmuz 1976, Sf. 15 vb.).

Tek yönlü Marksist-sosyalist bir şartlandırmayı görmezlikten geliyorlar.

İç savaş benimsenirken, sınıf çatışmacılığı temelde yatarken hiç barışçılı olabilirler mi?

7. Marksist-Leninistler kadar Maocular da barış düşmanıdır. Kan ve öldürme, iç savaş hakkında bazı düşünceler:

Hürriyet gazetesinde "Çin Deyince" başlıklı ve "Sizin İçin Okuduk" adlı köşede İtalyan yazar Maccionchi'nin kitabında Mao, olduğundan başka türlü gösteriliyor. Mao şöyle demiş: "İnsanlık tarihi, zorunluluk

dünyasından özgürlük dünyasına doğru sürekli bir gelişimin tarihidir. Bu süreç sonsuzdur.” Mao’nun bir sıra gerçeğe uymayan övgüsünden bahsediliyor. Doğu Türkistan’daki cinayetler, işkenceler, din görevlilerinin öldürülmesi, Kur’an’ın yakılması, hatta o bölgeye Çinlilerin yerleştirilerek Türkleri sürme veya tutuklamalar, Çinileştirme ve sömürme faaliyetlerinden hiç bahsedilmiyor.⁹⁰⁴ Sokaklarda kurulan duygusal halk mahkemelerinden, onun rastgele ithamlarla, belgesiz, kanıtsız mahkum ettiği zavallılardan, yakıp yıktığı tarihî eserlerden, kütüphanelerden hiç bahsedilmiyor. Müzelerin, kütüphanelerin Maocu, ibadet yerlerinin nasıl basılıp yakıldığını, kızıl muhafızların yaptıkları vahşet ve gaddar hareketler hiç dikkate alınmıyor. “En büyük hapisane en gaddar gardiyan - Çin ve Mao” yazısı bütün gerçeği gözler önüne sermektedir.⁹⁰⁵

THKO davasında kendi savunmalarında aynen şöyle demektedirler: “Silahlı mücadele Anayasa’yı ihlal değildir.”⁹⁰⁶ Bu Türkiye’deki ifadedir. Bundan çok daha korkunç olanlarını, Mao’nun fikirlerini, gene Maocuların yayınlarından alarak aynen sunacağız. Konunun içyüzü kendi yazıları ve sözleriyle ortaya çıkacaktır: Mao Zedung, *Yeni Demokrasi Üzerine* adlı kitabında bakınız neler söylüyor ve demokrasi den ne anladığını nasıl anlatıyor. Türkiye’deki benzerlerinin demokratik ve demokrasi yanlısı görünmeleri işte böyledir: “İktidarın silahlı güçle ele geçirilmesi, meselenin savaşa çözülmesi, devrimin temel görevi ve en yüksek biçimidir. Bu Marksist-Leninist devrim ilkesi, evrensel olarak Çin için ve bütün diğer ülkeler için geçerlidir.”⁹⁰⁷

“... Parlamentodan bir kürsü olarak yararlanma, ekonomik ve siyasi grevler, sendikaları örgütlenme ve işçileri eğitme” ilk iştir.⁹⁰⁸

Komünistlerin: “Yapmak istedikleri tek savaş, hazırlıklarını yapmakta oldukları iç savaştır. Ama bu ayaklanma ve savaş, burjuvazi gerçekten aciz kalıncaya kadar, proletaryanın çoğunluğu silaha sarılıp ayaklanmaya ve savaşımaya kararlı olana kadar ve köylü kitleleri proletaryaya gönüllü olarak yardım edene kadar başlatılmamalıdır. Ve böyle bir ayaklanma ve savaşı başlatmanın vakti geldiğinde, ilk adım şehirleri ele geçirmek, ondan sonra kırlara ilerlemektir. Kırlardan şehirlere değil. Bütün bunlar kapitalist ülkelerdeki komünist partiler tarafından yapılmaktadır ve Rusya’daki Ekim Devrimi’yle doğruluğu ispatlanmıştır.”⁹⁰⁹

Aslen Yahudi olan ünlü Fizik bilgini Andrei Sakharov, *Memleketim ve Dünya* adlı kitabında Sovyetlerin ve ona bağlı olanların da aynı zihniyette olduklarını açıklıyor: “Sovyet dış politikası neticede hiçbir vicdani temele dayanmaz. Sovyet devletinin yayılması gayesi ile her şey

mubah sayılır. Dış memleketlerde komünizmi yaymak, idareleri devirmek için çeşitli yeraltı faaliyetleri sürdürülür. Rüşvet, yalan, şantaj ve 'beşinci kol' teşkilatları ile yabancı memleketlerin gençleri zehirlenir, kendi milletlerine karşı çıkmaları sağlanır..."⁹¹⁰

Türkiye'de olanlarla komünist iç savaşçılığı Mao iç savaşçılığının nasıl benimsendiğini hayret ve üzülecek görmek mümkündür. İşte kendi yayınlarından sözlerini aynen naklediyoruz. Türkiye Halk Kurtuluş Parti Cephesi (THKP-C) söylüyor: "Bütün yurtseverlerin ortak çabası sonucu, uzun, yorucu ve kanlı bir halk savaşı ile düşmanın alt edebileceğini düşünen partimiz halk savaşının bu aşamasında şehir gerilla savaşını temel almaktadır. Bugünkü objektif ve sübjektif şartlar gerilla savaşının şehirlerde yürütülmesini zorunlu kılmaktadır. İçinde bulunduğu dönem halk kurtuluş savaşının birinci aşamasıdır.

Büyük şehirlerde yürütülen gerilla savaşı: 1. Halk kitlelerine hainlerin yönetiminin ne kadar kof ve çürük olduğunu göstermektedir. 2. Her an patlamaya hazır bir volkan gibi kıvılcım bekleyen halk kitlelerine vurduğu yerden ses çıkartabilecek, zalimleri cezalandıracak, kendi devrimci diktatoryasını kurabilecek nitelikleri taşıyan bir teşkilatın var olduğunu gösterecektir. 3. Partimizi çeşitli tecrübelerden geçirerek halkın savaşçı örgütü olma yolunda sağlamlaştıracaktır.

Savaş örgütü savaş meydanlarında çıkar. Kısacası içinde bulunduğu bu aşama, başta işçi sınıfımız olmak üzere bütün halk kitlelerinde var olma memnuniyetsizlik ve başkaldırma duygularını güçlendirme, onları silahlı mücadeleye ajite etme ve Partimizin teşkilat yapısını sağlamlaştırma aşamasıdır."⁹¹¹

Türkiye'de faaliyet hâlinde olan bu teşkilat 12 Mart 1971 yılında tamamen ortaya çıkarılmış ve ondan Türk milletinin yaşaması için hesap sorulmuştur. Bu teşkilat da diğerleri gibi kan dökmekten, vurmaktan, öldürmekten zevk duyan bir zihniyet içine sürüklendiğini şu "Son Söz" ile kendi anlatışlarına göre "THKP-C Dosyası Ortak Savunmasının Son Sözüdür." Bunu aynen naklediyoruz. Türkiye'nin nasıl bir felakete, nasıl bir uçuruma sürüklenmek istendiği bir defa daha anlaşılmalı onların demokrasi, demokratik devrim sözlerinin asıl anlamı tamamen kavranmalıdır. Bilhassa barışseverlik yalanı bir defa daha ortaya çıkmalıdır. "Son Söz"leri şudur: "Devrim yolu engebelidir, dolambaşıdır, sarptır. Kurtuluş bayrağı bu yola tırmanan gerillaların birbirlerine iletmesi ile oligarşinin burcuna dikilecektir. Her engelde düşen gerillaların gövdesi bir devrim fırtınası yaratır. Her düşen gerillanın kanı devrim yolunu kızılaştırır, aydınlatır. Düşenler geride kalmazlar. Onlar emekçi halkın kalbinde, ruhunda ve bilincinde, devrimin önder ve itici sembol-

leri olarak yaşarlar. Düşenler devrim için, devrim yolunda vuruşarak düştüler. Kalbimize, ruhumuza ve bilincimize gömüldüler.

Onlar kurtuluşa kadar savaş şiarını, devrim yoluna kanları ile yazdılar. Yolumuz bu yolda düşenlerin yoludur.

Kurtuluşa Kadar Savaş.”⁹¹²

Tek taraflı bir telkin ve propaganda yayınları altında şartlanmış, muhakkeme-karşılaştırma, ölçme ve değerlendirme yetenekleri felce uğrayarak kor bir kızıl taassuba gömülmüş insanlara hakikati, ilmin ve insanlığın gerçek değer ve yargılarını göstermeye imkân var mıdır? Millî kültür ve millî eğitimden yoksul, manevi, dinî temelden mahrum olarak maddeci ve inkârcı bir eğitim sisteminin içinden çıkan böyleleri, Türkiye’de maârifin, öğretimin, terbiyenin iflasını gösterir. Millî tarih ve millî kültürün bütün unsurlarından mahrum, Türklüğü, İslâm dinini ve insani değer ve şefkat, merhamet ve hakikat ölçülerini yitirmiş kimse-lere nasıl etki yapılabilir? İlmî kendisine sahip olmadan birtakım basmakalıp sloganlar ve basit ve ilkel propaganda kitaplarıyla sapık ve bozuk bir yöne dönmek böyle olur.

İnsanlığın, millet çıkar ve yükselişinin, iktisadi, içtimai adaletin, ferdin olgunlaşmasının ve emeğin, hakkın tecellisinin yolu, yöntemi bu mudur? Bu konuda birkaç kitaptan daha örnek vereceğiz: Temelde ortak olan Marksist-Leninist ve devrimci bir yönde savaşçılık taslayan-ların birbirlerinin içyüzlerini ortaya koyuşlarına dikkat etmeliyiz. Bilim kelimesiyle hiçbir ilgileri olmadığı hâlde sırf etkilemek ve propaganda etkisinden faydalanmak için Marksist-sosyalist, Leninci ve Maocular sık sık “bilim, bilimsellik” laflarını kullanırlar. *Marksizm ve Maoizm* adlı kitabın kapak sayfası birbirlerinin iç yüzünü gösteren bir anahtardır: Kitabın üçüncü bölümünde “Mao Tse Tung ve destekçilerinin uluslararası alandaki anti-sosyalist çalışmaları açığa vuruluyor: Maocuların serüvenci dış politikalarıyla, dünya devrimci ve ulusal kurtuluş hareket-lerindeki yıkıcı, bölücü faaliyetlerine yaklaşıyor.” denilmektedir. Bu Moskova yanlısı Marksist-Leninist inancı savunan ve Maoizmi⁹¹³ en ağır şekilde tahlil eden kitabı, bilhassa hem Moskova hem de kızıl Çin yanlıları dikkat ve ibretle okuyorlar; komünizmin nasıl köksüz, yalancı ve aldatıcı birtakım iddialara dayandığını; komünizmde insani, barışçı, toplumcu hiçbir taraf bulunmadığını hayretle görecektir. Her ne kadar Komünist Rusya tutulmuşsa da onun da ne olduğu satırlar arasından sezilmektedir. “Maoculuk: Anti-Hümanizm (İnsanlık Düşmanı) ve Serüvenci Politika” bahsi⁹¹⁴ ibretle okunduğunda Maoculuğun, yalnız insanlık-insancılık düşmanlığı yanında onun “anti-sosyalist” olduğu da ileri sürülüyor. Aslında hem Moskova yanlısı komünizm hem de

Mao yanlısı komünizm, insanlık-insancılık düşmanı olmalarının yanı sıra; gerçek toplumculuğun da düşmanıdır. Yeni Çin İmparatorluğu'nu kurmak isteyen Mao'yu, gaddar olarak göstermekten başka, yağmacı bir küme tarafından, emperyalist yönde geliştirildiği anlatılmaktadır. (Sf. 303)

Marksist-Leninist kişi ve örgütler tamamen silahlı bir iç savaş peşindedirler. Victor Serge'nin *Militana Öğütler* kitabı, Türkiye'nin nasıl bir felakete sürüklenmek istendiğini göstermektedir: "Devrimci Şiddet Sorunu" "1. Makineli Tüfek, Yazı Makinesi, ya da?... Makineli Tüfek hakkında ne düşünüyorsunuz? Yoksa yazı makinesi ya da fotoğraf makinesi mi tercih edersiniz?... Her türlü şiddet ve diktatörlüğe coşkuyla karşı çıkanlar da var."⁹¹⁵ denilerek bunlar eleştirilmekte, makineli tüfek ve silahların hepsinden iyi olduğu savunulmaktadır. İşçi sınıfının da düşmanlarına öldürücü darbeler vurması, öğütlenmektedir.⁹¹⁶ Kitabın son cümlelerini aynen sunuyoruz: "Devrimin katı gerçeklerine bakarken bu olaylar hatırlanmalıdır. O zaman iç savaşın gerektirdiği gaddarlıklar, terörün kaçınılmazlığı, devrimci baskının kitleli, acı verici hataların önünün alınmazlığı gerçek boyutlarıyla görülecektir. Büyük felaketlerle kıyaslandığında bunlar, önemsiz ağrılarıdır... 'Devrim ya da ölüm!' Verdumlu bir savaşçının bu sözü bir gerçek olarak kalmaktadır. Tarihin gelecekteki kara günlerinde ikilem bu olacaktır. O zaman işçi sınıfı için bu sert, fakat kurtarıcı görevi yerine getirmenin zamanı gelmiş olacaktır: Bu devrimdir."⁹¹⁷

Görüleceği üzere mesele bir fikir meselesi, fikir özgürlüğü meselesi değil bir cinayet ve iç savaş eyleminden ibarettir. Yapılmak ve yaptırılmak istenen başka nedir? "Marx, Engel, Lenin, Mao, Che Guevara, Ho Si Minh, Amilcar Cabral, Castro" sayılarak *Marksizmde Gerilla Savaşı* kitabından alınan yalnız birkaç cümle bu ideolojinin ve onun mensuplarının ne olduğunu gösteriyor: "1. Halk güçleri orduya karşı bir savaşı kazanabilir. 2. Devrim yapmak için bütün koşulların hazır olmasını beklemek zorunlu değildir, ayaklanma bu koşulları yaratabilir. 3. Az gelişmiş Amerika'da kırsal bölgeler silahlı çarpışma için temel alanlardır."⁹¹⁸ Gerilla en üstün derecede bir kurtuluş savaşçısıdır. Halkın kurtuluş mücadelesinde öncü savaşçılar olmak üzere halktan seçilir. Gerilla savaşı, çoğu kez sanıldığı gibi, küçük çapta bir savaş ya da güçlü bir orduya karşı gruplaşan bir azınlığın yönelttiği bir savaş değildir. Hayır; gerilla savaşı hüküm süren baskıya karşı bütün halkın savaşıdır. Gerilla hareketi onların silahlı öncüsüdür. Gerilla ordusu bir bölgenin veya bir ülkenin bütün halkını içine alır."⁹¹⁹ Böylece Yahudi örgütleri yanında diğer örgütlerden Marksist-sosyalist-Leninci veya Maoocu örgütlerin ve zihniyetlerinin ve eylemlerinin ne olduğunu, hedeflerini görmüş olduk.

8. Türkiye’de tehlikeli örgütlerden çeşitli Kürtçülük örgütleri:

Öteden beri muhtelif kitap ve makalelerimizde Kürt ve Türk kardeşliğinin tarihi, soy birliğine, kader ve çıkar birliğine, dinî birliğe, vatan kardeşliğine temas etmiş ve aynılık düşünmenin hem ilmî hem millî hem de vatani hayatımıza aykırı düşeceğini belirtmiştik. Bu konuda birçok Türk milliyetçisi Doç. Dr. Mehmet Eröz ve Dr. Fahrettin Kızıoğlu vb. zatlar aynı soy ve tarih kardeşliğini belirten eserler yayımlamışlardır. Nejdet Sevinç dış düşmanların kışkırtmasıyla Türkiye’yi bölmek ve parçalamak uğraşlarına işaret etmiş ve: “... komünizm, Türkiye’yi çok daha ciddi ve çok daha nazik bir açmazın içine iteklemeye gayret etmiş ve siyasi Kürtçülüğün komünizmin yerini alan bir problem” olduğunu belirtmiştir.

İrk itibarıyla Oğuzların Boğdüz ve Becen boylarına dayanan, yani yüzde yüz Türk olan Kürt kabilelerini, zaman zaman sahte şeyhler ve ağalar vasıtasıyla Türk devletine, yani bizzat kendi devletlerine karşı isyana sürükleyen Avrupa emperyalizmi, bugün komünizmi kullanarak aynı karışıklığı tekrarlamak istemektedir. Devlet Güvenlik Mahkemeleri de tahmin ederim etnik, dinî ve kültürel bir bütün olan Anadolu halkını Doğulu-Batılı, Türk-Kürt, Alevi-Sünni şeklinde parçalamak ve bu parçaları birbirine saldırtmak isteyenlere karşı alınan tedbirdir. Kurulduğundan beri Adana’da 97, İzmir’de 66, Ankara’da 94 ve 4 milyonluk İstanbul’da 130 davaya bakan Devlet Güvenlik Mahkemelerinin, bölücülerin pilot bölge hâline getirdiği Diyarbakır’da 153 davaya bakması, bu gerçeğin bir ifadesidir.

Kürtçülüğün arkasında Fransa vardır. İngiltere ve Amerika Birleşik Devletleri vardır.⁹²⁰ Hatta komünist Rusya ve İran’ı da buna katabiliriz. Kürtçülük aracılığıyla komünistler Türkiye’de bir gerilla savaşı, bir iç savaş, sınıf çatışması yürütmek istemektedirler. Kürtçülük üç şekil arz ediyor: 1. Alevi Kürtçülük, 2. Sünni Kürtçülük, 3. Komünist Kürtçülük. Alevi Kürtçülük, komünist kültçülükle iş birliği hâlinindedir. Bir yandan Türkiye’den ayrılma, bölünme propagandası yapılmakta, bir yandan da art niyetlerle çok çocuk yapmak, şehirlerde arsa almak, yüksek okullarda tahsil yapmak, başka gayelerle dernek ve örgütler kurmak; vaktiyle (1915) Ermeni ve (1918-22) Rumların isyan, baltalama taktikleri maalesef ilk planladıkları hedeflerdir. Türklüğün öz kardeşi olan Kürtlerin bu davranışları millî birliğe uymalıdır.

Şüphesiz bunlar normal vatandaşların samimi hareketleri sayılabilir. Fakat bu hareket aynı bir maksat taşırırsa üzüntü duymak gerekir. Bilhassa bölünmek maksadıyla teşkilat kurmak, parti kurmak çok hatalı ve zararlı bir davranış olur Kürdistan Demokrat Partisinin merkezi bir vakitler Londra idi. Keza Paris, Kürtçülük merkezlerinden birisidir.

24 Kasım 1975'teki haberin başlığı bile acıdır: "Diyarbakır Atatürk anıtı önünde 'Kürtlere hürriyet!' diye Kürtçe bağrıldı." "30-40 kişi kadar oldukları sanılan bir grup, Kürtçe 'Azadi Kurdara' (Kürtlere bağımsızlık) diye bağırmişlardır."⁹²¹

Atatürk düşmanlığı, komünist Kürtçülükle birlikte yürütülüyor: "İstanbul'da basılıp doğuya yolluyorlar-Komünist Kürtçü kitap ve dergiler serbest satılıyor." "Bağımsız Kürdistan" "Yaşasın Kürt Halkları" "Kürt Halkları Özgürlüğe Kavuşacak!" sözlerini yayımlayan kitap ve dergilerin fotokopileri gazeteyi kaplıyor.⁹²² Yasaklanmış olmasına rağmen *Rızgari* adlı Kürtçe derginin komünizm ve Kürtçülük yapmaktan başka Atatürk'e sataşmaya yeltendiğini de görüyoruz: "Kemalizmin bir ırkçılık olduğunu ve ulusu ezen bir ideoloji olarak kabul edilmesi gerektiğini" *Rızgari* adlı dergi yazmakta, bölünmeyi savunmakta ve "Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nden örnekler vererek bir Kürt devletinin kurulması istenmektedir. Lenin'in "ulusal kurtuluş hareketlerinden" örnekler veren dergide, ayrıca *Cumhuriyet* gazetesi yazarlarından İlhan Selçuk'un bir yazısı iktibas edilmiş bulunmaktadır. Aynı gazete-den Fikret Otyam'ın doğu ile ilgili verdiği haberleri de sütunlarına alan *Rızgari* adındaki dergi; "İşte doğuda Kürt halkı eziliyor, horlanıyor. Buna son vermek zorundayız. Kürt halkının egemenliği yakındır." demekte ve Türk ordusunu dahi bölmeye matuf ifadeler kullanmaktadır.⁹²³

İsmail Cem İpekçi'nin "Sınıfsal Oluşum Yeni Bir Dönemecin Eşiğinde" adlı başyazısında, Türkiye'nin İstiklal Savaşı sırasında Yunanlıların çekilişi zamanında birçok yerlerinin hatta ağaçların, bağların yakıldığını bil-meyerek, yabancı şirket ve iktisadi kuruluşların Türkiye'yi nasıl sömürdüğünden habersiz kalarak durumu şöyle ortaya koymak yanlışlığına düşmektedir: "Türkiye 1923-1950 döneminde bürokrasi-nin güdümündeki bir tüccar-ağa-bürokrasi üçlüsünün iktidarını yaşamıştır."⁹²⁴ demekte, Atatürk devrini ve onun atılımlarını hiçe sayarak, Türkiye'nin 1923-1938 yıllarından tamamen habersiz olduğunu da görüyoruz. İlk iktisadi atılımlar, yeniden devletin organize edilmesi vb. yanında Montrö ve Hatay zaferlerini, İtalyan faşist yönetimine ve Mus-solini'ye karşı Türk ordusunu teçhizini ve İtalyanları uzaklaştırışını da unutuyor. Türkiye'nin yeni Ergenekon dönemini anlamazlıktan geliyor. Türkiye'nin, birlik ve bütünlüğünü sağlamaya çalışan Atatürk'ün Türk tarihi ve Türk diline büyük önem verişine ve onun Türk milliyetçiliği ve Türklük için nasıl bir çaba gösterdiğine, siyasi başarılarına dikkat etmi-yor. O günün şart ve imkânlarını hiç hatırlamayan İsmail Cem, Atatürk dönemini bu şekilde küçümsemekle tarihî ve ilmî bir yanlışını tescil et-miş oluyor.

9. Siyonizm ve diğer Yahudi örgütleri ve onun yandaşı masonluk üzerinde durmuş ve o örgütleri tanıtmıştık, Türkiye için çok dikkate alınacak bu örgütler Rum-Yunan-Ortodoks örgütleriyle birlikte vakit vakit iş birliği yapmaktadır. AHEPA (American Hellenic Educational Progressive Association /Amerikan-Helen Eğitim İlerici Birliği) 1922'de kurulmuştur. ABD'de Türkiye aleyhinde çalışmaktadır. Kıbrıs'la ilgili gizli belgeleri ABD Meclisindeki ajanları vasıtasıyla ele geçirmişlerdir. ABD'deki bazı Yahudi ileri gelenleriyle de iş birliği hâlinindedir. New York Eyaleti temsilcisi Yahudi Benyamin Bosenthal'le birlikte çalışmaktadırlar. Benyamin, Türklere silah, yardım ambargosunda ABD'nin en güçlü örgütlerinden "American Jewish Congress" ve "B'nai B'rith" adlı iki çok önemli Yahudi örgütüyle iş birliği yapmaktadırlar. AHEPA Yunan örgütü ile Yahudi örgütlerinin iş birliği tehlikeli olmuştur. Bunların tesirleri on kadar ABD üniversitesine yayılmıştır. Birçok Rum ve diğer profesörler Yunan davası lehinde ve Türkiye aleyhinde çalışmaktadır. Türkiye'yi tanıtmak ve temsille görevliler ne bu Yahudi ileri gelen örgütleriyle ne de Müslüman ve Hristiyan zencilerle bir bağlantı kurmuş ve Türkiye'nin davasını ve hedefini onlara ve ABD'ye tanıtamamışlardır. Türkiye'yi temsil ve tanıtmayla görevli yüz kadar kişi bu hususta tamamen pasif kalmıştır, denebilir.

Türkiye'ye zarar veren diğer örgütlere bir defa daha özet olarak işaret edeceğiz. Hristiyan misyoner teşkilatları ve Ermeni örgütlerine dikkat edilmesi gerekiyor. Ermeni örgütlerinden, Ermeni Kurtuluş Teşkilatı (ASA) Kürtçülük hareketlerini de teşvik etmektedir. Ayrıca Paris'te toplanarak, Yunanlılarla da iş birliği yaparak, Türkiye'nin Viyana ve Paris büyükelçilerini öldürmeyi planlamışlardır. Ermeniler, Yunanistan içinde Atina ve Selanik'te de Türklere karşı bir teşkilat kurmuşlar ve Yunan yardımını sağlamışlardır.⁹²⁵

AHEPA, Türkiye'ye karşı olan tüm örgütlerle bağlantı hâlinindedir.

CIA emrinde Yunan asıllı Ermeni, Yahudi asıllı ajanlar, Türkiye içinde Türkiye'ye karşı çalışmaktadırlar. Bunlar aynı zamanda Yunanistan vb. casusudurlar.

Avrupa Yayın Birliği (EBU), Türkiye'nin Kıbrıs işinde Yunanistan'ı desteklemiştir.

Türkiye'de zararlı örgütlerden, sapık doktrinlerden birisi de Bahailik ve onların örgütleridir. Keza Avrupa Birliği (ABC) örgütü, Dünya Devleti Örgütü, (bunun 1952 yılında bile yüzü aşkın şubesi vardı), mafya benzeri örgütler (bunlar beyaz kadın ticareti, şehvet ticareti, döviz, uyuşturucu madde, silah, mermi, müstehcen yayın, film, dia kaçakçılığı vb.

yapan muhtelif örgütler); Dünya Enternasyonal İşçi Sendikaları Birliği, Devrim-Kültür-Devrimci Gençlik Dayanışma örgütleri adları arkasında bilhassa kızıl Kürtçü dernekler sayılabilir. Türkiye’de de ayrıca bir rol oynayan “Dünya Kiliseler Birliği”ni ABD’de 23 Hristiyan mezhebe mensup (Katolik, Protestan, Ortodoks vb.) kişiler desteklemektedir. World Council of Churches (WCC) ABD’de Rum Ortodoksları ile ilişkilidir. Bu Dünya Kiliseler Konseyi, Papalık Teşkilatından çok az bir bütçeye sahip olmakla beraber yüz milyonlarca liraya da sahiptirler. Bu Konsey Başkanı Rus asıllı Boris Nikodim’in yıllarca bu teşkilata başkanlık ettiği, aslında Sovyet Gizli Polisi KGB’nin generali olduğu yakınlarda anlaşılmıştır. Dinî yardım paraları ile çok güçlü olan WCC Kiliseler Konseyi, Amerika Birleşik Devletleri’nin en kuvvetli dinî birliği olup onun kolları Türkiye’ye çoktan uzanmıştır. Merkezi Lübnan’da bulunan el altından ABD, İngiltere ve Fransa’nın desteğiyle güya İslâmi bir mahiyet verilmiş örgütler de vardır. Hürriyet Fırkası (veya Hizbüt-Tahrir), ortak dilin Arapça olmasını, rejimlerin değişmesini, silah yapımı ve askerî teşkilatlara son verilmesini, savaş aleyhtarlığını, milliyetçilik, milletçilik düşmanlığını telkine çalıştığı gibi mevcut Arap devletleri liderlerine de karşıdır. İslâmi bir felsefe içerisinde sözde İslâm dinine hizmet ediyormuş gibi görünen bu gibi örgütlerin arka planında olanların niyetleri; bölme, iç çatışma ve iç düşmanlığı sağlamaktır. Saf, masum insanları, halis İslâmiyete, siyasi ümmetçiliğe hizmet ediyorlarmış gibi kullanılmaktadırlar.

Dünya tedhiş olayları bilinen 5 örgütçe planlanmaktadır: 1. Carlos (Çakal lakaplı) örgütü (Muhammed Boduia taraftarları), Arap ihtilalinin kolu, 2. Halk Cephesi (Millî Marksist örgüt. Kurucusu Lübnanlı Hristiyan George Habbash) (1960), 3. Kara Eylül, El-Fetih’in bir kolu (kuruluş 1971), 4. Japon Kızıl Ordusu (Troçkist-Marksist-sol karışık, ırkçı bir örgüt) (1969 veya 1970’te kurulmuştur), Başkanı Yakamada Yoshiski takma adlı Yutaka Furuya’dır. 5. Baader Meinhof (1970 başlarında Batı Almanya’da kurulmuştur) başkan ve ajanları tutuklandıklarından şimdilik faaliyeti durmuş görünüyor.

Yüzlerce teşkilatın kolları bir ahtapot gibi Türkiye’ye uzanmıştır. Bunlardan birkaçına temas ettik. Sözümüzü gene Yahudi konusuna getirerek şunları ekleyebiliriz. Yahudi Yüksek Konseyi, Komitesi ve Siyonist Örgüt ve İsrail İstihbaratı ve onunla ilgili teşkilat, Yahudi yan, destek kolları ve onun etkisindeki dernek ve örgütler üzerinde durduk. İsrail, kendi çıkarı için Türkiye’nin fazla güçlü olmasını istememektedir. Bununla beraber tarih boyunca fiilen ve alenen bir Yahudi-Türk savaşı devlet olarak belirmemiştir. Ayrıca Yahudilere Türk devletleri içinde hiçbir zaman zulüm ve haksızlık da yapılmamıştır. Bu bakımdan Yahudi-

lerin Türklere bir kin ve düşmanlık beslemeleri (nankör değillerse) aslında mümkün değildir. Keza Türkiye’de gene Yahudi kavmi konusu bir düşmanlık davası olarak görülmemelidir. Esasen Türkiye’de kanun hâkimiyeti sağlanmalı, yalnız suçlu olanlar belge ve kanıtlarıyla muhakeme sonunda bir mahkumiyete uğramalıdır. Bir kitle hareketi hiçbir zaman adalete ve hakka, millî ve manevi temellere uygun düşmez. Sömürme fırsat ve imkânları kanun yollarıyla önlenabilir. Bunda da esas, eşitlik ilkesidir. Keza Türkiye’nin ithalat ve ihracatı ciddi şekilde ve hukuki, millet yararına olarak ele alınmalı ve halledilmelidir. Döviz, vergi kaçakçılığı Türkiye’de umûmi bir derttir. Türkiye’de ne somut ne de soyut bir Yahudi düşmanlığı olmamıştır, bundan sonra da böyle bir hareket Türkiye’ye fayda sağlamaz. Ayrıca dünya Yahudi örgütlerinin güçlü ve tecrübeli oluşu, dünyada yaygın bir etki ve denetime sahip bulunuşu gözden uzak tutulmamalıdır. ABD, İngiltere ve Fransa başta olmak üzere Yahudi nüfuzu altındadır. 5738. Yahudi yılında dünya üzerinde 20 milyonluk kilitli bir şekilde birbirine bağlı Yahudi kitlesi içinde İsrail’de artan nüfuslarıyla 80 bin kadar Türkiyeli Yahudi bulunduğu ileri sürülmektedir.

Türk devleti temsilcileri İsrail’de bu toplulukla temasa geçmeli, onlara Türkçe okuma kitapları vb. yayınlarla Türkiye’den bağları koparılmaya çalışılmalı; İsrail içinde onların Türkiye’ye karşı yakınlıkları devam ettirilmelidir. Bu İsrail’in Türkiye’ye karşı izleyeceği siyaset bakımından da önemlidir. Türkiye, dünya Yahudi örgütlerinin ve topluluklarının Kıbrıs meselesi dahil, kendi girişimleri için Yahudi desteğini de sağlamaya çalışmalıdır.

İsrail, çevresindeki Arap ülkelerine, ABD, İngiltere ve Fransa’nın başta gelen destekleriyle başarılar kazanmakta; mali ve teknik, ilmi ve iktisadi gücünü her gün artırmaktadır. Ablukadan kurtulduğu gün bütün Orta Doğu pazarlarına hâkim olma planının uygulanmasını özlemektedir. Kanaatimizce İsrail için önemli olan, barışı kazanmasıdır. Onun işgal ettiği toprakların büyük çoğunluğunu terk ederek barışı sağlaması ve tedirgin, kuşkulu bir halk psikolojisi veya zafer sarhoşluğu, saldırganlığı yerine sükûn, barış ve huzuru getirmesi en büyük başarısı olacaktır.

Türkiye üzerinde oynanan oyun bitmemiştir.⁹²⁶ Türk milletinin kaderi ve geleceği üzerine tuzaklar hazırlanmaktadır. İşlerin içyüzü, perde arkası nedir? Türkiye nereye götürülmek isteniyor? Türkiye’de gizli-açık kuruluşlar faaliyet hâlinindedir. Türkiye’nin bitmeyen çilesi nedir? Türkiye yaşama ve ilerleme çabaları içinde olmakla beraber, onun bölünmesi, parçalanması ihtiraslarını görmemek mümkün değildir. Türkiye bir taraftan batı emperyalizminin yeni şekil almış haçlı orduları, bir

tarafından komünizmin orak-çekiç saldırısı ve düşmanlığı karşısındadır. Bir taraftan 6 köşeli Yahudi yıldızının türlü kuruluşları ve pençesi üzerinde. İç ve dış düşmanlık kaynamakta ve hedeflerine ulaşma yollarını aramaktadırlar. Türkiye'nin kendisini savunması ve ilerlemesini temin için çok yönlü bir dış ve iç çalışmaya ihtiyaç vardır. Bunu başarıya ulaştırmak için hem içte hem dışta millî plan ve programını tespit ve tatbik etmelidir. Türkiye'de önce yıkıcı, bölücü, zararlı örgütlere, derneklere ve çalışmalara karşı gereken önleyici tedbirler alınmalıdır. Bunlar tanınmalı, tanıtılmalı, hukuki, iktisadi, kültürel tedbirler yanında millî ve manevi eğitim dikkatle ele alınmalıdır. Türkiye çevresini dost olmayan ülkeler sarmıştır. Komünizmin, haçlı zihniyetinin, misyoner örgütlerinin, bölücülüğün, Yunan ve diğer emperyalizmin, sömürücü kapitalizmin ve emperyalist devletlerin hedefleri Türkiye'dir. Bütün bu cephenin karşısında ayakta duran, onu göğüsleyen Türkiye'dir.

Türkiye kendi dışındaki soydaşlarını da düşünmek zorundadır. Yunanistan'ın oradaki Türklere zulmü yetmemiş gibi "K 4 A" (Koma Tetarti Augustu-4 Ağustos Partisi), Türklerin evlerinin duvarlarına: "Sizi yok edeceğiz!" "Defolun!" gibi yazılar yazmakta, Yunanistan'da gelişmekte Yunan işçilerini desteklemekte, Yunan Millî İstihbarat Teşkilatından (KYP) yardım görmektedir. (9.11.1976 *Hürriyet*): Görüşleri şunlardır:

"Kıbrıs'ta derhal ENOSİS'in ilan edilmesi, İmroz ve Bozcaada'nın otonomisinin sağlanması için faaliyete geçilmesi, Heybeliada Ruhban Okulunun açılması için Türkiye'ye baskı yapılması. Ermeni ve Kürtlerle ortak bir gaye için iş birliğine gidilmesi. Yunan medeniyetini yaşatacak ölümsüz eserlerin inşa edilmesi. Komünizmin kanun dışı ilan edilmesi. Dörtten ziyade çocukları bulunanların her çeşit vergiden muaf tutulması.

Yunanistan'da faşist eğilimli olan Yunanlıların sayısı ise küçümsenmeyecek kadar kabarık."

Gökçeada (İmroz) ve Bozcaada Rumları başka yere, zaruri ve askerî sebeplerle nakledilmeli ve Heybeli'deki hâlen faal olan ruhban okulunun çok geniş çamlığı kamulaştırılmalı, millî park yapılmalıdır. Yunan mezalimi, Kadir Mısıroğlu ve batı Trakya faciasının içyüzü, Ahmet Aydın'ın hatırlanmalı, unutulmamalıdır.

Türkiye kendi iç savunmasını başarıya götürmeli, gizli veya açık bir sıra örgüte, derneğe karşı gereken önleyici, zararları giderici tedbirleri almalıdır.

Türkiye dış siyasetinde millî bir yön çizmeli, inisiyatif koruyan bir politika izlemelidir. Bir yandan İ. İslâm milletleriyle sıkı iktisadi, kültürel,

ilmî, tıbbî, teknik ve siyasi iş birliği ve ilişkiler kurmalı, 2. Arap komşularla iyi niyete dayanan ilişkiler kurulurken, Türkiye'nin birçok dış meselesi bulunduğu ve Emperyalizm, haçlı zihniyeti ve komünizmin, beynelmilel kapitalizmin, iç ve dış yıkıcı, bölücü akımların etkileri anlatılmalı; Yunanlıların izledikleri Megalo-İdea karşısında Türkiye'nin bulunduğu belirtilmeli ve bu arada dünya Yahudi örgüt ve etkilerini karşılırlarına, imkân nispetinde, almamak gerektiği onlara anlatılmalı ve Komünist Rusya ve Komünist Bulgaristan karşısında Türkiye'nin bulunduğu, Türkiye'nin şart ve imkânlarının Arap devletlerinden farklı olduğu yolunda inandırıcı açıklamalar yapılmalı ve Yahudilerle ilişkilerin tamamen kesilmesinin Türkiye açısından ne gibi mahzurları olduğu anlatılmalıdır. 3. Türkiye Afrika memleketleriyle iyi ilişkiler kurmalı, 4. Avrupa ülkeleri ve ABD'ye fazla güvenmeden karşılıklı eşitlik ilkesine ve iyi niyete dayalı ilişkiler kurulmalı, Yeni başkan seçilen (4 Kasım 1976) Jimmy Carter'in seçim sırasında Yahudi hahamlarıyla ve İsrail'i överek Yahudi takkesiyle dolaşması, Yunan, Ermeni Örgütleriyle iş birliği yapması, Lions Kulübün faal üyesi ve Metodist-Baptist Kiliselerin faal müridi olduğu ve Türkiye'ye İslâm'a düşmanlığı ve ABD'yi (Üstün Millet) övgüsüyle konuşmaları, tutumu unutulmamalıdır. 5. Şimdilik NATO içinde kalmakla beraber Türkiye'nin hiçbir zaman bir ileri karakol veya Avrupa, ABD'nin Komünist Rusya'ya karşı kışkırtıcı bir harp alanı hâline getirilmemesine dikkat edilmeli, 6. Yurt içinde yıkıcı ve bölücü komünist faaliyetler önlenirken, dış politika iç politikadan tamamen farklı düşünülerek sosyalist ülkelerle ticari, iktisadi, ilmî, teknik çalışmalar yapılmalı, Sovyetler Birliğinde, Bulgaristan'da bulunan Türk ırkından soydaşlarımızla kültür münasebetine girişmelidir. 7. Türkiye bir pazara bağlanmamalı, İslâm, Afrika sosyalist ve Asya pazarlarıyla ilişki kurulmalı, Arap memleketleriyle ilişkiler geliştirilmelidir. 8. Türkiye'de hiçbir yabancı üs veya ortak tesis vb. olmamalıdır. Yabancı askerî birlikler bulundurulmamalıdır. Her şey Türk tarafından yönetilmelidir.⁹²⁷

Bu memleketin iyi bir evlâdı, Allah inancına, köklü bir İslâm imanına, sağlam bir ahlak ve karaktere sahip olmalı, millî kültürü benimsemeli, millî ülkünün değerini ve önemini bilmeli, çağdaş teknik ve ilme bağlı kalarak yüksek bir medeniyet ölçüsü hâline gelmeyi hedef edinmeli, başta milletin ve bütün İslâm âleminin ve insanların aydınlığı, refahı, huzuru ve mutluluğu için yılmadan, usanmadan, sabırla çalışmalıdır. Devletin ve milletin iktisadi, mali gücü artırılmalı, emeğe, hakka tam değer verilerek, milletçe içtimai adalet ve maddi refah en yüksek düzeye (seviyeye) getirilmelidir. Böyle bir eğitim, öğretim ve hukuk nizamı, Türkiye için sağlık ve şifa yoludur. Ve başarılı, gerçek tek yol budur. Türkün düşünmesi, kendine gelmesi, kendisi üzerine titremesi şarttır. Henüz Türkiye, millet olarak bu anlayış, birlik ve beraberlikten uzaktır.

Kendine gelmek, millî, manevi, ahlaki, gerçek ilmî eğitim ve öğretimle olur. Bu, birçok kurumların, tutumların ve davranışların, kültür ve ülkü birliğinde bütünleşmesiyle ve her şeyin yeniden düzenlenmesiyle olur.

Demokratik, milliyetçi, bağımsız, güçlü ve mutlu Türkiye vazgeçilmez tek ülküdür. TÜRК, DÜŞÜN, KENDİNE DÖN!...

Türk-İslâm bütünleşmesi (sentezi), demokratik, milliyetçi, bağımsız, güçlü ve mutlu Türkiye vazgeçilmez tek ülküdür. TÜRК, DÜŞÜN, KENDİNE DÖN! “GEVŞEMEYİN, ÜZÜLMİYİN, EĞER (GERÇEKTEN) İNANİYORSANIZ, MUTLAKA SİZ ÜSTÜN GELECEKSİNİZ.”⁹²⁸

Hikmet TANYU

Dipnotlar

419. Y.K. Sf.388-395.
420. Aclan Sayılğan, *Türkiye’de Sol Hareketler (1871-1972)*, Hareket Yay. İstanbul: 1972, Sf.54-59.
421. Cevat Rifat Atilhan, *Türk... İşte Düşmanın*, İstanbul: 1972, 6. Baskı, Sf.14.
422. Y.K. Sf.22. Burada Das grotze Hassenim, 2 cilt. 1912 denilmektedir. Anlamı, Büyük Kin’dir.
423. Y.K. Sf.31.
424. *İşte İsrail*, Ankara İsrail Elçiliği Basın Bürosu, 1969, Sf.44.
425. T. Ataöv, “Filistin Durumunun Ardındaki Gerçek”, SBF. Dergisi, Sf.41 ve Sf.50’den başlayan, dipnot. 30-40.
426. Cevat Rifat Atilhan, *Filistin Cephesinde Yahudi Casuslar*, Suriye’nin Mataharisi-Simi Simon, İstanbul 1947, ikinci basım.
— Cevat Rifat Atilhan, *Meşhur Yahudi Casusu Suzi Liberman’ın Hatıra Defteri*, İstanbul: 1961, ikinci basım.
427. Altan Deliorman, *Türlere Karşı Ermeni Komitecileri*, Boğaziçi Yay. İstanbul: I, Zeve köyündeki öldürülen Türlere ait broşürden başka (973).
— Necla Başgün, *Türk-Ermeni İlişkileri, Abdülhamit’in Cülusundan Zamanımıza Kadar*, Ankara 1970.
— Atf Erçikan, *Tarihte Türk-Ermeni Münasebetleri*, Ankara 1949.
Atf Erçikan, *Ermeni Meselesi, Millî Mücadele (Ulusal Kurtuluş Savaşı)*, İstanbul: 1969 Sa.2.
— Atf Erçikan, *Ermeni Zulümleri, Millî Mücadele (Ulusal Kurtuluş Savaşı)*, İstanbul: 1969, Sa.5.
— Genelkurmay Başk., *Gerçek Yönleriyle Ermeni Meselesi*, Dünya, 4-9 Şubat 1973.
— Dr. Fahrettin Kırzioğlu, *Kars İli ve Çevresinde Ermeni Mezalimi (1918-1920)* Ankara: 1970.
— Sadi Koşas, *Tarih Boyunca Ermeniler ve Türk-Ermeni İlişkileri*, Ankara 1967.
— A. Hulki Saral, *Ermeni Meselesi*, Ankara 1970.
— General Mayevski, “Türk Ermeni Meselesinin İç Yüzü”, *Tercüman*, 31 Ocak-9 Şubat 1973.
— Mithat Sertoğlu, “Türkiye’de Ermeni Meselesi”, *Belgelerle Türk Tarihi D.* İstanbul: 1967. Sa.3.
— Esat Uras, *Tarihte Ermeniler ve Ermeni Meselesi*, Ankara 1950.
— Veysel Eroğlu, *Ermeni Mezalimi*, Sebil Yay. İstanbul 1973.
428. Edmund Schopen, *Geschichte des Judentums in Abendland*, Bern 1961, S. 133.
429. Cemal Kutay, *Şerif Hüseyin İsyanı ve Cemal Paşa, Tarih Konuşuyor*, İstanbul: 1965. Sf.20.
430. İsmail Hami Danişment, *İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi*, C. 4, Sf.433.
431. Cevat Rifat Atilhan, *Gizli Devlet ve Programı*, Aykurt Neşriyatı, İstanbul: 1955, Sf.29.
432. C. R. Atilhan, *Türk İşte Düşmanın*, Sf.24.
433. Yaşar Kutluay, *Siyonizm ve Türkiye*, I. bs., Sf.290-291.
434. Dr. George Herlitz, *Israel der Judenstaat - Das Jahr der Zionisten*, Jerusalem: 1949, Sf.20.

435. C. R. Atilhan, *Türk İşte Düşmanın*, 6. bs., Sf.23.
436. General Netcheolodon, *Rus ihtilâli ve Yahudiler*, Türkçeye Çev. S. Vecdi Burun, Sebil Yayınevi, İstanbul: 1975, Sf.8-16, vb.
437. Kadir Mısıroğlu, *Moskof Mezalimi*, Sebil Yay. İstanbul: 1974, 3. bs., I. cilt, Sf.306.
Kadir Mısıroğlu kaynağın fotokopisini de veriyor. Dayandığı kaynak: *Kızıl Bayrak Altında* adlı eserin 51. sayfası. Ve Denis Fahey, *The Rulers of Russia*, İrlanda-Dublin: 1967, Sf.9-13.
438. General Netcheolodon, *Rus İhtilâli ve Yahudiler*, Sf.8-16.
439. Dr. George Herlitz, *Israel der Juden-Staat*, Jerusalem: 1949, Sf.19.
440. Yaşar Kutluay, *Siyonizm ve Türkiye*, I. bs. Sf.292.
441. T. Ataöv, "Filistin Sorununun Ardındaki Gerçek, İsrail'in Kuruluşuna Kadar", SBF Dergisi, Eylül 1970, C. XXV. Sa. 3, Sf.44, 45.
442. Y.K. Sf.44, 45.
443. Dr. George Herlitz, *Israel der Judenstaat Das Jahr der Zionisten*, Jerusalem: 1949, Sf.59.
444. İ. H. Danişmend, *İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi*, C. 4, Sf.436-437.
445. Edmund Schopen, *Geschichte des Judentums im Abendland*, Bern 1961, Sf.133.
446. İ. H. Danişmend, *İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi*, C. 4, Sf.445-447.
447. Yaşar Kutluay, *Siyonizm ve Türkiye*, 1. bs. Sf.293.
448. T. Ataöv, Y.A.G.K., Sf.50.
449. T. Ataöv, A.Y.G. Makale, Sf.53.
450. Y. Kutluay, *Siyonizm ve Türkiye*, I. bs. Sf.294.
451. İ. H. Danişmend, *İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi*, C. 4, Sf.465.
452. *Das Jahr der Zionisten*, Sf.51.
453. T. Ataöv, SBO Dergisinde adı geçen Makale, Sf.37, Dipnot 19.
454. C. R. Atilhan, *Gizli Devlet ve Programı*, İstanbul: 1955, Sf.31.
455. *İşte İsrail*, Ankara 1949, İsrail Elçiliği Yayını, Sf.44.
456. *Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Davası - Savunma - Aydınlik Yayınları*, İstanbul: Kasım 1974. 2. bs. (1. basım Eylül 1974), Sf.481-490. (Birkaç fuzuli paragraf hariç.)
457. Prof. Dr. Johann Baptist Aufhäuser, *Hauptdaten zur Religions und Geistesgeschichte der Menschheit*, 2. Auflage, Pilver Verlag, Speyer, 1951, Sf.72. Adolf Hitler *Mein Kampf (Kavgam)* kitabının Türkçe çevirmeleri yayımlanmıştır. Son yapılan (Yağmur Yayınları 1975) tam metin çevirme 3. basım olmuştur.
458. Learned Hand'ın Yazı ve hitabelerinden derleyen ve bir (önsöz) yazan Irving Dilliard, (*Bütün Dünya özel Sayı*) Hürriyet Ruhu, Nebioğlu Yayınevi, İstanbul: Sf. 19, 20.
459. Prof. Dr. Hikmet Tanyu, Amerika Birleşik Devletleri'nde Yahudilerin Dinî Teşkilatı ve Gayeleri, Hilal, Sa. 8.
460. Prof. Avram Galanti, *Türkler ve Yahudiler*, Sf.187.
461. *Das Jahr der Zionisten*, Jerusalem 1949, Sf.36.
462. Mehmet Orhun, Hatıralar, Hocam H. N. Atsız, *Orta Doğu*, 23 Mart 1976.
463. Atsız, Komünist, Yahudi ve Dalkavuk, *Orhun* (dergisi), 21 Mart 1934, Sa. 15.
464. Kitabımızın Masonlukla ilgili bölümlerine bakınız.
465. Meryem Cemile, *Garp Materyalizmi Karşısında İslâm*. Çeviren:Kemal Kuşçu, Hilâl Yayını, İstanbul: 1965, 2. cilt, (Buradaki makalelerden "İslâmiyet Karşısında Yahudilik ve Hristiyanlık", Sf.13-, ve "İslâm ve Arap Milliyetçiliği", Sf.89-, üzerinde dikkatle durulması gerekenlerden yalnız ikisidir.)

466. Meryem Cemile'nin etkisinde kalanlara veya bu konuda kaynak isteyenlere şu bibliyografyayı sunmaktayız:
- İsmail Hami Danişmend, *Türklük ve Müslümanlık (Türk Irkı Niçin Müslüman Olmuştur?)* Okat Yay. İstanbul: 1959.
 - İsmail Hami Danişmend, *Türklük Meseleleri*, İstanbul Kitabevi, İstanbul 1966.
 - Zekeriya Beyaz (Keşan Müftüsü), *İslâm'a Göre Milliyetçilik*, Öz Yayınlar, İstanbul: 1973.
 - Yılmaz Boyunağa, *Türk-İslâm Sentezi*, İlaveli ikinci baskı, Yağmur Yay. İstanbul: 1975.
 - Dr. Tahsin Ünal, *Türk'ün Sosyo-Ekonomik Tarihi*, Millî Ülkü Yayınevi, Konya 1975.
 - Mehmet Doğan, *Kur'an Gölgesinde ve Tarih Önünde Türk*, Ankara 1976.
 - Mehmet Şeker, *Fetihlerle Anadolu'nun İslâmlaşması*, Ötüken Yayını, İstanbul: 1973.
 - Doç. Dr. Erol Güngör, *Türk Kültürü ve Milliyetçilik*, İstanbul: 1975.
 - Prof. Dr. Osman Turan, *Anadolu'da Türkler*, Hareket Yay. İstanbul: 1973.
 - Doç. Dr. Necmettin Hacıeminoğlu, *Milliyetçi Eğitim Sistemi*, Töre-Devlet Yay. Ankara 1973.
 - Milliyetçi Türkiye'ye Doğru (10-11 Mayıs 1969'da yapılan Milliyetçiler ilmi Seminerinde Varılan Neticeler), İstanbul: 1969.
467. Blz. C. R. Atilhan, *İslâm'ı Saran Tehlike ve Siyonizm*, İstanbul Cemal Azmi Matbaası, Sf.120-122.
468. *Das Jahr der Zionisten*, Jerusalem 1949, Sf.39.
469. Dr. G. Herlitz, *Israel der Juden-das Jahr der Zionisten*, Sf.45.
470. *Cumhuriyet*, 7 Haziran 1936. - C. R. Atilhan, *Türk... İşte Düşmanın*, 6. bs. İstanbul: 1972, Sf.11, 12.
471. *Haber* (Gazetesi), 10 Eylül 1935.
C. R. Atilhan, Y.K. Sf.12, 13.
472. Ergenekon, Sayı 2 ve 3.
473. T. Ataöv, Adı Geçen Makale, Sf.57, Leonhard'a ait önemli Kaynak, Sf.27. Dipnot.
474. Atsız, *Yolların Sonu*, 3. baskı.
475. Nuri Kayserili, Numara Usulü, Ocak, 22 Ocak 1958, Sf.12, 15.
476. E. Schopen, *Geschichte des Judentums im Abendland*, Bern: 1961, Sf.139.
477. Tarafımızdan 26.8.1945 yılında henüz Türkçülerin birçoğu İstanbul Tophane zindanında iken ve dava Askerî Yargıtay safhasında bulunuyorken, henüz Demokrat Parti kurulmadan önce aşağıdaki bibliyografya arasında geçen broşürü yazıp yayımlamıştık:
- Arif Çivicioğlu, *Türkçülük ve Gerçek Demokrasi*, İstanbul Işıl Basımevi, 26.8.1945. Bu broşür Türkçülük davasının devamı sırasında ilk yayındır.
 - Prof. Avuk. Kenan Ömer, *Ömer ve Yücel Davası*, İstanbul: 1947. 2. basım.
 - Prof. Avuk. Kenan Ömer, *Ömer ve Yücel Davası, Duruşma*, 2. kitap, İstanbul: 1947.
 - Nejdet Sançar, *Hasan Âli ile Hesaplaşma*, İstanbul Işıl Matbaası, 1947.
 - Hikmet Tanyu, *Türkçülük Davası ve Türkiye'de işkenceler*, Ankara Altınışık Yay. Nü. 8, Kayseri Erciyes Matbaası, 1950. 1944-1945 İrkçılık-Turancılık Davası, *Orkun* (dergisi), 20 Ekim 1950, Sa. 3'te başlamış ve müteakip sayılarda, bazen atlayarak devam etmiştir. Bu yazılan Rahmetli Nejdet Sançar hazırlamaktaydı.
 - Alparslan Türkeş, *1944 Milliyetçilik Olayı*. İstanbul: 1968.
 - Nejdet Sançar, *İsmet İnönü ile Hesaplaşma*, Afşin Yay., Ankara 1973.
 - Reha Oğuz Türkkan, *Tabutluktan Gurbete*, Boğaziçi Yay. İstanbul: 1975. Ayrıca bu

konularda şair Cemal Oğuz Öcal, "Olan Oldu Bizlere" ile Ankara Nümayişleri ve Türkçülere Yapılan İşkenceler ve Serdengeçti Osman Yüksel'in bu konu ile ilgili hatıra yayınları vardır.

— 3 Mayıs Türkçüler Günü Antolojisi, Türkiye Milliyetçiler Birliği Ankara Ocağı Yay. Ankara 1967.

— Mustafa Müftüoğlu, *Çankaya'da Kâbus*, Yağmur Yay. İstanbul: 1974.

— İlhan Egemen Darendelioğlu ve Ali Kemal Meram'ın *Türkiye'deki Milliyetçi Hareketlerle ilgili kitaplarına* bkz.

478. T. Ataöv, A.g.k. Sf.66, Dayandığı kaynak: Jön ve David Kimche, *The Secret Roads*, London 1955, Sf.15-31.
479. Edmund Schopen, *Geschichte des Judentums im Aheraland*, Bern 1961, Sf.138-139.
480. Prof. Avram Galanti, *Türkler ve Yahudiler*, Sf.187.
481. *Günaydın, Tarihte Bugün - Savaş Suçluları*, 20 Kasım 1975.
482. *Das Jahr der Zionisten*, Jerusalem 1949, Sf.38.
483. T. Ataöv, A.g.k., Sf.59.
484. T. Ataöv, A.g.Kaynak, Sf.62, Dipnotlar 108-112.
Leonhard, Sf.31-32, Jön Bagot Glubb, *A Soldier With the Arabs*, London 1957, Sf.133, Ben Guriyon'un eserinin 296. sayfası Menahem Begin, *In The Revolt: Story of the Irgun*, New York 1951, Sf.335.
485. Dr. Herlitz, *Das Jahr der Zionisten*, Jerusalem 1949, Sf.47.
Prof. Dr. Johann Baptist Auf Hauser, *Hauptdaten zur Religions und Geistesgeschichte der Menschheit*, 2. Auflage, 1951, Sf.76.
486. Önceki Büyük Üstat Dr. Enver Necdet Egeran, *Gerçek Yüzüyle Masonluk*, Ankara 1972, Başnur Matbaası, Sf.31, 32.
487. T. Ataöv, Adı G. M. Sf.63'teki kaynağı: *New York Herald Tribüne*, 10 Nisan 1948.
488. T. Ataöv, Y. Kaynak, Sf.63. Kaynakları ve Begin. S. 162 vd. de zikredilmektedir.
489. T. Ataöv, Sf.63 Dipnot 40, S. 261, Koestler, S. 169-170'e dayanmaktadır.
490. T. Ataöv, Y.K. Sf.63. Kaynak: Arnold Toynbee, *A Study of History C. VIII*, London, Oxford Uni. Press, 1953, S. 290.
491. T. Ataöv, Sf.Ben Gurion, S. 419.
492. *İsrail 20 Yaşında*, İsrail Elçiliği Basın Bürosu, Ankara 1968, Sf.3.
493. *İşte İsrail 1969*, İsrail Elçiliği Basın Bürosu, Ağustos 1969, Sf.3-6.
494. Yaşar Kutluay, *Siyonizm ve Türkiye*, Sf.296.
495. *İsrail*, İsrail Elçiliği Basın Bürosu, İstanbul 1961, Sf.84.
496. *Roma'ya Cevap*, Türk Mason Derneği, Nisan 1951, Yıl: I, Sa. 2, Sf.118.
497. *Makabiath Olimpiyatları ve İsrail Ordusunun Gösterisi*, Cem Atabeyoğlu, Cumhuriyet (Gazetesi), 14 Ekim 1950.
498. Hikmet Tanyu, *Yahudiiliğin Kutsal Kitapları ve Esasları, İlmî İnceleme ve Tenkidi*, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, C. IV, Yıl 1966, Sf.95-124.
499. C. R. Atılhan, *Türk... İşte Düşmanın*, 6. basım. Sf.120.
500. Türk Mason Dergisi, *Yunan Mason Heyetinin İstanbul Ziyaretleri*, Temmuz 1951, Yıl I, Sa. 3, Sf.143-146.
501. Y.K. Sf.144.
502. Y.K. Sf.145.
503. Y.K. Sf.146.
504. *İsrail-Çölde Açan Gül*, İsrail Elçiliği Basın Bürosu, İstanbul: 1961, Sf.23.

505. Ulus, 22.3.1966, muhtemelen Yeni İstiklal gazetesinden nakledilmiştir.
Kaynak: *The Yeoril Gronickl* - Londra'da çıkan dünyanın en büyük Yahudi Gazetesi.
Celal Bayar'ın Yaveri Nurettin Alpkartal'a böyle bir olayın olup olmadığını sordum.
(1975) Kendisinin her merasimde bulunduğunu, bir madalya takılma olsa orada olması gerektiğini belirtti. Şu duruma göre Bayar'a sunulmuş bir hatıra şildi veya madalyası merasimsiz takdim edilmiş olabilir.
506. Yassıada ve 27 Mayıs Devrimi hakkında çok önemli eserler mevcuttur:
— Nazlı Ilıcak, *15 Yıl Sonra 27 Mayıs Yargılanıyor*, İstanbul: 1975, 2 cilt. (Önce *Tercüman* gazetesinde yayımlandı.)
— Alparslan Türkeş-Rıfat Baykal-Muzaffer Özdağ, *Bazı Gerçekler (Savunmalar)*, Anıl Yayınevi, İstanbul: 1964.
Alparslan Türkeş'in, Muzaffer Özdağ'ın "27 Mayıs'ın Nedeni" broşürü ile hatıraları yazılarına bakınız, idamlara karşı, Alparslan Türkeş ve Muzaffer Özdağ'ın, Cumhurbaşkanını Cemal Gürsel'e yazdıkları mektuplar vb. Orhan Erkanlı, Emin Aytekin ve bu konuda yayımlanan muhtelif kitaplar karşılaştırılmalıdır.
507. Türk Mason Dergisi, *Helen Misafirlerimiz*, Temmuz 1954, Yıl 4, Sa. 15, Sf.762-767.
508. Türk Mason Dergisi, Türk Mason Derneği Başkanlığından: Yunan Masonlarına Verilen Cevap, (ve) Helen Kardeşlere Bir Hitab. Ekim 1954, Yıl 4, Sa. 16, Sf.786-789.
509. *İsrail-İsrail Elçiliği Basın Bürosu*, İstanbul: 1961, Sf.25.
510. Akın akın otobüslerle yerliler ve yabancılar Yahudi gezerleri (Türistleri) bu kalıntıların olduğu tepeye çıkarılırlar. 1963 yılında biz de bu önemli tarihî yerleri görmüş bulunuyoruz. Burayı ziyaret edenlere hatıra rozetleri verilir.
511. Masonluk tarihi hakkında kendi kaynaklarından başlıca eserler şunlardır:
1. *Mason Tarihine Bir Bakış*, Özkardeş Mahfilî Neşriyatı, İstanbul 1934, Balok Matbaası, I. cilt, (Birkaç kişi tarafından ortak olarak hazırlanmıştır).
2. *Türkiye'de Hür Masonluk Tarihi*, Türk Mason Dergisi ile beraber verilmiştir, Ocak 1952, Yıl - 2, Sa. 5, Ayrıca Türk Mason Dergisinde de bazı kronolojik bilgiler sunulmuştur.
3. (Mason) Kemalettin Apak, *Ana Çizgileriyle Türkiye'deki Masonluk Tarihi*, Yayımlayan Türk Mason Derneği, 1958 tarihli kitapta bu konuda bazı bilgiler mevcuttur.
512. Önceki Büyük Üstat Dr. Enver Necdet Egeran, *Gerçek Yüzüyle Masonluk*, Ankara 1972, Sf.32.
513. Y.K. Sf.33.
514. Y.K. Sf.34.
515. Y.K. Sf.35.
516. Y.K. Sf.34.
517. *İsrail 20 Yaşında*, İsrail Elçiliği Basın Bürosu, Sf.61.
518. Dr. Hikmet Tanyu, *Amerika Birleşik Devletleri'nde Yahudilerin Dinî Teşkilatı ve Gayeleri, Hilâl* (dergisi), 8 Temmuz 1959, Sa. 8.
519. Prof. Avram Galanti, *Türkler ve Yahudiler*, 2. basım, birinci bs. 1928, Fransızca tercümesi 1932, ikinci bs. 1948.
520. Önceki Büyük Üstat Dr. Enver Necdet Egeran, *Gerçek Yüzüyle Masonluk*, Ankara 1972, Sf.46.
521. Önceki Büyük Üstat Dr. Enver Necdet Egeran, *Gerçek Yüzüyle Masonluk*, Ankara 1972, Sf.46.
522. *Rusya'da Yeni Bir Pasternak Olayı*, *Yeni Sabah*, 24 Ekim 1961.
523. *Ekonomi Dünyasından: İsrail, Genç Afrika Ülkeleri ile Ekonomik Bağlar Kuruyor*, *Yeni Gazete*, 19 Mart 1965.
524. *İsrail 20 Yaşında*, İsrail Elçiliği Basın Bürosu, Sf.6.

525. *İsrail'de Hristiyanlık Aleyhinde Nümayişler, Yeni İstanbul*, 1 Eylül 1963.
526. *Orta Doğu*, CHP'li Eğitim Bakanı 1963'te yüzlerce Kitabı yasaklamıştı, 23 Ocak 1976, Sf.3.
527. Önceki Büyük Üstat Dr. Necdet Egeran, *Gerçek Yüzüyle Masonluk*, Ankara 1972, Sf.50.
528. Y.K. Sf.50.
529. Y.K. Sf.51.
530. Y.K. Sf.53.
531. Y.K. Sf.133.
532. "İsrail Başbakanı, İsrail'e Göçün Artmasını istedi" (AA), Ankara, 7.1.1965.
533. Önceki Büyük Üstat Dr. Enver Necdet Egeran, Ankara 1972, Sf.18.
534. S. J. Agnon, *Bir Gecelik Misafir* (1966 Nobel Armağanı), Türkçeye Çeviren: Hayrullah Örs, Altın Kitaplar Yayınevi, Kasım 1966. (Görüldüğü üzere 10 Aralıkta Nobel'i kazanmış, müteakip ay süratle Türkçeye çevrilmiştir.) Çeviren de mason olarak tanınmış bir kimsedir.
535. *Hürriyet*, 15 Haziran 1967, Sf.1
536. *Hürriyet*, 15 Haziran 1967, Sf.1
537. *Hürriyet*, 15 Haziran 1967, Sf.1.
538. *Hürriyet*, 15 Haziran 1967, Sf.1.
539. Moşe Dayan; "İşgal Edilen Yerlere Biz Yerleştik" dedi. Londra, Sunday Times'e verilen demeç, *Cumhuriyet* 11.9.1967.
540. *The Guardian*, *Arapların Kuşkusu*, Çevirme Yazı, *Cumhuriyet* 7 Ağustos 1969'da "Dış Basında" kısmında yer almıştır.
541. *Bu belgeler*, Mimar Sinan, İstanbul 1971, Sa. 4-5'te yayımlanmıştır. Biz bunları, Sebil (9 Ocak 1976 tarihli) Sa. 2'den naklettik. Bu dergide İngiltere Büyük Locasından gelen mektubun fotokopisi de mevcuttur.
542. Önceki Büyük Üstat Enver Necdet Egeran, *Gerçek Yüzüyle Masonluk*, Ankara 1972, Sf.56, 57.
543. *Amerika, Orta Doğu'nun Tek Hâkimi*, *Hürriyet*, 3 Eylül 1975.
544. *Hürriyet*, 3 Eylül 1975.
545. *Sebil*'in, 9 Ocak 1976 tarihli sayısından aldı.
546. *Hürriyet*, 5 Eylül 1975.
547. *Hürriyet*, 3 Ekim 1975.
548. Ruslar, 73 Savaşında İsrail'e Yardım Etmiş, *Orta Doğu*, 5 Eki 1975.
549. *Politika* (gazetesi), 17 Ekim 1975, Sf.10.
550. *Orta Doğu*, BM. Siyonizmi İrkçılık Olarak Kabul Etti, 19 Ekim 1975.
551. Ergun Göze, Mühim Bir Karar, *Tercüman*, 1975.
552. *Hürriyet*, Siyonizm İrkçılık Sayılınca, İsrail ve Amerikan Delegeleri Sinirlendi, 12.10.1975.
553. *Orta Doğu*, 12 Kasım 1975.
554. Raşit Aşçıoğlu, Ssssiyonizm, *Günaydın*, 13 Kasım 1975.
555. *Orta Doğu*, Birleşmiş Milletlerde Yahudilere Ağır Bir Ders Verildi, 13 Kasım 1975.
556. Amerika BM'nin Siyonizm için aldığı kararı protesto etti, *Tercüman*, 13 Kasım 1975.
557. Müslümanlar Karşı Çıkarken Hristiyanlar Lübnan'ın Taksimini istiyor, *Günaydın*, 13 Kasım 1975.
558. Ahmet Güner, - Manzara - BM'nin kararı ve Siyonizm, *Orta Doğu*, 14 Kasım 1975.
559. Ahmet Kabaklı, - Gün İşığında - Siyonizm = İrkçılık, *Tercüman*, 14 Kasım 1975.

560. Ergun Göze, - Köşebaşı, - BM ve Siyonizm, *Tercüman* 1975.
561. *Hürriyet*, 14 Kasım 1975.
562. *Günaydın*, 15 Kasım 1975.
563. *Hürriyet*, Siyonizmin Amacı Musevileri Birleştirmek, 15 Kasım 1975. Bu yazıda birçok yanlış mevcut:
1. 2500 yıl önce değil, tah. 3300 yıl önce,
 2. Hz. Musa Filistin'e getiremedi, daha sonra Yeşua getirdi,
 3. Musevileri birleştirmek, sadece siyonizmin hedeflerinden birisidir.
564. *Günaydın*, İsrail'de "Birleşmiş Milletler" adını taşıyan bütün sokaklar "Siyonizm" diye değiştirildi, 15 Kasım 1975.
565. *Hürriyet*, Meğer Siyonizm neymiş?, 16 Kasım 1975.
566. Ahmet Kabaklı, - Gün Işığında - Siyonizm Nedir?, *Tercüman* 1975.
567. *Günaydın*, 17 Kasım 1975.
568. Lübnan'da Hükûmetin Toplandığı Saraya İsrail Jetleri Saldırdı, *Günaydın* 21 Kasım 1975.
569. "BM'nin Siyonizmle ilgili kararının İsrail'i "Parya" hâline getirmesi endişesi var, *Politika*, 21 Kasım 1975.
570. Alvara Cunhal "Sosyalizme doğru ilerleyen demokratik bir Portekiz istiyoruz, Le Monde - *Politika*, 21 Kasım 1975.
571. İsmail Cem, M. C. Birleşmiş Milletlerde: "...Bu bir rekordur.", *Politika*, 22 Kasım 1975.
572. İsmail Cem, Meclis Başkanlığı, Öldürülenler ve muhalefet? *Politika*, 17 Aralık 1975 Sf.12.
- *Politika*, Mahmut Makal, Faşizmin Hedefi Sadece Devrimciler Değil, 17 Aralık Sf.6.
573. Selim İleri, Faşizmin Onuru, *Politika*, 17 Aralık 1975, Sf.7.
574. Çetin Altan, Ankara'nın Dumanlı Havası, Bir Büyük Düğüm: Demirci, *Politika*, 17 Aralık 1975, Sf.1.
575. Ergun Göze, - Köşebaşı - Nazizm Göz Kırıyor, *Tercüman*, 21 Kasım 1975.
576. *Tercüman*, Ansiklopedi, Siyonizm Nedir?, 21 Kasım 1975.
577. *Pölitika*, Dış Haberler, 25 Kasım 1975.
578. *Hürriyet*, 25 Kasım 1975.
579. İsmail Cem, Mevsim Tanımlarıyla Dış Politika Yazısı, *Politika*, 25 Kasım 1975.
580. *Politika*, 25 Kasım 1975, Sf.1.
581. *Orta Doğu*, "Orta Doğu'da Kuvvet Dengesi Bozuldu." 26 Kasım 1975.
582. *Tercüman*, 29 Kasım 1975.
583. *Orta Doğu*, 30 Kasım 1975.
584. *Günaydın*, 30 Kasım 1975.
585. *Hürriyet*, 3 Aralık 1975.
586. *Tercüman*, 9 Aralık 1975.
587. *Hürriyet*, 10 Aralık 1975.
588. *Bizim Anadolu*, 12 Aralık 1975.
589. *Günaydın*, 17 Aralık 1975.
590. *Orta Doğu*, 19 Aralık 1975.
591. *Orta Doğu*, 22 Aralık 1975.
592. *Millet*, 24 Aralık 1975.
593. *Cumhuriyet* 29 Aralık 1975.
594. Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'ün 31 Aralık 1975 günü yeni yıl demecinden.

595. Mahmut Makal, Öğretmenler - Karanlığı Zorlayanlar, *Politika*, 31 Aralık 1975. Sf.6.
596. Hüseyin Namık Orkun, *Eski Türk Yazıtları*, 5. cilt, İstanbul: 1936-1941.
— Ali Kemal Meram, *İlk Türk Devleti ve Yazılı Türk Anıtları*, İstanbul 1968. Sf.5.
— Prof. Dr. Muharrem Ergin, *Orhun Âbideleri*, Boğaziçi Yay. İstanbul 1973, Sf.8, 10.
597. Ali Öztürk, Ötüken *Türk Kitabeleri*, Ötüken Yay. İstanbul 1973, Sf.64, 115.
598. Milliyetçi Türkiye'ye Doğru, (10-11 Mayıs 1969'da yapılan Milliyetçiler ilk Seminerinde varılan neticeler), İstanbul 1969. Komisyon Başkanlığını yaptığım bu seminerde şu bahisler incelenmiştir: "Ahlâk Anlayışımız, Türk Milliyetçiliği ve İslâmiyet, Türk Milliyetçiliği Açısından Din, Türkiye'de Dinî Eğitim, İslâmî Ahlâkın iktisadî Gelişmeye Tesiri, Milliyetçiliğimizde Din Unsuru, Bugünkü Dinî Hayatımız ve Meseleleri." Sf.187-215. (Komisyon Raportörü, Dr. Hayrettin Karaman, iştirak Edenler: Prof. Dr. Sabahaddin Zaim, Doç. Dr. Halûk Karamağaralı, Doç. Dr. Yaşar Kutluay, Doç. Dr. Bekir Kütükoğlu, Emine Işınsoy Okçu, Dr. Bekir Topaloğlu, Dr. Hakkı D. Yıldız). Bu konuda Önemli kitaplardan ancak ikisini zikredeceğiz:
— Yılmaz Boyunağa, *Türk-İslâm Sentezi*, Yağmur Yayınevi, İstanbul: 1975, İlaveli 2. baskı.
— Zekeriya Beyaz, *İslâm'a Göre Milliyetçilik*, Öz Yay. İstanbul: 1973.
599. *Günaydın*, 14 Ocak 1976.
600. *Orta Doğu*, 15 Ocak 1976.
601. *Hürriyet*, 15 Ocak 1976.
602. *Orta Doğu*, 15 Ocak 1976.
603. *Tercüman*, 16 Ocak 1976.
604. *Tercüman*, 17 Ocak 1976.
605. *Hürriyet*, 18 Ocak 1976.
606. *Hürriyet*, 19 Ocak 1976.
607. *Hürriyet*, 19 Ocak 1976.
608. *Milliyet*, 20 Ocak 1976.
609. *Günaydın*, 20 Ocak 1976.
610. *Günaydın*, 21 Ocak 1976.
611. *Orta Doğu*, 21 Ocak 1976.
612. *Günaydın*, 21 Ocak 1976.
613. *Tercüman*, 21 Ocak 1976.
614. *Orta Doğu*, 21 Ocak 1976.
615. *Orta Doğu*, 22 Ocak 1976.
616. *Milliyet*, 22 Ocak 1976.
617. *Tercüman*, 22 Ocak 1976.
618. *Tercüman*, 23 Ocak 1976.
619. *Milliyet*, 23 Ocak 1976.
620. *Günaydın*, 24 Ocak 1976.
621. *Milliyet*, 24 Ocak 1976.
622. *Orta Doğu*, 24 Ocak 1976.
623. *Cumhuriyet*, 24 Ocak 1976.
624. *Hürriyet*, 28 Ocak 1976.
625. *Orta Doğu*, 29 Ocak 1976.
626. *Orta Doğu*, 11 Şubat 1976.
627. *Hürriyet*, 15 Şubat 1976. 993
628. *Günaydın*, 22 Şubat 1976

629. *Orta Doğu*, 23 Şubat 1976.
630. *Orta Doğu*, 25 Şubat 1976.
631. *Orta Doğu*, 1 Mart 1976.
632. *Günaydın*, 7 Mart 1976.
633. *Orta Doğu*, 9 Mart 1976.
634. *Orta Doğu*, 23 Mart 1976.
635. *Orta Doğu*, 29 Mart 1976.
636. *Orta Doğu*, 7 Nisan 1976.
637. *Orta Doğu*, 7 Nisan 1976.
638. *Hürriyet*, 17 Nisan 1976.
639. *Orta Doğu*, 20 Nisan 1976.
640. *Bizim Anadolu*, 21 Nisan 1976.
641. Bu, *Anadolu Ajansı*nın resmi haberidir. Alındığı gazete *Bayrak*, 21 Nisan 1976.
642. *Orta Doğu*, 29 Nisan 1976.
643. *Orta Doğu*, Disk I Mayıs Bayramında Büyük Bir Gösteri Yapacak 21 Nisan 1976.
644. *Tercüman*, 29 Nisan 1976.
645. *Hürriyet*, 29 Nisan 1976.
646. *Orta Doğu*, 29 Nisan 1976.
647. *Aydınlık*, Mayıs 1976, Sa. 63.
648. *Devrimci Gençlik*, Sa. 8, 17 Mayıs 1976.
649. *Yürüyüş*, Sa. 57, 11 Mayıs 1976.
650. *Kitle* - Haftalık Sosyalist Dergi, 10 Mayıs 1976, Sa. 108.
651. *Politika*, 3 Mayıs 1976.
652. *Orta Doğu*, 3 Mayıs, 1976.
653. *Her gün*, 4 Mayıs 1976. 654) *Politika*, 4 Mayıs 1976.
654. *Politika*, 4 Mayıs 1976.
655. Ahmet Kabaklı; *Tercüman*, DİSK Bayramı, 4 Mayıs 1976.
656. *Orta Doğu*, 5 Mayıs 1976.
657. Zafer Atay, Burası Dünya, *Tercüman*, 7 Mayıs 1976.
658. Ahmet Kabaklı; *Tercüman*, Sömürü Düzeni, 7 Mayıs 1976.
659. Sadun Aren, I Mayıs ve işçi Sınıfı, *Politika*, 10 Mayıs 1976.
660. Levan Panos Dabağyan, I Mayısın Ardından, *Orta Doğu*, 11 Mayıs 1976.
661. Hüdayi Bayık, 3. İslâm Zirvesi ve Doğu-İslâm Konferansı Teşkilâtı, *Orta Doğu*, 20 Nisan 1976. *Hürriyet*, 3 Mayıs 1976.
662. (Çok daha önceden) Hüdayi Bayık, Trablusgarp'ta yapılan İslâm Hristiyan Konferansı ve Müslümanların yeni Zaferi, *Orta Doğu*, 21 Şubat 1976.
663. Hüdayi Bayık, 7. İslâm Dış İşleri Bakanları Konferansına 46 ülkenin Dış İşleri Bakanları Katılacak, Üçüncü İslâm Zirvesine Doğru ve Türkiye ve İslâm Konferansları (Makalesi), *Orta Doğu*, 20 Nisan 1976.
 - Ahmet Kabaklı, -Gün Işığında- Konferans ve Biz, *Tercüman* 10 Mayıs 1976.
 - Ergun Göze, -Kösebaşı- Hoş Geldiniz, *Tercüman* 10 Mayıs 1976.
 - Ergun Göze, İslâm Demokrasisinin Temel Prensipleri, *Tercüman* 11 Mayıs 1976.
 - Ali Gevgili, -Günlük- İslâm'da Yeni Işık, *Milliyet*, 11 Mayıs 1976.
 - Erol Güngör, İslâm Konferansı ve Esir Türkler, *Orta Doğu*, 11 Mayıs 1976.
 - Erol Güngör, Nereden Nereye, *Orta Doğu*, 12 Mayıs 1976.

- Ergun Göze, İslâm Politikası, *Tercüman* 12 Mayıs 1976.
- Burhan Felek, Esselâmüaleyküm, *Milliyet*, 12 Mayıs 1976.
- Ali Gevgili, İslâm ve Türkiye, *Milliyet* 13 Mayıs 1976.
- Ahmet Kabaklı, Büyük Vahdet'e, *Tercüman*, 16 Mayıs 1976.
- Ergun Göze, Dünya Müslümanları Birleşiniz, *Tercüman*, 16 Mayıs 1976.

İslâm Konferansı aleyhindeki küçümseyici bazı yazılar:

- (663 no.lu dipnotla ilgili olarak) *Politika* gazetesinde aleyhte karikatürler yapılmıştır. Anayasa kitabı ve gerisinde bir minare gibi, *Politika*, 12 Mayıs 1976.
- Mümtaz Soysal, -Açı- Müslüman Kardeşliği, *Milliyet* 12 Mayıs 1976.
- Oktay Akbal, Evet Hayır, Atatürk ve "İslâm Kongresi", *Cumhuriyet*, 12 Mayıs 1976. (İslâm Konferansı şiddetle tenkit ediliyor.)
- Oktay Akbal, Evet-Hayır; Bu Kongre Kimin Yararına, *Cumhuriyet* 13 Mayıs 1976, (Bu yazı baştan başa ilmi, İslâm: yanlışlarla, çok hatalı, duygusal tahlillerle doludur.)
- Metin Toker'in Not Defterinden, Neredesiniz Atatürkçüler, *Hürriyet* 16 Mayıs 1976 (Bu yazı da mantık, muhakeme yanlışları, bilgi tahlil yanlışları ile doludur.)

- 664. İsmail Cem, Olumlu Adımlar ve Belli İstisna Çabaları, *Politika*, 13 Mayıs 1976.
- 665. Erol Güngör, İslâm Konferansı ve Esir Türkler, *Orta Doğu*, 11 Mayıs 1976.
- 666. *Orta Doğu*, 7. İslâm Dış İşleri Bakanları Konferansının Ortak Bildirisi, -tam metin-, 18 Mayıs 1976.
Hürriyet, İslâm Dünyası Daha Çok kenetlendi, Konferans kararlarının tam metni, 17 Mayıs 1976.
- 667. İsmail Cem, Bir Başarısızlığın Ardından, *Politika*, 17 Mayıs 1976.
- 668. *Günaydın*, 20 Mayıs 1976.
- 669. *Günaydın*, 20 Mayıs 1976.
- 670. Füsun Altıok, Brecht, *Politika*, 22 Mayıs 1976, Sf.6.
- 671. *Tercüman*, 24 Mayıs 1976.
- 672. *Milliyet*, 31 Mayıs 1976.
- 673. Selim İleri, Yazınsal Gerçeklik, *Politika*, 1 Haziran 1976. Sf.6.
- 674. *Her gün*, 3 Haziran 1976.
- 675. *Orta Doğu*, 3 Haziran 1976.
- 676. *Her gün*, 3 Haziran 1976.
- 677. Engin Karadeniz, Brecht Aşılmaz, Brecht'ten Geçilir, *Cumhuriyet*, 4 Haziran 1976, Sf.6.
- 678. *Orta Doğu*, 7 Haziran 1976.
- 680. *Orta Doğu*, 9 Haziran 1976.
- 681. *Orta Doğu*, 13 Haziran 1976.
- 682. *Hürriyet*, 18 Haziran 1976.
- 683. *Hürriyet*, 19 Haziran 1976.
- 684. *Tercüman*, Akdeniz'den Kızıldeniz'e Kanal Açılacak, 23 Haziran 1976.
- 685. *Sabah*, 26 Haziran 1976.
- 686. *Hürriyet*, Doğan Uluç, Güvenlik Konseyi'nde Filistin Halkını Savunduk, 26 Haziran 1976.
- 687. Primo Levi, *Bunlar da mı İnsan? - Auschwitz Ölüm Kampında Bir Yıl*, Çev. Zeyyat Selimoğlu, 1967, Varlık Yayın. Doç. Dr. Yaşar Kutluay, İslâm ve Yahudi Mezhepleri, Ankara 1965, İlah. Fak. Yayın.
- 688. Henry Ford, *Beynelmîlîl Yahudi*, Çev. Adalet Avanoğlu, Sh. 28, 29, 30.

689. Henry Ford, *Beynelmilel Yahudi*, Otağ Yayını, Sh. 29, 30.
690. Henry Coston, *Beynelmilel Sermaye ve İhtilâller*, Çev., Kemal Yarnan, İstanbul: 1974, Otağ Yayınları, Sf. 185, 201, 202, 203-210.
691. Henry Ford, *Beynelmilel Yahudi*, Sf. 69.
692. *Grosse Jüdische Nationalbiographie*, Deutsch, Hrsg. S. Wininger. (13 bin Yahudi kadın ve erkeğin bütün zaman ve ülkelerdeki hayat hikâyeleri), 1925-1936 (7. cilt).
— *Lexikon des Judentums*, 1967,
— *Encyclopoedia, Judaica*, (12 cilt), İngilizce olup İbranice'ye de 1970 yılında çevrilmiştir.
— *Jewish Encyclopoedia*, 12 cilt, New York 1907.
— *Jüdisches Lexikon*, 5 cilt, Berlin 1927/1930.
— *Ansiklopedia Meyir Nativ*, 1960. (İbranicedir).
693. Karl Marks, *Yahudi Meselesi (The Jewish Question = Die Judenfrage)*, Çev. Niyazi Berkes, Ankara 1968, Sol Yayınları, Sf. 11, 50, 51 vb.
694. Y.K. Sf. 16-17.
695. Sigmund Freud, *Musa ve Tek Tanrıcılık*, Çev. Erol Sevil, İstanbul 1976, Dergâh Yay. Batı Düşüncesi, Sh. 155.
696. Felicien Challege (Felisiyen Şaley), *Bütün Yönleriyle Freud ve Freud Doktrini*, Çev. Dr. Halis Özgü, İstanbul 1973, Özgür Yayınevi, 3. baskı, Sf. 178.
697. Y.K. Önsöz, Dr. Halis Özgü, Sf. 9, 10, 12.
698. Jean-Paul Sartre, *Yahudilik Sorunu*, Çev. Emin Türk Eliçin, İstanbul: 1965, Ataç Kitabevi Yayını, Sf. 76-77.
699. Prof. Dr. Golo Mann, *Der Antisemitismus-Wurzeln, Wirkung und Überwindung*, München 1960), (Vom Gestern zum Morgen. Band 3.) 14 Haziran 1960'da, Düsseldorf'ta, Rhein-Ruhr Kulüp'te verilen konferans.
700. Henri Ford, *Beynelmilel Yahudi*, Otağ Yay. Sf.59.
701. Y.K. Sf.71.
702. Y.K. Sf.97-98.
703. Y.K. Sf.163.
704. Y.K. Sf.61.
705. Henri Ford, Y.K. Sf.62-63.
706. Y.K. Sf.64.
707. Henri Ford, Y.K. Sf.66.
708. Henri Ford, Y.K. Sf.73.
709. Henri Ford, Sf.43.
710. Henri Ford, Y.K. Sf.88, 89.
711. Henri Ford, Sf.99.
712. Henri Ford, Sf.253, 254.
713. Henri Ford, *Beynelmilel Yahudi*, (1920'de yayımlanan eserden Çeviren) Selma Gücüyener, Muallim Fuad Gücüyener, Anadolu Türk Kitap Deposu, İstanbul 1943.
714. Y.K. Sf.39.
715. Henri Ford, *Beynelmilel Yahudi*, İngilizce nüshayı basıma hazırlayan Gerald L. K. Smith, Çev. Adalet Avanoğlu, tst. 1974, Otağ Yay. Sf.211, -Henri Ford, *Beynelmilel Yahudi*, Çev. Selma Gücüyener, İstanbul: 1943.
716. Derleyen: Lale Alev Aktar, *İsrail'in Gizli Ordusu: Amerika'daki Yahudiler (Der Spigel ve diğer Alman gazetelerinin yazılarından faydalanılmış, gazete makalesi)*
— Arthur Gilbert ve Oscar Tarcov, *Your Neighbor Celebrates*, New York 1957,
(ABD'de bir Yahudi ailesinin dindarlığını dinî ve millî bayramlara bağlı olduğunu gösteriyor.)

717. *Bizim Anadolu*, 26 Haziran 1976.
718. Louis Marschalko, *Cihanı Yutmaya Hazırlanan Sinsi Canavar Yahudi*, Çev. Cüneyd Emiroğlu, İstanbul: 1972, Sebil Yayınevi, 2. baskı Sf.15-21.
719. Y.K. Sf.35-35.
720. Y.K. Sf.36.
721. Y.K. Sf.41.
722. Y.K. Sf.45.
723. Y.K. Sf.70, 71.
724. Y.K. Sf.85-102.
725. Y.K. Sf.108-109.
726. Y.K. Sf.164-187.
727. Y K.Sf.216-217-218.
728. Y.K. Sf.222.
729. Y.K. Sf.228-252.
730. Y K. Sf.272, 273.
731. Y.K. Sf.273.
732. Y.K. Sf.276-280.
733. Y.K. Sf.280.
734. Y.K. Sf.294-295.
735. Louis Marschalko, Sf.296, 297, 298.
736. Y.K. Sf.298, 299.
737. Y.K. 332.
738. *Hergün*, Yahudiler Komünist Ülkelere Hakim Oldu, 29 Şubat 1976.
739. Yirminci Yüzyıl Tarihi ve Solcular, *Kızılar*, Sf.472.
740. Genel Nüfus Sayımı, 24.10.1965, Ankara 1969, Sf.227.
741. Ahmet Kabaklı, Yankılar, *Tercüman*, 5 Ocak 1976.
742. Doğan Avcıoğlu, Pan Osmanizm, Pan İslâmizim, ve Pan Türkizm, *Cumhuriyet*, 2 Temmuz 1976.
743. Hüseyin Namık Orkun, *Türkçülüğün Tarihi*, Ankara 1944, Sf.28-36.
744. Asıl bu yabancı emperyalist ülkeler tarafından (Jön Türk) adı takılanlar çok karışıktır. İşlerinde yabancı ajanlar doludur. Bir sıra ihanet ve baltalama ile taassuba sürüklenmiş Ermenilerle, İngiliz ve Fransızlarla iş birliği yapmışlardır. Ayrıca Ruslar tarafından da destek görmüşlerdir. Bütün bunlar Rumlar, Bulgarların karışmasıyla birlikte Osmanlı devletini yıkma girişimi içinde görülmektedirler. Bunlar bugün belgeleriyle ortaya çıkmıştır. Bu zavallıların Jön Türklüğü sadece gafil zavallı Jön adında kalır. Bunların çoğu dünyadan, olayların içyüzünden habersiz, bilgiden uzak kimselerdir. Bunlar maalesef yabancı devletlere bilerek âlet olmuşlardır. Hedefleri Osmanlı Devletinin yani Türk devletinin yıkılmasıydı. O devletin başında bulunan II. Sultan Abdülhamit'in uzaklaştırılarak yerine tecrübe, beceri ve bilgi bakımından daha zayıf birini getirmektir. Bunun için Yunan (Rumlar), Ermeniler, Yahudiler, İngilizler, Fransızlar, Ruslar velhasıl bu devletin yıkılmasını türlü sebep ve gayelerle isteyen Türk düşmanlarının ittifakı yapıldıktan sonra içten tahrip etmek için bu Jön Türk adı takılan zavallı ve gafil kimseler âlet edilmek istenmiştir. Doğan Avcıoğlu bu teşkilatın arkasında Yahudilerin de olduğunu ve İsrail devletini kurmak için planlar uyguladıklarını bilmek zorundadır.
745. Doğan Avcıoğlu, Yukarıdaki Kaynak.
746. Basımı ve Dağıtımı Yeniden yapılması gereken önemli eserler şunlardır:
1) Hüseyin Namık Orkun, *Türk Dünyası*.

- 2) Öğretmen-Av. Süleyman Tonguzalp, *Türk Dünyası ve Büyük Türk Devletleri*, Ankara 1950 (Renkli 3 harita vardır).
 - 3) Şinasi Sükan, *Türkiye Dışındaki Türk Toplulukları*, Ankara 1961, Orkun Yayınları 3.
 - 4) Mehmet Sadık Aran (San'an Azer), *İran Türkleri*, İstanbul: 1942.
 - 5) Mehmet Emin, *Asya-i Vustâ Seyahatnamesi*, İstanbul: 1303.
 - 6) Abdürreşid İbrahim, *Âtem-i İslâm*, İstanbul: 1331, 2 cilt.
 - 7) Sven Hedin, *Asya Kumsallarında*, Çev. Ahmet Rasim, İst. 1322.
 - 8) Musavver Türkistan Seyahatnamesi, Çev. Ahmet, İstanbul: 1294.
 - 9) Ahmet İhsan, *Asya-ı Şarkıyye Seyahat*, İstanbul: 1306.
 - 10) Vambery, *Bir Sahte Dervişin Asya-i Vusta'da Seyahati*, İstanbul: 1295.
 - 11) Raulig Freilitz, *Türkmen Aşiretleri*, İstanbul: 1334.
 - 12) Ahmet Atıf, *Kaşgar Tarihi*, İstanbul: 1299.
 - 13) Yaşar Nabi, *Balkanlar ve Türklük*, Ankara 1936.
 - 14) Mehmet Emin Resulzade, *Azerbaycan Cumhuriyeti*, İstanbul: 1922.
 - 15) Ord. Prof. Dr. Zeki Velidî Togan, *Bugünkü Türkistan ve Yakın Mazisi*, İstanbul: 1940.
 - 16) Ord. Prof. Dr. Zeki Velidî Togan, *Bugünkü Türk İli (Türkistan) ve Yakın Tarihi, (Batı ve Kuzey Türkistan, Cilt I)*, İstanbul: 1942-1947.
 - 17) Kadircan Kallı, *Şimalî Kafkasya*, İstanbul: 1942.
 - 18) Gunnar Jarring, *Bugünkü Afganistan'daki Türk Cemaatleri Hakkında*, Çev. A. Münir Haymana Yaylalığı, İstanbul: 1943.
 - 19) Celalettin Rodoslu, *Rodos ve İstanköy Adalarında Gömülü Tarihî Simalar*, Ankara 1945.
 - 20) Mehmet Emin Resulzade, *Azerbaycan Kültür Gelenekleri*, Ankara 1949.
 - 21) Mirza Bala, *Azerbaycan Tarihinde Türk Albanya*, Ankara 1951, Azerbaycan Kültür Yay.
 - 22) Cebbar Ertürk, *Ana Yurtta Unutulan Türklük*, Kayseri 1956, Yeni Erciyes Yayınları.
 - 23) Hızır Bek Gayretullah, *Güzel Türkistan, Rus ve Çin Mahkûmu Türklerin Mücadelesi*, (Tefrika, İstanbul: 1967).
 - 24) Kurt Tank Öz-Han, *Esir Türk İlleri Kurtarılacaktır*. Ankara 1960. 2. basımı yakınlarında yayınlandı.
 - 25) Hikmet Tanyu, *Atatürk ve Türk Milliyetçiliği*, Ankara 1960, ikinci basım Töre-Devlet 1976.
 - 26) C. Tarbagataylı, *Hürriyet Uğrunda Doğu Türkistan Kazak Türkleri*, İzmir 1961, Büyük Türk Eli Yayını.
 - 27) Abdullah-Battal-Taymas, *Kazan Türkleri*, Ankara 1966, Türk Kültürünü Araştırma Enst. Yay. 2. basım (3. basımı da yapılmıştır.).
- Dağıtımı yapılmış ve kitapçılarda bulunması kolaylaşmış kaynaklar:
- 28) Dr. M. Celaleddin Yücel, *Dış Türkler*, İstanbul: 1976, Hun Yay.
 - 29) Enver Yakupoğlu, *Irak Türkleri*, İstanbul: 1976, Boğaziçi Yay.
 - 30) Kadir Mısıroğlu, *Musul Meselesi ve Irak Türkleri*, İstanbul: 1975, Sebil Yayınevi, 2. basım.
 - 31) Öğretmen Adil Özgüç, *Batı Trakya Türkleri*, İstanbul: 1974, Kutluğ Yay.
 - 32) Ahmet Aydın, *Batı Trakya Faciasının İcyüzü*, İstanbul: 1971, Akın Yay.
 - 33) A. Şekür Turan, *Türkistan Bibliyografyası*, Ankara 1972.
 - 34) Mehmet Saray, *Rusya'nın İllerinde Yayılması*, İstanbul: 1975, Boğaziçi Yayınları.
 - 35) Kadir Mısıroğlu, *Moskof Mezalimi*, İstanbul: 1974. Sebil Yayınevi 3. basım.

- 36) İsa Yusuf Alptekin, *Doğu Türkistan Davası*, İstanbul: 1975, Otağ Yay. 2. basım (Birinci basım 1973).
- 37) Dr. Mirza Hayit, *Türkistan-Rusya ile Çin Arasında*, İstanbul: 1976. Otağ Yay.
- 38) H. Ali Çakar, *Türkistan Dramı*, İstanbul: 1972, Dede Korkut Yay.
- 39) Muhabbay Engin, Ferit Ağı-Nadir Devlet-Ali Akış, *Kazak ve Tatar Türkleri*, İstanbul 1976, Boğaziçi Yayınları.
- 40) Hasan Oraltay, *Hürriyet Uğrunda Doğu Türkistan-Kazak Türkleri*, İstanbul Türk Kültür Yayını, Genişletilmiş 2. basım.
- 41) Mehmet Pişkin-Mehmet Coşar, *Kırım Kurbanları* (Roman şeklinde yazılmıştır.) İstanbul: 1976, Yağmur Yayınları 3. basım (1. basım 1969, 2. basım 1972).
- Yabancı Yazarların eserlerinden bulunması kolay birkaç kaynak sunacağız. Görüleceği üzere bunlardan bazıları Varnberg'den önce yayımlanmıştır.
- 42) Gabriel Bonvalot, *Esir Yurt-Orta Asya'dan* - Çev. M. Reşat Üzman. (Basım tarihi 1884, Paris Librairie Plon), İstanbul Tercüman 1001 Temel Eser No. 85).
- 43) Elizabeth E. Bacon (New York City, Kasım 1965), *Esir Orta Asya*, Çev. Tansu Say, İstanbul: Tercüman 1001 Temel Eser, No. 79 (257. sayfadan 272. sayfaya kadar çok önemli yabancı kaynaklar sunulmaktadır.)
- 44) Sir Olaf Caroe, *Sovyet İmparatorluğu-Sömürülen Topraklar*, Çev. Zerhan Yüksel, İstanbul Tercüman 1001 Temel Eser No. 66 (2 cilt).
- 45) Henry Maegemann, *Türklerle Karşı Rus Vahşeti* (Hiyve Seyahatnamesi ve Tarihi - 1876) (Ahmet Efendi ve Mustafa Beyin çevirisinden faydalanarak), Açıklamalarla, (Ahmet - Mustafa Sadullah) İstanbul: 1292, Yayıma Hazırlayan Muhiddin Nalbantoğlu, İstanbul: 1970, Muhid Yayın (Bu esere konulan bibliyografyada dış Türkler hakkında geçen yüzyıldan başlayan telif ve çevirme kitaplardan bazıları gösterilmiştir.)
747. Niyazi Berkes, *Türkiye'de Çağdaşlaşma*, Sf.360.
748. Y.K. Sf.534-535.
749. Niyazi Berkes, *Türkiye'de Çağdaşlaşma*, Sf.535, 534,
750. M. Ertuğrul Düzdağ, *Sebil*, Sa. 5, 30 Ocak 1976 (Moiz Kohen Hakkında). Sa. 6-31.
751. M. Ertuğrul Düzdağ, *İbret Aynasında Çehreler, Sabbatay Zvi ve Dönmeler*, Sebil Sa. 12-20, 19 Mart 1976. Kaynaklar: İbrahim Alaaddin Gövsa, Sabbatay Zvi, İstanbul: 1935, (7 Gün dergisinde 5 makalesi.)
- Nişancı Abdi Paşa'nın "Vekayiname"si.
- Fındıklılı Silahtar Mehmet Efendi ile Vakanüvis Raşit Efendi tarihleri ve Kâmil Fasa'nın *Tarih-i Siyasi Devlet-i Altıye* 1325/ 1909, C. 2, Sf. 103, Vatan, 11 - 22 Ocak 1924, 11 gün sürmüştür. 18 Ocakta yazısı yoktur.
- "Kapancı ailesinden itiraf ediliyor" *Resimli Dünya*, 1925.
- Prof Abraham Galanti, *Sabbatay Zvi Hakkında ve Mensuplarının Teşkilatı ve Adetlerine Dair Yeni Vesikalar*, adlı Fransızca eseri, İstanbul: 1935.
- *Akşam*, 4 Ocak 1924.
- *Akşam*, 4 Mayıs 1935, (Mum Söndürme Ayini).
- *Resimli Gazete*, Sa. 116 (Dönme Duası).
- *Resimli Dünya*, *Resimli Gazete* ve *Son Saat* gazetelerinde dönmeler hakkında bilgi verilmiştir.
- İlahiyat Fakültesi mezunu Öğretmen Abdurrahman Küçük, bu konuda benim yanımda hazırladığı doktorasında çok daha etraflı kaynaklar ve yeni bilgiler sunacaktır.
752. *Meydan Larousse*, C. 3, Sf.862.
753. Hazırlayan: Fevziye Abdullah Tansel (Ziya Gökalp'e Ait Bazı Hatıralar) *Malta Mektupları*, Ankara 1965, T. T. Kurumu Yayını, Sf.XXX, XXXI.
754. *Sebil*, Sa.15, Sf.16, 9 Nisan 1976.

Sebil, Sa. 23, Sf.6, 4 Haziran 1976.

Çok dikkatle şayan eserlerle tanınmış ve sık sık eserleri tarafımızdan da kaynak olarak belirtilmiş Kadir Mısıroğlu'nun (*Musul Meselesi ve Irak Türkleri*, İstanbul 1975, Sebil Yayınevi, 2. basımdaki "ithaf"ında "Tarihin tanıdığı ve cihangir milletin çocukları oldukları hâlde, bugün çeşitli emperyalist devletlerin kahr ve zulmü altında inleyen esir kardeşlerimizin necip hatıralarına" değerli sözleriyle hitabeden Kadir Mısıroğlu'nun *Sebil* dergisinde Türk Milliyetçiliğine karşı yazılan bazı yazılar hem İslâmî esaslar hem de ilmi temeller dolayısıyla hakikate, gerçeğe aykırı olup ayrıca ortak davanın iranicılarına, imanlı ülkücülerine üzüntü ve ayrılık kaynağı olmaktadır. Onun bunu önleyeceğine inanmak istiyor ve birlik ve beraberliğin zaruri ve hayati olduğuna inanıyoruz.

755. M. E. Düzdağ, *Dönmelerin Ağzından Dönmelik*, Sebil, Sa. 20, 14 Mayıs 1976'dan başlayarak tefrika edilmiştir.
756. Sebil, Sa. 23, 4 Haziran 1976.
757. M. E. Düzdağ, Sebil, Sa. 25, 18 Haziran 1976. Sa. 24, 11 Haziran 1976.
758. Henry Ford, *Beynelmilel Yahudi*, İngilizce nüshayı basıma hazırlayan: Gerald L. K. Smith, Çev. Adalet Avanoğlu, Sf.105-111.
759. Y.K. Sf.111 Dipnot.
760. Derleyen: Lale Alev Aktar, *İsrail'in Gizli Ordusu Amerika'daki Yahudiler*, (*Der Spiegel* ve diğer Alman basınında çıkan yazılardan derlenmiş olup gazetede yayınlanmıştır.)
761. Ahmet Hilmi Bey, *İlim Karşısında Maddecilik*, Hazırlayan: Sadık Albayrak, (Huzur-u Akl-ü Fen'de Maddiyûn Meslek-i Dalâleti (önsöz, Sf.19). Bu yeniden yayımlanan kitabın 46. açıklaması, "Spinoza'nın "Allah'ı inkâr etmediği, panteist, "Allah'ı her tarafa gören bir Vahdet-i Vücutçu" olmuş oluyor. Bizde Vahdet-i Vücutçular iddialarında ve inançlarında Spinoza'yı ve fikirlerini delil olarak ileri sürenler." (Sf.193) hatalıdır, hatta çok hatalıdır. Kâinatı (Allah) kabul etmek, Allah'ı inkârdan başka bir şey değildir. Bu dinamik, hareketli, enerjik oluş içinde bir kâinat, tabiat bütünlüğü anlayışı, İslâm'ın (Vahdet-i Şühud) anlayışına tamamen aykırıdır. Vahdet-i Vücut tasavvufta farklıdır, İslâmî bir şekil ve anlam içinde ayrı tarzda kâinatı bir eser ve onu yaratanı, yöneteni zaman ve mekân ölçüsünü aşan - bilen -ayrı bir yüce ve en üstün varlık olarak görmek ve inanmak gerçeğe-İslâmiyete uygun olabilir. Yahudi, Baruch Spinoza (1632-1677) iyi anlaşılmalıdır.
762. A.g.K. Sf.20.
763. Hikmet, Sa. 5, 22 Şaban 1330.
764. Hikmet, Sa. 22, 9 Ramazan 1330 / 9 Ağustos 1328 / 22 Ağustos 1912.
765. Tanah'ta, II. Samuel, Bab, 5, 7; I. Tarihler II; 5'te ve Mezmurlar'da 2:6; 9:11; 14:7 (53:6); 48:2; 48:12; 50:2; 76:2; 87:2; 97:8; 102:16; 125:1; 132:13; 137:1; İşaya 1:27; 2:3; 14:32; 24:23; 28:16; 33:20; 40:9; 46:13; 51:3; 52:1; 59:20; 60:14; 64:16; 66:8, Yeremya: 8:19; 9:19; 26:18; Mîka: 3:12; 30:17; 31:6, Yoel: 2:32; Obadya 17. Mîka 3:10; Tsefanya 8:21.
766. Calver Bibellexikon, Stuttgart 1959, S. 1435.
Dr. Manin Meizger (Sion); Prof. Dr. Hans Bardtke, Sion şarkıları maddelerine bakınız.
767. İşte İsrail 1969, Sf.53-55.
768. *Orta Doğu*, 24 Kasım 1975.
769. *Orta Doğu*, Dış Haberler Servisi, 24 Kasım 1975.
770. Ahmet Kabaklı, Siyonizm Ne Değildir, *Tercüman* 22 Aralık 1975.
771. Ahmet Kabaklı, Siyonizmin Gayreti, *Tercüman*, 23 Aralık 1975.
772. İsmail Hakkı Yılanhoğlu, *Üç Büyük Tehlike; Siyonizm, Komünizm, Fannasonluk*, İstanbul: 1968.
— C. Rıfa Atılhan, *İslâm'ı Saran Tehlike ve Siyonizm*, Sf.6, 86-87.
— Ziya Uygur, *Tevrat'a Göre Siyonizm Ana Prensipleri ve Protokoller*, Sf.84-86.
773. Yılmaz Öztuna, Türkiye Tarihi, C. 12. Sf.197-198.

774. *Siyonizmin Gayeleri*, (Kitabın Takdimi: Nahit Dinçer), Hilâl Yay. Ank, 1961, Sf.4.
775. Y.K. Önsöz, Sf.5.
776. *İsrail, Çölde Açan Gül*-İsrail, 13'üncü Yıl dönümü, İsrail Elçiliği Basın Bürosu, İstanbul: 1961, Sf.11.
777. *İşte İsrail 1969*, İsrail Elçiliği, Sf.112.
778. *İşte İsrail 1969*, İsrail Elçiliği, Ağustos 1969, Sf.113.
779. *İsrail 20 Yaşında*, İsrail Elçiliği, Basın Bürosu, Ankara: 1968, Sf.17.
780. *İsrail'de Sanat ve İlim*, İsrail Elçiliği Basın Bürosu, 1970. Sf.37
781. *İşte İsrail 1969*, İsrail Dış İşleri Bakanlığı. Sf.42.
782. *İşte İsrail 1969*, Sf.37, 38.
783. *İşte İsrail 1969*, İsrail Elçiliği Basın Bürosu, Sf.125.
784. *İşte İsrail 1969*, İsrail Elçiliği Basın Bürosu, Ankara 1968, Sf.6.
785. *İsrail 20 Yaşında*, İsrail Elçiliği Basın Bürosu, Ankara 1968, Sf.58.
786. *İsrail-Çölde Açan Gül* - İsrail Elçiliği Basın Bürosu, İstanbul 1961, Sf.83.
787. Albüm Yisrael - *İsrail Albümü* (İstiklal Gününde Ordunun Resimleri vardır) A. Year's Bewiew in Pictures, With The Hagada for the Day of Independence, Tel Aviv 1957.
788. Y.K. Sf.84, 85, 86.
789. Nurullah Banman, İsrail Arap Sorunu, Gözlem Yayını.
790. *İşte İsrail 1969*, Sf.114, 115.
791. Yahudi Kitabı Mukaddesi (Tanah'ın Tevrat Bölümü) Kitab-ı Mukaddes Şirketi İstanbul 1958, Tekvin, Sf.12-13.
792. Y.K. Sayılar, Sf.172-173.
793. Y.K. ilgili metnine bakınız.
794. Y.K. Sf.189.
795. Hafız Esad'ın bazı gazeteler Alevi olduğunu yazarlar. Fakat yaptığımız araştırmada onun (Nuseyri) olduğunun ileri sürüldüğünü tespit etmiş bulunuyoruz. Suriye her bakımdan çok çeşitli mezheplerin kaynaştığı yerdir. Nuseyriler, Hristiyan Araplar, Aleviler, Dürziler ve Sünniler vb., vardır. Bir köy başka, diğer köy başka başka inanç içindedir. Bu ülke, İslâm Tarihi boyunca çok karıştırıcı bir rol oynayan bölge olmuştur. Nuseyriilik hakkında kısaca şu açıklamayla yetineceğiz:
- Lübnan'da Müslüman cephe denilenler, Alevî, Sünnî, Dürzî, Sosyalist vb., birçok mezhep ve inanca bölünmüşlerdir. Nuseyriler, yarım milyon kadardır. "Suriye'deki Şia'nın bir batınî kolu olup Muhammed b. Nuseyr Nemr'e nispet olunurlar. Bunlara Ali ilâhî kolu da denir," Çok sırlı yönü ve birçok dereceleri olan bu mezhepte ruh göçü yoluyla gelişmeye inanç, hulule itikat vardır, iyi ruhların yıldız olacağına, kötü ruhun hayvanlara gireceğine inanılır, insanlarda çeşitli yüzlerde zuhur edeceğine inanılır. Selman-ı Farisî (Selman-ı Pak) başta olmak üzere, bir sıralamayla önemli simaları da anarlar. Hızır'ı kutsal sayarlar. Şaban ayı, Nevruz, Mihrican, Aşure muteber tutulur. Beş vakit namaz: Ali, Hasan, Hüseyin, Muhsin, Fatıma'yı anmaktır. Oruç sır tutmaktır derler.
- Mertebeler ehli 119 bin dereceye ayrılır, şeyhlerine bağlı olup ölüleri kutsallaştırır, Ali'yi ilâh derecesine çıkarırlar (Kitab ül-Mecmu) kutsal kitapları olup 16 bölüme ayrılmış dualardan ibarettir. Bilhassa Ali çok övülür. "Ali'den başka Allah, Muhammed'den başka mahcup, Selman'dan başka bap" olmadığına "din" lerinin Nusayrî olduğuna inanılır. "Ali birdir, fevt olmaz." derler.
796. Osman Kesikioğlu, *İslâm Dünyası*, İlâhiyat Fak. Yay. Ankara: 1964, Sf.37.
797. Primo Levi, *Bunlar da mı İnsan?*, Çev. Zeyyat Selimoğlu, İstanbul 1967, Varlık Yayını.
798. *Avrupa ABC*, Gençliğin Avrupa Kampanyası Yayınları, Türkiye Sekreterliği, İstanbul, Sf.103.

799. Dr. Kemal Tosun, Dünya Devleti, Avrupa ve Dünya Federasyonu Fikrini Yayma Cemiyeti, İstanbul 1952, Sf.227.
 800. Y.K. Sf.230.
 801. Y.K. Sf.231.
 802. Y.K. Sf.227, 230, 231, 232.
 803. Y.K. Sf.233-248.
 804. Y.K. Sf.249-250.
 805. Y.K. Sf.252.
 806. Dr. Kemal Tosun, Dünya Devleti, Avrupa ve Dünya Federasyonu Fikrini Yayma Cemiyeti, İstanbul 1952.
 807. *Günaydın*, Fransa'da Masonlar Sağcı ve Solcu Olarak ikiye Bölündü, 25.6.1975.
 808. Eski Üstad-ı Azam F. Zeller'in, ilginç açıklamaları. *Çev. Bayrak* (gazetesi) 31 Temmuz 1976.
 809. Zeller'in Açıklamaları Mason Çevrelerde Tepki Uyandırıyor. *Bayrak*, 2 Ağustos 1976.
 810. Eski Üstad-ı Azam Fred Zeller'in ilginç Açıklamaları, *Bayrak*, 1.8.1976.
 811. Zeller'in Açıklamaları Mason Çevrelerinde Tepki Uyandırıyor, *Bayrak*, 2.8.1976.
 812. Künyesini çıkardığımız kitap, Sf.9.
 813. Y.K. Sf.8.
 814. Yukarıda künyesi çıkarılmış kitap, Sf.3.
 815. Y.K. Sf.4.
 816. Y.K. Sf.6.
 817. Y.K. Sf.99.
 818. Y.K. Sf.4.
 819. Y.K. Sf.32.
 820. A. G. Michel, *Mason Diktatörlüğü*, İstanbul: 1974, Sf.171.
 821. Türkiye Meşrik-i Âzaminin Âlel-Ümumi Mahafil Hakkında Cârî Nizamname-i Umumiyesi, Dersaadet 1339, 2. tabı, Sf.3.
 822. Y.K. Sf.25, 26.
 823. Y.K. Sf.65.
 824. Y.K. Sf.66.
 825. Künyesini metinde gösterdiğimiz kaynak, Sf.2.
 826. Mahmut Yesârî, *Nasıl Mason Oldum*, İstanbul 1966, Bedir Yayınevi, Sf.12.
 827. Y.K. Sf.13.
 828. A. G. Michel, *Mason Diktatörlüğü*, Çev. Eski Bir Sefir, İstanbul 1974, İhya Yay. Sf.163, 214.
 829. Y.K. Sf.184.
 830. Y.K. Sf.203.
 831. Dünyanın ünlü masonlarının adı, *Mason Diktatörlüğü Kitabında* Sf.215-220'de dikkati çekici şekilde sunulmaktadır. Ogüst Komt (1798-1858) ve birçok musikişinaslar, filozoflar, ABD cumhurbaşkanları, krallar yer almaktadır. Bu listenin kaynağı: Üstat kitabı, Dersaadet Matbaası, Fazilet Taso Vaklopolo, Galata Yüksek Kaldırım No: 66, Sene 1341. Yazarı: Suhami, 33, sayfa, 78-84. Türkiye'de Mason Localarında ve Mahfellerinin kurucularından bazıları, ünlü kişiler, Yahudiler, Yahudi dönmeleri, Ermeniler, Rumlar yer almaktadır.
- Atatürk'ün Doktoru denilen Haim Naom'un Atatürk'ü kasten yanlış tedavi ile ölüme sürüklediği de iddia ediliyor. Sf.223. Sayfa 221-244 Ahmet Demir (Önce Emniyet Müdürlüğü, 27, Mayıs Devriminden sonra İnönü'nün Emniyet Genel Müdürlüğüne, daha sonra Valiliğe tayin ettirdiği, (Sf.229), 33 dereceli Ahmet Emin Yalman (Sf.229),

Prof. Sahir Erman, Prof. Hazım Atif Kuyucak, İsmet Sezgin, *Hürriyet* Gazetesi sahibi Erol Simavi, Kardeşlik Locası'ndan Orhan Hançerlioğlu, Osman Nebioğlu, Tahsin Özün, Ankara Bilgi Locasından Vedat Dalokay, Prof. Vehbi Eralp, Zühdü Hilmi Velibeşe, Prof. Enver Ziya Karal, Prof. Çetin Özek'in babası olduğu ileri sürülen Prof. Ömer Özek, Prof. Rasim Adasal, Samet Ağaoğlu, Seyfi Cenap Berksoy, Sıtkı Yırcalı, Sinan Körle (Sf.229), Süleyman Demirel (*Dünyada ve Türkiye'de Masonluk*; Sf.385) vb. adları sayılmaktadır. Bu zatların bazılarının Mason dergisinde de yazıları mevcuttur. Bu gibi adları açıklananlar, bunu henüz tekdiz etmemişlerdir.

832. *Mason Diktatörlüğü*, Sf.245-248.

833. Masonluk hakkında; önce masonluğu öven, tanıtan kendi kitaplarını, sonra onun hakkında bilgi veren ve eleştiren telif ve çevirme kitaplarını sunacağız.

1. *Hürriyet-Müsavat-Uhuvvet-Masnik-ı Azam-ı Osmanî Birinci Derece-i Remziyyeye Mahsus Malumat - Müb edi, Der-saadet 1330.*

2. *Türkiye M... A... nın alel umum Mana... Hakkında Cari Nizamname-i Umumiyesi, Der-saadet 1339, 2. tabı, Morkides Matbaası.*

3. *İkinci Dereceye Ait Talimat*, İstanbul 1927, Fazilet Matbaası.

4. *Türkiye ile Tevabiî Memleketlere Mahsus İsko... Ma...luğu Nizam-ı Umumiyesi*, İstanbul 1928, Alaaddin Matbaası.

5. *Cumhuriyet Mah... Müh... Türk Yükseltme Cemiyeti Ankara Şubesi Dahilî Nizamname.*

6. *Kardeşlik Kolu, Üçüncü Çırak*, İstanbul 1958, Ekim Basımevi.

7. *Türkiye Büyük Mason Mahfili, Birinci Derece Çalışma Rehberi*, İstanbul 1968, Sezar Riga Basımevi.

8. *Armand Bedarride, Fran-Masonunun Ahlakı, Çev. M. Seyfeddin Raşid*, İstanbul: 1929, T. Ocakları Matbaası.

9. *Öz Kardeş Mahfili Neşriyatı: Mason Tarihine Bir Bakış*, İstanbul: 1934. Babok Matbaası Birinci Cilt.

10. *Bilgi'den, Bilgi Locası Neşri*, Ankara 1960, Kürtüncü Matbaası.

11. *Dr. Selami Işındağ, Masonik Diyalog, Akasya Tekamül Mahfili Yayını*, İstanbul: 1964, Ekin Basımevi.

12. *Dr. Selami Işındağ, Otuzuncu Derece Ritüelinin Tetkiki, Türk Mason Derneği Gerçek Aeropajı*, İstanbul 1966, Gün Matbaası.

13. *Türk Yükselme Cemiyeti, Türkiye Büyük Locası Nizamnamesi*, İstanbul 1970, Sezar Rigo Basımevi.

14. *Türkiye Büyük Mason Mahfili, Evrenin Ulu Mimarı Şerefine*, İstanbul 1968, Kulen Basımevi.

15. *Türkiye Büyük Mason Mahfili, Türkiye'de Marmasonluk 1972.*

16. *Türkiye Büyük Mason. Mahfili, Mahfiller Genel Tüzüğü*, İstanbul 1968, Sezar Rigo Basımevi.

17. *Zühtü Hilmi Velibeşe, Masonluğun Gayesi*, Ankara 1955, Güneş Matbaası, T.A.O.

18. *Zühtü Hilmi Velibeşe, Türkiye'de Farnasonluk*, Ankara 1956, Güneş Matbaası, T.A.O.

19. *Zühtü Hilmi Velibeşe, Masonluk Neye ve Nasıl Çalışır?* Ankara 1959, Güven Matb.

20. *Önceki Büyük Üstat Dr. Enver Necdet Egeran, Gerçek Yüzüyle Masonluk*, Ankara 1972, Başnur Matbaası, (Masonluğun Dışa Sarkmasını Dileyen Kardeşlerime).

21. *Servet Yesarî, B... tarafından Bursa'da Nar Müh... Mah... linin tesis resmini müteakip yapılan bir Mas... i sohbetir. Nar Müh... Mah... li tarafından bastırılmıştır. - Matbuu mahdud ve yalnız Nilüfer ve Nar Müh... Mah... ileri azasına mahsustur. Bursa 1934, Bursa Vilayet Matbaası.*

22. *Büyük Şark, Büyük Şark Neşriyat Dairesi, (Yalnız Türk Yükseltme Cemiyeti Azasına*

- Mahsus el yazılarını ihtiva eder). Derginin ilk 1-2. sayısı 1931 yılından başlayarak 5. yıl 1935 yılında Mayıs-Nisan Sayısı 19. numaraya ulaşmıştır. (Masonluğun içyüzünü açıkça ortaya koyan bu mason dergisinin daha ilk sayısının ilk sayfası maddeci, manevi, ilâhî varlığı inkârcı anlayışını ortaya koymaktadır.)
23. Türk Mason Dergisi, Türkiye Mason Derneği tarafından
- Üç Ayda Bir neşrolunur, Birinci sayı İstanbul: 1951 ocak ayında yayınlanmış, 18. sayı 5. yıl olarak nisan 1955 tarihinde çıkmıştır.
24. Dr. Mustafa Sakarya, *Masonluk Hakkında Mücmel Fikirler*, İzmir 1952, Bilgi Matbaası.
25. Kemaleddin Turgut Apak, *Ana Çizgileriyle Türkiye'deki Masonluk Tarihi*, İstanbul 1958.
26. Mahmut Yesarî, *Nasıl Mason Oldum*, İstanbul: 1966, Bedir Yay.
27. Mithat Gürata, *Masonluk Nedir? Ne Değildir?* Ankara 1971 Tessa Matbaası.
28. K. Sahir Sel, *Türk Masonluk Tarihine Ait Üç Etüt*, İstanbul: 1973, Yenilik Basımevi.
29. Paul Naudon, *Tarihte ve Günümüzde Masonluk*, Çev. Samih Tiryakioğlu, İstanbul: 1968, Varlık Yayınları.
30. Otto, Raohmann, *Farmasonluk ve İçindeki Bölünmenin Nedenleri ve Sonuçları*, Çev. Cemal Kıpçak, İstanbul: 1970.
31. Orhan Hançerlioğlu, *Başlangıcından Bugüne Erdem Açısından Düşünce Tarihi*, İstanbul: 1963, Varlık Yay.
32. Orhan Hançerlioğlu, *Başlangıcından Bugüne Kadar Mutluluk Düşünce Tarihi*, İstanbul: 1965, Varlık Yay.
33. Haydar Rifat, *Farmasonluk*, İstanbul 1934, Kültür Servisi.
34. Cevat Rifat Atilhan, *Dünya Nazarında Yahudilik ve Masonluk*, Çev. İ. Üskent.
35. C. R. Atilhan, *Farmasonluk, İnsanlığın Kanseri*, İstanbul 1960.
36. Kendi Vesikalarına Göre Masonluk Nedir? İstanbul: 1954, Akyurt Yayını.
37. C. R. Atilhan, *Farmasonluğun Yrılan Maskesi*, Ankara 1956.
38. C. R. Atilhan, *Masonluk Nedir?* İstanbul 1962, (1964 II. basım.) Doğan Güneş Yayınları.
39. C. R. Atilhan, *Gizli Devlet ve Fesat Programı*, İstanbul 1968, İstanbul 1972'de 5. basımı yapılmıştır, Aykurt Yayını.
40. C. R. Atilhan, *Tarihte ve Günümüzde Masonluk*, (Masonluk Nedir?) 4. baskı.
41. C. R. Atilhan, *Masonluğun içyüzü*, - ilaveli yeni baskı İstanbul 1966, Bedir Yay.
42. C. R. Atilhan, (General), *Türk İşte Düşmanın*, İstanbul: 1972. (3. basım.).
43. M. Raif Oğan, *Bütün Gizli Talimatlara Göre: Türkiye'deki Masonluk, İçyüzü ve Sırları*, İstanbul, Oğan Yayını.
44. *Türkiye Masonları*, Ankara 1963, (1. Yüksek Mahfiller, 2. Mahfiller, 3. Localar) adları da yazılmıştır.
45. Şahap Tan, *Yahudileri Tanıyalım*, İstanbul: 1958.
46. Faruk Ülkü, *Dünyada ve Türkiye'de Masonluk*, İstanbul 1965, Çınar Yayınları.
47. (Bir Heyetçe yazılmış) Yayınlayanlar: Faruk Ülkü - A. Semih Yazıcıoğlu, *Dünyada ve Türkiye'de Masonluk*, İstanbul 1945 Başak Yayınevi.
48. Ziya Uygur, *Teurat'a Göre Siyonizmin Ana Prensipleri ve Protokolleri*, İstanbul: 1963.
49. Prof. Hilmi Ziya Ülken, *Yahudi Meselesi*, İstanbul: 1944, Raşit Bütün Matbaası.
50. 5 bin Masonun İsmi Açıkıyoruz, *Masonluğun içyüzü*, -
- *Mason saltanatına Paydos* - Cilt 1, İstanbul 1968, Yenice Yayını, İstanbul Gazetesi.

51. İzzet Nuri Gün - Yalçın Çeliker, *Masonluk ve Masonlar*, İstanbul 1968, Yağmur Yayınevi önemli bir eser.
52. İsmail Hakkı Yılanlıoğlu, *Üç Büyük Tehlike; Siyonizm, Komünizm, Masonluk*, İstanbul 1968, Altınışık Yayıncılık, Güven Matbaası.
53. Necdet Sevinç, *Ordular, Masonlar-Komünistler*, İstanbul 1971, Anadolu Neşriyat Yurdu.
54. A. G. Michel, *Mason Diktatörlüğü*, Fransızca'dan Çev. Eski Bir Sefir, İhya Yayını., (İçinde önemli masonluk sözlüğü vardır. Fransızca belgeler bir komite tarafından derlenmiştir.).
55. Serge Hutin, *Gizli Cemiyetler - Masonluk, Gizli Dinler - Cinal Cemiyetler, Karbonari, Ku-Klux-Klan, Mafia*. Çev. Mehmet Arık, İstanbul 1965, Anıl Yayınevi.
56. Jules Boucher-Paul Naudon, *Masonluk Bu Meğhul*, Çev. Matilda Sakar, İstanbul: 1966, Okat Yayınevi (Bu kitapta da çok önemli bilgi sunulmuştur.)
57. Marianne Monestier, *Gizli Kadın Cemiyetleri*, Çev. Matilda Sakar, İstanbul: 1966, Okat Yayınları.
58. Mehmet Vedat Onat, *Yakın Tarihimizde Masonluk Üzerine Bir Derleme*, İstanbul: 1971. Sen Ofset.
59. İ. H. Pirzade, *Türkiye ve Yahudiler*, İstanbul 1968, Ark Matbaası.
60. İsmail Boyner, *Masonluk, Masonluk İşaretleri Üzerine Bir İnceleme - İlahiyat Fakültesi Lisans Tezi*, - Ankara 1975, (Başarılı ve önemli bilgi sunan henüz yayımlanmamış bir eserdir.).
61. Kemal Kaplanlı, *Türkiye Hür ve Kabul Edilmiş Masonları Büyük Locası*, -Gizli- 1962 Bülteni.
62. *Dünyada ve Türkiye'de Masonluk*, - bütün Türk masonlarını belgelerle ifşa ediyoruz - Hasan Cem, İstanbul: 1976, Çığır Kitabevi, (Bu kitabın çok yeri Yağmur Yayınevi'nin 1968'de neşrettiği *Masonluk ve Masonlar*'dan alınmıştır, iç ve dış kapak sembollerinden altı köşeli yıldız işareti eksiktir. Bu kitaba kadar Ziya Gökalp'in adı ona muhalif olan bir kişinin zikri hariç alınmamıştır. 206. sayfada duygusal bir anlatışla onun adı da belge, kaynak gösterilmeden ağır ithamlarla ele alınmaktadır. Bundan önce binlerce mason adı içerisinde zikredilmemiş iken bu defa nereden ve hangi belge ile bu bilginin alındığı açıklanmalıdır! Bundan başka Türk Masonları değil Türkiyeli masonlar demek gerekir. Zira içlerinden içinde Türk olmayanlar da vardır.
834. Metin içinde künyesi geçen broşür, Sf.4-5.
835. Y.K. Sf.6.
836. Y.K. Sf.7, 8.
837. *Büyük Şark* (Mason Dergisi), Büyük Şark Neşriyat Dairesi, Yıl I, Sa. 1-2, Nisan - Mayıs 1931, Sf.1 (Niçin Çıkıyoruz?)
838. *Türk Mason Dergisi*, İ.S.M. Kemal öke- Neş. M. Sinan Korle Tan Matbaası Yıl I, Sa. I, Ocak 1951, Sf. 14.
839. Y.K. Sf.34.
840. Y.K. Sf.34.
841. Ali Atıf Yönsel, *Masonluk Felsefesini Hangi Esaslara İstinad Ettirir?* Türk Mason Dergisi, Yıl I, Sa. I, Ocak 1951, Sf.43 vb.
842. Hikmet Tanyu, *Tevfik Fikret ve Din*, İstanbul 1972, İrfan Yay. (Burada bu türlü düşünenlerin felsefi tahlilleri yapılmış ve nerede, niçin yanlışlıkları ilmi olarak anlatılmak istenmiştir.).
843. İ.M.A., Kadın Masonluğu, Türk Mason Dergisi, Sa. I, Ocak 1951, Sf.51.
844. Türk Mason Dergisi. Sf.64.
845. İ. Nuri Güngör - Yalçın Çelişen, *Masonluk ve Masonlar*, İstanbul: 1968, Yağmur Yay. Sf.167 (C. İpekçi, Sf.146).

846. *Dünyada ve Türkiye'de Masonluk*, İstanbul: 1967, Sf.420.
847. Orhan Hançerlioğlu, *Felsefe Sözlüğü*, Sf.237.
848. Orhan Hançerlioğlu, *İnanç Sözlüğü*, İstanbul: 1975, Sf.108.
849. Hikmet Tanyu, Dinî Folklor veya Dinî-Manevi Halk İnançlarının Çeşit ve Mahiyeti Üzerinde Bir Araştırma, Uluslararası Folklor ve Halk Edebiyatı Semineri Bildirileri 27-29 Ekim 1975 Konya, Konya Turizm Derneği Yayınları, Ankara 1976, Sf.118-135. Bu konuyla ilgili, Sf.121-123.
- Aynı araştırma, *Çağrı* (dergisi), Sa. 223, Ağustos 1976'da tekrar yayımlanmıştır.
- Bu araştırmamız daha geliştirilmiş ve genişletilmiş olarak İlahiyat Fakültesi Dergisi'nde (1976) yayımlanmıştır.
850. O. Hançerlioğlu, 1916 yılında doğmuş, önce romancı ve hikâyeci olarak tanınmıştır, İstanbul: Hukuk Fakültesi'nden mezun olmuş, İstanbul Belediye Müfettişliği Şehir Tiyatrosu ve Emniyet III. Şube Müdürlüğü görevlerini ve İ.E.T.T. Hukuk Müşavirliğini yapmıştır. T.D. Kurumu Üyesidir, ilk yayımlanan (*Kıvılcım*) şiir kitabı olup *Ali* adlı romanı 1956'da T.D. Kurumunca ödül kazandırılmıştır. Diğer edebî kitapları; *Büyük Balıklar*, *Ekilmemiş Topraklar* vb. dir. Daha sonra masonluğu öven ve onu üstün gösteren: *Başlangıcından Bugüne Erdem Açısından Düşünce Tarihi*, *Başlangıcından Bugüne Kadar Mutluluk Düşüncesi*, *Felsefe Sözlüğü* ve *İnanç Sözlüğü* kitaplarını sayabiliriz, İstanbul 'Masonlarının liderlerinden olan Hayrullah Örs'ü, Orhan Hançerlioğlu, yeni yayınlarıyla geçmektedir. Her ikisi de çok faal birer "mason birader" olarak görülmektedir. Orhan Hançerlioğlu, "Kardeşlik Locası" mensubudur. Maşık-ı Azam'dır (Masonluk ve Masonlar İ. N. Gün - Y. Çeliker, İstanbul: 1968, Yağmur Yay, Sf.235-236).
851. Orhan Hançerlioğlu, *Başlangıcından Bugüne Erdem Açısından Düşünce Tarihi*, İstanbul: 1963, Varlık Yay. Sf.28.
852. Y.K. Sf.29.
853. Alfred Weber, *Felsefe Tarihi*, Çev. Prof. Vehbi Eralp, Sf.391, 393.
854. Y.K. Sf.182, 183.
855. Önceki Büyük Üstat, Dr. Enver Necdet Egeran, *Gerçek Yüzüyle Masonluk*, Ankara 1972 Sf.97.
856. Prof; Alfred Weber, *Felsefe Tarihi*, Çev. Prof. H. Vehbi Eralp, İstanbul: 1964, 3. basım. Bunu Çev. Prof. H. Vehbi Eralp, Önsüzünde: "Prof. Weber'in el kitabı bu bakımdan da başarılı bir eser sayılabilir." diye övüyor. Prof. H. V. Eralp, iddia edildiğine göre Selanik Yahudi dönmesi ve ora doğumlu olup Türk-Fransız Kültür Cemiyeti kurucularındandır, İstanbul Üniv. Rektörlüğüne de vekalet etmiştir. Mason Ahenk Locasındandır (Masonluk ve Masonlar, İstanbul: 1968, Sf.275).
857. A. Weber, *Felsefe Tarihi*, Sf.390.
858. Orhan Hançerlioğlu, *Başlangıcından Bugüne Düşünce Tarihi*, İstanbul: 1963, Varlık Yay. Sf.185-195.
- Dr. Adnan Adıvar da 33 dereceli eski Masonlardan idi. Eserlerinde masonik zihniyet görülür.
859. Doç. Dr. Süleyman Ateş, *Kur'an-ı Kerim Meali*, 1975, Sf.228, 229.
860. Orhan Hançerlioğlu, *Başlangıcından Bugüne Kadar Mutluluk Düşüncesi*, İstanbul: 1965, Varlık Yay. (Tasavvuf) Sf.18-21.
861. Paul Naudon, *Tarihte ve Günümüzde Masonluk*, Çev. Samih Tiryakioğlu, İstanbul: 1968, Varlık Yay. Sf.204.
862. Y.K. Sf.230.
863. Dr. Enver Necdet Egeran, *Gerçek Yüzüyle Masonluk*, Ankara 1972, Sf.21.
864. Önceki Büyük Üstat Dr. Enver Necdet Egeran, *Gerçek Yüzüyle Masonluk*, Ankara 1972, Başnur Mat. Sf.31.
865. Y.K. Sf.31.

866. Y.K. Sf.32.

867. (Mason) - Kemaleddin Apak, *Ana Çizgileriyle Türkiye'deki Masonluk Tarihi*, (Bu mason örgütlerinin tarihçesini ortaya koymaktadır.)

— Necdet Egeran, Sf.33.

868. Y.K. Sf.34.

869. Y.K. Sf.36-37.

870. Önceki Büyük Üstat Dr. Enver Necdet Egeran, *Gerçek Yüzüyle Masonluk*, Ankara 1972, Sf.40.

871. Prof. Dr. Mehmet Taplamacıoğlu, *Din Sosyolojisi*, Ankara 1975, İlahiyat Fakültesi yayını, II. baskı, Sf.232.

872. Y.K. Sf.233.

873. Y.K. Sf.330.

874. Dr. E. N. Egeran, *Gerçek Yüzüyle Masonluk*, Ankara 1972, Sf. 187.

875. Prof. Dr. Mehmet Taplamacıoğlu, *Din Sosyolojisi*, Ankara 1975, Sf.235.

876. Yukarıda adlarını belirttiğimiz örgütlerin kendi yayınları ve bildirileri konuyu ve hedefi tamamen aydınlığa çıkaracaktır. Kendi kaynakları işlerin içyüzünü merak edenlere gereken bilgiyi verecektir:

1. Devrimci Doğu Kültür Ocakları –Dava Dosyası– C.K. Komal, Ankara 1975. (Bölgeci ve Türkiye'yi bölücü itiraflar bu geniş kitaptadır.)

2. Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Davası –Savunma– Aydınlık Yayınları, İst. 1974, 2. baskı. Kapakta kızıl yıldız bulunmaktadır. Bütün maksatlarını açık şekilde ortaya koymaktadırlar.

3. Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi (THKP-C) Dava Dosyası, Yazılı Belgeler, İstanbul 1976, Yar Yayınları, Sf. 439, 455 nasıl "Kuruluşa Kadar Savaş" bildirileri ile doludur.

4. I. THKO Davası, İst. 1974, I. Cilt (Mahkeme Dosyası) Yönetim Yayınları.

575. sayfada şöyle savunuyorlar: "Silahlı mücadele ise Anayasayı ihlal değildir."

Çok hacimli olan yukarıdaki kitaplar Türkiye'nin nasıl bir felakete sürüklendiğini, onların savunmalarıyla görmeyi temin etmektedir. Bu ve diğer savunmaları dikkatle okuyan birisinin hayretler içerisinde düşmemesine imkân yoktur. Bunlar, Türkiye'nin nasıl çok büyük bir tehlike içinde bulunduğu açık itiraflardır. Bu kitaplar, Marksist-sosyalist-Leninist vb. olduğunu açık şekilde belirtenlerin nasıl bir savaşı tabii gördükleri hususunda kendi belgeleridir. Bunları incelemek bile onların içyüzlerini ve hedeflerini çok açık bir şekilde gözler önüne sermektedir.

Bu örgütler ve faaliyetler hakkında Türk milliyetçilerinin kaynakları, eserleri ile karşılaştırmak, bu kişiler hakkında daha tamamlayıcı bilgi sunacaktır:

1. Dr. Fethi Tevetioğlu, *Türkiye'de Sosyalist ve Komünist Faaliyetleri* (1910-1967), Ankara 1967.

2. İlhan Egemen Darendelioğlu, *Türkiye'de Komünist Hareketleri-Vesikalarla-*, (1910-1973) Bedir Yayınevi, İst. 1973, 3. Basım (4. Basım 1976'da yayımlandı ve yeni olaylar alındı).

3. Aclan Sayılğan, *Türkiye'de Sol Hareketleri* (1871-1972) İst. 1972, Hareket Yay. ikinci Basım (I. Basım 1968).

4. Sa. M. Em. Baş Müfettişi Kenan Öztürkmen, *Türkiye İşçi Partisinin İçyüzü*, İst. 1965.

5. Beyaz Kitap, *Türkiye Gerçekleri ve Terorizm*-Başbakanlığın Emri İle Bakanlıklarası Bir Kurul Tarafından Hazırlanmıştır-Ankara 1973.

Türkiye'yi 12 Marta getiren iç ve dış Marksist-Leninist Faaliyetler- Fotoğraflar ve çok önemli belgeler ihtiva etmektedir.

6. *Uçurumun Kenarındaki Türkiye: 2*, TİP Dosyası, Töre-Devlet Yayınevi, Ankara 1973.
7. *Uçurumun Kenarındaki Türkiye: 3*, Türkiye İhtilâlcî İşçi-Köylü Partisi Dosyası, I ve II. Cilt, İst. 1973, Töre-Devlet Yayınevi.
8. *Uçurumun Kenarındaki Türkiye: 5*, Dev Genç Dosyası, 1.2.C. Ankara 1973, Töre-Devlet Yay.
9. *Uçurumun Kenarındaki Türkiye: 6*, TÖS Dosyası, 1 ve 2. Cilt, Ankara 1973, Töre-Devlet Yay.
10. *Uçurumun Kenarındaki Türkiye: 8*, Sandık Cinayeti ve Sabotajlar Dosyası, Ankara 1973, C. I. Töre-Devlet Yay.
11. Aclan Sayılğan, *Dünyayı Saran Tehlike – Anarşist Hareketler ve Tedbirleri*, 1973, Ufuk Ajansı Yay.
877. *Hürriyet* gazetesinin 16 Eylül 1976 tarihli sayısında Sıkıyönetim Mahkemesi'nce kapatılan "Dev-Genç" in adına Ankara siyasi polisine başvurulduğu ve kurulma isteklerinin kabul edildiği bildiriliyor. Bunlara 29 ilde bulunan "devrimci, demokratik, dernek ve öğrenci kuruluşlarının da katılacağı" bildirilmektedir.
878. *Bayrak*, 26 Temmuz 1976.
879. *Her gün*, 26 Temmuz 1976.
880. *Orta Doğu*, 30 Temmuz 1976.
881. *Yürüyüş*, Sa. 69, 3 Ağustos 1976, Sf.6, 7.
882. *Vesika* (Dergisi), Yıl I, Sa. 14. 1976.
883. *Politika*, 8 Eylül 1976.
884. *Cumhuriyet*, 12 Eylül 1976,
885. *Cumhuriyet*, 12 Eylül 1976, Sf.9.
886. *Vatan*, İstanbul Haberleri, 8 Eylül 1976.
887. İlhan Selçuk, Mao Çe-Tung, *Cumhuriyet*, 11 Eylül 1976.
888. Oktay Akbal, Allende'nin Açtığı Yoldan, *Cumhuriyet*, 11 Eylül 1976.
889. *Tercüman*, DİSK, CHP'nin Desteği ile, 19 Eylül 1976.
890. *Devrimci Gençlik*, 13 Eylül 1976, Sa 12.
891. Y.K. Sf.11.
892. V. K. Sf.16.
893. *Halkın Sesi*, 21 Eylül 1976, Sf.5.
894. *Halkın Sesi*, 21 Eylül 1976, Sf.6, 7.
895. Y.K. Sf.9.
896. *Kitle*, Sa. 127, 21 Eylül 1976, Sf.1, 2, 5, 6, 7, 8, 9.
897. Y.K. Sf.9.
898. Y.K. Sf.10, 11, 12, 14
899. Y.K. Sf.13, 14.
900. Y.K. Sf.15.
901. *Birlik*, 1 Eylül 1976, Sa. 5.
902. *Yürüyüş*, Sa. 76, 21 Eylül 1976. Sf.4, 5.
903. Y.K. Sf.12.
904. *Hürriyet* 19 Eylül 1976.
905. *Her gün*, 18 Eylül 1976. Yücel Hacaloğlu'nun bu konudaki incelemesinin 6. sını dehşet ve ibretle okuyunuz. Seri hâlde çıkan bu inceleme belgelere dayanmaktadır.

906. 1. THKO Davası (Mahkeme Dosyası, İstanbul: 1974, Yöntem Yay.) I. C. Sf.575.
907. Zedung, *Yeni Demokrasi Üzerine*, Türkçesi Hasan Toprak, Ocak 1976, Eylem Yayın, Kitap Kızıl yıldızlı ve kızıl kapaklıdır. Sf.7.
908. YK. Sf.8.
909. YK. Sf.9.
910. Andrei Sakharof, *Memleketim ve Dünya*, Türkçeye Çev. Ferda Koray, Altınok Matbaası 1976, İkinci Baskı, Sf.6. Sakharof, 1954 yılı Nobel Barış ödülünü almış Komünist Rusya'nın ünlü bilginlerindendir.
911. Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesi (THKP-C) Dava Dosyası - Yazılı Belgeler, İstanbul 1976 Ağustos, Yar Yayınları, Sf.439.
912. YK. Sf.455.
913. W. Krivtsov, Marksizm ve Maoizm, Çev. Erol Yahyalı, İst, 1975. Bilim Yay.
914. YK. Sf.123.
915. Wictor Serge, *Militana Öğütler*, Çev. Mümtaz Yavuz, İstanbul: Nisan 1976 Evren Yay. Sf.90, 91 v.b.
916. YK. Sf.111 v.b.
917. YK. Sf.120.
918. William J. Pomersy, *Marksizm'de Gerilla Savaşı*, Çev: Mümtaz Yavuz, İstanbul: 1976. Evren Yay. Sf.374.
919. YK. Sf.376.
920. Nejdet Sevinç, DGM Vesaire, *Her gün* Sa. 13333.
921. *Orta Doğu*, 24 Kasım 1975.
922. *Orta Doğu*, 17 Nisan 1976.
923. *Orta Doğu*, 17 Nisan 1976, Sf.I, 8.
924. İsmail Cem, Sınıfsal Oluşum Yeni Bir Dönemecin Eşiğinde, *Politika*, 8 Eylül 1976.
— Nadir Nadi, Aşırı Yok Suç Var, *Cumhuriyet*, 3 Kasım 1976. Bu yazıda Atatürk devri kötülenmekte, "tartışma kabul etmez buyruk", "basın, tek partinin ilkelerine sıkı sıkıya bağlı", "biraz sağa biraz sola sapanlar", "suçlu olurlardı" denilmektedir.
925. Dr. Fahrettin Kırzioğlu, Kars İli ve Çevresinde Ermeni Mezalimi, Ankara 1950 — Vey-sel Eroğlu, Ermeni Mezalimi, İstanbul: 1973, Sebil Yay.
926. Ricoat, Türklerin Siyasi Düsturları, Haz. M. Reşat Özman, *Tercüman* Yay. - Ali Kemal Meram, Türk Rus İlişkileri Tarihi, İstanbul: 1969, Kıtış Yay.
— Mehmet Saray, *Rusya'nın Türk İllerine Yayılması*, İs. Boğaziçi Yay.
— Taha Akyol, *Sovyet-Rus Stratejisi ve Türkiye*, İstanbul: 1976, Ötüken Yay. 2 Cilt.
— George Crell, Rusların Asya Siyaseti vb.
— Prof. Dr. Akdes N. Kurat, *Türkiye ve Rusya (1798-1919)*, Ankara 1970.
— Ali Kemal Meram, Belgelerle *Türk-İngiliz İlişkileri Tarihi*, Kıtış Yay. İstanbul: 1969.
— Samiha Ayverdi, *Türk Rus Münasebeleri ve Muharebeleri*, İstanbul: 1970. Turan Yayınevi.
— *Amerikan İmparatorluğu, CIA ve KGB* adlarındaki kitaplara bakınız.
— Selahattin Salıksız, *Tarih Boyunca Türk-Yunan İlişkileri ve Etniki Eterya*, İstanbul: 1968, Kıtış Yay. Bu seri içinde, Türk- Fransız, Türk-Arap, Türk-Alman, Türk-Çin, Türk-Bulgar, Türk-Amerikan ilişkileri tarihi yer almaktadır.
927. Türk Milleti için özleyişler, adlı kitabımızda bu konuda geniş açıklamalar yer almıştır.
928. Kur'an-ı Kerim, Âl-i İmran Sû., A. 139'dan mealen.

DİZİN

12 Mart 45, 192, 193, 244, 428, 429,
435, 444, 445, 448

A

Abdülhamit II (Padişah) 3, 46, 100,
153, 162, 285, 315, 354, 460,
471

Ahmet Hilmi 334-336, 474

Allenby 17, 18, 20-22

Amerika Birleşik Devletleri vi, vii, viii, ix,
6, 7, 9, 21, 26, 30, 33, 48, 52, 58,
60, 61, 72, 73, 76, 83, 103, 114,
117, 119-121, 123, 129, 131,
136, 144, 145, 151, 186, 200,
223, 227, 234, 235, 266, 271,
273, 277, 287, 292, 298, 308,
310, 355, 426, 451, 454, 461,
464

Arafat, Yaser vii, 117, 164, 207, 223,
229, 262, 266, 446

Assosiated Press 84, 85

Atilhan, Cevat Rifat viii, 105, 139, 460

Auschwitz 62, 378

Avcıoğlu, Doğan 314-316, 318, 320,
321-323, 326, 471

B

Balfour Beyannamesi v, 8, 9, 16, 17,
28, 31, 51, 61, 75, 80

Batı Duvarı 72, 136, 137, 362

Bayar, Celal vii, 89, 104, 464

Beyt-Ha-Mikdaş (Süleyman Mabedi)
30, 72, 136, 140, 222, 224, 338,
355, 393, 395, 414

Birinci Dünya Savaşı 10, 16, 17, 21,
31, 32, 52, 71, 75, 88, 139, 179,
306, 354

Blum, Leon vi, 58, 59

Bolşevik 10, 11, 13-15, 24, 25, 45,
169, 299, 304, 312, 429

Brecht, Bertolt 49, 182, 193, 271, 272,
273, 277, 278, 323, 469

C

Cem, İsmail vi, ix, 49, 171-177, 181,
184, 185, 190, 192-194, 198,
235, 244, 247, 249, 262-264,
266, 271, 273, 318, 331, 390,
452, 466, 469, 483

Cemiyetler Kanunu 93-96, 99, 383

Churchill, Winston 16, 71

D

Dünya Siyonist Teşkilatı 13, 32, 68, 69,
302, 333, 341

E

Egeran, Dr. Enver Necdet 34, 115,
116, 124, 143, 165, 414, 415,
463-465, 477, 480, 481

Eichmann 124, 125, 309

F

Filistin Kurtuluş Teşkilatı (Filistin Kurtu-
luş Örgütü) viii, ix, x, 118, 149,
157, 185, 200, 207, 213, 223,
235, 266, 349, 446

Ford (Amerika Birleşik Devletleri Başkanı) 146, 159, 161, 162, 179, 210, 223, 226, 282, 285, 287, 302-304, 306-308, 349, 469, 470, 474

G

Gadna 84, 369, 370

Gurion, David Ben 3, 48, 73, 79, 80, 83, 114, 123, 124, 189, 232

H

Haçerlioğlu, Orhan 403-409, 413, 477, 478, 480

İ

İkinci Dünya Savaşı 39, 50, 58, 61-63, 67, 69, 70, 72-74, 81, 83, 217, 294, 306, 310, 322, 378, 402

İnönü, İsmet 67, 77, 104, 390, 462

İslâm Demokrat Partisi 89, 105

İttihat ve Terakki 5, 26, 27, 88, 100

J

Jerusalem 7, 17, 180, 303, 328, 337, 339, 375, 376, 460-463

K

Kitab-ı Mukaddes 3, 46, 362, 364, 366, 475

Knesset 103, 133, 134, 303, 342, 358, 367, 368

Köylü Partisi 36, 43, 44, 428, 429, 437, 461, 481, 482

Kudüs v, 3, 4, 6, 17-22, 33, 46, 51, 71, 75-78, 82, 83, 85, 114, 117, 124,

128-130, 132-134, 136, 137, 140, 141, 158, 165-168, 170, 179, 180, 219-221, 223, 224, 261, 264, 266, 269, 275, 276, 298, 302, 303, 309, 328, 337, 338, 341, 345, 355, 359, 360, 362-364, 368, 374, 380, 381, 414, 422

M

Makabiath Olimpiyatları (Oyunları) 85, 86, 87, 463

Marks, Carl 3, 38, 102, 153, 163, 241, 251, 253, 255, 278, 300, 311, 312, 406, 429, 470

Mescid'ül Aksa viii, ix, 140, 143, 221

Milletler Cemiyeti 27, 30, 75, 141

Moynihan, Daniel 152, 171, 200, 201

N

NATO 182, 195, 227, 242, 252, 314, 445, 457

New York viii, 11, 13, 34, 52, 61, 68, 73, 104, 116, 121, 124, 130, 131, 148, 150, 153, 154, 156, 159, 171, 186, 188, 200, 298, 308, 333, 334, 347, 376, 384, 385, 453, 463, 470, 473

R

Rabin, İshak 155, 158, 167, 188, 190, 210, 223, 234, 349, 374, 376

S

Sigmund, Freud 300, 470

Sina Yarımadası 117, 136, 144

Ş

Şefik Hüsnü v, 28, 37, 38, 39, 40, 43-45, 324, 431

T

Tel Aviv 57, 58, 63, 77, 80, 82, 83, 85, 114, 118, 124, 129, 153, 163, 167, 223, 274, 279, 284, 359, 362, 364, 375, 381, 475

Tevrat 4, 30, 35, 80, 100, 114, 134, 136, 141, 168, 180, 234, 294, 296, 309, 337-340, 350, 351, 357, 358, 360-362, 366, 370-373, 395, 423, 474, 475, 478

Theodor, Herzl 3, 5, 80, 83, 153, 162, 167, 169, 184, 285, 302, 303, 315, 354

Toynbee, Arnold 78, 463

Türk Mason Derneği vi, vii, 78, 102,

123, 133, 463, 464, 477

Türk Yükseltme Cemiyeti 34, 91, 399, 415, 477

Türkiye Komünist Partisi 36-41, 431

Türkiye Yüksek Masonluk Cemiyeti 34, 415

Türk-İş x, 237, 238, 250, 255, 272, 444, 446

W

Weizmann, Haim v, 6, 9, 20, 28, 29, 33, 34, 70, 71, 83, 84, 103, 128, 232

Z

Zvi, Sabbatay 3, 49, 85, 323, 328, 329, 473